

சுதந்திரம்

பத்துச் சுதகங்கள்

அடங்கியுள்ளன.

சென்னை:

தராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலையில்

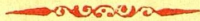
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1914

விலை ரூபா 1.

703

விஷய அட்டவணை.

ம.	சதாகப்பெயர்.	பக்கம்
	கைலாசநாதர் சதாகம் ...	1-66
	ஜெயங்கொண்டார் சதாகம், } ...	1-36
	திருமுகவிலாசம் } ...	1-26
	குருநாத சதாகம் ...	1-21
	அவையாம்பிகை சதாகம் ...	1-62
	அருணாசல சதாகம் ...	1-23
	அண்ணாமலைச் சதாகம்...	1-64
	வடவேங்கட நாராயண சதாகம் ...	1-48
	தொண்டைமண்டல சதாகம் ...	1-48
	கோகுல சதாகம் ...	1-20
	திருத்தொண்டர் சதாகம் ...	1-67

உ
சிவமயம்.

கயிலாசநாதர்

சுதகம்

சுவாமி

19.3

இத

சேலம் சுதந்திரத்தின் அங்கமாக

இயற்றப்பெற்று,

சென்னை :

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1913

விலை அனா 2.

சிவ்மயம்.

கயிலாசநாதர் சதகம்.

காப்பு.

நேரிசை வேண்பா.

சீரார் கயிலாச தேவன்மிசை யான்சதகம்
பாராரும் பைந்தமிழாற் பாடவே - ஏராரூ
மிந்துநதிச் செஞ்சடிலத் தெந்தைதரு மைந்துகாக்
கந்தமதத் தந்திமுகன் காப்பு.

கடவுள் வாழ்த்து.

ஆசிரிய விருத்தம்.

சீர்மேவு திங்களணி தேவனே வண்மைபெறு
தில்லைவளர் நடராசனே
செங்கண்மா லயனுநின் னடிமுடிகள் காணும
றேடிய மஹாதேவனே
தீர்மேவு பொங்கர வணிந்தசிவ சம்புவே
சங்கரா கங்காதரா
தயாபர விநோதமெய்ஞ் ஞானச் சொருபனே
சண்முகனை யின்றகோவே
பீயர்மேவு முப்பத்து முக்கோடி தேவர்க
ளிறைஞ்சிடு மலர்ப்பாதனே
யெழின்மிகு கரத்தினின் மான்மழு தரித்தவோ
ரெந்தையே யெனையாளுவாய்
நீயர்மேவு சோலையொடு சங்கமா நதிசூழ்ந்த
கற்பக விராச மேவுங்
கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே.

நூல்.

சேய்யுள் வகை.

நால்வகைச் சாதியும் பலவகையி னீதியொடு
 நாற்கவிகள் சொலு முறைமைபு
 நவில்பரம லோபிரன் னடக்கைபண் டிதர்முறைமை
 நாலெட்டி ராகவிதமுஞ்
 சால்புயர் புராணமொடு வேந்தர்கலி யாண்டநா
 டத்துவ மனைத்தி னியல்புஞ்
 சகலநற் கணிதசாத் திரமட்ட வர்க்கமுந்
 தகுசகுன லட்சணமுட
 னூல்களிற் சரசாஸ்திர மேன்மைபெறு கொக்கோக
 நூலினொடு கர்ப்போட்டமு
 துண்மையாங் * கந்துகத் தியல்புசா முத்திரிக
 நூன்மர பெலாமி தனிலே
 காலமுத லியாவரு மறிந்திட வுரைத்தனன்
 கற்பக விராசமேவுங்
 கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
 கயிலையங் கிரிவாசனே.

வேதியர் சிறப்பு.

ஆகம புராணகலை சாத்திரத் துண்மையுண
 ரதிமந்திர பலமகிமைபு
 யாகாதி கருமமோ டியமரிய மங்களு
 மதுட்டான விதிமு றைமையும்
 யோகநெறி வழுவாது காலேநீ ராடலு.
 முவந்திடலு மெக்கிய வோம
 முள்ளமகிழ் சீலமுங் காயத்திரி நிலைமையு
 முயர்வேத மோது சீரும்

* கந்துகம் - குதிரை.

பாகமிகு மவுபாச மர்க்கியபாத் தியமுமெய்ப்
 பபனுதவு கிரியை யாவும்
 பனிரண்டு மாதமுந் தவறுது புரிவரிப்
 பண்புமறை யோர்பெருமை காண்
 சாகனக வாழ்வுதரு மாமலைகள் சூழுமுயர்
 கற்பக விராச மேவுங்
 கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
 கயிலையங் கிரிவாசனே.

(ஈ)

அரசர் சிறப்பு.

நீதிநெறி வழுவாது செங்கோ னடாத்துவது
 நிலைமையது கோடாமலு
 நிறைகுடியி லபிமான மொடுமந்திரி யோசனையு
 நீள்சத்திப மிகுதானமுஞ்
 சாதிமுறை யவரவர்க் கேற்றமரி யாதையுஞ்
 சதுர்வித வுபாயங்களுஞ்
 சர்வவுயி ரியாவையுந் தன்னுயிர்போ லெண்ணலுஞ்
 சதுரங்க சேனைபலமும்
 வாதிபிரதி வாதிகள் வழக்கினடு நிலைமையது
 மாறுது முடிபு சொல்லு
 மாதளக் கர்த்தர்பிர தானிதா னுபதிசூழ்
 மகிமைபும் வெற்றி வளமுங்
 காதல்சே ரிவையெலா மரசர்கட் குரியவாங்
 கற்பக விராச மேவுங்
 கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
 கயிலையங் கிரிவாசனே.

(ச)

வைசியர் சிறப்பு.

வந்தமுது லைச்செலவி டார்கணுந் துக்கொன்று
 வடடியுங் கொள்வர் மிக்க

வண்டப் புட்டர்முறி தந்துதங் கட்கடகு
 வைக்கினுங் கடனளிக் கார்
 தந்திடும் பற்றுலா விற்பிசகி டார்சொன்ன
 தவணைசற் றெனினும் வழுலார்
 தந்நாண யக்காரர் கேட்டனுப் பினுமிங்கு
 தாமதித் தேகொ டிப்பார்
 பந்துசன மெனினுந்நா ணயமிலா தவரென்றிற்
 பணத்திலுறு தூசங் கொடார்
 பாவாண ரைக்காணி லுபசரித் தேநல்ல
 பரிசளித் துள மகிழுவார்
 கந்தமணி வணிகர்முறை யிர்தவகை யென்பர்காண்
 கற்பகவி ராச மேவுங்
 கங்கைபுனை யிசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
 கயிலையங் கிரிவாசனே.

வேளாளர் சிறப்பு.

ஆட்சிதரு நீதியுங் கொற்றவர்கள் புஜபலமு
 மதிவீர சூரர் வலியு
 மாயிரவர் வாணிப மியற்றுதலு முலகெலா
 மன்னதா தாவென் பதுந்
 தாட்சியொன் றில்லாத வந்தணர் மகத்வமுந்
 தங்குசுப கல்யாணமுஞ்
 சந்ததஞ் செபதபம் பூசைநே மங்களிவை
 தப்பாம லேபுரிவது
 மோட்சநிலை தருமருட் குருவினுப தேசமும்
 முறிவரிரு டியர் சிலமு
 முவுலக முர்புகழ வாழ்வுபெறு தலுமிவைகண்
 முற்றுமே ழிபர்பெருமை காண்
 காட்சிதரு கர்த்தனே சூட்சகா ருண்ணியனே
 கற்பக விராச மேவுங்

கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே.

(சு)

கவிஞர் பெருமை.

அணிகொளு மிலக்கிய விலக்கணக் கடன்மடுத்
தாசுமது ரஞ்சித்திர
மாகும்வித் தாரநாற் கவிமழை பொழிந்தெவரு
மரிதரி தெனச் சொல்லவே
துணிகொளும் பிரபந்த மவையுட் கலம்பகஞ்
சொற்சந்த மாலை வண்ணந்
துகளிலா மடல்கோவை பரணிபிள் ளைக்கவிதை
தொகைநிலைச் செய்யுண் முதலாத்
திணிகொளுபர் நூலெலா மரைநொடியி லேசொலுந்
திறனுநன் மதுர வாக்குஞ்
செப்புமவை யோர்கள்பிர மிக்கவிடி யென்னவே
செய்யும்பிர சங்க நடையும்
கணிகொளியை யாவுமுடை யோன்கவிஞ னுமெங்கள்
கற்பக விராச மேவுங்
கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே.

(எ)

உலுந்தரியல்பு.

தெள்ளுதமிழ் வாணரைக் கண்டுட னடுங்கித்
திமிக்கிட் டொம் பதைத்துத்
திகைத்துமுகம் வேறுகி வாயடைத் துக்கண்
குழிந்துபெரு மூச்செ றிந்து
மெள்ளவே யோடிப் பதுங்கிப் பணப்பெட்டி
மீதிற் கவிழ்ந்து காக்கும்
வீண்லோப ரைச்செத்த சுவமெனவு மாகாது
வீறுகல் லென லொவாது

வள்ளமா மென்றிடினு மமையாது கழுதையாய்
 வகுக்கவுங் கூடாதுபுன்
 வயிரவ னெனச்சொலவு மாகாது பதரென
 வழத்திடவு மாகாதுகாண்
 கள்ளமன முள்ளமா லோபிக்கு லோபியினை
 கற்பக விராச மேவுங்
 கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
 கயிலையங் கிரிவாசனே.

(அ)

பிறவிக்துணம்.

விரும்பனத் தோடுபிடி யானைநன் னடைகற்க
 மேதினியில் யார்முயன்றார்
 வீறுகடன் மீனுக்கு மாமைக்கு நீந்தல்செய
 மேனாள் பழக்கினவ ரார்
 கரும்பினுக் கிரசமும் பாம்புக்கு விடமுமங்
 கார்தான் புகட்டி னார்கள்
 கானமல ருக்குமன மும்முள்ளின் முனையுமிக்
 காசினியி லெவராக்கினார்
 பரும்புலியி னொடுபூனை பறவையா ளிகளெலாம்
 பாயப் பழக்கினவரார்
 பரவரை புறைகழுகி னுக்கிரைக ளிங்கென்று
 பார்த்தெவர்கள் சொல்லி வைத்தார்
 கரும்புவிபி லிவையெலாம் பிறவிக் குணங்கள்காண்
 கற்பக விராச மேவுங்
 கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
 கயிலையங் கிரிவாசனே.

(ஆ)

செல்வத்தால் வருமுயர்வு.

புல்லர்க டமக்குமிரு செல்வபாக் கியம்வரிற்
 பொதிமுத்தின் முத்தப்பனும்

புகழ்முத்து முத்தையா முதலியா ராம்பின்பு
 புகன்றிடுவ ரவர்க ளெனவே
 செல்வர்க்கு மிக்கதாய்க் * கிள்ளாக்கு சென்றிடுஞ்
 செந்தமிழ்ப் புலவோ ரெலாந்
 தியாகமக ராஜனே யென்றுகொண் டாடுவார்
 † திருட்டியுந் தெரியாது போம்
 நல்லசெவி கேளாது வாயடைத் திடுமிக்க
 நன்பினரை யெதிர் காணினு
 நடத்தலை யேறிடா மட்டிக் ‡ குலாவர்கடை
 நாயினுங் கடைய ரந்தக்
 கல்லாத மூடரைப் படைத்தவித மறிகிலேன்
 கற்பக விராச மேவுங்
 கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
 கயிலையங் கிரிவாசனே.

(க0)

அந்நேனல்.

உளமைசெவி டொடுபேடு குருடுக னின்றியே
 யுலகிற் செனித்த லரிதா
 மோருறுப் புங்குறைக னின்றியுயர் குலமதி
 லுதித்தலது தனினு மரிதாம்
 வாய்மைமிகு கல்விமா வைதரி தாஞ்செல்வ
 வானுவ ததினுமரிதாம்
 னணக்கமு மொழுக்கமும் வாய்ப்பதரி தாந்தர்ம
 வானுவ ததினு மரிதா
 மாமிதினு மத்துவித நெறியுணர்ந் தாசா
 னநுக்கிரகம் பெறுவ தரிதா

* கிள்ளாக்கு - உண்டியற்சீட்டு. † திருட்டி - கண்.

‡ குலாவர் - ஆடம்பரக்காரர்.

மட்டாங்க யோகமெய்த்ஞ்ஞானமு நிறைந்திடுதே
 லதினுமரி தரிது கண்டாய்
 காமிசிவ காமியபி ராமிமதி சாமியே
 கற்பக விராச மேவுங்
 கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
 கயிலையங் கிரிவாசனே.

(கக)

இறந்துமிருக்கின்றவர்.

தேவால யங்கோ புரங்கல்வி பயிலிடந்
 தேர்முதல வுண்டாக்கி னோர்
 செகமெலாங் கீர்த்திபெறு மோயாத கொடையுளோர்
 தேசத்தி னீதி மன்னர்
 காஹியஞ் செய்கவிஞர் சுத்தரண வீரரோடு
 கனனத்தை கற்றபெரியர்
 கதிர்மதியு முள்ளளவு மாறாத வறனெலாங்
 காதல்கொடு செய்த பேர்கள்
 வாவிசு டஞ்சோலை தருமசத் திரமடம்
 வண்மைபெற வேசெய்த பேர்
 வானகத் துயிரகன் நேகினும் புவியதனின்
 மாளாத பேர்க ளிவர்காண்
 காவுடைய * கோவமுயர் மாவுடைய தேவுமதி
 கற்பக விராச மேவுங்
 கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
 கயிலையங் கிரிவாசனே.

(கஉ)

இருந்துயிற்றந்தவர்.

வெகுசன விரோதியர்கள் பழிமிகக் கொண்டபேர்
 † விதரணர்க் கியாதபேர்

---

* கோவம் - பொண். † விதரணர் - வீவேகிகள்; வித்வான்கள்.

வேட்டகந் தன்னிலே மருவுண் டிருந்தபேர்
 வெகுதடன் பட்ட பேர்கள்
 செகமதனி லேவழக் கோரமது சொல்லுவோர்
 செப்புமொழி தப்பு நடையோர்
 தினந்தினம் பொய்யுரை புகன்றுபா வலர்தமைத்
 திருப்படி.க் கின்ற தீயோர்
 * மகதமுத லாம்பாஷை யாவையுங் கற்றவையில்
 வாய்மூடி நின்ற பேர்கள்
 மாறாத வலுமையோர் தீராத பிணியாளர்
 மனைவியை வழங்கி யுண்போர்
 † ககமென வலைந்துகிரி யினுமாண்ட பிணமென்பர்
 கற்பக விராச மேவுங்
 கங்கைபுனை யிசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
 கயிலையங் கிரிவாசனே.

(கக)

சேல்வச்சிறப்பு.

பொருளுள்ள பேர்களுக் கருளுண்டு புகழுண்டு
 புண்யவச மிக்க வுண்டு
 பூதலத் தவரெலாங் கண்டவுட னேதொழுது
 பூபதி குபேர னென்பார்
 திருகொன் றிலாதமதி யுண்டுதிற் னுண்டுமெய்த்
 தேசிகர்த மருளு முண்டு
 திங்கியற் றினுரன்மை யென்பார்கள் பெருமையுந்
 தீரமொடு வீர முண்டாங்
 கருளுண்டு பந்துஜன வுறவுண்டு நண்பினர்க்
 ளா லோர்க ளுண்டு நிதமு
 மவர்முகந் தன்னிலழ குண்டுகளை யுண்டுநல்
 லானந்த பூர்த்தி யுண்டு

* மகதம் - பதினெண் பாஷையு ளொன்று. † ககம் - பதவை.

கருணைசெய் தன்பர்கட் கழியாத நிதிபுதவு
கற்பக விராச மேவுங்
கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே.

(கச)

வறுமைக்குணம்.

படியதனி லேநூல்கள் பலகற் றுணர்ந்துநற்
பண்பின லுயர்வு பெறினும்.
பரிபவந் தருகின்ற வறுமைகுடி கொண்டிடிற்
பதிதரென வேமெலிகுவார்
மடிமைவிட் டொழியாது துயின்மிக விரும்புவார்
வாய்ச்சொலெங் குஞ்செலாது
மங்கல மிழந்தமா தருமவ மதிப்பர்ப்பிற்
மனைவயிற் செல வஞ்சுவார்
கொடியோ ரெனப்பெயர் தரிப்பர்மித மின்றியூண்
கொள்ளுவர் பகை யாவருங்
கூறிவு குன்றுமோர் காசுக்கு நம்பாத
கொள்கைவறு மைக்குணங் காண்
கடிகம ழிதழ்க்கொன்றை முடியிடை யணிந்தருள்செய்
கற்பக விராச மேவுங்
கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே.

(கரு)

கோபக்கோடுமை.

குற்றங்கண் மூவகையு ணன்றிலாக் கோபமே
கொடித தன் செய்கை கூறிற்
குடிசெய்க் கும்பாப மதுவினைத் திருநெல்
குணமழிக் குந்தன் முன்னே
யுற்றபொரு ளினையறிய வொட்டாது பலநாளு
முறுக ண்டனைத்தந்திடு

மோங்குகன மொடுசிறப் பியாவையு மழித்துமெய்
 புறவோர்க டவமழிக்கு
 மற்றவர்கொல் புத்தியுஞ் செவிதனக் கேறுது
 மடமையின் மூழ்கு விக்கு
 மாறாத துன்பம் பயக்குமிதை மாற்றிநின்
 மலரடி தொழச்செய்கு வாய்
 சுற்றவ ரகத்துளுறை வுற்றபரி சுத்தனே
 சுற்பக விராச மேவுங்
 கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
 கயிலையங் கிரிவாசனே.

(கசு)

கல்விச்சீர்ப்பு.

கடலுலகி லுற்றபொரு ளுக்குளே நன்மைதரு
 கல்விசிலை பெற்ற பொருளாங்
 கனவின லுருகாது புனவினற் கரையாது
 கள்ளராற் றிருடொணுது
 திடமான ராசாதி ராசரா லும்மதைத்
 தெண்டம் பிடிக்கொணுது
 தெரிவைபொது மாதராற் சேதமா காத்தொருவர்
 செலவிடிற் குறைவுறுதங்
 * கடமிகு சகோதரர்க் கிடமது கொடாததனை
 யளவிடவு முடியாதுகா
 ணப்பொரு ளினைப்பெறு திப்புவிடிலைகின்ற
 வற்பருது பயனென் கொலோ
 கடகய முரித்துடவி னிற்றரித் திடுதேவ
 சுற்பக விராச மேவுங்
 கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
 கயிலையங் கிரிவாசனே.

(கசு)

* ஆடம் - பொல்லாங்கு.

பொருளாசைக்களவிலையெனல்.

கடலிடத் தாழ்மு மதனினுண் மணலையுங்

* கனம்பொழி மழைத் தாரையுங்

† காயத்தி னிலைமையும் யோகியர்கண் மகிமையுங்

கருதுகல் விக் கெல்லையு

மடவார்க ணினைவையுங் கவியினுட் பொருளினொடு

மாறாத நினதருளையு

மகமேரு வளவையுஞ் சிரமீது ரோமமும்

வானத்தி னிறை மீன்களும்

புடவிரதி சலமுமா லோபியரு லோபமுமோர்

போதளவு செய்தாலுமே

பொருண்மீதி லாசைதனை யளவிடக் கூடாது

பூதலமெ லாந்துதிக்குங்

கடவுளே யரிபிரமர் காணொண வண்ணலே

கற்பக விராச மேவுங்

கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே

கயிலையங் கிரிவாசனே.

(கஅ)

இவர்க்கீது துரும்பெனல்.

கனயோக மார்க்கத்தி னின்றதுற விக்குநற்

காவலர்க ளோர் துரும்பு

கசடறக் கற்குமுணர் வுடையோர்க்கு முத்தமிழ்க்

கடலெலா மோர் துரும்பு

தினமுங் கொடுக்கின்ற கொடையாள ருக்கதிக

திரவியமு மோர் துரும்பு

திவ்வியசுந் தரமுள வரம்பையா கினுமவ

டெளிந்தவர்க் கோர் துரும்பு

* கனம் - மேகம், † காயம் - ஆகாயம்.

மனமிக வருந்தியே பசியிலார்க் குக்கருப்
 பதுவுமோர் சிறு துரும்பா
 மதிகரண வீரருக் குயிரொரு துரும்புபா
 வலர்க்குமதி யார்துரும்பாங்
 கனமிலகு சோலைவளர் சேலநக ரைச்சார்ந்த
 கற்பக விராச மேவுங்
 கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
 கயிலையங் கிரிவாசனே.

(கக)

இவரித்தன்மையரெனல்.

அரியரன் பிரபந்த முறுதியாக் கேளாத
 வசடனே கனசெவிடனா
 மாங்கா மதுகொண்டு பெரியோரை மதியாத
 வறிவிலா தவனாமையாம்
 பெரிதாந் தலங்கணி சென்றுதுதி செய்யாத
 பேர்களே சப்பாணியாம்
 பிசகாம லனுதினமு நிற்பதம் தரிசியாப்
 பெருமூட னதிருடனாந்
 தருமங்கொ டுப்பாரைத் தடுத்திடுங் கொடியனே
 சண்டாளன் மாபாவியாந்
 தாரணியி லிவர்தம்மை யயனிந்த வண்ணமே
 தப்பாம லேவகுப்பன்
 கரிதனை யுரித்துமுய லகனையு மிதித்தவா
 கற்பக விராச மேவுங்
 கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
 கயிலையங் கிரிவாசனே.

(உ௦)

இப்பத்திரஞ் சேல்லாதேனல்.

சுகமதனின் முப்பதான் டுக்குமேற் பட்டகைச்
 சாதன மெனும் பத்திரந்

தந்திட்ட தொருமுதற் பொருளுக்கு வட்டியது
 சமமாகு காலமளவுந்
 தகவுறுந் திறமுடைய னாகியே தனிகன்மிகு
 தனமிகுஞ் செல்வனாகிச்
 சமீபத் திருந்துவாழ் கின்றகட னுளியைச்
 சற்றேனுங் கேளாமலுந்
 துகளிலாச் சிட்டனைக் காட்டாம லும்மவன்
 சம்மா விருந்து விடிலோ
 தோன்றுமப் பத்திர நீதித் தலத்தினிற்
 ரோல்வியுந் றழியுமெனவே
 ககனத்தர் துதிமுரிவ ரகமுந் றுரைத்தனர்கள்
 கற்பக விராச மேவுந்
 கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
 கயிலையங் கிரிவாசனே.

(உக)

இது செல்லுமெனல்.

முன்னோர்கள் சொன்னநற் புத்தியுண ராதமுழு
 மூடனெதிர் வருவதறியா
 மூர்க்கங்கொ ணுன்மத்த னூரைவிட் டோடினோன்
 மூதுரை வழாது காக்கு
 மன்னவர்க் குத்தன்னு ளஞ்சினே னிளமைபெறு
 வாஸிபன் யாதாயினும்
 வகுத்திடுந் திறமிலா தவன்மிகு பயத்தினால்
 மனம்வருத் திடப்பட்டவ
 ரிந்நிலத் தனிலெவ ரிடத்தாயி னும்பொரு
 ளேற்றெழுதி யீந்த பத்ர
 மெக்காலு நெடுநாள தாயினுஞ் செல்லுமென
 வேயிசைத் திடுவர் முநிவோர்
 கன்னல்வில் வியைமுன்ன மின்னலடை யச்செய்த
 கற்பக விராச மேவுந்

கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே.

(உஉ)

குருவீனியல்பு.

சீலமுயர் நிலைமையும் பாசவயி ராக்கியமுஞ்
சிவபத்தி மிகவு முளராய்த்
திகழ்கின்ற வேதாந்த நாதாந்த யோகாந்த
சித்தாந்த நெறியுணர்ந்து
பாலதா கியநாலு வேதமறு சாத்திரம்
பதினெண் புராண முடனே
பகர்கின்ற வறுபத்து நாற்கலைக் கியானமும்
பயனறிந் ததுபோகராய்
மேலதா கியலாறு தலமுங் கடந்துபாழ்
வெளிகண்டு வீரசைவ
விதிமுறை வழாதுமெய்ஞ் ஞானவழி காட்டுவோர்
மேலான சற்குருவராங்
காலனை யுதைத்துமார்க் கண்டனைக் காத்தவா
கற்பக விராச மேவுங்
கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே.

(உ௩)

வைத்தீயரீயல்பு.

நாடிகணி தானமு மெண்வித பரீட்சையொடு
நாடிப் பிணிக் குறிகளு
நவசித்தர் கோரக்கர் சூப்பமுனி தன்வந்திரி
நவிலும்வா கடமுணர்ந்து
சாடிவரு மூலிகைபு மறுபத்து நான்காஞ்
சரக்குவகை முறைதெரிந்து
தயிலங்கள் பஸ்பங்கள் கிருதங்கள் குளிகையொடு
சகலவயு ஷதமுறைகளு

நீமொ யுருவேத நூலுமக ராதியு நிகண்டுபனி
 ரண்டு மோர்ந்த
 நிலையுளோர் தங்களைப் பண்டிதர்க ளென்பரிந்
 நீணிலந் தனிலாணவக்
 காடதனை வென்றசிவ யோகியர் நிதம்பரவு
 கற்பக விராச மேவுங்
 கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
 கயிலையங் கிரிவாசனே.

(௨௪)

வியாதீவருழலம்.

மயிரின லுமியினுற் கடுவழி நடக்கையால்
 மலசல மடக்கை யாலு
 மனதுதுய ரத்தினுற் கல்லினு னெல்லினுன்
 மாதர்கள் புணர்ச்சி யாலுந்
 தயிரிவரி லுண்ணலாற் கனிபல வருந்தலாற்
 சருகூற னீரினாலுந்
 தயிலம்து மூழ்கிமட மங்கையொடு சேர்தலாற்
 றன்பனியி னுற்காலையில்
 வெயில்காய்தல் கண்விழிப் பகாலபோ சனமதால்
 வெகுநித்திரை செய்த லாலும்
 விளம்பிடும் பத்தியத் தாழ்வினா ல் வினையினால்
 வியாதிவரு மூலமென்பார்
 * கயிரவந் தனைவென்ற செவ்விதழ் மடந்தைகுழ்
 கற்பக விராச மேவுங்
 கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
 கயிலையங் கிரிவாசனே.

(௨௫)

* கயிரவம் - செவ்வாம்பல்.

இலக்கமீயிருப்பிடம்.

கொற்றவ ரிடத்தினுங் கோக்களின் வாலினுங்
 குணவான்கள் வதனத்தினுங்
 குடத்தினுறு பாலினுங் கடல்வார ணத்தினுங்
 கொடியினுந் தூரகத் தினுஞ்
 சுற்றநீங் காதமனை தன்னினுங் கற்புமிகு
 தோகைய ரிடந் தன்னினுஞ்
 சொல்லரிய சிவிகைபே ரிகைதனங் கனினுமது
 சூதனன் றிருமார் பினுஞ்
 சற்றூயி னும்வாய்மை தவறா ரிடத்துஞ்
 சலத்தினுந் தானி யத்துஞ்
 சாதிமல ரதனினும் புண்ணிய ரிடத்தினுந்
 தங்கநவ ரத்தி னத்தும்
 கற்றவ ரிடத்தினுந் திருமக ளிருப்பிடங்
 கற்பக விராச மேவுங்
 கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
 சுபிலையங் கிரிவாசனே.

(௨௬)

மூதேவியிருப்பிடம்.

வருகின்ற யாசக ரிடத்துநோ யினருளும்
 வாகின்மட மங்கை பாலும்
 வனகூகை முகமதிற் றீபத்தி னிழலினும்
 மட்குளே யின்புகை யினுங்
 குருதிமட வரிநீழ லாடுதூட் புகையினுங்
 கொட்டியிடு முத்தா ளினுங்
 குருவரசு நிழல்விளாத் தாணிமர நிழலினுங்
 குலைக்குநாய்க் காற்றா ளினும்
 பெருகுதரை தன்னைப் பெருக்கிடுந் தூளினும்
 பிணமயா னப்புகை யுளும்

பீறலாங் கந்தையினு மதிகபோ சனரினும்
 பேசுபொய் யினரி டத்துங்
 கருதரிய மூத்தா ளிருக்குமிட மிவையென்பர்
 கற்பக விராச மேவுங்
 கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
 கயிலையங் கிரிவாசனே.

(௨௭)

கலிகாலவியல்பு.

* தாலமா நிழலினல் லோரமுத முண்கினுந்
 தப்பாது குடிய ரென்பர்
 தனமிசுத் துளபேர்கள் பித்தனை யணிந்திடிந்
 றங்கமென் றேமொழிகு வார்
 வாலிபந் தன்னிலே யதிசுசில ராகவே
 வைகினும் விடனென்பர் காண்
 வறுமைசே ரெனியவர்கள் வயிரமது பூண்கினும்
 வளையற்க லெனவுரைப்பார்
 சிலந்து ரந்தினு மகத்தினக் கிரமமுஞ்
 செயுமீன ரைப்புசமுவார்
 சித்தசுத் தியதாகி ஞானநெறி தேர்ந்திடுந்
 திவ்வியபெரி யோரை யிகழ்வார்
 காலகலி யுகதரும் மீதென வுரைத்திடுவர்
 கற்பக விராச மேவு
 கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
 கயிலையங் கிரிவாசனே.

(௨௮)

இதங்கி துநன்றெனல்.

நயாத லோபியைப் பல்லலாங் கெஞ்சுவதி
 லேற்றுண்ப தேநன் றதா

* தாலம் - பனைமரம்.

மிடர்தரு வியாதியாற் றேகமிக மெலிவதி
 ஸிறந்திடுவ தேநன் றதான்
 தாயர்தற் தைகளுவக் காப்பிள்ளை பலரினுஞ்
 சற்புத்ர னெருவ னன்றான்
 தன்மனைவி யாட்கஞ்சி யில்வாழ்க்கை செய்வதிற்
 சந்நியாச மிக்க நன்று
 மோயாது நிலையிலாச் சொற்பல் வுரைப்பதினு
 முறுதிமொழி யொன்று நன்று
 முதவாத லோபர்மேற் கவிசொலித் திரிவதினு
 முன்னடி துதித்த னன்றான்
 காயத்திரி மந்திரமற வாதவே தியர்துதிசெய்
 கற்பக விராச மேவுங்
 கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
 கயிலையங் கிரிவாசனே.

(உக)

கேருவத்தாற்பங்கழற்றேர்.

பிரமனது கெருவமும் மாறன் புகழ்ச்சியும்
 பீடுபெறு வாலி யகமும்
 பேரிலங் கைக்கரச னாற்றலு மிராட்சசப்
 பெண்டாட கைச்ச மர்த்துந்
 திரிபுரர்க ளெண்ணமுந் தக்கனது வேள்வியுந்
 தீங்குபுரி துரிய னினைவுஞ்
 சினங்கொள்கயி டன்மதஞ் சூரபற் பன்றளந்
 தீரமிகு வீர வலியு
 பிரணியன் பிடிமான முட்பகா சூரன
 தியம்பொணு வுயிர் பறிப்பு
 மின்னும் பராக்கிரம மிகுந்தபுர வலம்மதமு
 மீதகில நிலைநின் றதோ
 கரியமா றேடியுங் காணாத பாதனே
 கற்பக விராச மேவுங்

கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலைங் கிரிவாசனே.

(௩௦)

கடனியாவிடம்.

வாத்தியார் கவிவாணர் வறுமையர்க டனதுகுரு
மறையோர்கண் மந்திர வாதி
மாதர்பொது மங்கையர்கள் புண்டி தர்க ளஞ்சாத
டாவீர ரடிமை யானோர்
சாத்திரஞ் சொல்பவர்கள் கருணிகர்கள் தச்சாண்டி.
தபசிசந் நியாசி தட்டான்
சவரகன் கூத்தாடி வேசிகாந் தன்பந்து
தாயாதி யீவர்கட் கெல்லாம்
பூத்தநற் செல்வர்கட னீந்திடின மீண்மேப்
பொருள்வந் துறாது கேட்கிற்
பொல்லாங்க தாய்ப்பினுங் கைபொருட் சேதமாய்ப்
போகுமென வேபு ரைப்பார்
காத்தருள்செய் கர்த்தனே நீத்தவ ரகத்தனே
கற்பக விராச மேவுங்
கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலைங் கிரிவாசனே.

(௩௧)

பயனிலாதவை.

கற்பிலா மங்கையர்க் கேழுசந் றாணும்வெங்
காவலு மிருந்து மென்ன
காஞ்சிரங் கணியதைத் தேன்குடந் தன் ல்வெகு
காலம திருத்தி யென்ன
வற்புத மாகவே யரியகவி தைகளெலா
மற்பர்மு னுரைத்து மென்ன
வசாத்யனோ யாளருக் கமுதசிந் தாமணி
யரைத்துப் புகட்டி லென்ன

நற்புவியி லேபிறந் தொருசுகிர் த மும்பெரு
 நரரிருந் தாவதென்ன
 ஞானநெறி பின்றியே கோடிநூ லோதினும்
 லாபமென் னதுபோல வாங்
 கற்பனைய முறுவலார் பொற்புயர் நடஞ்செய்திடு
 கற்பக விராச மேவுங்
 கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
 கயிலையங் கிரிவாசனே.

(ந.உ)

இவ்ஃபனகயாகாதேனல்.

அற்றார் தமைத்தாங்கு வேந்தருப தேசிக
 ரமைச்சர்மிகு பொருள் படைத்தோ
 ரரியமந் திரவாதி கபடர்நய வஞ்சக
 ரதிதுட்ட ரொடு கோபர்கள்
 கற்றாய்ந்த பாவாணர் பிறர்கள்வர விடுதூதர்
 கள்ளமர் புரிசூர்கள்
 கருணிகர் வைத்தியர் தவத்தினி லுயர்ந்துமெய்க்
 காட்சிதரு சிவயோ கியர்
 சற்றாகி லும்மிந்த வீரெண்ம ரோடுபகை
 தான்கொளிற் றுன்ப முளதாஞ்
 சர்வசன முங்கொல்ல வந்தகொடு விடமுண்ட
 தற்பரா சிற்சொருபனே
 † கற்றா குழாமேய்க்க வுற்றான் றினம்பரவு
 கற்பக விராச மேவுங்
 கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
 கயிலையங் கிரிவாசனே.

(ந.உ)

* கற்பு - முல்லை. † கற்றாகுழாம் - இளங் கன்ஷையுடைய பசுக் கூட்டம்.

இருந்தும் பயனிலாதவை.

இவலர்க் குதவாத நிதிமதியி லாவான
 மிசைபொரு ளிலாத பாட
 லிரக்கமில் லாமனது வணக்கமில் லாமதலை
 பேந்திழை யிலாவில் வாழ்க்கை
 புரணியில் லாதபடை சதுமறையி லாவேள்வி
 புஷ்பமில் லாத சோலை
 புத்திர ரிலாதமனை மந்திரி யிலாவரசு
 புகழ்படைக் காத வுடலந்
 திரவிய மிலாவிளமை கவிஞரில் லாதசபை
 செங்கோ லிலாத நாடு
 தியானமில் லாதசெப மாலய மிலாதவூர்
 திரமில் லாத சேனை
 கரங்கா லிலாததது சுவரிலாச் சித்ரமாந்
 கற்பக விராச மேவுந்
 கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
 கயிலையந் கிரிவாசனே.

(௩௪)

கேருவியாவோர்.

தனையே புகழ்ந்துபிறர் யாரைபு மிகழ்ந்திடுஞ்
 சண்டியே தனக் கெருவியாஞ்
 சற்றிரங் காத்தெருது போற்றலையை யாட்டிடு
 சழக்கனே மதக்கெருவி யாம்
 விரயங்க ளொடுபெரியர் செய்நூ லழிக்கின்ற
 விகடனே தமிழ்க் கெருவியாம்
 வேசையர்க ளாசையான் மனைவியை வெறுப்பவன்
 வெருமமதை சேர் கெருவியா
 மனைவொரு மறியவே மதுவுண்டு திரிபவ
 னாங்கா'மிரு கெருவியா

மட்டிசை யாள்பவன் றுட்டத் தனஞ்செயி
 லதிகார கெருவி யென்பார்
 கனமான கிருபைவைத் தெனையாண்ட முதல்வனே
 கற்பக விராச மேவுங்
 கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
 கயிலையங் கிரிவாசனே.

(௩௫)

பட்டணச்சிறப்பு.

பக்கமொரு நாற்காத நீளஞ் சவுக்கமாய்ப்
 பலர்கணிறை தருமா வணம்
 பனிவாவி மாடமா ளிகைமேடை கோபுரம்
 பகரால யங்க ளுடனே
 மிக்கரத கசதுரக பதாதிகே தனமாடல்
 வேசையர்க ளாடல் பாடல்
 வீதியிரு பாவினுந் தாழைகழு கஞ்சோலை
 மேவுமொளி சூழு மணிக
 டக்கபுக முந்தணர்கண் மன்னர்மந் திரிமுதற்
 சகலசா தியரு முளதாச்
 சற்சனரொ டட்டலட் சுமிவாச முள்ளதே
 சதுரங்க பட்டண மதாங்
 கைக்குளே நெல்லியங் கனியெனக் காட்சிதரு
 கற்பக விராச மேவுங்
 கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
 கயிலையங் கிரிவாசனே.

(௩௬)

குணமாறுதேனல்.

வேதமந் திரமோதித் தேன்பால் புகட்டினும்
 வேம்பது கரும்பா குமோ
 வெண்மைதரு சீனிச் சொரிந்துபயிர் செய்யினும்
 வெள்ளுள்ளி குணமாறுமோ

கோதையர் முலைப்பால் குடித்துவளர் கினுமந்தி
 கொடியகேட் டையினிங் குமோ
 கோடிமாத் திரையிலே கிபம்பல வளிக்கினுங்
 குக்கலின் வானி மிருமோ
 சாதிமலர் மாலைபோ நெட்டியிற் செய்திடிற்
 சற்றேனும் வாச முறுமோ
 சற்குணமி லாதவர்க் கெத்தனை யுரைக்கினுஞ்
 சண்டிக் குணம் போகுமோ
 காதலொடு * மாறனை யணைந்தைய னாரையருள்
 கற்பக விராச மேவுங்
 கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
 கயிலையங் கிரிவாசனே.

(௩௭)

கரும்களாவோர்.

மனிதனென வருவுகொண் னெதுதிரு வடியினை
 வணங்கிடா னொரு கருமியா
 மனைவிசுத ரலையவே வேசியே கதியென்று
 வைகுலோ னொரு கருமியாந்
 தனமிக விருக்கவுண் ணாதுடுக் காதுமெய்
 தளருவோ னொரு கருமியாஞ்
 சந்தியாசி யாகியும் பெண்ணுசை விட்டிடாச்
 சண்டாள னொரு கருமியா
 மனவரத ஞானநூ லோதியா ணவமதை
 யகற்றிடா னொரு கருமியா
 மன்னைதந் தையர்கள்பசி நோய்கொண் டலைந்திட
 வருந்துவோ னொரு கருமியாங்
 கனகசபை தன்னிலே நடனமிடு பாதனே
 கற்பக விராச மேவுங்

* மாறனை - மால்தன்னை; விஷ்ணுவை.

கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே.

(௩௮)

கருடநிசனபலன்.

ஆதிவா ரந்தனிற் கருடனைத் தரிசிக்கி
லரியபிணி யாவு மகலு
மழகுபெறு திங்கண்மங் களவார முந்தொழ
வகத்தினுறு துயர்க ளும்போம்
நீதிதரு புந்திபுங் குருவார முந்தொழ
நெடியசூ னியமு மகலு
நிறைவெள்ளி சனிவார முறவுசா ருங்காலை
நித்தமுந் தரிசித் திடின
மேதையொடு தனகனக வாகனா திகண்முதன்
மேன்மைபெறு செல்வ முளதாம்
வேந்தரென வாழ்ந்தே திருக்கண் களிக்கமுடி
விற்பரம பதமடை குவார்
காதலுட னேபணிசெ யன்பருக் கருளுதவு
கற்பக விராச மேவுங்
கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே.

(௩௯)

பதினேன்புராணம்.

மதிக்கின்ற பெளடிகங் காந்தமார்க் கண்டேயம்
வாமனங் கூர்மம் லிங்க
மன்னுசிவ பிரமாண்டம் வாராக மச்சமിവை
மங்கைபா கன்பு ராணந்
துதிக்கின்ற பாகவதம் வைணவங் காருடந்
தோன்றுநா ரதமா லதாஞ்
சொல்லரிய பிரமமொடு பதுமம் மீரண்டுமால்
சுதனயற் குரிய வென்பார்

விதிக்கின்ற பிரமகை வர்த்தமா தித்தற்கு
 மேவுமக் கினித னக்கோ
 வெற்றிசே ராக்நேய புராணமீ ரொன்பதென
 மிக்கோ ருரைப்பர் கண்டாய்
 கதிக்கின்ற தொண்டரு ஞாதிக்கின்ற சோதியே
 கற்பக விராச மேவுங்
 கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
 கயிலையங் கிரிவாசனே.

(ச0)

உள்ளூரீச் சிறப்படையாதார்.

உள்ளூரில் வேசையர் பணிச்சுருப தேசிக
 ஞபாத்தியா ரான பேர்க
 ஞயர்தவம் புரிசுவர் மறுதேச மன்னர்க
 ளோங்குவா தியர் தூதர்க
 டெள்ளுதமிழ் வாணர்கள் கூத்தாடி * கோணங்கி
 செப்படிகள் கற்ற பேர்க
 டிறமாண நாணயர்கள் சோசியர் வைத்தியர்கள்
 சிலதொழில் கற்று ளோர்க
 ஞள்ளபடி யீரெட்டுப் பேர்களை யு மெள்ளளவு
 முள்ளூரீ. லுறுதி கொள்ளா
 ருண்மையாக் தள்ளுண்ப ராகி லும் புதியர்தமை
 யுலகெலாங் கொண்டாடு வார்
 கள்ளகலி யுகமதி னடக்கையிது வாசுமே
 கற்பக விராச மேவுங்
 கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
 கயிலையங் கிரிவாசனே.

(சக)

* கோணங்கி - கோமாளி; வி தூஷகன்.

இராகம் முப்பத்திரண்டாவன.

மண்டலம் புகழும்வே ளாவளி சாரங்க
 மாளவி நாரா யணி
 மலகரி குறிஞ்சிதே வக்கிரியை பூபாளம்
 வாராளி தன்னி யாசி
 குண்டநற் கிரியைபல் லதிதேசி சாவேரி
 கூர்ச்சரி பட மஞ்சரி
 குணகௌளி பௌளிபங் காளந்தே சாட்சரி
 கோதில்சீ மேக ரஞ்சி
 யண்டர்துதி கைசிகம் காம்போதி காந்தாரி
 யாமிலலி தைவ சந்த
 மமர்நாட்டை பைரவி யிந்தோள முந்தோடி
 யாரிரா மக்கிரி பையுங்
 கண்டமெழு ராகங்கண் முப்பத் திரண்டதாங்
 கற்பக விராச மேவுங்
 கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
 கயிலையங் கிரிவாசனே.

(சு2)

வாத்தியங்களாவன.

தாளவாத் தியமொடு திறமான மத்தளஞ்
 சரமண்ட லந்தாரை யுஞ்
 சகமொ னாமோசையெழு கின்றபே ரிகையுலகு
 சாற்றுசர மணிவாத் தியமு
 நீளவாத் தியமதாங் கின்னரியி னொடுமுரசு
 நேர்த்ததவ ளச்சங் கழு
 நேரான கொம்போசை பூரிதம் பட்டமிந்
 நீணிலமெ லாமொ லிக்கு
 மேளவாத் தியமும்வெகு விதமான நாகசுரம்
 வெற்றித்ரு தம்பூ ருடன்

வேடிக்கை யானதோர் டங்கா வுடிக்கையும்
 விநோதமிகு மெக்கா ள்முங்
 காளவாத் தியமுமெந் நாளினு முழங்கி
 கற்பக விராச மேவுங்
 கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
 கயிலையங் கிரிவாசனே.

(சக)

தொண்ணூற்று தத்துவம்.

பூதங்க ளீந்தாகும் ஞானவிந் திரியமாம்
 பொறியைந்து புலனைந்த தாம்
 பொல்லாத தொழில்களும் விந்திரிய மைந்ததாம்
 புகழ்பெறுங் கரண நாலாந்
 தாதுவேழ குணமூன்று மலமுமோ ரைந்ததாஞ்
 சாற்றிடு விகார மாறாந்
 தழைத்திடும் வாயுவொரு பாணென்பர் மண்டலந்
 தானுமொரு மூன்ற தாகு
 மாதார மாறாகும் வாசல்களு மொன்பதா
 மவத்தையைந் தாகு மிக்க
 வருமைசேர்ந் துயர்நாடி பத்ததாங் கோசமைந்
 தாம்பிணியு மூன்ற தாகுங்
 காதல்செய் கருவியிது தொண்ணூற்றொ டாறென்பர்
 கற்பக விராச மேவுங்
 கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
 கயிலையங் கிரிவாசனே.

(சச)

இதுவரையிற் கலியாண்டவரசர்.

ஆதிப் பரிச்சித்தைஞ் ஞானசென மேசய
 னாண்டதுவு முந்நூறதா
 மடவாக வேருரைந் திரொன்று மூன்றுநூ
 றவன்புதல்வ னெண்ப தொன்று

நீதிபெறு விக்கிரனு மீராயி ரஞ்சாலி
 நிறைமூன்று நூற்றைம்பதா
 நிதிபோஜ னைம்பதைந் தெண்டிங்க னூனூறு
 நிகரில்பிர தாப ருத்ரன்
 சாதிமது சோழனிரு நூற்றொடிரு பத்திரண்
 டாம்ராயர் மூவைம் பதாஞ்
 சமர்புரி துலக்கரைஞ் னூற்றியேழைந்ததாஞ்
 சாற்றுபரி தாபி முதலாக்
 காதிகலி யுகமதிற் சும்பினி யரசகாண்
 கற்பக விராச மேவுங்
 கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
 கயிலையங் கிரிவாசனே.

(சநு)

தோத்திரம்.

சுக்கிலசு ரோணிதந் திரண்டுருவ தாயதிற்
 ரோனரம் பெலும்பு மாகித்
 தொல்லைமல பாண்டத்தி லீரைந்து திங்களாய்த்
 துவண்டுகரு வூர் கடந்தே
 யொக்கவைம் பூதங்கள் கோட்டைகொண் டேமாயை
 யுலகினி லுதித்து நாளு
 மூரினடை நூலோதி நாரியிடை மயன்மீறி
 யுட்கவலை சமுசாரமா
 மிக்கடலின் முழ்கவலை சிக்குமா னென்னவே
 யிடறுழன் றதுபோதுமே
 யிப்பிறப் பதுநீக்கி மரணந்த காலமு
 னெழுந்தருளி யென்ற னுடைய
 * கக்கிஷமெ லாந்தவிர்த் துனதுபத மேயருள்செய்
 கற்பக விராச மேவுங்

* கக்கிஷம் - வருத்தம்.

கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே.

(சக)

இதுவுமது.

அஞ்சுதே நெஞ்சமுங் * கிஞ்சிதம் தாகிலு
மடங்கியருள் பெறவு மில்லே
னடவிமலை குகைதனிற் சருகிலை யருந்தியே
யருந்தவ மியற்றியு மிலேன்
பஞ்சவிந் திரியம தடக்கிலே னுன்றிருப்
பணிவிடை புரிந்து மில்லேன்
பத்தியுட னஞ்செழுத் தோதுகில் லேனருட்
பரமனே யானுன் பதந்
தஞ்சுமென நம்பினே னேழைபங் காளனே
தர்மவர்த் தனி பங்கனே
சருவசன ரட்சகா வெனதுசஞ் சலமெலாந்
தவிர்த்தருள்வ துனது கடனே
கஞ்சன்மா விர்திரன் றேவர்முனி வோர் தொழுங்
கற்பக விராச் மேவுங்
கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே.

(சஎ)

குகமகிழ்ச்சி.

துதிவாணி திருவருளும் விசயநல் லாடையுந்
துணிவறிவு சௌபாக்கிய முஞ்
சுகமான பேரகமுந் தனதானிய லாபமுஞ்
சொல்லரிய மைந்தர் வளமு
மதிபெருங் கல்வியொடு ஞானமுந் தர்மமு
மகத்தான பேர்க ஞநறவும்

* கிஞ்சிதம் = அற்பம்.

வண்மைமிகு கீர்த்தியு மிராப்பகன் மகிழ்ச்சியும்
 வயதுசம் பூர்ணயுளு
 மதிகசந் தரமான தர்மவர்த் தனியுமை
 யமையநீ ரிருவ ருந்தா
 மடைவதற் கரியவிவ் வைந்நான்கு வகையுதம்
 மடியனேற் கருள்புரிசுவீர்
 கதிர்மதி யுடன்றேவர் கினரர்கார் தருவர்கூழ்
 கற்பக விராச மேவுங்
 கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
 கயிலையங் கிரிவாசனே.

(சஅ)

கற்புடைப்பெண்டியல்பு.

தங்கண யகரினிற் றெய்வம்வே நிலையெனச்
 சந்தத நினைந்தவர் சொலைத்
 தட்டாது கோபம்வர வொட்டாது திட்டமாச்
 சாற்றுபணி விடைகள் செய்தே
 பொங்கமா யவர்குறிப் போர்ந்தொழுக நித்தலும்
 போந்தபெரி யோர்க் கருத்திப்
 புரிந்தவ ருளங்கனித் திடவிருந் தாற்றியிரு
 போதுநன் னீரடியே
 திங்கள்வத னத்திலே தங்குபொட் டிட்டுமெய்த்
 தேசற வலங்க் ரித்துத்
 தினமுநா யகனுண்ட டின்னுண்டு முன்னெழுஞ்
 செல்விகற் புடைய ளாவள்
 கங்கணந் திரிசூல மான்மழு தரித்தவா
 கற்பக விராச மேவுங்
 கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
 கயிலையங் கிரிவாசனே.

(சஆ)

வேசையியல்பு.

புருடனைக் கண்டவுடனேகத விடுக்கின்ற
 போயொளித் திடுவர் பின்பு
 பொல்லாத தாய்க்கிழவி தன்னையவர் பாலினிற்
 போக்கிவச னிக்க விடுவார்
 மருடருங் கண்ணினார் சற்றருகிலேவந்து
 மயல்விளைத் துறவு செய்வார்
 மன்னநின் னடிகளிச் சிறுகுடிலில் வைத்ததெம்
 மாதவ மெனச் சொல்லுவார்
 ருணிறைந் தவர்போல விருகையி னாற்றமுவி
 யாவலொடு முத்த மிடுவார்
 ரையநீ பிரியிலெம துயிர்பிரியு மென்றவர்க
 ளாவிழுமு தும் பறிப்பார்
 கருமையணி வேசைபர்கண் முறைமையிது காணென்பர்
 கற்பக விராச மேவுங்
 கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
 கயிலையங் கிரிவாசனே.

(ரு0)

வருடமறுபதுக்கு மாதம் பிறக்குநாள்.

ஆதியிற் சித்திரை மாதம் பிறக்குநா
 ளன்றைத் தினங்கார்த் திகை
 யானமார் கழியுமறு நாளினி லுதித்திடு
 மதிகன்னி மூன்றி லாகு
 நீதிதை யாடியும் வைகாசி நான்கிலா
 நிகழ்த்துமைப் பசி யாறிலா
 நிறைமாசி பைந்திலா மானியா வணியுட
 னேர்ந்தபங் குனி யேழிலா
 மாதமுந் நான்குமுன் சொன்னவா ரங்களில்
 வழுவாம லேயு திக்கும்

வருடங்க ளறுபதினு மாதம் பிறக்கின்ற

வாரங்க ளிவ்வித மதாங்

* காதக ரகத்திலெய் தாததொரு பிரமமே

கற்பக விராச மேவுங்

கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே

கயிலையங் கிரிவாசனே.

(ருக)

வருடமறுபதுக்தம் வாரநட்சத்திரந் தீதி நாழிகை பிறப்பு.

முன்வருட முதயநாள் பின்வருட மறுதின

முனைத்திடும் வருடங்கடா

முனைத்தநட் சத்திரம் பதினொன்றி லுதயமா

முறைவருட நட்சத்திரம்

பின்றிதி பிறந்திடும் மீராறு தன்னிலே

பிறக்கின்ற வருடமாகும்

பிறந்தமுன் னாழியீ ரெட்டின்மேற் றோன்றிடும்

பிசகாமல் வகைவிபரமாய்

வன்மையில் லாமலே வருடநட் சத்திரம்

வாரங்க டிதிகளுடனே

வளர்நாழி கைத்தொகையு மிவ்விதம தாமென

வழுத்தினர் செழித்த னாலோர்

கண்மவினை யொழியவே நன்மையரு ளையனே .

கற்பக விராச மேவுங்

கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே

கயிலையங் கிரிவாசனே.

(ருஉ)

கலியுகழஞ் சாலிவாகன சகாப்தத் தொகையும்,

பிரித்திடு மறுபதை யெண்பத்தி ரண்டினிற்

பெருக்கிக் கணக்காக்கவே

* காதகர் - கொலையாளிகள்; கொடியர்.

பேர்ப்பரா பவமுத னடக்கின்ற வருடம்வரை
 பிசகாது தொகை யானதி
 ஓரைத்தபனி ரண்டுங் கழித்திடக் கலியாண்டு
 னோங்கிய சகாப்த வகைகே
 ஞள்ளபடி யறுபது மிருபதோ டொன்பாணை
 யொட்டிப் பெருக்கி யேதான்
 விரித்தபிர பவமுத னடக்கும்வரு டம்வரையில்
 விடாதுதொகை கூட்டி யதனில்
 விளம்புபதி னொன்றுங் கழித்திடச் சகாப்தமதின்
 விபரமிது வென்பர் மேலோர்
 கரத்தினின் மான்மழு தரித்திடுங் கடவுளே
 கற்பக விராச மேவுங்
 கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
 கயிலையங் கிரிவாசனே.

(ருந)

மாதம் கட-க்கும் நட்சத்திர மறிவது.
 கனமான சித்திரைத் திங்கணட் சத்திரங்
 கண்டதே யொன்ற தாகுங்
 கருதரிய ரிஷபத்தி லைந்தானி யொன்பதாங்
 கடகமோர் பதின்மூன்ற தாந்
 துனிசங்க மஃதுபதி னேழ்கன்னி மூவேழ
 தாந்துலந மூவெட்ட தாந்
 தொடுகார்த்தி யிருபதேழ் மார்கழி யிரண்டதாந்
 சொன்மகர நாலாகுமே
 செனிகும்ப மாறதா மீனமலி தொன்பதாந்
 சித்திரைத் திங்கண் முதலாத்
 திசுழ்கின்ற மாதங்கள் பனிரண்டு மிவ்விதஞ்
 சேர்ந்துவரு நட்சத் திரங்
 கனகசபை நாதனே யெனதுகலி நீக்கியருள்
 கற்பக விராச மேவுங்

கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே.

(ருச)

வருடம் கூய-கீதும் பஞ்சாங்கப் பிறப்பு.

பங்குனித் திங்களி லுகாதி பிறந்தநாள்
பாருலகி லரச னென்பார்
பத்திரா சித்திரை பிறந்தநாண் மந்திரி
பகர்சிம்ம சேனாபதி

யங்குவரு மாடிநாள் பயிர்தனக் குடையவ
னானது தானியாதியா
மானிவள் ளந்தாங்கி தனபதி மகரமைப்
பசியரச * வர்க்காபதி

யிங்கானி யாதிரை யுதித்தநாண் மேகாதி
பதியென வியம்பு வார்ச
ளீராறு மாதம் பிறந்தநாட் கதிகார
மீதென்பர் கணிதநூலோர்

† கங்கிலாப் புதியபஞ் சாங்கபல மிவ்வணங்
கற்பக விராச மேவுங்
கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே.

(ருரு)

மாதம் ௧௨-கீதும் அமாவாசைவரு நட்சத்திரம்.

சித்திரைக் கசுபதி வைகாசி ரோகணி
சிரானி திருவா திரை
சேருமா டிப்பூச மாஞ்சிங்க மகமான்
திகழ்புரட் டாசி யுத்ரம்
மற்றுலாஞ் சோதியாங் கார்த்திகைக் கனுடமா
மார்கழியி னுக்கு மூல

* அர்க்கம் - பொன். † கங்கு - அளவு.

மகரமுத் ராடமா மாசியி லவிட்டமெய்
 வளர்பூரட் டாதி மீன
 மோத்தவம் மாவாசை யீராறு மாதமு
 முதித்துவரு நட்சத்திர
 முண்மையிது வாகுமென வன்மைபெறு பெரியோ
 ருரைத்தனர்கள் கணித நூலிற்
 கத்தனே யத்தனே சித்தம்வைத் தெனையாண்ட
 கற்பக விராச மேவுங்
 கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
 கயிலையங் கிரிவாசனே.

(ருசு)

மாதம் ௧௨-கீதும் பெளரணைவரு நட்சத்திரம்.

சித்திரைத் திங்களிற் பெளரணை யுதிப்பதே
 சித்திரை நட்சத்திரம்
 சேர்ந்தவை காசியில் விசாகநட் சத்திரந்
 திகழானி கேட்டை யாகு
 மத்திபெறு கடகத்தி லுத்திரட் டாதியா
 மாவணி யவிட்ட மாகு
 மதிகன்னி மதிபூரட் டாதியைப் பசிகார்த்தி
 கைமாத டுஸ்வனியதா
 மற்றமார் கழிமாத மான்றலை தைப்பூச
 மாசிமக மீன முத்ர
 மாதம் ராறினும் தவறாது பெளரணை
 வருகுநட் சத்திர மாகுங்
 கத்தியலை யாதுபரி சுத்தவெனை யாண்டருள்செய்
 கற்பக விராச மேவுங்
 கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
 கயிலையங் கிரிவாசனே.

(ருள).

நட்சத்திரத்தில் அமிர்தயோகம்.

மூலதிரு வோணமு மிரேவதியு மஸ்தமு
 மூவுத்ர முட னருக்கன்
 மோதுமான் றலைசோதி புனர்பூசந் திருவோண
 மோ * நுனி சோமவார
 மோலவுத் திரட்டாதி ரோகணியு மூலமு
 முத்திரமு மங்காரக
 னுத்திரட் டாதிமுப் பூரமுத்.ரங்கீர்த்தி
 யுயர்புதன் சோதி குதிரை
 சூலமக மிகுபூசம் வியாழநா ளிரேவதி
 தூரகமு மஸ்த மூலஞ்
 சுக்கிரவா ரஞ்சதைய ரோகணி மகங்கீர்த்தி
 சோதியுஞ் சனிநா ன்றுநங்
 காலமிது வானாள் க ளமுதயோ கங்களாங்
 கற்பக விராச மேவுங்
 கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
 கயிலையங் கிரிவாசனே.

(ருஅ)

நட்சத்திரத்தில் மாணயோகம்.

அனுடமுங் கேட்டையு மகமும் விசாகமு
 மண்டமிவை யாதி வார
 மானபூ ரட்டாதி கிர்த்திகை விசாகமோ
 டமைமகஞ் சோம வார
 முனுசதைய மாநிரை விசாகபூ ராடமிவை
 யோங்குமங் களவாரநா
 ன்ற்றே வதியஸ்த தூரகமு லம்புந்தி யுரோணிமான்
 றலைகார்த் திகை

யொனுசதைய மாதிரை யுத்திரங் குருவார
முரோகணி மகங் கேட்டையா
மோணமா யிலிபூச மரணயோ கம்வெள்ளி
யுத்திரம் பூட்டாதி
கனசனியி லாயிலிய மஸ்தம்ரே வதிசித்ரை
கற்பக விராச மேவுங்
கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே.

(ருக)

தீத்யிலழநயோகம்.

குருவுக்கு நவமியுஞ் சதுர்த்தசித் திதிபுடன்
கூடின லமிர்த யோகங்
கொடுஞ்செவரய் நாயிறு முதற்றிதியே காதசி
குணமான சஷ்டி யுடனே
தரும்புகர் திங்களுந் துதிகை துவாதசி
தம்மினல் லமிர்த யோகந்
தனிபுதன் திரையோதசி திருதிகையு மட்டமி
தான்கூடி லமிர்த யோகங்
கரியசனி தசம்பொடு கூடியே வந்திடிற்
கனமான வமிர்த யோகங்
காசினியி லிந்நாட்க டிதியமிர்த யோகமாக்
கழறினார் கணித நூலோர்
கரிமுகனை யுங்கந்த சாமியையு மீன்றவா
கற்பக விராச மேவுங்
கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே.

(கூ0)

தீத்யில் தந்தயோகம்.

இவ்விற் கொறு திங்கல்பதி னென்றதா
மியைந்தசெவ் வாய் பஞ்சமி

யினியபுத னுக்குமே ரண்டுபொன் னற்கா
 றிடெம்புகர்க் கெட்டு மாமே
 சரசமில் லாச்சனிக் கொன்பதிவ் விதநாட்க
 டத்தயோ கமதாசுமே
 சகலசுப காரியங் களுஞ்செய்ய லாகாது
 தாரித்திர னுஞ் செனிக்கிற்
 புமதின் மனேகோல லாகாது தீமைகள்
 பொருந்துமென மேலோர்கண் முன்
 புகன்றிட்ட சோதிடப் படியாக வடியனும்
 புகன்றனன் புவிய தனிலே
 கரதல கபாலனே கண்ணுதன் மூர்த்தியே
 கற்பக விராச மேவுங்
 கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
 கயிலையங் கிரிவாசனே.

(சுக)

தரித்திரயோகம்.

அனுடமொடு நாயிறும் முத்திரா டந்திங்க
 ளங்கார கன்சதைபமு
 மசுவதி புதன்வார மிருகசீ ரிடங்குரு
 வாயிலிய சுக்கிர வாரஞ்
 சனிவார மஸ்தமுங் கூடிவரு மாயினது
 தாரித்ர யோக மென்பார்
 தனம்புதைத் திடவுநன் மருந்துணவு மாகாது
 தானியம் விதைக்கொ ணுது
 முனியோட்ட லாகாது கடன்கொளிற் றீராது
 முத்தணிகர் பூண் லாகா
 முதல்விருந் தாகாது சபைகூடி லவமான
 முழுமிடிய னுமுதிக்கிற்
 கனியினுக் குலகைவலம் வந்தவன் றந்தையே
 கற்பக விராச மேவுங்

கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே.

(சூஉ)

மரணயோகம்.

அனுடமுந் துதிகையும் மூவுத்தி ரங்கிர்த்தி
கைபரு மகம் பஞ்சமி
யதிசஷ்டி ரோகணி சித்திரை சுவாதியோ
டானது வாதசியுமே
மனுவஸ்த மூலமுஞ் சத்தமி தனிற்கூடின்
மரணயோ கங்களைகு
மதிகரும மாகாது சோபனஞ் செயில்விதவை
மாவித்தை சொலின் மூடனாந்
தனதானி யங்கண்முத் லுண்ணினோய் வறுமையாந்
* தடம்போகி லுடன் மரணமாந்
தப்பாது முன்னா லுரைத்தபடி யானுமிச்
சதகத்தி லுஞ்செப்பி னேன்
கனமான மடியோட வடியார்க ணடமாடு
கற்பக விராச மேவுந்
கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே.

(சூந)

நட்சத்திரத்திந்தும் நாளுக்கும் பகை.

ஆதிவா ரம்பரணி சோமவா ரஞ்சித்ரா
யரியசெவ் வாயுத்திர
மவிட்டமும் புந்தியுங் குருவார முங்கேட்டை
யதிவெள்ளி பூர்ட முஞ்
சோதிசனி யோடி.ரே வதியுமாக் கூடிடிந்
சோபனஞ் செயில் விதவைபாஞ்

* தடம் - வழி.

சொல்லுறுதி கொள்ளாது வழிபோகின் மரணமாந்
 துணையாகி விடருந் றிடும்
 நூதனப் பிரதிட்டை யாகாது புதுமனைக
 ணைக்கியே கோல லாகா
 நோயாந் குழந்தையுஞ் செனித்திடின் மாயுமென
 நூலோ ருரைத்த படியே
 காதலுட னிக்கவிதை தன்னிலு முரைத்தனன்
 கற்பக விராச மேவுந்
 கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
 கயிலையங் கிரிவாசனே.

(கூச)

கிழங்கிடுநாட்கண்முதலியன.

ஒணமா திரைபூச சதையமு வுத்திர
 முரோகணி யவிட்ட மிவைதா
 மொன்பானு மேனோக்கு நாண்மனைக டோப்புவிதை
 யூன்றிடவு மிக்க நன்றும்
 வேணமுப் பூரமும் பணிகார்த் திகைமகம்
 விசாகமா யிலிய மூலம்
 விளங்குமில் வொன்பதும் வையகந் தன்னிலே
 வேர்கிழங் கிடு நாட்களா
 முணுமான் றலேகேட்டை சோதிசித் திரையனுட
 மோங்கஸ்த மிரு பூசமு
 முயரினே வதியொடிவ் வொன்பது மாங்கொடிக
 ளுன்றுதற் குரிய நாளாந்
 காணுதற் கரியநின் னடியென்று காண்பனோ
 கற்பக விராச மேவுந்
 கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
 கயிலையங் கிரிவாசனே.

(கூரு)

பல்லிழதலியது வீழிப்பலன்.

ஆதிவா ரந்தனின் மேலான பகைவரு
 மானமதி சீவ னழிவா
 மங்கார கன்பகைவர் தன்னினிட ராம்புத
 னனைபிதா மக்கள் சேத
 நீதிசூரு வாரநாட் கரிபுரவி யுறவினொடு
 நீணிதியெ லாமகற்று
 நிகர்வெள்ளி சனியுடற் பிணியுண்டு பீடையா
 நிகழாவி னமுத மெண்ணெய்
 பாதக மகற்றுகோ மயமோம நெய்வெண்ணெய்
 பரிகார மாக்கொண் டிடிற்
 பல்லியெலி யோந்திபாம் பரணைவிழு தோடங்கள்
 பற்றற வகன்று விடுமே
 காதிரா வண்ணையொரு விரறனி னெரித்தவா
 கற்பக விராச மேவுங்
 கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
 கயிலையங் கிரிவாசனே.

(சூசு)

வாஸ்து எழுகின்றநான்.

சித்திரைக் கீராற தாந்துலா மெட்டினிற்
 செய்கார்த்தி கைப்பத் தினிற்
 சீராடி பதினொன்று சிங்கமா றுயர்மாசி
 தேதியிரு பத்தி ரண்டில்
 வைத்தவை காசியிரு பாடுனென்று நாளினில்
 வாஸ்துவெழு கின்ற தினமாம்
 வையகந் தன்னிலே புதுமனை யெடுப்பவர்
 மகாச சாக வாழ்வார்
 பத்தடிகள் பதினொன்று பனிரண்டோ டேழடிகள்
 பார்த்தகலம் வைக்க நன்றும்

பாருலகி லிவ்வாறு செய்தனல மென்றுயான்,
பழமொழிப் படிசெப்பி னேன்
கத்தனே முனம்வீர பத்திரனை யின்றவா
கற்பக விராச மேவுங்
கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே.

(சுஎ)

வீடுகட்டுகையிற் சாத்திரம் பார்த்தல்.
மனைகோல வேகுழிகள் கெல்விநீர் விட்டுமேன்
மலர்தூவ வலமாகி டில்
வாழ்வா மிடப்புறஞ் சுற்றிடிற் பகையதாம்
வண்டுபுழு காணி நீதாஞ்
சினையாசு சிலைகாணி லாக்கமாஞ் செங்கனிதி
சீராணை நண்டு பல்லி
தேரை சிலந்தியாம் பூச்சியிவை கண்டிடிற்
செம்மையா மம்மனைக டாந்
தனதாமை பாம்புதே ஞாநிம்பு புவி பூரமிவை
தாங்காணின் மனைகள் பாழாஞ்
சங்குகன யோகமாம் வேர்கள்கா ணப்பொரு
டப்பாது சேத மாகுந்
கனமனைகள் கோல்பவர்க் கிவைநல்ல சகுனமாங்
கற்பக விராச மேவுங்
கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே.

(சுஅ),

கிரகச்சுற்றுமவற்றினுட்சி நிலையும்.
கதிரவன் புகர்புந்தி யந்தந்த மாதலக்
கனத்திலொரு மாதம் வாழ்வர்
கலைநா ளிரண்டேகான் மாதமொன் றரைகுசன்
காரிவரு டம் ரண்டரை

யெதிர்குருவு மோரான் டிராகுகே தொன்றரையி
 தேற்றகிர கச்சுற் றதா
 மிசைகிரக நிலையாட்சி கேள்கதிர வன்சிங்க
 மேதிங்கள் கடக குசனுஞ்
 சதிர்விருச் சிகமேட புதன்மிதுன கன்னியாஞ்
 சரசகுரு ததுச மீனஞ்
 சனிமகர கும்பமும் புகர்துலா மிடபமுஞ்
 சாற்றினு ராட்சி நிலையே
 கதலிசண் பகவனங் கூவிளங் கன்னல்குழ்
 கற்பக விராச மேவுங்
 கங்கைபுனை யிசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
 கயிலையங் கிரிவாசனே.

(155)

கேளளி சோல்லல், தும்மல், ஜுந்தைகாகம்
 கூவுதலிவற்றிற் காநுட லட்சணம்.

குழுமேட ராசிபடை யொலிகளிட பப்பலன்
 குடியோட்டு மிதுன நோயாங்
 குலவுகட கம்நன்மை சிங்கமழு தந்தயிர்
 கொடுத்திடுங் கன்னி வெற்றி
 விழுதுலார் தூதோலை வரும்விருச் சிகம்பொனும்
 விருந்துண்டு ததுசி னுக்கே
 மேன்மகர் ராசிகோ ளுண்டுதீ தாங்குப்ப
 மீனமு மகிழ்ச்சி நல்கு
 மெழுவார மிரவுபகல் பணிரண்டு கோணமு
 மியம்பிடுங் கேளளி தும்ம
 விசைகாக மாந்தைகட் காருட பலமைந்து
 மிவ்வித மெனப் புகலுவார்
 கழனியிற் செந்நெலொடு கன்னல்வள மோங்கிடுங்
 கற்பக விராச மேவுங்

கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே.

(௭0)

மனுஷ்கணமுதலிய ழுன்றுமறிவது.

அசுபதி சுவாதியும் மான்றலை யிரேவதியு
மனுடமுந் திருவோணமு
மஸ்தபுனர் பூசமும் பூசமீ தொன்பது
மடைவான தெய்வ கணமாம்
பசுபரணி ரோகணி முப்பூ மதனிலும்
பண்புடைய மூவுத் திரம்
பகருதிரு வாதிரையிவ் வொன்பதி லுதித்தவர்கள்
பாருலகின் மனிதர் கணமாம்
விசாகமுங் கார்த்திகை சதையசித் திரையினுட
விட்டமுங் கேட்டை மூலம்
விளம்பாபி லியமக மிவற்றினி லுதித்தவ
ரிராட்சத கணங்க ளாவார்
கசமதை யுரித்துமன் மதனையு மெரித்தவா
கற்பக விராச மேவுங்
கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே.

(௭௧)

குளிகனிராதகாலம்.

பருதியிரு பத்திரண் டரையின்மேற் குளிகன்மதி
பதினெட்டே முக்காலின் மேற்
படை* குருதி பதினைந்து புந்திபதி னென்றேகால்
பார்த்திபற் கேழரையின் மேற்
கருதுபுகர் மூன்றேமுகுக் காலின்மேற் சனிதனிற்
கதிருதய லபநடுவினுங்

* குருதி = செவ்வாய்.

காரியின் புதல்வனாங் குளிகன்வரு வேளையிது
 கண்டறிக ராகுகாலந்
 திருவார மேழுமே செல்லுசனி முடிவா
 வெனச்சே ரெழுத்தின் தொகை
 திறமாக மூன்றேமுக் காலொடு பெருக்கிற்
 றெரித்திடு மிராகு காலங்
 கருவினி லுதித்திடா தருள்செயுங் கடவுளே
 கற்பக விராச மேவுங்
 கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
 கயிலையங் கிரிவாசனே.

(௭௨)

சேன்மநட்சத்திர வாரபலனும் மாதபலனும்.

இரவிவா ரத்தில்வழி நடையிந்து போசன
 மியம்புசெவ் வாய்வசியமா
 மினிமைதரு புதன்வித்தை குருவினிற் பொன்னாடை
 யியல்வெள்ளி செல்வ முளதாம்
 நாகசனி வியாதியாஞ் சென்மநட் சத்ரமதி
 னாட்கனிப் பலனீந்திடும்
 நவிலுமவ ரவர்செனன நட்சத்ர முதன்மாத
 நண்ணுநட் சத்ர வரையிற்
 சரியாக வேபெண்ணி யேழிற் பெருக்கியது
 தனையெட்டி லேகழிக்கத்
 தானேகல் பிணிலாபம் வழிசேற னிதிதருஞ்
 சாரின்ப வவமான மாங்
 கருதினார் மாதபல னிவ்வண்ண மாகவே
 கற்பக விராச மேவுங்
 கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
 கயிலையங் கிரிவாசனே.

(௭௩)

ருதுநட்சத்திர வாரபலங்கள்.

உத்திராட முதலவீ ராறுநட் சத்திரமு
முத்தம மெனச் சொல்லுவா
ருயருத்ரிரு வாதிரை தொடர்ந்தநட் சத்திர
மோரேழு மத்திபமதா
மத்தமுஞ் சித்திரையு மதிவாழ்வு குன்றுமற்
ருறுமே விதவை யாக்கு
மருக்கனிற் சிசுவழிவு சோமவா ரத்தினல
மங்கார கன்விதவை யாம்
புத்திரர்க ளுண்டுபுதன் குருவார நன்மையாம்
புகரெனிற் செல்வ முளதாம்
பொல்லாத சனிதனிற் பிணிபிடை யுண்டெனப்
போற்றினர்க ளேற்ற நூலோர்
கத்தியலை யாதுன்னை நித்தந் துதிக்கவருள்
கற்பக விராச மேவுந்
கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே.

(எச)

புதுவஸ்திராழடுக்க நாள் நட்சத்திரம்.

மூவுத்தி ரந்தானு மஸ்தமொடு நான்கின்மேன்
மொழிபூச மிவ்விரண்டு
முடன்றோணி யதுடமுஞ் சத்தமி துதிகையுடன்
முனைதசமி பஞ்சமியுமே
துவாதசி திர்திகை திரையோத சியட்டமி
சுகமா மருக்க னன்றஞ்
சொன்மதி தனக்* குறுகண் செவ்வாயி னுக்கிடர்கள்
சுகவெற்றி போம் புந்தியில்

நோவுவரும் வாழ்வுபோ மரணமா குஞ்சனி
 நுவல்குரு சுக்ர வாரம்
 நோயில்லை திருவுண்டு வஸ்திரபூ டணமுண்டு
 நுண்ணரும் பெருமை யுண்டாங்
 காவல்கில் யாவர்க்கு மிவைவல்ல நாட்களாங்
 கற்பக விராச மேவுங்
 கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
 கயிலையங் கிரிவாசனே.

(எடு)

பயணம் போதுநாள் போகாதநாள்.
 அங்கார கன் * னிந்திரி சனிதிங்கள் தெற்குமே
 லதின்மேற்கு புந்திருநுவா
 மாதிவா ரம்வெள்ளி வடதிசைச் சென்றவர்க்
 காகாத காரியமுமார்
 தங்கியிடு பரிதியொடு வெள்ளியிற் கீழ்த்திசைத்
 தானேகி லதிக பகையாஞ்
 சனிமதியு மேற்றிசைச் சென்றிடிற் காரியந்
 தானகன் றோடி விடுமே
 மங்களவா ரம்மதில் தெகூணத் திசையேகின்
 மரணமாம் போன வர்க்கு
 வாரகுரு புந்தியில் வடதிக்கு நோக்கிடின
 மறுபடி திரும்பி டார்கள்
 கங்குலும் பகலுமென் பங்கினி விருந்தருள்செய்
 கற்பக விராச மேவுங்
 கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
 கயிலையங் கிரிவாசனே.

(எசு)

காகநூல்.

அங்குதய நன்மையாய் விருந்துபொ ருணஷ்டியா
 மழுகையான் மடந்தை வருவ

* இந்திரி - கிழக்கு.

ளதிவருணர் தீழுட்டல் முகில்பொழுதி லுதிரஞ்சா.
 மாகுமிது காக சாஸ்திரந்
 தங்கிட பிருந்துவல மாகவே சென்றிடிற்
 சருவகா ரியமு மாகுந்
 தலையினீர் புற்றிலு மகனெல்பான் மரத்திலுந்
 தான்கூவன் மிக்க நன்றுந்
 தொங்கியிடு கனிபலாக் கௌவிழுக் கீனைநக்கல்
 சோறிறைகள் கௌவி வருத
 ரொடர்வழியின் முன்னேடல் வாய்மெல்ல னன்றதார்
 தொல்லுலகில் யாவ ருக்குங்
 கங்கையாஞ் சங்குநதி பெருகுவள நாடெனுங்
 கற்பக விராச மேவுங்
 கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
 கயிலையங் கிரிவாசனே.

(எள்)

சேஞ்செல்லெழும்பிற்பலன்.

எமநிருதி வருணதிசை செஞ்செல் லெழும்பின
 விஷ்டபாக் கியங்க ஞ்ணடா
 மிந்திரதிசை வாயுதிசை யீசனழ லன்றிசை
 யெழும்பினற் நீங்கு வருமே
 யமர்சிசுத் தொட்டிலடி மரணமாந் தூணடியி
 லம்மனைக் கிறை மரணமா
 மானபஞ் சணையினடி கட்டிலின் கீழுநி
 னந்தமனை யாளு மரணம்
 விமரிசைய தாநிலத் திற்செல் லெழும்பிடிந்
 வீட்டங் கலு மாயுமே
 விபரமுட னிந்நூலு முன்னூ லுரைப்படி
 விளம்பிடும் புவிதனிலே
 கமகமென வாசமிகு புஷ்பவன மேபெருகு
 கற்பக விராச மேவுங்

கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே.

(எஅ)

தேங்காய்ச்சுதனம்.

அடியது பருத்துமுடி சிறுகவட் டமதாகி
லாக்கமுகக் கூறாய்விடி
னதிகசந் தோஷமா மைந்திரண் டாயுடையி
லளவிலாச் செல்வ முளதாம்
நெடினரம் பிருகோண மாகிலோ துன்புறு
நிதானமாம் வாழ்வு தானு
நிறையோ டகன்றுதான் முட்டைபோ லாகிடி
னீலரத் தினஞ் சேருமாம்
வடிவுசுக் கெட்டாகி லரிசிவத் தியானமாம்
வட்டமா யுடையி னன்றாம்
மஹாகண பதியின்முன் நேங்கா யுடைக்கையின்
மகிழ்சுபா சபசுருனமாங்
கடலுலகில் யாவரு முணர்ந்திடச் செப்பினேன்
கற்பக விராச மேவுங்
கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே.

(எக)

இடமாகவேண்டுவன.

கலைமானும் வானரங் கருடனுங் கிரியுங்
காடான் கருங் கூகையுங்
கரடிநாய் பன்றிமூஞ் சூறந்தை யாமையுங்
காடையொடு புனை சிட்டும்
வலைமுய லுடும்பிவைகள் வலமிருந் திடமாகின்
மாவெற்றி தரு சகுணமாம்
வழிப்பயண மாகுகையி லோர்நும்ம லானைதலை
வாசந் படியிடித்தங்

கலறியே யிருமலும் போகாதே யென்றிடலு
 மாங்கவன் றெடை யிருத்த
 லவச்சொலுப சரித்தலிவை யாவுநன் றல்லவெவ்
 வலுவலு முடிந்திடாது
 கலியுகந் தன்னிலிது கைகண்ட சாஸ்திரங்
 கற்பக விராச மேவுங்
 கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
 கயிலையங் கிரிவாசனே.

(அ௦)

எதிர்வரீல் நலமுந் நீதுமாவன.

நிறைகொண்ட நீர்க்குடம் பாற்குட மெருக்கடை
 நீமெங் கிலி யரசர்பார்
 நிகழ்த்திடுங் கர்ப்பமுறு மாதர்வே சையர்சிறார்
 நீள்வளைக ஞுபய மறையோர்
 கறைபலாக் கனியன்ன மிவையெலா முன்வரிற்
 காரியங் கைகூடிடுங்
 கனகுட்டை மொட்டையுந் தவசிதட் டானுடன்
 காதுமுலை நாசி யிலியு
 மறையாள னொருவனவ பாண்டநா விதன்கோடி
 வஸ்திரம்விரி தலையன் செக்கான்
 வாணியன் விறகுசந் நியாசியக் கினியெதிர்
 வந்திடிற் றீதென்பர்காண்
 கறைகண்ட னேதொண்டர் தெண்டனிடு பாதனே
 கற்பக விராச மேவுங்
 கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
 கயிலையங் கிரிவாசனே.

(அ௧)

உயிர்விடு நாளின்னோஷம்.

உத்திரட் டாதிபு ரட்டாதி ரேவதி
 யுரோகணி யவீட்ட சதைய

மொருவருட தோடந்தா னுற்றபஞ் சமியிலே
 யோராறு மாத தோடஞ்
 சித்திரைநாள் புனர்பூச முத்திரங் கிர்த்திகை
 செய்யமான் றலைவிசாகஞ்
 சித்திதரு முத்ராட மிவ்வேழு மேழுன்று
 திங்கள்வரை யுந்தோஷ மாம்
 நத்துமு லங்வேட்டை யாகுமிரு நாட்களு
 நாற்பது தினந் தோஷமாம்
 நலமாக மேற்கண்ட நட்சத்தி ரந்தவிர
 நன்றதா மற்ற நாட்கள்
 கத்தனே யுலகிலுயிர் செத்தநாட் டோஷமிது
 கற்பக விராச மேவுங்
 கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
 கயிலையங் கிரிவாசனே.

(அஉ)

ஆமோடு கொள்ளாதநாள்.

சித்திரை மகத்தினே தெத்திரபூ சத்திலுஞ்
 சேர்ந்தரோ கணி தன்னிலுஞ்
 செப்பவிட் டத்திலு முத்திரா டத்திலுந்
 திகழுத்தி ரட்டாதி யோ
 டொத்தவிவ் வெட்டுநட் சத்திரந் தன்னிலே
 யுலகுளோ ரெவர்க ளுந்தா
 முயர்புரவி மாடாடு கானடை யடிமையொ
 டொட்டைமுத லிவைக ளெல்லா
 மெத்தனைகொள் கினும்வருட மொன்றிலே மாயுமென்
 ரியம்பினுர் சோதி டத்தி
 விதமாக யாவர்களு நற்றினந் தன்னிலிவை
 யெய்திடின மிக்க நன்றாங்
 கத்துமுத லியகொடிய பித்தினே யகற்றியருள்
 கற்பக விராச மேவுங்

கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே.

(அ௩)

சூரியகலை.

பார்க்கிலுப தேசமும் வித்தையுஞ் சேவையும்
படையோட்டு களவு சூதும்
பசாசோட் டிபங்கொளல் வழக்குபகை தீர்த்தலும்
பரிகரித் தேருந்தலும்
வார்த்தையொ டெழுத்தெழுதல் கீதங்கள் பாடுதன்
மருந்துண்ணல் புனலாடுதல்
மந்திரஞ் செபித்திடுதல் விடமதை யறிந்துதன்
மணிமந்தி ரங்களுடனே
தூர்த்தல்கொடு பிணிமுதற் றம்பனநல் யோகமாஞ்
சூரிய கலைக் குரிமையே
தும்பிமுக னைப்பெற்ற வம்பிகை தனக்குமுன்
சுவாமியுரை செய்த விவைபாங்
காக்கோட விடமுண்ட கண்டவெனை ரட்சிக்குங்
கற்பக விராச மேவுங்
கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே.

(அச)

சந்திரகலை.

கிளைக்குமனை யாடையா பரணங்கள் பூணலுங்
கேணிதோண் டிட லடிமையுங்
கீழ்சலந் தான்காணன் மன்னரெதிர் சாந்தியுங்
கீர்த்திப்பிர திஷ்டை சரமு
முளைக்குந் விதைநாட்ட லுண்மைவச னஞ்சொலன்
முபல்தரித் திரர்க்குதவுதன்
மொழிகல்வி கற்குதல் தனம்புதைத் திடுதலிவை
முற்றுமதி கலையிலாமே

விழிக்கனலி னாலநங் கன்றனை யெரித்துளோன்
 விளம்புசாத் திரநூலி தாம்
 விபரமா யுலகுளோ ரியாவரு மறிந்திட
 விரித்துரைத் தன்னெளிய னுங்
 களிக்கவறு பத்துமு வர்க்குமெய்ப் பதமுதவு
 கற்பக விராச மேவுங்
 கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
 கயிலையங் கிரிவாசனே.

(அரு)

உபயகலைகள்.

ஆதியா யிருக்கின்ற வுபயகலை சமனதா
 யடைவுட னடப்ப தாகி
 லப்பொழுது தொட்டிடு நினைத்திடுங் காரிய
 மாகா ததினிச்சயம்
 நீதியாய் மனதினி னினைத்தன்முடி யாதுதான்
 நினையாது வந்தெய் திடும்
 நிலையாத தவமது நிலைத்திடு மிக்கலையி
 னேர்மையிலி தாகு மெனவே
 வாதவூ ரர்க்காக நரிபரிய தாக்குமெம்
 மாதேவர் மன மகிழ்ந்து
 மண்ணுலக் வியாவருந் திண்ணமிது வென்றுணா
 வகைவகைப தாவுரைத்த
 காதிபெறு சரநூலின் மார்க்கமிது வாசுமே
 கற்பக விராச மேவுங்
 கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
 கயிலையங் கிரிவாசனே.

(அசு)

பதுமிளிப்பெண்துணை.

செண்பக நிறத்தினுள் கூவிளங் கொங்கையாள்
 செய்யமலர் வாச முடையாள்

செயமதூர வாக்கினுள் பொய்யுரை சொலாதவள்
 செந்திரு தனக்கு நிகரா
 ணண்பாக வேயமரர் பெரியோர் தமைப்பணிவ
 ணடையன்ன மின்சொ லுடையா
 ணவிலிடை சிறுத்திடும் வெண்டுகி லுழிப்பணல்
 லல்குறா மரை நேரினாள்
 வண்மைபெறு சுரதநீர் கோகனக வாசமா
 மானனைய காட்சி யுடையான்
 மாதூரிய கனியுண்ப னெட்பூவி னாசியான்
 மாலிரவி சாயா முனங்
 கணமெனுங் கண்படாள் பதுமினிப் பண்பிதாங்
 கற்பக விராச மேவுங்
 கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
 கயிலையங் கிரிவாசனே.

(அ௭)

சித்திவிப்பெண்துணம்.

சித்தினிப் பெண்ணடை பிடியானே போல்பவள்
 சிவந்துடன் மிருந்த வழகுந்
 திருவலம் புரிகழுத் தினள்வஞ்சி போல்வள்
 செய்யவிரு தனம் பசுமையாள்
 சுத்தவன் னத்துகிவி லிச்சையது கொள்ளுவார்
 சுரதநீர் மதுவாசமாந்
 துடியான வார்த்தைபுடை பரவுதன முடையளிதழ்
 துகிர்கொவைக் கனிபோன்றவண்
 மெத்தமய லாகவே யிருபோது மோர்சாம
 மேவியணை வாள்புருடனை
 மிகவற்ப மாகவே யுண்பள்சங் கீதத்தின்
 மீதுறற் பிரிய முடையள்
 கத்தனே சித்தினிப் பெண்களித் தன்மையர்கள்
 கற்பக விராச மேவுங்

கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே.

(அஅ)

சங்கிளிப்பெண்துணம்.

சங்கிளிப் பெண்ணினுடல் சிறுகாது பெருகாது
சமனூருவ தாயிருக்குஞ்
சாற்றிடுங் கழுதையைப் போற்கூவு வண்முன்று
சாமம் விடாது புணர்வாள்
அங்குகோள் பொய்யுரை பொருந்தியிடு நாவினா
ளடியுதடு நீள முடையா
ளல்குல் கறுப்பதா நடுவிரல்க ணீண்டவ
ளகோரகோ பாக்கினி யுளாள்
தங்கிய சிவந்தமல் ராடைமே லன்பினாள்
* கலிப்பொடு களிப்பு முடையாள்
தனகும்ப மனையவள் வஞ்சக மனத்தினள்
சரீரவெம் மையினை யுடையாள்
† கங்குலகில் சங்கிளிப் பெண்குணமி தென்பர்காண்
கற்பக விராச மேவுங்
கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே.

(அக)

அத்திளிப்பெண்துணம்.

அத்தினிப் பெண்ணினுட லுயரமா மெந்நாளு
மடியுதறி யேநடப்ப
ளவன்மிக்க தூலமா மரணையுடல் போற்குறி
யகன்றுமணி யார்ந்தி ருக்குங்
கற்றாழை நாறுடலி னாடுவரி னிச்சையாள்
கனமுலை சுரைக்கா யனாள்

* கலிப்பு - ஆரவாரம். † கங்கு - எல்லை.

கருதுண் பொசிப்பள்குறு கியகழுத் தினளொழுது
காமநீர் நாற்ற முடையள்
சத்தமிழ் யோசைபோற் பேசுவாள் பாதவிர
றுனீண் டிருப்ப தன்றிச்
சாற்றிடு மிராப்பகன் முழுவதும் புருடனைத்
தழுவிவெகு கோஷ்டி செய்வள்
கத்தனே யத்தினிப் பெண்குணமி வண்ணமாங்
கற்பக விராச மேவுங்
கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே.

(கூ0)

1 ஸ்ரீகருக்து இந்தியநிலை.

பெருவிரல் பெருங்கால்கள் காடணி முழந்தாள்
பெருங்குய்ய முந்தி மார்பும்
பெறுங்கொங்கை கைமுல கண்டங் கபோலம்வாய்
பேதைகண் ணெற்றி யுச்சி
மருவுமீ வைந்துதா னத்தினி லிடப்புறம்
வளர்பிறை தன்னி லாகும்
வலப்புறம் தேப்பிறை தன்னிலே தாள்வதாம்
வலதுபா தம்வரையிலு
மருளுமுப் பதுதான மும்போக நிலைநிற்கு
மமுதினுக் கேழாமிட
மதிவிட மிருக்குமா மன்றுபோ கத்தொழி
லணுவளவு மாகா தெனக்
கருதினார் மதனநூ லதனிலே கொக்கோகர்
கற்பக விராச மேவுங்
கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே.

(கூக)

போகிக்குநாள்.

அரிவையர்கள் பூப்புநா என்றுமுத லீரெட்ட
தானநாள் வரை தன்னிலு
மடைவாக வேகருத் தரிக்குநா ளதினான்கி
லாஞ்சிசுக் கல்வி வாழும்
பெருகுநா னோந்தினிற் சோரனா மாறினிற்
பெருந்தவசி யேழார் தினம்
பிரபல தயாபர னெட்டதனின் மிடியனும்
பிடுதன வாடுண் பதி.
லரியபத் தாந்தினங் காமியாம் பதினென்றி
லதிதுட்ட னீரா றினி
லருமைமிகு பண்டிதன் பதின்மூன்றி லேயிலே
னமருபதி னான்கி லீனன்
கருதேந்தல் பதினைந்தி லீரெட்டில் யோகியாங்
கற்பக விராச மேவுங்
கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே.

(கஉ)

கடிவரத்தீர்திரியநாள்.

சேருமுத் திரநான்கும் பூசபுனர் பூசமுந்
திகழுமுத் ராட நான்குஞ்
செய்யமான் றலையுத்தி ரட்டாதி மூன்றுமாந்
திதிதசமி நன்ற தாகும்
மாரிவரு துதிகைதிரு திகையினோடு பஞ்சமி
வளர்கின்ற சத்தமியுமே
வகுக்குந்திர யோதசி துவாதசி மதிபுதன்
மயிர்கழித் திடுத னன்றும்
பாருலகில் வைகாசி யானியா வணிகார்த்தி
கைதைபுங் குனிதன் னிலே

பண்புதரு கூடிவரமது செய்துகொள வேயவீட்ட
பாக்யங்கண் மேன்மே லுறுங்
காருலவு சோலையொடு சிகரநெடு மலைகங்குழ்
கற்பக விராச மேவுங்
கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே.

(கூட)

கூடிவரத்திற்காகாதநாள்.

ஆடிமார் கழிமாசி கன்னிமா தந்தனி
லாஞ்செல்வ மதுநீங்கிடு
மருக்கனுயி ரழிவாகு மனைவிபொருள் சேதமா
மானகுரு மானசேதம்
நாடிவரு சுக்ரவா ரத்துடற் பலவீன
நவில்சனிக் கெவையு நாச
நவமிதன நஷ்டமாஞ் சதுர்த்திதாய்க் காகாது
நற்சஷ்டி பிதுர் சாபமாஞ்
சாடிவரு சதுர்த்தசியிற் சோதரர்க் காகாது
தன்மனைவி போமஷ்டமி
சாற்றுசெவ் வாய்நாயி நெண்மதித் தோடமாஞ்
சனிகுருவி னுக்கிடரதாங்
காடுமலை யாவும்சில் சூழ்மிட மெனவீறு
கற்பக விராச மேவுங்
கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே.

(கூட)

கேற்போட்ட நாட்கள்.

மார்கழித் திங்களி லொன்பதாந் தேதிமேன்
மாமழைக் கேற்போட்ட மாம்
வளர்சிதரை வைகாசி நாலரை நாட்களா
மன்னுதறு பதின்மூன்றரை

யாரிரண் டொன்றரைத் தேதிநா நாளுக்குமே
 லானிக்கு நாளொன்றரை
 யாடிக் கிரண்டேகா லாவணி புரட்டாசி
 யைப்பசி கார்த்தி கைக்கும்
 பார்நா ளிரண்டேகான் மார்கழித் திங்களிற்
 பற்றுநா ளதுவு முக்கால்
 பட்சமுட னிவ்விதங் கெற்போட்ட மோடிடிற்
 பஞ்சமது நீங்கி யுலகிற்
 கார்மழை சொரிந்துநற் சீர்வள மிலங்கிடுங்
 கற்பக விராச மேவுங்
 கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
 கயிலையங் கிரிவாசனே.

(சூரு)

வசுவலட்சணம்.

விதிகொள்பரி சிரமதின் மத்தகச் சுழிரண்டு
 மேன்மவுன சுழிமுன்றதாம்
 விளம்புஞ் செழுங்குளம் பிற்சுழிக ணன்கதாம்
 வீறிய கழுத்தோர் சுழி
 சதிகொணரி காகம் பருந்தலகை * சவையோரி
 சாற்றிடுங் கேழ லிவைக
 டருகுரல்க் ளின்றிநல் வேழமங் கலஞ்சங்கு
 தனிவாத்ய மென முழங்க
 மதிக்கின்ற நாதமணி யோர்பதந் தூக்கியொலி
 மாதங்க மென வாயினும்
 வளர்செல்வ மிகுமமர்க் களஞ்சென்று பொருதினும்
 வந்திடும் வெற்றி யுடனைங்
 கதிகொண்ட தூரககுண மீதென விளம்பிடுங்
 கற்பக விராச மேவுங்

* சவை - கூட்டம்.

கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே.

(சூசு)

அகவத்தீர்த் ஆகாத சுழிகள்.

சந்திரசுழி யகிலாண்ட வர்த்தமுந் தண்டையடி

தானுடற் பக்கச் சுழி

சாற்றுக் கவ் வகச்சுழிக் காவத்த சுழியுடன்

சதிரிலா வலைய சுழியும்

விந்தைய திலாததாங் கொடியசுழி கேதாரி

வீறுமடி சேர்ந்த சுழியும்

விகடகே சாப்பத்தங் கச்சுநிலை பட்டடை

வெள்ளிவிழி கொள்ளிப் பதஞ்

சிந்தனை பெருகிடுந் திரிகண்டி னிக்குண்டி

செயமிலா விலங்கின்சுழி

சேரவே சுடலைமுக நஞ்சபா தத்துடன்

செப்புமிச் சுழிக ளெல்லாங்

கந்துக மதற்குமிக வாகாத சுழியென்பர்

கற்பக விராச மேவுங்

கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே

கயிலையங் கிரிவாசனே

(சூசு)

சாழத்தீரிக லட்சணம்.

தாமரை யெனக்கண்ண னாகிறன முடையனாந்

தருமதுக் கண்ண னெனிலோ

சகலசன திருவுண்டு கீழனிக்க னுடையவன்

நாரணியில் ராம னாவன்

பூமருவு விழியினான் பொருந்துரைப் புலவனாம்

பொருகங்கை யரணை சங்கு

பொற்கொடிகள் குண்டலஞ் சமுத்திரஞ் சாமரம்

பூங்கா மிருக்கி லரசு

னாமரைக ணலுமே மகரமிரு பிடரிதனி
 லாறு யமைந்த தானு
 லருந்தித் தலைவனு முதுகினி லிருந்திடி-
 லதிசெல்வம் வயது நூறாங்
 காமுறுசா முத்திரிக லட்சணமி தென்பர்காண்
 கற்பக விராச மேவுங்
 கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
 கயிலையங் கிரிவாசனே.

(கஅ)

இதுவுமது.

தோளுகை நடுவிரலி னளவுநூ லிரட்டித்துச்
 சொல்பாத பெருவிரன் முதற்
 றோடர்நெற்றி நாசிவாய் நின்றிடிற் கயிறுதான்
 தொலையாத செல்வ முளதா
 மாளுக்கு நெற்றிவரை யைந்தாகி னூறுநான்
 காகிலெண் பானாகுமே
 யமருமுன் றறுபதா மிரண்டற்கு நாற்பதா
 மதனிலென் றற்கிருபதாந்
 தாளோடு கரிகுரற் பரிமுழக் கங்கல்போற்
 றவன்சிறு முழக்கமாயின்
 றரணியிற் செல்வனும் பதுமினிப் பிரியனாஞ்
 சாஸ்திர முரைத்த வாறே
 காளகண் டத்தனே யாலடிவி லாசனே
 கற்பக விராச மேவுங்
 கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
 கயிலையங் கிரிவாசனே.

(கக)

இந்நூல்பாடியகாலம்.

ஆதிகலி நாலாயி ரத்துத் தொளாயிரத்
 தாகுமுப் பாணி ரண்டி.

லாயிரத் தெழுநூற் றைம்பத்து மூன்றுவரு
 டஞ்சகாப்தம் விசுர்தியா
 நீதிசே ராண்டுமே டத்திங்கள் குருவார
 நேரந்தபனி ரண்டாந்தின
 நிறைகன்னி திதியைந்தி னோடமிர்த யோகமிவை
 நீடிசே வதி நாளினிற்
 சாதியில் வீரசை வன்விசுவ லிங்கன்பர்
 தருசிதம் பரவாணன் யான்
 சதகமெனு மிப்பநுவ னின்னடிக் கன்புகொடு
 சாற்றின னுவந் தாளுவாய்
 காதலுட னடியர்தொழு கறைமிடற் றண்ணலே
 கற்பக விராச மேவுங்
 கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
 கயிலையங் கிரிவாசனே.

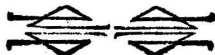
(க00)

வாழி.

சீர்வாழி நான்மறையி னோர்வாழி விண்ணிலுறை
 தேவர்முநி வோர்கள் வாழி
 செந்தா மரைத்தவிசு வந்துளாள் வாழியித்
 தேசமன் னவர்கள் வாழி
 பார்வாழி கலைமங்கை வாழிசெந் தமிழ்வல்ல
 பாவாணர் வாழி நிதமும்
 பரவுசெங் கதிர்வாழி மதிவாழி துதிவாழி
 பத்திபுரி தொண்டர் வாழி
 கார்வாழி யைங்கரன் றுள்வாழி முருகவேள்
 கழல்வாழி நாரண னெனுங்

கருமுகி னிறக்கடவுள் வாழியெவ ருட்பரவு
 கயிலையங் கிரிநாதனென்
 போர்வாழி தர்மவர்த் தனியம்மை வாழியா
 னுரைத்தவிச் சதகம் வாழி
 யுவப்புடன் கற்றுளோர் கேட்டுளோர் வாழியவ
 ருறவினரும் வாழி தானே.

கயிலாசநாதர் சதகம் முற்றுப்பெற்றது.

கயிலாசநாதர் சதகத்தின்

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி.

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
அ		ஆதிவாரந்தனின்	42	கற்பிலா	20
அங்காரகன்	48	ஆதிவாரம்	40	கனமான	34
அங்குதய	48	இ		கனயோக	12
அசுபதிசு	45	இரவலர்க்	22	கி	
அஞ்சுதே	30	இரவியிற்	38	கிளைக்குமனை	53
அடியது	50	இரவிவாரத்	46	கு	
அணிகொளு	5	ஈ		குற்றங்கண்	10
அத்தினிப்	56	ஈயாத	18	குருவுக்கு	38
அரியான்	13	உ		குழுமேட	44
அரிவையர்கள்	58	உத்திரட்	51	கோ	
அற்றார்	21	உத்திராட	47	கொற்றவரி	17
அனுடமுங்	37	உள்ளூரில்	26	சு	
அனுடமுந்	40	ஊ		சுகமதுனின்	13
அனுடமொடு	39	ஊமைசெவி	7	சங்கினிப்	56
ஆ		எ		சந்திரசுழி	61
ஆகம	2	எமநிருதி	49	சு	
ஆடிமார்	59	ஓ		சித்திரைக்கசு	35
ஆட்சிதரு	4	ஒணமாதிரை	41	சித்திரைக்கிரா	42
ஆதிசுவி	62	க		சித்திரைத்	36
ஆதிப்பரிச்	28	கடவிடத்	12	சித்திரைமகத்	52
ஆதியா	54	கடலுலகி	11	சித்தினிப்	55
ஆதியிற்சித்	32	கதிரவன்	43	சு	
ஆதிவாரந்தனிற்	25	கலைமானும்	50	சோர்.	1

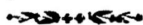
செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
சீர்மேவு	1	நால்வகைச்	2	ம	
சீர்வாழி	63	நீ		மண்டலம்	27
சீலமுயர்	15	நிறைகொண்ட	51	மதிக்கின்ற	25
சு		நீ		மயிரின	16
சுக்கிலசு	29	நீதிநெறி	3	மனிதனென	24
சே		ப		மனைகோல	43
செண்பக	54	பக்கமொரு	23	மா	
சே		பங்குனித்	35	மார்கழித்	59
சேருமுத்	58	படியதனிலே	10	மு	
த		பருதியிரு	45	முன்வருட	33
தங்கனையகரி	31			முன்னோர்கள்	14
தனையே	22	பா		மு	
தா		பார்க்கிலுப	53	மூலதிரு	37
தாமரையெனக்	61	பு		மூவுத்திரர்	47
தாலமா	18	பிரமனது	19	வ	
தாளவாத்	27	பிரித்திடு	33	வந்தமுதலைச்	3
து		பு		வருகின்ற	17
துதிவாணி	30	புருடனைக்	32	வா	
தே		புல்லர்கடமக்கு	6	வாத்தியார்	20
தெள்ளுதமிழ்	5	பூ		வி	
தே		பூதங்க	28	விதினொள்பரி	60
தேவாலயங்	8	பே		விரும்பனத்	6
தோ		பெருவிரல்	57	வே	
தோளுகை	62	பொ		வெகுசன	8
நா		பொருளுள்ள	9	வே	
நாடி.கணி	15			வேதமந்	23

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி முற்றிற்று.

உ.
சிவமயம்.

ஜெயங்கொண்டார் சதகம்.

இது

மதுரைச்சீமை சிவகங்கை சமஸ்தானம்

கீழைச்சேவற்பட்டு

இளைபாற்றங்குடி. எழுநகரமென்று சொல்லப்பட்ட

நேமனகரத்திலுதித்த

அழகப்பசெட்டியார் குமாரர்

முத்தப்பசெட்டியார் அவர்கள்

இயற்றியது.

மேற்படியார் பெளத்திரர்

நாராயணஞ் செட்டியார்

கேட்டுக்கொண்டபடி பதிப்பித்த பிரதிக்கணங்க

சென்னை :

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1913.

விலை அணை 2.

உ
சிவமயம்.

ஜெயங்கொண்டார் ச த க ம்.

கா ப் பு.

விநாயகர்துதி.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

சீர்பொருந்துந் தென்னேமச் செயங்கொண்ட சோழ்சர்
திருப்பேர் வாழ்த்திப்
பார்பொருந்துந் குறுவிருத்தப் பாமாலை தனிலுலகப்
பழமைச் சொல்லை
யேர்பொருந்துந் செந்தமிழால் யான்பாடப் புவியிலுள்ளோ
ரிசைந்து கேட்கக்
கார்பொருந்துந் துதிக்காததான் வெயிலுகந்த கணபதிதான்
காப்புத் தானே. (க)

முருகர்துதி.

நகரமெல்லாம் பணிந்தேத்துந் செயங்கொண்ட சோழ்சர்
நாய னர்மேன்
மகரநெடுங் கடலுலக வதந்தியைச்செந் தமிழால்தான்
வழுத்து தற்கே
யகரமுத லவ்வெழுத்தென் றுதியின்முப் பாற்சொன்ன
வவன்றாள் போற்றிச்

2

ஜெயங்கொண்டார் சதகம்.

சிகரீவரை மீதெழுந்த சிறந்தவடிவேலவன்றாள்
சென்னி சேர்ப்பாம்.

(2)

கலைவாணிதுதி.

சிலேவேளை வென்றபிரான் நென்னேம நகரில்வளர்
செயங்கொண் டார்மே [லே
லுலகிலுள்ளோர் வழக்கமதாய்ச் சொன்னசொல்லைத் தமிழா
யுரைப்ப தற்குக்
கலைவாணி யாகியுல குள்ளமட்டும் படிக்கவந்த
கவிதை தன்னின்
மலர்வேதன் மனைவியென்றன் மனத்திலிருந் திவ்வுரையை
வழுத்து வானே.

(5)

அவையடக்கம்.

பத்தருளத் தினிற்கூரி தண்டலையென் நெமக்குரைத்த
பரமர் மீதில்

வித்தகர்முன் னுலகவழக் கத்தையெடுத் தொருநாறு
விருத்தஞ் செய்தா

ரத்தையிக ரெனச்செயங்கொண் டார்மீதின் முத்தையன்கிற்
றறிவி னாலே

மத்தகயந் தனக்குமுன்னே சிற்றெறும்பு நடந்ததென
வசனித் தேனே.

(சு)

பாயிரம் முற்றிற்று.

நா ல்.

வான்மீகா கதை.

அறுசீர்க்கழிநெடில நாச்சியவந்தகம்.

நல்வேட வான்மீகர் சப்தரிஷி களைச்சேர்ந்த

ராம மந்த்ரஞ்

சொல்லநா வில்லாது கற்றறியா மையின்மரா

வெனமுன் சொன்னார்

[டார்

வில்விசையன் றெவ்வைவெல்லக் கணைகொடுத்த செயங்கொண்

விளங்கு நாட்டிற்

கல்விதனக் கழுகுகச டறமொழித லெனமுன்னோர்

கழுறு வாரே.

(க)

மார்க்கண்டர் கதை.

அருமறைமார்க் கண்டர்நித்தந் திருக்கடலூர் வேணியனை
யன்பாய்ப் பற்றி

வரு * சமன்றன் பகையடக்கித் தீர்க்காயு ளாய்ப்புவியில்

வளரா நின்றார்

தருவைநிகர் தென்னேம நகரில்வளர் செயங்கொண்டார்

தமிழ்சேர் நாட்டிற்

பெருமரத்தைச் சுற்றிநின்ற வல்லியுஞ்சா காத்தெனவே

பேசு வாரே.

(உ)

பாண்டவர்கள் கதை.

அருமைசெறி பாண்டவர்கள் பங்காளி செய்கொடுமை

யாற்கா டாண்டு

முரிமையுடன் றருமர்செய்த நன்றியினுற் றிரும்பவும்வந்

துலகை யாண்டார்

பருவரைவில் லாவனைத்த செயங்கொண்டா ரேயெவரும்
 பண்பாய்ச் செய்த
 தருமமே தலைகாக்கு மதர்மமழித் திடுமெனவுஞ்
 சாற்று வாரே.

(ஈ)

இளையான்குடிமாறர் கதை.

உழுதிளையான் குடிமாறர் முனைவாரி யன்னமன்பர்க்
 குதவிப் பாரில்
 வழுவாத கீர்த்தியுட னொருநாளும் கேடில்லா
 வாழ்வு பெற்றார்
 மழுவேந்துங் கரதலத்தார் செயங்கொண்டார் வளநாட்டின்
 மறைக னோதித்
 தொழுவாரெல் லாமுழுவார் தலைக்கடையி லென்றுலகஞ்
 சொல்லு மாதோ.

(ச)

கிரவுஞ்சம்பிளவுபட்ட கதை.

தஞ்சமெனச் சரண்புகுந்த வமரர்களைப் புரப்பதற்காச்
 சரவ ணத்தின்
 மஞ்சமெனத் தோன்றியவேள் வடிவேலாற் கரவுஞ்ச
 மாய்ந்த தன்றோ
 செஞ்சாணத் தால்யமனை வென்றசெயங் கொண்டாரே
 தேவ ரேனும்
 வஞ்சநெஞ்சைப் பிளக்குமிது பொய்யல்ல வுலகினிச
 வசனந் தானே.

(ரு)

இராமர் கதை.

அரியோனைக் கௌசிகன்பால் விடமலைத்தான் றசரதன்விட்
 டதற் கிலாபங்
 கரியோன்று னதிகசௌந் தரியனுக்குந் தனுவினுக்குங்
 கடிலத் தார்க்கு

முரியோனா கியமறைதேர் முனியன்றோ செயங்கொண்டா
 நுலகந் தன்னிற் [ன்றும்
 பெரியோரைத் துணைக்கொளென்ற வெளவைவாக்கியத்திலொ
 பிசுகி ராதே. (சு)

இராமர் வனவாசஞ்சேன்ற கதை.

* பாணுகுல ராமனுக்குப் பட்டாபி ஷேகமெனப்
 பகர்ந்த போது
 கூனியொரு சூத்திரத்தைக் கொடுக்கவவ னுரைவிட்ட
 கொள்கை போல
 மானணியுங் கரத்தாரே செயங்கொண்டா ரேபுவியின்
 மகிமை சேர்ந்த
 யானைநிழல் பார்க்கையிலே தவளைவந்து கலக்கிவிடு
 மதுமெய் தானே. (ஏ)

இராவணன் கதை.

†தொடைக்கிலங்கு மார்பனிலக் குமணன்வில் வலுவென்றான்
 சொன்ன பேச்சை
 யடக்கிரா வணானை யோரம்பா னுன்வெல்வே
 னறிபென் றுற்போற்
 சடைக்கிதழி மாலையணி செயங்கொண்டா ரேபெத்திரி
 தளத்துக் கஞ்சிப்
 படைக்குப்போ காதவர்கள் நல்லசே வகரெனவும்
 பகரு வாரே. (அ)

வாலி சீக்கிரீபர் கதை.

பேரிலுயர் வாவிசுக்கி ரீபரிரு வரும்பகையாய்ப்
 பிரிய ராமர்

காரியத்துக் காகவந்து கடலடைத்துச் சிறைமீட்ட
கணக்குப் போலே
மேருவைவில் லாய்வனைத்த செயங்கொண்டா ரேபுலகில்
விளங்குஞ் சொல்லு
மூரிரண்டு பட்டதென்றற் கூத்தாடிக் கேலாப
முண்டென் பாரே. (கூ)

முதேவி சீதேவி பிறந்த கதை.
* செல்லோடே யிணங்குகடற் றிருவுடன்முத் தான்பிறந்த
செய்தி பாரி
னல்லோடைச் சலத்தில்கில பாசிபடர்ந் திடலுந்த
னஞ்ச யன்கை
வில்லோடே மோதியதோட் செயங்கொண்டா ரேவயலில்
விளைவுண் டான
நெல்லோடே பதருமசந் தனிலதரும் பிறந்திருக்கு
நேர்மை தானே. (க0)

சரஸ்வதி கம்பரை நீங்கிய கதை.
நங்கைகலை வாணிகம்ப ரிடத்திருக்கத் தண்டுகையி
னலமாய் வாழ்ந்தா
ரங்கவடான் புறம்போகக் கம்பரன்றே கூலிக்கோ
ராஸா னாரே
செங்கையுதி ரால்வேதன் சிரத்திலொன்றைத் துணித்துவிட்ட
செயங்கொண் டாரே
சங்கமா றியபோது சண்ணும்புங் கொடுக்கார்தொல்
புவிபு ளோரே. (கக)

வாமனன் அரிச்சந்திரன் கதை.
† தாப்பாய்வா மனன்கையின் மாவலிதண் ணீரைவிட்டுத்
தரணி தோற்றான்

வாய்ப்பாய கோசிகன்றன் வஞ்சனையா லரிச்சந்தான்
மனைவி விறுநன்
நீப்போலே விழிகாட்டி மதனுடலை யெரித்துவிட்டு
செயங்கொண் டாரே
பார்ப்பார்க்கு வாய்ப்போக்கொண் னாதாண்டிக் கதுதானும்
பகரொ னாதே. (கஉ)

திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் கதை.
பண்ணாருங் கவுணியர்வி பூதியினால் வழுதிசரம்
பாதி தீர்த்தா
ரெண்ணாயி ரஞ்சமணர் திருநீற்றை மறந்துகழு
வேறி மாய்ந்தார்
பெண்ணனைச் சடையில்வைத்த செயங்கொண்டா ரேயுலகிற்
பெருமை சேர்ந்த
வெண்ணீரே வினையகற்றுந் தரிப்பவர்க்குச் சிவகதியு
மேவுந் தானே. (கஉ)

துரியோதனன் கதை.

புள்ளாலே பொறியரவத் துசன்மடிந்தாற் றருமருக்குப்
பொரும்போ ருண்டோ
துள்ளாடத் திருப்பிவிட்டுப் பின்பவனைச் செயிர்க்கமிகத்
தொல்லை யாச்சே
வெள்ளாணைக் கிறைபணியுஞ் செயங்கொண்டா ரேபகையை
மெலிவி யாமன்
முள்ளாலே யெடுப்பதைக்கோ டாலியா லெடுக்கவந்த
முறைமை யாமே. (கச)

அகலிகை கதை.

பண்டகலி கையையிந்தி ரன்களவாய்த் தழுவிவெளிப்
படுஞ்சா லத்தைக்

கண்டுமுனி சகியாம விருவரையுஞ் சபித்ததனாற்
 கனவீ னந்தா
 னிண்டைபுனை சடையாரே செயங்கொண்டா ரேபுவியி
 லில்லாள் பேச்சைக்
 கொண்டவன் றாற் றும்போதே கூரையொக்கத் தூற்றுமெனக்
 கூறு வாரே. (கரு)

தாரை கதை.

கடலீன்ற சந்திரனைக் குருமனைவி கலந்தணையக்
 கருதி வாவென்
 றிடவுமதி தொடலாமோ பின்வருவ தறியாம
 லிணங்கி னானே
 சடையிலங்கக் கங்கையணி செயங்கொண்டா ரேமாரண்
 சரந்தாங் காம
 லுடைகுலைந்த பின்புசொந்த முறைமைகள்கொண் டாவேரோ
 வுலகு னோரே. (கசு)

காந்தக்கற்கோட்டை யழிந்த கதை.

சுற்றுமதிற் கலிங்கசிந்து சூழ்சிக் காந்தமெனுந்
 துருவந் தன்னை
 யெத்துமவிலை டாதர்களாற் பண்டுகரு னாகரன்வென்
 றிட்டா னன்றோ
 கைத்திகிரி யோன்பணிபுஞ் செயங்கொண்டா ரேமிகுந்த
 கருத்துண் டான
 புத்திமான் பலவா னு மென் றுலகோர் சொல்லுவதும்
 பொருந்துந் தானே. (கௌ)

தருமர் கதை.

ஆனைப்போல் வருமிருகந் தனக்குமவீ மனுக்கும்வழக்
 கான நியாய

வேளைக்கா தரவுதர்மர் வீமனுடல் பாதிமிரு
கத்துக் கென்றார்
வேழப்போர் வையைத்தரித்த செயங்கொண்டா ரேசினி
வெல்லம் போட்டு
நாழிப்பால் வார்த்தாலு நடுச்சொல்வா ரறிவுமிரு
நடுவுள் னோரே. (கஅ)

வாலி மறுசனன மெடுத்த கதை.

விழியெதிர்நில் லாதொளித்து வாழியைமா லெய்துகொன்று
விடவே வாலி
வழியுடனே மறுசனன மெடுத்தரியை யெய்துபழி
வாங்கி னானே
அழலுமழு வணிகரத்தார் செயங்கொண்டார் நன்னாட்டி
லமரர்க் கேனும்
பழிகழம தாக்விட்டுப் போவதில்லை யென்றுலகோர்
பகரு வாரே. (கஆ)

அம்பிகாபதி கதை.

அரசன்மக ளாரையம்பி காபதிசேர்ந் ததனைமன்ன
னறிந்து நாட்சென்
நுருசிபிறந் தொருநாளத் தாட்சியுட னவனுயிரை
யொழித்தா னன்றோ
பரசணியுங் கரத்தாரே செயங்கொண்டா ரேமிசுந்த
பழக்க மேனுஞ்
சரசமிஞ்சி ரவிக்கையிற்கை போடவொண்ணு தென்றுலகோர்
சாற்று வாரே. (கஅ)

விபீஷணன் கதை.

கும்பகர்ன னுக்கிளையோன் றமைபனுயிர் நிலைகாட்டிக்
கொல்லென் றேறி

கும்பலைக்குந் துறவுசொல்லி யிலங்கைமன்னன் வலுவைமுற்
 குறைத்தா னன்றோ [ஹங்
 செம்பிரன்னாட் டவர்புகழுந் தென்னேம நாட்டில்வளர்
 செயங்கொண் டாரே
 தம்பிபிறக் கத்தரையா மென்றிடுஞ்சொல் லரக்கனுக்கே
 தகுங்கண் டரே. (உக)

கண்ணன் மலையைக் குடையாக எடுத்த கதை.
 கல்லான மாரியையிந் திரனனுப்ப வாய்ப்பாடிக்
 கண்ணர்க் கம்பு
 வில்லேது மின்றியொரு கற்குடையால் வந்தமழை
 விலக்கி னாரே
 செல்லாருங் குழலிசௌந் தரியையிடப் பாகம்வைத்த
 செயங்கொண் டாரே
 வல்லார்க்குப் புல்லுமோ ராயுதமா மென்றுலகோர்
 வழங்கு வாரே. (உஉ)

சூர்ப்பநகை மூக்குமுலை யறுபட்ட கதை.
 * உறுக்குதலு நயத்தலுமார் சூர்ப்பநகை யிலக்குமண
 னுயர்தோள் சேரச்
 சுறுக்கிற்சென் றெடுக்கவவ னிணங்காமன் மூக்குமுலை
 துணித்தா னன்றோ
 † மறிக்கிசைந்த கரத்தாரே செயங்கொண்டா ரேமிசுந்த
 மயலுண் டாகிச்
 சிறுக்கின தறியாமற் செடிதனைக்கை யாற்றாக்கித்
 திரிந்த வாரே. (உங)

சீதை கதை.

தேன்மொழிச்சி தையையரக்கன் சிறையெடுத்து வளத்தில்
 செயலா லுந்தா [வைத்த

னாமட்டும் பார்க்கவவள் கற்பழியா தக்கினியி
 லமிழ்ந்து மீண்டாள்
 மான்விழியாள் செளந்தரிபா காசெயங்கொண் டாரேநின்
 வளஞ்சேர் நாட்டிற்
 றுன்பதிவி ரதையானற் றேவடியாள் வீட்டினித்தந்
 தரிக்க லாமே. (உச)

அருச்சுனன் கதை.

பண்டுகிணற் றினிலெறிந்த பௌத்திரத்தைத் துரோணர்சிலை
 பாணம் போட்டுக்
 கொண்டுவரக் கண்டதனஞ் சயனுமந்த விற்றொழில்லைக்
 கொண்டா னன்றோ
 வண்டுவிழி யுமைபாகா செயங்கொண்டா ரேயுமது
 வளஞ்சேர் நாட்டில்
 கண்டதைக்கற் கின்றவனே பண்டிதனா வானென்றே
 கருது வாரே. (உரு)

நளனைப் பாம்பு கடித்த கதை.

நண்ணு * கழை வனமெரிய மேற்கிடந்த பாம்புசெத்தி
 டாமற் றுங்கி
 மண்ணில்விட நளன்கரத்தி லரவுகடித் தவனுடலை
 வடுச்செய் தாற்போல் [யின்
 வெண்ணிலவைச் சடையிலவைத்த செயங்கொண்டா ரேகுடி
 மெலிவு தீரப்
 புண்ணியத்துக் குழுமெருதைப் பல்பிடித்துப் பார்ப்பரெனப்
 புகலு வாரே. (உசு)

ஓரசன் பேண்சாதியின் கதை.

நயவேந்தன் பாரியொரு துன்மார்க்க னைசெகொண்டு
 நடந்தே யாற்றி

லியல்புடனே போய்ச்சலத்தி னின்றதைச்சிந் தாமணியி
 லியம்பி னாரே
 கயல்விழியா ருமைபாகா செயங்கொண்டா ரேதனது
 கணவன் போலே
 அயல்வீட்டான் மகனவனு மாபத்துக் குதவானென்
 றறைகு வாரே. (உஎ)

சேதுபதிராசா மகள் கதை.

பெண்ணைவாழ்க் கைப்படுத்தச் சேதுமன்னன் குறித்தவிடம்
 பிசகி மேலாங்
 கண்ணார்பரி சோதனைக்குந் தப்பிவிதிப் படிமுடவன்
 கைக்கொண் டானே
 பண்ணுலவு புகழ்மேவுஞ் செயங்கொண்டா ரேமூவர்
 பாரித் தாலு [பவர்க்
 மெண்ணெய்தனைத் துடைத்திடலா மெழுத்ததனைத் துடைப்
 ளில்லைத் தானே. (உஅ)

குஷ்டரோகியின் கதை.

பண்டுகுட்ட ரோகியுந்தான் பாரதங்கேட் டாரோயும்
 பஞ்சா யோடி
 விண்வெரு கையிற்கதையைப் பொய்யென்றான் மறைந்தகுட்ட
 மீறிற் றன்றோ
 தண்டமிழுக் கருள்புரியுஞ் செயங்கொண்டா ரேபூதந்
 தழும்பா தீசன்
 உண்டென்ற பேருக்குண் டில்லையென்ற பேர்க்கில்லை
 யுண்மை தானே. (உசு)

மனுதீதிச்சோழன் கதை.

முன்னொருசோ ழன்புதல்வன் நேர்க்காலி லான்கன்று
 முறியுக் கண்டே

பின்னதற்கீ டாய்த்தனது பின்னையைத்தேர்க் காலிவிட்டுப்
 பெருமை சேர்ந்தான்
 நென்னேம நகரில்வாழ் செளந்தரநா யகமகிழ்ந்த
 செயங்கொண் டாரே
 தன்னுயிர்போன் மன்னுயிரை யெண்ணுவர்தே வர்முனிவர்
 தமக்கொப் பாரே. (௩௦)

இந்திரசித்தன் கதை.

கண்ணர்படை தனைச்செயிக்க விர்த்ரசித்த நிகும்பலையைக்
 கருதிச் செய்தே
 நண்ணியயா கழுமுடியுந் தருணத்தி லிலக்குமண
 னைச் செய்தான்
 மண்ணையுண்டோன் விழிபதத்தார் செயங்கொண்டா ரேகோல
 மத்தா டாடி
 வெண்ணெய்ப்படும் வேளையிலே தாழியுடைந் திடுதன்முன்செய்
 வினையென் பாரே. (௩௧)

இராவணன் கதை.

அற்புதரா மன்கைவலு முதனாட்சண் டையிலரக்க
 னறிந்தும் புத்தி
 சொற்பமகோ தரன்பேச்சைக் கேட்டலவோ குலத்தோடுந்
 துஞ்சி னானே
 தற்பரச தாசிவனே செயங்கொண்டா ரேநல்யோ
 சனையில் லாத
 துற்புத்தி மந்திரியா லரசுக்கே யீனமென்ற
 சொல்மெய் தானே. (௩௨)

சுகராள் கதை.

ஆவலாய்ப் பரிதேடிக் கபிலரிஷி யிடத்திற்போ
 யகம்பா ராட்டித்

தாவியவெஞ் சினத்தாலே யறுபதினா யிரம்பேர்கள்
 சகராண் மாண்டார்
 காவடருந் தென்னேமச் செயங்கொண்டா ரேபொறுமை
 கருதிச் செய்யாக்
 கோபமே பெரும்பாவ மதுசண்டா ளம்மெனவுங்
 கூறு வாரே. (௩௩)

இராக்கதன் கதை.

ஆற்றையணி தேநோக்கி யொருநிருதன் றவசசெய்ய
 வவனுக் கோர்வாள்
 கூற்றையுதைத் தோனனுப்பக் குறுக்கிற்சென் றிலக்குமணன்
 கொண்டா னன்றோ
 நாற்றிசையும் பணியவருஞ் செயங்கொண்டா ரேயனந்த
 நாளா யொட்டிக் [ண்ட
 காத்திருந்தோன் பெண்டுதனை நேற்றுவந்தோன் கைக்கொ
 கணக்குத் தானே. (௩௪)

பாரதக்கதை.

விதுரன்வின் முரித்தான்கன் னனும்பாம்புக் கணைதிரும்ப
 விட்டா னில்லை
 யெதிரிபடை தனைத்துரியோ தனன்செயிக்கப் படைத்தலைவ
 ரிணங்கி னாரே
 மதுரையி * வீந் தன்மவளையல் விற்றசெயங் கொண்டாரே
 மருவார் போரில்
 குதிரைநட வாவிடினமா வீரர்பறந் திடுவாரோ
 கொக்காய்த் தாமே. (௩௫)

மணியடித்தகதை.

சாத்திரவே தியர்வதிட்டர் தருமரது சத்திரத்திற்
 சலச்சோ றுண்ட

மாத்திரமே லட்சுமறை யோர்புசித்தா லாமுணி
மலிந்தா டிற்றே
நேத்திரத்தா லனங்கனுட றனையெரித்த செயங்கொண்டார்
நிமலர் நாட்டிற்
பாத்திரத்தை யறிந்துபிச்சை யிடவேண்டு மென்றுலகோர்
பகரு வாரோ. (௩௬)

கிருட்டினன் தருமரைப் போய்சொல்வித்த கதை.
அன்பான தருமாசு வத்தாமா வெனும்பாணை
யமரில் வீழ
வன்பான புயவசுவத் தாமர்பட்டா ரெனப்பிசகி
வழுத்த லாச்சே
முன்பாத வன்னெயிற்றைப் பறித்தெறிந்த ஜெயங்கொண்டார்
முதல்வர் நாட்டிற்
றன்பாணை தனைச்சாயப் பிடிப்பதுண்டோ வெவருமென்று
சாற்று வாரோ. (௩௭)

பஞ்சபாண்டவர்கள் போர்க்குச்சேன்ற கதை.
மன்னர்துரோ ணரையோணன் கொடுபோயிற் றென்றொரு
வழுத்தக் கேட்டே [சொல்
பொன்னிரத மேறியம்பு வில்லெடுத்தை வருஞ்சமர்க்குப்
போனா ரன்றோ
நன்னயவே தன்சிரத்தி லொன்றுதுணித் திட்டசெயங்
கொண்டார் நாட்டிற்
சின்னப்பாம் பானாலும் பெரியகொம்பா லடியென்றே
செப்பு வாரோ. (௩௮)

அச்சுதவாணன் கதை.
வேணியா னைப்பணியு மச்சுதவா ணக்குரிசில்
வெள்ளாண் மைச்சீர்

ஆணியவல் லமைபான்மூ வேந்தரையுங் காவலில்வைத்
தவதி செய்தான்
பாணிமழு வணிசெயங்கொண் டாரேயெத் தொழில்களுக்கும்
பழுதுண் டேபார்
காணிமைநட் டெக்களத்தி னிற்பதுவே நன்மையெனக்
கருது வாரே. (1௩௯)

தக்கன் கதை.

கயிலைத்தா ணுவைப்போலே மறுசிவனை யுண்டுபண்ணக்
கருதித் தக்கன்
செயலற்றே செய்வேன்வி யுங்குலைந்து வேற்றுமுகஞ்
சேர்ந்தா னன்றோ

* வயிலைப்போல் விழியுமைசேர் செயங்கொண்டா ரேயிந்த
வவனி மேலே

உயரத்தான் பறந்தாலு மூர்க்குருவி பருந்தாகா
துண்மை தானே. (௪0)

தக்கன்மகத்தில் வந்த தேவர்கள் கதை.

ஆணவத்தக் சுன்மகத்தி லவியுணவந் திடுதேவ
ரவர்க ளெல்லா
நாணமொடு மானபங்க முற்றனனோ வீரபத்திர
நாத ராலே

† பாணிதனின் மழுவணிந்த செயங்கொண்டா ரேருசியும்
பசியும் பார்க்கு
மூணருந்தந் கருமமிழந் திடுவரென்ற பழமொழிதா
னுண்மை தானே. (௪௧)

இந்திரன் நளனைத் தூதுவிட்ட கதை.

வனத்திறையிந் திரனளன்பாற் சென்றுனக்கு வருமான
மாதைத் தானென்

றனக்குவரும் படிபேசித் தமயந்தி தனையினக்கித்
தாவென் றுற்போற்
சினக்குமா வணிந்தடியார் மனக்கவலை தீர்த்தருளுஞ்
செயங்கொண் டாரே
உனக்கும று பெப்பு நிப் பர தெ ரக் காவை நீர்தாவென்
றுரைத்த வாறே. (சஉ)

பிரமனைச் சிவன் சபித்த கதை.

கஞ்சனுக்குப் புனியிற்கோ யிலுட்பூசை யில்லையெனக்
கடிந்தீர் மீட்டுங்
கெஞ்சினபின் மறைபவர்கெய் பூசையெல்லா முனக்கெனவே
கருபை செய்தீர்
* பஞ்சவனுக் காய்நாறி நடித்தசெயங் கொண்டாரே
பகைவ னாததா
னஞ்சிரல்ல வார்த்தைசொன்னாற் பொல்லாப்பு வருவதில்லை
யவனி யோர்க்கே. (சங)

அகலிகை சாபந்தீர்ந்த கதை.

முனியகவி கையைக்கல்லாச் சபித்துவிவிர்த் திக்கும்வழி
முறைசொன் னாற்போன்
மனுவேந்த னாகுபரி நடந்திடுந்தாட் படப்பழைய
வடிவா னானே
† தனவானைத் தோழனைன்ற செயங்கொண்டா ரெயெவர்க்குந்
தலைநாள் செய்த
வனுபோகந் தொலைந்திடுமேபோ தவிழ்தமுஞ்சித் திக்குமென்ப
ரவனி யோரே. (சச)

விபீடணன் மதுடம்பெற்ற கதை.

வளமையுள்ள ராமனைவி பிஷணன்சேர்ந் திலங்கைமணி
மதுடம் பெற்றான்

* பஞ்சவன் - பாண்டியன். † தனவான் - குபேரன்.

தளரரக்க ருடனிருந்தே யமர்க்குவந்தா லவனையொக்கச்
சரிப்பா ரன்றோ
கனபமணி தனத்திசெளந் தரிபாகர் செயங்கொண்டார்
கனத்த நாட்டி
னிழலருமை வெய்யிலிற்போ னாற்றெரியு மென்பதுவு
நிசங்கண் டரே.

(சுரு)

அரிச்சந்திரன் கதை.

செப்புமரிச் சந்திரனா னீசனுக்கே விலையாகிச்
சென்றே நெஞ்ச
மொப்பியமா னமுங்காத்த நிமித்தியத்தா விழுக்கவனுக்
கொருபோ துண்டோ
மைப்படியுங் கண்ணிசெளந் தரிபாகர் செயங்கொண்டார்
வளஞ்சேர் நாட்டிற்
குப்பையிலே கிடந்தாலுங் குன்றிமணி நிறத்திலொன்றுங்
குறைவு ருதே.

(சுக)

அமராவதி யென்பவள் கதை.

வணக்கமுடன் சித்திரபுத் திரையம ராவதிதான்
வணங்கிப் பொங்க
வணக்கமுடன் செய்பாத நியமத்தா லவட்குமெத்த
விடரெய் திற்றே
யணைக்கடலின் மேனடந்த முகில்பணியுஞ் செயங்கொண்டா
ரருஞ்சேர் நாட்டிற்
கணக்கனுக்குக் கைக்கடலி கட்டியன்றோ குடியிருக்கக்
கடனென் பாரே.

(சுள)

விடத்திற்குப்பயந்த விஷ்ணு கதை.

கடியவிடம் பாற்கடலிற் றேன்றியபோ தருகிருந்த
காசுத் தன்று

னெடியபயத் துடனீங்கி யுங்கருநி றம்படைத்தா
 னிசம தன்றோ [டார்
 கொடியிடைப்பெண் செளந்தரியா ளிடப்பாகர் செயங்கொண்
 குலவு நாட்டிற்
 படைதனக்கோ டிப்பிழைப்பார் பஞ்சமதற் கிருந்துபிழைப்
 பாரென் பாரே. (சஅ)

பஞ்சதந்திரக் கதை.

திறமுளசஞ் சேவகனைத் தமரகன்கண் டழைத்துவந்து
 சிங்கத் துக்கு
 மிறையுளமந் திரியாக வைத்தபின்சிங் கந்தனக்கு
 மிடபத் துக்குங் [டார்
 குறைவில்பகை யுண்டுபண்ணி விட்டதன்றோ செயங்கொண்
 குலவு நாட்டி-
 லுறவுதனைப் போலிருந்துங் குளவியைப்போற் கொட்டுவர்க
 ளுண்டென் பாரே. (சக)

அறிவீன னரசன்மேற்பாடியகதை.

அறம்பெற்ற சோழனைமண் ணுண்ணிமரப் பாவையென்
 றதிலோர் பாட்டாய் [ருள்
 வெறும்பித்தன் சொல்லவந்த வேந்தர்சபை யோர்கள்பொ
 விளங்கச் சொன்னார்
 திறம்பெற்ற பரிசுகொண்டான் நென்னேம நகரில்வளர்
 செயங்கொண் டாரே
 யெறும்புக்குந் தன்கையா லெண்சாண்மெய் யென்றுலகோ
 ரியம்பி னாரே. (ரு)

கர்னமகாராஜன் கிண்ணங்கோடுத்த கதை.

வாழிர்வி சுதன்வலக்கை யாலெடுத்துக் கொடுக்குமுன்னே
 மனமவே ருமென்

தேழைமறை யோர்க்கிடக்கை யாலேயெண் ணெய்க்கிண்ண
மீந்தா னன்றோ
வாழிதனிற் பள்ளிகொள்ளு மால்பணியும் பொற்பாதச்
செயங்கொண் டாரே
நானையென்பார் கொடைதனக்குச் சடுதியிலே யில்லை யென்ற
னலம தாமே. (ருக)

விசுவாமித்திரன் வேற்றியுடையாத கதை.

புகழரிச்சந் திரனிசவா னெனவதிஷ்டர் சொலவவனைப்
பொய்ய னாக்க
மிகவெகுண்டு சபதமிட்டே யானமட்டும் பார்த்தயர்ந்து
விசுவா மித்ரன்
செகமறிய மக்கனப்பட்ட டிருந்ததையா வருமறிவார்
செயங்கொண் டாரே
முகடுமுட்ட வருகோபந் துறும்புகுத்த வேலையென
மொழிந்த வாரே, (ருஉ)

சுப்பிரமணியர் கதை.

அண்ணலருள் சரவணவேள் புனக்குறப்பெண் வெயிலினிற்கு
மவதி பார்த்துத்
தண்ணுலவு வேங்கைமர நிழலாலன் றவள்வருத்தந்
தனைத்தீர்த் தாரே [தான்
விண்ணவர்க்காய் விடத்தையுண்ட செயங்கெண்டா ரேகனந்
விளங்கு நாட்டிற்
பெண்ணென்றற் பேயுமொக்க விற்குமென வுலகுள்ளோர்
பேச வாரே, (ருங)

கிருட்டினன் ஐவரைக்காத்த கதை.

பிள்ளல்கன்னன் கைநாகக் கணைப்புலன்மா லறிந்தவன்றன்
மாநா வைப்போய்ப்

பிள்ளைகண்மே னாகமொரு தரம்விடப்பா னிறுத்தெனவும்
 பேசச் சொல்லித்
 சேதன்வியபஞ் சவருயிரைக் காத்தார்தென் னேமநகர்ச்
 செயங்கொண் டாரே
 வெள்ளம்வரும்முன்னணையைக் கோவிலைப்போர் காரியங்கண்
 மிகநன் றுமே. (௫௪)

இரணியன் கதை.

ஆச்சரிய விரணியனட் டாக்கரத்தை யிகழ்த்தார்பொல்
 லாப்பெண் னாமற்
 கூச்சமறத் தன்வியிர ணிபநமா வென்றதினாற்
 குலேந்தான் றேகம்
 பேச்சிமுலை யுண்டமுகில் பணிசெயங்கொண் டாரே நீர்
 பெருகாற் றுக்கு
 னீச்சறியா மைந்தரைவென் ளங்கொண்டு போமென்ற
 னிசங்கண் டாரே. (௫௫)

உருக்குமாங்கதன் கதை.

நன்னிலத்தி லுருக்குமாங் கதராச னொருவிரத
 நடாத்தி னானென்
 றந்நகரு மவ்விரதந் தொடங்கியதால் யமனவரை
 யணுகக் கூடா
 தென்னயம தண்டனைசே ராதிருந்தார் செயங்கொண்டா
 ரிலகு நாட்டின்
 மன்னவனைப் படியோமன் னுயிருமந்தப் படியெனவும்
 வழத்து வாரே. (௫௬)

நளன் கதை.

அடவிசென்று நகரிழந்து வறுமைதங்கி யுடன்மெலிந்தே
 யம்மா னூர்வந்

திடவுமம்மா நேவலினு லமைச்சரழைத் திடவருவ
 திலைபோ வென்ற
 திடநளனை மாமனெதிர் கொண்டழைக்கச் சம்மதித்தான்
 செயங்கொண்டாரே
 கடுகுசிறுத் தாலுமென்ன காரம்போ காடுதெனவுங்
 கழறு வாரே. (ரு௭)

சூரபத்மன்.

பூதலமும் பொன்னுலகு மேவல்கொண்ட சூரனான்
 புதல்வற் கஞ்சிச்
 * சூதமர மாயொளித்துக் கடைசியிற்செவ் வேன்காத்திற்
 றுசமா னுனே
 தாதவிழ்ப்புங் கொன்றையணி செயங்கொண்டா ரேசெடியைத்
 தாண்டித் தாவிக்
 காதமோ டி னுமுயற்குக் கைத்தூக்கென் றுலகிலுள்ளோர்
 கழறு வாரே. (ரு௮)

பொய்த்தவ வொழுக்கத்தோர் கதை.

பூமிதனிற் சிலர்நீறிட் டிருகாமுங் குவித்திருகண்
 பொத்திக் கொண்டே
 காமியர்கண் மேற்பொருண்மேன் மனங்கிடக்க வாயிலர
 கருவென் றுற்போ
 நேமியணி வோன்றேட வரியபதச் செயங்கொண்டார்
 நிமலர் நாட்டின்
 மாமிதலை மேற்கையும் வேலிபுறத் தினிற்கண்ணும்
 வைத்த வாரே. (ரு௯)

திருவிளையாடற் புராணக் கதை.

பெண்ணிற்க்கத் தொங்கலம்பால் வில்வேட னடுத்துவார்
 பெண்ணுக் காளன்

கொன்றதுநீ யென்றிழுக்க மதுரையிற்சுந் தார்நியாயங்
கொடுத்துத் தீர்த்தா
ரண்ணலர னேசெயங்கொண் டாரேகா தாரக்கேட்
டதும்பொய் யாகுந்
கண்ணாக் கண்டதும்பொய் தீர்க்கவிசா ரிப்பதுமெய்
காணுந் தானே.

(சு0)

துரியோதன னரசிழந்த கதை.

கூறுமர வக்கொடியோன் பாண்டவருக் கைந்நிலமுந்
கொடுக்கே னென்று
வீறுசொன்னான் சுடக்கொடுத்த பின்னுயிரோ லெகமுற்றும்
விட்டா னன்றோ
நீறணிமெய்ச் செயங்கொண்டா ரேயாற்றோ டேமூடர்
நேர்போ னாலும்

* போறதல்லா லோடக்கா ரனுக்கரைக்கா சுங்கொடுக்கப்
பொருந்தி டாரே.

(சு1)

விநாயகர் மாங்கனி பெற்ற கதை.

வேய்க்குமகன் மூத்தபிள்ளை கரத்தினின்மான் கனிகொடுக்க
வெகுண்டு வேலர்
வாய்க்கினிய கனிநமக்குத் தரவிலென்று கோபமுடன்
மலைமேற் சென்றார்
பாக்கியஞ்செந் தமிழ்க்குதவுஞ் செயங்கொண்டாரேவிரைத்த
பழனந் கோறுந்
தாய்க்குவினைந் தாலுமென்ன தனக்குவினைந் திடவேண்டித்
தவஞ்செய் வாரே.

(சு2)

சீவகன் கதை.

பெலமுற்ற சிங்கமொரு கன்றீனும் படியெழுதிப்
பின்னே செம்பொன்

* போகிறதல்லா லென்பது போறதல்லாவென விகாரமாயது.

விலைபெற்ற கரியையரிக் கன்றுதுள்ளிப் பாய்ந்தகதை

மெய்யா மென்றே

சிலைபெற்ற கூளேந்தரன் விறலிதனில் விளங்குதன்றே

செயங்கொண் டாரே

குலவித்தை கல்லாமற் பாதிவரு மென்னுலகோர்

கூறு வாரே.

(கூஉ)

கொக்கு மீன்களை மடித்துத் தானும்மடிந்த கதை.

தண்ணூர்மீன் களைச்சருவ சீவதாய பர* பகந்தான்

றயவாய்ப் பேசி

யெண்ணாமற் சிதைத்தபழி தனக் † கலவன் பகக்கழுத்தை

யிடறிற் றன்றே

பண்ணார்சின் தாமணியில் விழுந்ததன்றே செயங்கொண்டார்

பரவு நாட்டிற்

கொன்றாரைக் கொல்லுமல்லாற் கொலைவிடா தென்னுலகோர்

கூறு வாரே.

(கூசு)

வாமனாவதாரக் கதை.

உலகமெல்லா முடல்சிறுத்துஞ் சிறியவா மன்னளந்தா

னொருபா தத்தா

லலகையின்காத் திரங்களென்ன வாலகிருஷ்ணன் பாலருந்தி

யவளை மாய்த்தான்

சிலைநுதலாள் செளந்தரிநா யகியையிடப் பாகம்வைத்த

செயங்கொண் டாரே

மலைபெரிதா னாலுமென்ன சிற்றுளிக்குப் பயஞ்சனிக்கும்

வண்மை தானே.

(கூரு)

புட்கரன் நளனை வரவழைத்த கதை.

காவலன்புட் கரனளனைச் சூதாட வரவழைத்த

கபடங் கண்டே

மேவியசு தாடாமற் றன்னிவிட்டார் சனிநனை
வினைசெய் வானே
வாவிதிகழ் தென்னேமச் செயங்கொண்டா ரேமிசூந்த
வளஞ்சேர் நாட்டி
னாவிதன்செய் திபையறிந்து குடுமியைப்பத் திரப்படுத்த
னலமென் பாரே. (சுசு)

குமுண ராசன் கதை.

சீம்மாச னன்குமுணன் சிரம்போலே விழிமூக்குச்
செவிவாய் செய்து
சம்மாரம் பண்ணிரத்தச் சோரிசிற்தக் கொடுத்ததுவுந்
தட்டா னன்றே
பெம்மானே தென்னேமச் செயங்கொண்டா ரேமலையைப்
பிரட்டுங் கையான்
கம்மாளன் பசுவைத்தான் காதறுத்துக் கொள்ளுமெனக்
கழறு வாரே. (சுஸ)

ஆமை வாயாற் கெட்ட கதை.

கொடியையிரன் * டோதிமங்கெள விப்பறக்க நடுக் கூர்மங்
குலவிச் செல்கா
னொடியிலொரு செய்கிசொல வாய்திறந்தா மையும்விழுந்து
நொறுங்கிற் றன்றே
வடிவுதந் திரக்கதைபு முண்டுசெயங் கொண்டார்வாழ்
வளஞ்சேர் நாட்டி
னெடுங்கிணறும் வாயாலே தூறுமென்றே சொல்லுவர்க
ணிசங்கண் டாரே. (சுஅ)

திரிசங்கு ராசன் கதை.

நம்புகுரு வதிஷ்டர்பகை மிகுந்திருக்கும் போதுதிரிச்
சங்கு ராசன்

* ஓதிமம் - அன்னம். † கூர்மம் - ஆமை.

வம்புரைத்த கோசிகராற் சொர்க்கமதி லேறியதான்
 மகிமை யுண்டோ
 சம்புமகா தேவசெயங் கொண்டாரே யெதிராளி
 தனுவா லெய்த
 வம்புவிழக் கைவினைழ கட்டினான் மெய்யினிற்புண்
 னாறி டாதே. (சுக)

சுக்கிரன் கண்ணிழந்த கதை.

கூச்சமற மாவலிபூ மியைக்கொடுக்க மால்வாங்கக்
 குறுக்கே சுக்ரன்
 பேச்சறியா மற்றேசிக் கண்ணிழப்பா நேனொதுங்கிப்
 பிழைக்கொண் னாதோ
 வாச்சரியஞ் செயங்கொண்டா ரேயிலங்கா புரிராம
 ராண்டா லென்ன
 வேச்சிலாக் கர்களாண்டா லென்னென்று குரங்கந்ரா
 னிருந்த தன்றே. (எடு)

மாணமுள்ள மகாபுருடன் கதை.

நீரெடுத்தோர் கலசமதிற் கவசமுஞ்செய் தொருவன்வந்தா
 நெடுநாள் குட்பம்
 பாரில்விழுந் துடையவின்னு மொருகலச மென்மானம்
 பார்க்கும் போது
 சீரலவென் றழுதானென் றொருகதைசொல் வார்நேமச்
 செயங்கொண் டாரே
 யாரெனினு மானமிழ்ந் துயிர்காப்ப தென்னவென்பா
 ரவனி யோரே. (எக)

கருடன் கதை.

விருப்பமறை யோன்றனக்குப் பிறந்ததிரு தனை * யுவனன்
 விழங்கும் வாயி

நெருப்பெழுச்சட் டதனற்செங் கருடனிரு தனைஊடுத்தா
 னெனவோர் பாட்டிற்
 றிருப்பதிவேங் கடசதகந் தனிலுரைத்தார் முன்பெரியோர்
 செயங்கொண் டாரே
 நெருப்பிருப்ப தறியாமற் றொட்டாலுஞ் சுடுமெனவே
 நிகழ்த்து வாரே. (௭௨)

பட்டணத்துப் பிள்ளை கதை.

கையினிற்பட் டணத்தார்க்குத் தமக்கைநஞ்சு கலந்துபல
 காரஞ் செய்தே
 யையமறக் கொல்லவென்றே கொடுக்கவவண் மனைநெருப்பா
 லழிந்த தன்றே
 துய்ய * பிணு கச்சிலையீர் செயங்கொண்டா ரேபிறர்க்குத்
 துன்பங் காணச்
 செய்ததி வினைதா னுஞ் செய்தவர்க்கே சேருமெனச்
 செப்பு வாரே. (௭௩)

விக்ரமாதித்தன் கதை.

சிந்தைமகிழ் விக்ரமா தித்தனுக்கா யிரவருடந்
 தேன் யீந்தான்
 புந்திவலு மந்திரிசொல் லாலிரண்டா யிரவருடம்
 புவியை யாண்டான்
 சுந்தார்க்குத் தூதுசென்ற செயங்கொண்டா ரேதருமந்
 துலங்கு நாட்டின்
 மந்திரங்கால் மதிமுக்கா லென் றுலகந் தனிலுள்ளோர்
 வழுத்து வாரே. (௭௪)

காளிதாசன் கதை.

நிசகாளி தாசனரண் மனைவாயிற் புகவேண்டி.
 இருபன் கீர்த்தி

சுகநாசி பல்போலென் னுரைத்ததனாற் செல்லவிட்டார்
 தோன்றப் போவென்
 நிசைவாங்கீர் வாணம்போ சன்றன்மேற் பகர்ந்தனன்காண்
 செயங்கொண் டாரே
 பசுமாட்டுத் தோலதனைப் புவிபோர்த்துக் கொண்டிருந்த
 பண்பு தானே. (எடு)

இராவணன் போர்க்குத் துணிந்த கதை.

யாகத்தாற் செயமுமில்லை யிறப்பதினி நிசமெனக்கொ
 ளென்னைப் பெண்ணே
 லோகத்தா ரிராமனென வுரைக்குமட்டு மிராவணனென்
 னுரைப்பார் போர்க்குப்
 போகத்தான் னுணிந்தனென்று னாக்கனதாற் செயங்கொண்
 பொருந்து நாட்டிற் [டார்
 சாகத்தான் னுணிந்தவர்க்குச் சமுத்ரமுழங் காலளவு
 தானென் பாரே. (எசு)

நக்கீரர் கதை.

அத்தனீ காத்தெழுதி யடிமைக்கீந் திட்டசெய்யு
 ளதனை நோக்கிச்
 சற்றுந்தா மதிபாம லியற்கைமணங் கூந்தலுக்குத்
 தகுதி பென்றல்
 குற்றமெனப் பயமின்றி யுரைத்தனர்நக் கீர்செயங்
 கொண்டா ரேசொல்
 வித்துவான் மதயானை யிரண்டுமொப்பென் னுரைப்பதுவு
 மெய்ய தாமே. (எஎ)

துரோணர் பேண்சாதி கதை.

உச்சிதமாய்த் துரோணர்சொன்ன மொழிப்படியே யவர்மனை
 ளுடையில் லாமற் [யா

பிச்சையிடக் கொள்சிவனுக் கக்கணமே யிந்திரியம்
பிறந்ததன்றோ
தெட்சணமா முனிபரவுந் தென்னேம நகரில்வளர்
செயங்கொண் டாரே
யிச்சையுள்ள காமுகர்க்குக் கண்கண்ட விடத்தினிலென்
றியம்பு வாரே. (எஅ)

வாதாபி கதை.

மெத்தநாள் வாதாபி வேதியர்க ளுயிரையுண்டு
மேவிக் கும்ப
சித்தனைச்சாப் பிடநினைந்தான் சித்தனவ னுயிரைமுற்றுஞ்
சிதைத்துப் போட்டான்
மத்தகசந் தனையுரித்த செயங்கொண்டா ரேயார்க்கு
மனதுக் கேற்க
நித்தியங்கட் டப்பாலை முற்றவுந்தான் பழுத்திடுமோ
நிலத்து மீதே. (எஆ)

நாரை மூக்குக் குவமை சோல்லிய கதை.

பார்புகழும் பாண்டியர்க்குச் சங்கத்தார் பேரறிவாற்
பகர வொண்ண
நாரைமூக் குக்குவமை பனங்கிழங்கென் றொருபுலவ
னவின்ற னன்றோ
சீருலவுந் கங்கைதிங்க ளரவமொடு கொன்றையணி
செயங்கொண் டாரே
காருலவும் புலியிலுள்ளோ ராகாயந் தனையும்வரை
கட்டு வாரே. (எஅ)

விறன்மிண்டநாயனார் கதை.

ஆருரெல் லையின்மதியே னென்றவிறன் மிண்டர்தனை
யான்சோ தித்தப்

பாரிலொரு கான்மிதிக்கச் செய்ததுகண் டக்காலைப்
பதறி யீர்த்த

சீருவந்து சிவன்காட்சி கொடுத்தானன் றேநேமச்
செயங்கொண் டாரே

பேருலகின் மனங்கலங்கிப் பிரியாமற் பிடித்தவர்க்குப்
பேறுண் டாமே.

(அக)

செந்நாப்புலவர் கதை.

உற்றசெந்நாப் புலவர்மிக்க கணிகணன்மேற் கோபமதா
யுலகுண் டோனை

யிற்றையாம் புறப்படுவோ மினியுன்பாய் சுருட்டியெழுந்
திருமென் றேதச்

சித்தசன்றன் றுதைவர தப்பெருமா ளெழுந்தனரே
செயங்கொண் டாரே

பத்தருளத் தினிலீசன் குடியிருப்பா னெனச்சொல்லும்
பண்பு தானே.

(அஉ)

குசலன் கதை.

மிகப்பெரிய மாலசுவர் தனைப்பிடித்துக் கட்டிவந்த
வினைப்போர் தன்னைப்

பகற்பொழுதிற் பொடியாக்கித் தாதைதனை வென்றகுசன்
பண்பு பாரீர்

செகத்தரசர் புகழுவருந் தென்னேம நாடதிபச்
செயங்கொண் டாரே

தகப்பனொரு பாக்கெனவும் பிள்ளையொரு தோப்பெனவுஞ்
சாற்று வாரே.

(அங)

இரேணுகாதேவி கதை.

தண்பரச ராமனது தாயுடலிற் பறைச்சிதலை
தரித்த மின்னா

ணன்பரிடங் கொண்டுவா விவண்முழுதும் பறைச்சியென
 னுத்தரநாதன்
 றின்புயனே யிவன்பப்பாற் றுத்தெனஞ்சேய்க் குரைத்தனனோ
 செயங்கொண் டாரே
 ன்புனவெண் சாணுடம்பிற் சிரசுபிர தானமெனப்
 பகரு வாரே. (அச)

கண்ணன் கதை.

பார்த்தனுக்கே ரதமூர்ந்தோன் மூத்தபல பத்திரனைப்
 பாரைச் சுற்றென்
 றேய்த்தனுப்பித் தண்ணைச்சார்ந் தோரைட்சித் தண்ணனைச்
 திருந்து வாழ்ந்த [சார்ந்
 னூற்றுவரை மடியவுஞ்செய் தான்செயங்கொண் டாரேநீர்
 னுவலக் கேண்மோ
 மூத்ததுவே மோழையென்று மினையதுவே காணையென்று
 மொழிகு வாரே. (அரு)

நிரம்பவழகியர் கதை.

பொன்னார்செல் வழந்தமிழும் பொருந்தரசன் றருக்கதனாற்
 புலவ ருக்குண்
 மன்னாந் நிரம்பவழ கியரையண்டங் காக்கையென
 வழத்தக் கேட்டே
 யன்னார்நீ யேயண்டங் காக்கையென்றார் செயங்கொண்டா
 ரணிகொ ணுட்டிற்
 றன்னாலே தான்மெலிந்தா லண்ணாவி யென்னசெய்வான்
 றாணி மீதே. (அசு)

நந்திராசன் கதை.

சூத்திரப்பா வையையிகர்மெய் யிதனைநம்பொண் னுதெனவுந்
 துனைவன் கல்விந்

காத்துமதத் தஞ்செய்துல குள்ளமட்டும் புகழ்ப்படைத்தார்
 னன்றோ நந்தி
 போற்றியசந் தரர்க்காய்முன் முறிகாட்டுஞ் செயங்கொண்டார்
 புனித நாட்டிற்
 கீர்த்தியப கீர்த்தியிவை வந்தாற்போ காவெனவே
 கிளத்து வாரே. (அஏ)

சுவாகாள் கதை.

ஆறுரிஷி பத்தினிமார் பழுதுபடா திருக்கையிலே
 யன்றோர் ஈடுபங்
 கூறுசுவா காளெடுக்கக் கினிதேவைத் தழுவரிஷிக்
 கூட்டங் கூடிச்
 சீறிபறு வரைத்தூத்தத் தவசக்கே கினரன்றோ
 செயங்கொண் டாரே
 * வாறவிதி வந்ததென்றால் வளைந்தாடும் பாணென்று
 வழத்து வாரே. (அஅ)

அருந்ததி கதை.

நித்தியசந் யாசியென்று நிய்யோப வாசியென்றும்
 ரிஷிகள் கூற
 வத்தைமெய்யென் றருந்ததியாள் கங்கைதனக் குரைத்துவழி
 யன்பாய்க் கேட்கச்
 சித்தமகி முருந்ததொற் றனக்குவழி கங்கைவிட்டாள்
 செயங்கொண் டாரே
 பத்தினியுத் தமிழாக்குப் பலிக்குமெனத் தேவரொக்கப்
 பணித்திட டாரே. (அக)

மிருகண்டர் கதை.

மதிமெதுவா லொருநாறு வியன்மதியாற் பதினாறு
 வயது புத்ர

* வாழ - என்பது வருகிற என்பதன் விகாரம்.

* நெதுதருவோ மெனச்சிவனை நல்லபிள்ளை வயதிரெட்
 டிருந்தாற் போது
 மதுதருவீ ரென்றுமிரு கண்டுமுனி யன்றுரைத்தார்
 செயங்கொண்டாரே
 யிதசாணி யொருகூடை மிக்கசவ்வா தோர்பணத்தி
 னிடையென் பாரே. (கூ0)

அனுமான் கதை.

சலியாமற் கடருண்டி மருத்துமலை கொணரனுமான்
 றடந்தோ டன்னை
 நலியாம லீந்தரசித்தன் பாசத்தாற் கட்டிவிட்டா
 னலம தான
 கலியாண முரசொலிக்குந் தென்னேமச் செயங்கொண்டார்
 கனத்த நாட்டில்
 வலியார்க்கு வலியாரு மிருப்பரென்றே யுலகிலுள்ளோர்
 வசனிப் பாரே. (கூக)

பாண்டியராசன் கதை.

மதுரைமன்ன னிடத்திருந்த குதிரைபற்றா தெனவிலைக்கு
 மாவ னேக
 மிதமுடன்சே கரித்தநிமித் தியத்தான்முன் பரிமுழுது
 மிழந்தா னன்றே
 நிதியனைத்தோ முமைவேண்டுந் செயங்கொண்டா ரேயேரி
 நிறைக்க வேண்டிப் [த்துப்
 புதியவெள்ளம் வரப்போய்முன் னிருந்தவெள்ளத் தையுமிழு
 போன வாறே. (கூஉ)

விறகுதலையன் மனையாள் கதை.

* தெகிட்டாக்கா தலையிறகு தலையன்மனை யாள் கூத்தன்
 றிகிலிட் டேங்கப்

* தெகிட்டா - தெவிட்டாத.

புகட்டியல்லோ கற்பழியா மற்கவிகேட் டாடனது

புருடன் பேரின்

முகட்டானி லைந்ற்றுயில்வோன் பணிசெயங்கொண் டாரேசீர்

முதிர்ந்த நாட்டிற்

பகட்டாற்பந் கெடுப்பெனப் பொரியரிசி யிடியெனவும்

பகரு வாரே.

(கூஉ)

சூரியனைச் சக்கரத்தால் மறைத்த கதை.

வாணிமா துலன்றோழ நிறவாமற் காக்கவென்ன

வகைசெய் வோமென்

றாணியிர வியைத்திகிரி யான்மறைத்துப் பார்த்தனைக்காத்

தருளி னாரே

நாணரவாற் பொன்மலையை வளைத்தசெயங் கொண்டார்வாழ்

நலஞ்சேர் நாட்டில்

* வேணுமென்று நூற்றான்மெல் வியநூலாய் நூற்றிடுவர்

மெய்ய தாமே.

(கூச)

மயிலிராவணன் கதை.

அச்சமில்லாத் துராக்கதரா வணனைமயி விராவணன்சேர்ந்

தழிந்து போனான்

பட்சமுள்ள விபீஷணன் னரக்கனைவிட் டொதுங்கிமிகப்

பண்பாய் வாழ்ந்தான்

கச்சணியுந் தனத்திசொந் தரிபாகர் செயங்கொண்டார்

கனத்த நாட்டிற்

நூர்ச்சனரைக் கண்டவுடன் நூரப்போ வென்றுலகோர்

சொல்லு வாரே.

(கூரு)

வரகுணசோழன் மனையாள் கதை.

வல்லவா குணசோழன் மகளைமணஞ் செய்தருளி

வடிவைப் பார்த்தே

* வேணும் - வேண்டுமென்பதன் விகாரம்.

யல்லிருக்குங் குழலியிவண் மருதப்பர்க் காவணமக்
கன்னை யென்றே
தில்லைமன்று ளாடிமெய்யி லைக்கியமாம் படிசேர்த்தான்
செயங்கொண் டாரே
நல்லதுகண் டானாயன் றனக்கென்றே யுலகிலுள்ளோர்
நவிலு வாரே. (கூசு)

நக்கீரர் கதை.

அரகிலையிற் பாதிபட்சி பாதிமச்ச மாணவிர்தை
யனைத்தும் பார்த்து
விரவுளநிட் டையைமறந்த நக்கீரர் தமைப்பூதம்
விழுங்கத் தூக்கித்
திரண்மலையி லடைக்கவள்ளி கணவனன்றோ விலக்கவிட்டான்
செயங்கொண் டாரே
புரைசெய்தவ மறந்தாற்கை தவமாகு மென்றௌவை
புரைத்த வாரே. (கூசு)

வேடன் கதை.

அடவியில்வே தியர்க்கொருவே டன்றினைமாப் பருந்தபல
ஹர்கா சிக்குத்
திடமுளமன் னவன்சேயாத் தினையரியப் பொற்கலத்திற்
செனித்தா னன்றோ
வடவரையைச் சிலையாக வளைத்தசெயங் கொண்டாரே
வையந் தன்னி
விடுவதுபிச் சைபின்பு பெறுவதுவே மோட்சமென
வியம்பு வாரே. (கூஉ)

தூர்வாசமுனி கதை.

வாய்ச்சுதெனத் தூர்வாச ருக்குமாங் கதனைமெத்த
வருத்த வாழி

பாச்சலினான் முனியைவெல்ல வரவுருக்கு மாங்கதன்னுன்
 பரித்தா னன்னே
 கூச்சமற்சீ சிலந்திப்பூச் சியைக்கதிசேர்த் திட்டசெயங்
 கொண்டார் நாட்டிற்
 சாட்சிக்கா ரனைப்பணியார் சண்டைக்கா ரனைப்பணியத்
 தகுமென் பாரே. (கூக)

வரரிஷி கதை.

சிவயோகர் வெகுளியினால் வரரிஷியு * மகிடமெனச்
 செனித்தான் பாரிற்
 பவமடியாற் கற்றவுமை லிங்கப்ரா ணியைவதைத்த
 பழியின் றேஷ [டார்
 நவதீர்த்த மாடியன்றோ தொலைந்ததென்பார் செயங்கொண்
 நலஞ்சேர் நாட்டிற்
 றவமுடையோர் மனமழுங்கச் செயப்படா தென்றுலகோர்
 சாற்று வாரே. (கூ00)

ஜெயங்கொண்டார் சதகம்

மு ற் றி ற் று.

கடவுள் துணை.

எழுநகரத்தார் பெயராற் பாடிய

திருமுகவிலாசம்.

இது

மதுரைச்சிமை செவ்வற்பட்டு இளையாற்றங்குடி

எழுநகரமென்று சொல்லப்பட்ட

நேமநகரத்திலுதித்த

அழகப்பசெட்டியார் குமாரர்

முத்தப்பசெட்டியார் பாடி,

ஊனைநகர், வீரபண்டாரம் குமாரர்

சுப்பிரமணிய பண்டாரத்திற்கு

அளித்தது.

மேற்படியார் பௌத்திரர்

நாராயணஞ் செட்டியார்

கேட்டுக்கொண்டபடி பதிப்பித்த பிரதிக்கிணங்க

சென்னை :

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1913.

உ

கடவுள் துணை.

எழுநகரத்தார் பெயராற் பாடிய

திருமுகவிலாசம்.

விநாயகர்தோத்திரம்.

காப்பு.

நேரிசைவேண்பா.

இருநிதியஞ் சேருகின்ற வேழநகரத் தார்மேற்
றிருமுக விலாசமது செப்ப—வருளாற்
குணபதியா மீசன் குழலியென வுற்ற
கணபதிபொற் ருண்மலரே காப்பு.

நூல்.

கலிவேண்பா.

கங்கை நதிதரித்தோர் கண்ணுதலார் ரூரனுக்குச்
சங்கையிலா வாழ்வு தனைக்கொடுக்க - வங்கவனுந்

தேவாதி கட்குடுக்கஞ் செய்ததனு லிந்திரன்பாற்
றேவாதி கன்பலருஞ் சென்றடர்ந்து - பூவாளி

வேளை யரனிடத்தின் மேவிச் சுரரிடுக்கற்
தூளாய்ப் பறந்திடவே சொல்லுமென்றார் - வேள்சிவன்பாற்

சென்றா னமார்சொன்ன செய்தியெல்லா மீசன்முன்பு
நின்றாங் குரையா னிகரின்மதன் - மன்றன்மிகு

பூவாளி யச்சிவன்மேற் பொங்குமழை போனின்னு
தூவினா வீசனிவன் றுஷ்டனென்றே - தாவிமதன்

றன்னை யெரித்திடவே தானவரும் வானவரும்
பன்னுஞ் செபதபஞ்செய் பண்ணவருந் - தந்கிலைவிட்

டோடினா ரந்நா ளொருகோடி சென்றபின்பு
கூடினா ரிந்திரன்பாற் கோவென்றே - கூடுமுன்னே

சத்தரிஷி மாதர் தமக்கக் கிளிபகவான்
மெத்தமயல் கொண்டவன்றன் வீட்டில்வந்து - சித்தநொந்

யன்ன மருந்தா திருந்தா னவண்சுவாகா
ளென்னவென்றா னுள்ள தியம்பினா - னன்னயமா

வென்றன் றிராணி யினியறிவீர் சத்தரிஷி
துன்னுமட வார்களுன்னைத் தோயவே - யொன்றுமுத்தி

செய்வனென்றா ணல்லதெனச் சிந்தைமகிழ்ந் தக்கினிதான்
மெய்ப்பொடித்துச் சத்தரிஷி மின்னரின் - மைவிழியா

ளாறுரிஷி மாதர்வடி வாகினா ளச்சுவாகாள்
தேறவொண்ணா தாசைதனைத் தீர்ப்பையென்று - கூறியே

யொவ்வொருத்தி யாய்ச்சென் றுலகத்திற் றன்மனசு
செவ்வையொத்துக் கொண்டமய றீர்த்தனனே - திவ்ய

வருந்ததியைப் போலவடி வாகமாட் டாதுள்ளம்
வருந்திக் கணவனிடம் வந்தா - டிருந்திழைமா

ரின்னொருத்தி யேதுவர வில்லையென்றா னுள்ளபடி
சொன்னவற்றைக் கேட்டுத் துயர்தீர்த்தா - னிந்நிலத்திற்

சத்தரிஷி ஞானத்ருஷ்டி தன்னு லறிந்துகம
லத்துமட வாளை யருகழைத்துச் - சத்தி

யருந்ததிகற புக்குங்க ளாறுபேர் கற்பும்
பரிந்துபற்று தென்று பகர்ந்து - திருந்துஞ்
சரவணப்பொய் கைக்குட் டவசசெய்வீ ரென்றே
யரிவையரைப் போவென் றனுப்பத் - திருதுதலார்
சத்தரிஷி வாக்காற் சரவணப்பொய் கைக்குள்வந்து
சத்தியமே யெண்ணித் தவஞ்செய்தா - ருற்றதெய்வ
மன்னவனுந் தேவர்களும் வந்தக் கினிபகவான்
றன்னை யருகமைத்துச் சாற்றினு - ரென்னவென்றற்
சூரன் செயுமிடுக்கண் * சோமன் றரித்தவர்பா
னீருரைத்து மீளுமென்றார் நேசமாய்ச் - சீருடனே
செல்லுமுன்னே மாலாய்ச் சிவனு மிடப்பாக
மெல்லியலு மொன்றான வேளையிலே - மெல்லநடந்
தக்கினியோன் பொற்கதவை யண்ணினுன் மெய்வெளிச்ச
மிக்கசுடர் போலே விளங்கியதாற் - றிக்கெனவே
சங்கரரு மக்கினியோன் றன்னைக்கண் டேமனசு
சங்கோச மாய்விரைந்து தாமெழுந்தா - ரங்கவர்க்கு
விந்துபிர வேசிக்க வீறுமெழி லக்கினியே
வந்துகையி லேந்தென வழுத்தினு - ரந்த
வரன்விந்தைத் தாங்கிநின்ற வக்கினியோன் றன்னைத்
திரமாக விந்தவிந்தைச் சீரா - யிரமாகத்
தாட்டிகமாய்க் கொண்டு சரவணப்பொய் கைக்குளிதைப்
போட்டுவிடு மென்னப் புகன்றார்கள் - கேட்டவனு
மக்கணமே விந்துதன்னை யந்தச் சரவணப்பொய்
கைக்குள்விட்டு வந்தான் கருணையுடன் - மிக்கவிந்து

மாறு குழந்தைகளா யக்கங்கை யிற்பிறந்து
 மீறி வினையாடும் வேளையிலே - கூறரிய
 வீஸ்வரரு மீஸ்வரியு மேகாந்த மாகமந்த
 வாசமா மந்நதியில் வந்திடவே - யீஸ்வரிபார்த்
 திந்தநதி யிற்குழந்தை யேதென்று டேவர்பிரா
 னுன்றன் குழந்தையென்று ருண்மகிழ்ந்து - விர்தையுட
 னாறு தலையுஞ்சேர்த் தாவ லுடனாசை
 மீறி யெடுத்தாமடி மீதில்வைத்தே - யாறிரண்டு
 கா லு முருவுமிரு காலாக்கிச் சேர்த்தெடுத்து
 வேலுமொன்றாய் மிக்ககரம் பன்னிரண்டாய்ச் - சீலமுட
 னாறுசிர சாய்த்தேவர்க் காறுதலை யாமெனப்பே
 ராறுமுக மென்றே யானுரைக்க - வீறு
 முமையுந் திருமுலைப்பா லாட்டிக் கொடுபோஞ்
 சமைபத்தி லங்கை தவஞ்செய் - * யமைரிகர்தோட்
 சத்தரிஷி மாதரன் றுட்பணிந்து தங்களுக்குப்
 புத்தியென்ன வென்று புகன்றார்க - ளத்தரும்பார்த்
 திர்தக் குழந்தையைக்கே ளென்ன வவர்கேட்கச்
 சிந்தை மகிழ்மதலை செப்புமன்று - முந்துலகிற்
 கார்த்திகைநட் சத்ரங் கருதுவோர் தங்கள்வினை
 மாற்றியவர் கேட்ட வரங்கொடுப்பேன் - கார்த்திகைநட்
 கேட்தாப் பதனியிலே செல்லுவீ ரென்றுதுய
 ராற்றிமட வாரை யதுப்புவித்துச் - சூத்திரங்கள்
 செப்தசுவா காடனக்குஞ் சேவித்தோர் தங்களுக்கு
 மெய்யிலங்கு பிளையொடு விக்கினங்க - ளெய்துகின்ற

போதிவையெல் லாந்தீர்ந்து போகச் சுவாகாளென்
றோதவுட னேபயங்கொண் டோடுமே - யாதவினா

விந்தப் பெருமை யுமக்கென் றவர்கொல்லச்
சிந்தை மகிழ்ந்து சிவனுமையும் - பிந்தா

திடுக்கி யிருகரத்தர் லேந்தியுமை யாள்பாற்
கொடுக்க வளர்ந்தகும ரேசா - மடுக்கரையில்

வண்டாடும் பூங்கமல மானுவினே யாடிவளர்
குன்றாக் குடியிற் குமரேசா - சென்றன்று

வீறு மசுரர்குலம் வேரறுத்துச் சூரனுடல்
கூறுப் பிளந்த குமரேசா - தாரணியி

லற்றவர்க்குத் தாரகமா யண்டர்க ணாட்டுக்குக்
கொற்றவனாய் வந்த குமரேசா - வுற்றசுட

ரம்பனைய கண்ணுடெய் வாணகுற வள்ளியிரு
கொம்பனையர்க் கேற்ற குமரேசா - நம்புதலாய்த்

தேடுமடி யார்தமது சிந்தைதனி லேயிருந்து
கூடிவினே யாடுங் குமரேசா - * தாடாண்மை

யன்றசுரர் நெஞ்ச மதிர்கனக வேல்வாங்கிக்
குன்றுருவ வெய்த குமரேசா - மன்று

னலத்தையறி யாச்சமணர் நாலா யிரரைக்
கொலைக்கமுவி விட்டகும ரேசா - பலத்தெழுந்து

நீலநிறச் சேவறன்னை நித்தங்கை யிற்பிடித்துக்
கோலமயி லேறுங் குமரேசா - சால

மிடிதீர்த் தமர்தமை மிக்கெதய்வ லோகங்
குடியேற்றி வைத்தகும ரேசா - படிபுகழுஞ்

சந்திர சேகரார்க்குந் தையல் செளந்தரிக்கும்
சிந்தைகளி கூரவந்த சேயனே - * யந்தமுயர்

மான்மருகா கங்கை மகனேவேண் மைத்துனனே
வேன்முருகா யாவருக்கு மெய்ப்பொருளே - கான்சே

ரொருமான் மகடனுட னுற்றதெய்வ மங்கை
யிருமாத ருக்கு மிறைவா - கருணைதரு

மும்மூர்த் திகடமக்கு மூர்த்தியே நால்வேதச்
சிம்மா தனத்திருக்குந் தேவனே - செம்மைமிகு

மஞ்ச முகனுதவு மாறுமுக நேயேழு
மஞ்சலவு மங்கை மலையோனே - ரஞ்சிதமா

யெட்டானைக் கொம்பைநெஞ்சி லேற்றிரதன்ப் பந்திகளைத்
திட்டமுட நேயழுத்துஞ் சேவகத்திற் - கெட்டியெனும்

பத்துமூடி ராவணனைப் பட்டுருவ வாளிதொட்ட
கத்திரிகை யோன்மருகா காவலனே - டுற்றுநினை

தன்னந் தனித்தவர்க்குஞ் சாலப் பசித்தவர்க்கு
மன்னங் கொடுத்தா தரிப்பவனே - யிந்நிலத்திற்

கார்த்திகைநட் சத்ராங் கருதுவோர் சஞ்சலத்தைத்
தீர்த்துப் பலன்பெருகச் செய்பவனே - சாற்றரிய

சட்டி விரதந் தனையறுட்டிப் போர்கடமை
மட்டில்லாப் பாக்கியத்தில் வைப்பவனே - திட்டமுடன்

சோமவா ரத்தைத் துதிப்போர்க டம்மனதி
னேமமத னைக்கொடுக்கு நேயனே - பூமிபுகழ்

வெள்ளிக் கிழமை விரதமுற்ற பத்தர்கட
முள்ளத்தி லேயிருக்கு முத்தமனே - துள்ளநர்

தந்தி முகம்படைத்துச் சப்பாணி யாயிருக்குந்
 தொந்திவயிற் றேனுக்குச் * சோதரா - சந்ததமுஞ்
 சித்தச னார்க்குந் திசைமுகனுக் குஞ்சிறந்த
 மைத்துனன வந்தமயில் வாகன - வெத்திசைக்கும்
 வீறு திருச்செந்தூர் மிக்கபரங் குன்றமுத
 லாறுபடை வீட்டுக் கதிகாரா - நீறணியு
 மக்கினிக்கண் ணைக்கலை யம்பதியா மீசனாள்
 கைக்கனிக்குச் சுற்றிவருங் காங்கேயா - திக்கடவி
 மானுக்கும் பூமிமட மானுக்குஞ் சீதையெனு
 மானுக்கு மிக்க மருகனென்றே - மீனமதித்
 தேரடியி னின்றிதெல்லாஞ் செப்பினேன் கேட்டுவெற்றிக்
 கூரியவேற் கையார் குமரேசன் - பார
 விடும்பேச னைக்கூவி யிப்பொழுதே சென்றங்
 கடிவாரத் தேயொருவ னாரோ - திடமாகப்
 பன்னுதமிழ் நம்மேற் பகர்கின்ற னீவினைந்தே
 யன்னவனை யிங்கே யழையெனவே - சொன்னவுடன்
 றாக்கிடும்பன் வந்துன்னைச் சண்முகவ ருத்தாரம்
 வாக்குரைத்தார் நீயுமின்று வாவெனவே - பாக்யமெனச்
 சென்றே னவர்பாற் சிகண்டிமலை யாதிபனைக்
 கண்டேன் மனது களிகூர்ந்தேன் - கொண்டாடித்
 தோத்திரங்கள் செய்தேன். சுகந்தங்கள் வீசதிருக்
 காத் திரத்தைக் கண்டேன் கருணையுடன் - போற்றரிய
 செந்தா மரைத்தடமுந் திவ்யகரம் பன்னிரண்டும்
 சந்த்ரோ தயம்போலச் சண்முகமும் - விந்தைபெறுஞ்

சேவற் கொடியுஞ் சிறந்தமயில் வாகனமு
மூவர்மன மெச்ச முனைவேலுந் - தேவர்மட

மாதுவள்ளி யம்மை மகிழ வினிதிருக்குங்
கோதறுதேன் வாயான் குமரையென் - றிதறவே

கண்டேன் மனத்திற் கவலை வறுமையெல்லாம்
விண்டே நென துடலம் விம்மினே - னண்டர்பணி

கந்தா கடம்பா கதிர்வேலா கங்கைபெற்ற
மைந்தா மயூர கிரிவாசா - நந்தாக்

கருணைக் கடலே கணிந்துருகப் பாடு
மருணைகிரி நாதர்க் கருள்வோய் - திருவிருக்கும்

பூங்கொடியாள் வள்ளி புனத்துக் கொருநிழலாய்
வேங்கைமா மாகிநின்ற வேலோனே - பூங்கமலத்

தண்ணலை வன்சிறைக்குள் ளாக்கவைத்தாய் சூரைவென்று
விண்ணவர்க்கு மிக்கசிறை மீட்டுவந்தா - யண்ணலுக்கு

நன்னயமா கச்செவியி னற்பிரண வப்பொருளைச்
சொன்னவனே சூழஞ் சுடரொளியே - என்னையின்று

காப்பாற்ற வேண்டுமென்றேன் கந்தர்திரு வாய்மலர்ந்து
வாய்ப்பா யுரைத்ததமிழ் வாணனே - தாப்பாயுன்

ஊரையுமுன் றந்தை யுயர்பே ரையுமுன்றன்
பேரையுஞ்சொல் லென்றார் பிரியமுடன் - சீர்பெறவே

விற்பனஞ் சேரருணை வீரபண்டா ரத்தின்மகன்
சுப்பிர மண்யனென்று சொன்னேனா - னப்போதி

லிந்தநகர்க் குன்னா ரீரைங்கா தங்கடந்து
வந்ததென்ன லென்று வழத்தினார் - சந்ததமும்

போகா வறுமை புலிபோல வென்னுயிரும்
பாகாருந் தன்மைப் பசுபோல - வேகமுதும்

துன்பக் கருடனுடன் ரோயாவ மென்னுயிரு
மின்பமனு வத்தனையு மில்லாமன் - முன்புகண்ட

நச்சரவைப் பாய்ந்து நடனமிடுந் தோகைமயில்
பச்சோந்திக் கஞ்சம் பழைமையைப்போன் - மெச்சுசெல்வ

மில்லா வறுமையினு வில்லாண்முன் வாய்பேசச்
செல்லாம நெஞ்சந் தியங்கியே - நல்லோர்கள்

கூடுசபைக் கேகமனங் கூடாம லேவிரைந்தே
யோடி யொளித்தே னுறுகணல் - வாடுவதால்

நாடுதொறுஞ் சென்று நடந்தலுத்துப் பேர்கேட்டு
முடர்களைப் பொல்லாத மூர்க்கர்களைப் - பாடுதமிழ்க்

கியாரைச் சார்ந்தோர்க் கிடுக்கண்செய் வோரைமிகத்
தியாரை மாறாச் சினத்தோரைப் - பேயான

சண்டாள ரைப்புரட்டுச் சல்லியரை யேழைமுகங்
கண்டிரங்கா லுத்தக் கயவர்களைக் - கொண்டாடிக்

காமனென்றுஞ் சோமனென்றுங் காண்டிபனென் றும்பலத்
வீமனென்று மிக்க விதுரனென்றும் - பூமிபுகழ் [தில்

தென்னென்று மிக்க திருமாலென் றுங்கொடைக்குக்
கன்னென்றுஞ் செல்வக் கனகனென்று - நன்னயஞ்சேர்

மேருவென்றுங் கொண்டலென்றும் வேண்டியதெல் லாங்கொ
தாருவென்றும் பாடிச் சலித்தலுத்துச் - சீருயர்ந்த [டுக்குந்

மஞ்சரியு மோர்பணமாய் வண்ணமுக் காற்பணமா
யஞ்சுபதம் பாடி யரைப்பணமாய் - மிஞ்சியகூழ்

தாட்டுக் கிசைநா டகத்துறைக் கோர்பழைய
வேட்டியாய்ப் பத்து விருத்தமுடன் - சீட்டுக்

கவிக்கோவோர் நாள்வயிற்றுக் கஞ்சிபாய் வெண்பா
செவிக்கினிய முத்தமிழுஞ் சேரப் - புவிக்குனொரு

பாக்குக்கும் வெற்றிலைக்கும் பாவினைச் சொற்புகலச்
சாக்குக்கும் பாடிச் சலிப்பாகி - நாக்குலர்ந்து

ஏடும்புண் ணாக யெழுத்தாணி யுந்தேய்ந்து
பாடு மனமும் பாதவித்தே - யேடுமுதிச்

சுண்டுவிர் லுங்காய்த்துத் தொண்டைகம்மல் பாடியதாற்
கண்டதல்லா லோர்பலனுங் கண்டிலேன் - வண்டரவர்

செப்புமுலை வேசையர்க்குந் தீக்குந் திருடருக்குந்
தப்புமுன்னே கட்டித் தலைக்கீழாய் - மெய்ப்பூஞ்ச

லாட்டுவார்க் குஞ்சவுக்கோ டைந்து மணிக்கயிற்றின்
மூட்டுவார்க் குங்கொடுப்பர் மூடரவர் - பாட்டினர்க்குச்

செய்யா ரினியிவர்பாற் செல்வதின் சாரமில்லை
யையா வெனைநீநன் காதரித்துத் - தொய்யாமற்

காவென்றே னப்பொழுது கந்தர்திரு வாய்மலர்ந்து
வாவென்றென் னோடு வசனிப்பார் - மேவியநீ

யென்பாலுன் பாட்டை யியம்பினாய் வண்புலவர்
வுன்பாலென் பாட்டை யுரைக்கக்கே - ணம்பாவென்

றந்தையுமோர் பெண்ணைச் சடையிலவைத்தா ரச்சடையி
லந்தமிலா ஆமத் திலையணிந்தார் - முந்த

விடுகாட் டெலும்பை யெடுத்தணிந்தா ரன்றிக்
கடுவா யாவுகமுத் திட்டார் - திடமொடுநர்

தொண்டர்தமை யுண்டார் சூழ்ந்தகட னஞ்சையுண்டார்
கண்டிருந்தும் பின்னைக் கறியுண்டார் - கொண்டாடிச்
சீர்வேட னெச்சிலுண்டார் தின்றதெல்லாம் பற்றும்
லீரே மூலகு மிரந்துண்டார் - பாரதியப்

பிட்டுக்கு மண்சுமந்தார் பின்னே விறகுவிற்றார்
மட்டுக் கடங்கா வளையல்விற்றார் - திட்டமுடன்

வில்லடியும் பட்டார் விசையனங்கை யாலொருவன்
கல்லடியும் பட்டுடம்பு * கண்ணினர் - நன்மதுரை

† மாறன் பிரம்படியும் வாங்கினர் பாறனக்காய்
வீறிடையன் கையரிவாள் வெட்டுண்டார் - கூறரிய

சூலாயு தம்படைத்தார் தொல்வேடன் றன்செருப்புக்
காலா லுதைக்கக் கனிந்திருந்தார் - சீலமுடன்

மாடெடுக்கப் பெற்றார் மருட்கொண்டார் தீல்லீதனி
லாடெடுத்தா ரென்றுபெய ராயினர் - தாடாண்மை

யும்பர்தொழுங் குற்றாலத் தூரி லுபர்ந்திருக்குங்
கும்பமுனி கையாற் குறுகினர் - செம்பதும

வேதன் சிரசிலொன்றை வெட்டினார் மன்மதனைப்
பாதாதி கேசமெல்லாம் பார்த்தெரித்தார் - சூதாய்த்தேர்

வண்டிக்கா லிற்சோமன் மைந்தனையும் போட்டரைத்தார்
சண்டனெனு மேமன் றனைவதைத்தார் - சென்றெதிராய்

முப்புரத்தை வென்றகதை மூவுலகி லுள்ளவர்கள்
செப்புகின்றார் கேட்டாற் சிரிப்பாமே - யிப்படியென்

றந்தை பிரபலங்க டாயார் வளப்பமதை
யுன்றனுக்குச் சற்றே யுரைக்கக்கேள் - பிந்தாம

* கண்ணல் - கன்றல். † மாறன் - பாண்மயன்.

லம்பலத்தி லாடினா ளம்புவிக்குந் தாயானாள்
கம்பரதி யிற்றவசு கைக்கொண்டாள் - கும்ப

முலைகளுமுன் றுனாண் முனைப்புவித்தேதால் போர்த்தாண்
மலைபரைய னுக்குமக ளானாள் - டலவலைஞர்

சாதியிற்சேர்ந் தாள்சத்தி தானென்ற ளம்மலைமேற்
நீதறவே வீற்றிருக்குந் தேவியந்த - மோது

முருமாறி யேகுறத்திக் கொப்பாகச் சென்று
கருமாறி யேகைக் கொடுத்தாள் - பரிவாகச்

செல்லாயி ரங்கோடிச் சீவர்க் கிருநாழி
நெல்லாற் படியளந்த நீவியென்பர் - சொல்லுவதென்

றந்தைபட்ட பாடனைத்துந் தாயார்க்குண் டேபுலவா
வென்றமையன் செய்தி யியம்பக்கேண் - முந்தவன்னை

தந்தைக்கு முன்பிறந்தார் தந்திமுக மாயினார்
வந்தைப் பெருச்சாளி மேற்கொண்டார் - முந்த

வாதக்கா லானார் வயிறுபெரி தானார்
பாதைகுளம் வீதி பலவிடங்கண் - மீதிருந்தே

யன்னையைப்போற் பெண்டேடி யாயாச மாய்மனதி
லுன்னி மாத் * தூரி லுட்கார்ந்தார் - பின்னையென்றன்

மாமன்வர லாற்றை வழுத்தக்கே ஞுந்திதனிற்
† பூமனையும் பெற்றார் புவிபுரக்க - நேமி

பதித்தார் துளசி தனையணிந்தார் பாம்பை
மிதித்தார்பா லாழிமேன் மெள்ளக் - குதித்தோ

ராவிலையின் மேற்றுயின் றுவையுமே யோட்டிவருங்
கோவிலையும் பள்ளிகொண்டார் கூசாமற் - சால

மனையானை நெஞ்சில்வைத்தார் மாமோ கினியா
யெனையின் றவரோ டிணங்கிக் - கனமாய்

அரியர புத்ரனென்றே யாண்பிள்ளை பெற்றார்
தெரியாத பேர்களுண்டோ செப்பும் - பெரியதொரு

ஆடகனைக் கொன்றங் கவன்குடலை மாலையிட்டுக்
கூடிருக்க ரத்தங் குடித்துவிட்டார் - கோடியெனு

மாய்ச்சிமுலைப் பாலையுண்டா ராவலங் காமற்
பேய்ச்சிமுலைப் பாலும் பிடித்துண்டா - ராய்ச்சியர்கள்

பாடிதனி லுள்ளோர் பாற்பொங்க லிட்டதெல்லங்
கூடியுண்டார் பாற்றயிருங் கொள்ளையுண்டார் - நாடரிய

மண்ணையுண்டார் பாடி மடவா ரறியாமற்
கண்மருட்டி யாடை களவாண்டார் - வண்மைக்

குருந்தேறிக் கொண்டார் குதிரைகிடை யாமற்
பருந்தேறிக் கொண்டார் பகட்டாய் - வருந்தாமல்

காய்ச்சியபா றன்னைக் களவாண்டு தம்முடைய
வாய்ச்சிகையாற் கட்டுண் டடியுண்டார் - கூச்சமின்றி

யாடவராய் மிக்கபதி னாறு யிரமாதர்க்
கூடியே மிக்க களிகூர்ந்தார் - மோடிசெய்து

மாமனையுங் கொன்றுவிட்டார் வஞ்சகமா யண்ணையுங்
பூமிப்பிர தகூணமாய்ப் போகவிட்டார் - நேமி

பானு தனைமறைத்தார் பார்த்தனுக்குத் தேரோட்டிக்
கானிலுறை யைவரையுங் காத்திருந்தார் - மேன்மையுடன்

சொல்லவொண வஞ்சத் தூரியோத னாதிகளைக்
கொல்ல வகைவிவரங் கூறினார் - சொல்லுவதென்

பாரினி லேபுரட்டுப் பண்ணியநிஷ் றேமெல்லாம்
யாருமறி வார்களது வல்லாமற் - சர்க்குழவிக்

கூலு நிமிரக் குறித்தெய்தார் மாரீசன்
மரணெய்தார் தென்னிலங்கை வாழரக்கன் - சானகியைக்
கொண்டேக மிக்கசிறைக் கோலமுற்ற பெண்ணைநத்திச்
சென்றழைத்துக் கொண்டவகை திராதே - வண்டரன்று

நாட்டிவருக் கொட்டாம னற்சிறுதா யார்வனத்தி
லோட்டிவிட்டார் கண்மூன் றுலகறியப் * பூட்டகமா
வஞ்சகப்போ ராய்மறைந்து வாலியைக்கொன் றூர்காட்டிற்
றஞ்சமற்ற பெண்பிளையைச் சங்கரித்தார் - ரஞ்சிதமாய்க்
கல்லைப்பெண் ணாக்கவிட்டார் காலாந் திரன்செய்தி
சொல்லத் தொலையாதே சொற்புலவா - நல்லதினி
பென்றனியற் செய்தி யியம்பக்கேள் யாவருக்குங்
கந்தனென்று பேரானேன் கள்வரைப்போன் - முந்தமுந்தக்
கோழி பிடித்தேன் குறத்தினை மாலையிட்டேன்
பெழை வயிற்றனுக்குப் பின்னானே - னீள்கூந்தல்
வேடிச்சிக் காய்வனத்தில் வேங்கைமா மாகிமயல்
வாடிக்கை மாதருக்கு மாலானே - னாடறியத்
தந்தைக் குபதேசஞ் சாற்றினே னப்பனுக்கு
தந்தைக் குருக்களென்றார் மேதினியோர் - தந்தைவெகுண்
டானாலும் பிள்ளை யதிகபா சங்கியென்று
மீனாக்கி யேகடலில் விட்டுவிட்டார் - நானிலத்திற்
நெற்பிறவி யானேன் சிவிகைதனி லேறுவர்முன்
கூர்மயின் மீதேறிக் கொண்டிருந்தேன் - சாரமாய்

---

* பூட்டகம் - இளப்பமானவேலை.

வெண்ணீ றணிந்தேன் மிகுகடப்பந் தாரணிந்தேன்
கண்ணீர றுனேன் கருணையுடன் - பண்ணுகவி

காம்புலவா கேட்டிலையோ வாண்டி தனையடித்தாற்
சாம்பர் பறக்குமென்பார் தாரணியின் - மாம்பழத்துக்

காகவே நான்கைலை யம்பதியைச் சுற்றுமுன்னே
தாகத்தா லென்றமையன் றந்தைதனை - வேகமாய்ச்

சுற்றி யடிபணிந்து சூதக் கனியதனைப்
பற்றிக்கொண் டார்நான் பதறியே - மெத்த

வருகோபத் தாலே மாதாபி தாவைவிட்டுத்
திருவாவி னன்குடியிற் சென்றேன் - பரிவாக

வண்ணைவந்தா ளென்னை யழைத்தா ளொருதாமே
யென்னபிள்ளாய் செய்த சூறையென்ன - முன்னஞ்

சுகிப்பா ரிலையா தமையன் புசித்தாற்
பகைப்பாரோ மாம்பழமோ பாரந் - தெகிட்டாப்

பழநீ யெனவே பகர்ந்தா ளதனாற்
பழகியென்றும் பேரானேன் பண்பாய் - விழுவார்

மலைவா யலைவாயில் வாழ்க்கையுற்றேன் பின்னுஞ்
சொல்லவேண்டு மென்றாற் றெலையா - நிலையிருப்பு

வேலொழிய வென்கையில் வேறுபொரு ளுண்டானாற்
சாலவுரைப் பாய்நான் றருகிறேன் - ஞாலமிசை

பங்கமில்லை நாங்கன்பட்ட பாடெல்லா முன்னிடத்தில்
சங்கதியாய்ச் சொன்னேன் றமிழ்ப்புலவா - வெங்கன்பிழைத்

பிப்படியெல் லாமிருக்க வென்பாலி லுன்னுயா
மெப்படிச்சொல் வாயென் றியம்பினு - ரப்போ

தூன்மத் தளத்திடைப்போ யுற்றதுயர் சொன்ன
வருமைக் கிணையென் றதிசயித்துக் - கருணையுடன்

தாமரைசூழ் வாவி தனிற்போன வண்டுகஞ்ச
மாமதுவைத் தானுமுண்ணு மற்போமோ - நேமியினுன்

மாலுக்கா கப்பயந்து வந்துதஞ்ச மென்றுசொல்லச்
சிலக் குருச்சேத் திரன்றனக்காய் - ஞாலமிசைத்

தாராரு நீள்விசயன் றாமோ தானுடனே
போராடிக் காத்ததுவும் பொய்யலவே - சீர்முனியைக்

காக்கும் வகைக்கானார் காலன் றனையுதைத்து
மார்க்கண் டனைக்காத்த வாறுபோற் - நீர்க்கமுட

னென்னை யடர்கவிக னெல்லாந்தீர்த் துப்பவிஷ்டு
தன்னைக் கொடுப்பாய் தயாபரா - வன்னைதெய்வம்

நீயே யெனக்கல்லா னீடுகதி யில்லையென்றேன்
மாயோன் மருகன் மனமகிழ்ந்து - நேயமுடன்

தன்மைய தாமோ தமக்குவந்த கார்யமதிற்
பின்னுக்கு வாங்குவரோ டேருலகி - னன்னயமாய்

மிக்கசன மாய்த்தனது வீட்டில் விருந்துவந்தாற்
பக்கத்திற் றள்ளுவதும் பண்பலவே - யக்கதைபோ

னம்மா லைழத்தகவி நாவலா வுன்னைநான்
சும்மா விடாமலொன்று சொல்லக்கே - னம்மடியார்

பார்த்திவர் காவிரிப்பூம் பட்டினத்தின் முன்வைசியர்
கோத்திரத்தின் மிக்க குபேரனைப்போல் - வீற்றிருக்கு

மந்நாளிற் பாண்டிநகர்க் கானகுடி. வேண்டுமென்று
தென்னுடன் தேசிகர்பாற் சென்றுரைத்து - முன்னுன

மெத்த வுபசாரம் வேண்மெதெல் லாமுரைத்துச்
சித்தந் திரும்புதற்குச் செய்திசொல்லிச் - சத்தியமாய்த்

திங்கள்கதி ருள்ளமட்டுந் தேசிகரே யென்னாட்டி
லுங்கண் மரபிற் கொருகாலும் - பங்கம்

வரவொட்டே னென்று வலதுகை யைக்கொடுத்தே
யிரவி யொளிரதத்தி லேற்றிப் - பரிவாய்

வளமை யுடனழைக்க வந்தே நலமா
யினைசைமா தைப்பதி யிருந்தார் - கனிகூர்ந்தே

யஞ்செழுத்தை யுட்செபிப்போ ரல்லும் பகலுமெனை
நெஞ்சில்விட்டு நீங்காத நிண்ணயத்தார் - ரஞ்சிதமாய்த்

திருமாற் கடிமைசெய்வோர் தெய்வமெல்லா மொன்றென்
றுரிமையுடன் போற்றிவளர் வுற்றோ - ரிருநிதியம்

வேண்டினு ருக்குதவி மிக்ககனத் தைப்பெற்றோர்
பாண்டிநா டாள்வோன் பதம்பணிவோர் - நீண்டபுகழ்த்

தேசா திபர்புகழுஞ் செய்ய திருப்புனவை
யாசா நழக ரடிபணிவோர் - நேசமுட

னன்னைதந்தை தெய்வமுத லாசானைப் போற்றுதலாய்
மன்னவரைக் கூட வணங்காதார் - முன்னுயர்ந்த

மேரு கிரியுரைத்தும் வேழந் தனைநிறுத்தும்
பேருலகின் மிக்கான பேரரனார் - யாரு

மதிசயிக்கக் காவேரி யாறுதனைப் பஞ்சப்
பொதியா லடைத்தபுக ழாளர் - மதியாற்

கடலி லெறிந்தபொன்னைக் காசினியோர் தாமெச்
சிடவழைத்த வேலேல சிங்க - நெடுங்கணற்றில்

வீம்புக்குத் தம்வீட்டில் வெள்ளாட்டி பாற்சவடி
தாம்பிட்டு நீரிறைத்த தாஷ்டியர்க - டேம்பவே

கல்யாண வாயிலிலே காவணக்கா லுக்குயர்ந்த
நல்பவளக் காலதனை நாட்டினோர் - வல்விரவில்

மற்கதவு வெள்ளிதனை வாங்கிவிட வக்கணமே
பொற்கதவு நாட்டிப் புகழ்படைத்தோர் - ரிப்புலியில்

சீரகப்பூந் தாரணிந்தோர் சிங்கக் கொடிபடைத்தோர்
காரிணையாச் செம்பொன் கவிக்கீவோர் - பார்புகழுங்

கத்த னினிசைக் கைலாய நாதரையும்
நித்தியகல் யாணியையு நெஞ்சில்வைப்போர் - நத்தினரை

யாட்கொண்ட நாதருட னஞ்சிவபு ரத்தேவி
தாட்கமலம் போற்றிவளர் தாட்டிகர்கள் - வேட்காம்

வடிவாரும் பேட்டை வளரொளியோர் மிக்க
வடிவுடையா னைப்பணியு மாண்பார் - படிபுகழுந்

தெள்ளு தமிழ்சேர் திருவேளூர்க் கற்பகமாம்
சின்னையா ரைப்பணியும் பேராள - ரள்ளிதி

செய்யு நியமச் செயங்கொண்ட சோழ்சர்
தையல் செளந்தரியைத் தாள்பணிவோர் - வையமகிழ்

பூவுடைய ஆரிற் புகழ்தே சிசுரடியோர்
பாவுடைய மாதி னடிபணிவோர் - தேவர்புகழ்

வேலி னமரின் மிகுத்தகண் டசரோடு
சாலவுங்கா மாட்சியிரு தாள்பணிவோர் - மேலிப்பை

தான்றோன்றி யீசரையுஞ் சங்கரியை யும்போற்று

* மாண்மதஞ்சே ருந்துளவ மார்மார்பர் - தேன்சிறந்த

மாதைப் பதியில் வளருமைஞ்ஞாற் றீசர்மகிழ்
காதல் பெரியவனைக் கைதொழுவுவார் - சாதகமாய்
ராசசிங்கம் வாழ்பூமி நாதர்சிவ காமியையும்
நேசமுடன் போற்றி நிறைந்திருப்போர் - வாசனையாய்
நானிலத்தோர் கொண்டாட நம்மிடத்தின் மிக்கவன்ன
தானமடங் கட்டிவைத்த * தாளாளர் - மேன்மைத்
திருவாவி னன்குடியிற் சென்றெதிர்த்த பேர்க்குத்
தருவாய்க் கொடுக்குமன்ன தான - ரிருநிதிய
நாடறியப் பூவுலகி னுன்முந் திரிதேடிக்
கோடி யளிக்குங் கொடையாளர் - தேடிநிதி
மாயேஸ் வர்ப்பூசை மாறா தரிபூசை
சேயார்மும் மூர்த்தி பிரதிஷ்டை - மாயாத
ஆருணிகள் † கூபமிவை யுண்புண்ணி மிக்கதர்மந்
தாரணியிற் செய்திட்ட சற்புருஷர் - வாரஞ்
சிகரத்தி லேற்றிவைத்த தீபம்போ லேழு
நகரத்தார் யாரு நமதடியார் - மிகவவர்கள்
வீர ருனைக்காக்க வேண்டித் திருமுகமுந்
தாரே னவரிடத்திற் றுன்சென்று - பூரணமாய்ச்
கனகவணி கேசரிரு கையிற் றிருமுகத்தை
மனமகிழ வீவாய் வணிகேச - ரனைவர்களுங்
குன்றாக் குடியிற் குமார் திருமுகத்தைக்
கண்ட வுடனே களிகூர்ந்து - கொண்டாடி
யுன்னை யடர்கலிக னோடக் கனககிதி
தன்னைக் கொடுத்தா தரிப்பார்க - ளிந்நேரஞ்

* தாளாளர் - ஊக்கமுள்ளோர்; வைசியர். † கூபம் - கிணறு.

செல்லுவா யென்று திருமுகந்தந் தென்னை
யல்ல லறவிங் கனுப்பினார் - நல்லதென்றே

யிங்கிதமாய் மெய்கூர்ந் தினிதாய் நடந்துகொற்ற
மங்கலத்திற் சென்றேன் வணிகேசர் - சங்கதியாய்க்

கூடி யுலகாயி கோயிலுக்கு நேர்வடக்காய்
நாடி விடுதிக்கு ணன்னயமாய் - நீடிவளர்

மாவுக்கு மேற்காய் வணிகேச ரெல்லாருங்
காவணத்துக் குள்ளிருந்தார் கண்டேனான் - பூவணத்த

இந்திரனைப் போலிருந்த வேழுநக ராதிபர்க்குக்
கந்தர் திருமுகங்கை யிற்கொடுத்தே - னந்தமுடன்

வித்தாரக் கைவாங்கி வேலர் திருமுகத்தை
வைத்தார் சிரசில் வணிகேச - ருற்றுநான்

குன்றாக் குடியிற் குமர்பா லென்றுயரை
விண்டதுவு மென்னிடத்தில் வேலவரும் - பண்பாய்ச்

சலிப்பை யுரைத்ததுவுஞ் சாகரந்தான் சுட்டாற்
கலக்கச் சலமுண்டோ கந்தா - நலத்துடனே

பென்கவலை தீரவகை யென்னவென்று கேட்டதுவும்
வன்மைக் குபேர வணிகருக்கா - யன்பார்

திருமுகத்தைத் தந்ததுவுஞ் செப்பினே னப்போ
மருவுதிதி மிக்கவணி-கேச - ரொருமையுடன்

வந்த திருமுகத்தை வாசித்தா ரப்போது
சுந்தைமகிழ்ந் தேயஞ்சல் செப்பினார் - கந்தம்லர்

வேணு நிதியிந்தார் மிக்கவஸ்தி ரங்கொடுத்தார்
பூணுமெனத் தங்கநகை பூட்டினு - ருணுறவா

புண்டிருக்க நெற்கொடுத்தா ஞானம் பலவாகக்
கண்டிருக்க மெத்தக் கனஞ்செய்தார் - கொண்டாடித்

திட்டமுட நேவணிகர் செய்புங்கல் யாணமதிற்
கட்டளையா யோர்பணமுங் கண்டெழுதிச் - சட்டமுடன்

சாதனமுந் தந்தார் சஞ்சலமெல் லாந்தீர்த்தார்
மாதனவா னாகவென்னை வாழ்வித்தார் - ராதலிணற்

றுங்கமலை யான்வாழி துய்யதமி மேர்வாழி
யெங்கும் படியா ளிறைவாழி - மங்களமாய்

வாழுகும ரேசர் மகராசர் தென்னிணை
யேழுநக ரார்வாழி யே.

திருமுகவிலாசம் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

தனிக் கவிகள்.

ஊனையூர்ப்பாரதியாரவர்கள் வினாவாக இயற்றியது.

நேரிசை வேண்பா.

ஒங்குபத்மா சூரணைக்கண் டோடியொளித் தார்விசையன்
வாங்குதனு வால்பூசை வாங்கினு—ரீங்கிருக்கும்
நன்னியமச் சோழிச னுர்செயங்கொண் டாரென்ற
லென்னசெயங் கொண்டா ரிவர்.

மேற்படி வினாவிற்குத்தாமாக

முத்தப்பசேட்டியாரவர்கள் இயற்றியது.

நேரிசை வேண்பா.

என்னசெயங் கொண்டா ரிவரென்றான் முப்புரத்தைச்
சொன்னமய மாச்சமைத்த சோழிசர்—பின்னுஞ்
சிரித்துச் செயங்கொண்டார் சித்தசனைக் கண்ணு
லெரித்துச் செயங்கொண்டா ரே.

ஜெயங்கொண்டார் சதகத்தின்

பா யி ர க வி.

சுந்தரமுதலியார் சொல்லியது.

ஆசிரியவிருத்தம்.

திருமதுரைச் சீர்ப்பட்ட டிஹையாற்றங் குடிச்சேட்டி சீமா
னென்னு, முருமதன னழகப்ப னுதவியமுத் தையனெனு
மொப்பில் சிங்க, மருமறைசாத் திரங்கனோ டாகமங்கள் புரா
ணங்க ளனைத்துந் தேர்ந்து, பெருகுபழ மொழிநூ லுங் கதை
நூலுஞ் சதகமெனப் பேசிற் றுமால்.

ஜேயங்கொண்டார் சதகத்தின்

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி.

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
அ		உ		கோ	
அச்சமில்லாத்	34	உச்சிதமாய்த்	28	கொடியை	25
அடவிசென்று	21	உலகமெல்லா	24	சு	
அடவியில்வே	35	உழுதுளையான்	4	சலியாமற்	33
அண்ணலருள்	20	உறுக்குதலு	10	சா	
அத்தனீ	28	உற்றசெந்நாப்	30	சாத்திவே	14
அரசன்மக	9	க		சி	
அரசிலையிற்	35	கஞ்சனுக்குப்	17	சிந்தைமகிழ்	27
அரிடோனைக்	4	கடலீன்ற	8	சிம்மாச	25
அருமறை	3	கடியவிடம்	18	சிலைவேளை	2
அருமைசெறி	3	கண்ணர்ப்படை	13	சிவயோகர்	36
அறம்பெற்ற	19	கயிலைத்தா	16	சி	
அற்புதரா	13	கல்லான	10	சீர்பொருந்	1
அன்பான	15	கா		சு	
ஆ		காவலன்புட்	24	சுற்றுமதிற்	8
ஆச்சரிய	21	கு		சூ	
ஆணவத்தக்	16	கும்பகான்	9	சூத்திரப்	31
ஆளுரெல்	29	கூ		சே	
ஆவலாய்ப்	13	கூச்சுமற	26	செப்புமரிச்	18
ஆலோப்போல்	8	கூறும	23	செல்லோடே	6
ஆறுரிவி	32	கை		த	
ஆற்றையணி	14	கையினிற்பட்	27	தஞ்சுமெனச்	4

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
தண்ணூர்மீன்	24	பண்டுகிணற்	11	மி	
தண்பாசு	30	பண்டுகுட்ட	12	மிகப்பெரிய	30
தா		பண்ணுருங்	7	மு	
தாப்பாய்வா	6	பத்தருளத்	2	முனியகலி	17
தி		பா		முன்னொருசோ	12
திறமுளசுஞ்	19	பார்த்தனுக்	31	மெ	
தே		பார்புகழும்	29	மெத்தநாள்	29
தெகிட்டாக்கா	33	பானுகுல	5	யா	
தே				யாகத்தாற்	28
தேன்மொழிச்	10	பு		வ	
தோ		புகழரிச்சந்	20	வணக்கமுடன்	18
தொடைக்	5	புள்ளாலே	7	வல்லவா	34
ந		பு		வளமையுள்ள	17
நகரமெல்	1	பூதலமும்	22	வள்ளல்கன்னன்	20
நங்கைக்கலை	6	பூமிதனிற்	22	வனத்திறை	16
நண்ணுகழை	11	பெ		வா	
நம்புகுரு	25	பெண்ணிறக்கத்	22	வாணிமா	34
நயவேந்தன்	11	பெண்ணைவாழ்க்	12	வாய்ச்சுதெனத்	35
நல்வேட	3	பெலமுற்ற	23	வாழிரவி	19
நன்னிலத்தி	21	பே		வி	
நி		பேரிலுயர்	5	விதூரன்வின்	14
நிசகாளி	27	பொ		விருப்பமறை	26
நித்தியசந்	32	பொன்றார்	31	விழியெதிர்	9
நீ		ம		வே	
நீரெடுத்தோர்	26	மதிமெதுவா	32	வேணியா	15
ப		மதுரைமன்ன	33	வேய்க்குமகன்	23
பண்டகலி	7	மன்னர்துரோர்	15		

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி முற்றிற்று.

ரிப்பன் புஸ்தகசாலை, 87, தம்புசெட்டி வீதி, சென்னை.

ஸ்ரீ பக்தலீலாம்பருத வசனம்.

[82 பக்தர்களின் சரித்திரம்: உயர்ந்த கிலிட்டு பயிண்டு: விலை நுபா 3.]

இதிலடங்கிய பக்த சீரேஷ்டர்களின் பெயர் :

(1) புண்டலீகர், (2) ஜயதேவர், (3) துளசிதாசர், (4) நாமதேவர், (5) கபீர்தாசர், (6) ஞானதேவர், (7) கூர்மதாசர், (8) ராகாகும்பார், (9) கோராகும்பார், (10) பரிசாபாகவதர், (11) ஜகமித்திரர், (12) ஜோகபரமானந்தர், (13) நரஹரிபக்தர், (14) ஜனபாயி, (15) மச்சேந்திரநாதர், (16) கோபிசந்தராஜன், (17) சாங்கதேவர், (18) சோகாமேளர், (19) பத்மநாமவேதிபர், (20) ரோகிதாஸர், (21) பிம்பாஜிபக்தர், (22) நரசிம்மமேதா, (23) இராமதாஸர், (24) பிரமசாரி, (25) சூரதாஸர், (26) சேனாநாயகர், (27) சாத்வீகராஜன், (28) கருமாபாயி, (29) ஜயவந்தபக்தர், (30) சுரதாசர், (31) ரசிகமூராரிபக்தர், (32) மீரபாயி, (33) தாசிகாண்டேஹ பாத்ரா, (34) தாமாஜிபண்டிதர், (35) மிருத்யுஞ்சயபக்தர், (36) பானுதாசர், (37) ஏகநாதசுவாமிகள், (38) மாண்கோஜிபோதலே, (39) பகிரம்பட்டர், (40) கணேசநாதர், (41) கேசவசுவாமி, (42) கோமாயியம்மாள், (43) லதீப்சூரபக்தர், (44) சந்தோபாபக்தர், (45) நீளோபாபக்தர், (46) உத்தவசித்தனர், (47) நபாஜிபக்தர், (48) நானக்தாஸர், (49) பிரேமாபாயி, (50) சிளாபாயி, (51) சமர்த்தராமதாசசுவாமி, (52) மண்டலீகராஜன், (53) பிளாபாயி, (54) ராமாபாயி, (55) ராமராஜர், (56) ஒருசாவ்கார், (57) ஹரிஅனந்தவைஷ்ணவர், (58) ராமசந்திரபட்டர், (59) சுஹக்ஷாபக்தர், (60) பன்னஹாசிரசுபுத்திரர், (61) ஜயமல்லராஜர், (62) ஸ்ரீதரபண்டிதர், (63) ஹரிபாலதாசர், (64) ஜம்புதாசர், (65) தனசாடர், (66) சுகாந்தர், (67) மாதவதாசர், (68) ஹரீவியாசர், (69) திரிபுரதாசர், (70) லாபொவா, (71) திரிலோசனதாஸர், (72) சஜ்ஜனகசாருகர், (73) அங்கதபூபதி, (74) குணவதிபாயி, (75) குபாரபாயி, (76) கிரிதரலால், (77) பலக்புகார், (78) வேஷ்கப்ரீத்தாசர், (79) சக்குபாயி, (80) குபாகும்பார், (81) கமலாகார், (82) துக்கராமசுவாமிகள்.

ம த வி ரு சுஷ ம்.

உலகத்திலுள்ள பெரிய மதங்களின் சரித்திரமும் வரலாறும் :

கிலிட்டு பயிண்டு: விலை நுபா 1-12-0.

திவ்விப தேசயாத்திரையின் சரித்திரம்.

[பரதகண்டத்தில் பிரதானமான பல திவ்ய ஸ்தலங்களின் மகிமையும் விசேஷங்களும், அந்த ஸ்தலங்களுக்கு இந்நூலின் ஆசிரியர் செய்த யாத்திரையின் வரலாறும்:] விலை ரூபா 2.

இதிலடங்கிய முக்கியமான ஸ்தலங்களின் பெயர்கள் :

பிரயாகை, ஹமீசாரண்யம், காசி, கயா, பர்த்வான், சந்திராகர், கல்கத்தா, பூரி ஜகந்நாத், சோடாநாக்பூர், டார்ஜிலிங், ரூர்ஷாங், நேப் பாளம், அயோத்தி, பைசாபாத், லக்ஷ்மணபுரி, மிம்சாரம், ஹரித்துவாரம், டேரானே, மஸ்ஸூர், ஹிமாசலம், கன்கோத்ரி, கேதார்நாதம், பதரிகாச்சிரமம், சுயிஸ்சமீல, மானஸசரோவரம், கான்பூர், ஆக்ரா, குவாலியர், பாத்பூர், ஆள்வார், வடமதுரை, கோகுலம், பிருந்தாவனம், கோவர்த்தனம், மல்லர்புரம், பலதேவம், பிரசன்னா, நந்தகமனம், டில்லி, லாகூர், அமிர்தசாரம், பானிப்பட்டு, தனேசுவர், சிம் ஹலம், அம்பாலா, காந்திரா, இராவல்பிண்டி, புஷ்பபுரி, காஷ்மீரம், ஜயப்பூர், இராஜபுட்டானா, உஜ்ஜினி, இத்தூர், பஞ்சவடி, பம்பாய், புனா, பண்டாரிபுரம் முதலியன.

ஸ்ரீ பர்த்ருஹரி வைராக்கிய சதகம்.

விலை அறு 3.

இந்நூலாசிரியரும், பிரஹ்மநிஷ்டருமாகிய ஸ்ரீ பர்த்ருஹரி என்னும் மஹாதுபாவர் ஸ்ரீ சங்கராபூஜ்ய பகவத்பாதாசாரிய சுவாமிகளின் குருமூர்த்தியாகிய ஸ்ரீ கோவந்த பகவத்பாதாசாரிய சுவாமிகளின் புத்திரர். இவர் வைராக்கிபத்திலும் ஞானத்திலும் சிறந்தவர். இவர் நீதிசதகம், சிருங்காரசதகம், வைராக்கியசதகம், வியாகரண மஹா பாஷ்யகாரிகை முதலிய அநேக கிரந்தங்களை வடமொழியில் இயற்றியிருக்கின்றனர். இவற்றுள் வைராக்கியத்தையும் ஞானத்தையும் விசேஷமாகப் போதிக்கும் வைராக்கியசதகம் என்னும் இந்நூலைத் தமிழில் செய்யுள் வடிவமாக மொழிபெயர்த்து, அச் செய்யுளுக்கு உரையும், ஸ்ரீ பர்த்ருஹரியின் சரித்திரமும், சேர்த்து அச்சிடலாயிற்று.

பழமொழி அகராதி.

இதில் தமிழ் நாடுகளில் வழங்கும் சுமார் 12,000 பழமொழிகள் ஆகராதி வரிசையாகத் திரட்டி அச்சிடப்பட்டுள்ளன; உயர்ந்த கிலிட்டு பயிண்டு: விலை ரூபா 2.

உ

சிவமயம்.

திருமூலர்மரபிலெழுந்தருளிய

கருணையாநந்தசுவாமிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

குருநாதசதகம்.

சென்னை :

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1913.

விலை அணை 1.

குருநாதசதகம்.

காப்பு.

நேரிசை வெண்பா.

வேதன் றிருமாலும் விண்ணோருங் காண்கில்குரு
நாதன் சதகம் நவிலவே - பாதநிழற்
றந்தானைச் சுந்தாப்பொற் றுளானைநம்போல
வந்தானை நெஞ்சேநீ வாழ்த்து.

(க)

குருவே துணையாகக் கூறின னாளுங்
குருவே துணையாகக் கூடுங் - குருவே
துணையா யிருந்தறிவிற் றுன்னியெங்கும் நிற்பா
ரிணையார் நமக்குநெஞ்சே யீங்கு.

(உ)

நூல்.

கலிவிருத்தம்.

உலகஞ்சுக்குஞ் சொருபஞ்சிவ முணர்கின்றிலே னுனையண்டினை
இலகுஞ்சுட ருதயங்களி லிதயம்பதிந் திலையென்கொலோ [ன்
கலகஞ்சிறந் தொலிதங்கிடுங் கலைகண்டருங் கதிரம்பினேன்
குலகுஞ்சா னருள்தாதையாங் குருநாதனே குருநாதனே (சு

பூதாதிகா தமுநின்னதாம் * பூராயமாம் விழிபூத்தநின்
பாதாதிகே சமுநிற்ருணம் பகல்கோடியோ மதிகோடியோ
ஏதாதிகண் டறியத்தகே நெல்லாழின் நருளையனே
கோதாதிதீ தறவான்கடற் குருநாதனே குருநாதனே. (உ)

திருநா டனாய் திறமாகினுப் திகழ்பானுமா மதியாகினுப்
உருவாகினு † யருவாகினு யூனெயி ருருவாகினுப்
மருவாகினுப் மலராகினுப் மனமாதியெண் வடிவாகினுப்
குருவாகினு யெனையாண்டவா குருநாதனே குருநாதனே (ங)

நின்றுப்பெருங் கண்ணனவன் நீயாகினு னுனார்சொலாய்
கொன்றுப்பெரும் பாவங்களார் கொண்டாடினுங் குணபானுநீ
சென்றுப்பெருந் தீயிற்சிறு திவலைச்சலஞ் செப்பத்தருந்
குன்றுப்பெருஞ் செல்வத்துரைக் குருநாதனே குருநாதனே.

பிணக்கேடனை மலமாசனைப் பிணிமூப்பெனும் பிறவிக்குளே
கணக்கேடனை மூன்றற்றிடாக் ‡ கசுமாலனைக் கனபாவியைச்
சுணக்கேடனை யிச்சைக்குளே சுழல்முடனைக் கெடு || பூடனைக்
குணக்கேடனை யாட்கொள்ளுவாய் குருநாதனே குருநாதனே.

திருவாழ்கவெண் டிசைவாழ்கமால் திசைமாழுகன் முதல்
வாழ்கவைந், தருவாழ்கவிந் திரன்வாழ்கநற் றவமாமுனி வார்
வாழ்கவிந், னுருவாழ்கமற் றவைவாழ்கவெண் னுருவாழ்க
விச் சதகஞ்சொலக், குருவாழ்கநல் லடிவாழ்கநன் குருநாதனே
குருநாதனே. (ஈ)

மாதாபிதா குருதெய்வநீ மற்றொனக் குற்றருநீ
நாதாபிதப் பறநின்றநீ நானுமவை தானாகுநீ

* பூராயம் - விசித்திரம். † அரு - உருவமற்றது. ‡ கசுமாலன் -
குற்றமுள்ளவன். || பூடன் - புல்லன்.

வேதாபிதா விண்ணோருநீ வெண்மைப்படி கழுமொத்தநீ
கோதாபுறர்க் குன்பாலுநீ குருநாதனே குருநாதனே. (௭)

மலமாபைசன் மழுமாயதின் மருவத்தகுங் குணபேதமு
நிலமாபைபொன் னுடன்மாதரை நினைவாருனை நினையாவணஞ்
சிலமாபையால் வாவிட்டநின் சிவமாயைபையறிவார்கனார்
குலமாயைபைத் தலை* நூறிடுங் குருநாதனே குருநாதனே. (௮)

ஆனாலுமென் னறியாமையா லறவாடினே னறிபாய்கொலோ
போனாலுமின் னுடலைச்சதம் போலாய்க்கினந் தொழிபாடுதனை
யூனாலுமென் னுயிராலுமுன் னுணர்வாலுனை யுணரத்தகாக்
கோனாலுமென் மறையோதுமே குருநாதனே குருநாதனே.

மிடியேனைவல் வினையானனை மிகுமாயையி லழிபேயனை
விடியேனைவம் படும்வாயனை விழுஞ்சடப் பவமாயனைத்
துடியேனைவர் தடிசாயனைத் துபரம்படுங் கடலோலனைக்
கொடியேனைவங் கணமாயனை குருநாதனே குருநாதனே. (௧௦)

ஆணாமனின் னறிவாய்மன † மம்போருகத் திலைநீர்நிகர்
தோணாமனின் றயர்வெய்திடத் தோலின்றொழி லானாடொலுங்
காணாமனின் னருள்வாரியைக் கருதித்திரிந் தறவாடுநான்
கோணாமனின் னருள் தந்தவா குருநாதனே குருநாதனே. (௧௧)

நானானைச் சொலிவீணிலே நடமாடுபாழும் பிணமான
நான், வானானைப் பொருள்சொல்லியோர் வார்த்தைக்குளோ
வடிவொப்பிலா, தேனானைக் கருணாசந் தேங்கித்தெளிந்
திடுதேறலாங், கோனானைப் பணிகொண்டவா குருநாதனே
குருநாதனே. (௧௨)

* நூறிடும் - அழித்திடும். † அம்போருகம் : தாமரை.

பொல்லாச்சனி வேட்கைக்குளே பொங்குஞ்சிறு வாழ்க்கைக்குளே, நில்லாப்பனி சோகைக்குளே நிமிடங்கன வாக்கைக்குளே, வில்லாத்தனி வானிற்குளே வினாவாய்வரு மையிற்குளே, கொல்லாயினி மேலாகிலுங் குருநாதனே குருநாதனே.

சொல்லற்கரி தொருமாபைநின் சொருபத்தினி லுளவாகினால் வெல்லத்தரும் பொருளுண்டரோ வினாயாடினாய் வீடேறினாற் புல்லற்கரி தாகாதெனப் புதுலுஞ்சிலர் கதையாதல்போற் கொல்லற்குளு சிகள்விற்குமோ குருநாதனே குருநாதனே. (1)

வம்பிட்டவாய்ப் பறையோதுவார் வலதாகினே நெனமீறவே கம்பிட்டநாய் கடிக்கோலல்போற் கடுகுஞ்சிலர் கரையேறிலார் அம்பிட்டநின் னடிசாய்த்தரோ வரனெபெனப் பலகாலமுங் கும்பிட்டவர் கரையேறுவார் குருநாதனே குருநாதனே. (கரு)

துஞ்சுங்கணப் போதிங்ஙனந் துயி லுந்தனித் துடலானதிங் கஞ்சுப்பிறித் தறிவானிறைந் தயர்காலம்விண் டறியாமையா நெஞ்சுந்தளர்ந் தலைமோதுமுன் னீரானிறந் தறிவாகநான் கொஞ்சுந்திருத் தாளீசுவாய் குருநாதனே குருநாதனே. (கசு)

மதிக்காதறஞ்சுரிமுடரை மனக்காமிபின் னுடற்கேடரைத் துதிக்காவார் தருமையனே துணைக்காதர முனையல்லதார் சதிக்காமனைப் படலஞ்செயச் சதிக்காரதிக் கினிராளுமே கொதிக்காதவன் றனையிந்தவா குருநாதனே குருநாதனே. (1)

துடுக்கின்றதா ரோர்க்கிவதைத் தானங்கதைப் பறிக்கின்றதார் எடுக்கின்றதா ரெறிகின்றதா ரிவனுனவ நென்கின்றதார் படுக்கின்றதா ரெழுநின்றதார் பார்த்தா லுனை யலதொன்றிலை கொடுக்கின்றதார் கொடாநெங்ஙனங்குருநாதனே குருநாதனே.

முனிமாதவர் பலகோடிபேர் முடிராசர்கள் பலகோடிபேர்
நனிவானவர் பலகோடிபேர் நரர்காந்தருத் திரர்கோடிபேர்
கனிமாலபன் பலகோடிபேர் கமலாசனத் திருபாலினுங்
குனிவார்களுன் கழலியாவருங் குருநாதனை குருநாதனை. (1)

திருமாமணித் தளங்கனிற் நிகழ்* பீடிகை யறுகானடு,
வொருமாமணிச் சடராய்விந் தொருகோடிக்கோ டிகளொப்
பிலா, தருமாமணிக் கதிற்குண்டல மசையாதிருந் தகிலேச
னங், குருமாமணிக் குலதெய்வமே குருநாதனை குருநாதனை.
சிறுகும்பணி பசுவிந்திரன் சிலதும்பர்நா யகனென்கொலோ
மறுகும்பணிக் கொருகாமதேன் மலரைந்தருச் சனைபன்றிரி
லிறுகும்பணிக் கெனனீநினை யெண்ணற்கருந் தருகாமதேன்
குறுகும்பணிக் கின்றேவலாங் குருநாதனை குருநாதனை. (1)

தூலங்களைத் துணையண்டினோர் தொடரும்பவந் தலைகண்
டபேர், சீலங்களைத் தலைவாயினிற்சித றுந் துரும்பினர்சேர்கிலார்,
மூலங்களைத் தபன்மால்களும் முடியுந்தா மொவ்வாமைபாற்,
கோலங்களைத் தாருய்குவார் குருநாதனை குருநாதனை. (2உ)

நீடிக்குனிந் துடலாடினு நிலநீள்வனந் தனிலோடினும்
பாடிக்குனிந் துறவாடினும் பலகாலுனைச் செல்காலமாய்
நாடிக்குனிந் திடுமுடர்க ணம்பார்களுன் செம்பாதமுங்
கூடிக்குனிந் துய்வார்களோ குருநாதனை குருநாதனை. (2உ)

மெய்யாதியிற் றொடருந்தொழின் மெய்யென்பவர்க் குய்
வென்கொலோ, பொய்யாதியிற் குள்ளஞ்சினென் பொய்பன்
றனைப் பொருளென்றெனை, வைபாதியிற் றொழிலும்படி வாளு
டருமற்றோர்களுங், குய்யாதியிற் காலந்தளுங் குருநாதனை
குருநாதனை. (2ச)

பையன்றனைப் பவமுங்கிடும் படிற்றன்றனைப் பலனுய்ந்திடா
தையன்றனைத் தொடரும்படிக் கடர்வாதனைக் கிடலாகுமோ
வெப்பன்றனை யினியாகிலும் வெளிவீடுறச் செய்மாதர்கார்
* குய்பந்தனை நினையாமலாள் குருநாதனை குருநாதனை. (௨௫)

சாடிக்குமோர் தடிக்காரனைச் சவமுந்திவந் தெதிராடுமோ
ஆடிக்குமோர் பாதந்தனி லத்தொத்தலாற் சதிகுடுமோ [ல்
சோடிக்குமோர் சகடங்கனஞ் சுள்ளாணியின் றடையென்பரா
கூடிக்குமோர் குறிகாணுநீ குருநாதனை குருநாதனை. (௨௬)

† சேடிக்குதின் சொருபத்தினிற் செல்லாவிடி லென்னசுகந்
தேடிக்குதின் னருளல்லதேற் றேவாதிதே வருமெங்ஙன
மேடிக்குதின் னருள்வாதலு ரெந்தைக்கும்வந் தனமாகுமோர்
கோடிக்குதின் னருட்டாரகங் குருநாதனை குருநாதனை. (௨௭)

நிமிருத்திசை பசுரண்டமு நிமிர்கின்றதின் சுடர்தங்கின
மமரும்படிக் கிருபைகூரையாவையாமெய்யா வருள்வெள்ளமே
ஞ்மிறுத்திரண் டொருகோடிகள் ஞிம்மென்றுபா டொலிநே
ரிடக், குமுறும்பிர ணவருபனை குருநாதனை குருநாதனை. ( )

நிலனன்றனல் வெளியன்றறி நினைவன்றசை விண்ணன்
றடர், மலனன்றலர் மணனன்றயன் மதனன்றக மயனன்
றறச், சிலனன்றருஞ் செயலன்றல்குஞ் சிவமென்றுறுஞ் சிறி
தென்றுமோர், குலனன்றரு மறைபேசுமென் குருநாதனை
குருநாதனை. (௨௯)

ஆவென்றயர்ந் துயிர்போகினு லலறிச்சில ரருநாகதின்,
றேவென்றடித் தழுவாயொய்த் தோடித்திரிந் திவன்பங்கி
னிற், சாவென்றதின் னுளில்லையோ சதுபாயெமன் கொடு

* குய்யம் - மர்மஸ்தானம். † சேடிக்கும் - அலங்கரிக்கும்.

‡ தாரகம் - ஆதாரம்.

போகினும், கூவென்றமும் படிசெய்திடாக் குருநாதனே குருநாதனே. (௬௦)

* சரவற்குல † மசரங்களுஞ் சகலாகம மிதிகாசமு
நரவற்குல முதலாதியாய் நானாவிதப் பலசீவரும்
பரவற்குல மலதில்லையார் பாத்தானிறை பரிபூரணக்
குரவற்குலக் குருராயனே குருநாதனே குருநாதனே. (௬௧)

மலைப்பாதகங் களின்மூழ்கியான் மனமாபையா வின
மாய்வனோ, புலைப்பாதகங் களின்மூழ்கினுற் புவியாஸ்கட னுன
தல்லவெச், சிலைப்பாதகங் களின்விழ்கினுஞ் சிவசற்குரு வெ
னினீங்குமே, கொலைப்பாதகங் கலைமாய்த்திடாக் குருநாதனே
குருநாதனே. (௬௨)

நிலமாதரும் விண்மாதரும் நினையண்டுமா முனிமாதரும்
பலமாதரும் பணிமாறியே பலகால்வல மிடமாயினுஞ்
சிலமாதரும் பணிகொள்ளினுஞ் சிவமாயிருந் தசையாதநின்
குலமாதரும் பணிபாதனே குருநாதனே குருநாதனே. (௬௩)

என்போடுநீ குதிரந்தசை பெழுபத்திரா யிரமார் ‡ கசை,
நம்போடுசேர்த் துறநீன்பசை நவவாயில்தோன் மயிர்மேய்ந்
தசை, வம்போடுவா னுலவித்திசை வளியூடுபோய் வருமா
மிசை, கும்போடுலைந் தலையாதுசெய் குருநாதனே குரு
நாதனே. (௬௪)

செம்பாகுவன் களிம்பல்லவே திருவெண்கலம் பல
தல்லவே, யிம்பாகுமன் றிடைநாடக மெம்போலுநக் கொண்
டிங்ஙனன், தெம்பாகுதின் னடிதொட்டிந்நாட் டேய்த்தற்றி

* சரம் - அசையும் பொருள். † அசரம் - அசையாப் பொருள்.
கசை - நரம்பு.

டாப் புளியென்னுமோர், கொம்பாகும்பின் னருளோங்குநாள்
குருநாதனை குருநாதனை. (௩௫)

இலைவேல்விழி மடமாதரா ரிளமாமுலை யவைமாய்கை
யிற், கலைவேன்மன நிலையாகிலென் கதிகாணிலைன் கரையே
றிலே, னுலைவேனையாள் வதுமெந்தநா ஞடன்மித்தையே
லெவைசொந்தநாள், குலைவேன்றனக் கருள்கூரையா குரு
நாதனை குருநாதனை. (௩௬)

அண்டத்தில்வா முயிரியாதினு மசைவித்தசித் தலர்பூவினுங்
கண்டத்தில்வா மொலியாதினுங் கதிராதியா மொளியாதினுங்
பிண்டத்தில்வா ழியல்பென்னரீ பிரியாவிதம் பலகோடியாய்
கொண்டத்திலங் குரையாடுவாய் குருநாதனை குருநாதனை.()

நாடானபா ருளரீளமு நரரண்டமே முதலாளினு
மேடானவெண் கலைபாஷைசித் தெல்லாமுயர் தெமதூதர்கை
யாடானநல் லுயிரிவிட்டிமே லாகந்தளர்ந் திடுபோதிலே
கோடானகோ டிகள்கற்றுமென் குருநாதனை குருநாதனை.()

ஆதாரமார் பொருளாருளை யல்லாதெவ ரெல்லாமுநின்
பாதாரவா ழியைநம்பினோர் பரிசாலகத் தொழிலாளர்கள்
கேதாரமுங் கயிலாயமுங் கெடிரீள்சிவத் தலமியாதினுங்
* கோதாரதின் குறியென்பர்காண் குருநாதனை குருநாதனை.

மண்ணுகினுப் நீர்வன்னிகான் மாவானமுந் தானுகினுய்
சண்ணுகினுய் மனமாகினுய் கதறும்பல கதையாகினு
யெண்ணுகினு யெழுத்தாகினு யேகச்சிதா காசத்தினிற்
குண்ணுகினுப் கடலாகினுய் குருநாதனை குருநாதனை. (௪0)

சீமைச்சிமின் மயிர்மொய்த்திடுஞ் சலதாரையென் சிறு
வாசல்புன், தூமைச்சல மொழுகத்தினந் னுலையாமனா றிடு

* கோதார - செந்த பிரணவத்தை யுடையவனே.

மல்குலார், தீமைக்குழிக் கிரையாய்விடிற் றின்னக்கரை யடை
யன்கொலோ, கூமைக்கட விழியாமலாள் குருநாதனே குரு
நாதனே. (சக)

நன்றைப்பிளந் தெறிவார்களார் நாடற்கருந் தீமைஞ் சிறித்
தின்னெக்குற னேக்கென்பர்மே லீயார்கள்தே னீயொத்தவர்
பின்றைப்பிறப் பாளர்க்கிடம் பிறியாமல்வந் தெனையாண்டருள்
கொன்றைச்சடை முடிபெற்றனன் குருநாதனே குருநாதனே.

நன்றைப்பிளந் தெறிசூரனை நாடிப்பிளந் தெறிவேனிகர்
ஒன்றைப்பிளந் தெறிவாயதென் னோதப்பெறி னடர்காலனும்
இன்றைப்பிளந் தெறியத்தகா தென்னாலுமிங் கினிதாணவக்
குன்றைப்பிளந் தெறிவேலவர்க் குருநாதனே குருநாதனே. (1)

தூராத* பாண் குழிசாண்† வயின் துலையாமனன் றுனை
கொண்டுமே, தீராதவல் வினையாய்மனந் திகைப்பாகினேன்
றிகைப்பூண்டிதோ, ஆராதவஞ் சகமாயையை யறமோதிடக்
கிருபைபாரையா, கோராதமா மணிமாலையாங் குருநாதனே
குருநாதனே. (சச)

ஊரேதினம் பேரேதின முறவேதினம் பகையேதினஞ்
சீரேதினஞ் செயலேதினஞ் சிந்தாகுல மெல்லாமிவை
பாரேதினம் விண்ணுதியாய்ப் பகர்போதினி லெல்லாமலங்
கூரேதினஞ் சொல்லாயெலாங் குருநாதனே குருநாதனே. (1)

மெய்யன்பிலா தவர்பாலுரீ. மெய்யன்பிலா தவனாகுவாய்
பொய்யன்பிலா தவர்பாலுரீ பொய்யன்பிலா தவனாகுவாய்
கையன்பிலா தவனாகுநின் கழனம்பினென் கைதாவையா
கொய்யன்பிலா மலமாசறக் குருநாதனே குருநாதனே. (சசு)

சத்தாதியிர் திபமைம்பொறிச் சடமாகுமிவ் வையைந்திவை
யித்தாதியோ டொத்தாடிநா னிசைதந்தியின் னிசையாகினுற்
சித்தாதியா யறிபாமலிச் சீவாதியா லீலவென்கொலோ
கொத்தாதியா வருகாரணக் குருநாதனே குருநாதனே. ( )

கல்லாதமா மடையன்றனைக் கசடன்றனைப் பெர்ருளாகவே
சொல்லாதமா வசனஞ்சொலிச் சோராதறி வினிலாரவைத்
தில்லாதமா றுலகன்னிய மில்லாமனல் விற்பம்பெறக்
கொல்லாதமா விரதந்தருங் குருநாதனே குருநாதனே. (சஅ)

தீதற்றமா தவமாகுநின் தீவாந்தாக் கனாகாண்பதார்
வாதற்றமா விரதங்கனாம் வந்துன்னடிக் கன்பாகுமார்
ஏதற்றமா வடிவஞ்சொலி லெங்குஞ்சுடர்ப் பொங்காகரங்
கோதற்றமா மணிமேகமே குருநாதனே குருநாதனே. (சக)

சித்தாலசைந் திவைகானலார் செகத்தாய்விரிந் திடலாகுமென்
றுத்தாலகன் கதைகற்றபே ருன்னிரிவை பொன்னாகினும்
பெத்தாலவர்க் கிடராகுமிப் பேராசையின் பிணியற்றவர்க்
குத்தாலநா யகதேவனெங் குருநாதனே குருநாதனே. (ரு0)

பண்டாய்மறை நான்குங்கலை பலகோடிசாத் திரம்பண்
றை, விண்டாய்குவா ரறிவாயிரார் வீவைக்குழன் றிலேவா
யையா, தொண்டாய்தினக் கடியானெனத் தொண்டாகநா டொ
றுமுழியங், கொண்டாய்ருகுந் தடிநீழலிற் குருநாதனே குரு
நாதனே. (ருக)

இன்பத்தினிற் றுன்பத்தினி லிசையற்றமுந் துடலத்தினிற்
சம்பத்தினி லென்பற்றினிற் சகப்பற்றினி லகப்பற்றினிற்
கம்பத்தினில் விம்பத்தினிற் கலக்கத்தினின் மயக்கத்தினிற்
கும்பத்தினிற் றம்பித்தியோ குருநாதனே குருநாதனே. ( )

ஆடற்பதிக் கரசாயவ ரருணைப்பதிக் கனலாயருள்
நாடற்பதிக் சந்தாய்த்திரு நாவற்பதிக் கமுதாய்மிளிர்ந்
தோடற்பதிக் காளத்திருழந் தோங்கும்திக் காசிக்குயர்
கூடற்பதிக் கதிபாதெய்வக் குருநாதனே குருநாதனே. (ரு௩)

ஏழாக்கினு யெட்டாக்கினு யெண்ணிக்கையற் றென்றாக்கினு
யூழாக்கினுப் வினையாக்கினு யூனுமெனு முணர்வாக்கினுப்
சூழாக்கினு யேகத்திலிச் சூகாகுமோ சொல்லப்பெறிற்
கூழாக்கினு யினியென்செய்வாய் குருநாதனே குருநாதனே().

ஆளாகுதின் னடியாரெலா மருகாகநா னறிபாதவன்
வாளாகுமிங் குளவாய்மனம் வாடாவெனில் வருகாதெனிற்
றாளாகுதின் றேனுறலைத் தாராவிடிற் றுகங்கெடாக்
கோளாகுமில் வழிமாளுமோ குருநாதனே குருநாதனே. ()

செண்டாடுவா ரொழியாமனஞ் சேனுடறி வாய்தின்ற
லார், உண்டாடுவார் சுவைகண்டதி லூடாடுவார் யோனிக்
குனே, தொண்டாடுவார் துறைகாண்கிலர் தொழிலோய்விலா
துயரத்தையே, கொண்டாடுவா ரலதில்லையாற் குருநாதனே
குருநாதனே. (ரு௪)

மெய்ப்பாதவன் போனின்னருண் மேலாயவ ரென்சொல்
குவார், பொய்ப்பாதவன் குருடன்கணிற் பொல்லாங்கினு லில்
லாததாம், செய்யாதவன் னுளகாலமுஞ் சேரார்கதி சேராவர்,
கொய்ப்பாதவன் மலர்ப்பாதனே குருநாதனே குருநாதனே. ()

போட்டான்கணிற் குறியொன்றினுற் போனுவ்வரா வழி
முத்தியைக், காட்டான்பணின் றிசைமாற்றினுற் கண்ணாபி
ருத் தறியாமையான், மீட்டான்மணிப் பொன்னுதிபாய் மின்
னார்முதற் றிரையூடுறந், கோட்டான்கணில் ரவிகாணுமோ
குருநாதனே குருநாதனே. (ரு௫)

திட்டாகிரன் றிவைமாய்கையைத் தின்னத்தினச் சுஷை
போலுறுஞ், சூட்டாகிரின் னருளுக்கிடர் சுட்டாதிருந் திடல்
காண்சுகம், பூட்டாகிமன் றிவையால்வரும் பூதங்களா வேசங்
கொளிற், கூட்டாகிரன் றிவையன் றுகாண் குருநாதனே குரு
நாதனே. (ருக)

பெற்றாய்பிர மாண்டங்களும் பேருருனக் கியாதிங்ஙனம்
வித்தாய்விந் திடலியாதவை வினவிற்றனக் கயலம்படா
முத்தாய்விளங் கொளியாய்வளர் மூவாதிதே வர்கள் பூதமுங்
குத்தாய்வினைத் தலர்பூணக் குருநாதனே குருநாதனே. (கூ0)

விண்டார்களைக் கெண்டைக்கிணை விழியைக்கலந் தறியாமடர்
வண்டார்மலர்க் குழலென்பர்காண் வாயானல மயிரென்றிடார்
கண்டார்தசை தோலென்பெனக் காண்பார்கண்மற் றிலையாகை
கொண்டார்வினைக் கீடாமுடற் குருநாதனே குருநாதனே [யாத்

முத்தாய்வள ரொளியாயெழின் மூலாதிகா ரணமாய்முதற்
பூத்தாய்சர மசுரங்களாம் புவனங்களிற் பிறனுண்ணிலோ
பாத்தாயிருந் தறிவானுமாய்ப் பாத்தாலுநீ வேறாகுமோ
கோத்தாய்நிறைந் தெங்குநீயாய்க் குருநாதனே குருநாதனே.

சூலாசைகொண் மலடிக்குநீந் சுகபோகசொற் பனமா
மகன், மேலாசைகொண் டலையப்பெறின் மெய்யாகுமோ வது
போலுடற், றேலாசையான் மெலியாமனின் றேதத்தற்சிற
பொருளுக்கனு, கூலாசைதந் தருள்செய்குவாய் குருநாதனே
குருநாதனே. (கூங)

வீணாகமும் மலமாசுறில் வீணாகுநா ளவமாகிணற்
பூணாகவந் தபொதிகள் பொன்னேயுந் தும் பொன்னுமவை
சேணாகின் னிருபாதிகச் செயலிற்கலந் தணுகாவிடிற்
கோணாகமுஞ் சதிசெய்குநங் குருநாதனே குருநாதனே. (0)

வேதாந்தசித் தாந்தத்தினில் வெளியாண்டசித் தாந்தத்தினில்
நாதாந்தசித் தாந்தத்தினி னுனையந்தசித் தாந்தத்தினில்லோ
ஏதாந்தசித் தாந்தத்தினி லெனையாண்டுவைத் திடுவாய்கொ
கோதாந்தசித் தாந்திப்பர குருநாதனே குருநாதனே. (௬௫)

மெய்வாய்கணிற் செவிநாசியின் மேவிச்சிறந் தறிபாயெனி
லைவாய்வழிக் கிடமெங்ஙன மறிவானெவ னறியார்களார் [தாற்
செய்வாய்செவிக் கையாதினுஞ் செய்வித்திடுஞ் செயனின்ன
கொய்வாய்சிர மீவாய்பினுங் குருநாதனே குருநாதனே. (௬௬)

வா.தாட்டமண் பெண்பொன்னிவை வருமுவகைப் பொ
ருளாகுமிச், சூதாட்டநன் நிவைகாட்டிமேற் சுகரூபமாந் தனை
மாய்ப்புகென், ஏதாட்டநின் வினையாட்டெனி லென்னு ரசவிஞ்
சிடிவங்கெனங், கோதாட்டம்விண் டறிவாகவை குருநாதனே
குருநாதனே. (௬௭)

கா.தாட்டி கயிறுபோலவுங் கண்ணடியி னிழல்போலவுஞ்
சேத்தாடியும் ரசம்போலவுஞ் சிறியோர்கன்பம் பரம்போலவும்
பாத்தாடினான் ரெழிலொப்பிடிற் பகல்ராவினு மிலையன்றியிற்
கூத்தாடியுன் ரெழிலார்சொலுங் குருநாதனே குருநாதனே.

எட்டாதபே ரறிவானவ செல்லாமுமா யல்லாதபேர்
சுட்டாதசிற் சுகமானவர் சுரர்பூசிதர் தவமாதவர்
கிட்டாதின் மலர்க்கானவர் கிடையாமன்மா சடைவேனையாள்
கொட்டாதசீர் முதலானவர்க் குருநாதனே குருநாதனே. (௭)

வா.சப்புரந் தான்மான்முதல் வாடாரு மறியார்கணின்
னேசப்புரந் தனிலாருறும் நெட்டுரநெஞ் சறுசிற்சுகத்
தேசப்புரங் குடியேறவுந் தேகாதியற் றாசாங்கெனக்
கோசப்புரங் கனைவென்றருள் குருநாதனே குருநாதனே. (௮)

வெறும்பைத்தசை தூர்க்கந்தமாம் வெங்கும்பியை விஜீ
க்கந்தையை, யெறும்பைத்தனக் கீயைத்தனக் பென்றிங்குறு
மாந்தூறிடு, நறும்பைத்தக ருடலைச்சதம் நம்பித்திரிந் திடு
மென்மனக், குறும்பைத்தவிர்த் திடமோதிடுங் குருநாதனே
குருநாதனே. (எக)

ஒன்றேபக னுருவேசொலி னெப்பாருனக் கிப்பார்மிசை
நன்றேசெயின் றீதேசெயி னுலேவைதற் காளாகுவேன்
நன்றேயெனக் குயிராய்ப்பொரு ணவிக்குள வாசுந்திருக்
குன்றேபாஞ் சுடரேயருட் குருநாதனே குருநாதனே. (எஉ)

துறையற்றநீள் பிறவிக்கடல் துலையாகுமித் துறைமீள்
யான், உறையற்றகத் திபையொத்தன னெளிமங்கிடா தருள்
பெற்றையா, பொறையற்றநெஞ் சொடும்வாழ்கிலன் புகழுந்
திருவடியாகுகின், குறையற்றசெல் வழமீகுவாய் குருநாதனே
குருநாதனே. (எங)

எறியற்றநீள் கடலொத்திடு மெனையற்றபாழ் வெளியிற்
குளே, வெறியற்றசிற் றெளியிற்குளே வேறற்றவைம் புலனைந்
துறும், பொறியற்றகண் ணுடையையநின் பொதுவற்றனித்
தினிதாகநான், குறியற்றபோ தமுமீகுவாய் குருநாதனே குரு
நாதனே. (எச)

தேறதபா முருகாலமும் தெளிபாதுறுஞ் சிந்தைக்குணன்
மாறாதவாழ் விவையின்னதென் மதிக்காமனின் கதிக்காகிலே
ஆறாதல் லமுதாய்வரு மானந்தமோ னுனந்தமெக் [ன்
கூறாதேப ரானந்தமோ குருநாதனே குருநாதனே. (எடு)

சிணமுஞ்செய லெனக்கொன்றிலன் சிவமன்றியிங் கன
மொன்றிலை, கணமும்பிறிக் துயிருங்கிலேன் களைநின்களை
யிடையொன்றிரா, மணமுற்றிடு மலர்ப்பாதனே மனமாதியைத்

தொழினீதனை, குணமுங்குறி யறநின்றிடுங் குருநாதனை
(எக)

சிற்றேவலன் றுலகில்லையால் சீவாதிரு பழுமெங்குறும்
எத்தேசகா லமுநின்கழற் கென்னாசமற் றுன்னாதுனைப்
பெற்றேன்றனை யறிவாகநான் பேசாதபூ சனைவந்தனங்
குற்றேவல்கொண் டருளையனை குருநாதனை குருநாதனை.)

தேடத்தகும் பொருளொன்றிலைத் தேவென்றுனைத்
தொழுவேனலா, டுடத்தகும் பொருளொன்றிலை நாடுந்திரு
வடிநீழலை, யோடத்தகும் பொருளொன்றிலை யோய்வற்றதூ
ரமுமாம்வழி, கூடத்தகும் பொருளொன்றிலை குருநாதனை
(எஅ)

ஞாலாகலா நானாவிதா நாமாருபா ஞானகரா
தூலாமலா சூராவிரா சூட்சாதிரூட் சமகாரண
லீலாவிலா சாபூரண நீதாபர போதாகரா
கோலாகலா * தேசோமயா குருநாதனை குருநாதனை. (எக)

நெடும்பத்திசெய் திடன்முற்றிலுன் னேசத்தினோர் நினை
யற்றவர், கெடும்பத்திசெய் திடுவேன்றனைக் கேளாபெனி
னாகிலேன், அடும்பத்திகண் டருள்சேரனு னாகாதெலா மா
காவிடுங், குடும்பத்தினி லினிமாய்த்திடாக் குருநாதனை குரு
நாதனை. (அ0)

உச்சந்தனி லைசவற்றநின் னுதயச்சுட ரருள்வெற்பிண்ட
யச்சந்தவிரர் திடவந்திருந் தனுசூதமற் றிடுமென்றன
டுச்சந்தனக் கயலற்றெழுந் துகளுற்றபொய்ப் போதத்திருட்
கொச்சந்தவிரர் தெரிபானெனுங் குருநாதனை குருநாதனை.

அடுத்தேனுனக் காளாகவே யல்லற்படுந் துபர்போக்
கவே, கெடுத்தேனுனக் கல்லாதபேர் கேள்விக்குமுன் னுள்
ளிட்டநேர், விடுத்தேனுடல் பொருளாவியை வித்தாகுகின்
கொத்தாகவே, கொடுத்தேனுனக் கெனைமுன்னமே குருநா
தனே குருநாதனே. (அஉ)

பாராதியாய் திரைபூதமும் பகிரண்டமாய் வளர்காதமும்
தாராதிபுத் திரமித்திரர் தனமாதிதன் னுயிரேழுதற்
பேராதியா கிபபோகமும் பெண்மைப்பட மிகுதாகமும்
கோராதிருந் தவர்முத்தராம் குருநாதனே குருநாதனே. ()

எட்டாதருங் கோடுமேதே நேறத்தகா முடவன்கையிற்
கட்டாதவன்னிட்டப்படிக்கிடையாதனு னடைவென்கொலோ
கட்டாதருங் காலிக்கிணைக் கடிதாமனத் தலைநோய்படக்
குட்டாதடைத் திலையென்வசங் குருநாதனே குருநாதனே. ()

பாவிக்கலிங் குணையல்லதிற் பற்றற்றிடே னின்பத்திலார்
தாவிக்கனின் னடிதாவணந் தம்பித்தது வாய்நிற்பனியான்
அவிக்குநல் லுறவிங்நன மாரென்பதிங் கருளல்லதார்
கோவிக்கலிங் கபல்போக்கிலன் குருநாதனே குருநாதனே.()

துடிகொண்டவிப் பகிரண்டமுந் துருவாதியாம் பலபிண்டமுந்
கெடிகொண்டமா லபனண்டருங் கேடாய்விடுந் திசைகாலமும்
வடிகொண்டகா லனுமுழியும் வரவுஞ்செல விலைகண்டுளங்
குடிகொண்டசின் மயருபனே குருநாதனே குருநாதனே. ()

கணமேனுமியா னினையேனுனைக் கல்லாதபுல் லறிவேனுமெவ்
வணமேறிவந் துனையெய்துவென் வடவானிழல் வருவெய்வமே
மணமேதரும் மலரேமறை வடிவேயடி முடியற்றசற்
குணமேநிறை கடலேயருட் குருநாதனே குருநாதனே. (அஎ)

ஆட்டுக்குழா முடன்கூடியே யாடாப்மடங் கலும்வாடியே
காட்டுக்குள்வாழ்ந் தினந்தேடிலாக் கதைபோலுமியா னுனை
வீட்டுக்குணீ யடியார்கடன் வினையாடவிங் கதிபாதகக்[நாடிலா
கூட்டுக்குள்யா னலறத்தகா குருநாதனே குருநாதனே. (அஅ)

நெஞ்சக்குத வியகோலமு நெட்டுநு வியகாலமும்
பஞ்சக்குரு வியபொத்துடல் பகைமாறின் றகைமீறியே
யஞ்சக்குரு வியசுத்தமா மறிவைப்பெற வலதாசையாய்க்
குஞ்சக்குரு வியையொத்தனன் குருநாதனே குருநாதனே. ()

ஈனப்பிற வியின்மூழ்கினு வினிதாருநின் னருளெங்குதும்
மானப்பிற வியவெங்*கரா வாயிற்படிந் மனமெங்குதுந்
தீனப்பிற ரிடமேவினின் றிருநின்றபே ரருளென்பெறுங்
கூனப்பிறை முடிசூடுவோய் குருநாதனே குருநாதனே. ()

தனியாயினம் பிரிமானெனத் தமியேன்மிகு தளர்வெய்தினு
வினியாய்நினை யடைவோர்கதி யிதுவோசொலா யிவைஞாய
பனியாமல மகல்பானுவே பரிபூரண மலதோர்தெய்வங் [மோ
குனியாமல்வந் தெனையீசுவாய் குருநாதனே குருநாதனே. ()

தேனுண்டுமிழ் வரிவண்டுபோய்த் தேடுஞ்சில மலர்
கண்டுணும், நானுண்டுமிழ் மறுவிங்கிலை நளினத்திரு மல
ரெங்குளாய், வானுண்டுமி னுயின்கதை வலதற்றன்யான் நில
முற்றுநீ, கோனுண்டுநன் றுனையெண்ணினேன் குருநாதனே
குருநாதனே. (கூஉ)

மோசானுபூ திகளானமர் மோகத்தொழில் பசுஞாயமாய்
நேசானுபூ திகளுற்றேபர் நெய்மாண்டதி பமுமொத்ததின்
பேசானுபூ திகள்கண்டிலார் பெருமானெநல் லருடாரகங்
கூசானுபூ திகடந்தருள் குருநாதனே குருநாதனே. (கூஉ)

பாடும்படிக் குன்கிதமே பணிசெய்தவற் குன்பாதமே
 சூடும்படிக் குன்னீதியே தொழுதற்குநின் னருட்சோதியே
 நாடும்படிக் குநாதமே நனிலும்படிக் குன்போதமே
 கூடும்படிக் கருன்செய்குவாய் குருநாதனே குருநாதனே. ()

சீமானுனைத் தனிதேடினான் சிந்தித்துநொந் தறவாடினேன்
 பூமானனைப் பொருளென்றுமே பூதப்பிரி வுறவோதினாய்
 நாமாகுநீ நாமென்றதார் நன்மாமறைப் பொதுவிண்டனன்
 கோமானெனக் குணையன்றியார் குருநாதனே குருநாதனே. ()

ஏட்டும்படிக் கென்பார்சில ரெழுத்தின்படிக் கென்பார்சிலர்
 ஊட்டும்படிக் கென்பார்சில நுன்னார்களுள் பொன்னார்கழல்
 ஆட்டும்படி யசைவன்றியில் லளவிட்டநல் லடியார்நடுக்
 கூட்டும்படி யருள்கூரையா குருநாதனே குருநாதனே. (கூக)

வனித்தாதியாய் வருபோகமும் வானுதியாய் வருசோக
 மும், செனித்தாதியால் வருதேகமுஞ் செய்விக்குநின் செயல்
 சித்திரம், இனித்தாதியாம் பதமேவில னிறைவாவிரண் டற
 வேண்டுமேன், குனித்தாதியாம் புரம்பென்றவா குருநாதனே
 குருநாதனே. (கூஎ)

பழுதுற்றபா தகனன்பிலாப் பதிதன்பொலா தவன்மிஞ்
 சினை, னழுதைம்புலா திகள்வென்றுமே யருளைப்புகுஞ்
 சிகையென்பவன், தொழுதும்பார்கூழ் திருமுத்தனன் றுணை
 தந்திட வருவன்கொலோ, கொழுதும்பைசூ டியசந்தரா குரு
 நாதனே குருநாதனே. (கூஅ)

நெஞ்சத்தின்வா தனைபற்றறு நேய்பானிக ரெனினின்றிடுங்
 கஞ்சத்தின் னாலான்மத கரிகட்டுவார் கதைபோலநின்
 வஞ்சத்தின் னிவனாகுமோ வனியாயதின் வழிகூட்டினுற்
 கொஞ்சத்தின் மெனைக்கைவிடேல் குருநாதனே குருநாதனே.

புறியப்படும் பொருணியலா யறியப்படாப் பொருணியலாய்
பிறியப்படும் பொருணியலாய் பிறியப்படாப் பொருணியலாய்
செறியப்படும் பொருணியலாய் செறியப்படாப் பொருணியலாய்
குறியப்படும் பொருணியலாய் குருநாதனே குருநாதனே. ( )

குருவென்றுணைப் பணியாதவர் கூடுங்கதி யவைகண்டி-
லேன், குருவென்றுணை யருச்சித்திலார் குறுகுஞ்சுக மவை
பென்கோலோ, குருவென்றுணை யடையப்பெறின் குறையொன்
றிலை குணமென்பரார், குருவென்றுணைத் தொழுமேழைகாண்
குருநாதனே குருநாதனே. (க0க)

திருவாழ்கவெண் டிசைவாழ்கமால் திசைமாழுகன் முத
ல்வாழ்கவைந், தருவாழ்கவிந் திரன்வாழ்கநற் றவமாழுகனி வார்
வாழ்கவிண், னுருவாழ்கமற் றவைவாழ்கவெண் ணிசைவாழ்
கவிச் சதகஞ்சொலக், குருவாழ்கநல் லடி வாழ்கநன் குருநாதனே
குருநாதனே. (க0உ)

நேரிசை வேண்பா.

சற்குருவென் னையன் சதகமொரு நூற்றென் னுஞ்
சற்குருவென் னையற்குச் சாற்றினேன் - சற்குருவென்
னையனுனை யல்லா வியாமா ருலகமெங்ஙன்
பொய்யன் றதுவாம் பொருள்.

குருநாதசதகம் முற்றிற்று.

உ
சிவமயம்.

குருநாதசதகத்தின்

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி.

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
அ		எட்டாதபே	13	சித்தால	10
அடுத்தே	16	எறியற்ற	14	சிறுகும்	5
அண்டத்	8	என்போடு	7	சிற்பேவ	15
அறியப்	19	ஏ		சீ	
ஆ		எட்டும்	18	சீமா	18
ஆடற்	11	ஏழாக்	11	சுமைச்	8
ஆட்டுக்	17	ஓ		சூ	
ஆணை	3	ஒன்றே	14	சூலாசை	12
ஆதாரமார்	8	க		சே	
ஆவென்	6	கணமே	16	செண்டாடு	11
ஆளாகு	11	கல்லாத	10	செம்பாகு	7
ஆனாலு	3	கா		சே	
இ		காற்றாடி	13	சேடிக்கு	6
இலவேல்	8	து		சோ	
இன்பத்	10	குருவென்	19	சொல்லற்	4
ஈ		குருவே	1	சூ	
ஈனப்	17	சு		சூலா	15
உ		சத்தாதி	10	த	
உச்சந்	15	சரவற்	7	தடுக்கின்ற	4
உலகஞ்	1	சற்குரு	19	தனியா	17
ஊ		சா		தீ	
ஊரேதி	9	சாடிக்கு	6	திருமா	5
எ		சு		திருவாகி	2
எட்டாதரு	16	செணமுஞ்	14	திருவாழ்க	2

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
திருவாழ்கவெண்	19	நே		மாதாபிதா	2
தீ		நெஞ்சத்	18	மீ	
திட்டாகி	12	நெஞ்சக்	17	மிடியேனை	3
தீதற்றமா	10	நெடும்	15	முத்தாய்	12
து		ப		முனிமாதவர்	5
துஞ்சங்	4	பண்டாய்	10	மே	
துடிக்கொண்	16	பழுதுற்ற	18	மெய்யன்	9
துறையற்ற	14	பா		மெய்யாத	11
தூ		பாடும்	18	மெய்யாதி	5
தூராத	9	பாரசி	16	மெய்வாய்	13
தூலங்	5	பாவிக்	16	மோ	
தே		பி		மோசானு	17
தேடத்	15	பிணக்	2	வ	
தேராத	14	பூ	2	வம்பிட்ட	4
தேனுண்டு	17	பூதாதி	2	வனித்	18
ந		பெ		வா	
நன்றைப்பிளந்தெறி	9	பெற்றாய்	12	வாசப்	13
நன்றைப்பிளந்		பை		வாதாட்ட	13
தெறிவா	9	பையன்	6	வி	
நா		பொ		விண்டார்	12
நாடான	8	பொல்லாச்	4	வீ	
நானுனைனச்	3	போ		வீனாக	12
நி		போட்டான்	11	வெ	
நிமிருந்	6	ம		வெறும்	14
நிலமா	7	மண்ணுகி	8	வே	
நிலனன்	6	மதிக்கா	4	வேதன்	1
நின்றூப்	2	மலமாயை	3	வேதாந்த	13
நீ		மலைப்பா	7		
நீடிக்குனிந்	5				

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி முற்றிற்று.

ரிப்பன் புஸ்தகசாலை, 87, தம்புசெட்டி வீதி, சென்னை.

ஸ்ரீ விருத்திப்பிரபாகரம்:—விசாரசாகர நூலாசிரியராகிய			
சாந்து ஸ்ரீ நிச்சலதாஸரவர்கள் ஹிந்திபாவையி வியற்றிய			
அரிய வேதாந்த நூலின் தமிழ்மொழிபெயர்ப்பு வசனம்			
4	0	0	
ஸ்ரீ விசாரசாகரம்:—(புதிய பதிப்பு) ...			
3	4	0	
பஞ்சததப்பிரகரணம்:—சதுர்வேதபாஷ்ய கர்த்தாவாகிய			
ஸ்ரீ வித்யாரண்ய சுவாமிகள் அருளிச்செய்த இந்நூல்			
தமிழில் வினாவிடை ரூபமாக எழுதப்பட்டுள்ளது ...			
1	0	0	
சூதசம்ஹிதை [செய்யுள்]:—இதில் பிரமகீதையும் சூத			
கீதையும் அடங்கியுள்ளன ...			
1	8	0	
அகம்புற ஆராய்ச்சி விளக்கம்:—வேதாந்த சாஸ்திரத்			
தின் பல அரிய விஷயங்களைத் தமிழில் வசனரூபமாகத்			
திரட்டி ஸ்ரீமத் சச்சிதாநந்தசுவாமிகள் மாணுக்கர் ஒருவர்			
இயற்றிய அரிய நூல் [நூலாசிரியர் படத்துடன்] ...			
1	4	0	
ஸ்ரீ பகவத்கீதை:—ஸ்ரீமத் பொன்னம்பலசுவாமிக ளியற்			
றிய கூடார்த்ததீபிகை என்னும் உரையுடன் ...			
2	0	0	
பிரபோத சந்திரோதய வசனம்:—அல்லது மெய்ஞ்ஞான			
விளக்கம்... ...			
1	0	0	
பிரபுலிங்கலீல வசனம்:—நூதனமாய் தமிழில் வசனப்			
படுத்தப்பட்ட அரிய நூல் ...			
0	12	0	
ஒழிவிலோடுக்கம்:—சிதம்பர சுவாமிகள் உரையுடன் ...			
1	0	0	
அகஸ்தியர் தேவாரத்திரட்டு:—மூலமும் உரையும் ...			
0	12	0	
ஸ்ரீ விவேகானந்த விஜயம்:—விவேகானந்த சுவாமிகளின்			
திவ்விய சரித்திரமும், அவர் செய்த அற்புதமான பிரசங்			
கத்திரட்டும் [சுவாமிகள் படத்துடன்] ...			
1	4	0	
ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸ விஜயம்:—ஸ்ரீ விவேகா			
நந்த சுவாமிகளின் சூருமூர்த்தியாகிய ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண			
பரமஹம்சரின் அற்புத சரித்திரமும், கதாமிர்தமும்			
[பரமஹம்சர் படத்துடன்] ...			
1	4	0	
பச்சையப்பமுதலியார் சரித்திரம்:—(தென்னிந்தியாவில்			
பிரக்யாதிபெற்ற கோடிக்ஷவரராகிய இத்தர்மப் பிரபுவின்			
சரித்திரமும் படமும், அவர்மீது பல வித்வான்கள் பாடிய			
பாடல்களும், சீர்த்தனங்களும்) ...			
0	10	0	

ரிப்பன் புஸ்தகசாலை

ஸ்ரீ சங்கர விஜயம்:—

திரம் (ஆதி சங்கரர் படம்)
பாள் படமும் கூடியுள்ள
திருவிசைப்பா, திருப்பல்லு

புட்டிரட்டு:—மூலமும் உரைமும்
கல்லாடும் மூலமும் உரையும்.

பயிண்டு ...

திருவெங்கைக்கோவை:—(சிவப்பிரகாசம்)

இவ்வரிய கோவைக்கு நூதனமாய் எழுதப்பட்டபதவுரை,
கருத்துரை, விசேஷ உரைகளுடன்) ... 2 8 0

இந்து பைபிள் என்னும் ஆரியர் சத்திய வேதம் :—உப
நிஷேத்துக்கள் முதலிய ஹிந்துமதத்தின் உண்மைகள்.

[தூலாசிரியர் படத்துடன்] ... 1 12 0

மதவிருகூடம்:—(உலகத்திலுள்ள பெரிய மதங்களின் சரி
த்திரமும் வரலாறும்: [மூன்று பாகம் அடங்கியது] ... 1 12 0

ஸ்ரீ குமாரதேவர் சாஸ்திரக்கோவை :— (மஹாராஜா
தரவுமுதலிய பதினாறு சாஸ்திரங்களடங்கியது) ... 0 10 0

குசேலோபாக்கியானம் :—குசேலரது திவ்ய சரித்திரத்
தைக் கூறும் இந்தூல் 620 பக்கங்களும், 772 செய்யுட்க
ளும் ஒவ்வொரு செய்யுளுக்கும் பதவுரை, பொழிப்புரை,
விசேஷ உரைகளும், 28 படங்களும் கொண்டுள்ளது) ... 3 0 0

ஷே மூலம் மாத்திரம் தனி (அரும்பதக் குறிப்புடன்) ... 0 6 0

திவ்விய தேச யாத்திரையின் சரித்திரம்:—(இந்தியாவிலுள்ள
பல திவ்விய ஸ்தலங்களின் மகிமையும் விசேஷங்
களும், அந்த ஸ்தலங்களுக்கு இந்தூலின் ஆசிரியர் யாத்
திரை செய்த வரலாறும்) ... 2 0 0

ஸ்தலயாத்திரைப் பொதுவிதி, ஸ்ரீ காகிமானந்தியம், காகி
இராமேசுவர யாத்திரை விளக்கம் ... 0 6 0

சிவமஹாபுராணம்:—வேதவியாச முனிவரருளிய பதி
னெண்புராணங்களுள் ஞானரூகிய இந்தூல் வடமொழியி
லிருந்து தமிழில் வசனரூபமாக மொழிபெயர்க்கப்பட்
டது: 43 படங்களுடன்: ... 5 0 0

பட்டி வீதி, சேன்னை.

உரையும், இந்			
திரச்சுருக்கமும்)	0	6	0
புண்யகால மகி			
—அரியவசன நூல்)	0	4	0
புரையர் என்னும் கவி			
என்னும் ஒரே துறை			
பாடலமைந்தது	...	0	4
(இதில் பல வித்வான்கள் பாடி			
ருளைய தாலாட்டுகள் அடங்கியுள்ளன	...	...	0
நாயுமானசுவாமிகள் திருப்பாடற்றிரட்டு:—முதல் மூன்று			
பாடல்களுக்கு விரிவான உரையும், நூல் முழுதுமவரும்			
பாடல்களிலுள்ள அரும் பதங்கட்குக் குறிப்புகளையும்			
அடங்கியது (சுவாமிகள் சரித்திரம், படத்துடன்)	...	1	0
திருவாசகம்:—(புதிய பதிப்பு) மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்			
ஆப்டோன் படத்துடன்: இப்பதிப்பில் செய்யுள்கள் மூல			
த்தை வாசிக்கும்போதே கூடியமட்டும் பொருள் விளங்			
கும்படி சந்தங் கெடாதவண்ணம் சந்தி பிரிக்கப்பெற்று,			
பைகா (பெரிய) எழுத்தில் நூதனமாய் அச்சிடப்பட்டுள்			
ளன: மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் சரித்திரமும் காலவரை			
யுடன் நூதனமாய் எழுதிச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது	...	1	0
பட்டினத்துப் பிள்ளையார் பாடல் முற்றும், புராண முற்			
றும், பத்திரகிரியார் புலம்பல் முற்றும் (நூலாசிரியர்			
களின் சரித்திரத்துடன்)	...	...	1
பழமொழி அகராதி:—(இதில் தமிழ் நான்களில் வழங்கும்			
சுமார் 12,000 பழமொழிகள் அகராதி வரிசையாகத்			
திரட்டி அச்சிடப்பட்டுள்ளன)	...	...	2
நடைதம் முலமும் உரையும்:—(இதில் அன்னமும் தம்			
யத்தியும் அமைந்த உயர்ந்த ஆப்டோன் வர்ணப்படமும்,			
27 லிதகிராப் படங்களும் அடங்கியுள்ளன)	...	...	2
ஷெ. மூலம் (செய்யுள்கராதியுடன்)	...	...	0
பூநீபக்தல்லாம்ருதவசனம்:—(82 பக்தர்களின் சரித்திரம்)	3	0	0

உ

சிவமயம்.

மாபூரம் நல்லதுக்குடி

கிருஷ்ணையரவர்களியற்றிய

அவையாம்பிகை

சதகம்.

சென்னை :

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1913.

விலை அணா 2.

உ
சிவமயம்.

அவையாம்பிகை சதகம்.

காப்பு.

நேரிசை வெண்பா.

அவையாம்பிகைசதக மன்பா யுரைக்க
உபய சரண முதவுஞ்—சபைநடுவுள்
ஆடுகின்ற வையன்முத லன்பாகப் பெற்றெடுத்த
கோடு * மாதங்கங் குறித்து.

நூல்.

பன்னிருசீர்க்கழிநேடி லடி யாசிரிய விருத்தம்.

பாதாம் புயத்திற் சிறுசதங்கைப் பணியுஞ்
சிலம்புங் கிண்கணியும்
படர்பா டகமுந் தண்டையுடன் பணியுங்
கொலுசுந் தழைத்தருளும்
பீதாம் பரமுந் துவனிடையும் பிரியா
தரைஞாண் மாலைகளும்
பெருகுந் தரள நவமணியும் புனையுங்
குயமு மிருபுயமும்

---

* மாதங்கம்-யானை; இங்கே யானை முகத்தினையுடைய விடையக
ரைக் குறித்தது.

போதா ரமுத வசனமொழி புகலு
 நகையுங் கபல்விழியும்
 புண்ட ரீகத் திருதுதலும் பொன்போற்
 சடையு மதிமுகமும்
 வாதா டியபே ரின்பரச வதனக்
 கொடிபே டுணையடுத்தேன்
 மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
 அவையாம்பிகைத்தாயே.

(க)

அஞ்ச முகத்தி நலமுகத்தி யாறு
 முகத்தி சதுர்முகத்தி
 யிலையிற் றுயிலு மான்முகத்தி யருணை
 முகத்தி பரம்பரத்தி
 பஞ்சா க்ஷரத்தி பரிபுரத்தி பாசாங்
 குசத்தி நடுவனத்தி
 பதுமா சனத்தி சிவபுரத்தி பாரத்
 தனத்தி திரிகுணத்தி
 கஞ்ச முகத்தி கற்பகத்தி கருணை
 கரத்தி தவகுணத்தி
 கயிலா சனத்தி நவகுணத்தி காந்தண்
 மலர்போற் சதுர்க்கரத்தி
 * மஞ்ச நிலத்தி பரம்பரத்தி மதுரச்
 சிவத்தி மங்களத்தி
 மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
 அவையாம்பிகைத்தாயே.

(உ)

உச்சிக் கிவியே யருட்குளியே யுணர்வுக்
 குணர்வா யுயிர்க்குயிரா

புதித்த கிளியே பரவெளியி லொளிவான்
 பழத்தை யுன்னிவரும்
 நற்சொற் கிளியே கதம்பவன நகரில்
 வாழும் பரைக்கிளியே
 ஞானக் கிளியே மறைவனத்தி னடனக்
 கிளியே சிவக்கிளியே
 பச்சைக் கிளியே யன்பர் * ததி படரும்
 வாவி யோடையினிற்
 பரவுங் கிளியே நிதிக்கிளியே பவழக்
 கிளியே பதிக்கிளியே
 வசர்க் கிளியே நவபீட வாசற்
 கிளியே யருளமையும்
 மயிலா புரியில் வளர்ச ன் வாழ்வே
 அவையாம் பிகைத்தாயே.

(ந.)

பண்டு மறையின் முடிவினுள்ளே பழுத்த
 பழமே யருட்பழமே
 ‡ பரிபா கத்துப் பத்தர்நெஞ்சிற் படர்ந்த
 பழமே நவமுடியே
 என்றுங் கனிந்த திருப்பழமே யிமையோர்
 தேடித் தேடியுமே
 யெட்டாப் பழமே காசினியி லெவர்தாந்
 தனையே யுணர்ந்தோர்கள்
 கண்டு புசிக்கும் பதிப்பழமே சுருணைப்
 பழமே சிவப்பழமே
 கயிலா யத்தி லான்முடிமேற் கனிந்த
 பழமே கதிப்பழமே

* ததி - தத்துவம். ‡ பரிபாகம் - ஏற்ற பக்குவம்.

மன் றுண் மணக்கு மடியவர்க்கு மாயோ
கியர்க்கு முதலிநிற்கும்
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே.

(ச)

தேனே பாலே சருக்கரையே தெவிட்டா
ருகியே கற்கண்டே

சீனி புடன்முப் பழச்சாற்றிற் சிறந்த
ரசமே செம்பொன்மலை

மானே மடலே மடக்கொடியே வளர்ந்த
வனமே திருவதன

மயிலே குயிலே யன்பரெலாம் வாரிச்
சொரியு மனுநிதியே

ஊனே யென்ற னுயிர்க்குயிரே யுள்ளும்
புறம்பே யுறுமொழியே

யொளிகேசர் கனகக் கற்பகமே யுதித்த
சுடரே திருப்பரமே

வானே வானின் வளிக்கனலே வனமே
பூவே வரைமகளே

மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே.

(ரு)

பஞ்சா பரணி நவபூரணி பரண
பரணி தவசரணி

பரமேஸ் வரியே யீஸ்வரியே பஞ்சா
கூடாத்தி பங்கயத்தி

எண்சா ணுடம்பிற் றெண்ணுற்று றிசைந்த
தத்வா திகமுகமே

யிறையோ னிடத்தி னடனமிடு மிமையோர்க்
 கரசே யேகவெளிக்
 கஞ்சா சனத்தி னையாளே கருணை
 லபத்து ஞறைபவளே
 கன்னற் சிலையு மம்பூவுங் கரத்திற்
 சிறந்த பரைத்திருவே
 வஞ்சா குலந்தீர் திருவடியர் மனத்து
 ஞறையுங் கருபைக்கடலே
 மயிலா புரியில் வளர்சன் வாழ்வே
 அவையாம் பிகைத்தாயே.

(சு)

எங்கு நிறைந்த வருண்மணியே யேக
 மணியே யொளிர்மணியே
 யிறையோ னிடத்தி னடனமிடு மிமைய
 மணியே நவமணியே
 கங்குல் பகலுங் கண்டவெளிக் கலைநான்
 குடைய திருமணியே
 கண்ணின் மணியே பொன்மணியே கமலா
 சனத்தில் வளர்மணியே
 தங்கு மடியா ரிதயமதிற் றழைத்த
 மணியே நவமணியே
 தரணிக் கொளிவா யிரவுபகல் தானே
 வளர்ந்த தவமணியே
 மங்குங் கருத்தை நிலைநிறுத்தி வதன
 வெளியிற் படர்மணியே
 மயிலா புரியில் வளர்சன் வாழ்வே
 அவையாம் பிகைத்தாயே.

(ஏ)

அழியச் சன்ன வலைமுழுது மலையு
 மனத்தை நிலைநிறுத்தி

யாதா ராதி படிநடுவு ளருண
 சலத்தின் வேரினுள்ளே
 சுழியைத் திறந்து வாயுவதாற் சுடரே
 சகபூ ரகத்தாலுந்
 'தோன்றுங் கும்ப காதியுடன் சோதி
 படரு ஞானவெளி
 விழியுந் திறக்கு மதிக்குழம்பு மிகுந்து
 சுரக்கு நவக்கிரக
 வெளியா மேலே வெளிபடர்ந்து விம்மித்
 தனையே யாண்டருள்வாய்
 வழியைப் பொருத நாயடிபேன் மனத்தா
 மரையு ணீவருவாய்
 மயிலா புரியில் வளர்ச்சன் வாழ்வே
 அவையாம் பிகைத்தாயே.

(அ)

கண்ணு ரமுதே யுனையெனது* கண்டான்
 களிக்க மொழிகுளறக்
 கதித்த வுயிருமுடல்புளகங் காணும்
 பருவம் பெறுவேனே
 விண்ணு ரமுதே சிவபுரத்தில் வினோந்த
 கனியே தேன்கடலே
 விசிப் படர்ந்த கமலம்தில் வீற்றே
 யிருக்கும் விழிச்சுடரே
 பெண்ணு னதுவே யாண்வடிவே பேணு
 மலியே பிறங்கொலியே
 பேதை நாயே னிதயம்திற்பிரியா
 திருக்குந் தவக்கொழுந்தே

மண்ண டியவ னிடப்பாகம் வளருங்
கொடியே மடமயிலே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே.

(க)

தீரா மயக்கப் பிணிநோயைத் தீர்க்கு
மருந்தே யருமருந்தே
தேவா திகளு மறியாத ஸ்ரீகிருஷ்
ணதி * சோதரியே
ஆரா திப்பார் பூசிப்பா ரமைந்துன்
னா மதைநினைப்பேர்
ரடுத்தோ ரின்ப ஈகமுமுனை யடையு
மெனவே மறைவிளம்ப
நேரா யிருந்து களிப்பவளே நித்யா
னந்த ஈகப்பொருளே
நெறியே குறியே பெணையாளு நிமலி
யமலை ஈகத்தாளே
வாரா கினியே துட்டரிட மனத்தை
யழிக்குஞ் சினத்தாளே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே.

(க0)

மெய்யிற் படர்ந்த வருட்கடலே வினவு
ஞான முளரியினில்
விரிவாய்ப் பொருந்தும் பரகதியே வினையை
யகற்றும் பதமுடையாய்
உய்யுந் தவத்தோர் மேலோர்க ளுறுதி
யுடனே மகிழ்பதியே

* சோதரி - சகோதரி.

ஒன்று யோக முடிவதனி லொனியாய்
 வெனியா யுதித்தவளே
 செய்ய கமலத் தயன்மனைவி தினமும்
 பணிபுந் திருவருளே
 தேகா தேகக் கொடியையெலாஞ் சிறந்து
 நிறைந்த சின்மயமே
 வையத் தடங்கா வருளமலை வருண
 வருண வொனிமணிபே
 மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
 அவையாம் பிகைத்தாயே.

(கக)

வன்ன மொன்று யிரண்டாகி வளர்ந்தோ
 ரைந்தா யெட்டாகி
 வாழும் வானின் வளிக்கனலாய் வனமாய்ப்
 பாராய் வகைபுந்தாய்ப்
 பன்னு மறையோர் நான்காகிப் பரந்த
 சாத்தா முடனாய்ப்
 பதினெண் புராண வாகமங்கள் பரிந்தோ
 நிருபத் தெட்டாகி
 உன்னி நெடுமா வயனாலு முலகை
 வகுக்கக் காப்பாற்ற
 வுடனே சங்கா ரித்திடவு முமையா
 ளொடுதன் கேள்வனுமாய்
 மன்னி நிதமு சூட்டிவைத்த மதலாய்
 மேரு மகளாக
 மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
 அவையாம் பிகைத்தாயே.

(கஉ)

திந்தை தாயார் சுற்றத்தார் சகல
 வாழ்வு முனதருளே

தமியேன் செய்யும் வினையுனது சடல
முனது வுபிருனது
சிந்தைக் கிசைந்த வடிமைபென்றும் செகத்தி
லெவர்க்குந் தெரியாதா
சிந்தா மணியே யெனக்குவருஞ் செயலே
யுனது செயலலவோ
சொந்த வடிமை கிடந்தலையச் சும்மா
விருந்தா லுனைவிடுமோ
சோதி வதன மணிவிளக்கே * துவாத
சாந்தப் பெருவெனியே
மைந்த நெனவந் தாண்டருள்வாய் வசன
வதனி நவச்சரணி
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே.

(கங்)

பேயே லாமை விழிக்குருடு பேணுஞ்
செவிடு கான்முடமாய்ப்
பிள்ளை யெனவே யீன்றவர்க்குப் பிரிய
விடவு மனதாமோ
நாயேன் செய்யும் வினைமுழுது நலமாய்ப்
பஞ்சப் பொறியெனவே
† நகத்திச் சிவத்து ளெனதுயிரை ஞானப்
பதியுட் சேர்த்தருள்வாய்
ஆயே யமலை யருட்கடலே யகிலா
தார முடிவிளக்கே
யணங்கே யிணங்கு மடியவர்கட் கமுத
ஞான மருளரசே

* துவாதசாந்தம் - பன்னிரண்டா மவத்தை. துவம் - இரண்டு, தசம் - பத்து. † நகத்தி - அகற்றி.

மாயே செகடுமா கனமான வடிவே
முடிவே மலைமகளை
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே.

(கச)

எண்ண வடங்கா தெனதுசென்ம மேட்டி
லெழுதி முடியாதங்
கிடிப்பார் நீண்ட மரம்போலு மெமனார்
பதியி லடைந்தஃது
பெண்ணின் மயக்கம் வினைமயக்கம் பிறவி
மயக்கந் துலையாது
பித்தர் சாலப் புலையருடன் ப்ரமைகொண்
டடிமை யலைவேனோ
வண்ணக் கலையே கதிமுதலே வனசப்
பதியே யதிமதூர
வனமே கனமே யோகியர்கண் மனமே
குடியே வாரிதியே
மண்ணிற் கனக முடிநடுவுண் வாதா
டியபே ரொளிவிளக்கே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே.

(கரு)

பிறந்த பறவை நாற்காலாய்ப் படரும்
விலங்கு மூர்வனவும்
பதிய தனில்வழிச் சீவர்களும் பாரி
னிலையாந் தாபரமும்
பிறந்த மனிதர் தேவரோடு பிசகா
தெடுத்த செவனமதிற்
பெற்ற தாயா ரேத்தனையோ பிறவி
மனைபாள் புதல்வர்களும்

நிறைந்த கோடா கோடியினி நிலையா
 னதுவு மொன்றறியே
 னீயே தாயென் றதுதினமு நெறியே
 பருளிப் பிறவியினி
 மறந்து விடவு முனதுபய வனசு
 மலர்த்தா ளீந்தருள்வாய்
 மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
 அவையாம் பிகைத்தாயே.

(கக)

செடத்தை யெடுத்து மயல்திகழத் திகைப்பி
 லுயிரு மகப்படவுந்
 தேசா சார வதிமோகத் திருக்கில்
 மனமு முருக்கமுடன்
 கடத்தை யெனதென் றபிமானக் கருமா
 மயிலா ருடனாசைக்
 காத லதனி லுயிர்மறைந்து கலங்கிக்
 கலங்கி யலைவேனோ
 நடத்தை யறியாப் பரிபாக நாவா
 லுன்ற னிருபதத்தை
 நம்ப மனதி லுறுதியொன்றாய் நாட்டி-
 யெனையோ ராளாக்கி
 மடத்தை யறிய வதிலழைப்பாய் மதிவா
 னுதலே மலைமகளே
 மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
 அவையாம் பின்கத்தாயே.

(கங)

காவே யிலங்கும் பொன்னிநதிக் கரையே
 யிலங்கு மயிலைநகர்
 கங்கை முதலாம் புண்யநதி கருதிப்
 பணியு மூதூரோ

பாவே யிலங்குங் கவிவாணர் பகரு
 மறைவே தாகமங்கள்
 பயிலும் வீதிக் கழுகளநீர் பாயும்
 வாழை குருந்தேறும்
 ஆவே யிலங்கு வயல்குழு மதிலே
 நானா விருக்கமுட
 னமுத ரசமாய்க் கனிபழுக்கு மருகிற்
 பறவை யினஞ்சூழும்
 மாவே யிலங்கு மதுதினமு மருவுங்
 கயிலை நிகராமம்
 மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
 அவையாம் பிகைத்தாயே.

(கஅ)

என்ன மயக்க மிதுபுதுமை யிதையா
 ருடனே யானுரைப்பே
 னெடுக்க முடியா வினைச்சுமையை யேழை
 தலைமீ தெடுத்தேற்றி
 மன்னிப் பிறக்க விடமுமன்றி வாகாய்
 நடக்க வழியுமன்றி
 மயக்கக் கொடுவேல் முனைக்கானில் வனவே
 டர்கள்செந் நாபுடனே
 என்னை மறிக்கக் கொடுமைபுட னெழுந்தே
 * யுழுவை பாய்ந்திடவிட்
 டிதிலே நிறுத்தி யலைச்சலைவிட் டெங்கே
 பொளித்தா யீஸ்வரியே
 வன்ன மயிலே யெனக்குரைத்த வசன
 மதுபொய் யானதென்னே

மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே.

(கக்)

பாகு சேருங் குழலணங்கே பணத்தை
யணியுஞ் சதூர்த்தோளி
பாதி மதியுங் கதிரணியும் பரம
ஞான வெளிச்சடரே

ஆகும் பருவ மறிந்தென்ற னாவி
யாமுன் னுபயபத

மடுத்துக் கவிதைச் சரந்தொடுத்த யமைந்து
பொழிய வரந்தருவாய்

ஏகு மயக்கத் துட்டருட னினிதா
வெணைச்சேர்த் தகற்றாதே
யிமவா னளித்த திருமகனே யெங்கு
நிறைந்த பெருவெளியே

வாகு பொருந்துங் கிருஷ்ணனது வரிசைத்
துணைவி சுகவதனி

மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே.

(உ௦)

விதியின் முறைமை யெத்தனைநாள் வீணையிற்
படுவ தெத்தனைநாள்

விசுவா சிக்கக் கொடுமையன்றி வினையும்
பகையு மெத்தனைநாள்

அநிக வினையு மெத்தனைநா ளற்ப
வாழ்வு மெத்தனைநா

ளதிலே குரோதித் திருப்பதெலா மழியும்
வகையு மெந்நாளோ

பொதுகை மலைய னரியபனும் புகழ்ச்சேர்
காமன் றிசைப்பாலன்

பேர்ந்து முன்ற னிருசரணம் பொருந்தி
 மகிழ்வ தெந்நாளோ
 மதியைத் தரித்த முகில்வேணி மயிலே
 குயிலே வான்மணியே
 மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
 அவையாம் பிகைத்தாயே.

(உக)

சிந்தா மணியின் பூசைசெய்தாற் செகத்தி
 லெவர்க்குங் குறைவுருமோ
 செல்வ முடனே கல்விதருந் திரளாம்
 வினைக ளென்பவெலாம்
 முன்ற னான போதிலேயே முதல்வி
 யுன்ற னருளுலகில்
 முழ்கிக் கனமாய் வினையிருளு முறியப்
 படர்ந்து மறைந்ததுபோல்
 இந்தா வெனவே நீகொடுத்த வியல்பே
 யல்லான் மானிடரோ
 டேற்கை சேர்க்கை யவருரைத்த தேதா
 கிலுமுண் டோவுரையாய்
 மைந்தா வெனவே யமுதளித்த வகையை
 நீயு மறந்தாயோ
 மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
 அவையாம் பிகைத்தாயே.

(உஉ)

வெகுநாட் பழய வடிமையென மிகவுங்
 கனிந்தே யருளளித்து
 வெளியைக் காட்டிக் களிப்புடனே விம்மி
 விழிநீர் சொரிந்தருளத்
 தகுமெய்ஞ் ஞானச் சாரமெல்லாந் தந்தோந்
 தந்தோ மென்றுரைத்த

தாய்தான் மறந்தா லுலகினித் தானார்
பகையா ரென்னசெய்கேன்
புகழ்நா ரணியே யுண்ணைவிடப் பொருளு
மருளும் வேறுமுண்டோ
பொல்லா தவனா னானும் பிள்ளை
யிவனென் றருள்புரிவாய்
வகுத்த சேயைப் பால்கொடுத்து வளர்க்கா
திருக்குந் தாயுமுண்டோ
மயிலா புரியில் வளர்சன் வாழ்வே
அவையாம்பி பிகைத்தாயே.

(௨௩)

* சோத்ர வழியால் வருவினையுந் † தொக்கு
வழியால் வருவினையுந்
தொடருஞ் ‡ சட்சு வழியா லுஞ் சொன்னா
வுடனே § யாக்ராணம்
பார்த்த வழியிற் கரணமதைப் பற்றி
யுயிரைக் கலங்கடித்துப்
பண்ணும் வினையும் வெகுகோடி பாழ்போ
னதுவும் வெகுகோடி
ஆற்றிற் கரைத்த புளியெனவே யாச்சு
தொருவர்க் குதவியன்றி
யடியேன் முன்ன ளொருவருக்கு மாகா
தவனோ வதையினித்தான்
மாற்ற வகையு மறியாயோ வகுத்த
வெனையு மறந்தாயே
மயிலா புரியில் வளர்சன் வாழ்வே
அவையாம்பி பிகைத்தாயே.

(௨௪)

சோத்திரம் - காது. † தொக்கு - தோல். ‡ சட்சு - கண்.

§ ஆக்ராணம் - மூக்கு.

நாளோ வினையோ வினையோ நானோ
 தொழிலுக் கானதுவு
 நலஞ்சேர் நிட்டைக் குதவிவரு நாழி
 யொன்று யினுமிலையோ
 சூனிக் குயவன் விதிவசத்தாற் றுக்க
 சுகமுந் தொடர்ந்துவரத்
 துன்மார்க் கத்தால் வந்ததென் றுஞ் சொல்வார்
 பாரிற் சூழ்மனிதர்
 வேனாக் கிசைந்த மொழிபேசி வினையிற்
 புகுந்த சுகம்போதும்
 விமாயை யொழித்தே யமலசுக வெளியைப்
 பொருத்தி வினைப்பிறவி
 மாளும் படிநீ யருள்புரிவாய் வாலாம்
 பிகையே வான்மணியே
 மயிலா புரியில் வளரிசன் வாழ்வே
 அவையாம் பிகைத்தாயே.

(௨௫)

என்ற வினைப்பு மினிக்கடந்தே யேக
 வெளியி நிலைதுறந்தே
 பிரவு பகலு மற்றவிட மினிதா
 கியுபே ரொளிவிளக்கே
 சந்திக் கரையின் முடிவேற்றித் தனையுந்
 தலைவ னடிசேர்த்துச்
 சாட்சாத் கார பூரணமாய்ச் சர்வா
 னந்த மாயிருக்க
 உன்ற னிருதா ளடிக்கருணை யொளியே
 கனகக் கிரிமுடிமே
 லுதித்தா யெனது வினையறவு முமையே
 யிழையோர்க் கரசான

மந்த்ரக் கலைச்சி நவகோணம் வாழும்
யோக நாயகியே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம்பிகைத்தாயே.

(உக)

காமக் கிரிபி டத்தழகி கனக
சபையி னடனமிடுங்
காலி வீரி கவுமாசி காமேஸ்
வரியே யீஸ்வரியே
பூம தேவி நான்மகவன் புணரு
மனைவி பிந்தராணி
புகழ்நா சணியுந் தினம்பணியும் பூர்ண
கலையே கதிமுதலே
சோம னுதய மணிநுதலே சுருதி
ஞான முடிமுதலே
துவாத சார்த நிலையாளே சுகமே
ஞான மணிவிளக்கே
* வாம நயனி யதிருபி வனசா
கினியே மாமணியே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம்பிகைத்தாயே.

(உஎ)

மூலத் துதிக்கு ஞாயிறுபோன் முளரி
யிதழாய்ச் சதுர்முகனும்
மூல வந்தித் திருமலாய் மூளுங்
கால காலனுமாய்
மேலுற் றருளுஞ் சதாசிவனும் விரியு
மிதமொன் றருள்பரையும்

* வாமம் - அழகு.

வித்தா ரமுமா யுலகனைத்தும் விரிவாய்
 நின்ற விரிசுடரே
 ஞாலத் தமைந்த விருபதமு நடனச்
 சிலம்புங் கிண்கிணியு
 நறுகும் பெருகு மிந்துநிதி ஞான
 நிதியாம் பரமநிதி
 மாலற் றவர்க்கு முதவிநிற்கு மதூர
 வசனி நவசரணி
 மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
 அவையாம் பிகைத்தாயே.

(உஅ)

ஏன்றான் மயக்கத் திருவினைபு மிடியும்
 வகையும் பொருதாதோ
 வேழை தனையே பகைப்பவர்க ளிருமா
 நிலத்திற் சலிமைபுண்டாய்
 நான்றான் பெரிய னென்றுரைத்த நாவும்
 வாயு மிகவடைத்தே
 நகரிற் பயண மாகிவர நடத்தாய்
 கருணைச் சடர்விளக்கே
 தான்றான் செய்த வினைமுழுதுந் தனக்கே
 யன்றி மனக்கவலை
 தன்னாற் போமோ வென்மனதுட் டவழ்ந்து
 புழங்கு தென்னசெய்கேன்
 வான்றான் பரவுந் திரிபு ரையே மௌனா
 தீப மலர்க்கொடியே
 மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
 அவையாம் பிகைத்தாயே.

(உஆ)

கள்ள மயக்கந் தொடராமற் கவலைப்
 பிணிகள் படராமற்

கனவை நிஜமாய்த் தொடர்ந்தடர்ந்து கரைய
 விழியின் புனலாறாய்த்
 துள்ளி மனந்தான் மிகச்சலனந் தொடுத்துத்
 தொடுத்தே யலைபாமற்
 சுகமா புன்ற னிருபதத்தைத் தொண்டன்
 மனதுட் கொண்டருள்வாய்
 உள்ள படியே மனத்தடத்தி லொன்றாய்
 வாழுங் கனியமுதே
 வோங்கா ரத்துக் குள்ளிருந்தே புயர்ந்த
 கமலா சனத்தரசே
 வள்ளன் *மயத்தி யருண்மயத்தி வனச
 முகத்தி கனகசத்தி
 மயிலா புரியில் வளர்சன் வாழ்வே
 அவையாம் பிகைத்தாயே.

(௩௦)

பெரியோ ரெவரைப் பழித்தேனோ பிரம
 தவத்தை யழித்தேனோ
 பெற்ற தாயார் பசித்திருக்கப் பேணி
 வயிற்றை வளர்த்தேனோ
 அரிய தவத்தோர்க் கிடைஞ்சல்செய்தே யற்ப
 ரிடத்திற் சேர்ந்தேனோ
 வறியா மையினு லென்னகுற்ற மார்க்குச்
 செய்தே னோவறியேன்
 கரிய வினைதா னெனதறிவைக் கலங்க
 முடித்த முடிச்சதையுங்
 கரைக்க வுன்கிர் பானந்தக் கடாசூழ்ம்
 பொருந்தி யருள்புரிவாய்

வரிவிற்புருவ மடமானே வதனம்
பிகைவா லாம்பிகையே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம்பி பிகைத்தாயே.

(௩௧)

கனத்த மலையை யெடுத்தணுவாய்க் காலா
லூன்றி மீதுவைத்தால்
கால்தான் தாங்க வசமாமோ கருணை
நிதியே யினியுனது
சினத்தை மகன்மேற் பொருத்தினின்றும் சிறியேன்
பொறுத்து நிலைப்பேனே
சிவமே யுனது தயவுவரச் செய்வா
யினி * யஞ் சுகவினமே
தொனித்த மறையின் முடிவளக்கே சோதி
வதனச் சுடரொளியே
சுத்த வியோம மண்டலத்திற் சுகமாய்
வளருந் தூரந்தரியே
மனத்து ளழுக்கை யகற்றியுன்றன் மலர்ப்பா
தமதிற் சேர்த்தருள்வாய்
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம்பி பிகைத்தாயே.

(௩௨)

கினியே யருண வொளிச்சுடரே கிர்பைசேர்
வதன முழுமதியே
கெடியா முன்ற நிருபதநான் கிடைக்கும்
வகையும் பெறுவேனே
ஒளியா யிருக்குங் கனகசபை யொன்றே
யிரண்டே விபரிதமே

---

* அஞ்சகம்-அழகிய கினி.

புரைக்குங் கருணா நிதிமயலே புதித்த
பாம னுடனும்
அளியா ரமுதேபரம்பரையே யணுவி
லணுவா யண்டபிண்ட
மமர்ந்த சிவமே ஞானவெளிக் கரசே
வேதத் துட்பொருளே
வளியே சுழியி னடமிடுகண் மணியே
யெளியேற் கினியருள்வாய்
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே.

(௩௩)

கவலைக் கடலின் வினையலையிற் கனத்த
மனமா கியமடுவிற்
கைரீச் சாக நீஞ்சுவென்றற் கரைதா
னடுத்துக் கிட்டவிலை
சவல மலையி லிடர்படவுந் † தகையும்
வெகுளி காமமது
தாவி வரவுங் கைப்பிடிக்கத் தானு
தாவு மில்லாமல்
குவளை விழியிற் புனல்பெருகக் கோகோ
வெனயா னழுதுநின்றற்
குறித்துன் னருட்டோ ணியிலேற்றிக் கொண்டே
கரையிற் சேர்த்தாள்வாய்
மவுனச் சிவனு ரிடப்பார்கம் வளருங்
கருணா நிதிமயிலே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே.

(௩௪)

* சவலம் - நடுக்கம். † தகையும் - இளைக்கும்.

நல்லார் நடக்கும் வகையறியே னானை
 நெனவே யுலகமதில்
 நாடு வீடு மாடுமக்கள் நம்பு
 மனையாள் வாழ்வதனில்
 பொல்லா வறுமை பொருந்திவரப் புல்லர்
 தம்பால் வருந்திநின்ற
 பொழுதை வீணாக் கழித்தொழித்துப் பொய்யா
 முடலம் வீழ்ந்துவிடில்
 எல்லா மெனதென் றிருந்தவெலா மெள்ள
 ளவும்பின் றொடர்வதில்லை
 யிவையீ நிறுத்தி மயக்கவதை யானே
 வறியேன் விதிவசத்தால்
 வல்லா ணவத்தா லழியாதென் மனதிற்
 குடிகொண் டாண்டருள்வாய்
 மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
 அவையாம் பிகைத்தாயே.

(௩௫)

அடியார் செய்யும் வினைதனக்கோ ரருள்செய்
 துவந்து காக்கிலையோ
 யான்மாத் திரந்தா னுன்றனுக்கே யாகா
 தவனுய்ப் போனேனே
 படிமேன் முன்செய் தவக்குறையோ பத்தர்
 தமக்குத் தீம்புசெய்த
 பாபந் தானே வறியாமற் பலவா
 யென்ற னுயிர்மறுகி
 முடியாக் கலக்கங் கொள்ளவைத்து முழுகாற்
 றடிக்கு தென்னசெய்கேன்
 மோச மான விருவினையில் முனைத்தே
 யெழுந்த செனனமதை

மடியக் கிர்பைதா னினியருள்வாய் வைய
வாலைத் திரிபுரையே.
மயிலா புரியில் வளர்சன் வாழ்வே
அவையாம்பிகைத்தாயே.

(௩௬)

எங்குஞ் சரியாய் நீயிருந்தே யேற்றல்
குறைச்சல் பேதகத்தி
லெண்ணு துயிரை யிப்பிறப்பி லேதான்
வயது மறியேனே

சங்க மாழி தரித்தருளுஞ் சகல
வயிர்க்கு முயிர்க்குயிராய்த்
தானு யிருந்த தவப்பொருளே தமியேன்
செய்த வினைமுழுதும்

மங்கும் படியே நீபார்த்து மயங்காக்
ககனப் பெருவெளியில்

மாறாக் கருணைக் கமலமதில் வாழக்
கிர்பைநீ தானருள்வாய்
வங்கங் கொழிக்கும் பொன்னிநதி வளர்ந்த
புனலா நிசைந்துவரு

மயிலா புரியில் வளர்சன் வாழ்வே
அவையாம்பிகைத்தாயே.

(௩௭)

ஓல மிடவு மமலையுந்தா னுறுதி
மனதிற் பொருத்தவில்லை
யொருநாழிகையா யினுமிடிய இய
பதத்தைத் நினைத்ததில்லை

கால மறிந்து நினதடியர் கருது
மொழியுங் கேட்டதில்லை
கனமா கியசம் சாரமெனுங் கடவி
னிடைவீழ்ந் தலைமோத

நீல விருளில் விழிக்குருடாய் நின்றே
 மயங்கிக் கிடப்பேனை
 நீதான் கிருபை பொருந்தியுன்ற நெறிதா
 ன்னித்து நிலையில் வைப்பாய்
 வாலை முடிவே கனகமுடி வான
 திருவே மலைமகளே
 மயிலா புரியில் வளர்சன் வாழ்வே
 அவையாம் பிகைத்தாயே.

(ந.அ)

ஆண்ட வளுநீ யாமாகி லழகு
 துரைச்சி நீயாகில்
 அருண நிறத்தி நீயாகி லமுதச்
 சிவத்தி நீயாகில்
 பூண்ட விமயா சலத்தினுயர் பொன்னே
 நீ கா னுமாகிற்
 புகழ்ந்தே யெனக்குன் னருண்முலைப்பால் புகிக்கக்
 கொடுத்த தாயாகில்
 நீண்ட புகழ்முன் சமயமெனு நெறிதந்
 ததுவு நிசமாகில்
 நிலத்தி லெனையே பகைத் தாட்டும்
 நேரில் லாப்பாழ்ம் பேருடலம்
 மாண்டு விடவே யருள்புரிவாய் வாரா
 கினியே யருண்மணியே
 மயிலா புரியில் வளர்சன் வாழ்வே
 அவையாம் பிகைத்தாயே.

(ந.க)

அலையிற் றுருப்பாய் மனதலைய வனவின்
 மெழுகாய் மனமுருக
 வழிந்த பழம்போ லுடல்தளர வருவி
 விழிகள் புனல்சொரிய

சுலையி லறிவும் பிசுகிநின்ற கலக்க
 மதனை யகற்றியொரு
 கனஞ்சே ருன்ற னிணையடிபைக் காண
 வசங்கொண் டிருக்கவைத்தாய்
 சிலையைப் பிடித்த கரத்தழகி சிவத்தி
 தவத்தி பவமகற்றி
 செயமே தரித்த மனோகரத்தி சிந்தா
 மணிரத் னுபரணி
 மலையி லுதித்த நவபீட வாச
 முறைமா யேஸ்வரியே
 மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
 அவையாம் பிகைத்தாயே.

(சு0)

உடலும் பகைக்க வசம்பகைக்க வெக்கப்
 பிறந்தார் மனையாட்டி
 யுடனே பகைக்க வுர்பகைக்கவொழிந்த
 பெரியோர் களும்பகைக்கக்
 கடலும் பகைக்க நிலம்பகைக்கக் கனல்கால்
 ககன முடன்பகைக்கக்
 கருதி யிருக்கும் வேளையதைக் கண்டா
 யோவென் மாதாவே
 சடலந் தனையே பகைப்பதல்லால் சர்வ
 மூல முதல்வியுனைத்
 தானே பகைக்க மிகுக்கபவர் தம்மா
 லாமோ தார்க்குழலே
 மடலம் பரையே யுனையடுத்தேன் வந்தென்
 றனைநீ காத்தருள்வாய்
 மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
 அவையாம் பிகைத்தாயே.

(சுக)

உற்றார் பெற்றார் தமைவேண்டே னூழி
 வினையால் வரும்பொருளே
 யுடலம் வேண்டேன் செழித்திருக்கு முரு
 முலக மதைவேண்டேன்
 சற்றா யினுமீவ் வுலகிலுள்ள தன்மா
 திகளும் வரவேண்டேன்
 றன்னை யறிய வறிவருளுந் தாயே
 யுன்ற னிருபதங்கள்
 பெற்றா ரடியேன் சிரமதனிற் பிரியா
 திருக்க வகைவேண்டிப்
 பிடித்தே னெனது மனதுறுதி பிசகா
 திருக்க வரமருள்வாய்
 மற்றா ரையுநா னம்பவிலை வரையின்
 மகளே யுனையடுத்தேன்
 மயிலா புரியில் வளர்சன் வாழ்வே
 அவையாம் பிகைத்தாயே.

(சஉ)

ஒன்றோ டொன்று நெருங்கியிந்த வுடலை
 விலக்கி யுயிர்கெழி
 வற்றகால மதனி லெனக் குனது
 பதங்க ளெதிராக
 நின்றே யெனக்குன் னருளளிப்பாய் நீயே
 கருணைக் கடல்மயிலே
 நேரி லமைந்த பரநிதியே நித்யா
 னந்த மானவளே
 அன்றே யனைத்து மொன்றாக வரனா
 ரிடத்தி லிருப்பவளே
 யடர்விற் புருவ மணிநுதலே யமுதே
 யென்ற னகத்துயிரே

மன்றே பொருந்து மிருபாத மறவா
திருக்க வரமருள்வாய்
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம்பிகைத்தாயே.

(சாந்.)

அன்பத் தோரா மகூரத்தி யகிலாண்
டத்தி யந்தரத்தி

* யமல சுகத்தி யருமயத்தி யருண
நிறத்தி யம்பரத்தி
எண்பத் தோராம் பதங்கடந்த வேக
வெளிச்சி காரணத்தி
யிமயா சலத்தில் வந்தருளி யிருநா
ழிகைநெற் கொண்டுலகில்
உம்ப ரடியர்க் கறம்வளர்த்த வுமையே
யருள்வா ரிதிமாதே
புனது பதத்தை யடியேனு முரைத்து
மகிழ வரமருள்வாய்
மண்பூத் தலருங் கமலமதில் வளருங்
கனமே கொடியனமே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம்பிகைத்தாயே.

(சச)

மண்ணுல் கரகந் தனைப்பிடித்து வாரி
யெடுத்துத் தலைமீது
வைத்தே யாடும் பூசாரி டனம்போ
லெனது மனமுன்றன்
அண்ணாந் திருந்து குறிபார்த்தே யசையா
திருக்கி லசைந்துருகி

யமுத தாரை யொழுக்கிவர வதனுட்
 பொழுதைச் செலுத்தவருள்
 * ஒண்ணங் கனக முடிப்பொருளே யுள்ளச்
 சிவமே நவரசமே

யொன்று யூக மனத்துயிரா யுயிருக்
 குயிரா யிருந்தவளே
 வண்ண லயமே ஞானவெளி வனமே
 யெனைவந் தாண்டருள்வாய்
 மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
 அவையாம்பி பிகைத்தாயே.

(சடு)

அவகா லத்தில் மனமுமெனக் கடங்கா
 தெழுந்தே யெழுந்துவிம்மி
 யகத்தைப் படைத்தே யுனதுதிரு
 வருளத் தாதிதனைமறந்து
 பவமா மயலா ருடன்சேர்ந்து பண்ணும்
 வினைநா நென்னசொல்கேன்
 பார்க்க வென்று லதற்கொருவர் பகைப்பா
 ருலகி னுள்ளவர்கள்
 சிவமா யிருந்த சமுத்திரத்தைத் திருகாய்
 நினைக்கு தினின்வலுமை
 தேய்த்தே யுனது திருவருளைத் திறமாய்த்
 தரவே வரமளிப்பாய்
 மவுனா தீப வலர்கோடியே வன்மு
 லிகையே பூரணியே
 மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
 அவையாம்பி பிகைத்தாயே.

(சடு)

வினையின் பயனே பயனதனை வெறுக்கத்
 தறிக்கப் போகாதோ
 வெய்யோ னுதயத் தெதிர்பனியும் விம்மிச்
 சுரந்து வளர்ந்திடோ
 நினைபு நினைப்பு மதற்காதி நீயு
 முனது பதியோனு
 நிசமா யென்றன் வசமானல் நில்லா
 தெந்த வெவ்வினையும்
 தனையே யறிந்தா லின்பதுன்பத் தடைதான்
 வந்தா லதுநிகரோ
 தகைசே ரிவைகட் கஞ்சுவரோ தாயே
 மிகுந்த சவுந்தரியுன்
 மனையை யறியக் கருணைபுரி மணிநா
 தாந்தக் திணிச்சுடரே
 மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
 அவையாம்பி கைத்தாயே.

(சஎ)

கனிந்து கனிந்துன் றனைப்பாடிக் கசிந்தே
 யிருகண் புனல்பெருகக்
 காதுன் னுபயத் திருவருளாங் கதையைக்
 கேட்ப வகைபுரிவாய்
 இனந்தா னுறவாய் மனம்புதைய வெந்த
 நாளும் வருந்தியிந்த
 விடத்தி லிருந்தால் மயக்கமறா விரவும்
 பகலு நினதருளை
 நினைந்த படியே சிந்தைசெய்ய நெறியை
 யுதவி யெனைக்காப்பாய்
 நித்யா னந்தப் பழம்பொருளே நிமலி
 யமலை பகழ்விமலி

வனத்த சடலத் தொழிலுனது மதியே
 யிதமா யருள்புரிவாய்
 மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
 அவையாம் பிகைத்தாயே.

(சஅ)

குலந்தான் நலந்தான் குடியிலுள்ள குணந்தான்
 கனந்தா நெமதெனவே
 கொள்ளுங் கயவர்க் கதுவசனங் குலவு
 முன்ற னிருபதத்தைச்
 சிலந்தி யிழைபோ லறிவுருகச் செகத்திற்
 கண்டு பிடித்தவர்க்குச்
 செகதா ஷணிப்பு நகைப்புமென்ன செய்யு
 மவரை மலர்க்கொடியே
 அலர்ந்த முளரி முகத்தாளுன் னடிமை
 யான நாயேனை

யார்தா னகைத்துப் பழித்துமென்ன வாதி
 கிருஷ்ணன் றன்றுணைவி
 மலர்ந்த மனமா ரடியவர்பால் வளரு
 மொளிகேசர் நிலமா தே
 மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
 அவையாம் பிகைத்தாயே.

(சக)

நீர்மேற் குமிழி யாமுடலை நிலையா
 மெனவே கபவரெலாம்
 நின்று புவியிற் றனந்தேடி நீள
 மயக்கான் மிகவாடிப்
 பார்மேற் பெரியேரர் தமைப்பழித்துப் பண்ணும்
 வீணைகள் வெகுதோடி
 பாவி யர்கள்பாற் சேராதுன் பதமே
 கடியாய்ப் பொருத்திவைப்பாய்

கார்மேற் பொருது மதிக்கதிரே கனகா
 பரணி மணிப்பிறையே
 கனக முடியில் வளர்ந்தெழுந்த கஞ்சா
 சனத்து நிலையாளே
 வார்மேற் பொருது மலர்க்கரத்தி வானில்
 வளரு முகில்வேணி
 மயிலா புரியில் வளர்சன் வாழ்வே
 அவையாம் பிகைத்தாயே.

(௩௦)

ஏழை யெனையே காக்கவகை யெடுத்த
 வுன்ற னிதயமெலா
 மிரங்கி யிரங்கிச் சலித்துமதி யெனையே
 குறிக்கப் பொருந்திலையோ
 குழ வுன்ற னிருபதத்தைச் சுகமாய் மனதிற்
 பொருத்தி யின்னஞ்
 சொந்த வடிமை யாக்கிலையோ சும்மா
 விருப்ப தென்வகையோ
 ஆழி யமுதை யடுத்தவருக் ககத்திற்
 பசியு முண்டாமோ
 வழுத வருஷம் பொழிந்திடிவென் னதிட்ட
 மதிலோர் குடியாக
 வாழப் பிடித்தா லுன்னையென்னால் வசனித்
 திடவாக் கினைதருவாய்
 மயிலா புரியில் வளர்சன் வாழ்வே
 அவையாம் பிகைத்தாயே.

(௩௧)

கொடுங்கை தன்ன லெடுத்தகி லு குழந்தை
 தனைத்தா யெறிவாளோ
 கோபங் கொண்டால் யானிகரோ குலவுங்
 கருணை நிலையாளே

அடங்கி யுனது கோபமெலா மகற்றி
 பெனது பரிதாப
 மறிந்து கிர்பைதா ன்ருள்வேண்டி யாள்வாய்
 வேத விழிப்பொருளே
 துடங்கும் பரம னிடப்பாகத் தொளிநு
 மணியே யணித்தாயே
 துலையாச் சனன வலைபகலத் தேதற்று
 முனது துணைப்பாதம்
 மடங்கத் தெரிய மனதடங்க வாரிக்
 கருணை பொழிந்தருள்வாய்
 மயிலர் புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
 அவையாம் பிகைத்தாயே.

(ருஉ)

கதன லதனைப் புனலாகக் கருதி
 நினைக்கும் வாறதுபோற்
 கவலை யுடனே குடும்பமெனுங் கனவா
 கியபொய்ம் மாய்கைதனில்
 ஈச ருடனே யிருந்து சொல்லி யெல்லா
 மெமதென் றெயிலாக
 வினுமாப் படைந்து மனம்வினா யிருந்து
 கலங்கித் திரியுதையோ
 நாநா னெனவே மகிழ்ந்திருந்த நடத்தை
 யறியச் சிவபுரத்தில்
 நாதன் கழல்க ஞுணர்வினுள்ளே நடுவாழ்ந்
 திருக்க வருள்புரிவாய்
 வாநா னந்தத் தவக்கொடியே வனச
 மதியே வாணுகலே
 மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
 அவையாம் பிகைத்தாயே.

(ருஉ)

சகல பகவான் நிருக்கிருஷ்ண சாமி
துணைவி பார்வதியே
வந்தித் திடவே தேவரெலா மகிழத்
தோற்று மலர்க்கொடியே
மயிலா புரியில் வளர்ச்சன் வாழ்வே
அவையாம்பிகைத்தாயே.

(சு0)

முகம்பார்த் தொருவர் பேசாமல் முனிவாய்
ராகு தர்கன்போலே
முடியப் பழித்த பழிப்பாலே முனையு
மழுங்கி யென்றனுயிர்
அகந்தா னமுகு தினியதைத்தா னாரோ
நரைப்ப தருட்கடலே
யதிக வினையே னற்பருக்கே யனைத்தும்
வசிய மாருதையோ
சுகந்தா னகைத்தால் ஞானியென்பர் தமியேன்
பருவம் பொருந்தாமற்
ரூயே யனையாய் வேண்டுவெந் தயைசெய்
திருத்தி யெனதுளத்தில்
மகனா மெனவே யருள்புரிவாய் வடிவே
வேத மறைமுடிவே
மயிலா புரியில் வளர்ச்சன் வாழ்வே
அவையாம்பிகைத்தாயே.

(சு1)

அரசே யென்ற னகத்துயிரே யமுதே
சுருணை மதிநுதலே
யகண்டா காரப் பெருவெனியே யமலச்
சுகமே யந்தரமே
உரைசேர் மறையின் முடிமுதலே யுணர்வே
புணர்வி னெளிச்சுடரே

யோத லறியா வதிசயுமே யுமையே
 யிமையோர்க் காசான
 தரைசேர் தண்டைச் சிலம்பணிபுந் தாளி
 பணிதி யணிதோளி
 தருண தருணச் சிவபுரத்தி சர்வா
 னந்த பரம்பரத்தி
 வரிசை யிமயா சலத்திலிறை மயிலே
 யெனக்குன் கிர்பைபுரிவாய்
 மயிலா புரியில் வளர்சன் வாழ்வே
 அவையாம்பி பிகைத்தாயே.

(கஉ)

ஒன்றே கனக முடி முதலே யொளியே
 வெளியே * பகண்டிதமே
 யுலகா சாரங் கடந்துநின்ற வுமையே
 யமலச் சுதப்பொருளுளே
 னன்றே யுலக மனைத்துயிர்க்கு மிரவும்
 பகலு மென்கெங்கு
 மிருநா ழிகைநெற் கொண்டேகை யிசையு
 வளர்த்த மலர்க்கொடியே
 தன்றே மூலா தாரமுதற் றுவும்
 பருவ நடுவணையிற்
 றழைந்த பரமே நிதிமயமே சாதாச்
 சாகாப் பூரணமே
 மன்றே நடன மிசைண மயிலே
 குயிலே சிவபதியே
 மயிலா புரியில் வளர்சன் வாழ்வே
 அவையாம்பி பிகைத்தாயே.

(கங)

* அகண்டிதம் - பூரணம்.

ஆய்ந்த வுன்ற னருணலை யடுத்தே
 யிழையாத் தொடுத்தெடுத்து
 மதனைக் கயிறு முறுக்கிமன ரழுக்கை
 யிருத்தி யுன்றனிநு
 தோய்ந்த சிவக்கால் தனைப்புகட்டித் தொண்ணூற்
 றுறு கருவிமயல்
 தொடுத்த சடத்தை யிகழ்ந்துனது துவாத
 சாந்த நிலைதனிலே
 பாய்ந்த படியே குடியாகப் பலசொற்
 பனமுங் கண்டுவிடப்
 பதத்தைக் கடந்தே யிதத்துடனே பரனார்
 தந்த சிவபுரத்தில்
 வாய்ந்த வாஞ்சை யுடன்புகழும் வானே
 வானோர் தொழுந்தேனே
 மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
 அவையாம் பிகைத்தாயே. (கூச)

அருளுக் கறிவா யிருந்ததெய்வ மமர்ந்த
 திருநாட் கொடியேறி
 யலங்கா ரமுமாச் சித்தமெனு மமை * கே
 டுக்கி லெமந்தநளி
 மருவு மனதைப் பஸ்கொடுத்து வரிசை
 யுடனே நடுவிதி
 வரிசை பலவா மதிசயங்கள் வகைதா
 னுரைக்க முடியாது
 சுருளப் பிரியா ரதமேறிச் சோதி
 வதன வெளிதாண்டிச்
 சுத்த † வியோம நிலையதனிற் சுகமாய்
 நிறுத்திக் கொடியிறக்க

* கேடகம்-ஒருவகை வாகனம். † வியோமம்-ஆகாயவெளி.

மருளற் றிருப்ப வருள்புரிவாய் வாலாம்
பிகையே காரணியே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே.

(சூரு)

உளசி துனியின் மனத்தைபுன்னி யுயர்ந்த
மனிதர் மயிர்பதின
றென்று துழையா விடத்தில்தம ரொடுங்கி
யடங்கிக் குறிபார்க்கில்
காசிப் புனலு நிறைந்தகங்கைக் கரைபுங்
கடந்து திரைகடந்து
கனக மணியி னொளிகடந்து கருணைக்
கடலுந் தான்கடந்து
பேசும் பருவ முரைகடந்து பெருமை
சிறுமை தமைக்கடந்து
பேயி னுடனே பேயனுமாய்ப் பிரமை
கொண் டென்ற னறிவழிந்து
வாசித் தடமே கடந்துநின்ற மௌன
னந்த மெனக்கருள்வாய்
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே.

(சூசு)

செல்ல மனது மடங்கியபின் சென்றே
யூமைப் பருவமது
சேர வரவே யறிவழிந்து செகத்தீதார்
நகைத்துப் பகைத்திடவே
அள்ளி முளரித் தடந்தாண்டி யருண
வுதய ரவிதாண்டி
யடங்கி யிருக்கச் சிவபுரத்தி லடியே
னடியாய் நிலைக்கவருள்

நிலங்கால் ககனங் கடலன லும்
 நீளவிருந்த நெறிச்சுடரே
 நிரவி புலகெங் கினுமுயிராய் நிறைந்தே
 யிருந்த தவப்பொருளே
 பலகா லமுமுன் னிருபதங்கள் பாடிப்
 பாடிக் கசிந்துருகிப்
 பரவும் விழிகள் புனலாறும்ப் பருகி
 யெனது மனதுருகக்
 கலையோ காலேத் தெரிந்திருக்கக் கனக
 வெளிகள் மறந்திருக்கக்
 * கபிலைப் பசுவுங் கதறிக்கத்திக் கன்றைத்
 தேடி வருவதுபோல்
 மலமாக் காதி யகலவென்பால் வந்துன்
 னருட்பால் தந்தருள்வாய்
 மயிலா புரியில் வளர்சன் வாழ்வே
 அவையாம் பிகைத்தாயே.

(ருச)

எந்த நாளு முனதருட்பே ரழகை
 யறிவி லொருபிடியா
 யிருத்தி மகிழ்ந்து கனககிரி யேறி
 முடியை யீசனது
 சிந்தை மிகுந்து புகழ்ந்துவரச் செல்வ
 முடனே கல்விவரச்
 செகச்சா லங்க டமைக்கடந்து சிற்சொருப
 மனம் புணர்ந்து
 வந்துன் னாத முடியருளு மெளன
 னந்தச் சுடர்விளக்கே

* கபிலைப்பசு - தேவபசு.

மாலா கியகிருஷ் ணன் றுணைவி வனச
மலரி னிலையாளே
மைந்த னிடம்வந் தெனைக்காப்பாய் மணியே
யோக வொளிமணியே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம்பி கைத்தாயே.

(௫௫)

கொஞ்சங் கினியே யருள்பழுத்த கொம்பே
கதம்ப வனத்தில்வளர்
குயிலே யிமயா சலத்தில்வருங் கொடிவான்
மதியே பேரொளியே
அஞ்ச தொழிலுக் கதிகாரி யதிமோ
கனமே மாமாயை
யமுத வசனி நான்மறைக்கு மடங்கா
தகண்ட பெருவெளியே
* விஞ்ச புகழ்சேர் திரும்களும் வேதன்
மனையா னொடுநிதழும்
மிருந்து பணியு மரியயனும் † விபுதர்
முனிவர் மறையோர்கள்
வஞ்சி யோபுன் பதங்காண வகைபு
மறியார் வளமயிலே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம்பி கைத்தாயே.

(௫௬)

ஏதோ மனத்தின் விபகார மிதன
லுபர்த்தி தாழ்த்தியென
விறந்தும் பிறந்து நரகமதி விருந்து
மனது சஞ்சலிப்பப்

---

* விஞ்ச - மிஞ்சிய. † விபுதர் - தேவர்கள்.

பேதா பேத மிகப்பேசிப் பெருமை
 பெறுமை யிதனாலே
 பெற்ற சுகந்தா னினிப்போதும் பிரியா
 துன்ற னிருசுரண
 வேதாந் தவருட் கமலமதை விருதாப்
 பிடித்துக் கருகிசிற்ப
 வெட்ட வெளிபோ னேகனுடன் விளங்கக்
 கருணை நிலையருள்வாய்
 மாதா வேமெய்ஞ் ஞானமுதே வரையின்
 முடியில் வளர்பவளே
 மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
 அவையாம் பிகைத்தாயே.

(௫௭)

சோற்றுத் துருத்தி வெகுபுழுக்கள் சுகமா
 யென்ற னகமெனவே
 சொல்லி வளருங் கருநாடு குணைக்
 குயவ னுத்தியதால்
 பார்த்துப் பிடித்த பழம்பாண்டம் பகைத்தே
 யேமன் ருனுடைக்கும்
 பனங்காட் டிலுறை நரிநாய்கள் பருந்தும்
 விருந்தா யருந்திமகிழ்
 ஊற்றைப் பிணத்தை யெனதெனவே யுகந்து
 நின்ற சுகம்போது
 முனது பதங்க ளென்மனத்து ஞறவே
 கருணை மிகவளிப்பாய்
 மாற்றென் றில்லா தருட்கனக வரையின்
 முடிமேல் வளர்பவளே
 மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
 அவையாம் பிகைத்தாயே.

(௫௮)

எடுத்த சன்ன மிறக்குமுன்னே யென்சிந்
 தையுணீ வரவேண்டு
 மிரவும் பகலு முனதடியை யேற்றும்
 வரநீ தரல்வேண்டும்

அடுத்த கலக மிருவினைக ளறவே
 சிவத்தி லுறவேண்டு
 மனுட்டா னாதி தன்னையிழந் தமல
 சுகத்தைப் பெறவேண்டும்
 தொடுத்த படியே யெனைச்சார்ந்து தூக்கி
 யெடுத்து நடுவணையிற்
 சுகமா யிருப்ப வரமருள்வாய் துவாத
 சாந்த நிலையாளே

* மடுத்த கனத்தி நின்மயத்தி மடலே
 கருணைக் கடலாளே
 மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
 அவையாம்பிகைத்தாயே.

(ருக)

உந்திக் கமலத் துறைவாழ்வே யோங்கா
 ரத்தி சதுர்க்கோணத்
 தொளிநு மிதய நிலையாளே யுமையே
 கமலா சனமணியே
 சிந்தித் திடவே யறுகோணஞ் செறிந்த
 மணையி னிலையாளே
 செயமோ கினியே டாகினியே சிந்தா
 மணியே யோகினியே
 சந்தித் திடமே யுன்னிருதா டனையே
 யருள்வாய் தற்பரையே

---

* மடுத்த = நிறைந்த.

பொல்லா வறுமை தனையகற்றிப் பொழுதை
 மறைத்துச் சரமேகம்
 பொழியும் வகைபோற் கவிமேகம் பொழிய
 மொழிநல் வாக்களித்தே
 வல்லா னாக்கி யெனையாள்வாய் வாலாம்
 பிகையே நாரணியே
 மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
 அவையாம் பிகைத்தாயே.

(எச)

அரிபிரம் மாதிரி தேவரொடு மலையைக்
 கடைய விடம்பிறக்க
 வதனாற் பயந்தே யபயமிட வபயங்
 காத்தோன் கரியுரித்தோன்
 எரியப் புரத்தை நகைத்தெரித்தோ னிறையோ
 னென்ப ரறியாதா
 ரிறையோ னுடலில் நீபாதி யிருந்தே
 செய்த விபகாரம்
 தெரியா துலக மறியாதோ சிவனாற்
 தமக்கோர் தொழிலேது
 தேகம் நீயுன் றெழிலெனவே செப்பு
 மறைக ளதுதினமும்
 வரிவில் தரித்த மலர்க்கொடியே வந்தென்
 றனையா தரித்தருள்வாய்
 மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
 அயையாம் பிகைத்தாயே.

(எஃ)

இறையி லிருந்த வகிசயத்தை பெவரா
 லறிய வசமாகு
 மீசன் றனக்குட் டானறிவா னிருமா
 நிலத்தோ ரறியாரே

நிறையுங் கடலு நிலம் * பவன நெருப்பு
 ககன மறியாதே
 நின்னை யறிந்தார் பிறப்பிறப்பு நிலத்திற்
 நிரும்ப முனையாரே
 அறையஞ் சிலம்பு மிகவொலிக்க வழத
 கிரணச் செஞ்சரணி
 யடியே நறிவுக் கோரறிவா யமைந்தே
 யிருந்த பாம்பரையே
 மறைவின் முடிவி னடனமிடும் வனச
 மலர்ப்பூம் பதத்தாளே
 மயிலா புரியில் வளர்சன் வாழ்வே
 அவையாம்பி பிகைத்தாயே.

(எசு)

கருத்தோ செலுத்தச் சல்லடைக்கண் களைப்போற்
 கலங்கி மயங்குதையோ
 கனவி லெவர்க்கு மபகாரங் கருதி
 னாப்போற் காணலுற்றேன்
 பருத்த விருளில் விழிக்குருடன் பாதை
 யறிந்து நடப்பானே
 பதியே பெனது மதிவினையால் படும்பா
 டிவைநா னேதுசொல்வன்
 ஒருத்த ருதவி யதுங்கானே னுனையே
 யடைந்தே னொளிச்சுடரே
 யுதித்த கதிர்முன் னிருள்போலு மோட்டி-
 வினையை வாட்டிடுவாய்
 வருத்த மறிந்த தாயேயுன் மலர்ப்பா
 தத்தில் வீழ்ந்தடுத்தேன்

மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம்பிகைத்தாயே.

(எஎ)

சத்த பரிசு மொடுருபந் தரித்த
ரசமா கனக்கந்தந்
தாவும் பொறிகள் தாமறியுந் தனையே
யறியுந் கரணமது
உற்ற வ்யிர்தா னிவையறியு முயிர்தா
னறியு மதுசாஷி
யுகந்த சாஷி தனையறிய வொருவர்
தமையு நான்கானேன்
முத்த வறிவு முடையோர்தாம் முதர
சாஷி தனையறிந்து

மோகா வேசந் தனைக்கடந்த முனிவ
ரானே ரிருபதங்கள்

• வைத்தென் சிரசிற் றியானமுடன் மகிழ்ந்தே
யிருக்கும் வகைபுகலாய்
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம்பிகைத்தாயே.

(எஅ)

தனதென் றிருப்ப ருலகமதிற் றந்தை
யொடுதாய் தனதாமோ
தனந்தான் றனதோ வகந்தனதோ தழுவு
மனையாள் தனதாமோ
எனதென் றிருந்த பாழுமுட விதுதான்
றனதோ மனந்தனதோ
வெல்லாம் பிரபஞ் சவிர்த்தியினு விதம்போற்
கரவி லிசைந்திருப்ப
உனது பதத்தை யான்பிடித்தே யுணர்ந்தொத்
திருக்கா வகையெடுத்தே

னுடலும் மனதும் வீணைவசத்தா லோங்கித்
 தரள வடிக்குதையோ
 மனது நீங்கி யெனதுவச மாகக்
 கருணை யதுபுரிவாய்
 மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
 அவையாம் பிகைத்தாயே.

(எக)

காண வேண்டு மிருபதத்தைக் களிக்க
 வேண்டு மதுதினமுங்
 கவலைக் கடலா சிபவினைகள் கரைய
 வேண்டு மெனையகன்று
 தோண வேண்டும் ஸ்ரீகிருஷ்ணன் றுணைவி
 யுனது திருக்கருணை
 தோற்ற வேண்டும் நடுவணையிற் றுவாத
 சாந்த வெளியில்மனம்
 பூண வேண்டு மருளமுதம் புகிச்ச
 வேண்டு மெனதுடலம்
 புகழ வேண்டு மருட்கவிதை பொழிய
 வெனக்குன் னருள்புரிவாய்
 வான மதியே * யபரஞ்சி மனையி
 லிருந்த சவுந்தரியே
 மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
 அவையாம் பிகைத்தாயே.

(அ0)

அத்து விதமே சிவபுரமே யனுவி
 லனுவே யகண்டிதமே
 யமுதச் சிவமே யழகொழுகு மருண
 நுதலே நவநிதியே

நல்ல கமல முகத்தாளே நந்தி
 விடையோ னிடத்தாளே
 நலுமா மலர்ச்செஞ் சடையாளே நதிகள்
 பெருகும் பதத்தாளே
 வல்ல பரையே பரம்பரையே மௌன
 தீப மோகனமே
 மயிலா புரியில் வளர்ச்சன் வாழ்வே
 அவையாம் பிகைத்தாயே.

(சுள)

அடர்ந்த ககன முடிவினிலோ ரமுத
 நதிதான் பெருகுவா
 வதனைப் புசித்துப் பணிதந்தே யடியேன்
 மனதா லயமாகத்
 தொடர்ந்த சிவமே யறுக்கித்துத் தொல்லை
 வினையைப் பறக்கடித்துத்
 தொலையாச் செனன வழிதொலைத்துச் சுகமா
 யிருக்க வருள்புரிவாய்
 படர்ந்த வருண மணிநுதலே பரம
 சுகவா னந்தமதிற்
 பாவ மகன்ற மனத்துள்வளர் பத்மா
 சனியே வான்மணியே
 மடந்தைப் பருவ முடையாளே வளர்மின்
 கொடிபேர விடையாளே
 மயிலா புரியில் வளர்ச்சன் வாழ்வே
 அவையாம் பிகைத்தாயே.

(சுஅ)

அணுவுக் கணுவா யிருக்குமுனை யறிய
 வசமோ வருட்கடலே
 யார்தா னறிவா ரரிபிரம னவரா
 ஸ்றிபா வதிசயத்தாய்

குணமுற் றகன்ற நிரஞ்சனமே குறியற்
 றிருந்த பரம்பரமே
 கொள்ளைப் பிறவி தனையகற்றுங் கொடியே
 ககன மின்கொடியே
 கணுவற் றகண்ட வருட்கரும்பே கண்ணின்
 மணியே மணியினுள்ளே
 கலங்கா திருந்த வொளிச்சுடரே கருணைக்
 கடலே நவமணியே
 மணமுற் றொளிர்பூங் கமலமிசை வளருந்
 திருவே மலைமகளே
 மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
 அவையாம்பி கைத்தாயே.

(சுக)

நெஞ்சிற் சபலம் பொருந்தாது நின்னை
 யறிவா லுணர்ந்தொன்றாய்
 நினைக்கப் போகின் றதுவுமிலை நெறிமாற்
 றுயருமாறதுபோல்
 பஞ்சப் பொறிபோற் பவமகலப் பரவும்
 நினைப்பு கருமகலப்
 பரிந்தென் பால்வந் தருள்புரிவாய்
 பரமானந்த சுகப்பொருளே
 அஞ்ச முடலா யிருப்பவளே யானுங்
 கடந்த பரம்பரையே
 யமுத வசனத் திருக்கிருஷ்ண னாகித்
 துணைவி யந்தரியே
 வஞ்சி நவமோகனரூபி வதனும் புயத்தி
 யருண் மயத்தி
 மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
 அவையாம்பி கைத்தாயே.

(எ0)

பச்சை முழுப்பொன் னிறமுடனே பளிங்கு
 பவள முடனீலம்
 பருத்த மேக முடனாகப் பரவி
 யிருக்கும் பசங்கினியே
 அச்ச மறவே யதன்மீதி லருண
 வுதய ரவிகோடி
 யகண்டா கார ரூபம்தா யமர்ந்த
 சிவமோ கனமாதே
 செச்சை யடிமே லணிச்சிலம்புஞ் சிறுகண்
 கிணித்தண் டைகளொலிக்கச்
 சிவனோ டிருக்குங் கொலுமுகத்தைச் சிறியேன்
 காண வருள்புரிவாய்
 வச்சவுனது பொரு ளெனக்கு வரத்தாற்
 கருத்தி லுரைத்தருள்வாய்
 மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
 அவையாம் பிகைத்தாயே.

(எசு)

அணங்கே நவபீ டாசனியே யருளே
 யுதய மதிச்சுடரே
 யாகாயத்தில் முளைத்தெழுந்தே யருவி
 முளரி நிலையாளே
 இணங்கு மடியார் நினைந்தபடி யிசைந்த
 புவன நவமணியே
 யேகா கார மாகவெனை யெடுத்துன்
 னருளைக் கொடுத்தாள்வாய்
 பிணக்கு மலமா யாதிகளிற் பிரியும்
 விடரீ காட்டாதே
 பேரா யிரத்தி தவபுரத்தி பேசா
 மோனக் கொடிமடலே

மணங்கொண் டிருக்குங் குழலாளே வந்தென்
 றனைபாட் கொண்டருள்வாய்
 மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
 அவையாம் பிகைத்தாயே.

(எஉ)

குடும்ப மெனுமைக் கடலதனிற் குலவு
 முடலா கியதோணி
 குறித்தே பிரமன் வகுத்தவகை கொள்ள
 மேற்கால் கீழ்க்காலாய்த்
 தடம்புக் கியதோர் நாளையிலே தடித்து
 வழியோர் சுழியேகிற்
 றுறுமாறு யோர்நொடியிற் றுனே யொதுங்கிக்
 கிடக்கு தையோ
 திடம் புக்கிடவே நேர்கரத்தாய் சேர்ந்து
 வரவே கரையொதுங்கிச்
 செத்தே தயவாய்ப் பார்த்தருள்வாய்ச் செஞ்சொற்
 கிசைந்த திருமாதே
 மடம்பார் முடிவி னடனமிடு மதிசூடியபே
 ரொளி விளக்கே
 மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
 அவையாம் பிகைத்தாயே.

(எங)

கல்லாக் கயவர் முகம்பார்த்துக் காத்துக்
 கிடந்து விழிப்புனலாய்க்
 கரையக் கரைய விதம்பேசிக் கலங்கித்
 திரியக் கடையேனும்
 நல்லார் பதத்துக் கானதொழில் நடத்தை
 யறிய வெனதுமதி
 நம்ப வுறுதி யருள்புரிவாய் ஞான
 னந்தச் சுடர்விளக்கே

முத்த ரறிவே கனகமுடி மோனப்
 பதியே வதிரசத்தின்
 முக்ய ரசமே நவமுடியில் முடித்த
 பரமே திருப்பரையே
 சுத்த வெளியே வெளிக்குநடு சூழ்ந்த
 வொளியே வொளிக்குமுனந்
 தோய்ந்த திரையே திரைக்குமப்பால் தோய்ந்த
 வெளியே வளிகனலே
 மற்று முளப்ர பஞ்சமுறு வடிவே
 யெனது மலைமகளே
 மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
 அவையாம் பிகைத்தாயே.

(அக)

* மருத நிலத்தோ நெருபாலில் வந்து
 வணங்கக் கனமறவி
 வருண னிருதி யருணனெடு வாய்வு
 முடிவி லீசான்யன்
 பொருந்தி வணங்க வமரர்முடி புனையும்
 பதத்தி யருண்மயத்தி
 பூமா தொடுவா ணியுவணங்கும் பொன்னு
 பரணி பணிபூணி
 கருது மடியார் நினைவி லுள்ளங் கரைந்த
 வதனி கல்யாணி
 காமக் கிரிபீ டாசனியே கன்னி
 யுமையே தாரணியே
 வருநற் பருவமாக்கியெனை வளர்சே
 னடிக்கா ளாக்கிடுவாய்

* மிருதநிலத்தோன் - இந்திரன்.

மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே.

(அஉ)

தக்க திரிகோ ணசனத்தி சகல
புவன மானசத்தி
சர்வ பூத மானசத்தி சகலா
கமங்க ளானசத்தி
திக்கு முடையா யமர்ந்தவளே திரிகோ
ணை பப்பொருளே
செம்பொற் கலசத் தனத்தழகி திவ்ய
சோதி மயமான
புக்கு மடியார் சிந்தையினில் புகழ்ந்து
நடன மிடுஞ்சரணி
பூத மைந்தாய் நாதாந்தப் பொருளா
யிருந்த மலர்க்கொடியே
மக்கு மெனது மனச்சலன மறுத்துக்
கருணை மிகுந்தருள்வாய்
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே.

(அங)

அனைத்து மகண்ட முடிவிலொன்று யருளாய்ப்
பழுத்த தவப்பொருளே
யகில புவனத் தனுசுரண மான
சுகமே யற்புதமே
செனித்த பிறவித் துயரறுக்குஞ் சீர்வாள்
பிடித்த காதத்தழகி
இனமு முனையே பணிந்தவர்கள் சிந்தை
கிலையா யிருப்பவளே
கனத்த மயிடா சுரன்சிரத்தைக் கலங்க
வுதைத்த பதத்தாளே

கருணைக் கடலே யாநிதியே கண்முன்
 றுடைய கற்பகமே
 மனத்துட் சலன மறக்கருதி மலர்ச்சே
 வடிபைய யனித்தருள்வாய்
 மயிலா புரியில் வளர்சன் வாழ்வே
 அவையாம்பிகைத்தாயே.

(அஞ)

தூங்கம் பதினா றங்குலமே சுகமாய்
 நடன மிடுஞ்சாணி
 தொலைய வெளிபே வெளிமுதலே சுயம்பிர
 காச நிலையானே
 இரங்கு மடியார் சிந்தையுள்ளே யினிதாய்
 வளரும் வாரிதியே
 யிலகு நினைவு முடையவனே யீன
 ரகம்விட்டிருப்பவனே
 அரங்க முடிவில் நடுவணையி லமுதாய்ச்
 சொரியு மருணதியே
 யமல சுகத்தை யடியேனு மடையு
 மறிவு தரவேண்டும்
 வரங்க ளினிவந் தருள்புரிவாய் வனசா
 சனத்து ளிருப்பவனே
 மயிலா புரியில் வளர்சன் வாழ்வே
 அவையாம்பிகைத்தாயே.

(அரு)

உம்பர் முநிவர் முதலோர்க்கு முணர்தற்
 கரிதா யிருப்பவனே
 யோதா வேத முணர்பவனே யுயிருக்
 குயிரே பொளிக்கொளியே
 அம்பு படர்ந்த விழிப்பொருளே யாவ
 முடியி விருப்பவனே

யரனார் தமது நினைத்தருளு மடியா
 ருளத்துண் மணிவிளக்கே
 கும்ப னுனீக்கும் வியாசருக்குங் குலவு
 நவசித் தா திகட்குங்
 குறிக்குந் திக்குட் பாலர்கட்குங் குறியே
 யருளும் நிலையானே
 வம்பில் பழுத்த ரசக்கனியே மதமோ
 கனியே யோகனியே
 மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
 அவையாம்பி பிகைத்தாயே.

(அசு)

தொந்த வினையா யிருந்தவினை தொலைக்கு
 மருந்தா யிருந்தவனே
 துக்க சுகமா யிருந்ததனைத் துடைக்கும்
 கதியா யிருப்பவளே
 * அந்த கனுமா யிருந்துமவர்க் கதிகா
 வலுமா யிருப்பவளே
 யரியு மயனா யிருந்துமவர்க் கப்பா
 லாகி யிருப்பவளே
 முந்தி நடுவா யிருந்துமதன் முதலாய்
 முடிவா யிருப்பவளே
 முத்தர் சிவமா யிருந்துமருள் மோன்ப்
 பதியா யிருப்பவளே
 வந்தித்திடநீ வந்தெனக்கோர் வழியைக்
 காட்டி யாதரிப்பாய்
 மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
 அவையாம்பி பிகைத்தாயே.

(அள)

பூத மைந்து சதூர்க்கரணம் புலனோ
 ரஞ்சம் பொறிகளபத்தும்
 புகழும் வித்யா தத்துவங்கள் பொருந்தோ
 ரேழுஞ் சிவமஞ்சம்
 பேதா பேத மோராறிற் பிடித்த
 தேகக் கோடியினிற்
 பிறந்தும் பிறந்தே பிறந்திறந்து பொய்யைப்
 புகித்தே பொய்பேசிக்
 காத லுடைய மனத்தைபுன்றன் கருணை
 விழிகொண் டினிநோக்கிக்
 கவலை தணிய வரமருள்வாய் கண்ணே
 யெனது கண்மணியே
 வாத மகண்ட பெருவெனியில் வளரு
 நடனத் தாண்டவத்தி
 மயிலா புரியில் வளரிசன் வாழ்வே
 அவையாம் பிகைத்தாயே.

(அஅ)

ஆரா ரகமு நீயானு யாரா
 வழுது நீயா
 யாரா ருயிரு நீயானு யாவர்
 பொருளு நீயானு
 பேரா யிரமு முடையாளே பேதா
 பேதம் பேசிபென்ன
 இபருமை சிறுமை நீயானுப் பிரியா
 வருளு நீயானுப்
 நாரா யணியே பூரணியே நளினு
 சனத்து ணடிப்பவளே
 நாட்ட மறியா தவருளத்தும் நடனம்
 புரிந்தே நிற்கிலையோ

வாரா கினியே தயைபுரிவாய் வாலாம்
பிகையே பலவகையே
மயிலா புரியில் வளர்சன் வாழ்வே
அவையாம்பி பிகைத்தாயே.

(அக)

தட்டா தனது மொழிகேட்டுத் தமிழேன்
பிழைக்கும் வழிதேடித்
தயைசெய வதுமுன் கடனலவோ தாயே
கருணைக் கோர்முதலே
கூட்டா பிருக்கு முலகி லுள்ளோர் கலங்கிப்
பிரிய வருள்புரிவாய்
கமலா சனியே மாமணியே கருணை
நிதியே கற்பகமே
முட்டா திருந்த சலன்மிவை முழுக
வடிப்பாய் முழுமுதலே
முறிவோர் புருந் திருக்கருஷ்ண முர்த்தி
துணைவி மோகனமே
வட்டா * காயத் தொளிர்சுடரே வாலாம்
பிகையே வந்தாள்வாய்
மயிலா புரியில் வளர்சன் வாழ்வே
அவையாம்பி பிகைத்தாயே.

(கூ)

தத்வா தீதச் சுடர்விளக்கே தமிழே
னுயிரா யிருப்பவனே
சர்வ லோக தயாபரியே சாக்ஷாத்
கார மானவனே
சித்த மோனத் தடியார்தஞ் சிந்தை
யிடையிற் குடியான

சேஷா பரணி மலர்ச்சரணி திருவே
 யருவே திகழுருவே
 வித்தா யடியிற் கனகசபை மேலாய்ச்
 சுகமாய்க் * குண்டலியாய்
 விளங்கா நிற்கு மருட்கனியே மேலோர்
 கீழோர் தொழுபவளே
 வற்று துலவு மருட்கடலே மகிழ்ந்தென்
 றனைவந் தாண்டுகொள்வாய்
 மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
 அவையாம் பிகைத்தாயே.

(குக)

அம்மா ஷனையே யடுத்தவர்கட் கனைத்து
 முலக வசியமுண்டா
 மஷ்டாங் காதி யோகமுட னடியு
 முடியுங் கவனமுண்டாம்.
 தம்மாற் சாபா நுகர்கமுஞ் சுகல
 மூர்த்தி கரமாகுஞ்
 சடமே வெகுநாள் நரைதிரைக டமையே
 யகற்றித் தனியிருக்கும்
 சம்மா வவர்கள் விரலசைந்தால் தொடர்ந்தி
 ரெழுபார் சுழன்றுருளுந்
 துக்க சுகமு மணுகாது சுகரு
 பாதி யருளமையும்
 வம்மா வதைத்தா னேதுசொல்வேன் வாக்கு
 மனதுக் கடங்காதே
 மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
 அவையாம் பிகைத்தாயே.

(குக)

பொன்னே நிறைந்த புதுமலரே புகழ்சேர்
 மறையின் பொருளணங்கே
 பொற்றா மரைப்பூங் கமலமதிற் புகழ்ந்தே
 யிருக்கும் போதகமே
 மின்னே பவழக் கொடிவடிவே மேக
 மனைய கருங்குழலே
 விளங்கு தவழி டாசனியே வித்தாய்
 மரமாய் மறைமுடிவில்
 முன்னே பழுத்த கதிப்பழமே முதிர்ந்த
 மொழியிற் படர்ந்தகொடி
 முதலே துதலே குடியாக முடிவா
 யிருந்த மோகனமே
 வன்னே பொருந்த வருளளிக்கும் வாலாம்
 பிகையே வான்மணியே
 மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
 அவையாம் பிகைத்தாயே.

(கூந)

தூல ரூக்ஷம காரணமே தொலையாக்
 கருணை வாரிதியே
 துவாத சாந்த வெளிதனிலே சுகமா
 யிருக்கும் நிரந்தரமே
 மேலாம் தவத்துக் கதிகாரி விரிந்த
 கமல நடுப்பீடம்
 வியாபித் தொளியாய் வெளியுதன்மேல் வெளியா
 யிருந்த மெய்ப்பொருளே
 ஆல கால விடமருந்து மரண
 ரிடப்பா கத்தில்வன
 ரமுதே தேக வொளிமயமே யருணம்
 புடித்திரி யம்பகியே

வாலாம் பிகையே யுனையடுத்தேன் வந்தென்
 றனைநீ காத்தருள்வாய்
 மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
 அவையாம் பிகைத்தாயே.

(கூச)

மூன்றே யெழுத்தா யிருப்பவளே முனைமே
 லெழுத்தே பதினைந்தா
 முதலா யிருபத் தெட்டாக முடிவா
 யிருந்த மோகனமே
 நீண்ட சமையா சாரமுமாய் நெறியந்
 தரமாய் முகமாகி
 நிகழா தாரக் குண்டலியாய் நின்றே
 யிருந்த நேரிழையே
 பூண்ட வடியா சகந்தோறும் பொன்னம்
 பலமாய் நடனமிடும்
 பொருளே யருளே யெனையாரும் பொன்னே
 கண்ணி னுண்மணியே
 * மாண்ட குருவாய் வந்தவளே மருவுஞ்
 சுகத்தைத் தந்தவளே
 மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
 அவையாம் பிகைத்தாயே,

(கூரு)

ஆறு சமயங் கடந்துநின்ற வருண
 நிதியே சுந்தரியே
 யாசா பாச மகன்றவர்பா லருளா
 யிருந்த வருந்ததியே
 தேனும் பதினெண் புராணமுமாய்த் தீபி
 கையுமாய் நின்றவளே

திக்கோர் வடிவாய் நிற்பவளே செகமே
 வடிவாய் நின்றாயே
 கூறு மன்பத் தொன்றதிலுங் கோடி
 கோடி மந்திரமுங்
 குறிக்கு மனந்த வேதமுமாய்க் குறிப்பா
 யிருந்த பரமாதே
 மாறி யெனது மலமறவே வந்தே
 யடிமை கொண்டாள்வாய்
 மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
 அவையாம் பிகைத்தாயே.

(கூசு)

முக்கட் பரம ரிடப்பாக முதலாய்
 முளைத்துத் தழைத்தவளே
 முன்ன மவனை யின்றவளே முடிவி
 லவனை யாண்டவளே
 செக்க ரிளமா மதிவதனத் தெளிவிற
 றெளிவே தேன்மொழியே
 தேவி யாதி பரஞ்சோதி ஸ்ரீபீ
 டாதி யருளாதி
 பக்கத் துணையே பார்வதியே பரமேஸ்
 வரியே காரணியே
 பஞ்சா கூநரியே யுலகேழும் படைத்த
 தாயே பைங்குளியே
 மக்கள் தமைப்போ லெனைக்காக்க வகைரீ
 யருள்வாய் வளமயிலே
 மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
 அவையாம் பிகைத்தாயே.

(கூசு)

தில்லை யதனுள் நடனமிடுந் திருவே
 யருவே திகழுருவே

தெளிந்த பரமே சிவபரமே செகஞுத்
 திரநான் மறையேமால்
 அல்லைத் தொலைக்கு மருமருந்தே யமுதா
 னந்தக் கடற்பெருக்கே
 யறிவுக் கறிவாய் நீயிருந்தே யனைத்துந்
 துதிக்க வருள்பரையே
 எல்லை கடந்த ட வெளியே யிசைபுட்
 களமே ய்கண்டிதமே
 இதத்துக் கிதமா யிருப்பளே யிரவு
 பகலா யொளிப்பவளே
 வல்ல மதிசூ டியவனிடம் வளரும்
 வாழ்வே யென்கோவே
 மயிலா புரியில் வளர்சன் வாழ்வே
 அவையாம்பிகைத்தாயே.

(சுஅ)

அணியுங் கனக லொளிமலையே யமுத
 நதியே யருட்கடலே
 யதிகா ராதி தேவதையே யகண்ட
 முடிவி லொளிச்சுடரே
 யணியு மணியும் புயத்தாளே பரநா
 தாந்த மடத்தாளே
 பழகு மடியா ரிருதயத்துட் பரவி
 யிருக்கும் பனிமொழியே
 துணியு மனதா கியயோகி தொடரும்
 படியே தொடர்பவளே
 தூங்கா துறக்க மானவளே தொலையாச்
 சுகமுண் டானவளே
 மணியங் கிரணி வினையாடி வளருங்
 கொலுவீற் றிருப்பவளே

மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம்பிகைத்தாயே.

(கூக)

நான்வே நெனநீ வேறானப் நானு
வேதப் பொருளானப்
நாயே னினியா ருடன்பேசி நண்ணுங்
குறையைப் போக்குவது
தான்வே தாந்த முடிவானால் தனக்கோ
செயலு முண்டாமோ
சர்வா னந்தி சக்கரத்தி சட்கோ
ணத்தி சதுர்க்கரத்தி
தேன்வே றுரிசை யுண்டாமோ தீபத்
தொளிவே றுண்டாமோ
தேக முயிரு முயிர்க்குயிராய்ச் சிவமே
யொன்றா யானாயே
வான்வே றுண்டோ திருக்கிருஷ்ணன் வளருக்
துணைவி நீயுசையாய்
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம்பிகைத்தாயே.

(கூக)

அவையாம்பிகை சதகம் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

அவையாரம்பிகை சதகத்தின்
செய்யுள் முதற்குறிப் பகராதி.

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
அ		இ		ஓ	
அஞ்சு	2	இறையி	45	ஒன்றே	38
அடர்ந்த	41	உ		ஒன்றோ	26
அடியார்	22	உச்சிக்	2	ஓல	23
அணங்கே	43	உடலு ம்	25	க	
அணியுங்	59	உந்திக்	36	கண்ணா	6
அணுவுக்	41	உம்பர்	51	கருத்தோ	46
அத்துவித்	48	உற்றார்	26	கல்லாக்	44
அம்மா	55	ஊ		கவலைக்	21
அரசே	37	ஊசி	40	கள்ள	18
அரிபிர்	45	எ		கணத்த	20
அருளுக்	39	எங்குஞ்	23	கனிந்து	29
அலையிற்	24	எங்குநி	5	கா	
அவகா	28	எடுத்த	36	காண	48
அவையார்ம்	1	எண்ண	10	காமக்	17
அழியச்	5	எந்தநா	33	காவே	11
அனைத்து	50	என்ற	16	கான்	32
அன்பத்	27	என்ன	12	கி	
ஆண்ட	24	ஏ		கிளியே	20
ஆய்ந்த	39	ஏதோ	34	கு	
ஆரா	53	ஏழையெ	31	குடும்ப	44
ஆறு	57	ஏன்றான்	18	குலத்தான்	30

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
கோ		தூ		பூ	
கொஞ்சம்	34	தூல	56	பூத	53
கொடுங்	31	தே		பே	
சு		தேனே	4	பெரியோ	19
சுத்தபரிசு	47	தோ		பே	
சு		தொந்த	52	பேயே	9
சிந்தாமணி	14	ந		பொ	
சே		நல்லார்	22	பொன்னே	56
செடத்தை	11	நா		ம	
செல்ல	40	நாளோ	16	மண்ணால்	27
சோ		நான்வே	60	யருத	49
சோதா	15	நீ		மு	
சோற்றுத்	35	நிலங்கரல்	33	முகம்பார்த்	37
ந		நீ		முக்கட்	58
நக்க	50	நீர்மேற்	30	மு	
நட்டா	54	நே		மூலத்	17
நத்வா	54	நெஞ்சிற்	42	மூன்றே	57
நந்கை	8	ப		மே	
நனதென்	47	பச்சை	43	மெய்யிற்	7
நீ		பஞ்சா	4	வ	
நிலலை	58	பண்டு	3	வன்ன	8
நீ		பறந்த	10	வி	
நீரா	7	பா		விதியின்	18
நு		பாகுசேரு	13	வினையின்	29
நூங்கம்	51	பாதாம்	1	வே	
				வெகுநாட்	14

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி முற்றிற்று.

ரிப்பன் புஸ்தகசாலை, 87, தம்புசெட்டி வீதி, சென்னை.

- திவ்ய தேசயாத்திரையின் சரித்திரம்: (இந்தியாவினுள்ள பல திவ்ய ஸ்தலங்களின் மகிமையும் விசேஷங்களும், அந்த ஸ்தலங்களுக்கு இந்நூலின் ஆசிரியர் யாத்திரை செய்த வரலாறும்) ... 2 0 0
- சிவமஹாபுராணம்: வேதவியாசமுனிவராளிய பதினெண் புராணங்களு ளொன்றாகிய இந்நூல் வடமொழியிலிருந்து தமிழில் வசனரூபமாக மொழிபெயர்க்கப்பட்டது: (48 படங்களுடன் கூடியது) ... 5 0 0
- திருவேங்கைக்கோவை: (சிவப்பிரகாச சுவாமிகளாளிய இவ்வரிய கோவைக்கு நூதனமாய் எழுதப்பட்ட பதவுரை, கருத்துரை, விசேஷ உரைகளுடன்) ... 2 8 0
- இந்து பைபிள் என்னும் ஆரியர் சத்தியவேதம்: உபநிஷத் துக்கள் முதலிய ஹிந்துமதத்தின் உண்மைகள். [நூலாசிரியர் படத்துடன்] ... 1 12 0
- மதவிருக்தம்: (உலகத்திலுள்ள பெரிய மதங்களின் சரித்திரமும் வரலாறும்: மூன்று பாகம் அடங்கியது) ... 1 12 0
- குசேலோபாக்யானம்: (குசேலரது திவ்ய சரித்திரத்தைக் கூறும் இந்நூல் 620 பக்கங்களும், 772 செய்யுட்களும், ஒவ்வொரு செய்யுளுக்கும் பதவுரை, பொழிப்புரை, விசேஷ உரைகளும், 28 படங்களும் கொண்டுள்ளது) ... 3 0 0
- ஸ்ரீ விவேகானந்த விஜயம்: விவேகானந்த சுவாமிகளின் திவ்விய சரித்திரமும், அவர் செய்த அற்புதமான பிரசங்கத்திரட்டும்: (சுவாமிகள் படத்துடன்) ... 1 4 0
- ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமஹம்ச விஜயம்: (ஸ்ரீ விவேகானந்த சுவாமிகளின் குருமூர்த்தியாகிய ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமஹம்சரின் அற்புத சரித்திரமும், கதாயிர்தமும்: பரமஹம்சர் படத்துடன்) ... 1 4 0
- ஸ்ரீ சங்கர விஜயம்: ஆதி சங்கராசாரிய சுவாமிகள் சரித்திரம் (ஆதி சங்கரர் படமும், சிருங்கேரி ஸ்ரீ சாரதாம் பாள் படமும் கூடியுள்ளது) ... 1 0 0
- ஸ்ரீ பகவத்கீதை: (ஸ்ரீமத் பொன்னம்பலசுவாமிக ளியந்திய கூடார்த்ததீபிகை என்னும் உரையுடன்) ... 2 0 0

ரிப்பன் புஸ்தகசாலை, 87, தம்புசெட்டி வீதி, சென்னை.

ஸ்ரீ பக்தலீலாமருத் வசனம்: (82 பக்தர்களின் சரித்திரம்) 3	0	0
பிரபோத சந்திரோதய வசனம்: அல்லது மெய்ஞ்ஞான விளக்கம்)...	1	0 0
பிரபலிங்கலீலை வசனம்: (நூதனமாய் தமிழில் வசனப் படுத்தப்பட்ட அரிய நூல்) ...	0	12 0
பழமொழி அகராதி: (இதில் தமிழ் நாடுகளில் வழங்கும் சுமார் 12,000 பழமொழிகள் அகராதி வரிசையாகத் திட்டி அச்சிடப்பட்டுள்ளன) ...	2	0 0
நைடதம் மூலமும் உரையும்: (இதில் அன்னமும் தமயந்தியும் அமைந்த உயர்ந்த ஆப்டோன் வர்ணப்படமும், 27 லீதகிராப்படங்களும் அடங்கியுள்ளன) ...	2	0 0
ஷெ மூலம் (செய்யுளாகராதியுடன்)...	0	12 0
விநோதரசமஞ்சரி: (நூதனமாய்ச் சேர்க்கப்பட்ட தமிழறியும் பெருமான் கதையுடன்) ...	1	2 0
நாலடியார்: (மூலம், பதவுரை, பொழிப்புரை, விசேஷ வரை, இங்கிலீஷ் மொழிபெயர்ப்புகளுடன்) ...	1	2 0
அகம்புற ஆராய்ச்சி விளக்கம்: வேதாந்த சாஸ்திரத்தின் பல அரிய விஷயங்களைத் தமிழில் வசன ரூபமாகத் திரட்டி ஸ்ரீமத் சச்சிதானந்த சுவாமிகள் மாணுக்கர் ஒருவர் இயற்றிய அரிய நூல் [நூலாசிரியர் படத்துடன்] ...	1	4 0
தாயுமானசுவாமிகள் திருப்பாடற்றிரட்டு: முதல் மூன்று பாடல்களுக்கு விரிவான உரையும், நூல் முழுதும் வரும் பாடல்களி லுள்ள அரும் பதங்கட்குக் குறிப்புவையும் அடங்கியது (உயர்ந்த கிலிட்டு பயிண்டு) சுவாமிகள் சரித்திரம், படத்துடன் ...	1	0 0
திருவாசகம்: (அதிய பதிப்பு) மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் ஆப்டோன் படத்துடன்: இப்பதிப்பில் செய்யுள்கள் மூலத்தை வாசிக்கும்போதே கூடியமட்டும் பொருள் விளங்கும்படி சந்தங் கெடாதவண்ணம் சந்தி பிரிக்கப்பெற்று, பைகா (பெரிய) எழுத்தில் நூதனமாய் அச்சிடப்பட்டுள்ளன: மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் சரித்திரமும் காலவரையறையுடன் நூதனமாய் எழுதிச்சேர்க்கப்பட்டுள்ளது ...	1	0 0

உ

சிவமயம்.

காஞ்சீபுரம் வித்வான்

சபாபதிமுதலியாரவர்களியற்றிய

அருணாசல சதகம்.

சென்னை :

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1913.

விலை அணா 1.

உ
சிவமயம்.

அருணாசல சதகம்.

கா ப் பு.

நேரிசைவேண்பா.

திருநாதன் றேடரிய சேவடியான் றன்மேல்
அருணா சலசதக மன்பாத் - தெருணுவால்
சொல்லுதற்கு மும்மதத்த தும்பிமுகத் தான்பதும்
மெல்லடியே நற்றுணையா மே.

நூ ல்.

கலவிருத்தம்.

பொன்பரவுகொன் றையினோவொன் புனலாறுவெண்
மதிசூடுநீ, என்பாரமு மினிதாவணிந் திடுதன்மையா லெளி
யேன்சொலும், புன்பாடலிங் கிதுதன்னையும் போற்றிக்கொள்
வர் யெனவுள்ளெழும், அன்பாலுரைத் தேன்கொண்டருள்
அருணாசலா அருணாசலா. (க)

கடியார்துள வத்* தொங்கலான் கமலப்புது மலர்மேவினான்
படியூடிடந் தடிதேடவும் பறந்தன்னமாய் முடிதேடவும்
கொடியேன்மன மேகோயிலாக் குடிமேவினை யெனிலையநின்
அடியாரெலா மென்சொல்லிடார் அருணாசலா அருணாசலா. (உ)

* தொங்கல் - மாலே.

கற்பம்மனு கற்பம்முப கற்பம்மெனு முறையால்வரு
 பொற்பின்மிசு திருநீறணி புனிதர்க்கலா னின்றொனனு
 நற்பங்கய நலுமாமலர் நணுகும்மரு டானெய்துமோ
 * அற்பின்னடி யார்போற்றிடும் அருணாசலா அருணாசலா. (ந)

வில்லார்மலர்க் கணையேவிய வேளைப்பொடி யாச்செய்தனை
 கல்லாலெறிந் தவன்முத்தியே காணப்பரிந் தனையாதலாற்
 பொல்லாமனத் தவனென்றெனைப் புறமேவிநித் திடலையனை
 அல்லார்த்களத் தெம்மண்ணலே அருணாசலா அருணாசலா. (ச)

முடிபட்டமென் றனக்கேமலர் முகிழ்போற்குழைந் திடக்
 கண்டிடும், வடிபட்டநோக் குடையாள்புவி வானோடனித் திடு
 வாண்மனம், பொடிபட்டநின் றிருமேனியிற் பொரு ட் பூழியன்
 கையிற் பிசும், படிபட்டபோ தென்பட்டதோ அருணாசலா அரு
 ணாசலா. (ரு)

வானாகினை வளியாகினை மால்வேதனோ டமரர்க்கெலாங்
 கோனாகினை யடியார்மனங் குடிக்கொண்டவ ருணவூறிந்
 தேனாகினை யமுதாகினை தேருந்நீட்டிச் செறிபோரினில்
 ஆனாகிமால் வரவூர்ந்திடும் அருணாசலா அருணாசலா. (க)

புல்லாகியே பூடாகியே புழுவாகியே மரமாகியே
 கல்லாகியே னுந்நின்னகர்க் கண்மேவிலே னினியெங்கனே [ம்
 பொல்லாப்பிறப் பொழிந்துய்குவேன் புலையினே னிமயந்தரு
 அல்லார்குழற் கொருபாகனே அருணாசலா அருணாசலா. (எ)

* அற்பு-அன்பு. † களம்-கண்டம். ‡ பூழியன்-பாண்டியன்.

படைக்குந்தொழி லயற்கீந்தனை பரிக்குந்தொழி லரிக்கீந்தனை, துடைக்குந்தொழி லரற்கீந்தனை துதிக்குந்தொழி லடியார்க்கெலாந், கிடைக்கும்படிக்கினிதீந்தனை கிளரும்வைகை தனையன்றுநீ, அடைக்குந்தொழி லாளானதென் அருணாசலா அருணாசலா. (அ)

பரிந்திட்டற மெண்ணன்குமூன் பயில்வாளிருக் கவுகின்னருள், சுரந்திட்டவன் றெண்டர்க்கெனச் சோறன்றுநீ கச்சூரினில், இரந்திட்டதென் னோசொல்லுவா * யெகனத்தவன்றலைபொன்றினை, அரிந்திட்டதிற் பவிதேர்ந்திடும் அருணாசலா அருணாசலா. (க)

மையார்விழி மலைமாதொடு மருவுந்திருக் கோலத்தையோர்கையார்புனன் மலரானிதங் காணப்பரி யாதென்னையோ மெய்யானது வேறுகவே வேதாவரி யுழல்வுற்றனர் ஐயாவவர் மதியென்கொலோ அருணாசலா அருணாசலா. (க௦)

வாதாசன னுண்வின்மலை மாலார்களை மறையேபரி போதாசன னேசாரதி புனியேரத மாக்கொண்டிபின் நாதாபுர நகைத்திட்டது நவிலும்மவ ரகமங்கவோ ஆதாரமா றினுமேலுறும் அருணாசலா அருணாசலா. (க௧)

முன்னுனிதழ் நறுமாலையு முரிதோலுமே புனையத்தரும் பொன்னாடரித ழியினோடும்மெவம் புலியானைமற் றிவைதம்மொடு மன்னாப்பயி ரறவெண்ணியோ வளர்மாமலை யுருவாயினை அன்னையெனு மன்பர்க்கருள் அருணாசலா அருணாசலா. (க௨)

* எகினம் - அன்னம். † இதழி - கொன்னை.

மேனொரு விழியுன்பத மேல்சாத்திய மாயோன்பேரு
மீனாநா ளினுமாங்கவன் விழிகொண்டது ருசியென்றுதீங்
காண்கரும் பதைவேரொடு களைகின்றது போலானதால்
ஆயைனர் தொழுமையனே அருணாசலா அருணாசலா. (க௬)

பாரின்கணை யைந்தாகினை பகர்நீரிடை நான்காகினை
சேருந்தழற் கண்முன்றெனச் செறிந்தாய்வளிக் கிரண்டாகினை
நேரும்விணி லொன்றாகினை நிமிரும்முயிர்க் குயிராகினை
ஆருன்னிலை யறிவார்சொலாய் அருணாசலா அருணாசலா. (க௭)

மாறாவந் தருவோமென வைகுந்தனும் மலர்த்தேவனு
நூறாயிர முறைவந்தெதிர் நுவல்கிற்கினு நின்னன்பர்கள்
பேராயதை நினைவார்கொலோ பிறவிக்கட லதுநீந்தவே
ஆறுநீரீத் தவர்வாழ்த்துறும் அருணாசலா அருணாசலா. (க௮)

ஊனந்தரு மிவ்வாழ்வினி லுலையேற்றுமா மையினண்ணியே
சுனந்தொடர் துயர்மேவினே நென்செய்குவே நெளியேனரு
மோனந்தருநிலையீதென மொழிவாயெனிலினியுய்குவேன்[ண்
ஆனந்தமே யுருவாகிய அருணாசலா அருணாசலா. (க௯)

இடியுங்கரை மரமாமென வெண்ணுமலிவ் வுடறன்னையோர்
பிடியுங்குறை யாதுண்டுநான் பெரிதேவளர்த் துனதன்பினில்
படியுங்குண மிலனாயினும் பரிவாருனை யலதியாவேரே
அடியும்முடி யுங்காணென அருணாசலா அருணாசலா. (க௯)

* மட்டார்மலர் கொடுநின்னடி மலர்பூசனை செய்கின்றி
லார், மொட்டார்தனத் தார்தம்மையே முயங்கித்திகைப் பா

ரைநையோ, கெட்டாரவர் தமக்குன்னருள் கிடையாதுமும்
புரீறெழ, அட் * டாரணன் ரெழநின்றருள் அருணாசலா அரு
ணாசலா. (கஅ)

பாம்பின்விட வாயிற்குளே படுதரைபோ லெளியேனுளந்
தேம்பிப்புல னிற்சிக்குறத் திகைப்புற்றுநல் லுணர்வின்றியே
சாம்பிக்கிடக் கின்றேனரு டருவாபெனி வினியுய்குவேன்
ஆம்பற்சிவ வாய்பங்கனே அருணாசலா அருணாசலா. (கக)

வீட்டுக்கொரு வித்தாகிய மெய்ஞ்ஞானநன் னெறிதேர்கிலார்
பாட்டுக்கருள் செய்வாயெனும் பண்பேனுநன் குணர்கிலார்
கேட்டுக்கிட மாய்நாடொறுங் கிறிசெய்குவா ருய்வார்களோ
ஆட்டுக்குவல் லவனாகிய அருணாசலா அருணாசலா. (உ௦)

செம்பிற்கனிம் பதுரீங்கவே செம்பொன்னெனத் திகழ்
தன்மைபோல், பம்புற்றமும் மலரீங்கவே பரமாவைரீ யென
வோதினை, வம்புற்றநா யேனோர்திலேன் மயிலைக்குளுங்
கயிலைக்குளும், அம்பர்க்குளு மகிழ்பூத்திடும் அருணாசலா
அருணாசலா. (உ௧)

பாராளுமன் னவர்செல்வமும் பகரும்விசும்பிறைசெல்வ
முஞ், சீரானவே தன்செல்வமுந் திருமான்மகிழ் தருசெல்வ
முங், காராருயின் னெனவெண்ணியுன் கழல்போற்றுவார் தஞ்
செல்வமிங், காராலுமோர் வெண்ணுததாம் அருணாசலா
அருணாசலா. (உ௨)

உனக்குண்மறைந் திந்நாளுநா னுறல்போலென தருளா
லினி, யெனக்குண்மறைந் திருமைந்தனே யென்றாய்குரு வாய்
வந்துநீ, நினைக்குந்தொறு நினைக்குந்தொறு நீயன்றியொன்
றுங்காண்கிலன், அனக்குண்டமோர் * பூதக்கருள் அருணா
சலா அருணாசலா. (உங)

காவிக்குநேர் விழிமாதரார் காமக்கட லதின்மூழ்கிய
பாவிக்குகின் னிருதாட்புணை பாலித்திடா பெனிலுய்வனே
நாவிக்கருள் செயுமையனே ஞானத்தவர் புகழ்தூயனே
ஆவிக்குறு துணைமெய்யனே அருணாசலா அருணாசலா. (உச)

ஒன்றாகினை பலவாகினை புளதாகினை யிலதாகினை
பென்றாண மதுகூறுவ தெண்ணுதுதாம் பரமென்றிடுங்
கன்றால்விள வெறிமாயவன் கமலத்தயன் வெருவுற்றிட
அன்றாமுல் வரையாகினை அருணாசலா அருணாசலா. (உரு)

வளர்கார்த்திகை மாதந்தொறும் வருகார்த்திகை நாடன்னிலே
பளகானதில் லாவன்பர்கள் பரிவாகவே யேத்தித்தொழக்
கிளர்மாமலை தனிலேயொளி கெழுசோதிகாட் டாநின்றநின்
அளவார்தெரி பவரையனே அருணாசலா அருணாசலா. (உசு)

ஒருபான்மல ரயனாகவு மொருபாறிரு மாலாகவும்
பொருவாவருட் டிருமேனியாய்ப் பொலிவாயிதன் றியுமாமலை
வருபாவையோர் பாலாகவும் வருவாயிதன் றியுமையனே :
யருவாவையுன் னருளென்னையோ அருணாசலா அருணாசலா.

* பூதக்கு - பூதத்துக்கு.

ஒப்பானதி லொருமூர்த்தியா யொருபாதமார் திரிமூர்த்தியாம்
அப்பான்மைபோன் மலையாகியு மருளின்பெரு மையினையனே
இப்பாருளோர் கண்டேதொழ விருந்தாய்ந்தி மதியாடா
* வப்பார்சடை முடியண்ணலே அருணாசலா அருணாசலா. (1)

இருப்பானது வெளிமலை யிடத்தோர்மா கதமாமலை
மருப்பார்மத மலைபெற்றது வளைவில்லொரு பொன்மாமலை
விருப்பாமித னாலோவொளி மேவும்மலை வடிவாயினே
யருப்பாரெருக் கணிமலையாய் அருணாசலா அருணாசலா. (உக)

பொறியின்வழி மனம்போக்கிடார் பொன்னந்திரு வடி
சேர்வதுஞ், செறியும்மிரு வினையாளர்க டிகழும்பிற விலிழாழ்
வதும், வெறிகொண்மரை பரிதிக்கெதிர் விகசித்துவா தெல்
போலுமென், றறியுநிலை யெற்கீந்தருள் அருணாசலா அரு
ணாசலா. (஁௦)

படியாவுமோர் குடைநீழலிற் பரிக்கும்மவர் மகிழ்செல்வ
முங், கடியார்தரு நிழல்வெகுறுங் † கண்ணுபிரன் மகிழ்செல்
வமு, நெடியோன்மகிழ் தருசெல்வமு நின்னன்பர்தான் பணிந்
தேத்திடும், அடியாரடிப் பொடிநேருமோ அருணாசலா அரு
ணாசலா. (஁௧)

காட்டுக்குளே தவஞ்செய்குவார் கனலின்னடுத் தவஞ்
செய்குவார், தேட்டுற்றநற் கதிகாணவென் செயலிங்குநுன்
கோயிற்குளே, வேட்டுற்றல கிட்டேதிரு மெழுகிட்டிலார் கதி

* அப்பு - கங்கை. † கண்ணுபிரன் - இர்திரன்.

காண்பரோ, ஆட்டுக்குமன் நினைநின்றிடும் அருணாசலா அரு
ணாசலா. (௩௨)

பிறவாநெறி தருவானுநீ பிறக்கும்படி செய்வானுநீ
யிறவாவாந் தருவானுநீ யிறக்கும்படி செய்வானுநீ
மறவாதுனை வாழ்த்தும்படி வந்தாளவும் வேண்டுமையா
* அறவாணர் வாழ்த்தொலிமேவிய அருணாசலா அருணாசலா. ( )

உன்றான்மலர் முடியாகவே யுறுமன்பர்கூற் றுவர்பெற்றபே
றென்றேனுமா லபன்வானுளோ ருறுகின்றில ரெனிலாங்கவர்
கன்றார்களோ விதுநன்றுகொல் கருணாகரா மதிசேகரா
அன்றலமுண் டருள்செய்திடும் அருணாசலா அருணாசலா. (௩௪)

மாளேந்தினை மழுவேந்தினை மதியேந்தினை நதியேந்தினை
காளேந்திலா வெருக்கேந்தினை கமலன்முடி கரத்தேந்தினை
வாளேந்தினு ரெலும்பேந்தினை வறியேன்மொழி பையடிமேந்தி
ஆனேந்தவே வந்தாளுவாய் அருணாசலா அருணாசலா. [நல்

திருமாலொரு கண்வாங்கியுன் செஞ்சேவடி மிசைசாத்தினன்
சுருமாவடர் சூண்ணப்பருன் கண்ணுக்கொரு கண்சாத்தினர்
பெருமானிவர்களில்யாவரேபெரியோரெனச் சிலரெண்ணுவார்
அருமாதவர் மெய்யோர்குவார் அருணாசலா அருணாசலா. (௩௬)

பூமாந்தினேன் முதலோர்தமைப் பொன்றச்செய்வை
யெனவோர்ந்துமே, காமாந்தக னாவயெனுங் கருத்தேதபெரி
தாக்கொண்டுவீ, னேமாந்தர்கள் புகழ்வாரிது வெறியோமிது

* அறவாணர் - தருமத்தினால் வாழ்வோர்.

மஞ்ஞானமோ, ஆமாம்பிணை திரிசாரல்குழ் அருணாசலா அரு
ணாசலா. (௩௭)

கல்லாணைமுன் கைநீட்டியே கரும்புண்ணுமா றருள்செய்தநீ
பொல்லாதகன் மனமுன்னருட் போதந்தனை யண்ணச்செய
வல்லாயலைபோனிற்பெதன்மாயஞ்சொலாய்மகிழ்தொண்டர்கள்
அல்லாதவர்க் கரிதாகிய அருணாசலா அருணாசலா. (௩௮)

வாட்டேறுகண் ணிசைஞானியார் மைந்தன்றனை யாட்
கொண்டநாள், பாட்டேயருச் சனையாமெனப் பகர்ந்தாய்
துணர்ந்தும்பிறர், மாட்டேகவி சொலவெண்ணுமென் மரு
ணைக்குவா யிருவோர்கள்போ, ராட்டேசெய வவர்முன்வரும்
அருணாசலா அருணாசலா. (௩௯)

ஈனந்தரு பிறவிக்கட லிடையேழையேன் பலகால்விழ
ஊனந்தரும் வினையாம்வளி யுறுவித்தலா லுனதின்னருள்
மோனந்தரு குகைசேரவே முன்னிக்கொடு வந்தேனையா
ஆனந்துமா டியவையனே அருணாசலா அருணாசலா. (௪௦)

நாய்தன்னிலுங் கடையாகிநின் னல்லன்பர்தம் பானண்
ணிலேன், வாய்தன்னினின் றனைவாழ்த்திலேன் வணங்கிப்
பணி செய்தும்மிலன், பேய்தன்னொடா டியவாறுபோற் பித்
தேறுமென் னகநண்ணினே, ஆய்தன்னினு மருள்செய்திடும்
அருணாசலா அருணாசலா. (௪௧)

சந்தித்துமா லபன்வாதுசெய் தலினுங்கவர்க் கரிதாகினை
வந்தித்தலா லொருபாணன்முன் வந்தாய்விற் கொதிக்கொடு

சுந்தித்திடி லவரித்திறந் தெனிலெய்தியின் னருள்சேர்குவார்
அந்திப்பிறை முடியாளனே அருணாசலா அருணாசலா. (சஉ)

உமையாளரு ள்ணையாகவு மொருதந்தைநீ தானாகவுந்
தமருன்னடி யாராகவுந் சார்பற்றவர் தமைநோக்குறி
னமனார்நனு காத்தோடுத னுயேனுணர்ந் துணையண்டினன்
அமர்நீதிபார் தொழுமையனே அருணாசலா அருணாசலா. ( )

கார்மேவிய களங்கண்டனன் கழன்மேவுமால் விழிகண்டனன்
போர்மேவுசூ லங்கண்டனன் போதன்றலைக் கரங்கண்டனன்
சீர்மேவுமா திடங்கண்டனன் சிறியேனிட ரினிக்கான்பேன
ஆர்மேவுதா ரணிதோளனே அருணாசலா அருணாசலா. (சச)

திருமாலய னுனதாண்முடி தெரிவானல மந்தார்முனம்
ஒருமாதுவந் தியின்வாய்தலி னுறுமாறறி கிலராகுந்
அருமாரிய திறனென்னையோ வுமைபாகனே யருளாகனே
அருமாதவர் பலநேத்திரிம் அருணாசலா அருணாசலா. (சரு)

வில்லாளமன் னவன்வாழுவோர் மகவாயவந் கருளீந்திடும்
* வில்லார்மதி முடியண்ணலே வினையென்பிறந் திடவைப்பை
கல்லாய்மா மரையேனுநீ கனிவோடமர் தருமிப்பதி [சேயல்
யல்லாவிடந் தனில்வைத்திடேல் அருணாசலா அருணாசலா. ( )

வரமாமல ரவனீந்திட வாடுனோர்களுந் கிடரேசெயு
நரகாசுரன் றனைவெல்லமுன் னாராயணன் றவஞ்செய்தலின்
ஒருபாதியாங் கவனுக்களித் தொருபாதிதே விக்கீதலால்
அருவாய்மரு வினையோசொலாய் அருணாசலா அருணாசலா. ( )

எள்ளுக்குளெண் ணெய்ப்போலவு மெறிமாம்பணி யொளி
போலவுங், கள்ளுற்றபூ மணம்போலவுங் கனகத்துறு மொளி
போலவும், விள்ளுற்றிடா துயிர்தோறுநீ மேவுற்றதோர்ந்
தவர்ப்போற்றுவேன், அள்ளுற்றநீ றணிமெய்யனே அருணா
சலா அருணாசலா. (சஅ)

உமையாளுன விழிமுடுநா ளொளிருங்கதிர் மதிவானிடை
சமைவாயிருக் கவுநள்ளிரு டரணிக்குணமு டியதன்மையாற்
கமையாருநின் விழிகாரணக் கதிர்மாமதி யெனவோர்ந்தனன்
அமைவாமனத் தவர்ப்போற்றிய அருணாசலா அருணாசலா. (அ)

பெருமைக்கட னிறவண்ணனும் பிரமன்முத லியதேவரும்
ஒருமிக்கமாய் தருமுழிதோ ரெருதானுமாய் தரனீங்கவே
தருமக்கட வுள்வெள்விடை தானாய்வா வுவந்தூர்ந்திடும்
அருமைத்திரு வருளாளனே அருணாசலா அருணாசலா. (ரு)

கலையார்மதி கதிராகுநின் கண்ணோரண் டையுமுடு
நாண், மலையான்மகள் கழுவாய்செயும் வகைசொல்லியே வினை
நின்னரு, ணிலையீதெனி னெவருய்ந்திடார் நிமிர்செஞ்சடை
மிசையேமதி, அலையார்ந்தி யொடுகுடிய அருணாசலா அருணா
சலா. (ருக)

தக்கன்முனிந் தேகூறிய சாபந்தொடர்ந் தெய்தாதுணைப்
புக்கண்முசந் திரேனோர்கலை பொலிவெய்தவுன் முடிமீதிலே
வைக்கும்படி யச்சந்திரன் மனநைந்துசெய் தவமென்னையோ

* அக்கன்புட னணிமெய்யனே அருணாசலா அருணாசலா. (ர)

உன்னன்னிலை வினவும்பொழு துமைதன்னையே வியந்தா
 ளென; மன்னும்பழு னையிற்சங்கமாய் மருவிச்சிறு விதிமா
 மசு, ளென்னப்பொலி கென்றேவிய தெவர்க்கும்மரு டாவல்
 லவோ, அன்னத்தவன் பணியையனே அருணாசலா அருணா
 சலா. (ரு௩)

விண்ணாருமிந் திரனக்கினி * விறலந்தக னிருதர்க்கிறை
 தண்ணர்வரு ணன்வாயுவே தனதன்னுட னீசானனும்
 உண்ணாடிமூழ் கியதீர்த்தமின் றென்றேயெம திடர்தீர்த்திட
 அண்ணாமலை பெனநீடிய அருணாசலா அருணாசலா. (ரு௪)

பூசிக்கநன் மலருண்டுதீம் புனலுண்டென் னெறிதேர்குவான்
 வாசிக்கவா கமமுண்டுநின் மலர்நோக்கமு முண்டாகுமே
 னேசித்தெளி யேனுய்குவே னீரோடுகண் மணிபூண்டுளத்
 தாசற்றவர் தொழுமையனே அருணாசலா அருணாசலா. (ரு௫)

திருவாசக மொன்றுண்டுநற் றேவாரமு முண்டாங்கவை
 கருவாய்வழி வாராநெறி காட்டும்மெனச் சான்றோர்சொலத்
 தெருளாதுவீ னேயையவோ தெருநாயினுங் கடையாயினேன்
 அருமாதவர் துதியோவிலா அருணாசலா அருணாசலா. (ரு௬)

பல்லார்விடப் பணியாமுன்னைப் பரிந்தேதொழ வருளீந்
 ததும், பொல்லாவிட முண்டண்டரைப் புரந்தாள்வது மோர்ந்
 தும்முனைக், கல்லார்களைச் சேராநெறி கடையேற்கருள் செய
 வேண்டுமால், அல்லார்கட லையிலாடிய அருணாசலா அருணா
 சலா. (ரு௭)

* விறகி - வெற்றி. † ஆசு - குற்றம்.

தேவாதிதே வாவென்கிலேன் சிவலோகநா தாவென்கிலேன்
காவாயா னேயென்கிலேன் காபாலிவர் தாளென்கிலேன்
சேவானதூர் வேயென்கிலேன் சிறியேனத னாலோவையா
ஆவாவென வருள்செய்கிலே அருணாசலா அருணாசலா. (ருஅ)

கன்னாகுபே ராவிந்திரா காமாமுக சோமாபுவி
மன்னாவென வேபொய்யரை வாழ்த்திக்கவி சொல்லாமனன்
குன்னாரான் பெருமன்பர்தா ஞ்ளம்வைத்துவாழ்த் துறநல்கு
அந்நாவலூ ராளிக்கருள் அருணாசலா அருணாசலா. [வாய்

பச்சென்னிற மொருபாலுறப் பைம்பொன்னிற மொருபாலுற
வெச்சென்றதீ நிறமேவிமேல் வெண்ணீறுபூத் திடநின்றநீ
நச்சுண்டிருண் டிடுகண்டமு நணலுற்றதைம் பூதங்களுக்
கச்சென்னிறிற் பதுகாட்டவோ அருணாசலா அருணாசலா. (ரு0)

பன்னாகணைத் துயின்மாயனே பரிவோடுகாத் தருள்செய்துவ
னென்னாச்சில ரெடுத்தோதுவரீ துண்மையே லிமையோர்வரை
தன்னாற்கடைந் திடவந்தரஞ் சங்கண்டவ ரஞ்சித்தொழும்
அந்நாள்புர வாவண்ணமென் அருணாசலா அருணாசலா. (ருக)

காமத்தொடுகொலைகுதுபொய் களவுக்கிடந் தந்தென்மனம்
பூமத்தமென் பணிகின்றநீ பொருந்தற்கிடந் தாராமையால்
ஈமத்தெரி நரகம்மெனக் கிடமாகுமென் றெணிகின்னரு
ளாமெய்த்துணை யேநம்பினேன் அருணாசலா அருணாசலா. (0)

உனக்குள்ளடி யேன்மேவியு முனையோர்கிலா மையினிவ்
வுடல், எனக்கென்னவீந் தனைமுன்னிரு ளென்னோடுசேர்ந் தந்

தோவெனீ, நினக்குப்புறம் பாப்பிற்கவே நீடுற்றதா லென்செய்
குவேன், அனக்கன்னினேநீர் தருமாதர்குழ் அருணாசலா அருண
சலா. (கூட)

பாசக்கிடம் * பசுவென்னவும் பசவுக்கிடம் பதியென்னவு
மாசற்றமா மறைபேசுமம் மாயைப்பசு வாமென்னுளே
தேசிற்பொலி பதியாகுநீ திகழ்கின்றதற் புதமல்லவோ
ஆசைக்குமே னிமிர்சோதியே அருணாசலா அருணாசலா. (கூச)
யான்செய்தனன் பிறர்செய்தனரெனதியா நெனுமஞ்ஞானமே
யூன்செய்ப்பிற வியைநல்குமென் றுணர்ந்தேனின தருளாலினி
வான்செய்ப்பத விகள்யாவினு மபங்காநெறி தந்தாளுவாய்
ஆன்செய்நெடுங் கொடியாளனே அருணாசலா அருணாசலா. ( )

வெய்ப்போனுத யஞ்செய்திடில் விரவும்மிரு ளொழிவா
தல்போற், பொய்யானதில் குருவந்திடப் பொய்ப்போதநீங்
கடுமென்னவே, மெய்யானநா லுரைசெய்யவும் வீணேதிரிந்
துழல்வார்சிலர், ஐயாவவ ருய்வார்கொலோ அருணாசலா அரு
ணாசலா. (கூசு)

பரையுன்னிரு விழிமுகைப் பதமத்தனி விரற்பத்திலும்
வருகங்கைபத் தினின்மூன்றயன் மாலிந்திர னுக்கீந்துமற்
றொருநான்குமூன் றையும்கேணியி லொளித்துப்புவ னங்காத்
அருமைச்செய லறிவாரெவர் அருணாசலா அருணாசலா. [தகின்
மடவார்மய றுனோப்புறம் வருகின்றபல் பிணியோர்புறந்
திடமும்வறு மையுமோர்புறந் தீராததிப் பசியோர்புறம்

கடனாகும்வன் பேயோர்புறங் கழிமானமாங் குரங்கோர்புறம்
அடலான்மெலிந் துனையண்டினேன் அருணாசலா அருணாசலா.

தாய்மார்களுஞ் சலித்தார்வரு சமனாருளோ சலித்தார்
மலர், வாய்வேதனுஞ் சலித்தானழன் மலிகும்பியுஞ் சலித்
திட்டதாற், சேய்நா னினிச் செயும்வண்ணமென் செப்பாய்ப்பல
கலைவேதமும், ஆய்மேலவர் தொழுமையனே அருணாசலா அரு
ணாசலா. (சுக)

மனையாண்மனம் வெறுப்பாகவு மாதாமனம் வெறுப்பாகவுங்
கனிவானபெண் கன்பிள்ளைகள் கசந்தேமனம் வெறுப்பாகவுஞ்
சனியாமிரு மலுமீழையுஞ் சார்ந்தேழையே னலியாவகை
அனையாமென வந்தாளுவாய் அருணாசலா அருணாசலா. (எ0)

காட்டுக்குளே தவஞ்செய்குவார் கனலுக்குளே தவஞ்
செய்குவார், நாட்டுக்குளே யறஞ்செய்குவார் நதியாவினும்
போய்மூழ்குவார், பாட்டுக்குநால் வர்களெய்திய பரிசிற்பய
னடைவார்களோ, ஆட்டிற்பொலி தீக்கண்ணனே அருணாசலா
அருணாசலா. (எக)

* பறவைக்கர சாணந்தவெம் பணிவந்துபோற் றப்பூண்
டரீ, மறமுற்றுமா தவனேவிட வருபாப்பணிந் திடவீலையோ,
திறமுற்றுவன் பிலனென்றனைச் செயிர்த்தாட்கொளா வகை
யென்னைமுன், அறவர்க்கரு டருமையனே அருணாசலா அரு
ணாசலா. (எஉ)

எரிகின்றதீப் போற்சீறியே யியமன்வரு மேற்பேதை
யேன், பரிகின்றமார்க் கண்டேயர்போற் பணிந்துன்பதம்
போற்றுந்திறந், தெரிகின்றிலே னதனாலினே சிறியேனை
யாண் டருள்வெம்பவி, யரிகின்றசென் னியிலேற்றிடும் அருணா
சலா அருணாசலா. (எஃ)

தம்மாலறி வனயாவையுந் தாமல்லவென் பதுமைந்தனை
சும்மாவிருந் திடுமாறெனச் சொல்லித்தெரி விப்பான்மலர்க்
கைம்மாண்முத வியயாவையுந் கார்த்தோர்குரு வாய்வந்தனை
அம்மாவுன தருளென்னையோ அருணாசலா அருணாசலா. (எச)

கடலாழ்களர் படுமாயின்வெங் கரிதன்னையு நரிகொல்வது
போலாசையாம் படுசேற்றினிற் புலையேன்விழுந் துழல்கின்ற
தாற், பாலாமிரு வினைவெல்லுநின் பதமெங்ஙனந் தொழுவே
னையா, ஆலாலமுண் டருணாதனை அருணாசலா அருணாசலா. ()

பொருளீட்டவு மதனானவப் பொத்தற்சுடந் தனையோம்பவு
மருளீட்டுமா தர்களாசையின் மயங்கித்திரி தரவுங்கொலோ
தெருளீட்டுமித் தனுவீந்தனை தேவாதிதே வாவென்னையே
அருளீட்டுமன் பர்கள்போற்றிய அருணாசலா அருணாசலா. ()

பொய்யானதே குடிக்கொண்டது புழுவானதோ நெளி
கின்றது, சையோகமே விழைகின்றது சவமாகமேல் விழுகின்
றது, மெய்யானதிக் கிதைநாயினென் வினைசமந் துழல்கின்
றிலேன், ஐயாவுன தருள்வேண்டினேன் அருணாசலா அருணா
சலா. (எஃ)

இந்நாள்வரை யிலுமுண்டகோ நெல்லாமள விடவெண்
ணிலோ, பொன்னுமலை தானேருமோ புலையேனின முணலே
பெரி, தென்னாவழல் வேனாதலா வியமன்வர வேயுன்னுவான்
அந்நாளின்மு னீவந்தருள் அருணாசலா அருணாசலா. (எஅ)

பறக்குஞ்சிறை மறையன்னமும் படிசீண்டகோட் டொரு
பன்றியுங், கறக்கின்றவான் பாலாட்டியே கனிவாயருச்சித்தின்
றவன், இறக்கும்படி செய்யுன்பர்தா மெய்தும்பய னுணரார்
கொலோ, அறக்குஞ்சியஞ் சடையாளனே அருணாசலா அரு
ணாசலா. (எக)

தாய்தந்தைநீ குருதெய்வநீ தமிழேனுயி ரதூநீயென
வாய்தந்தனமொழிவேனலான் மனமாண்ட நின்னடியாரொடுந்
தோய்தந்துவல் வினைநீங்கவுந் துலையொத்தநன் னிலைகூடவும்
ஆய்தந்திலே னுய்வேன்கொலோ அருணாசலா அருணாசலா. ()

மடர்த்தாண்டனின் மலையுச்சிமேன் மதியாதுநா டொறு
மேகுதல், பார்த்தாங்கவன் வெருவும்படி பணித்தோர்புறஞ்
செலவைத்தநீ, வேர்த்தாவென வுணைமேவுமென். வினையார்
புறஞ் செலவைத்திலே, ஆர்த்தார்முடிக்கணியண்ணலே அரு
ணாசலா அருணாசலா. (அக)

தெள்ளித்தெளி தருமன்பர்பாற் சேர்ந்தேயரு வீவாய்
படர், முள்ளிக்குவே விகள்போடுதன் முறையல்லவென் பது
போலெனை, யெள்ளித்திரு வருளீந்திலே யெனினேழையே
னென்செய்குவேன், அள்ளிப்புனன் முடிமேற்கொளும் அரு
ணாசலா அருணாசலா. (அஉ)

தேன்பட்டசொல் வியராசையிற் நிகழாலைவாய்க் கரும்
பென்னவே, நான் பட்டுநொந் தனன்மேலுமோ நமனார்வரி
லென்செய்குவேன், கான்பட்டபூங் குழல்பாகநின் கழல்சூடி
யாட் கொளவேண்டுமால், ஆன்பட்டநீன் கொடியண்ணலே
அருணாசலா அருணாசலா. (அ௩)

பதியாகுநின் பதமாமலர் பணியாதபே யருகின்புகழ்
துதியாதமு டருமாலயஞ் சூழ்வந்திடாப் புலையாளரும்
கதியாதுகா னுவரையையோ காலன்கதை யடிப்படுநைந்
ததியாகுல மடைவாரலால் அருணாசலா அருணாசலா. (அ௪)

மாயோனையுந் தொழுகின்நிலன் மலரோனையுந் தொழுகின்நில
னையேனினை யேபோற்றுவே னல்காயரு ளெனிலாங்கவர்
ஏயேயென நகைசெய்வரே யெனநாணிநான் மெலிகின்றனன்
ஆயேயென வடியார்க்கருள் அருணாசலா அருணாசலா. (அ௫)

* பொருப்புச்சிலை யாயுன்னருட் போதந்தலைப் படுமன்பர்க
ணெருப்புக்கும்வா யுவினுக்குநீ ணீருக்குமஞ் சார்மேலுமோ
மருப்புக்கடா ழறவிக்குமே மனமாய்வுற ரெனவோர்ந்துநின்
அருட்புக்குவான் விழைகின்றனன் அருணாசலா அருணாசலா.()

வாசிப்பதுன் னடியார்புகழ் வந்திப்பதுன் னடியார்பத
நேசிப்பதுன் னடியார்பத நினைகிற்பதுன் னடியார்பதம்
பூசிப்பதுன் னடியார்பதம் புனைகிற்பதுன் னடியார்பதம்
ஆசிப்பதுன் னடியார்பதம் அருணாசலா அருணாசலா. (அ௬)

* பொருப்பு - மலை.

பொன்னுக்குளே யொளியென்னவும் பூவுக்குளே மண்
மென்னவும், என்னுக்குளே நீமேவுவ தெளியேனுணர் தரு
மாறுசெய், துன்னுக்குளே யான்மேவவு மொருநீயருள் செய
வேண்டுமால், அன்னக்கொடி யோன்போற்றிடும் அருணாசலா
அருணாசலா. (அஅ)

வேலிக்குமுள் ளிடவெண்ணிலார் வெறிகொண்டபேயர்
களாகியோர், காலுக்குமுள் ளிடல்போலுனைக் கடையேன்மறந்
திதுகாறுமே, மாலுற்றமெய் யதுபோற்றியுன் மலர்த்தாடொழு
மாறோரந்திலன், * ஆலிக்குமுள் ளத்தோர்க்கருள் அருணாசலா
அருணாசலா. (அக)

† நட்டுத்தொழா தவனென்றரு ணல்காயிஃ தோர்வாரெனிற்
றெட்டுக்கலா லெறிந்தோற்குமுன் றொலையாதவின் பந்தந்தது
கட்டுக்கதை யென்றேசிலர் கழறிக்கொள்வா ரேயம்மொழி
யட்டிச்சுடு மென்காதினை அருணாசலா அருணாசலா. (க௦)

கையாற்பெறு பயனின்மலர்க் கழலர்ச்சனை யதுசெய்தலே
மெய்யாற்பெறு பயன்மெய்யனீ மேவாலய மதுசூழ்தலே
பொய்யானதில் வாயாற்பயன் போற்றித்துதி செயலிங்கவை
ஐயாவெளி யேற்கெய்துமோ அருணாசலா அருணாசலா. (க௧)

மலமுன்றுடை யாருக்கருள் வடிவங்கொடு வந்தாங்கவர்
சலமுன்றிரு வினையொப்பிலே தருபோதுவா தனைநீங்கியே
நலமுன்றுற வருள்செய்யுநீ நாயேற்கருள் செய்வாய்கொலோ
அலமுன்றுதோ ளவனேடிய அருணாசலா அருணாசலா. (க௨)

* ஆலித்தல் - களித்தல். † நட்டு - நேசித்து.

பாசாடவிக் குள்ளைம்புலப் பகைவேடருக் குறவாதலாற்
காசாசையான் கொண்டற்பீர்தங் கடைவாயிற்றே னுங்காத்திது
பூசாபல னோவென்றுளே புலம்பித்திரிந் துழல்கின்றிலேன்
ஆசாரமா ருதார்க்கருள் அருணாசலா அருணாசலா. (கூங்)

புலையானதோர் தொழில்செய்யினும் பொய்யானதோர்
மொழிபேசினும், கொலையாகிய செயல்செய்யினும் கொடிதாங்
கள வதுசெய்யினு, மலையாதுகின் னருள்சேர்வரேல் வறியே
னவ ரடிசேர்வனல், அலையாருஞ் டியவண்ணலே அருணாசலா
அருணாசலா. (கூசு)

படைப்பானுரீ யுலகியாவையும் பரிவாயனித் திடுவா
னுரீ, துடைப்பானுரீ பொய்பொய்யெனத் தோற்றுவகை மறை
ப்பானுரீ, கடைப்பாலனுக் கிரகஞ்செயுங் கண்ணுளனுரீயாய
யன், அடைப்பாற்றுவியில் வோனாபதென் அருணாசலா அருணா
சலா. (கூரு)

பாடார்கவி பரியாருனைப் பனிமாமலர் கொடுபூசியார்
தேடாரசி யார்தம்மைபுக் தினமுண்டதே யுண்டையையோ
மாடாமெனத் திரிவாரவர் மனம்வெந்துகும் பியில்வீழ்வரே
ஆடாதபே யுடனாடிய அருணாசலா அருணாசலா. (கூசு)

போகாதுவா யுலையுள்ளுளே பூரித்துநே ரிற்போக்கியே
சாகாமனத் தவராகிதின் சார்புற்றிட வேயெண்ணுதல்
சேகார்தரு பலவேணிகள் செறித்தாங்கதன் மேலேறியே
ஆகாயமெட் டிடல்போலுமால் அருணாசலா அருணாசலா. (கூஎ)

மாலாரொரு கற்பந்தனின் மழைமேகமாய் வரவாங்கதன்
மேலாயினை பின்னும்மொரு விடையாய்வர வேயூர்ந்தனை
பாலார்மொழி மாதாய்வரப் பரிவாவிடப் பாலீந்தனை
ஆலாலமுன் னும்பித்தனீ அருணாசலா அருணாசலா. (கூஅ)

பாய்வானதி நீர்ப்பாய்ச்சினும் படரெட்டியின் கனிகைப்பறா
நாய்வானிமி ராதாற்பல நாண்கொண்டி றுக் கிக்கட்டினு
மாய்வாகிவன் மனநேருறு வகையாங்கவை போலாதிலார்ந்
தாய்வார்க்கரு னுனையண்டினேன் அருணாசலா அருணாசலா.

கொம்பாரிடை வண்டார்விழிக் கொங்கார்தனச் சிங்காரிக
டம்பான்மனஞ் சென்றேபழி சண்டாளனை யென்றான்வையோ
செம்பாகினேர் மொழிபங்கனை சிந்தித்தவர்க் குபர்வீடருள்
அம்பாரசடை நம்பாவொளிர் அருணாசலா அருணாசலா. (கூஓ)

படியாளுமன் னவர்வாழவும் பரிவோடுமன் னுயிர்வாழவும்
முடியாமறை தான்வாழவும் முதலானைச வம்வாழவுங்
கடியானெறித் தமிழ்வாழவுங் கவிவாணர்யா வரும்வாழவும்
அடியார்கள்வா ழவுநன்கருள் அருணாசலா அருணாசலா. (கூக)

அருணாசலசதகம்

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

அருணாசல சதகத்தின்

செய்யுள் முதற்குறிப் பகராதி.

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
இடியுங்	4	கடியார்	1	தக்கன்	11
இந்நாள்	17	கலையார்	11	தம்மா	16
இருப்	7	கல்லாளை	9	தாய்தந்	17
ஈனந்	9	கற்பம்	2	தாய்மார்	15
		கன்னா	13		
உ		கா		திருநா	1
உமையாள	10	காட்டுக்	7	திருமாலய	10
உமையாளு	11	காட்டுக்கு	15	திருமாலொ	8
உனக்குண்	6	காமத்	13	திருவா	12
உனக்குள்	13	கார்மே	10	தே	
உன்றாண்	8	காலாழ்	16	தெள்ளித்	17
உன்னன்	12	காவித்	6	தே	
ஊ		கை		தேவாதி	13
ஊனந்	4	கையாற்	19	தேன்பட்	18
எ		கோ		நட்டுத்	19
எரிசின் ற	16	கொம்பா	21	நாய்தன்	9
என்றாக்	11			பச்சென்	13
ஒப்பான	7	சந்தித்	9		
ஒருபா	6	செ			
ஒன்ற	6	செம்பிற்	5		

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
படியாவு	7	பூமாந்	8	முன்னு	3
படியானு	21	பெ		மே	
படைக்	3	பெருமைக்	11	மேனா	4
படைப்	20	பொ		மை	
பதியாகு	18	பொய்யா	16	மையார்	3
பரிந்	3	பொருப்	18	யா	
பரையு	14	பொருளீட்	16	யான்செ	14
பல்லார்	12	பொறி	7	வ	
பறக்குஞ்	17	பொன்ப	1	வரமா	10
பறவைக்	15	பொன்னுக்	19	வல்லா	10
பன்னா	13	போ		வளர்	6
பா		போகாது	20	வா	
பாசக்	14	ம		வாசிப்	18
பாசா	20	மடவார்	14	வாட்டாறு	9
பாடார்	20	மட்டார்	4	வாதா	3
பாம்பின்	5	மலமூன்	19	வானா	2
பாய்வா	21	மனையான்	15	வி	
பாரா	5	மாயோனை	18	விண்ணாளு	12
பாரின்	4	மார்த்	17	வில்லார்	2
பி		மாலா	21	வீட்டுக்	5
பிறவா	8	மாரு	4	வே	
பு		மானேன்	8	வெய்யோ	14
புலையான	20	முடிபட்	2	வேலிக்	19
புல்லாகி	2				
பு					
பூசிக்க	12				

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி முற்றிற்று.

ரிப்பன் புஸ்தகசாலை, 87, தம்புசெட்டி வீதி, சென்னை.

- ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமஹம்ச விஜயம்:—ஸ்ரீ விவேகா
நந்த சுவாமிகளின் குருமூர்த்தியாகிய ஸ்ரீ ராமகிரு
ஷ்ண பரமஹம்சரின் அற்புத சரித்திரமும், கதா
மீர்தமும் [பரமஹம்சர் படத்தடன்] ... 1 4
- ஸ்ரீ விவேகாநந்த விஜயம்:—விவேகாநந்த சுவாமிகளின்
திவ்விய சரித்திரமும், அவர் செய்த அற்புதமான
பிரசங்கத்திரட்டும் [சுவாமிகள் படத்துடன்] ... 1 4
- ஸ்ரீ பகவத்கீதை:—ஸ்ரீமத் பொன்னம்பல சுவாமிக
ளியற்றிய கூடாரத்ததிபிகை என்னும் உரையுடன் 2 0
- பிரபோத சந்திரோதய வசனம்:—அல்லது மெய்ஞ்
ஞான விளக்கம் ... 1 0
- பிரபுலிங்கலீலை வசனம்:—நூதனமாய் தமிழில் வச
னப்படுத்தப்பட்ட அரிய நூல் ... 0 12
- ஸ்ரீ சங்கர விஜயம்:—ஆதி சங்கராசாரிய சுவாமிகள்
சரித்திரம் (ஆதி சங்கரர் படமும், சிருங்கேரி ஸ்ரீ
சாரதாம்பாள் படமும் கூடியுள்ளது) ... 1 0
- ஸ்ரீ பக்தலீலாங்குத வசனம்:—(82 பக்தர்களின் சரித்திரம்) 3 0
- கல்லாடம் மூலமும் உரையும் [புதிய பதிப்பு] ... 3 0
- திருவேங்கைக்கோவை:—(சிவப்பிரகாசசுவாமிக ளரு
ளிய இவ்வரிய கோவைக்கு நூதமாய் எழுதப்பட்ட
பதவுரை, தருத்துரை விசேஷ உரைகளுடன் ... 2 8
- இந்து பைபிள் என்னும் ஆரியர் சத்திய வேதம்:—உப
நிஷத்துக்கள் முதலியன (நூலாசிரியர் படத்துடன்) 1 12
- மதவிருஷம்:—(உலகத்திலுள்ள பெரிய மதங்களின்
சரித்திரமும் வரலாறும்: (மூன்று பாகம் அடங்கியது) 1 12
- திவ்விய தேச யாத்திரையின் சரித்திரம்:—(இந்தியாவி
லுள்ள பல திவ்ய ஸ்தலங்களின் மகிமையும் விசே
ஷங்களும், அந்த ஸ்தலங்களுக்கு இந்நூலின் ஆசிரி
யர் யாத்திரை செய்த வரலாறும்) ... 2 0

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மாம்பாக்கம் திருபாத்தியாயரென்னும்

பெயருள்ள

திருச்சிற்றம்பலம் திருவல்லிச்சாலை

இ ய ற் ற ி ய

அண்ணாமலைச்சதகம்.

சென்னை :

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1908.

விலை அரை 2.

உ
சிவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

அண்ணாமலைச்சதகம்.

விநாயகர் காப்பு.

நேரிசைவேஃபா.

அண்டமனைத் தும்பரவு மண்ணு மலைச்சதக
மொண்டமிழாற் பேதையே னேதவே—தொண்டர்பணித்
தெண்ண வரந்தருநல் யானைதிறை கொண்டருண்முக்
கண்ண வரந்தருந்தாள் காப்பு.

நூற்பெயர்.

நேரிசைவேஃபா

மன்னுதிரு வண்ணு மலைச்சதக மென்றும்பேர்
பின்னு மொருநாமம் பேசுவாம்—இந்நிலத்திற்
றங்கு புகழ்வசந்த ராயச் சதகமென்று
மெங்குந் துதிப்பதா மே.

நூல்.

க ட வு ள் வ ா ழ் த் து.

ஆசிரியவிரூதம்.

கார்கொண்ட திருமேனி செந்தா மரைக்கணன்
கமலால யத்தென்கணன்
காணரிய பேரொளிச் சுடராடி யண்டக்
கடாகழ நுவிநின்ற

வேர்கொண்ட திருவுருவ மருவுருவ மாகியுல
 கெங்கும் ஸயாபியாகி
 யெல்லா வருக்கடொறு முயிராகி யவ்வுயிர்க்
 கின்பவா னந்தமாகிப்
 பார்கொண்ட தூலசூக் குமமாகி யழியாத
 பரசத்தி யிடமுமாகிப்
 பஞ்சகிர்த் தியமும் புரிந்தருள் சுரந்தெழும்
 பரசிவ மகாலிங்கமே
 ஆர்கொண்ட மலைவளச் சிங்கபுரி யரசசெய்
 தருள்பெறு வசந்தராயர்
 அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ண முலைக்குரிய
 வண்ண மலைத்தேவனே.

(க)

நீருக்கோவலுந் ஸ்தலப்பேருமை கூறியது.

கருணா கரக்குக முனிக்காக வேமுனங்
 கைலாய கிரியின்முருகன்
 கைவேல் னிடுக்கவந் தூன்றலா லேதிருக்
 கையிலவே லூராகு மெய்ப்
 பொருணய னூரவ தரித்ததல மௌவையார்
 புகலும்வெண் பாவினுக்காய்ப்
 பொங்குபா நெய்வந்த பெண்ணைநதி சூழ்தலம்
 பொன்மாரி பொழியுந்தலம்
 வருமா வருட்பெரிய நாயகியும் விரட்ட
 மாதேவர் வாழுந்தலம்
 மாதவக் குகமுனி மகந்தனிற் றெய்விக
 மன்னனவ தாரத்தலம்
 அருணா சலக்கிருஷ்ண தாண்டவ வசந்தவா
 னுந்தகை வசந்தராயர்
 அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ண முலைக்குரிய
 வண்ண மலைத்தேவனே.

(உ)

அபிஷேகவிதி கூறியது.

சுத்தசல மபிடேக நல்லெண்ணெயரிசிமாத்
 தூண்மஞ்ச நெல்லிமுள்ளி
 தூபஞ்ச கௌவியமோ டாவிநெய் பாறயிர்
 சுவையான பஞ்சாமிர்தம்
 உற்றபல மாக்கதலி மாத்நையு மெலுமிச்சை
 யோங்குதம ரத்தைநார்த்தை
 யொண்கணிச் சீனாகுளஞ் சித்தேன் நிரட்டுபா
 லுயர்கருப் பஞ்சாறுடன்
 மெத்துமிள நீரன்னம் வில்வநீர் தபனநீர்
 மிளிர்ப்பான் நிரத்தநோதகம்
 மென்பசந கற்பூர நன்புனுகு சந்தனம்
 விளங்குதா ராபிடேகம்
 அத்தனுக் கித்தகைய வபிஷேக மேபுநிர்
 தருள்பெறு வசந்தராயர்
 அண்ணவி னிற்றுதிசெ யுண்ணு முலைக்குரிய
 வண்ண மலைத்தேவனே.

(ந)

அருள்பெறுமா நெங்கனமென வீரங்கல் கூறியது.

தருமல ரெடுத்துனைப் பூஜைபுரி வோமெனிற்
 நண்மலர்த் தேனருந்தச்
 சமையந் தெரிந்துமுகை யவிழ்கின்ற போதுவிழ்
 தனிவண்டி னுலெச்சிலாம்
 விரிபுன லெடுத்துனக் காட்டுவோ மென்கலோ
 மேபுமண் டீகமாமை
 மீனத்தை நெண்டிருந் துலவலா லந்தநீர்
 மிகுதியுந் தானெச்சிலாந்
 தெரிமறை யிருந்ததி மூவர்தே வாரங்க
 டிருவாச னுதிசை

செய்வமெனி லோதுதிகள் செய்நாக்கு ளெச்சிலென்
 செய்துனக் காளாவனே
 அருள்பரம தேசிகக் குகநமசி வாயர்திரு
 வருள்பெறு வசந்தராயர்
 அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ண முலைக்குரிய
 வண்ண மலைத்தேவனே.

(ச)

திருவண்ணாமலைத் தீர்த்தத்தொகைவகை கூறியது.
 இந்திரன் தீர்த்தமோ டக்கினித் தீர்த்தமா
 மெமதீர்த்த நிருத்திர்த்த
 மியல்வருண தீர்த்தமுயர் வாயுதீர்த்த தம்வடக்
 கெழிலாங் குபேரதீர்த்தம்
 நந்தலறு மீசானி யன்மீர்த்த மிறைவியுண்
 னாமுலைத் தீர்த்தமரிய
 நந்திங்க தீர்த்தமா ணிக்கவா சத்தீர்த்த
 பாடரும் பிரமதீர்த்த
 முந்துசிவ தீர்த்தமரி மைந்துசக் கரதீர்த்த
 மெய்ப்பெருங் கட்கதீர்த்த
 முந்நூற்றின் மேலுமறு பதுதீர்த்த மேவுதல
 மொழியினின் னருணசலம்
 ஐந்துபூ தந்தலத் தொருதலமி தென்பர்கா
 னருள்பெறு வசந்தராயர்
 அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ண முலைக்குரிய
 வண்ண மலைத்தேவனே.

(ரு)

ழவர் பாடல்பெற்ற சீவஸ்தலமிருக்குமிடங் கூறியது.
 காவிரியின் வடகரையி லறுபத்து மூன்றுபதி
 காண்டருந் தென்கரையினிற்
 கருதுமொரு நூறுமிரு பத்தே மெனுப்பதி
 கணிக்கலீ ழத்திரண்டு

கோவியற் பாண்டிபதி நான்குமலை நாடொன்று
கொங்கிலேழ் நடுநாட்டினிற்
கூறுமிரு பத்திரன் டாந்தொண்டை நாட்டிற்
குறிக்கிலெண் ணன்கு தலமாம்
பூவிரவு துளுவத்தி லொன்றுவட திசையைந்து
புகலிலிரு நூறுமெழுபான்
புணருமோர் நாலுதல மூவர்பா டியதலம்
புண்ணியத் தலமென்பர்காண்
ஆவதொறு நின் னுண வளித்திடும் பரமனே
யருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணவி னிற்றுதிசெ யுண்ண முலைக்குரிய
வண்ண மலைத்தேவனே.

(சா)

மாசந்தோறு மபிடேகவகை கூறியது.

வருடாதி சித்திரைத் திங்கள்பூ ரணைநாண்
மருக்கொழுந் தபிடேகயாம்
வைகாசி சந்தனம் தானியில் பலாப்பழமு
மாங்கனி கதலிக்கனி
கருதாடி சர்க்கரைந லாவணியி லதிரசங்
காணும் புரட்டாசியிற்
காய்ச்சிய திரட்டுபா லைப்பசி கன்னமாங்
கார்த்திகைத் தீபார்ச்சனை
திருமார் கழிக்குறைய தைத்தேன் குடங்கிந்தஞ்
சேர்ந்தகம் பளமீன்மதித்
நிந்தயிர் பரமனுக் காட்டல்விதி பூரணைத்
தித்தோறு மாசபூசை
யரிதா யறிந்துனக் கபிலேக மதுபுரிந்
தருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணவி னிற்றுதிசெ யுண்ண முலைக்குரிய
வண்ண மலைத்தேவனே.

(சா)

விபூதி நரிக்கும் விதி கூறியது.

நித்தலும் வைதிக ராதிமறை யோர்கட்கு
 நீர்கொடு குழைத்து நீற்றை
 நெற்றியிற் பன்னிரண் டங்குலத் தளவதாய்
 நேராய்த் தரித்த நெறியாஞ்
 சித்திரமி ழைத்தசிங் காதனத் தரசபுரி
 செங்கைவே லரசருக்குத்
 திருநீற்றை யொன்பதங் குலநீள மாய்நுதம்
 சேர்த்தணித லேவிதியதாஞ்
 சுத்தவை சியருக்கு நாலிரண் டங்குலஞ்
 சூத்திரற் கேழங்குலந்
 தோகையர் தமக்குநா லங்குலத் தளவெனச்
 சொன்னதே மகுடாகமம்
 அத்ததே வாங்குலந் திரிசூல வடிவணித
 லருள்பெறு வசந்தராயர்
 அண்ணாவி னிற்றுதிசெ டுண்ண முலைக்குரிய
 வண்ண மலைத்தேவனே.

(அ)

பிராமணர் சட்கருமாதி விதிகூறியது.

வேதமது தானேதன் மற்றொருவ ருக்கோது
 வித்தரூ மியாகஞ்செயல்
 விதியோடு மற்றொருவ ருக்குநல் யாகஞ்செய்
 வித்தலோ உதலேற்றல்
 ஒதுமிவை சட்கரும மாகனன் னியமொன்
 றுரைத்தகா ருகபத்தியம்
 ஒன்றுசடர் சக்ஷணக் கினியொன்ற திவைமூன்று
 முறமுந் திரேதாக்கினி
 கேதமறு பியூல்பிரம சாரிகர கத்தன்
 கிளர்ந்தவா னப்பிரத்தன்

கேடில்சந் நியாகியிவை யாச்சிரம நான்கதாங்
கீதவே தங்கணன்காம்
ஆதிவரு ணர்க்கென வியாசமுனி செய்தவிதி
யருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ண முலைக்குரிய
வண்ண மலைத்தேவனே.

(கூ)

அநக்கியங்கோடுக்குங் காலபலன் கூறியது.

இரவிலோ ரையைந்து கடிகையது ஷக்கால
மேத்துவான் மீனிநங்க
ளெங்கும் விளங்குமக் காலையி லருக்கிய
மிறைத்திடுதல் பூரணபலன்
மருவுமிரு பானேழு கன்னலரு ணோதயம்
வானிலகு தாரகையெலா
மழுங்கியு மழுங்கா திருக்கவர்க் கியமீதன்
மத்திமப் பலனாகுமாம்
உரைசெயிரு பானெட்டி லீன்னுதய முநிவொளி
யொழிந்தருக் கியமதமமா
முதயமே லர்க்கியம் வந்திமை துனபல
னுரைக்குமறை யோர்க்கென்பர்காண்
அருணகிரி நாதர்புக முயிலவன் றுதையே
யருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ண முலைக்குரிய
வண்ண மலைத்தேவனே.

(கூ)

அட்ட விராகங்களில் பிராமணர்க் கிவையென்பதும்
பிராமணர் நித்திய உருமவியுங்கூறியது.

கருதுபிர மந்தேவ தம்பரசா பத்தியங்
காணமகி ழாருடமாங்

கந்திருவ மசுரமுமி ராக்கதம் பைசாச
 கலியாண மோரெட்டினிற்
 பரவுமுத னுன்கும் பொருந்தியா னினிகருப்
 பாதான மாதியான
 பதினாறு மாச்சிரம நான்குசட் கருமமும்
 பழகுமுத் தழுவும்வேள்வி
 பிரவியதி யாமுன் னுஷக்கால நீராடி
 யேன்றதிரி சந்திகால
 மிருகையா லர்க்கியம் பூசையென பாசன
 மியம்புகா யத்திரிசபம்
 அரியநால் லேதாத்தி யயனமறை யோர்செய்கை
 யருள்பெறு வசந்தராயர்
 அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ணு முலைக்குரிய
 வண்ணு மலைத்தேவனே.

(கக)

இருபத்தோரு யாகஜீதீன் பெயர் கூறியது.
 ஒதரிய வக்கினிட் டோமமத் தியாக்கினிட்
 டோமமக் கிரகாயணி
 யுத்தியஞ் சோடசி வாசபே யம்மாக்கனி
 கோத்திரஞ் சதுர்மாசியந்
 தீதிலா வத்தோரி யாமமதி ராத்திரஞ்
 செப்புமக் கினியதேயந்
 தெரிசபு ரணமாச நிருடபசு பந்தஞ்
 கிராவணி சவுத்ராவணி
 மேதனகய சத்திரி சிராத்தமோ டட்டகை
 விளங்குபாக் ராயணமுடன்
 மேஷபார் லனமாச வயசியிரு பத்தொன்றும்
 வேதநவில் யாகங்களாம்
 ஆதினேள் ஷியல்வந்த வமிசநர சிங்கவே
 ளருள்பெறு வசந்தராயர்

அண்ணவி னிற்றுதிசெ யுண்ண முலைக்குரிய
வண்ண மலைத்தேவனே.

(கஉ)

அரசாளவேண்டுந் தன்மைகூறியது.

மலைபரண் காடரண் மதிலரணு நீரரண்
மருவுமிந் நான்கரணமும்
மந்திரிக டளகர்த்தர் குடிபடையு முடையராய்
வலியசது ரங்கசேனை
நிலையுடைய ராயெளிய ரெளிதினிற் கண்டுகொள
நேரிடுங் கருணையுளராய்
நிலமுழுங் குடிகன்பா லாறிலொரு கடமையின்
னிதினொண்டு தனதுநாட்டிற்
கலகமிடு வோர்களைக் கொலைகளவி னோர்களைக்
கனதுஷ்ட மிருகங்களைக்
கண்டித்து மனுநா லறிந்துசெங் கோலின்முறை
காத்திடுத லரசாட்சிகான்
அலையுனற் பாண்டிநா டாண்டசொக் கேசனே
யருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணவி னிற்றுதிசெ யுண்ண முலைக்குரிய
வண்ண மலைத்தேவனே.

(கங)

அரசர்கட் துறுதிச் சுற்றங் கூறியது.

மந்திரியர் கருமாதி காரர்கடை காப்போர்கண்
மருவுநகர் மாக்கள்சுற்ற
மலைபடைத் தலைவரோ டிவுளியே நிடுமறவர்
மதயானை வீரரெண்மர்
சந்ததமு மரசருக் குறுதுணைவ ராமியல்பு
தவறாத வந்தணுளர்
சாந்தமுறு நட்பாள ரொடுமடைத் தொழிலர்நோய்
கனையறிந் தவிழ்தமிழ்

புந்தியுண் மருத்துவர் கலைஞரு நிமித்திகப்
 புலவரிவ ரைவர்களுமெப்
 போதுமர சர்க்குறுதி யாகின்ற சுற்றம்து
 புகலுமனு நீதிகண்டாய்
 அந்திசந் தியுமுச்சி வந்தனம் பூசைபுரி
 யருள்பெறு வசந்தராயர்
 அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ண முலைக்குரிய
 வண்ண மலைத்தேவனே.

(கச)

திருமுனைப்பாடிநாட்டுப் பிரமாணங் கூறியது.

மன்னியல் பசம்புரவி யேறியொரு கணமதில்
 வலம்வரும் புனியைநீயே
 மாமுடி கனித்தாள்க வென்றுமு வேந்தரும்
 வாய்மலர்ந் தருளவாங்கே
 மின்னுறு குணக்குக் கடற்கரை வரைக்குமிகு
 மேவுமலர் சோலைதெற்கு
 விளங்குதிரு வாத்துறை விதிட்டகுடி வெள்ளாறு
 மேற்றிசைக் கொல்லிமலையாந்
 தென்னியல் வடக்குப் புனற்றருங் கடியாறு
 செப்புமிந் நான்கெல்லையுட்
 டிருமுனைப் பாடிநா டதுசதுர் முடிபெற்ற
 தெய்விக மன்னனாண்ட
 அந்நிலையில் சிங்கபுரி நன்னிலத் தரசுபுரி
 யருள்பெறு வசந்தராயர்
 அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ண முலைக்குரிய
 வண்ண மலைத்தேவனே.

(கரு)

தேய்வீகராசன் மங்களங்கூறியது.

பணிவெள்ளி செம்பொனப ரஞ்சிமணி மரசுதப்
 பச்சைநிகழ் வைரீரியம்

பவளமா ணிக்கோ மேதகங் கோமளம்
 பணிமுத்து புஷ்பராகம்
 மணியுந்து மாபரண மாலைபும் பன்னிரு
 வகைத்தெய்வ மலர்மாலையும்
 மார்பத் தணிந்துமா முடிசூடி யிலகுபசு
 வான்புரவி யூர்ந்துவேள்வி
 நணியுள் னெழுந்துவந் துயர்திரு முனைப்பாடி
 நாடாந் திருக்கோவ லூர்
 நல்லசிங் காசனத் தெய்விக ராசனு
 நரசிங்க முனையர்வாழ்க
 அணிவெள்ளி கோதரகுல தீபமென வந்தநிதி
 யருள்பெறு வசந்தராயர்
 அண்ணவி னிற்றுதிசெ யுண்ண முலைக்குரிய
 வண்ண மலைத்தேவனே.

(கசு)

தேய்விகராஜன் சதுர்முடிச்சிறப்புந் கூறியது.

பன்னிரண் டலர்மலை புனைகின்ற திண்புய
 பராக்ரமத் தெய்விகரீ
 படையெடுத் தமர்புரிய வேண்டா மெனச்சொலிப்
 பாராளும் வேந்தர்காண
 மன்னரோர் மூவரும் மல்லுயுத் தம்மேற்று
 மல்லாட லுக்கிளைத்து
 மற்போர் புரிந்திடற் கிவனொருவ னரசிங்க
 மாவீர னெனவியந்து
 தென்னனுஞ் சோழனுஞ் சேரனுந் தந்தமுடி
 செல்வமுடி பென்றுசூட்டத்
 திருமுடி யுடன்றோன்று மொருமுடிச் சதுர்முடித்
 தெய்விக குலத்துதித்த
 அன்னமென மதிவளரு நிபுணமெம் பிரதுரை
 யருள்பெறு வசந்தராயர்

அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ண முலைக்குரிய
வண்ண மலைத்தேவனே.

(கௌ)

தேய்விகராசன் பன்னிரண்டுமலைவகை கூறியது.

கொம்பலர் பசும்பொனேர் கொன்றைபுனை மாதனை
கூவிளங் குமிழ்சண்பகங்
குலவுபரி மளவகுள மலந்துளவு கமலமலர்
கோங்குசெங் குவளைவாகை
தும்பையார் வேம்புபன் னிருமலை கொண்டபுய
சுந்தர விலாசமார்பன்
தூயசுதூர் முடிமகுட சேகரன் மும்மன்னர்
சொந்தசம் பந்தமுடையோன்
கம்பமத முத்தலைக் காரண்ட னைச்சயங்
கண்டவேல் கொண்டதிறலோன்
காசினியை யெழுநூறு வயதாண்ட தெய்விகக்
காவலன் மகிமைகண்டாய்
அம்புய மலர்ந்தழுக கெம்பீர ராசர்புக
முருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ண முலைக்குரிய
வண்ண மலைத்தேவனே.

(கஅ)

மலையரயன் தேய்விகளு யவதரித்தமை கூறியது.

கரையில்புகழ் கைலையிற் சிவனுமையு மருவுமக்
காலேமலை யரயனேர்நாட்
கடவுளுக் கறிவியா தேபுகப் பரமனக்
காதன்பா துலனைநோக்கித்
தரையின்மா னிடஞ்ச் சனிப்பபெயன் றுரைசெயத்
தாழ்ந்தவன் சோர்ந்துநிற்குந்
தருளத்தி லுமையெழுந் துன்மாம னாப்பிறவி
சார்வனோ வென்றிறைஞ்சி

யுராசெயச் சாபந் தவிர்க்கவேண் வெதாலிவ்
 வுலகத்தி ல்னைவயிற்றி
 லுதியாமல் வேள்வியி லுதித்தவனி யாள்கவென்
 ரோதிடக் குகமுனிமகத்.
 தரயனென வந்ததெய் விக்ருலோத் துங்கதுரை
 யருள்பெறு வசந்தராயர்
 அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ண முலைக்குரிய
 வண்ண மலைத்தேவனே.

(கக)

தேய்வீகராசன்
 மனைவிகள் பெயர் கூறியது.

சேரன் பயந்தபது மாவதியெ னும்பெயர்த்
 தெரிவையும் பாண்டியன்மகட்.
 டினமால் பொருந்துகாஞ் சனமலை யென்னுமொரு
 தேவியுஞ் சோழனீன்ற
 பேரன்பு கொண்டசண் பகமலை யென்கின்ற
 பேதையு மணம்புரிந்த
 பெண்ணையாற் றங்கரைக் கோவறெய் வீகனருள்
 பெருமா னிலங்குநாவ
 லாரன் றுதித்திருத் தொண்டத் தொகைக்குள்
 ளுமாபதி யுருக்கலந்தே
 யுற்றவறு பத்துழ வரிலொருவ ராகின்ற
 வோங்குநர சிங்கமுனையர்
 ஆனவம் மிசகுல குபேரனிகர் செல்வதுரை
 யருள்பெறு வந்தராயர்
 அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ண முலைக்குரிய
 வண்ண மலைத்தேவனே.

(உ௦)

சத்தபுரிராசு துமாரிகளைத் தேய்வீகராசன்
மணஞ்சேய்தமை கூறியது.

காசிரா சன்மக ளனப்பிரபை தன்னையுங்
காஞ்சிபே ரிகதனீன்ற
கமலர் வதிப்பெணு மயோத்தியிற் சிசுருமன்
கன்னியாங் கனகையினையும்
மாசுறும வந்தியா புரிவிசா லாக்கன்
மகிழ்ந்தருள் கலாவதியினை
மன்னுந் துவாரகைச் சந்த்ரவரு மன்றரு
மடந்தையும் பலமாலையுந்
தேசவட மதுரையம் போசவிசை யாவருமர்
செல்விகம லக்கண்ணியைச்
செல்வபுரி மாயைமா சேனன் பயந்தமதி
சேர்ந்தவுந் பலநபனியை
ஆசையொடு வேட்டதெய் விககுலோத் துங்கதுரை
யருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ணு முலைக்குரிய
வண்ணு மலைத்தேவனே.

(2க)

அங்கவை சங்கவை கலியாணங் கூறியது.

சிங்கள மெனுந்தேய முழுதாளு மன்னன்
சிறந்தபேர் பாரிசாளன்
செய்தவப் பயனாற் பிறந்தநற் குணமான
சிறுமியங் கவைசங்கவை
மங்கையர்க ளிருவரை வளர்த்தெடுத்த தெளவையார்
மாடிகக் கணபதிகையான்
மணவோலை யெழுதிமும் மன்னரைக் கோவலூர்
வரவழைத் தறுகிடற்குத்
தங்கிப் பனந்துண்ட மரமாகி யேபழந்
தரநதிப் பெண்ணைநெய்பா

முன்வரப் பாடியப் பெண்களைத் தெய்விகத்
தலைவன் மணம்புரியவே
அங்குதவு மௌவைதொழு மைங்கரன் றந்தையே
யருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ண முலைக்குரிய
வண்ண மலைத்தேவனே.

(22)

மெய்ப்பொருளையுந் சரிதங் கூறியது.

செப்பருந் தெய்விக மன்னவன் நென்னவன்
செவ்விகாஞ் சனமாலையைத்
திருமணஞ் செய்தவனை மருவிப் பயந்ததொரு
சிறுவர்மெய்ப் பொருளையனர்க்
கொப்புறு பசம்புரவி யூர்ந்துமுன் வட்டம்வந்
துற்றநடு நாடுதன்னி
லொத்தவிந் திரதசை யினத்தங்க ளெல்லா
முவந்தரசு புரிசுவாயென்
றிப்பெருங் கோவலின் மணிமுடி தரித்திட
விருந்தமெய்ப் பொருளையனர்
ஈன்றசந் ததியெலா நத்தமன் னவனென்
றிருந்தடுங் குடிகள்கண்டாய்
அப்பெரிய மெய்ப்பொருளி னற்குலம் விளங்கவந்
தருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ண முலைக்குரிய
வண்ண மலைத்தேவனே.

(23)

நரசிங்கமுனையர் சரிதை கூறியது.

வந்துலகில் புகழ்கொண்ட தெய்விக மன்னனெழின்
மலையமான் றந்தபதுமா
வதிமா திணைப்புணர்ந் தரிதாய்ப் பயந்ததொரு
மைந்தனர சிங்கமுனையர்க்

கிந்தநடு நாடெனுந் திருமுனைப் பாடிநாட்
 டெல்லைக்குண் மலைமன்னனா
 யிருவென்று முடிசூட்டி வைத்தபடி யாலதற்
 கேயந்தநர சிங்கமுனையர்
 சந்ததியில் வந்தவர்கள் மலையடன் னென்றுபெயர்
 சாற்றநெடு மேற்றிசையெலாந்
 தங்கிய பெருங்குடிக ளாய்நிறைந் துழுதுபயிர்
 தானிடுஞ் செல்வர்கண்டாய்
 அந்தநர சிங்கமுனை யரயர்பே ரன்புநெறி
 யருள்பெறு வசந்தராயர்
 அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ண முலைக்குரிய
 வண்ண மலைத்தேவனே.

(2ச)

தலசேகரநாயனார் சரிதை கூறியது.

சோழன் பயந்தசண் பகமலை வதுவையிற்
 ரேய்ந்துதெய் விகினிற்
 தோன்றல்குல சேகரன் சுருதியை யுணர்ந்தன்ன
 தாய்முனைப் பாடிநாட்டில்
 வாழுமூன் றினிலொன்று தன்பங்கி லாசித்து
 வடாடு போய்வந்துதன்
 மனைவியை விடுத்தே குடந்தையின் குடபான்
 மணிச்சோழன் மாளிகைக்கண்
 ணாழினை றி யாற்றாதி மூப்பியைச் சேர்ந்ததி
 லுதித்தவர்கண் மூப்பனாரென்
 றுலகெலாஞ் சொல்லவுஞ் சுருதிமன் னென்றுபெய
 ருண்டா யிருப்பர்கண்டாய்
 ஆழ்தரு பெருஞ்சுனைகள் சூழ்தருஞ் சிம்மபுரி
 யருள்பெறு வசந்தராயர்
 அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ண முலைக்குரிய
 வண்ண மலைத்தேவனே.

(2ரு)

மீருகண்டு முனிவராற் காரண்ட நவநரித்தமை கூறியது.

கற்கோட்டை யிறைசைநகர் நந்தன வனத்திற்
கனத்தமிரு கண்டுமுனிவன்
கடவுளைப் பூசிக்க மலர்கொண்டு வாவெனக்
கடிதினொரு பிரமசாரி
விற்கோட்டு மலர்கொயச் செல்காலை வஞ்சனை
விபாவரி யரக்கமாதர்
விளையாட லைக்கண்டு தாழ்த்துவர வம்முனி
வெகுண்டசுர னாவாயெனச்
சொற்கேட்டவ் வசுரனாய்ப் பிறையூர் மலைச்சார
றேன்றுகா ரண்டனைமுன்நீ
துண்டித்த வாகைவேல் கொள்புயத் தெய்விகத்
தோன்றல்புகழ் சொல்லவெளிதோ
அற்கூட்ட மணிகண்ட நாதாவி னோதனை
யருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ண முலைக்குரிய
வண்ண மலைத்தேவனே.

(2௬)

வேளாளர் பேருமைகூறியது.

தேவால யந்தொறுந் திருவிழாப் பூசையுஞ்
செப்பரிய பிரமாலயத்
தெய்வமறை யோர்செய்யு நித்தனை மித்தியமுந்
திரிசந்தி யாகங்களும்
பூவாளு மன்னர்சது ரங்கபல முதலான
பொக்கிஷ மிகுஞ்செல்வமும்
பொன்வெள்ளி தனதானி யம்பல சரக்கினுற்
பொருளாக்கும் வணிகர்தொழிலுங்
கோவாதி சோடச மகாதான தருமமுங்
குலவயத் தனை வர்சசமுங்

கோளாறு கொண்டிழும் வேளாள ருழுபடைக்
 கோலதன் பெருமையன்றோ
 ஆவாற் சுறந்தபா லபிடேக னேயனே
 யருள்பெறு வசந்தராயர்
 அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ண முலைக்குரிய
 வண்ண மலைத்தேவனே.

(௨௭)

வைசியர் பெருமகூறியது.

செம்பொனைக் கல்லினி லுரைத்தாணி வைத்துத்
 தெளிந்ததன் மாற்றுரைப்பர்
 திரளுடைமை யடகுவைத் தாலுநிலை கண்டுமேற்
 செட்டாக நிதிகொடுப்பர்
 பம்புநவ ரத்நப் பரீட்சைரதி கண்களாற்
 பார்த்துவிலை பைப்பணிப்பர்
 படியுந் தராசுமுண் ணடுநிலை நிதானம்
 படைத்தநா நிலைமையுடையார்
 நம்பவரு வர்த்தகமு காந்திரங் கோடிபொன்
 னம்புவார் வரவுசெல்வு
 நாடோறு நாடுவார் நாணய மிலார்க்கணுவு
 நல்கார்கள் வைசியர்கண்டா
 யம்புவியில் வணிகர்பாற் செம்பொன் வளர்ந்திடுந்
 லருள்பெறு வசந்தராயர்
 அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ண முலைக்குரிய
 வண்ண மலைத்தேவனே.

(௨௮)

நான்துவருணர்க் கறுதொழில்கூறியது.

வேதம் படித்தலொரு வர்க்கோது வித்திடுதல்
 வேள்விசெயல் செய்வித்திடல்
 வேண்டுவ திரத்தலொரு வர்க்கீத லாறுதொழில்
 வேதியர்க். கானவிதியாம்

ஓதறான் வேளயிசெய லீதலிவ் வுலகெலா
 மோம்பல்படை பயிறல்பொருத
 லோராறு மரசர்தொழி லோதலியா கஞ்செய்ய
 லோங்குபொரு ளீட்டலீதல்
 கோதனைக் காத்தலே நுழல்வைசிய ராறுதொழில்
 குயிலுவத் தொழிலேருழல்
 கோகாத்தல் காருக வினைத்தொழிற் பொருளீட்டல்
 குணமாக வீதலென்றும்
 ஆதிசூத் திரர்தொழிற் பகரிலீ தாறுகா
 ணருள்பெரு வசந்தராயர்
 அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ண முலைக்குரிய
 வண்ண மலைத்தேவனே.

(உக)

சூத்திரமூர்த்திரம மவ்வாறெனக்கூறியது.

செப்புமா பஸ்தம்ப சூத்திர மிசைத்திந்
 தியாயியா யனசூத்திரம்
 திறமான சத்தியா ஷாடசூத் திரமறை
 தெரிந்திட்ட போதாயனம்
 ஒப்பிலாக் காத்தியா யனமாசி லாயனமி
 தோராறு சூத்திரங்க
 லோதரு வியாகரண சத்தசாத் திரமொன்
 றுயர்ந்தசோ திடசாத்திரந்
 தப்பறும் பாதசாத் திரமொன் றுரைப்பருந்
 தாக்கசாத் திரமிதொன்று
 சாற்றும்வே தாந்தசாத் திரமந்த்ர சாத்திரந்
 தசூசாத் திரங்களாரும்
 அப்புலிங் கத்துருவ மாகின்ற வண்ணலே
 யருள்பெறு வசந்தராயர்
 அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ண முலைக்குரிய
 வண்ண மலைத்தேவனே.

(உஃ)

நிலையுள்ள புகழாளரைக் கூறியது.

பாலனஞ் செய்துளோ ராலய மமைத்துளோர்
 பகர்கோ புரங்கட்டினோர்
 பத்திமணி மண்டபந் தேர்விமா னம்பொன்
 பதித்தவா கனமமைத்தோர்
 சாலையன சத்திரம் விக்கிரக ரூபஞ்
 சமைத்துளோ ரன்னதானந்
 தடமேரி யக்ரார நிலமானி யங்கோட்டை
 தண்சாலை யுண்டாக்கினோர்
 வேலையா யோயா தனித்தவர்கள் பொய்சொலா
 விரதியர்கள் கவிவாணரான்
 மேலாங் கவித்தொங்கல் பெற்றுளோ ரிவர்களே
 வியாத புகழ்படைத்தோர்
 ஆவிலைத் துயிலுமா லறியாத பரமனே
 யருள்பெறு வசந்தராயர்
 அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ண முலைக்குரிய
 வண்ண மலைதேவனே.

(நக)

சைவமுறை கூறியது.

சந்தவல ரோனுமா லறியாத பரசிவந்
 தானே யனாதியாகுஞ்
 சகலரும் பணிசிவா லயமேய னாதியாஞ்
 சைவமட மாகும்துதான்
 எந்தைசிவ லிங்கவரு வைத்தீண்டி யர்ச்சித்
 திறைஞ்சிவாழ் மறையோர்கடம்
 மில்லமே யுயராதி சைவமட மாமென்
 றிசைக்குமுய ராகமங்கள்
 சிந்தையன் பரகியே மறவாது சந்ததஞ்
 சிவசம்ஸ்காராதிகள்

செய்யுமறை வேதியர்க ளில்லமே கோகனகை
திகழ்மகா சைவமடமாம்
ஐந்துநதி யாந்தலச் சந்தரச் சைவனே
யருள்பெறுவ சந்தராயர்
அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ண முலைக்குரிய
வண்ண மலைத்தேவனே.

(௩௨)

பதினாறு பேற்றினீவகை கூறியது.

நதிவளந் தருபூமி விளைகின்ற நெல்லாதி
நவதானி யப்பெருமையு
நற்குணத் தொடுசொன்ன சொற்படி நடந்துவரு
நன்மனையு நன்மக்களும்
மதிவளந் தருகின்ற குறைவிலாக் கல்வியுடன்
மனமிக்க ஞானவறிவும்
வளர்கின்ற விளமையொடு மறுவிலா வழகும்
மகிழ்ச்சிதரு நோயின்மையும்
விதிவளந் தருகின்ற வாணாநு மெய்த்திடமு
மெய்த்துணிவு மிக்கபுகழும்
வெற்றியுட னல்லுழு மறுசுவை நுகர்ச்சியும்
மேலாய் நிறைந்ததனமும்
அதிவளந் தருமிதைப் பேறுபதி னுறென்ப
யருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ண முலைக்குரிய
வண்ண மலைத்தேவனே.

(௩௩)

பெண்கொள்ளுமுற கூறியது.

தன்னுடைய கோத்திர மலாதநற் கோத்திரத்
தகையளாய்ப் பொய்மையிலளாய்த்
தவறிலா தாண்பெண் சகோதரத் தவளாய்த்
தருங்குலத் திழிவிலல்லா

யிந்நில மிகழ்ந்தபழி யுடையமர பில்லளா
 யேந்துவிண் மீன்பறவையா
 நெழில்வரைப் பாந்தள்பெய ரில்லளாய்ப் புருடனுக்
 கினையளாய் மென்மொழியளாய்ப்
 பின்னுமுனி வில்லளாய் நன்னய குணத்தளாய்ப்
 பெருமிதம் பிணியில்லளாய்ப்
 பெருமதி முகத்தளாய்ப் பேசுமிப் பெற்றியுள
 பேதைய மணஞ்செய்திடி ல்
 அன்னையிலு மிக்கபே ரன்புடைய ளாமென்ப
 ரருள்பெறு வசந்தராயர்
 அண்ணா வினிற்றுதிசெ யுண்ண முலைக்குரிய
 வண்ண முலைத்தேவனே.

(௩௪)

பெண்ணிலக்கணங் கூறியது.

பம்பைச் சுருட்டைமயி ரில்லாம னுனிமயிர்
 பசுவாய் பிளப்பிலாமற்
 பற்றுசடை யில்லாது கட்டைமயி ரோடுசெம்
 பட்டைமயி ரில்லாமலுந்
 கொம்புபோற் பிறமயிர் குறுகுவர வில்லாது
 கொத்தாக மயிரிலாது
 கோணலாய் மேன்மயிர் புடைகொண்டி. லாதுவரி
 கொடுவெள்ளை மயிரிலாது
 செம்பிறையி னெற்றமேற் பாம்பின் படச்சுழிகள்
 சேராம லந்நெற்றியிஞ்
 செவியுமிரு கண்களுந் குறுகாமன் மூக்கொன்று
 திகழ்நீள மில்லாமலும்
 அம்பழுதி லாவிதே பெண்ணிலக் கணமென்ப
 ரருள்பெறு வசந்தராயர்
 அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ண முலைக்குரிய
 வண்ண முலைத்தேவனே.

(௩௫)

புந்ஷிலக்ஷணங்கூறியது.

நெற்றியிடை யோரைந்து கீற்றாய் மடிப்புறையி
 னிறைகின்ற வாயுளுண்டாம்
 நிரையாக நாலுவுரை தோன்றிலெண் பதுவயது
 நிலையான வாழ்வுமுண்டாம்
 மற்றுமுகக் கீற்றா யிருக்கிலறு பான்வருட
 மட்டினு மகிழ்ச்சியுண்டாம்
 மருவுமிரு வரைதோன்றி லாயுளாம் பானேக
 வரைதோன்றி லாயுண்முப்பான்
 ஒற்றையஞ் சுழிவலம் புரியாய் நடுத்தலையி
 லொருமைபுட னேயிருந்தா
 லுலகமுழு தாளுவா னெற்றியில் வலம்புரிச்
 சுழியொன் றிருக்கலிறையாம்
 அற்றுறந் தெழுசோதி நயனப்ரா காசனே
 யருள்பெறு வசந்தராயர்
 அண்ணாவி னிற்றுதெச யுண்ண முலைக்குரிய
 வண்ண மலேத்தேவனே.

(ந.சு)

இதுவுமது.

விழிதோள் கதுப்புமுகக் கிருமுழந் தானோந்து
 மிகநீண் டிருக்கவேண்டும்
 விரன்மயிர் நகந்தோ னெருங்குபல் லிவையெந்து
 மெதுவா யிருக்கவேண்டும்
 ஒழியாது நீறணிபு நெற்றியிரு தோண்மார்பு
 மொண்புறங் கைகள்வயிறு
 மோதருங் கைம்மூல மாகுமீவ் வாறிட
 முயர்ந்தே யிருக்கவேண்டுஞ்
 செழியுமுள் ளங்கைகீ முதடுமுள் ளங்காற்
 சிறக்குமுண் ணக்குநாக்கு

மாலையம் போதினுஞ் சண்டாளர் நிழல்படினு
 மறுகட்டு சென்றுவரினும்
 மாதஞ் தகமேவு மங்கையர்க ணிழல்படினு
 மாபெரிய ரிடமேயினும்
 பால்பழம் போசனங் கொண்டபினு மருமலர்
 பறித்தடினு மாபாதகர்
 பார்த்தடினு மெவ்வுழி பயப்படினு நன்னூற்
 படித்தடினு மனிழ்தமுண்ணும்
 ஆலயம் புகினும் விபூதியிடன் முறையென்ப
 ரருள்பெறு வசந்தராயர்
 அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ண முலைக்குரிய
 வண்ண முலைத்தேவனே.

(ச2)

அயம் கூட - கூறியது.

ஐதுவார்க் குணவித லாறுசமை யத்துளோர்க்
 கோதன மளித்தலாவந்
 துரிஞ்சிடத் தறிநாட்ட னுடொறும் பசவினுக்
 குவந்துவா யிரைகொடுத்தல்
 காதோலை யீந்திடுதல் கண்ணாடி காட்டலி ரு
 கண்மருந் திடன்மடங்கள்
 கட்டிடுதல் பூஞ்சோலை நாட்டிடுதல் பொருளீந்து
 கன்னிகா தான்ஞ்செயன்
 மாதுபோ கம்புரிய வைத்திட றலைக்கெண்ணெய்
 வார்த்திடுதல் சுண்ணமீதல்
 வருவிலங் கிற்குண வளித்தன விதனுதவல்
 வண்ண னமைத்துவைத்தல்
 ஆதல ரிருந்திட வறச்சாலை செய்வித்த
 லருள்பெறு வசந்தராயர்
 அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ண முலைக்குரிய
 வண்ண முலைத்தேவனே.

(ச0)

இதுவுமது.

செம்பொன்ன வின்றியே விலைகொடுத்த யுயர்காத்தல்
 சேருஞ் சிறைச்சோறிடற்
 றின்பண்ட நல்கலற வைச்சோ றனித்திட
 றினந்தோறு மையமிடுதல்
 வெம்புநோய்க் கவிழ்தங் கொடுத்தலே றிடபம்
 விடுத்தன் மக வீணவளர்த்தன்
 மென்மகப் பால்வார்த்த என்மகப் பெறுவித்தன்
 மேவுபிறர் துயர்காத்திட
 னம்புமற வைப்பின மடக்கலற வைக்காடை
 நல்குதல் குளங்கல்லுத
 னல்லதண் ணீர்ப்பந்தல் வைத்திடுதல் சொற்றிட்ட
 நாலெட்டறங்கண்முன்னம்
 அம்பிகை வளர்த்ததென் றருமறைகண் முறையிடுந
 லருள்பெறு வசந்தராயர்
 அண்ணவி னிறறுத்செ யுண்ண முலைக்குரிய
 வண்ண மலைத்தேவனே.

(சுக)

தந்தகாட்டவிதி கூறியது.

இலைதிகழு மாவன்னி யரியநா யுருவீவே
 ரிதழிகரு வேலழிஞ்சி
 வீந்துநறு விவிவாகை யார்ந்தபூ லாநெல்லி
 பெழினுவல் வேம்புநார்த்தை
 மலர்தருங் கொய்யா நறுங்குமி ழிருப்பைதுவர்
 வாய்த்ததாய்ப் பாலுள்ளதாய்
 மருவுகைப் புள்ளதாய்த் தருமுறித் தங்குலம்
 மறையவர்க் கிராறதாங்
 கலைதெரியு மன்னவர்க் கேகா தசாங்குலங்
 கனவைசி யர்க்கோர்தசங்

கருதுசூத் திரர்தமக் கொன்பதா மங்குலங்
கழியின்மேற் றோலுள்ளதாய்
அலர்தருந் தந்ததா வனவிதியதாமென்ப
ரருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ண முலைக்குரிய
வண்ண மலைத்தேவனே.

(சஉ)

விபூதி குழந்திடு முறநமை கூறியது.

குழைத்திடு விபூதிமூன் றங்குலத் தளவதாக்
கொண்டுதலை மேலிடநலங்
கூறுநெற் றியினிலிரு நான்கங் குலத்தளவு
கோணுது நெல்லெள்ளெவை
தழைத்தளவை யிடைவிட்டுத் திரிகுல வடிவாய்த்
தரித்திடுத றிரிபுண்டரந்
தனிமார்பி லும்புயத் தாறங்கு லம்முந்தி
தன்னிலோ ரங்குலமிடல்
கழைநிகர் முழங்கையின் மணிக்கட்டி லேகீறு
கனமிலா தேதொட்டிடல்
கழுத்திடுப் பினிலுமூன் றங்குலக் குறியிடல்
கணித்தமகு டாகமவிதி
அழைத்தன்ன முதவுபார்க் கவகோத்தி ரத்தில்வரு
மருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ண முலைக்குரிய
வண்ண மலைத்தேவனே.

(சங)

பூசைக்காகாத பூக்களைக் கூறியது.

இச்சிலா லரசபூ சணியெருக் காமணக்
கலையினி லெடுத்திட்டபூ
வீஞ்சோலை பனையோலை பின்னலிடு கூடையி
லெடுத்தபூ விடதுகையிற்

பச்சிலையி லாவெறுங் கையினி லெடுத்தபூ
 பாண்டத் தெடுத்திட்டபூ
 பால்போ னிறத்ததுகி லதனிலு மெடுத்தபூ
 பரிசுத்த மில்லாவிடத்
 துச்சிதம தென்றே யெடுத்தபூ கீழ்விழ்ந்
 துதிர்ந்தபூ மோந்திட்டபூ
 வுண்மையாய்ப் பூசனைக் காகாது குற்றமென
 வோதுஞ் சிவாகமங்கள்
 அச்சதன் கண்மலர் பறித்திட வுவந்தவா
 வருள்பெறு வசந்தராயர்
 அண்ணாவி னிறந்துதிசெ யுண்ண முலைக்குரிய
 வண்ண மலைத்தேவனே.

(சச)

பூசைக்காய் புஷ்பவகை கூறியது.

வில்வமலர் கொன்றைமாந் தளிர் புன்னை மல்லிகை
 விரிந்தசுத குப்பைதண்ணீர்
 மிட்டான் பருத்திபொன் மத்தைவெண் தாமரை
 வெண்பட்டி வெள்வழுதுளை
 செல்வநிறை தாமரை நறும்பச்சை வெண்காசை
 தேமுறழ் மருக்கொழுந்து
 செய்யமந் தாரைபன் னீர்முல்லை மாதுளஞ்
 செழுமலர்க் கொன்றையாத்தி
 புல்லறு கழிஞ்சில்பொன் னாவாரை செவ்வந்தி
 பூத்திகழ் குதம்பைவெட்சி
 பூமலர் நாரத்தைசெவ் வரவிந்த ஞாழலிவை
 பூசனைக் காசுமலராம்
 அல்லிமலர் கொண்டுசிவ பூசைபுர் நேசனா
 வருள்பெறு வசந்தராயர்
 அண்ணாவி னிறந்துதிசெ யுண்ண முலைக்குரிய
 வண்ண மலைத்தேவனே.

(சரு)

இதுவுமது.

தேவிசெங் கழுநீர் பசந்தும்பை கோங்குசிறு
செண்பகம் வெண்பட்டிகை
சிறுநாக மல்லிகை வலம்புரி யடுக்குநந்
தியாவர்த்த நீலோற்பலம்
நாவல்பூம் பாதிரி புரோசைபொன் மத்தையெழி
னாபுருவி குமரிவேங்கை
நாணல்வெண் காக்கணங் கோட்டங் கடம்பலர்
நறுந்தாளி வெள்ளெருக்குப்
பூபுறு கருந்துழாய் வன்னிவெண் கருமையாம்
போதுமால் காந்திபிச்சிப்
பூவினொடு வேரிலா மிச்சமிவை சிவபூசை
புரியுமல ரென்பர்கண்டாய்
ஆவவன் போடுதமிழ் நாவலர்க் குதவுமுசி
லருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ண முலைக்குரிய
வண்ண மலைத்தேவனே.

(சக).

இதுவுமது.

கரியசெம் பைப்பூ பசங்குசை செழுசேவ
கன்போது செம்பாதிரி
கள்ளொழுது வெள்ளவரி வெள்ளைத் திலோத்தங்
கமழந்திடுஞ் சிவகரந்தை
விரிதரும் வெட்பாலை மாமணிப் பட்டிகை
மிகுங்கொடிப் புலித்தொடக்கி
மென்குராக் குன்றாத்தி சண்பகம் பூகம்
விளாகிளுவை வெள்ளைநொச்சின்
மருவுகரு வெண்ணெய்தல் கொட்டைக் கரந்தைகளை
மண்குகண் டங்கத்திரி

மாதனை செருந்தியை வண்ணமிரு வாட்சியிவை
 மாபூசை பண்ணுமலராம்
 அரியகண் ணப்பர்கண் மலர்கொண்ட விமலனே
 யருள்பெறு வசந்தராயர்
 அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ண முலைக்குரிய
 வண்ண மலைத்தேவனே.

(சஎ)

இதுவுமது.

நிலமருவு தமரத்தை வெண்கோங்க சோகுதண்
 னீராம்ப லாண்குறிஞ்சி
 நிலுவெவள் னோத்துளவு மாவிலிங் கந்தளிர்
 நிறைந்திடு பெருங்கரந்தை
 குலவிய கருங்காவி. ரொவ்வேங்கை வெண்ணிறக்
 கொக்கிறகு வெள்ளடுக்குக்
 கூடுமந் தாரங் கதிர்ப்பச்சை யார்ந்தகுங்
 குமவலரி கருமைவெண்மை
 நல்விளா செவ்வந்தி யோரிதழ்த் தாமரை
 நவீன்றதூற் றெட்டுவகையின்
 நன்மலர் சிவார்ச்சனைக் காடுமென்று புட்பவிதி
 நவிலாக மத்தின்முறையே
 அலர்கொண்டு நாடொறு மனோன்மணிப் பூசைபுரி
 யருள்பெறு வசந்தராயர்
 அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ண முலைக்குரிய
 வண்ண மலைத்தேவனே.

(சஅ)

சிவலிங்க வகைப் பலன் கூறியது.

ஆற்றுமண லாலே யிலிங்கமே பாணித்
 தருச்சனை புரிந்தபேருக்
 காயுளுண் டாம்பசுஞ் சாணலிங் கப்பூசை
 யாற்றுவோர்க் கர்த்தமுண்டா

நீற்றிலிங் கார்ச்சனம் முத்தியுண் டாந்த
 நியதியா யாற்றோரமண்
 னேயலிங் கஞ்செய்து பூசித்த பேர்க்கின்ப
 நிதிமைந்தர் பேறுமுண்டா
 மாற்றருஞ் சந்தனச் சாந்தா லிலிங்கம்
 வகுத்துவழி பாடுசெய்யும்
 மானிடர் தமக்குக் குபேரபாக் கியமவனி
 மணிமாட மனைகளுண்டாம்
 ஆற்றுமுடை யவர்பூசை யரசாக்ஷி செல்வமா
 யருள்பெறு வசந்தராயர்
 அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ண முலைக்குரிய
 வண்ண மலைத்தேவனே.

(சக)

அக்சணைமுதலிய தரும மோன்றுக்கோன்று
 விசேஷங்கூறியது.

ஓராயி ரம்பூவி னுலருச் சித்தனிக
 ரொருவில்வ மர்ச்சித்தலா
 மோராயி ரங்கிணறு வெட்டிவைத் ததுநிகரு
 மொருதடா கப்ரதிஷ்டை
 சீராயி ரம்மனைகள் கட்டிவைத் தீடுபலன்
 சேருமொரு மடமமைத்தல்
 செப்பருங் கிரகத்த ராயிரம் பேர்க்கு நிகர்
 தீதிலொரு சந்நியாசியாம்
 பேராயி ரஞ்சொல்லு மந்திர நிகர்க்குமொரு
 பெருமுத்தி பஞ்சாக்கரம்
 பெரிதுமெண் ணன்கற் நிகர்க்குமொரு ஞானியைப்
 பிட்சைசெய் வித்தலாகும்
 ஆராம சிங்கபுரி வாழ்தருந் தருமதுரை
 யருள்பெறு வசந்தராயர்

அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ண முலைக்குரிய
வண்ண மலைத்தேவனே.

(ரு)

பலங்களைக் குறித்துப் பூசைசெய்ய வாரங்கட்துப்
புஷ்பவகை கூறியது.

ஆதிவா ரத்திலே வில்வமர்ச் சிக்கவே
யஷ்டமா சித்தியுண்டாம்
அமலனைச் சோமவா ரந்துளப மர்ச்சிக்கி
லளவிலாச் செல்வமுண்டாம்
நீதிசெவ் வாயினில் விளாவருச் சிக்கினன்
னையமுள மைந்தருண்டா
நிகழ்புந்தி வாரமா தனையருச் சிக்கினன்
ன்றியுமெய்ஞ் ஞானமுண்டாம்
வேதியன் வாரமதில் வங்கமலர் கல்வியாம்
வெள்ளிநா வற்கொழுந்து
மேதினிக் கரசனாஞ் சனிவார மால்காந்தி
மெய்யினோய் வாராதுகான்
ஆதியினில் வல்லான ராயற்கு நேயனே
யருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ண முலைக்குரிய
வண்ண மலைத்தேவனே.

(ருக)

ஆலயத்தீப மோன்றுக்கொன்று விசேடங்கூறியது.

ஓதரிய தேவால யங்களுக் குள்ளே
யுவந்துதேங் காயெண்ணையா
லொருகோடி தீபமிட் டதையொக்கு நல்லெண்ணை
யொருவிளக் கேற்றிவைத்தா
மீதறுந் தெளிவான நல்லெண்ணை யொருகோடி
தீபங்க ளிட்டதொக்குஞ்

சேருமிரு கொம்புள்ள வெண்பசுவி நெய்யினுற்
 தீபமொன் றேற்றிவைத்தா
 நீதிபுனை பசுவினெய் யாயிரம் விளக்கொக்கு
 நிரைமுலைக் காயிலுப்பை
 நெய்விளக் கொன்றிடலிவ் வாயிரஞ் சுடரொக்கு
 நிறைகருப் பூரதீபம்
 ஆதியிற் பரவைமனை தூதுசெலு மண்ணலே
 யருள்பெறு வசந்தராயர்
 அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ண முலைக்குரிய
 வண்ண மலைத்தேவனே.

(ருஉ)

உச்சமயமாறின் பெயருந்தேவதையுங் கூறியது.

சந்தகண பதிபூசை பண்ணுவது பாசுபத
 சமயமாக் கதிர்வேலவன்
 றன்பூசை பண்ணன்மா விரதசம யஞ்சிவன்
 றன்பூசை சைவசமயங்
 கந்தரண வீரபத் திரபூசை பண்ணுவது
 காளாமு கச்சமயமாங்
 கருதுவை ரவதேவ ரைப்பூசை புரியுமது
 காணும்வை ரவசமயமாம்
 பந்தன பபோதர பராசத்தி யைப்பூசை
 பண்ணுவது வாமசமயம்
 பகருமிச் சமயங்க ளாறுமுட் சமயமாய்ப்
 பன்னுஞ் சிவாகமங்கள்
 அந்தரற் கரிதான மெய்ஞ்ஞான பூசைபுரி
 யருள்பெறு வசந்தராயர்
 அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ண முலைக்குரிய
 வண்ண மலைத்தேவனே.

(ருங்)

விபூதிவாங்கித்தரிக்கும் விதிகூறியது.

ஒருகரந் தனைநீட்டி மூன்றுவிர லால்வாங்கி
 யொளிவிரலி னாற்பூமிமே
 லுதிரும் படிக்குநீ ற்டுலோ ரகோரநா
 கொருகோடி கற்பமாழ்வார்
 இருகரங் கொடுதொழுது வலதுளங் கையிலேற்
 றிறைவனெதிர் குருவினெதிரே
 யெரியினெதிர் வழிநடுவி லாகுச மேவுழி
 யிடாமலெள் ளளவாயினும்
 பெருநிலந் தன்னிலே வீழாம லண்ணந்து
 பேசுபஞ் சாக்கரத்தைப்
 பேரன்பி னாலுன்னி வெண்ணிற விபூதியைப்
 பெட்டபுடன் பூசுவோர்கள்
 அருணிதியு முயர்கதியு மாயுளும் பெருகுவா
 ரருள்பெறு வசந்தராயர்
 அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ண முலைக்குரிய
 வண்ண மலைத்தேவனே.

(ருச)

உருத்திராக்கந்தரிக்கும் விதிகூறியது.

உச்சியிடை யோர்மணி தழைத்தவிரு காதிலு
 முயர்ந்தமா மணியாறிரண்
 தெத்தமாங் கச்சிரத் தெண்ணைந்து நீள்கழுத்
 தாடுமுப் பத்திரண்டாஞ்
 செச்சையணி மார்புநாற் றெட்டுறுமு முங்கையிற்
 செப்புமிரு பத்தாறதாஞ்
 சேரந்திரு மணிக்கட்டி லிருபத்தி ரண்டுமணி
 தேர்ந்துருத் ராக்கமணியே
 நிச்சயப் பயபத்தி நியமநெறி யுள்ளன்பு
 நேயநிறையார்வமுடனே

சித்தலும் பூசைபுரி காலத்தி லாயினு
நீங்கா தணிந்தபேர்கள்
அச்சிவ சொரூபரவ ராமென்னு மாமறைக
ளருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ண முலைக்குரிய
வண்ண மலைத்தேவனே.

(ருரு)

சேபமலைக்த வித்யும்பலனுங் கூறியது.
செய்யவிரு பத்தைந்து ருத்திர மணிக்கோவை
சேர்த்துசெப மன்பொடுசெயிற்
செப்பரிய முத்திதரு மூவொன்ப தக்கமணி
செல்வமேன் மேலாயிடும்
பையவெண் ணன்குமணி கல்விநல முந்தரும்
பதினைந்து மாபிசாரப்
பாலதாம் பதின்மூன்று மேவுமுச் சாடன
பலந்தருஞ் செபமாலிகை
கையினிற் சிறுவிரலின் மேற்றள்ளன் ஞானமது
காட்டும் பவித்திரவிரல்
கனகமுறு நடுவிரற் பகைதருந் தற்சனி
கடியநோய் விளிவுமுண்டாம்
ஐயமலை யங்குட்ட மருளே தழைத்திடு
மருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ண முலைக்குரிய
வண்ண மலைத்தேவனே.

(ருசூ)

சேபஞ்செய்யுந் தீக்கின்பலன் கூறியது.
நல்லகீழ் முகமா யிருந்துசெப மேசெய்யி
னாடொறும் வசியமுண்டா
நாடுமக் கினிமூலை நோயில்லை தென்றிசைபை
நாடிச் செபம்புரியினே

வெல்லருந்திமைதரு நிருதிநல் குரவே
 வினைந்திடுவ குடதிசையதோ
 வேண்டி முன்றேடிய பொருட்செலவு வாயுதிசை
 வீறுமுச் சாடனமிகுஞ்
 சொல்லரும் வடக்குமுக மாப்ச்செபஞ் செய்திடிற்
 சொன்னமுங் கல்விநலமுந்
 தோன்றுமீ சானதிசை முத்திவீ டாமென்று
 சொல்லுஞ் சிவாகமங்கள்
 அல்லலற வெத்திசையு மாகுமடி கட்டுநல்
 லருள்பெறு வசந்தராயர்
 அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ண முலைக்குரிய
 வண்ண மலைத்தேவனே.

(ருஎ)

பிரதோஷதரிசனவிதிகூறியது.

நண்ணுதிரை யோதசித் திதியதே பிரதோட
 நாளென்று பெயராகுமந்
 நாளிலிரு பத்தாறு நாழிகை யதற்குமே
 னாலுநா ழிகையுநீல
 வண்ணராத் திரியின்மூன் றரைநாழி கைத்தொகை
 வரைக்கு மீர தோடகாலம்
 மறவாம லேசிவா லயநந்தி யிருகொம்பு
 மத்தியினி னாட்டம்வைத்து
 வெண்ணந்தி கேசரன் விஷணத்தை நீவிவான்
 மேவுழியி னின்றிறைஞ்சி
 விமலசிவ விங்கத்தை யரகர வெனச்சொல்லி
 விழியினுற் றெரிசிப்பவர்
 அண்ணலரு ளாற்செல்வ மாயுளும் பெறுவார்நல்
 லருள்பெறு வசந்தராயர்
 அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ண முலைக்குரிய
 வண்ண மலைத்தேவனே.

(ரு-)

அனுசிதபதார்த்தங்களைக் கூறியது.

பனையினது வெல்லக் கிழங்குநங் கொடுபனம்
பழமுவை யருந்தலாகா
படர்தரு செடிப்பசலை செம்பசலை சிறுபசலை
பரியகுண் டைச்சுரைக்காய்
சினையுலவு மரவள்ளி யீருள்ளி வெள்ளுள்ளி
செங்கிரை செம்முருங்கை
தென்னவெல் லத்தினோடு மீச்சவெல் லங்காய்ச்
சிரக்குபான் முள்ளிபுண்ணுக்
கனியதேன் கையாற் பிசைந்ததயி ரொட்டைநெய்
யெருமைசெம் மறியசப்பா
வீன்றநாட் பத்திற் கறந்தபாற் சூதகத்
தில்லிற் கறந்திட்டபால்
அனுசித மிதாசார முடையோ ரருந்திடா
ரருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ணு முலைக்குரிய
வண்ணு மலைத்தேவனே.

(ருக)

நாடொறுஞ்செய் வகயால்வரு மைவகைப்பாவறு
மதற்குநிவீர்த்தியுங் கூறியது.

தினந்தோறும் பலபண்ட மம்மியி லரைப்பதாற்
செறிவிற கடுப்பிலிட்டுச்
செந்தி யெறிப்பதாற் றண்ணீர்க் குடத்தினுட்
சோர்திட முகக்குமதனான்
முனைந்துசோ தினிகொடு பெருக்கிறந் சாணிபட
முறையாய் மெழுக்கிடுவதான்
முரியரி வாண்மணியி லேகறி குறைப்பதான்
முனருமைம் பாவநீங்க
நினைந்துமறை யோதிட றருப்பனம் விடுத்திட .
னெருப்பினிடை யோமஞ்செய

லரியமமொடு பலியிடுத றன்பா லுவந்துவரு
 நியதிபெறு மதிதியோர்கட்
 கனம்பகிர்ந்த லிவைதினஞ் செயறகவ தென்பர்கா
 னாருள்பெறு வசந்தராயர்.
 அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ண முலைக்குரிய
 வண்ண மலைத்தேவனே.

(சூ0)

நாடோறுஞ்செயும் பஞ்சயாகங்கூறியது.

பரிவொடுங் காலைக் கடன்கழித் தருமன்ற
 பகர்ந்திடுதல் பிரமயாகம்
 பலவமர ரிருடிபிது ராதிக டருப்பணம்
 பண்ணுவது பிதுரியாகமாந்
 தெரிதரும் விதியினை றீவளர்த் தோமவினை
 செய்குவது தேவயாகஞ்
 செப்புஞ் சிவாகமப் படியன்ன பலியிடுத
 தேர்ந்திடும் பூதயாகம்
 வருமரிய வதிதியர்க் குளமகிழ்ந் தன்னம்
 வழங்கன்மா னிடயாகநோய்
 மாற்றுமக மைந்துந் தினஞ்செயிற் பாவமது
 வாரா தெனத்துணிந்தே
 அரனாருள் பெறுஞ்சைவ மறையவர் புரிந்திடுவ
 தருள்பெறு வசந்தராயர்
 அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ண முலைக்குரிய
 வண்ண மலைத்தேவனே.

(சூக)

போசனத்திப் துற்றங் கூறியது.

பந்தியிடை யோதன மிருப்புக் கரண்டியாற்
 பரிமாற வுண்ணோடும்
 பாவைய ரிடுங்கறியை மீண்டுகொடு வாவெனப்
 பன்னியிட வுண்ணோடஞ்

சந்தியா காலத்து மத்தராத் திரியினுந்
 தயிரடிசி லுண்ணறோடஞ்
 சாலவய லாருண்ட நற்கலந் தன்னிலே
 தானுண்ண லதிகதோடம்
 வெந்தெடுத்திடுமட் கலத்தினுந் தகரத்து
 மிகவுடைந் திடுகலத்து
 மேவுமுள் ளங்கையினு மிட்டுண்ண னின் றுண்ணண்
 மேலான தோடமாகும்
 அந்தமிகு பொன்வெள்ளி பாத்திரத் திலையுசித
 மருள்பெறு வசந்தராயர்
 அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ண முலைக்குரிய
 வண்ண முலைத்தேவனே.

(சுஉ)

போசனகாலத் தன்னபலியீடும் விதிக்கூறியது.

போஜனஞ் செயுமிடந் திருமெழுக் கிட்புப்
 பொருந்திய கிழக்குமுகமாய்ப்
 பொற்பா யிருந்திட்ட வடிசின்மே லுதகம்
 புரோட்சித் துடன்வலப்பால்
 வாசநறு நெய்யன்ன மைந்துபிடி பலிவைத்து
 மந்திர நவின் றுநன்னீர்
 வலமாக வாபோ சனங்கொண்ட மிகுதிநீர்
 மருவுசிறு விரலின்வழிவிட்
 டேசிலப் பலிகொடிக் கிட்டசன மைங்கா
 லெழிற்பிரா ணுகுதிபுரிந்
 தின்னடிசி லுண்டுத்த ராபோச னங்கொண்
 டெழிற்சேட நீர்ப்பெருவிரல்
 ஆசில்வழி விட்டுமுத லாசார சைவநெறி
 யருள்பெறு வசந்தராயர்
 அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ண முலைக்குரிய
 வண்ண முலைத்தேவனே.

(சுந)

போசனஞ்செய்தபி னநுட்டரனவிதி கூறியது.

போசனஞ் செய்தபின் பாசமன முஞ்செய்து
 பொற்புடன் வடகிழக்கம்
 போருகா சனமேவி வில்வலன் வாதாவி
 பொன்றிட வயிற்றைவருடித்
 தேசொடுஞ் சீரணஞ் செய்தகும் போதுமச்
 சிவமுனியை யுன்னியோர்ந்து
 திலமளவு திருநீ றருந்திப் புனைந்துளந்
 தேர்ந்தங்கன் யாசமுடனே
 வாசியு ளெழும்பிரா ணையாம மாற்றிநா
 மௌனமாய் மூவேழுரு
 மந்திர மகோரத்தை யுள்ளே செபித்துமேன்
 மகிழ்வொடு மிருப்பாநாளும்
 ஆசையறு கிருகத்த வாச்சிரம நெறியென்ப
 ரருள்பெறு வசந்தராயர்
 அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ண முலைக்குரிய
 வண்ண மலைத்தேவனே.

(கூசு)

தாம்புலந்தரீக்துப் விதிகூறியது.

மெல்லிலைக் காம்பும் பழுப்போடு காம்பதன்
 மேற்றொறும் புங்கசங்கன்
 மிகமுறுக லழுகலும் வதங்கலில் வெட்டாகும்
 வெற்றிலைக் குற்றநீக்கி
 நல்லபாக் கெச்சின்முக காலுமிழ்ந் தாராய்ந்த
 நறியவெள் ளிலைகிழித்து
 நண்ணுகற் சுண்ணங் கிராம்பேல தக்கோல
 நன்மிளகு வான்மிளகுநேர்
 சொல்லருஞ் சுக்குமண மேவுசா திக்காய்
 தொட்டந்திடுஞ் சாதிபத்திரி

சுகவாச புரமிவை தாம்பூல சகிதமாய்த்
 துய்த்திடுவர் செல்வர்கண்டாய்
 அல்லியலர் வாகிசு முணியண மலையனே
 யருள்பெறு வசந்தராயர்
 அண்ணாவி னுற்றுதிசெ யுண்ண முலைக்குரிய
 வண்ண மலைத்தேவனே.

(காநு)

தோட்டவரும் வகைகூறியது.

உண்ணருந் துங்காலை பேசனகை செய்தல்பிடி
 யுண்டையா யுண்ணல்சிந்தல்
 ஒருவிரலை நீக்கியுணன் மயிரென்பு பூச்சிபுழு
 வுகிர்பட்ட சோறுண்டிடல்
 காணுநக மயிரினைப் பல்லாற் கடித்தலொரு
 காலினுற் காறேய்த்துநீர்
 கழுவிடுத லுண்கலத் தெச்சிலை யுமிழ்ந்திடுதல்
 கையினு னகமுரித்தற்
 பாணியாற் றலைசொறிதல் விரலினுற் றலைகீறல்
 பாழ்மனையி லேயுறங்கல்
 பட்டகஞ் சாக்கட் குடித்தல்பெரி யோரைப்
 பழித்தனித் திரையெழுப்பல்
 ஆணைதள றுதலிவை மகாதோட மென்பர்கா
 ணருள்பெறு வசந்தராயர்
 அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ண முலைக்குரிய
 வண்ண மலைத்தேவனே.

(காநு)

ஆசமனஞ் செய்யுங் காலங்கூறியது.

வாசமலர் கொய்யினும் விதியிடை போய்வரினு
 மலசலம் விட்டுவரினும்
 மாதரொடு சம்போக மேவிடினு நீசர்நிழன்
 மருவியுடன் மீதுபடினுந்

தூசரை யுடுக்கினும் பலகார முண்ணினுஞ்
 சோறுண்ணி ரீருண்ணினுந்
 தூயநற் கருமங்க டருமங்கள் புரியினுந்
 தொகுசிராத் தங்கள்செயினுந்
 தேசுதரு தானங்கள் செய்யினுங் கனிகாய்க்
 டின்னினுந் தூங்கியெழினுந்
 தீயகொலை செய்குவோர் பாயுநிழ றேயினுந்
 தீண்டொணு தவைதீண்டினும்
 ஆசமன மக்கணுஞ் செய்யல்விதி யென்பர்கா
 னாருள்பெறு வசந்தராயர்
 அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ண முலைக்குரிய
 வண்ண மலைத்தேவனே.

(சுஎ)

முதேவிலாசமுந்நோட முன்னவையுங்கூறியது.

நாட்டரசு நீழலும் விளாமரத் தடிநிழலு
 நன்மனை விளக்குநிழலு
 நடமாடு மனிதர்நிழ லிரவினுடன் மேற்படியி
 னலமிலாச் சேட்டைமருவும்
 பூட்டுதான் மறையவர்க டந்நிழன் மிதித்திடற்
 புனிதமா யொருவனுண்ட
 புனற்சேட மொருவனு னலாடைதோய்த் திட்டநீர்
 பொருந்தவுட் கொள்ளவாகா
 வீட்டிடை பெருக்கிய விளக்குமாத் துப்புழுதி
 மென்மயி ருகுத்தபுழுதி
 வீறிடுங் கழுதைநாய்ப் புழுதிவெந் திடுசாம்பல்
 வேகாக் கரிப்புழுதியும்
 ஆட்டிடைப் புழுதிபட லாகாது மேலென்ப
 ராருள்பெறு வசந்தராயர்
 அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ண முலைக்குரிய
 வண்ண மலைத்தேவனே.

(சுஅ)

இவ்வகையமையிற் சிறப்பெனக் கூறியது.

வினையுநன் நிலமுமாய்த் தண்ணீரு டருகதாய்
 விரையெலா மனையிடமுமாய்
 வெள்ளிமலை போலெருது கருமலை யெனக்கடா
 விடுகோலு மாயேருமாய்க்
 களவிலா நெஞ்சுடைய படியாளு மாயுளுந்
 காலத்தி லேயுழவுமாய்க்
 கனமான கிடையெருத் தழையுமாய் நாற்றுவிரை
 காலுமாய் மேனடவுமாய்
 வளமான பாடுமாய்க் களைபறிவு மாய்வேலி
 வளைவுமாய் நற்காவலாள்
 வைப்புமாய் நாடோறும் வந்துபார்க் குந்திறமு
 மாயிருந் தாற்பலிக்கும்
 அனையுறுங் கொழுமுனைச் செல்வமே செல்வமா
 மருள்பெறு வசந்தராயர்
 அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ண முலைக்குரிய
 வண்ண மலைத்தேவனே.

(சூசு)

இந்நாணிக் கியிந்நாளிற் கூடிற் கபுத்திரநதிப்பாரேனல்.

இங்குள சரீரமுண் டாகின்ற வயணமே
 காதசி யிலங்குபர்வ
 மியலமா வாசைமா தப்பிறப் பாகா
 திருக்குநாட் களைநீக்கியே
 மங்கையர்கள் பூத்துநீ ராடிய தினந்தொட்டு
 வருமா றிரண்டுநாளில்
 வாலாய மாய்க்கருக் குழிவாய் திறந்திடும்
 மணவாள னெடுகலந்தாற்
 பொங்குசக் கிலமுஞ் சுரோணிதத் தொடுசேர்ந்து
 பூரிக்கு மொண்சிப்பியிற்

பூத்தமுத் தைப்போலு மறுகுதுனி மேற்பனிப்
 போலுந் திரண்டுருவமாம்
 அங்கமல சன்வந்த மைப்பனே யிவ்வுருவ
 மருள்பெறு வசந்தராயர்
 அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ண முலைக்குரிய
 வண்ண மலைத்தேவனே.

(எ0)

சரீரழண்டாதழமை கூறியது.

சுக்கிலஞ் சோணிதத் துட்சேர்ந்து சோணித
 சொருபமாய்த் தமர்வாசலைத்
 தோன்று தடைத்திடும் வாயுவே வேலிபோற்
 சூழ்ந்துகாக் குறும்பிந்துவோ
 டொக்கப் பிராணவாய் வொளியாம பானவாய்
 வொன்றியே வெளியினிற்கு
 முட்பாய்ந்து விந்துடன் பிராணவா யுவுகடி
 புள்ளே கலந்துநிற்கும்
 மிக்துதா னன்கரு வளர்குமக் கருவுக்குண்
 மேவும் வியாதிமூன்று
 விரவிக் கலக்குமைந் தாநாட் கருக்குமிழி
 மேனிபோ லாய்வளருமே
 அக்கமணி தூர்க்கையுறை மிக்கபதி வாசனே
 யருள்பெறு வசந்தராயர்
 அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ண முலைக்குரிய
 வண்ண மலைத்தேவனே.

(எக)

சரீரவளரும் வகைகூறியது.

கருத்தரித் திட்டபத் தாநா டிரண்டுருவு
 கண்டுபுனை போன்முனைத்துக்
 கருதுபதி னைந்தாந் தினத்திலே முட்டைபோற்
 காணுமக் கருமிதந்தே

யுருத்தரு முதற்றிங்கள் கம்பமா மிருமதியி
 லுற்றதலை முதுகுமுகமா
 மோதுமூன் றுந்திங்கள் செங்கையும் பாதங்க
 ளுறுவிரல்க ளரையுமுண்டாந்
 திருந்துநா லாந்திங்கண் மூக்குமுக வருவமாஞ்
 செய்யவைந் தாந்திங்களிற்
 செவிநாவு கண்களாஞ் செப்புமா றுந்திங்கள்
 சேர்ந்திடு நகங்களுண்டா
 மரத்தமா ணிக்கம் பதித்தமுடி யரசர்புக
 முருள்பெறு வசந்தராயர்
 அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ண முலைக்குரிய
 வண்ண மலைத்தேவனே.

(௪௨)

இதுவுமது.

விஞ்சமே ழாந்திங்கண் மயிர்நரம் பென்பும்
 விளைந்திடுஞ் சடமோடுதான்
 மேவிடுஞ் சலமலந் தங்குதா துக்களு
 மிடைந்துமூச் சுண்டாகுமே
 யெஞ்சிலெட் டாந்திங்க டாயுண்ட சாரங்க
 ளரியவுமுனை யானகதிர்போ
 லேயந்தருவி பாய்ந்தே கபாலத்தின் வழியாக
 விழியவக் குழவிவளருங்
 கொஞ்சவுரு வோவொன்ப தாந்திங்க ளறிவுமேற்
 கொடுபிறப் பித்தோன்றனைக்
 குறித்திரு கரங்கூப்பி யருடா வெனத்தவங்
 கொண்டே யிருந்துபுரியும்
 அஞ்சலப் பையொர் இ வெம்பிறவி நோக்குமே
 யருள்பெறு வசந்தராயர்
 அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ண முலைக்குரிய
 வண்ண மலைத்தேவனே.

(௪௩)

பிறவித்துன்பத்தின்யல்பு கூறியது.

கொடியபத் தாந்திங்கள் சற்குரு பார்வையே
கொண்டிங் குழவிதன்னைக்
கோதறு ம்பானவளி கீழ்நோக்கு விக்குமக்
குழனிமிகு துன்பமுற்றுப்
படியிற் பிறந்தபின் பகரிய மாயா
படப்போர்வை யான்மறைந்து
பண்டையி லிருந்தபே ரறிவழிந் திருவினைப்
பாசவலை யிற்படிந்து
துடியளவு நேரநீங் காக்கவலை நோயிலே
தோயுமிங் கிதனைநோக்கிற்
சரைக்கொடி படர்ந்ததை நிகர்க்குமிச் சனைமாந்
தோதக மொழிப்பரறிவோர்
அடியனா மலையனே தொடியரா மணியனே
யருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ண முலைக்குரிய
வண்ண மலைத்தேவனே.

(எச)

அட்டலட்சுமிகள் பெயர் கூறியது.

மட்டிலாச் செல்வங்கண் மருவுதன லட்சுமி
வளர்த்ததா னியலட்சுமி
மணிமாட மனையாதி செந்நெல்வய ரோட்டங்கள்
வளமிகும் பூலட்சுமி
யிஷ்டபாக் கியகுணச் சந்தான லட்சுமி
யெழுத்தொடு நிறைந்தகேள்வி
யியல்பான புத்திவளர் வித்தியா லட்சுமி
யிசைந்தவி ரியலட்சுமி
திட்டமா யெங்கணுஞ் சென்றபோ தினும்வெற்றி
சேர்தருந் விசையலட்சுமி

தீமைவந் தாலுங் கலங்கா திருக்கின்ற
தீரதை ரியலட்சுமி
யட்டலட் சுமிவாச நேசதுரை ராசர்புக
முருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ண முலைக்குரிய
வண்ண மலைத்தேவனே.

(எரு)

ஆடியைந்தாந்தேவரும் வாரத்தின்பலன் கூறியது.

ஆடிமா தம்பிறந் தைந்தாந் தினத்திலே
யரியபுத வாரம்வந்தா
லவ்வருட மொருபோக நாடெலா மிகவினையு
மவனிமே லிட்டபயிர்கள்
பாடுள வியாழம்வரி விருபோக மேவினையு
பாரெலாஞ் சுகசிவனம்
பன்னுசக் கிரனெனில் கதிர்சாவி சனியனோ
பயிரொன் றும் வினையாதுகாண்
நீடுஞா யிறுபயிர்கள் பாழ்திங்க ளொருபோக
நெல்வினையு மேசெல்வமாம்
மேரந்தவங் காரகன் பனிச்சோள மேவினையு
நெறியீது குறியென்பர்காண்
ஆடல்புரி யண்ணலே மாடமா ளிகைசெல்வ
மருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ண முலைக்குரிய
வண்ண மலைத்தேவனே.

(எசு)

பெண்கள் நுதுவாதும் நகடித்திரபலன் கூறியது.

மன்னுமச் சுவினியிற் புட்பவதி யாயிடின
மகிழ்நனுக்கே தோடமாம்
வான்பரணி நாணல்ல மைந்தருண் டாங்கனக
மருவுகார்த் திகைமலடியா

முன்னுரோ கணிதிர்க்க மங்கிலிய முடையளா
 முலவுமான் றலைதலைவனுக்
 குயர்சுக மளிப்படிரு வாதிரை வெறுப்புமன
 முடையளாம் புனர்பூசநாள்
 பொன்னெழில் சுகந்தரும் பூசஞ் சிறப்புடையள்
 பொலியுமா யிலியமைந்தர்
 பூத்தொழியு மகமுரிய புருடன்மே லதிகாமி
 பூரமைந் தர்களானியாம்
 அன்னநடை யார்நடன சாலைவளர் சிங்கபுரி
 யருள்பெறு வசந்தராயர்
 அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ண முலைக்குரிய
 வண்ண முலைத்தேவனே.

(எஎ)

இந்நுலுமது.

உத்திரம் பதிவிரதை யத்தமென் மேற்செல்வ
 முண்டா யிடுஞ்சித்திரை
 யோங்கிய நலந்தரும் பாங்குறு சுவாதிசுக
 முற்றிடுந் தனிவிசாகம்
 மத்திமந் தலைவனுக் கல்லல்புன் னேய்கேட்டை
 மறுபுருட னிச்சைமூலம்
 வாழ்வுபால் பாக்கியம் பூராட மடிமைகெடு
 மாமுத்தி ராடஞானப்
 பத்தியுறு மோனநற் பொருளா மவிட்டம்
 பசும்பொனாள் சதையநிதிபோம்
 பகரும் புரட்டைமல டுத்திரட் டாதிமிடி
 படுபிரே வதிரடலையாம்
 அத்தந் துகர்ச்செறி மடந்தையர்கள் பூத்தபல
 னருள்பெறு வசந்தராயர்
 அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ண முலைக்குரிய
 வண்ண முலைத்தேவனே.

(எஅ)

ஆதசமுறதவிடங்களைக் கூறியது.

தேவாலயங்களிற் சந்நிதா னங்களிற்
 றிருவிழா விற்கிறந்த
 தேர்நடந் திடுபொழுதி லருமறை பகர்ந்தவழி
 செய்யுந் தழற்சாலையிற்
 பாவாணர் கல்விப்பர சங்கம் புராணம்
 படிக்கின்ற வித்வசபையிற்
 பார்வைக் கலங்கார சேர்பன முகூர்த்தங்கள்
 பண்ணும் விவரகசபையிற்
 கோவான சிங்கா தனத்திருந் தரச்செங்
 கோல்கொண்ட ராசர்சபையிற்
 கூறுமீவ் விடமெலா மாசூச மிலையென்று
 கூப்பிட் டிரைக்குமறைகள்
 ஆவா கனத்தனே மாவார் வனத்தனே
 யருள்பெறு வசந்தராயர்
 அண்ணவி னிற்றுதிசெ யுண்ண முலைக்குரிய
 வண்ண மலைத்தேவனே.

(எக)

அசுவவிலக்கணங் கூறியது.

நீலமர கதமுத்து மாணிக்க மம்பொன்
 னிறைந்தவெண் பனிசந்திரன்
 நெடியதா மரைமலர்க் காசைமலர் கருமுகி
 நெருப்புமணி வண்டுதீம்பாற்
 கோலமுறு கின்றசெம் பஞ்சக் குழம்புகுயில்
 கூறுமீ ரெட்டுநிறமாங்
 குதிரையுத் தமமுவையி லொருநிற முடைத்தாய்க்
 குறித்தமுக மார்புச்சிவாற்
 கானாவ் வெட்டிடம் வெளுப்பா யிருக்கிலது
 கதியட்ட மங்கலமதாங்

கவினுமுக நாற்பாத மைந்தும் வெளுப்புறிற்
 கனபஞ்ச கல்யாணியாம்
 ஆலவா யிற்பரியி லக்கண முரைத்தவா
 வருள்பெறு வசந்தராயர்
 அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ண முலைக்குரிய
 வண்ண மலைத்தேவனே.

(அ0)

இதுவுமது.

கட்டுவாம் பரிநாபி தொட்டுமுன் புறமெலாங்
 கதிர்போற் சிவந்துமதிபோற்
 கவினுறும் பின்முழுது நலமா வெளுக்கிலக்
 கற்கிபகல் விஜயமென்பார்
 வட்டமதி போலவே முற்புறம் வெளுப்பாய்
 வயங்கியே பிற்புறமெலாம்
 வடிவுசெங் கதிர்போற் சிவந்திடுங் கிள்ளையது
 மருவுகதிர் விஜயமென்பார்
 இட்டதூ றங்குல முயர்ந்தபரி யுத்தம
 மெண்பத்து நாலங்குல
 மிவுளியது மத்தியம துறுபத்தொ ரங்குல
 மியம்புமத மக்கோடையாம்
 அட்டமங் கலதுரக நித்தலு நடாத்துதரை
 யருள்பெறு வசந்தராயர்
 அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ண முலைக்குரிய
 வண்ண மலைத்தேவனே.

(அ1)

இதுவுமது.

வாசியின் வயதுமுப் பத்திரண் டேவருட
 மருவிடும் பத்தவத்தை
 மாற்றிலொரு மூன்றுவற் சரமுமிரு மாதமு
 மன்னுநாட் பன்னிரண்டாம்

பேசுபரி யெவ்வண்ண பேதக மிருக்கினும்
 பெருவெள்ளை தான்கலந்தாற்
 பெட்டிமிகு மப்புரவி தலைவன் றனக்குப்
 பெருஞ்செல்வ முங்கல்வியார்
 தேசுள கறுப்புப் பரிக்குவயி றேனுந்
 திகழ்ந்தநெடு மார்பமேனுஞ்
 செஞ்சிவப் பேறினும் வெள்ளைநிற மேவினுஞ்
 செயவாரு ணத்துரகமாம்
 ஆசமது ரஞ்சித்ர வித்தார கவிஞர்புக
 முருள்பெறு வசந்தராயர்
 அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ண முலைக்குரிய
 வண்ண மலைத்தேவனே.

(அஉ)

இதுவுமது.

ஏறுபரி மாக்கழுத் திடையிரட் டைச்சுழி
 யிருக்கின்மிடி யின்ன லுண்டாம்
 இருகாலி லேயிரட் டைச்சுழி யிருக்கிலவ்
 விவுளியா னிகளபந்தங்
 கூறருங் கொடியவீனை யாமிறுதி யுண்டாங்
 குதக்குமீ ருதடுதனினுங்
 குலவுமுற் காலடியி னுங்கபோ லத்தினுங்
 கோதறு முழந்தானினும்
 வீறுசுழி தானென்றின் மாவேறு தலைவனை
 வெவ்வீனை மிகுத்தொறுக்கு
 மேவுமிவு ளிப்பந்தி யூடுறப் பண்டய
 மெலிந்துநல் குரவெய்திடும்
 ஆறுலவு செம்பவள வேணிமதி முடியனே
 யருள்பெறு வசந்தராயர்
 அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ண முலைக்குரிய
 வண்ண மலைத்தேவனே.

(அங)

இதுவுமது.

தெரிதரு கழுத்தினிடை யொருசூழி யிருந்திடிற்
 நெய்வமணி யென்றுபெயராம்
 திருமகள் விலாசமுண் டாமுகந் தலைநாசி
 திகழுமார் பிவைநாலிடம்
 மருவிய விரண்டுசூழி யுண்டாயின் வெற்றிதரு
 மாறிலாச் சரிமத்தகம்
 மணியா யிருக்கிலவ் வாசிமே லேறுவோர்
 வாழ்வுமென் மேலெய்துவார்
 வீரவுநெற் றியினடுவி லொருசூழி யிருக்கினது
 வீறுநிதி மதியுமுண்டாம்
 வேளில் விடங்களிற் சூழியிலா விவுளியின்
 மேலேற னன்றன்றுகாண்
 அரியயற் களவிடற் கரியபே ரழகனே
 யருள்பெறு வசந்தராயர்
 அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ண முலைக்குரிய
 வண்ண மலைத்தேனே.

(அச)

இதுவுமது.

வேங்கைநரி சிங்கமுயன் மயின்மல்ல ரம்புமத
 வேழங் குரங்குபோல
 வேகமுள நடையதாச் சங்குவெண் கன்னலின்
 விலாழிகால் வாய்துரையுமாய்த்
 தாங்குவிற் றொனிசங்கு மேகமத் தளமேறு
 தண்டிரை மடங்கொறொனியாய்ச்
 சாற்றுருற மகன்போற் கவிழ்ந்தமுக மாகநாத்
 தழையுமாந் தளிரினிறமாத்
 தேங்கமழ் மலர்ந்தகரு நெய்தல்போ லுக்கிரஞ்
 சோந்தவிழி யாய்ப்பற்கடாஞ்

செப்பமா யொப்பமாய் வாலேந்து சாணுய்ச்
சிறக்குங் குளம்புயரமா
யாங்குதிரை லக்ஷண முரைத்தவிதி யென்பர்கா
ணருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ண முலைக்குரிய
வண்ண மலைத்தேவனே.

(அரு)

இதுவுமது.

பாயும் பெரும்பரி முகத்திடை வெளுத்திடிற்
பரராச ரைச்செய்க்கும்
பணிபூண் கழுத்துவால் முதுகிவை வெளுத்திடிற்
பாக்கியமெ லாங்கொடுக்கும்
ஏயுமிரு பிடர்வெள்ளை யாயிருந் தாற்புதல்வ
ரின்பமேன் மேலுமுண்டா
மெழின்மார்பில் வெள்ளையுறில் கவலைநோ யின்றியே
யெப்போது மனமகிழ்தருந்
தோயுமுக மிடதுபால் வெள்ளைநிற மேவிடிற்
தூயசந் தானமுண்டாந்
தோன்றிய வலப்புறம் வெண்ணிறஞ் செல்வமாந்
தூய்முகம் பிற்பாற்சுகம்
ஆயும்பர பந்தகவி நேயம் பொருந்துதரை
யருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ண முலைக்குரிய
வண்ண மலைத்தேவனே.

(அகூ)

இதுவுமது.

மார்புங் கழுத்துமர வப்படம் போலதாய்
வாழைமட லொத்தசெனியாய்
வதனமுக் கோணமாய் துதலுயர்ந் தகலமாய்
வைக்குமடி பந்தொத்ததாய்

ஏர்புனையு நாலுகா லுங்கடைந் தேயதை
 யெடுத்தாநாட் டியதுபோலா
 யிருதொடை திரட்சியாய்ச் சுழல்கின்ற போதுதீ
 யெழுகடைக் கோலென்னலாய்
 போர்புரி முகத்திலே வெட்டினு மெதிர்ப்பதாய்ப்
 புரவியோன் மனமறிவதாய்
 பொங்ககழி கோட்டையுந் தங்கிய துருக்கமும்
 புலியெனப் பாய்கின்றதாய்
 ஆர்பரி யிருக்கின்ற துத்தமப் புரவிகா
 ணருள்பெறு வசந்தராயர்
 அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ண முலைக்குரிய
 வண்ண மலைத்தேவனே.

(அஎ)

இதுவுமது.

கொய்யுளைப் புரவியது நிற்கின்மலை யென்னவுங்
 கூத்தினட மகளென்னவுங்
 குலவிடும் வாசனையின் மான்மதம் பாளிதங்
 குங்கும மகிற்கொப்பதாய்
 வெய்யகட் பொறியரா வட்டநெடு விதிநடை
 விசேழந் பந்தென்னவும்
 மேலேறு சேவகன் காற்குள் ளடங்கியே
 வேகத்தில் வளியென்னவுஞ்
 செய்யுந் சாரிகை பதினெட்டு முள்ளதாய்த்
 திருத்தமிரு நான்குவயது
 சென்றபரி மேலேறல் விதியென்று மறையாஞ்
 செழும்பரியி லேறிவந்தெம்
 ஐயநீ பாண்டியற் கறிவித்த தென்பர்கா
 ணருள்பெறு வசந்தராயர்
 அண்ணாவி னுற்றுதிசெ யுண்ண முலைக்குரிய
 வண்ண மலைத்தேவனே.

(அஅ)

இவர் முன்னி லின்னது பெறவேண்டு மெனல்.

தாமமா கியபிறவி சாராத மெய்ஞ்ஞான
சாதனம் பெறவேண்டினோர்
சரியைகிரி யாபோக மூன்றுங் கடந்தமெய்ச்
சற்குருவை யடையவேண்டும்
நாமமார் தருசிவா லயலிங்க தரிசன
நாடியருள் பெறவேண்டினோர்
நக்கன் வலக்கைதலை மேற்கொண்ட வதிகார
நந்தியைமுன் காணவேண்டும்
பூமியா ளரசரைக் கண்டிகா ரியசெயம்
பூர்த்தியாப் பெறவேண்டினோர்
புரவலர் கருத்துக் கிசைந்தமந் திரிகள்பாற்
போய்முன்பு காணவேண்டும்
ஆமிக வளங்கள்சிங் காபுரி விளங்கவரு
மருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ண முலைக்குரிய
வண்ண மலைத்தேவனே.

(அகந)

கலவியிற் கொக்கோகலீலை கூறியது.

நாடுமுட லிழையுமா லிங்கன மதோரைந்து
நண்ணுமித முதரபான
நல்லசுவை பதினென்று மமிர்தநிலை பதினைந்து
நகுநகக் குறிகளேழுங்
கூறுதந் தக்குறிக ளெட்டுமுயர் பறவைபோற்
குரலோசை யெட்டுமிருகைக்
குவிதாட னங்களிரு நான்குமுரை கரணங்கள்
கூறுநாற் பத்தெட்டுமே
யூகில விப்போக மெய்ம்முயக் கீரெட்டு
முறமுதாற் நிருபதுடனே

யோராறு மொழிகின்ற கொக்கோக விதமறிந்
 தூடலோ டினிதாகவே
 யாடவரு மங்கையரு மனுபவித் திடலின்ப
 மருள்பெறு வசந்தராயர்
 அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ண முலைக்குரிய
 வண்ண மலைத்தேவனே.

(கூ0)

பெரும்பாலுநோய்கள் வாராவகை கூறியது.

எட்டுநா னைக்கிரு முழுக்காடொவ் வோர்பட்ச
 மிருகண் கலிக்கமிடுவோர்
 எத்தாக மதிதொறும் பித்தநீ ரெல்லா
 மெடுத்திட மருந்துகொள்வோர்
 திட்டமா யெண்ணென்கு நாளினுக் கொருகாற்
 றிருந்திழை புணர்ச்சிசெய்வோர்
 செப்புமொரு மூன்றுமா தத்தில்கு நசியமது
 சீருடன் செய்துகொள்வோர்
 வட்டமா மூவிரு மதிக்கொரு வீரோசனம்
 வாங்காம லேவாங்குவோர்
 வயிறுபசி கண்டுண்ணு வோர்களுக் கொருநோயும்
 வாராது மிகுதியாக
 அட்டமா சித்திமுன் னிட்டமது ரேசனே
 யருள்பெறு வசந்தராயர்
 அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ண முலைக்குரிய
 வண்ண மலைத்தேவனே.

(கூக)

தீயோர்நேடுபொருள் போம்வழிகூறியது.

வையகந் தன்னிலே தீயோர்க ளீட்டுபொருள்
 வம்பருக் காம்பிணிக்காம்
 வாயோட்ட மாகவே பேயோட்டு பூசாரி
 மார்கடஞ் செலவினுக்காங்

கையகங் கொண்டகொலை பாதகர்க் காம்படைக்
கன்னமிடு கள்ளருக்காங்
கஞ்சா மயக்கபிணி சாராய மாசனங்
கடியகட் குடியருக்காம்
மய்யகஞ் சிறிதிலாப் பொய்வழக் கதுபேசும்
விணருக் காந்தழற்காம்
வேசையர்க் காம்பூத மூசமண் னுக்காகும்
வேந்தர்தண் டத்தினுக்காம்
ய்யனே துய்யனே செய்யவெழின் மெய்யனே
யருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ண முலைக்குரிய
வண்ண மலைத்தேவனே.

(கூஉ)

நல்லோர் பொருட்டயன்பமோறு கூறியது.
சற்கடற் றரணியி னல்லோர்க ளீட்டுபொரு
டேவால யங்களுக்காந்
தேவாடி டேகமா ராதனைக் காமையர்
திகழ்சமா ராதனைக்கர்
சற்கடற் கரைகண்ட புலவர்குட் காமௌன
துவனுமெய்ஞ் ஞானியர்க்காம்
நோற்குமா தவமுடைய பேர்க்காம் பசிக்குன
துகர்ச்சிக்கு முதவலாகும்
சாற்கள நும் வேதநெறி வேள்விகட் காஞ்சகுண
நண்ணுதா னங்களுக்கா
நற்றொண்டர் பாகவதர் தங்களுக் காம்புரியு
நாடெட் டறங்களுக்காம்
ஜற்கணல் வார்க்குமுன் னருள்பரஞ் சோதியே
யருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ண முலைக்குரிய
வண்ண மலைத்தேவனே.

(கூரு)

பிரயாணத்துக்கு ராசி பலன் கூறியது.

மேடலக் கினமதனி லூர்ப்பயண மாகாது
 வீறிடப நலமுள்ளதாம்
 மிதுனத்தி லேசெலுங் காரியமெ திர்ப்படு
 மென்கடக மரசர்சேவை
 நாடருஞ் சிங்கத்தி லாதாய மாங்கன்னி
 நளிர்ச்சரங் காணுந்துலாம்
 நற்பொருள் கிடைக்கும் விருச்சிகம் பிணியின
 னலிவுட னடுக்கமுண்டாங்
 கோடுறுந் தனுசுசத் துருஜயம் மகரமது
 கொடியபய மாங்கும்புமோ
 கொடியர்தண் டனெய்யது மீனமழை யாற்பயங்
 கொண்டயாத் திரைசெய்காலத்
 தாடுவே யுருதோளி பங்கவிஃ துண்மையா
 மருள்பெறு வசந்தராயர்
 அண்ணாவி னிற்றுசெயுண்ண முலைக்குரிய
 வண்ண மலேதேவனே.

(சு)

முத்தணத்தியல்பு கூறியது.

ஞானமரு டவமேன்மை வாய்மைபொறை மோனமொடு
 நவைசெயைம் பொறியடக்கல்
 நற்கரும வியல்புநெறி சாந்தமுயர் கல்வியிவை
 நலலசாத் வீககுணமாம்
 ஈனமறு தானமன லுக்கந் தவந்தரும
 மெழில்கல்வி கேள்விஞானம்
 இசைவீர செளரிய மலங்கார மிவையே
 யிராசத குணத்தினியல்பாந்
 தானுறு நெடுந்துயி லொழுக்கமுத நீதிவழு
 தாழ்வுஞ் சமாதிகோபந்

ராவுகொலை பேருண்டி சோம்புபொய் காமமிவை
தாமத குணத்தன்மையாம்
முத மைந்தாடு மந்திவண் ணத்தனே
யருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ண முலைக்குரிய
வண்ண மலேதேவனே.

(கூரு)

நவக்கிரகதானங்கூறியது.

னுவுக் கிந்திடுந் தானமது கன்றீன்ற
பசுவாகு மதிதனக்குப்
பானிறச் சங்குசெவ் வாய்க்குச் சிவப்பெருது
பைம்புதற் குச்செம்பொனாம்
னியல் வியாழந் தனக்குவெண் பட்டாடை
மாசுக்கி ரற்குவெள்ளி
மருளிய சனிக் குமிவை கரியநிற மாயிலகு
மயிடமா வெருமைக்கடா
னிய லிராகுவுக் கச்சங் கருப்புடைத்
(கூசு) தானவென் ளாட்டுக்கடா
தக்கசெங் கேதுவுக் கோதரிய மதயானை
சாற்றுமறை யோர்க்களித்தல்
நாடு னது நவக்கிரக தானவிதி யீதென்ப
ரருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ண முலைக்குரிய
வண்ண மலேதேவனே.

(கூசு)

நவக்கிரகவுருவுந்தீசையுங் கூறியது.

வெட்ட மாமிரவி யுருவிருக் கின்றநிலை
நாடுமக் கினிழுவதா
ஹச்சுர மதியுருக் காற்றிசைத் திரிகோண
நாணிலம கன்வடிவமாம்

வடுவிலீ சன்றிசைப் பாணவடி வம்புதன்
 வடதிசைத் தீர்க்கசதுரம்
 மருவுபொன் கீழ்த்திசைப் பஞ்சகோணத்துரு
 வயங்குநீர் தருசுக்கிரன்
 மிடையுமேற் றிசைத்துப் போலுருச் சனிநிருதி
 மேவுசூர்ப் பாகாரமாய்
 மேவுவனி ராகுவட மேற்றிசைத் துவசமென
 வெங்கேது தங்குமிடமாம்
 அடையுமொன் பதுகிரக வடிவமுந் திசையுமீ
 தருள்பெறு வசந்தராயர்
 அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ண முலைக்குரிய
 வண்ண மலைத்தேவனே.

நவநானியமுஞ்சமித்துங் கூறியது.

சூரியன் கோதுமை செஞ்சாலி சோமனாந்
 துவரைசெவ் வாய்தனக்காஞ்
 சொல்லரிய புந்திக்கு நற்பகம் பயறதாந்
 தூய்வியா முந்தனக்கு
 வேரியங் கடலையாம் வெள்ளிக்கு மொச்சையாம்
 மேவிய சனிக்கெள்ளதாம்
 வெற்றிகொ ளிராகுவுக் கானமா டங்கேது
 வீனோகாண நவநானிய
 நாரிய லெருக்குப் பலாசலங் கருங்காலி
 நாயுருவி யச்சவத்தம்
 நல்லத்தி வன்னிகூர்ப் புல்லறுகு தர்ப்பையிவை
 நவசமித் தாகுமென்றே
 யாரிய முணர்ந்தமே லவரீது விதியென்ப
 ரருள்பெறு வசந்தராயர்
 அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ண முலைக்குரிய
 வண்ண மலைத்தேவனே.

ழவர்தேவாரத்தொகை கூறியது.

பின்னருந் திருஞான சம்பந்தர் செந்தமிழ்ப்

பதிகமீ ரெண்ணியிரம்

பண்பான சுந்தர ரிசைத்ததே வாரமுப்

பஃதுமே லேழாயிரம்

நன்னுதற் றிலகவதி யாரொடுந் தோன்றுதிரு

நாவினுக் கரசர்சொன்ன

நற்றமிழ்ப் பதிகநாற் பத்தொன்ப தாயிர

நாடுமீம் மூவர்மொழியுட்

(சுபின்னரெண் ணூற்றாறு பத்துநாற் பதிகமிப்

பேருலகு தனில்விளங்கும்

பேசமிரு நூற்றேழு பத்தைந்து சிவதலப்

பெருமைசேர் பதிகமாகும்

அன்னதிரு முறையோதி நின்னடிப் பூசைசெய்

தருள்பெறு வசந்தராயர்

அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ண முலைக்குரிய

வண்ண மலைத்தேவனே.

(சூகூ)

சிற்றின்பப் பேரின்ப வட்டாங்கயோகங் கூறியது.

வனிதை பஞ்சணையாறு சுவைபோச னங்கந்த

மருவுசித் திரவஸ்திரம்

மாழைமணி யிழையணித் தயிலதாம் பூலமெண்

வகையதே சிற்றின்பமாந்

தினமணி விபூதிருத் ராக்கபஞ் சாக்கரந்

தீர்த்தம்பிர சாதமாசான்

நெரிசன மிலிங்கசங் கமமெட்டு மன்பருட்
 டெளிதரும் பேரின்பமாந்
 தனியியம நியமமா தனபிரா னாயாம
 தற்பிரத்தி யாகாரமாம்
 தாரணை தியானஞ்ச மாதியிவ் வெட்டுமே
 சாற்றமட் டாங்கயோகம்
 அனவரத நடனமிடு வளருக பதத்தனே
 யருள்பெறு வசந்தராயர்
 அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ண முலைக்குரிய
 வண்ண மலைத்தேவனே.

நாலு யுகத்திலும் பூசை செய்தவர்களைக் கூறியது.
 தீதிலா துயர்கிரே தாயுகந் தன்னிலே
 செங்கனற் சோதிமலையாந்
 திருமால் யன்முத லிமையோர்கண் மறையினும்
 சிவதரும மேபுரிந்தார்
 நீதிமா மணிதிரே தாயுகத் தாகம
 நெறித்தபோ தனர்பூசனை
 நிதிதுவா பரமதில் வச்சிராங் கதனீன்ற
 நிருபனும் வீரசம்பு
 நாதனே கலியில்வல் லாளபிர புடதேவ
 ராமர்தரு மஞ்சகாப்த
 நவிலாயி ரத்தேழு நூறுமெழு பத்துமே
 னாடுபில வங்கவருட
 மாதியாய் நின்றதல தருமகர்த் தாவான
 வருள்பெறு வசந்தராயர்

அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ண முலைக்குரிய
வண்ண மலைத்தேவனே.

(க0

அவையடக்கங்கூறியது.

ரிமளந் தோயிதழி மாலையொடு மணமிலாப்

பச்சிளம் புல்லறுகினைப்

முழுதென்று தள்ளாம லீசனுள மகிழ்வொடும்

படர்சடையி லேற்றபடியால்

அமா சையின லுரைத்தவிச் சதகமது

மிக்கபுன் சொல்லாயினும்

(க0மேதினி யெலாம்புக ழிலக்கண மிலக்கிய

மிகத்தெளிந் தறிநாவலர்

அநின் புகழ்தலப் பெருமையின் றுதியிருப்

பதன லிகழ்ந்திடாமற்

படியுள நிறைந்தன்பு கொடுபெரி துவந்தருட்

பாலித்து மேற்கொள்ளுவார்

ரியயனெ டிந்திரன் பூசித்த விசனே

யருள்பெறு வசந்தராயர்

அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ண முலைக்குரிய

வண்ண மலைத்தேவனே.

ல்

வாழ்கூறியது.

ததமு மோதுநான் மறைவாழி யாகந்

தளிர்க்கும் பசுக்கள்வாழி

தரணிகா வலர்வாழி மனுநீதி வாழிமுத்

தமிழ்வாழி வேள்விதனிலே

அண்ணாமலைச்சதகம்.

தெழுந் தெய்விக மன்னவன் வாழியவன்
மதலைமெய்ப் பொருணையனார்
மைந்தர்வழி வந்தவர்கள் வாழிகுத முனிவாழி
மாதவ நிறைந்துவாழி
சந்தர மிகுந்தவுண் ணுமுலைத் தாய்வாழி
சோதிப்ர காசமாகத்
தோன்றுமண் ணுமலைப் பரமனார் வாழிமெய்த்
துணைமனோன் மணியும்வாழி
புந்தணர்கள் வாழியெழில் சிங்கபுரி வாழிமெய்
யருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ண முலைக்குரிய
வண்ண மலைத்தேவனே.

அ ண் ண ம லை ச் ச த க ம்

மு ற் றி ற் று.

ஸ்ரீ:

• ஸ்ரீராமஜெயம்.

திவ்வியகவி நாராயணதாசர்

அருளிச்செய்த

வ ட லே வ ன் க ட

நாராயண சதகம்

மூலமும் உரையும்.

சென்னை :

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1913

விலை அணா 2

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீராமஜெயம்.

வடவேங்கட நாராயண சதகத்தின்
செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி.

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
அ		உரலுக்	25	கா	
அசுவா	41	உன்கோ	45	காசிக்	26
அபராத	7	ஊ		காணுங்	29
அயனா	5	ஊழிற்	36	காற்பா	15
அரசன்	17	எ		கு	
அலசத்	3	எ		குடிநீர்	22
அறவைக்	6	எதிரும்	4	குப்புற்	10
ஆ		எமக்	32	குலங்	33
ஆதார	21	எய்சா	39	கோ	
ஆபாத	15	எல்லாரு	4	கோட்	17
ஆளாகி	18	எழுநெட்	34	சு	
ஆற்றா	12	எனைக்	35	சுமர்த்	43
ஆனந்த	20	என்மா	40	சுமையா	25
இ		இ		சி	
இந்தா	23	இமங்	6	சிவனீ	3
இரையா	16	க		சிற்ப்	24
இற்கண்	46	கச்சப்	38	சு	
ஈ		கஞ்சப்	34	சுருக்	8
ஈசன்	14	கண்பொன்	35	சுவை	28
ஈன்றோ	33	கமலத்	40	செ	
உ		கவிநல்	30	செரிக்	21
உடைச்	37	கன்னிப்	38		

சு

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி.

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
தகவா	9	பகையான	10	மன்ற	23
தலமே	9	பசியாத	7	மானே	14
தனுவுக்	37	பசுக்	32	மீ	42
தன்மைக்	12	பசை	30	மிறுக்	42
தன்னெட்	24	பண்டிட்	10	மீ	42
தாயற்	11	பரகா	3	மீன்கு	42
தானுக்	27	பரலோ	41	மு	39
தும்பிக்	19	பலக	31	முகிலுக்	39
துளசி	28	பாடே	6	மெலியா	43
துறையு	44	பாலாவ	19	மை	32
தே	46	பிணிவிட்	45	மைநாக	32
தேயுந்	13	பித்தங்	44	வ	22
தேன்பா	13	பிரம்புக்	22	வடுநிந்	22
நஞ்சுவி	1	புப்புள்	38	வா	31
நல்லவட	1	புற்கொண்	16	வாஞ்சித்	18
நனிவா	47	புன்சொல்	42	வாய்செய்	45
நீ	5	பூரிக்கு	13	வான்சொல்	8
நீகாச	26	பூவுக்கு	20	வி	2
நீயண்	2	போ	36	விக்கற்	2
நீர்கொண்	29	போகேந்	11	வீட்டிக்	1
நெட்டே	29	மந்தன்	11	வீ	1

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி முற்றிற்று.

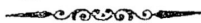
ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

வடவேங்கட

நாராயண சதகம்

மூலமும் உரையும்.

பாயிரம்.

நேரிசை வேண்பா.

நஞ்சு வினைக்கா மமுத நமதுயிர்க்காம்
செஞ்சொல்லி னேர்சதகஞ் செப்பியது—விஞ்சபுகழ்
நாரா யணதாசர் நன்றாக நானிலத்தே
பாரா யணஞ்செய் பவர்க்கு.

(இதன் பொருள்.) இந்தப் பூமியினிடத்து நன்றாகப் பாராயணஞ் செய்பவர்க்கு உபயோகமாகும்பொருட்டு மிகுந்த புகழையுடைய நாராயணதாசரென்பவர் செஞ்சொற்களினாலே திருவாய்மலர்ந்தருளியதாகிய ஒப்பற்ற நாராயணசதக மென்னும் பாமாலையானது, நம் முடைய ஊழ்வினையை யழிக்கத்தக்க நஞ்சாகும்; நமதுயிர்க்கோ காகத்தக்க அமுதமாகும் என்றவாறு.

காப்பு.

நேரிசை வேண்பா.

நல்லவட வேங்கடத்து நாரா யணசதகம்
சொல்ல வெனக்குத் துணையாமே - மல்ல,

பணையான திண்புபத்துப் பாண்டவர்க்கு முன்னர்
துணையான பாதர் துணை.

(இதன் பொருள்.) அழகிய வடக்கின்கணுள்ள திருவேங்கடத்தி
லெழுந்தருளிய ஸ்ரீமந்நாராயணன் விஷயமாக ஓர் சதகமென்னும்
பாமலை பாடித்த மாலைவின் வளம்பொருத்திய பருமையான வலி
யுள்ள புயங்களைப்படைத்த பாண்டவர்க்கு முற்காலத்தில் துணையா
யிருந்த அவருடைய பாதர்கள் துணையா யிருப்பதுமன்றி என்னுயிர்க்
கும் அவைகளே துணையாகும் என்றவாறு.

நூல்.

கலிவிருத்தம்.

பிரிந்திசை வண்ணம்.

நீர்கொண்டுதண் மலர்கொண்டுநன் னெறிகொண்டின்
குறிகொண்டுவன், சீர்கொண்டுவந் தனைசெய்துனைச் செறி
வார்கவளன் பெறவார்களை, பேர்கொண்டிலன் பொறிகொ
ண்டிலன் பெரிபோர்களை லருள்கொண்டிலன், நரர்கொண்டு
கண்டருள்கொண்டியே நாராயண நாராயண.

(இதன்.) யரிசத்தமான தீர்த்தங்களையும் குளிர்ச்சி பொருந்திய
புட்பங்களையும் கொண்டு நன்மார்க்கத்தை யறிந்து தேவர்களுடைய
சொருபத்தைத் தெரிந்து அழகிய ஞானத்தைப் பொருந்தித் தண்டஞ்
சமர்ப்பித்து உம்மை ஆராதனை செய்து அடைத்தபேர்களெல்லாம்
என்ன பலனைப் பெறுவார்களோ அறியவில்லை; நாயினென் தாசிய்
நாம முதலிய பஞ்ச சம்ஸ்காரத்தையும் டாகவதராலே கிருபையையும்
கொண்டவனே அல்லன்; ஆதலால் அன்புசமர்த்து சந்தோஷித்து இரட்
கித்தருளவேண்டும்; சொதிமயமாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று.

* பாகாரியம் பலசெய்துனைப் பணிபாமலே பிணிபானபின்
விதாயிருந் தழுதாவதென் வெறிபார்குணங் குறியார்கனோ
உகாரியமே ஓபகாரியா பொருசாரியா வுலவாரியா
நகாரியே முகாரியே நாராயண நாராயண.

(இ-ள்.) கொலை, களவு, காமம், பொய், வஞ்சனை இவை முத
வாகிய அநேக துஷ்ட கிருத்தியங்களைச்செய்து தேவரீரைப் பணிபா
மல் பிணியானது சம்பவித்த பிற்பாடுங் கபடமாயிருந்து அழுத்தி
னாலே உண்டாகிய காரியம் ஒன்றுமில்லை; ஆதலால், பயித்திபக் கார்
குணங்களை நல்லோர்களை யறிந்து இரட்சிப்பது கடன்; அத்தன்மை
போல அடியேனை இரட்சிப்பது உமக்கே கடன்; சர்ப்பங்களுக்குப்
பகையாகிய கருடவாசனரீதி வெழுந்தருளி அடியார்களுக் குபகா
மாக வொப்பில்லாத சேடையாய் உலாவியவர்களுளின்றியேனே ! நர
காசுரனுக்கும் னையியாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ - று. (உ.)

சிவனீதலம் புபனீதலிற் திரனீதல்சற் திரனீதலா
தவனீதல்விண் னாவரீதன்மா தவரீதலோ டெவரீதலும்
அவனீதலற் தனிலெண்ணினுன் னடியாரடிப் பொடியாகுமோ
நவரீதமுண் கருமீமகமே நாராயண நாராயண.

(இ-ள்.) சிவனும் பிர்மாவும் இத்திரனும் சத்திரனுந் குரியனும்
தேவர்களும் ரிஷிகளும் ஆகிய இவர்களுடனே பின்னும் யாவர்களுங்
கொடுக்காதின்ற பலன்களை யெல்லாம் முதலத்தில் எண்ணிப் பார்க்கு
மிடத்தில் அவை தேவரீருடைய அடியார்கள் திருவடித்துகளுக்கும்
ஓப்பாகமாட்டா; ஆதலால் அவர்களை நினைப்பதேயில்லை; கோபாலர்
கிரகத்திலே வெண்ணெயை யுண்டருளும் நிலமேகவண்ணஞ் சிப
ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ - று. (ங.)

அலசத்தரும் பிணிவந்துநா னைபாமலே யமார்த்தமும்
கலசத்திலோர் குனிதல்கெயென் கவிதைபக்கொளாய் கருணாநா

குலசக்கரன் சலசேகரன் குலசேகரன் புகழ்சாகரா
நலசக்கரா சலசக்கரா நாராயண நாராயண.

(இ-ள்.) தேகமானது வருத்தத்தை யடையும்படியான னோய் வந்து அடியேன் அலையாமலிருக்கத் தேவர்களுக்குக் கொடுத்தருளா நின்ற கலசத்தமிர்த்தத்திலே ஒரு துளி கட்டாக்கித்தருளி அடியேனுடைய கவிதைபைக் கொள்ளவேண்டும்; கருணைத் திருமேனியனே! வச்சிரபாணியுங் கங்காதரனுங் குலசேகரராகிய ஆழ்வாரும் தோத்திரம் பண்ணாநின்ற கீர்த்தியாகிய சமுத்திரத்தையும் நல்ல சக்கரத்தையும் தாமரை மலர்போன்ற திருக்கரங்களையும் உடைத்தாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று.

(ச)

எதிரும்பெரும் பிணியும்பாந் திரையுஞ்செறிந் தெழிலும்பறந்
துதிரந்திரிந் துடலங்கொளுந் துயர்ந்தெளிந் துனைநம்பவா
மதியங்கிடந் தொளிநுஞ்சடா மகுடந்தொறுந் தொனியும்பவா
னதிவந்தெழும் பதபங்கயா நாராயண நாராயண.

(இ-ள்.) தேகத்திலே எதிர்த்து வரநின்ற பெரியதாகிய நெயிருத்து இரைப்பு நெருங்கி அழகு குலைந்து உதிரமுர்ந்து கொந்நின்ற துக்கமானது தெளிந்துபோய்த் தேவரீரை அடியேன் நம்! படியாகப் பிரசன்னமாகவேண்டும்; சுந்திரன் வாசமாய்ப் பிரகாசநின்ற சிவனுடைய சடாமகுடந்தோறும் முழுக்கம் நிறைத்திட ஆகக் கந்தையானது வந்தருளாநின்ற திருவடித்தாமரைகளை யுடைத்தா ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ - று.

எல்லாருமுன் னுதரத்துளே பென்னோமெங் குறைகின்றபே
அல்லாதுவே றில்லாமைபா லனைவர்க்குமோ ரருளல்லவோ
வல்லாருளார் மாட்டாருளார் வறியாருளார் வாழ்வாருளார்
நல்லாருளார் பொல்லாருளார் நாராயண நாராயண.

(இ-ள்) அடியேனுடனே ஆத்மகோடிகளெல்லாம் தேவரீருடைய குட்சிக்குள்ளே வாசம் பண்ணுகின்றனவே யல்லாமல் வேறே யிட மில்லையாதலால் யாவருக்குஞ் சமானமான கிருபையேயன்றிப் பேத மில்லையே; அத்தன்மையாயிருக்க இதிலே வலியுரென்றும் மெலிய ரென்றும் தாழ்வினரென்றும் வாழ்வினரென்றும் நல்லவரென்றும் பொல்லாதவனென்றும் உண்டாகியதென்ன மாயமோ! ஸ்ரீமந்நாராயணனே, ஏ-று.

(சு)

நீகாசதா நீதூசதா நீபாடுதா நீமாடுதா [னேன்
போகாதபேர்க் கிடுசோறெனப் புலையர்க்குநெஞ் சுருகச்சொ
ஆகாதகா ரியமென்னிடத் தளவற்றதுண் டவையாய்வையோ
நாகாசலா நாகாலயா நாராயண நாராயண.

(இ-ள்) பணமும் வஸ்திரமும் ஆடும் மாடுஞ் சாதமும் ஆகிய இவைகளை நீங்கள் கொடுங்கொன்று சொல்லுவதற்கு போக்கியமில் லாத பேர்களாகிய மிலேச்சருடைய நெஞ்சானது உருகும்படியாய்க் கவிதைபாடித் தேடிக்கொண்ட பொல்லாத காரியங்கள் கணக்கில்லாம லடியேனிடத்தி லிருக்கின்றன; அவைகளை யாராந்துபாராமல் இரட் சிக்கவேண்டுங்; சேஷமலையையும் சேஷனாகிய கோவிலையும் பெற்ற ஸ்ரீமந்நாராயணனே, ஏ-று.

(எ)

அபனாருமுத் தளவன்றியே யதிகங்கணப் பொழுதாயினும்
பயனுபிரூப் பவரில்லைபிப் படிமீதிலப் படியன்றியே
கிபனாயுனைத் தொழுவார்களவ் விதிவெல்வராய் மறைசொல்லு
நயனாதன் புகழ்சோதியே நாராயண நாராயண. [மே

(இ-ள்.) பிரமதேவனுனவன் எழுதின பிரகாரமே யல்லாமல் அநீகமாக கூணப்போதானிலும் இந்தப் பூமியிலே பிரயோசனப்பூட் டிருப்பவரில்லை யென்றாலும், அப்படியல்லவென்று சந்தோஷமாகத் தேவரீரைத் தொழுதபேர்களெல்லாம் அந்த விதிவசத்தைக் கடந்

திருப்பார்களுண்டு வேதங்கள் முறைபிடுகின்றனவே; நயத்தோடுங்
கூடிய நாரதமகாமுனிவர் தோத்திரம் பண்ணுகின்ற சோதிமயமாகிய
ஸ்ரீமங்கராயணனே, எ-று. (அ)

ஓமங்களால் விரதங்களா லுயர்தீர்த்தபாத் தினாகோடியால்
ஏமங்கள்கன் லியரீதலா லெழுபாயையுஞ் சுழல்கின்றதால்
ஆமமப்புலன் கடிக்கின்றதா லடைபுண்ணியங் கணமேனுநின்
நாமம்புகன் றதுபோலுமே நாராயண நாராயண.

(இ - ள்.) ஓமங்களாலேயும் விரதங்களாலேயும் உயர்ச்சிபெற்ற
கோடி தீர்த்த யாத்திரைகளாலேயும், சுவர்ணங்குருட்டே கன்னிகா
தாணங்களாலேயும், ஏழு பூமியையும் பிரதட்சணம் வந்ததினாலேயும்,
உண்டாகிய பஞ்சவித்திரியங்களை நீக்கினதினாலேயும் வாராசின்ற
புண்ணியங்களெல்லாம் தேவரீருடைய திருநாமத்தை சுண்ப்போதா
கிவஞ் சொல்லிய புண்ணியத்துக்கு ஒப்பாகமாட்டா; ஸ்ரீமங்கர
ணனே, எ-று. (க)

பாடேனலோ கவிசிந்துனைப் பணிபேனலோ பலகாலெழுந்
தாடேனலோ பவிபீடமுன் னனுசேனலோ சடகோபமே
ருடேனலோ வலமாகவே சுழலேனலோ கதியென்றுனை
நாடேனலோ கோடியேனலோ நாராயண நாராயண.

(இ-ள்.) தேவரீசுரக் கவிதைகளாலே பாடினதுமில்லை; உமக்கு
தண்டஞ் சுமர்ப்பித்ததுமில்லை; பலகாலமுமெழுந்த ஆடினதுமில்லை
பவிபீடத்தின்முன்னே வந்ததுமில்லை; சடகோபத்தை முடியிலே ரு
னதுமில்லை; வலமாகச் சூழ்ந்ததுமில்லை; கதியென்று உன்னை நினை
த்ததுமில்லை; இத்தன்மையான பாவியானவன் கடைத்தேறு மார்க
முனதோ? ஸ்ரீமங்கராயணனே, எ-று. (கஉ)

அிறவைக்கலா மடிமுலகா னருளுக்கலா மடிமுலகீ
பிறருக்கலாம் பெறுவித்ததும் பெறுவிப்பதும் பிணைத்தட்டி

உறவைக்கிலென் னுயிர்காவலுந் கொவ்வாதுவா துனாசெய்
நறவத்துழா யணிமாற்பனே நாராயண நாராயண. [வேலே

(இ - ள்.) லோகங்களுக் கெல்லாம் அடிவேராகி யிருப்பதுயா
னையன்றி வேறில்லை; கிருபைகளுக்கெல்லாம் மூலகாரணமா யிருப்
பது தேவரீரேயன்றி வேறில்லை; அபலர்களுக்கு நீர்செய்த பலனை
யும் இனிச் செய்கின்ற பலனையுந் தராசினுடைய தட்டுக்களிலே பொரு
ந்தவைத்தால் என்னுடைய உயிரை இரட்சிக்கின்ற பலனுக்கு ஆவை
சரியாகமாட்டா; ஆதலால், வாது பேசுவதில்லை; தேன்பொருந்துந்
திருத்துளவந் தரித்த திருமார்பை யுடைத்தாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணனே,
எ-று.

(கக)

பசியாதமந் திரமேவரும் பழிபாதமந் திரமந்தகந்
விசியாதமந் திரமோயிலே விழிபாதமந் திரநெஞ்சிலே
முசியாதமந் திரமோதுவார் முதலானமந் திரமொன்றிலே
நசியாதமந் திரமோநமோ நாராயண நாராயண.

(இ - ள்.) ஒரு மந்திரம், பசியை யெழுப்பாதது; எவர்களுலேயும்
பழிப்பில்லாதது; எமன் பாசத்திற் கட்டுப்படாதது; னோனயப் பார்க்கா
தது; நெஞ்சிலே செடுத்தவில்லாதது; ஒதுவார்க்கெல்லாம் முதன்மை
யுடனது; ஒன்றினாலேயும் நாசமில்லாதது; அது யாதெனில், ஒம்
நமோநாராயண வென்னுந் திருமந்திரமே யல்லது வேறில்லை; ஸ்ரீமந்
நாராயணனே, எ-று.

(கஉ)

அபராதமா கியபல்சாக் கடலாகவோ டமதேற்றியே [வேன்
விபரீதநோ யலையிற்றுகளே விடசின்றதுழ் வினையென்செய்
இபாசனைந் சுபாசேற்றுநீ பெனையேற்றலிங் கரிதல்லவே
சுபாசனை சுபாசனை நாராயண நாராயண.

(இ - ள்.) அபராதங்கனாகிய பலசாக்குகளே நெருக்கமாகத் தேக
மென்னும் ஒடத்திலே யேற்றி விபரீத நோயாகிய கடலுக்குள்ளே

ஊழ்வினையானது தள்ளிநின்றது; என்செய்வேன்; கஜேந்திரனைக் கரையேற்றின தேவரீர் அடியேனைக் கரையேற்றுதல் இவ்விடத்தில் அரிதல்லவே; தேவர்களுக்குஞ் சபங்களுக்குங் கர்த்தாவாகிய ஸ்ரீமந் நாராயணனே, ஏ-று. (கங்)

வான்சொல்லுமே புவிசொல்லுமே மறைசொல்லுமே நிறைசேடன்வாய், தான்சொல்லுமே முனிவோர்பெருஞ் சபைசொல்லுமே சசிசொல்லுமே, தேன்சொல்லிபங் கிறை சொல்லுமே திசைசொல்லுமே திகையாமலே, நான்சொல்ல வே துவமாவெனே நாராயண நாராயண.

(இ - ள்.) தேவர்களுடைய நாவும், உலகத்தோருடைய நாவும், வேதங்களுடைய நாவும், கல்வி நிறைந்த ஆதிசேடனுடைய இரண்டாயிரம் நாவும், பெரிதாகிய சபையோடுங்கூடிய முனிவருடைய நாவும், சந்திரன் முதலாகிய நவக்கிரகங்களுடைய நாவும் தேன்போலுஞ் சொல்லினையுடைய பார்வதிபாகத்திலிருக்கும் ருத்திரனுடையநாவும், திக்குபாலகருடையநாவும் தோத்தரிக்கும்படியான தேவரீருடைய கீர்த்தினை மாறுபடாமல் அடியேனுடைய நாவினாலே சொல்வதற்கு நான் காரவமாவனே? சொல்லும்; ஸ்ரீமந்நாராயணனே, ஏ-று. (கச)

சுருக்காமருந் துடற்கூறியே சுழற்றாமருந் தழற்றியிடே உருக்கரமருந் துலர்த்துண்டையா வருட்டாமருந் துழக்கெண்ணெயில், கருக்காமருந் திகற்கையிலே கசக்காமருந் திருக்கிலே, நருக்காமருந் திருக்கின்றதே நாராயண நாராயண.

(இ ள்.) வெளியிலே சுருங்காதது; உடலிலேயூறினற் சுழற்றாதது; அக்கினியிலே யுருகாதது; உண்டையாகவுருட்டி யுலர்த்தாதது உழக்கெண்ணெயிலே சுருக்காதது; வலியகைகளிலே கசக்காதது இரண்டு கல்லிலே நெருக்காதது; இத்தன்மைகளைக்கொண்ட மருந்

னது இருக்கின்றது; அது யாதெனில், அஷ்டாஷ்டாமே யன்றி வேறில்லை; ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ - று. (கடு)

தகவாயுனைப் புநழாமலே சலமேதொடுத் திகல்பேசுவார்
முகவாயிலே புழுவீழுமே முனையந்தகன் கிளைமோதுமே
ககவாகனா மிகுமோகனா கனகன்களே பரமார்பெலாம்
நகவாளினா லரிசீயமே நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்.) மேன்மையாகத் தேவரீரைத் தோத்திரஞ் செய்யாமல்
கோபமேபொருந்திப் பகையாக இழிவு பேசவாருடைய முகத்தோடு
ங்கூடிய வாய்களிலே புழுக்கள் சொரிவது மல்லாமல் எதிர்க்காரின்ற
எமதுதர் மோதுவார்கள்; கருடவர்களே! மோகசொருபனே !! இர
ணியனுடைய மார்பையும் அவனது சேனைகளையும் நகமென்னு மாயு
தத்தினாலே சங்கரியாநின்ற நரசிங்கரூபமாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணனே,
எ-று. (கசு)

தலமேழையும் படமோதினுஞ் சலமோஷ்டா தகிலாண்டநற்
பலம்யாவுமென் மனைசேரினும் பசைபோதிடா திசைமாதரார்
குலம்யாவுமின் பமதியினுங் குறுகாதுமால் பெறுகாயமே
நலமேவுமே பொலமேவுமே நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்) ஏழுலோகத்தையும் அழியும்படியாய் போர் பண்ணினா
லும் என் கோபங்க ளடங்குவதில்லை; அகிலாண்டங்களிலே யிராநின்ற
நன்மையான பாக்கியங்களெல்லாம் என் வீட்டிலே நிறைந்தாலும்
ஆசைக ளொழிவதில்லை; பெண்களன்றிசைந்த சாதிகளெல்லாம்
இன்பங் கொடுத்தாலும் காமங்கள் நீங்குவதில்லை; இத்தன்மையைக்
கொண்ட என்னுடைய தேகமானது எத்தன்மையைப் பெறுமோ?
அறியவில்லேன்; பிரகாசியாநின்ற மேகவண்ணான. ஸ்ரீமந்நாராயண
னே, எ-று. (கசு)

பண்டிட்டதா மறையுந்திரிற் படிவார். தினக் கடியாநொ
னத், தொண்டிட்டுநின் றெழில்கொள்வதோ துயரத்திலே
யடைவிப்பதோ, கொண்டிட்டநின் புகழ்நிற்கவே குறையா
ளனாப் புகழ்கின்றவாய், நண்டிட்டபாழ் வளையொக்குமே
நாராயண நாராயண.

(இ-ள்) பழமையாயிராநின்ற தேவரீருடைய நாபிக்கமலத்திலே
பொருத்தின ஷிரீர்களை யெல்லாம் அன்பராகும்படி அடிமைகொண்டு
கைங்கரியத்தைக் கொள்ள வேண்டுமே யல்லாமல் துக்கங்களடையச்
செய்யலாமோ; வேதங்கள் கொண்டிராநின்ற உம்முடைய கீர்த்தியை
விட்டுக் குறைச்சலான செய்வங்களைப் புகழாகின்ற வாய்களெல்லாம்
நண்டிட்டுத் தொண்டிவிட்ட பாழ்களைக் கு ஒப்பாயதே உன்றிப் பிர
யோசனமில்லை; ஸ்ரீமநாராயணனே, எ-று. (கடி)

பகையானவன் பிணிசெய்ததோர் பதினாயிரம் பிழை
யுண்டுநான், வகையாநினக் குறையெய்திலென் வருநோயு நின்
னருளாதலால், மிகையானபின் முறையிட்டனென் விடுவீத்
திடாய் விளையாடினால், நகையார்களை குறையார்களை நாரா
யண நாராயண.

(இ-ள்) அடிபேணுடைய தேகத்திலே பகையாகிய பொல்லாத
பணியானது செய்பாநின்ற உபத்திரவங்கள் பதினாயிரமுண்டு; அவு
றை இன்னவிதங்களென்று தேவரீருக்கு விண்ணப்பஞ் செய்கிலென்
னாராநின்ற இந்த கோயானது உமது கிருபையே யல்லாமல் வேறா
ல்லை; ஆதலால் துன்பம் மிகுத்த பிற்பாடு முறைபமிட்டேன்; இதை நீ
நீக்கி விடாமல் விளையாடினால் உலகத்தார் நனைப்பதுமல்லாமல் இகழ்
ச்செயும் பண்ணுவார்கள்; ஸ்ரீமநாராயணனே, எ-று. (கக)

குப்புற்றகன் றுடனுகெலாங் குழுவாகவோர் குழுவாக
வே, யப்புக்கொளுந் தொனிகா திலவ வழியேகுபுட் களுமுண்

ணவே, துப்புக்குமோர் தயிர்வெண்ணெய்பால் சொரிகைக்கு
மன் விடைநங்கைமார், நட்புக்குமா டியகண்ணனே நாராயண
நாராயண.

(இ-ள்.) துள்ளின கன்றுகளுடனே பசுக்களெல்லங் குவிந்திரு
க்கவும் ஆகாயவழியிலே செல்லாநின்ற பட்சிகளுடைய காதுகளிலே
கேட்கவும் ஒப்பில்லாத வேணுக் குழலாதித் தொனியாக மப்புக்கொட்டி
னது மல்லாமல் அங்கிருக்கும் இடைப்பெண்கள் பொழியாநின்ற
நெய்க்கும் மோருக்கும் தயிருக்கும் வெண்ணெய்க்கும் பாலுக்கும்
அவர்களுடைய நட்பினுக்கும் நடனஞ்செய்த கண்ணனாகிய ஸ்ரீமந்
நாராயணனே, எ-று. (உ௦)

தாயற்றபேர் தாயாகுவாய் தமற்றபேர் தமராகுவாய்
சேயற்றபேர் சேயாகுவாய் செயலற்றபேர் செயலாகுவாய்
வாயற்றபேர் வாயாகுவாய் மலைபோலுநோய்க் குணநம்பினால்
நாயிற்றுமுன் பனிநிற்குமோ நாராயண நாராயண.

(இ-ள்.) தாயில்லாதபேர்களுக்குத் தாயாகவும், சுற்றமில்லாத
பேர்களுக்குச் சுற்றமாகவும், பிள்ளையில்லாதபேர்களுக்குப் பிள்ளையாக
வும், உதவியில்லாதபேர்களுக்கு உதவியாகவும், வாக்கில்லாதபேர்களு
க்கு வாக்காகவும் அருளாகின்ற தேவனே அடியேன் மலைபோலுங்
கொண்ட நோய் நீருதற்கு நம்பினால் குரியன் முன்னே பனி நீங்கு
மாறுபோல் நீங்குமேயன்றி நிற்குமோ? ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று.()

மந்தன்புதன் குருவென்னிசெய் மறியாகுகே தரிநாடொழந்
தத்தம்பொலா விடமேவினுஞ் சகலேசரின் சுரணாண்டினால்
எந்நம்பியா விவனென்றுகொண் டேநாதசப் பலனீவரே
நந்தன்சுதா நம்பும்புதா நாராயண நாராயண.

(இ-ள்.) சனி புதன் குரு சுக்கிரன் செய்வாய் சந்திரன் ராகு நேது
சூரியன் இவர்கள் நடோடும் தங்கள் தங்கள் பொல்லாத பாசிகளிலே

யிருந்தாலும் சகலத்துக்கும் ஈசனே! தேவரீருடைய திருவடியை அடைந்தால் எங்களுடைய தம்பிரானிவனென்று அன்புகொண்டு பதினேராமிடத்துப் பலனைக் கொடுப்பார்கள்; நந்தகோபனுடைய திருக் குமாரா! நாயினேன் நம்பாநின்ற பரமபதத்தை யுடைத்தாகிய ஸ்ரீமத் நாராயணனே, எ-று. (உஉ)

ஆற்றாமையொன் றமையாமையொன் றறியாமையொன் றருளாமையொன், நேற்றாமையொன் றிசையாமையொன் றின்னாமையொன் றிருதாளையும், போற்றாமையொன் றடியா ருடன் பொலியாமையொன் றொருமெய்யிலே, நாற்றய்வினைந் திடலாகுமோ நாராயண நாராயண.

(இ-ள்) அயலார் வாழ்வைக் கண்டு அவதிப்படுதல், பொறுமை நீங்குதல், பேதைமை வளர்தல், ஈதன் மறுத்தல், முயற்சியிடைதல், இங்கிதம் ஒழித்தல், கொடுமை மிகுதல், திருவடிப் புகழ்விடுதல், அடியாருடன் கூடாதிருத்தல் இவைகளெல்லாம் நாயினேனுடைய ஒரு தேகத்துக்குள்ளே நாற்றுக்கன்போலே வளரலாமோ? ஸ்ரீமநாராயணனே, எ-று. (உஉ)

தன்மைக்குரீ யடியேனுடைச் சலிகைக்குரீ பொலிகைக்குரீ
மென்மைக்குரீ வன்மைக்குரீ மிகுதிக்குரீ தகுதிக்குரீ
புன்மைக்குரீ புலமைக்குரீ பொறுமைக்குரீ மறுமைக்குரீ
நன்மைக்குரீ தின்மைக்குரீ நாராயண நாராயண.

(இ-ள்) அடியேனுடைய ஒழுக்கத்துக்கும், சலிகைக்கும், பிரகாசத்துக்கும், மெலிமைக்கும், வலிமைக்கும், குற்றத்திற்கும், முயற்சிக்கும், பொல்லாங்குக்கும், அறிவுக்கும், பொறுமைக்கும், மோட்சத்துக்கும், நன்மைக்கும், தின்மைக்கும், இன்னும் சகலத்துக்கும் தேவரீரே யல்லாமல் வேறில்லை ஸ்ரீமநாராயணனே, எ-று. (உஉ)

பேட்டித்ததுன் பெருநெஞ்சமேனியப்பித்ததுன் வினையாடலே
கேட்டித்ததுன் பலதூல்களே கிளர்ப்பித்ததுன் பதிவாசமே
பேட்டித்ததுன் கனசத்தியே பிழைபித்தவெம் பிணிபற்றற
நாட்பிச்சையுந் தரவேண்டுமே நாராயண நாராயண.

(இ-ள்) உமது திருவுள்ளமே பெனக்கு இன்பத் தந்தது; உமது
திருவினையாடலே யெனக்குச் சந்தோஷஞ் செய்வித்தது; உமது திவ்
வியப் பிரபந்த முதலாகிய புராணங்களே நான் என் செவிக்குக் கேட்கப்
பண்ணியவை, உமது திருப்பதியே யெனக்கு வாசத்தை யுண்டாக்கி
யது; உமது கனம்பொருந்திய வலிமையே யெனக்கு ஆதரவு புரிந்தது;
ஆதனா லடியேனுடைய குற்றத்தையும் வெவ்விதாகிய கோளையும் நீக்கி
விட்டு, இனி வாழ்நாளாகிய பிச்சையுந் தரவேண்டும்; ஸ்ரீமந்நாராயண
னே, எ-று. (உரு)

பூரிக்குநின் கொடியென்னவே புளகிக்குநின் சனமென்னவே
சுரிக்குநின் சபையென்னவே யிரதிக்குநின் புகழென்னவே
ஆரிக்குணம் பெறுதேவர்தா மடியாருளத் தானந்தமே
நாரிக்குவில் லொடியச்செய்தாய் நாராயண நாராயண.

(இ - ள்.) உமது கருடக்கொடியே பென்றால் எனது தேகம்
பூரிக்கும்; உமது அடியார்களே பென்றால் எனது மயிர் புளகிக்கும்;
உமது சபையென்றால் எனது கண்களிலே ஆனந்தபாவப்பம் பெரு
தும்; உமது புகழே பென்றால் எனது மனது ரம்மிக்கும்; ஆதலால்த்
நன்மையான குணத்தைத் தேவர்களிலே எவர்கள்தாம் பெற்றார்கள?
பாகவதருடைய இருதயத்தில் ஆனந்தமானவனே! ஜானகிக்காக ருத்
திரன் வில்லை ஓடியச்செய்தருளாநின்ற ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று.

தேன்பாடித்தா வனமாலையுந் திருவாழிசங் கமுமேந்தியே
தூதான்பாடிநா ரதனுமூன் சபைமானிடர்க் கதிதூரமே

வான்பாடிபுட் புபலென்றுதான் வருமென்றுவா வேதென்ன
நான்பாடினூல் வாடுவெண்டுமே நாராயண நாராயண. [வே

(இ - ள்.) • நாரதகாமுணியானவர் பாடியாடாவின்ற தேவரீரு
டைய சபைமானது மானிடர்களுத்த அதிக தூரமாக விருக்கும்; ஆத
லால் வரக்கூடாது; வானம்பாடி பென்னும் பட்சியானது நீருண்ட
மேகங்க ளென்றைத்து வருமோவென்று மனது வாட்டங்கொண்டு
பாடுவதுபோல அடியேன் வருத்திப் பாடினூல் அம்மேகம் வருவது
போல வண்டிகள் பாடித் தாவாவின்ற துன்பமாலையும், அழியு சக்கா
மும், சங்கமும் தாங்கிவந்து இரட்சித்தருளவேண்டும்; ஸ்ரீமநாரா
யணனே, எ - று. (உஎ)

மாதேனுபின் னருளுற்றநான் வாய்மீர்மருத் தாயங்கனே
தாதேனுமிபின் னருளுற்றநான் சுஞ்சீவிபைத் தனிபேறுமே
தாதேனுப்பவர் சுருமெய்றுவர் சார்வாருளத் தானத்தமே
நாதேனாவா ஞானேதயா நாராயண நாராயண.

(இ - ள்.) மயக்கத்தைச்செய்யும் கோய்களெல்லாம் தேவரீருடைய
கிருபையைப் பெற்றாள்விலை உமிழ்ந்தே மருத்தாகி அங்கனே ஓடிப்
போகும்; உமது கருணையில்லாத காலத்திலே சுஞ்சீவிபைக் கொடுத்தா
னார் தள்ளிவிட்டு அதிகமாகு மாதலா லிதையறிந்தபோர்கள் சுகத்தைப்
பெறுவார்கள்; அடியார்கள் இருதயத்தில் ஆனந்தமானவனே! நான்,
நேன் தோத்திரம் பண்ணுகற்கு வந்தருள்வாய்; ஞான உதயஞ் செய்
தருள்பவனே! ஸ்ரீமநாராயணனே, எ - று. (உஅ)

நசுன்பான் பிரமன்பிதா விறைவிண்டிவண் டிறைதண்டுழாய்
வாசன்சா சானென்றுதின் வழியன்பர்வாழ் பதிதம்மிலே
தீசங்கடம் பிணிதாழுமே றிறைசண்டைவஞ் சீனவிழுமே
நாசங்கடந் துயிர்வாழுமே நாராயண நாராயண.

(இ-ள்.) ருத்திரனுக்குப் பாமனே யென்றும், பிரமனுக்குத் தந்தையே யென்றும், கர்த்தனே யென்றும், விஷ்ணுவே யென்றும், வண்டிகளுடனே குளிர்ச்சிபொருத்தாகின்ற திருத்துழாய் வாசனே பென்றும், சராசரங்ஙனானவனே பென்றும் தேவரீரைத் தோத்திரம் பண்ணி வழிபடாகின்ற அடியவர்கள் வாழ்ச்சுருளுந் தலங்களிலே பொல்லாத சகலங்களும், போய்க்ஞம், சிறைகளும், போர்களும், வஞ்சனைகளும் ஆகிய இக்குற்றங்கள் யாவும் நீக்கி மற்ற வுயிர்களெல்லாம் வாழ்த்துருக்கும்; ஸ்ரீமங்கராயணனே, எ - று. (உக)

ஆபாதவா யுனைவையுமே யடியாருடன் படைபண்ணுமே
மாபாலதூல் பலகற்குமே மறைபன்னுலா திபர்தம்மினும்
ஓபாவிமே னிவையின்முனே யுரைசெய்தனன் விடைசெய்தபூ
நாபாபா பாநேயரி இ நாராயண நாராயண.

(இ-ள்.) அபத்தம் நிறைந்த என்னுடைய வாயானது தேவரீரை வைதுகொண்டே யிருக்கும்; அடியார்களுடன் போர் பண்ணிக்கொண்டே யிருக்கும்; மகத்தாகிய பாபசாஸ்திரங்களைப் பகற்கும்; ஆகலால், வேதத்திலே சொல்லாகின்ற விரோதிகள் பார்த்திலும் அழிபரித்திராகின்ற விரோதிகளாகிய நாயினேன் தேவரீர் சங்கிதானத்திலே விண்ணப்பஞ் செய்துவிட்டேன்; உமது சித்தம் எனது பாக்கியம்; வாசனை சேர்ந்த நாபிக்கமலம் பொருத்தாகின்ற பாபரானென்னும் அரிதாகிய ஸ்ரீமங்கராயணனே, எ - று. (உஃ)

காற்பாலினிற் கடவாதவன் கவிதாலமே நிரையாடிநித்
தோற்பாவைநா னதுமெச்சவே தொடுருத்திரத் துறைகாரனீ
மேற்பாவயுண் னையமானநல் வினைநிவினைக் கெவாராவார்
நாற்பாலினுக் கொருமலமே நாராயண நாராயண.

(இ-ள்.) கடலிலே உதித்துவராகின்ற சூரியனிலே அறியும்படி யான காலப்பிரமாணத்தோடு கூடிய கவிதாலமே நிரையாசவும்,

ஆடாநின்ற தோற்பதுமை யானாகவும், மனது மெச்சும்படியாகத் தொ
டுக்காநின்ற சூத்திரத் துறைக்காரர் தேவரீராபுமானால் மேலேவரா
நின்ற பாபபுண்ணியங்களுக்கு அதிகாரிகள் எவராகுவார்கள்? இந்த
நியாயத்தைத் தெரியப்படுத்தவேண்டும்; பறப்பன, ஊர்வன, நடப்
பன, இருப்பனவாகிய நான்குவித சாதிகளுக்கெல்லாஞ் சமானமான
ஆதரவு தேவரீரே யன்றி யேறில்லை; ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று.

இரையாலெழுஞ் சுவரானநா விருசாணுடம் பிடியாமலே
கரையாமலே தகராமலே கழலாமலே யழலாமலே
திரையாமலே வினைமுடிசுண் டிறவாமலே வகையென்னைதா
னரையாதசோ றிடுமைபனே நாராயண நாராயண.

(இ - ள்.) ஆகாரத்திலே வளராரின்ற என்சாணுடம்பாகிய சுவ
ரானது கரைந்துபோகாமலும், இடிந்துபோகாமலும், அதிர்ந்துபோ
காமலும், உதிர்ந்துபோகாமலும், வெந்துபோகாமலும், திரைந்துபோ
காமலும், வினையினாலே இறந்துபோய் மறுபடியும் பிறந்து விழித்தி
றவரமலும் இருக்கும் வகையாதெனில், நரைதிரை மூப்பில்லாத அமு
தத்தைக் கொடுத்தருளவேண்டும்; என்னையனாகிய ஸ்ரீமந்நாராயண
னே, எ-று.

(௩௨)

புற்கொண்டுவாழ்பசவாரொடர்புலியாழ்கிணற்றிடைவிழிநுங்
கற்கொண்டுவா தடிகொண்டுவா கடிதென்பரப் படுபாவிரான்
எற்கொண்டநோய்க் கெவராகுவா ரினிரீயலா திலையெட்டியும்
நற்கொண்டலால் வளர்கின்றதே நாராயண நாராயண.

(இ - ள்.) புல்லையுண்டு வாழாரின்ற பசவானது கிணற்றிலே
விழுந்தால் கண்டவர்கள் யாரேனும் எடுத்துவிடுவார்கள்; புலியானது
விழுந்ததானால் சீக்கிரமாகக் கற்களுந் தடிகளுங்கொண்டு கொல்லு
வார்கள்; அத்தன்மைபோலப் படுபாவியான என்னுடைய தேகத்து
லேகொண்ட நோயைத் தீர்க்க எவரிருக்கிறார்கள்? இனித் தேவரீரை

யன்றி வேறில்லை; மழையினாலே எட்டிச்செடியும் வளர்வதுபோல உம்முடைய கிருபையினாலே அடியேனும் வளரவேண்டும்; ஸ்ரீமந் நாராயணனே, ஏ - று. (௩௩)

அரசன்கையா லபயம்பெறு ரயலாநுமன் நரையண்டினால் விரசென்றுவந் திடமீவரீ வினவாதசீ விகளண்டினால் வரசங்கரா தியரஞ்சுவார் வருகென்னமேல் வகையென்னைதான் நரசிங்கனே முரபங்கனே நாராயண நாராயண.

(இ - ள்.) தாங்கள் நம்பியிருக்கும் அரசனாலே பிரயோசன மில்லையென்று மறுமன்னவரிடத்திலே சேர்ந்தால் அவர்கள் சந்தோஷித்து எதிரேவந்து இடங்கொடுத்து இரட்சிப்பார்கள்; அத்தன்மையாகத் தேவரீரை நம்பினபேர்கள் யாவரேனும் உம்மை வினவாமல் வெறுத்துப் பக்கத்திலே சென்றால் முக்கியமான சங்கரன் முதலாகிய தேவதைகளானாலும் இரட்சிக்கப் பயப்படுவார்கள்; ஆதலால், கதி வேறில்லை; அடியேனை வாவென்றழைக்க வகையென்னவெண்ணியிருக்கிறீரோ தெரியாது; நரசிங்கரூபனே! முரகாசுரனைக்கொன்ற ஸ்ரீமந் நாராயணனே, ஏ - று. (௩௪)

கோட்சொல்லுவேன் வசைசொல்லுவேன் குறைசொல்லுவேன் முறைசொல்லுவேன், கிட்சொல்லுவேன் மிகை சொல்லுவேன் கிண்சொல்லுவேன் வலிசொல்லுவேன், சூட்சொல்லுவேன் நயனாழிநாள் சொல்வெண்டினுஞ் சிறிதுன்றையோர், நாட்சொல்லவென் றறிகின்றிலேன் நாராயண நாராயண.

(இ - ள்.) பிரமகற்பபரியந்தம் அடியேனுடைய நாவானது சோளகளையும், வசைகளையும், குறைகளையும், முறைகளையும், கீழ்மைகளையும், குற்றங்களையும், பபங்களையும், வலிமைகளையும், வஞ்சனைகளையும் சொல்லுமேயன்றிக் கொஞ்சமாகிலும் தேவரீர் நாமத்தை ஒருநாளைய

லேனுஞ் சொல்லும்படியா யறிந்ததேயில்லை; ஸ்ரீமந்நாராயணனே, -
எ - று. (௩௫)

ஆளாகியின் னிருநாலெழுத் தறிபாதநா ளறிவார்களைக்
கேளாதநாள் செவியூறவே கிடையாதநா ளதிலாசையே
மூளாதநா ணிலமீதுதான் முதனாளில் கெழுதாதநாள்
நாளாகுமோ வாளாயுதா நாராயண நாராயண.

(இ-ள்.) ஆசாரியனுடைய திருவடிகளுக்கு ஆளாகித்தேவரீருடைய
யதிருமந்திரத்தை அறியாதநாளும், தெரிந்தபாகவதரைக் கேளாதநாளும்,
செவிகளிலே யூறும்படியாய்ப் பொருந்தாதநாளும், அத்தேவ ஆசை
யானது பெருகாதநாளும், அஞ்சாவதுவயதில் முதல்நாளையிலே பள்
ளிக்கூடத்தில் அரியென்று நிலவெழுத்தாகிலும் எழுதிவையா தநாளும்
பலநல்லநாளாகுமோ? வாளாயுதத்தையுடைய ஸ்ரீமந்நாராயணனே,
எ - று. (௩௬)

வீட்டுக்குளே துணையாவதும் வெளியிற்குளே துணையாவதும்
கூட்டுக்குளே துணையாவதும் குன்றுக்குளே துணையாவதும்
காட்டுக்குளே துணையாவதும் கடலுக்குளே துணையாவதும்
நாட்டுக்குளே துணையாவதும் நாராயண நாராயண.

(இ-ள்.) வீட்டினுக்குள்ளே துணையாயிருப்பவனும், வெளியினுக்
குள்ளே துணையாயிருப்பவனும், சந்திரனுக்குள்ளே துணையாயிருப்பவ
னும், மலையினுக்குள்ளே துணையாயிருப்பவனும், காட்டினுக்குள்ளே து
ணையாயிருப்பவனும், கடலினுக்குள்ளே துணையாயிருப்பவனும், நாட்டி
னுக்குள்ளே துணையாயிருப்பவனும் நீயேயன்றிவேறில்லை; ஸ்ரீமந்நாரா
யணனே, எ - று. (௩௭)

வாய்க்கின்றதேதன் பகையுண்ணலா மணக்கின்றசாந் தரை
யுண்ணலாந், காய்க்கின்றமா வெறியுண்ணலாந் கறக்கின்ற
வாக் கட்டுண்ணலாந், தேய்க்கின்றபால் குடையுண்ணலாந்

சுவைகெட்டமா னிடவாவிலா, நாய்க்கிந்தவாத னையேனையா
நாராயண நாராயண.

(இ-ள்.) தேன் கூண்டினுக்குப் பகைத்தலும், சந்தனக்கட்டையி
னுக்குத்தேய்த்தலும், பழுத்தமரத்தினுக்குக்கல்லெறிதலும், கறக்கும்
பசுவினுக்குக் கயிறுணைத்தலும், தோய்த்த தயிரினுக்கு மத்தாற்குடை
தலும் ஆகிய இந்தவுபத்திராவங்களுண்டாகில் பிறருக்குபகாரமாகும்;
உருசியும் வாலு மில்லாதமானிடமென்னும் நாயினுக்கு இந்தவாதனை
பைக்கொடுத்திரே, இதனாலே உமக்கென்ன பிரயோசனமுண்டு? ஷேரி
யச்சொல்லும் ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ - று. (நா.அ)

கும்பிக்கையா னையுமைவர்முன் றுகிலோடிவா டியநங்கையும
தம்பிக்கையா மகயோகருந் தாறிர்கவே சதுர்வேதியன்
கம்பிக்கையா லரனுக்குநீ கனியையமிட் டினியையமேன்
நம்பிக்கையா கியதெய்வமே நாராயண நாராயண.

(இ-ள்.) கஜேந்திரனையும், பாண்டவரையும், வஸ்திரம் நீக்குதென்
றுவாடினதுரோபஸ்தையையும், ஸ்தம்பிதமாயிருந்து தவம்பண்ணாநின்ற
மகத்தாகிய யோகினை யும் இரட்சித்ததிருக்கட்டும்; நான்குவேதத்தையு
முடைத்தாகிய பிரமனுடைய சிரத்தைக் கிள்ளின சிவனுக்கும் பிட்சை
யீட்டுச் சாபத்தைத் தீர்த்தபிற்பாடும் இனிப் பரத்துவம் வேறெயென்று
ஐயப்படலாமோ? நம்பிக்கையான தெய்வம் நீயேயன்றி வேறில்லை;
ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ - று. (நா.க)

பாலாவதோ தேனாவதோ பழமாவதோ பாகாவதோ
மேலானசர்க் கரையாவதோ னிரையாருநல் லமுதாவதோ
கோலாகலப் பிணிதீரவே குனியங்கனோ வனமுஷியோ
நாலாவதோ நின்னெர்சொலாய் நாராயண நாராயண.

(இ - ள்.) அடியேனுடையதேகத்திலே கொலா கலஞ்செய்யாநின்
றனோயைத்தீர்க்கும்படியான தேவரீருடைய திருநாமமானது, பாலாகி

யதோ ? தேனாகியதோ ? பழமாகியதோ ? பாகாகியதோ ? மேலாகிய
சருக்குரையாகியதோ ? வாசனைசேர்ந்த நல்லமிர்தமாகியதோ ? வனமூலி
கையாகியதோ ? இவையல்லாமல் மணிமந்திரம் அவிழ்தம் இவைவழன்
றுக்கு மேலாகியதோ ? என்னென்று சொல்லுவோம் ! ஸ்ரீமந்நாராயண
னே, எ-று. (சு௦)

பூவுக்குநல் லதுசொல்லவோ பொலிசீதளப் புதுவாசமே
தேவுக்குநல் லதுசொல்லவோ செவியார்முனே பெய்திநிற்பதே
ஆவுக்குநல் லதுசொல்லவோ வதுசாதுவா யமுதிவதே
நாவுக்குநல் லதுசொல்லவோ நாராயண நாராயண.

(இ - ள்.) புட்பங்களுக்குள்ளே நல்லதுசொல்லவேண்டுமானால்
காந்தியுங்குளிர்ச்சியும் புதியவாசனையும் உண்டாகிய புட்பமேயல்லாமல்
வேறில்லை; தெய்வங்களுக்குள்ளே நல்லது சொல்லவேண்டுமானால்
முறையத்தைக்காதிலே கேட்குமுன்னமே அடியார்களுக்குப்பிரசன்ன
மாகிய தெய்வமேயன்றி வேறில்லை; பசுக்களுக்குள்ளே நல்லது சொல்
லவேண்டுமானால் அதுவெகு சாதுவாயமுதத்தைக் கொடுக்கும் பசுவே
யன்றிவேறில்லை; நாவுகளுக்குள்ளே நல்லது சொல்லவேண்டுமானால்
தேவரீருடைய திருநாமத்தைச் சொல்லிய நாவேயன்றி வேறில்லை;
ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ - று. (சுக)

ஆனந்தமா யமுவார்முனே யலர்குடியே தொழுவார்
முனே, மோனந்தனிற் கரைவார்முனே முகிலென்னவே புகழ்
வார்முன்னே, தானந்தவம் புரிவார்முனே சரணென்றுனை
யடைவார்முனே, நானென்செய்கே னிவைபொன்றிலே நாரா
யண நாராயண.

(இ-ள்.) தேவரீருடைய திருவடியை நினைத்து ஆனந்தபாட்பங்
களைக்கண்களிலே பெருக்குவார்களுக்குமுன்னே, புட்பங்களையலங்
காரஞ்செய்துதண்டஞ்சமர்ப்பிப்பார்க்குக்குமுன்னே, மௌனத்தியான

த்தினாலே உள்ளங்கரைந்திடுவார்களுக்குமுன்னே, பசங்கொண்டலே பென்றுபுகழ்ந்திடுவார்களுக்குமுன்னே, தானங்களுந் தவங்களும்கெய்திடுவார்களுக்கு முன்னே, சரணாகதி செய்திடுவார்களுக்கு முன்னே, அடியேன் இவைகளிலே ஒன்றாகிலும் செய்யமாட்டுவனோ? ஸ்ரீமந் நாராயணனே, எ-று. (சஉ)

செரிக்கின்ற ஆணுகர்வேனலேன் கிரிக்கின்றகா ரியமே செய்வேன், கரிக்கின்றகண் படையேன்வெறுங் கழப்பன்கொடுங் கடுவஞ்சகன், பரிக்கின்றகின் னடியாரொடும் பழகேனலேன் படர்வந்தபின், நரிக்கின்றனே னினிசெய்வே நாராயண நாராயண.

(இ-ள்.) சீரணாகும்படியான ஆகாரத்தைக்கொள்ளாமல் நகைக் கும்படியான காரியமேசெய்து, தெரிசன அபேட்சையான கண்ணையும்படையாமல் அன்பப்பரிக்காநின்ற அடியாருடனேயுங்கூடாமல், விருதாவாகிய கழப்பனாகவும் பொல்லாத விஷம்போலும் வஞ்சகனாகவும்வதரித்துத் துன்பம்வந்தபிற்பாடு அவதிகையக்கொள்ளாநின்ற நாயினை னினியென்செய்வேன்; ஸ்ரீமந்நாராயணனே எ-று, (சஉ.)

ஆதாரதே வதையென்பனோ வடியேனையா ளரசென்பனோ ஓதாதுணர்ந் திடவன்புகூ ருபதேசதே வென்செய்வனீ மாதாபிதா வுடலாவிநீ மனைகாணிபொன் வலிசெல்வநீ நாதாவுநீ தாதாவுநீ நாராயண நாராயண.

(இ-ள்.) ஆதாரமாகிய தேவதையென்பனோ? அடியேனையாளுங்கர்த்தனையென்பனோ? பலதூல்களையோதாமல் தன்னிலே யறிந்திட நண்புசெய்யாநின்ற உபதேச குருவே யென்பனோ? என்னென்று சொல்லுவேன்? தாயும், தந்தையும், தேகமும், உயிரும், பெண்சாதி யும், காணியும், திரவியமும், வலிமையும், செல்வமும், நாதனும், பிரபுவும், நீயேயன்றி வேறில்லை ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று. (சச)

வடுகிந்தையே னடுவந்தியேன் மருள்விஞ்சினே னருள்-
ஞ்சினேன், அடுகிந்தையே னெடுகிந்தையே னலைபன்பினே
னுனைநம்பினேன், விடுதுன்பிலேன் முடுகன்பிலேன் வினைம
ண்டினே னுனையண்டினே, னடுவொன்றிலேமிடைகுன்றுமோ
நாராயண நாராயண.

(இ - ள்.) குற்றம்பொருந்திய நிந்தையையும், இடுவந்தியையும்,
மிருத்த மயக்கத்தையும், அருளில்லாத பொல்லாத இருதயத்தையும்,
பலவித துர்நடத்தையையும், காரியமென்கிற அலைச்சலையும், தீவினை
பையும் ஆகிய இவைகளைக் கொண்டிரா நின்ற நாயினேன், இரக்கத்
திலே பயந்தவனாகி, அன்பிலே துரிதமில்லாதவனாகி, துன்பம் ஒழி
வில்லாமல் தேவர்களை யடைந்தேன்; மத்தியிலே இன்னமொரு விதத்
தினாலே எனது வருத்தம் நீங்குமோ? ஸ்ரீமந்நாராயணே, எ-று. ( )

குடியீர்கொடர் முகவேதிலர் குடவெண்ணையை வடியீர்பிரம்
படியீர்வெணீ நெறியீர்விழிக் கதிசோரவஞ் சனமேயிலர்
கடியீர்வயித் தியரால்வரா கமதாடுகுக் குடமிட்டுனே
நடியீரெனிற பிணிபஞ்சமோ நாராயண நாராயண.

(இ - ள்.) குடிக்கும்படியாகக் கிஷ்டயங்கள் கொடுக்களென்றும்,
முகத்துக்கு வேறு பிடியுக்களென்றும், குடத்திலே பெண்ணையைக்
காய்ச்சிக் கொடுக்களென்றும், பிரம்புகொண்டடித்து வெளுத்த விபூ
தியை பெறியுக்களென்றும், கண்களுக்கு அதி கோரமாகிய கலிக்கம்
பொடுக்களென்றும், வயித்தியருக்குக் காட்டித் திருக்களென்றும்,
பன்றியும் ஆடும் கோழியும் பல்கொடுத்துச் சன்னதமாட்டிப் பாருங்
களென்றும் சொல்லினால் இவைகளாலே நோய் தீர்வதுண்டோ? ஸ்ரீமந்
நாராயணே, எ-று. (சக)

பிரம்புக்குமுள் ளிடுதாமரைப் பிணிகட்குரீள் பிணியுற்றவென்
உரம்புக்குளே யறியாததெ னுலகத்தெலா முறைசோதிதோல்

(இ - எர்.) முன்னுக்களோங்கூடிய பிரப்பம்புதருகளினும் தாம்
ரைக்கொடிப் பிணையல்களினு மிருந்த பின்னலான நோய்கொண்டிரா
நின்ற என்னுடைய நெஞ்சுக்குள்ளே நீ துழைந்ததியாம் லிருப்ப
தென்ன? உலகத்திலிருக்கும் எல்லா வுயிர்கள் தோறும் வாசம்பண்ண
நின்ற சோதி நீயேயன்றி வேறில்லை; ஆதலா லிது தோலுடம்பும்,
எலும்பும், வழுமும், நிணமும், நரம்பும் கூடி நின்றதா யிருப்பதனாலே
புகுந்ததி. சலுக்கு நின்மனம் வெட்கமாகியதோ? ஸ்ரீமந்நாராயணனே,
எ. - று

(கு - வீ.) கோபிகாஸ்திரீகருடைய சபையிலே நடனம்பண்ணு
கின்றவனே! உனக்கு அதிகசோபனம்; மேகவண்ணனே! உனக்குவிச
யம்; முதலையவென்றவனே! உனக்குச்செயம்; அச்சுதனே! உனக்கு
மிகுந்தவாழி; நேசகனே உனக்குச்சபம்; கன்றால் விராக்கனரியெநிற்
தவனே! எனக்குப் பெரிதானிய கலியாண மாதவனே! உனக்குமங்களம்;
வேங்கடநாயகா! நீ இத்தன்மையாக நன்றியிருக்கவேண்டும்; ஸ்ரீமந்நாரா
யணனே, எ-ஆ. (ச-அ)

இந்தாவென வெனதிச்சைநீ யெளிதிவையே லிழிவாகுமோ
சந்தானமா மலராலருச் சனைசெய்ஞுவார் தவிர்வார்சுனோ
வந்தானபேர் துதிபார்கனோ வசுதிதவர்சீர் குறையாகுமோ
ந்தாதபெண் னைசெய்வனோ நாராயண நாராயண,

(இ-ள்) அடியேனுடைய இச்சையானபடியே இங்கேவாவென்று தேவரீர் எளிதாகப் பலனைக் கொடுத்தருளினால், உமக்கு இகழ்ச்சியாகுமோ? கற்பகமலரினாலே அருச்சுனை செய்யாநின்ற தேவர்கள்விட்டு விடுவார்களோ? சந்நிதானத்தில் வந்த பேர்கள் துதியார்களோ? வசு தேவருடைய உடைமையிலே குறைந்தபொருளோ? அழிவில்லாத ஸ்ரீமகாலட்சுமி நகைப்பாளோ? சொல்லும்; ஸ்ரீமந்நாராயணனே, ஏ-று.

சிற்ப்பேனா தருவற்குநீ தெஜபாண்டனார் பெரியப்பனே கற்றத்தைதே வகிதங்கையோ கண்டாகனன் மிசிலேசனே சுற்றத்தரோ பெறுவோரெலாந் தொடுவேன்வழக் கடுவேன்னி நத்தப்படும் பொருடந்துபோ நாராயண நாராயண. [மேன்

(இ-ள்.) தேவரீர் முன்னோயிலே இரட்சித்த பேர்களுக்குள்ளே தருவமகாராஜனுக்கு நீ சிற்ப்பனே? தெஜபாண்டனெனும் குயவன் உமக்குப்பெரியப்பனே? கல்லுருவம் போக்கிக்கிளிபோலப்பேசப்பண்ணின்று அகலிகையானவள் தேவகிக்குத் தங்கையாகிய உமது சிறிய தாயாரோ? கண்டாகனனென்னும் விரோதியானவன் உமக்குப் பெண் கொடுத்தமிதிவீசு சனகமகாராசனாகிய அம்மாளே? இன்னம் பேறு பெற்றபேர்களும், பெறும்பேர்களும் உமக்கு உறவின் முறையார்களோ ஆதலால், சம்பந்தமில்லாத பேரையெல்லாம் இரட்சித்தபடியினாலே தேவரீருக்கும் அடியேனுக்கும் வழக்குவிடுவதில்லை; ஆசைப்பட்ட பலனைக் கொடுத்து அப்புறம் போகவேண்டுமே யன்றிப் போகக்கூடாது; ஸ்ரீமந்நாராயணனே, ஏ-று. (100)

தன்னெட்டெழுத் தயன்மத்தகந் தனிலேபொறித். தடிநாவிலே, உன்னெட்டெழுத் தெழுதாமையா லுலகத்துளோ ரவனைத்தொழார், கன்னெட்டிடத் தருநெட்டிடக் கன்னெட்டிடக் கனகாலிபின், நன்னெட்டெலாந் தொடர்பாதனே நாராயண நாராயண.

(இ - ள்.) பிரமதேவனுனவன் உலகத்திலேயுள்ள மானிடர்களுடைய தலைகளிலே தனது செட்டெழுத்தைமாத்திரம் எழுதி அடிநாவுகளிலேதேவரீருடைய அவ்ஷடாக்ஷரத்தை எழுதாமற்போனபடியினாலே அவனை ஒருவருந்தேடுகிறதேயில்லை; மூல்லைநிலத்திலேகல்லுகள்நெட்டிடவும், விருக்ஷங்கள் நெட்டிடவும், அக்கினிகள் நெட்டிடவும், விஸ்தாமாகிய பசுக்கள் பின்னாலே நன்மைபெறநெடிதான தூரமெல்லாம் நடந்தருளாநின்றதிருவடியை யுடைத்தாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று. ( )

உரலுக்குமோ ருறுபஞ்சமோ வுனைநச்சினே னெனையச்சமன்
விரலிட்டுத்தேர் வினைவல்லனோ விதிகைக்குளவ் விரலேலுமோ
பொரலுற்றநோய் கழலப்பணைப் புதிதாமருந் தொருதுதனால்
நரலைக்குளாய் வரவேண்டுமோ நாராயண நாராயண.

(இ-ள்.) குத்தாநின்ற உரலினுக்கு ஒருகாலத்திலேயும் தரித்திரம் வருவதில்லை; அத்தன்மை போலத் தேவரீரிடத்திலே நிரம்பிய ஐசுவரியமேயன்றி இல்லாததில்லையே; ஆதலால் உம்மிடத்திலே இச்சைகொண்டேன்; இனிஎன்னை அந்த எமனுனவன்விரல் விட்டுக்காட்டியறிந்து வினைசெய்யமாட்டுவனோ? பிரமாலினுடையகைகளிலே இராநின்றவிரலும் என்றலையிலே எழுத அசையமாட்டாது; வருத்தத்தைச் செய்யாநின்ற என்னோப்தீரும் படியாய்ச் செய்வதற்கும் புதிதாய் ஒப்பில்லாத சஞ்சீவியானது ஸ்ரீ அனுமாராலே வரவேண்டுமோ? க்ஷீராப்திவாசனாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று. (இஉ)

சமையாதிதே வதையென்பதுஞ் சமையாதின் பெயரென்பதும், உமையாளுடன் பரமன்பரிந் துனைமாமறைப் பொருளென்பதும், தமையாள்வதென் றிமையோர்திலோத் தமையாதிபன் புகழ்கின்றதும், நமையாமலே டெனையாளுவாய் நாராயண நாராயண.

(இ-ள்.) சமயங்களுக்கெல்லாம் அதிதேவதை கீயே யென்பதும், எச்சமயத்துக்கு முரியது உம்முடைய பெயரேயென்பதும், மகத்தாகிய வேதப்பொருள் கீயேயென்று உமையவளுக்குச் சிவன் பரிந்து நிச்சயம்பண்ணினதும், தேவதைகளுக்கும் திலோத்தமைக்கும் அதிபனாகிய தேவேந்திரன் இரட்சிக்குங் கர்த்தனேயென்று புகழ்கின்றதும் கெடாமற்படி என்னை இரட்சித்தருளவேண்டும்; ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ -று. (௩௩)

நீயண்டரா லடிபட்டநா ணினைவில்லைநின் னுதரத்துளே [ன் போயண்டகோ டியிலெந்தஆர் புரையிற்குளே வினையாடினே மாயங்கடந் தறிவேனெனில் வரதன்கெடர் வானோர்க்கெலாம் நாயன்கெடர் விடுமென்பனே நாராயண நாராயண.

(இ-ள்.) தேவரீர் அசோதை முதலாகிய இடையாராலே அடிபட்டநாளையிலே அடியெனுக்கு நினைவில்லாமற்போயது; அது எதனாலேயென்றால், உமது குட்சிக்குள்ளே இராகின்ற அண்டகோடிகளிலே எந்தச்சுத்துகளுக்குள்ளேயோ வினையாடினேன்; நீர் செய்யும் மாயம் நீங்கி யறிந்தேனையானால் தேவதைகளுக்கெல்லாம் உம்மை வரதனென்றும், நாயகனென்றும் அந்த இடையர்களுக்குத் தெரியப்படச் சொல்லிக் கெடுவீர்கள், விட்டுவிடுங்கோனென்று நீக்கிவிடுவேன்; திருமேனி யென்னவிதமாக நொந்ததோ? இப்போது பெரியோர்களாலேயறிந்தேன்; அறிந்துஞ்சமயத்திலே உதவாதேபோனேன்; இனி வருந்தி என்ன பிரயோசனம்? ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று. (௩௪)

காசிக்குளுங் கையயிற்குளுங் கழிபாதபா தகனாகையால், கூசிக்குலைந் துனைவந்தியென் குறையாகுமோ வினை யென்பதோர், வாசிக்குவந் தருள்செய்குவாய் வயிரத்திராவணன்றற்கைதன், நாசிக்குவா னெறியையனே நாராயண நாராயண.

(இ - ள்.) காகியினிடத்திலேயும், கயாவ்னிடத்திலேயும், வாசம் பண்ணினாலும் நீங்காத பாவியானபடியினாலே மனது கூசிக் குலைந்து தேவரீரைத் தோத்திரம் பண்ணாமல் விட்டுவிட்டேன்; அதினாலே உமக்குக் குறைவாகுமோ? அடியேனுடைய வினையென்னும்வாசி தீரும்படியாய்வந்து கிருபை செய்தருளவேண்டும்; முன்னாலேயிலே வயிரத்தோடு கூடிய இராவணன் தங்கையாகிய சூர்ப்பகையினது மூக்கறும்படியாய்ச் செய்த வாளாயுத்தையுடைய ஸ்ரீமந்நாராயணனே, ஏ-று. (திரு)

தாளுக்கவா வியநாவினுஞ் சலியாதுவா சனியானநோய்
ஆனைக்கெடா தின்றைக்குவா வசையாமலே யன்றைக்குவா
தோளுக்குவா ளியையெய்தவன் றுயர்கண்டிரா வணனின் று
நாளைக்குவா வெனுமையனே நாராயண நாராயண. [போய்

(இ - ள்.) தேவரீருடைய திருவடிகளுக்கு ஆசைகொள்ளாநின்ற எனது நெஞ்சிலேயும் நாவிலேயும் வருத்தமில்லாமல் வரவேண்டும்; சனியான நோயானது அடிமைபைக் கெடுத்துவிடாமல் இன்றைக் கேவரேவண்டும்; சாமநிசையிலேயுமனைக்கண்டு சஞ்சலிக்கு முன்னமே அன்றைக்குவரவேண்டும்; முன்னாலேயிலே பாணங்களை இராவணனது தோள்வளிலே யழுத்தும்படியாய் எய்து அவனது ஸுபரத்தைக்கண்டு வயிரத்தையுடையராவண! நீ இன்றைக்குச்சென்று நாளைக்குவாவென்று கிருபைபண்ணுநின்ற என்னையனாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணனே, ஏ-று. ( )

விக்கற்கிடம் பொருமற்கிடம் விடுமுச்சமே லெழுதற்கிடம்
கக்கற்கிட மிருமற்கிடங் கருதற்கிடந் திருதற்கிடம்
சொக்கற்கிடங் குளிர்தற்கிடஞ் சுடுதற்கிடம் வெருவற்கிடம்
நக்கற்கிடந் தருமெப்பருந் நாராயண நாராயண.

(இ - ள்.) விக்கலென்றும், பொருமலென்றும், மேல் முச்சென்றும், கக்கலென்றும், இருமலென்றும், கருகலென்றும், திருகலென்

றும், சொக்குதலென்றும், குளிர்ந்தலென்றும், சுடுதலென்றும், பயப்படுதலென்றும், நக்கலென்றும் சொல்லாநின்ற அந்தப்பீடைகளுக்கெல்லாம் இடங்கொடுத்திராநின்ற தேகத்தையுடைத்தாகிய அடியேனை இரட்சித்தருளவேண்டும் ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று. (௫௭)

துளசிதளத் துளசிதளத் தூய்நீரகே குடிநீரதாம்
உளதாயிரம் பெயரெண்ணுநாற் றொருகோடிமந் திரமேலதாம்
வளமார்பின்மா மணியென்னவே மணியாமெனைப். பிணியென்றளகூபரன் பகைவென்றவா நாராயண நாராயண. [செயும்

(இ-ள்.) திருத்துழாயினது தளங்களிலே பொருத்துங் குளிர்ந்த நீரே குடிக்குங் கிஷாயங்களுக்கெல்லாம் மேலாகிய கிஷாய நீராகவும், நிலபெற்றிராநின்ற ஆயிரத் திருநாமங்களும் தூற்றொருகோடி மந்திரங்களுக்கு மேலாகிய மந்திரமாகவும், வளம்பொருந்தாநின்ற திருமார்பிலே யிருக்கும் கவுஸ்துவமணியே மணிகளுக்கெல்லாம் மேலாகிய மணியாகவும் இருக்கின்றன; ஆராயுமிடத்தில் இவைகளே மணிமந்திர அவிழ்தமாக விருக்கப் பிணியானது அடியேனை பென்ன செய்யும்? நளகூபரனுடைய சாபத்தைத் தீர்த்து அருளிய ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று. (௫௮)

சுவையோசையு ரொளிமாமணந் தொடராமனஞ் சுழல்
கெண்டையுங், கவைமானுமா னையுமிட்டிலுங் களிவண்டுமே
வினிகின்றபோ, லிவைதூயவென் றிவைதீயவென் றினியுண்டிலே
னினியென்செய்வே, னவைதீரவே யருள்செய்குவாய்
நாராயண நாராயண.

(இ-ள்.) ஆகாரவுருசையினாலே கெண்டையும், மணியோசையினாலே கிளைமானும், தேகபரிசுத்தினாலே ஆனையும், தீபப் பிரசாதத்தினாலே விட்டிற் பூச்சியும், வாசனையினாலே மதர்த்தவண்டும் மனந் தொடர்ந்து சுழன்றுவிழுந்திற்று போவதுபோலே, எனது பஞ்ச இச்

திரியமும் இது நன்மை யென்றும் இது தீமையென்றும் தெரிந்து புகிப்பதில்லை; இனி யென்செய்கேன்? இந்தக் குற்றத் தீரும்படியாய்க் கிருபைசெய்தருளவேண்டும்; ஸ்ரீமந்நாராயணனே, ஏ-று. (இசு)

நெட்டேணியின் படியெட்டுமோ நின்னெட்டெழுத் தெழிலண்டமேல், எட்டாமெனும் பதமெட்டிலே யிரதித்த சர்க் கரையேயின், வட்டேபசும் பழமேசதா மதுரித்தவா ரமுதேயெனும், நட்வேயருட் புனல்கட்டுவாய் நாராயண நாராயண.

(இ-ள்.) மூங்கில்களாலே நெடிதாயமைத்திராநின்ற ஏணியினது படிகளிலேயேறினால் பரமபதம் எட்டமாட்டாது, ஆதலால், ஏழு அண்டத்துக்குமேலே எட்டாவதாகிய அந்தப்பரமபதத்துக்கு ஏறிவர உபாய முண்டு; அது யாதெனில், நினது திருமந்திரமாகிற எட்டெழுத்தையும் எனது நெஞ்சிலே நட்டு, இரம்மியமான சர்க்கரையுங் கற்கண்டும் கனிந்த முப்பழமும் நித்திய மதுரமாகிய நிறைந்தவமிர்தமும் ஆகிய இவைகளின் சுவைபோலே பரவும்படியாகக் கிருபைப்புனல் கட்டினால் ஏறி வருவேன்; ஸ்ரீமந்நாராயணனே, ஏ-று. (சு௦)

காணுங்கணே குவிபுங்கையே கருதுள்ளமே கனலாஞ்சனம் பூணும்புயம் புளகாங்கமே புகழ்நாவதே திகழ்கேள்வியே ஆணும்பெணுஞ் சரணென்பதே யவையல்லனா னபராதி காண் நாணும்பெபர்க் காதாரமே நாராயண நாராயண.

(இ-ள்.) தேவரீர் திருவடிமைக் காணநின்ற கண்களும், உம்மைக் கண்டு குவியாநின்ற கைகளும், நினை நினையாநின்ற உள்ளங்களும், மந்திராக்கினி பொருந்திய சங்குசக்கர வாஞ்சனம் பூணுநின்ற புகங்களும், உனக்காகப் புளகம் கொள்ளாநின்ற தேகங்களும், உன்னைப் புகழாநின்ற நாவுகளும், நின் புகழ் கேட்காநின்ற செவிகளும் ஆகிய இவைகள் பொருந்திக் குடும்பத்துடனே சரணாகதி பண்ணுநின்ற அடி

யார்களைப்போலப் பொருத்தினவனல்லன்; மிகுந்த அபராதத்தை யுடைப்பவன்; ஆதலால், தரிசனம் பண்ண வெட்கத்தை யடைந்தேன்; இத்தன்மையும் வெட்கத்தை யடைந்தபேர்களுக்கெல்லா மாதாரமாகிய ஸ்ரீ மந்நாராயணனே, எ-று. (சுசு)

கவிநல்லதோ கவிதீயதோ கனமுடனான் விதைவித்திடும் புவிநல்லதெல்லினோ வெய்துமேபுகழ்நல்லதெல்லுக்கார்கேட்கவென் செவிநல்லதே லருணல்லதே செயனல்லதே லியனல்லதே நவிநல்லதே வரினாவிலே நாராயண நாராயண.

(இ-ள்.) மிகுந்த முடனானவன் பாடாநின்ற கவிதையானது நன்மையாயதோ? தீமையாயதோ? தெரியவராது; விதைக்காநின்ற விதையானது பூமி நல்லதாயிருப்பின் விளைபுமேயன்றி விளையாமற் போவதில்லை; ஆதலாலுமது புகழும் கிருபையுஞ் செயலும் இயலும் நல்லவையான படியினாலே அவற்றை யென்காதிலே கேட்டு நாவினாலே தோத்திரம் பண்ணினால் நன்மைவருமேயன்றித் துன்பம் வருவதில்லை; ஸ்ரீ மந்நாராயணனே, எ-று. (சுஉ)

பசைகொண்டபா கவதாகமம் பருகாதுகா துருகாதுநெஞ் சசைகொண்டபா தகநீரிலே யமிழ்வேனையா ணவமாதியாம் கசைகொண்டமோ துதைதாக்குமோ களவுள்ளநா னுனதன்பி நசைகொண்டகா ரியமாருமோ நாராயண நாராயண. [லேன்

(இ-ள்.) தேவரீரிடத்திலே அன்புபொருந்தாநின்ற பாகவதாள் சொல்லிய ஆகமசாஸ்திரங்களை எனது காதானது கேட்பதுமில்லை; அவ்வாறு கேட்டு நெஞ்சானது உருகுவதுமில்லை; அலையாநின்ற பாதக்கடலிலே விழுந்த என்னைக் காமம் வெகுளி மயக்கமென்கிற பிரமை எடுத்துக்கொண்டு வினையானது மோதியடிக்கும்; திருட்டு மனத்தை யுடைத்தானவனா யுமிடத்திலே பத்தியில்லாமல் பாம்பதத்துக்குக் காதல்கொண்டதால் அந்தக்காரியமாகுமோ? ஸ்ரீ மந்நாராயணனே, எ-று

பலகூறுபட்ட டொருநெஞ்சினன் பரிசென்னவெங் கணு
மானவா, விலகூறுகொண் டெனைவிண்டதென் வீரனீக்கீமார்
துகர்வார்களோ; மலகூறலாய் நீதானுமென் மதிதன்னைவிட்
டெனையொத்தனை, நலகூறுவார் சரதேனுவே நாராயண நாரா
யண.

(இ - ள்.) அடியேன் பலவிதமான இடையூறுபட்ட ஒரு நெஞ்
சையுடையவனுனேன்; தேவரீர்வாய்வு பரிசம்போலே யெங்கும் நிறைந்
தவரானீர்; ஆதலா லென்னை மாத்திரம் நீங்கும்படியான குற்றத்தைத்
தேடிவிட்ட தென்னோ? விரல் நீக்கி மோரைக் குடிக்கிற பேர்களுமுள
ரோ? கிருபையுற்றுப் பெருகிய உண்மையான இருதயத்திலே என்னை
மறந்துவிட்டபடியினாலே தேவரீரும் அடியேனுஞ் சமானமேயன்றி
அதிசயமில்லை; நன்மைபாகத்தோத்திரம் பண்ணுகின்றதேவர்களுக்குக்
காமதேனுவாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று. (சுச)

வாஞ்சித்ததே வதைபாகுரீ வடவேங்கடந் தனினிற்கவும்
நீஞ்சித்திரிந் தனன்வீணிலே நிழல்கண்டபின் வெயினிற்பரோ
காஞ்சித்தலத் தருளாளனே கனகோபுரக் கொடியாடுமொண்
நாஞ்சிற்றிருப் பதிவள்ளலே நாராயண நாராயண.

(இ - ள்.) அடியேனுடைய நெஞ்சிலே ஆசைகொள்ளாநின்ற
தெய்வமாகிய தேவரீரிந்தத் திருவேங்கடத்திலேதானே யெழுந்தருளி
யிருப்பது தெரியாமல் வீணிலே உலகமெல்லாம் திரிந்தலைந்தேன்;
இனி நிழல்கண்டபேர்கள் வெயிலிலே நிற்பதுண்டோ? கணம்பொருந்
திய கோபுரங்களிலே கொடிகளாடாநின்ற அழகிய மதில்களோடுங்
கூடிய காஞ்சித்தலமுதலாகிய நூற்றெட்டுத் திருப்பதிகளிலேயும் அரு
ளாளனென்றும் வள்ளலென்றும் விளங்கிய ஸ்ரீமந்நாராயணனே,
எ - று. (சுசு)

மைநாகமா ழியையண்டிவாழ் வகையென்னநின் னருள் வெள்ளவாஞ், சையினுலிருந் ததிலூறவே சமைவேனுறத்தரு மாறெவன், கையினுலறிந் திடரண்ணிய கலிதீரநீ யருள்செய் திடும், நைனூரினிற் சரியாவனோ நாராயண நாராயண.

(இ-ள்) மைநாகமலையானது சமுத்திரத்திலே முழுகிவாழும் தன் மைபோலே தேவரீருடைய கிருபாசமுத்திரத்திலே ஆசையாயிருந்து ஊறும்படியாய் பொருந்தின எனக்கு வரத்தைக் கொடுக்கும்படியான மார்க்கம் எவ்விடத்திலேயோ தெரியவராது; நான், பிரமாவினுடைய கிரத்தைக் கிள்ளிப்பொருந்தாநின்ற தரித்திரம் தீரும்படியாய்த் தேவ ரீர் கிருபைபண்ணுநின்ற ருத்திரனுக்குச் சமானமாக மாட்டுவேனோ? ஸ்ரீமந்நாராயணே, எ-று. (சுசு)

எமக்கென்றுவாழ் குடும்பத்திலே யிழுப்புண்ணுவா ரெம தாதையர், தமக்கொன்றைவைத் திலரென்பரே சழக்குள்ள பேர் வழக்குள்ளபேர், சுமக்கின்றவச் சுமையாளனச் சுதன்மற் றையச் சுமைகட்டுகலாம், நமக்கென்னகா ரியமென்பரே நாரா யண நாராயண.

(இ-ள்.) எங்களுக்கென்று வாழாநின்ற குடும்பத்திலே அவதிப் படுப்பேர்களாகிய பாவிகள், நம்முடைய அவதி தீரும்படியாய் நம் முடைய பிதாக்கள் நமக்கு ஒன்றையும் வையாமற்போனார்களேயென்று அழுவார்கள்; இந்தச் சம்சாரமாகிய சுமையைச் சுமக்காநின்ற புருஷன் அச்சுதனாகையாலே, அந்தச் சுமைகளைத் தாங்க நமக்கென்ன காரிய மென்று அறிவாளர் சந்தோஷிப்பார்; ஸ்ரீமந்நாராயணே, எ-று. (சுஎ)

பசுக்கட்குமா யினைபாடியிற் பலபாடியா டியுமாய்தம் [ன் னிசுசுக்கட்குமா யினைமைந்தனாய்த் திருட்டுக்குமா யினையன்றுதா முசுக்கட்குமா யினைநாயினேன் முசிப்புக்குமாயருள்புவையே நசுக்கிர்க்கப்பின்வா சனைகொள்வரோ நாராயண நாராயண.

(இ-ள்.) ஆயர்பாடியிலே யிராநின்ற பசுக்கூட்டங்களுக்கு இரட்சக கர்த்தாவாகியும், இடைப்பிள்ளைகளுக்குப் பாடலுடனே ஆடல் காட்டியும், சிறுபிள்ளையாகி வெண்ணெய் திருசெந்தொழிலுக்கு இசைந்தது மல்லாமல் முன்னாலையிலே குரங்குகளுக்கு நேசமாகி இரட்சித்த தேவரீர் நாயினேனுடைய தளர்ச்சிக்குக் கிருபைபண்ணாமல் புட்பத்தை நசுக்கி முகர்வாரைப்போல உபேட்சை பண்ணலாமோ? ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-து. (சு.அ)

குலங்காணவே குழுகாணவே குணங்காணவே பழுகாபினும் பலங்காணுவின் னடியாரெனிற் பவசாகரப் பரப்பென்னுளங் கலங்காமலே கலங்காணுமே கழலாமலே கழல்காணுமே நலங்காமலே நலங்காணுமே நாராயண நாராயண.

(இ-ள்.) குலவண்மையும், குலத்தின் நிலைமையும், குணப்பெருமையும் ஆகிய இவைகளைக் காணுமிடத்தில் பழுகாபிருந்தாலும், தேவரீருக்கு அடிமைப்பட்டார்களேயானால் மேன்மைபெறுவார்கள்; ஆதலால் பாவசமுத்திரப் பரப்புக்குள்ளே என்னுடைய நெஞ்சமானது கட்டுவிட்டுக் கலங்கி ஒதுங்கி நலங்காமல் நலங்காணும் கப்பலைப்போன்ற திருவடிபைக் காணும்; ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-து. (சு.க)

ஈன்றோனாரீ யலனுமல் விபலுந்தியண் டினனல்லனிற் றான் போன்றனெவன் பெறுபிள்ளையைப் போபோபிதா வினவாதி சான்றோர்முனே யினிகொபைரீ தவிராபெனிற் சபதங்கெடும் நான்கோரைவீ சியவானே நாராயண நாராயண.

(இ-ள்.) என்னைப்பெற்றவனும் நியல்கோ? காணும் அருமைமான ஆயல்பொருத்திய உமது உந்தியிலே இருந்தவனல்லவோ? உம்மைப் போலே இரக்கமில்லார் எவரிருக்கிறார்கள்? போ போ; பிதாவானன் பெற்றபிள்ளையை வினவாதிருப்பானோ? பெரிபேரர்கள் மூன்பாச

என்னுடைய னோயை இனித் தீராமற்போனீரானால், உமது சரணாகதி
சம்ரட்சணை யென்கிற நெறிசெட்டிப்போகும்; பகைஞரைவீசிய வானா
யுதத்தையுடைத்தாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ - று. (எ0)

கஞ்சப்பதந் தனையங்ஙனே கட்டிக்கரைந் தவசத்தராய் [வார்
நெஞ்சத்துநா ரணவென்றுதா னியமித்துநித் திரைகொன்றா
கொஞ்சத்தைநின் றளவாக்குவாய் குணபத்தைவாழ் குடியாக்
நஞ்சத்தையா ரமுதாக்குவாய் நாராயண நாராயண. [குவாய்

(இ-ள்.) தேவரீருடைய தாமரைபோலும் திருவடியை யுள்ளத்
திலே கினைந்து ஞானக்கயிற்றினாலே அங்ஙனே கட்டிக்கரைந்துருகிப்
பாவசத்தை யடைந்து ஸ்ரீமந்நாராயணனே யென்று நிச்சயம்பண்ணி
ஆனந்த நித்திரைகொள்ளுபவர்கள் தூரும்புபோலே யிருந்தாலும் அவர்
களை மகாமேருவாகச் செய்தருளுவாய்; இதுவுமல்லாமற் புழுக்களை
ஐசுவரியத்தை யுடைத்தாகிய குடும்பங்களாகவும், விஷத்தை யகிர்த
மாகவுஞ் செய்தருளாகின்ற மகிமைமையுடைய ஸ்ரீமந்நாராயணனே,
எ - று. (எ1)

எழுநெட்டிருப் பருமேனிவந் தென்கைக்ககப் படுமென்றுநா
தழுவிக்கொளத் திரிகின்றனன் சகலச்சரா சரமாகுரீ [னீ
வழுவிக்கொடங் கிங்கோடியே வரநல்கமுன் வரவஞ்சியே
நழுவிக்கொடே திரிகின்றதென் நாராயண நாராயண.

(இ-ள்.) நெடியதாய் வளர்த்திராகின்ற உமது பருத்திருமேனி
யானது எனது கைக்குள்ளே வந்தகப்படுமென்று நான் தழுவிக்கொண்
ளத் திரிகின்றேன்; சகல சராசரங்களாகிய தேவரீரென் முன்னே
வந்து வரத்தைக்கொடுக்கப் பயந்து அங்குமிங்குமோடி வழுவிக்கொண்
டும் நழுவிக்கொண்டும் திரிகின்றதென்சொல்லும்? ஸ்ரீமந்நாராயண
னே, எ-று. (எ2)

எனைக்காக்கநீ வரமேன்மையென் றிருப்பாய்ப்பாக் கது
வுண்டுநின், றனைக்காத்தவா கனமில்லையோ தருசேனைகா வல
னில்லையோ, நினைக்காத்சே டனுமில்லையோ நினைவில்லையோ
விமையோர்பிரா, ணனைக்காத்தமா ருதியில்லையோ நாராயண
நாராயண.

(இ-ள்.) அடியேனை இரட்சிக்கவருதல் மேன்மையென்றெண்ணி
யிருப்பீர்; அப்படி இருக்கு மெண்ணத்தில் பராக்குவந்ததோ? அல்லது
தேவர்க்கு வாகனமாகவும் துணையாகவும் காத்துக்கொண்டிருப்பீர்
கருடனும், சேனைக்காவலனும், ஆதிசேஷனும், தேவர்களாகிய வானவர்
களுயிரை இரட்சிக்கச் சஞ்சீவி கொண்டுவந்த அனுமாமும் இல்லாமற்
போனார்களோ? அல்லது திருவுள்ளத்தில் ஞாபகமில்லையோ? சொல்
லும் ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ - று.

(எசு)

கூண்பொன்றுகோ மகன்மாற்றவன் கடுகொத்தபொய்க்
கிருள்பார்த்ததோர், பண்பொன்றுநா லுரைசெய்யநான் பல
பொய்ச்சொலால் வினையாடினேன், மண்பொன்றிநீ னனல்
பொன்றிவிண் வளிபொன்றவே வருமன் றுகின், நண்பொன்று
நீ தரல்வேண்டுமே நாராயண நாராயண.

(இ-ள்.) கண்பார்வைபோன திருதராட்டிரன் குமாரனாகிய துரி
யோதனனுக்குப் பகைவனான தர்மாசன் கடுகனவு பொய்ச்சொன்னதி
னால் இருள்கூழ்த்த நாகத்தைப் பார்த்தானென்றும் ஒப்பில்லாத
பண்புபொருந்துஞ் சாஸ்திரஞ் சொல்லச்சேயும், நான் அனைகமான
பொய்களை வினையாட்டாகச் சொல்லினேன்; ஆதலால், எனக்கென்ன
கதிவருமோ தெரியவராது; பிரிதிவு, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம்
ஆகிய பஞ்சபூதங்களுந் தேவர் குட்சியில் அடங்கும்காலத்திலே அடி
யேனும் வர்துசேருவேன்; அப்போதானிலும் உமது நண்பொன்று
மாத்திரம் வைத்து என்னை இரட்சித்தருளவேண்டும்; ஸ்ரீமந்நாராய
ணனே, எ - று.

(எசு)

போகேந்திரன் சிரமேந்துரின் பூதேவியில் லரையேந்தவே ஆகேனென வுரைசெய்வன லடியேனையேந் துகைவேண்டு மாகேந்திரன் றனதம்பியே வடவேங்கடா சலவள்ளலே [வாய் நாகேந்தியே நகமேந்தியே நாராயண நாராயண].

(இ-ள்.) சர்ப்பங்களுக்கு இராசனாகிய ஆதிசேஷன் முடிகளிலே வந்தாநின்ற உமது தேவியாகிய பூமிதேவியானவள் பாபிகளைத் தாங்குதற்கு வருத்தமாயிருக்குதென்று தேவரீருடைய திருச்செவியிலே விண்ணப்பஞ் செய்தருள்வாளாகில் அடியேனை மாத்திரம் தாங்கிக் கொள்ளும்படியாய் வேண்டிக்கொள்ளவேண்டும்; தேவேந்திரனுக்குத் தம்பியாகவும், திருவேங்கடமலைக்கு நாயகனாகவும் பொருந்திய வள்ளலே! பாஞ்சசன்னியத்தையும் கோவர்த்தன கிரியையு மேந்தியருளாநின்ற ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று. (எடு)

ஊழிற்பிறந் திடுபாவநோ யுடலைத்தொடா வதைதந் திடாய், வாழிக்குநா யகனின் திரன் மனுளின்பதம் பெறவிச்சியேன், ஆழிக்கையுன் கொடைமிக்கதென் றடியேன்மிகப் பெறலாகுமோ, நாழிக்குடங் கலங்கொள்ளுமோ நாராயண நாராயண.

(இ-ள்.) இகத்திலே மனுச்சக்காவர்த்தியினுடைய பதமும், பரத்திலே வாழ்வுக்கு நாயகனாகிய இந்திரனுடைய பதமும் இச்சியேன்; ஆகையால், ஊழ்வினையினுலே பிறந்திடா நின்ற பாவநொயானது அடியேனுடைய தேகத்திலே சேராவதை செய்தருளிப் பரமபதத்தைத் தேவரீர் கடைபிடித்தருளவேண்டும்; திருவாழி தரித்த திருக்காதையுடையவனே! உம்மிடத்திலே மிகுந்த தியாகமுண்டென்று நாளிச்சைகொண்டதினாலே மிகுந்து வருமோ? என் பிராப்தி யெவ்வளவு அங்வளவே முடியும்; அதுவும் எத்தன்மையெனில் நாழிக்குடத்தைக் கொண்டுபோய்ச் சமுத்திரத்திலே யமிழ்த்தினால் நாழிகொள்ளுமென்றிக் கலங்கொள்ளு வதில்லை; ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று. (எசு)

தனுவுக்குளே யுளராறுபேர் சலிகைக்குநா யகருண்ணைநான்
பனுவற்சொலா வகைதட்டுவார் பழகிச்சதா நெறிகட்டுவார்
அனுவற்றசோ ரரையெற்றியே யடியேனைபா ளரசென்னவே
நனுகிக்கொடே திரிகின்றனன் நாராயண நாராயண.

(இ-ள்.) என்னுடைய தேகத்துக்குள்ளே இராரின்ற காமம், குரோதம், லோபம், மோகம், மதம், மாற்சரியம், என்று சொல்லா நின்ற ஆறுபேர்களுண்டு; அவர் சலிகைக்கு நாயகராகிய தேவரீருக்குக் கவிதைகள் சொல்லாதபடி தட்டுவார்; அன்றியும் என்னோடு பழகி மார்க்கத்தையும் கெடுப்பார்; ஆதலால் நான் கிரமம் நீங்கிய அத்திரு டர்களைக்கொண்டு அடியேனை இரட்சித்தருளும் கர்த்தனே யென்று உம்மை அடுத்துக்கொண்டு திரிகின்றனன்; என்னை யாண்டருள வேண்டும் ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று. (எ)

உடைச்சேலேதா குழைக்கோலைதா வுணச்சோறுதா
பணப்பேறுதா, கடைப்பூவடா வடைக்காயடா கறிக்காசடா
கடைக்கோளனே, கிடைக்கோடிவா முடிச்சேதடா வெனப்
பாவையார் கடுப்பார்பொலா, நடைக்காசையா யிறுத்தேன
லோ நாராயண நாராயண.

(இ-ள்.) உடுக்கிறதற்குச் சேலேதாடாவென்றும், காதுக்குப் பொன்னோலை தாடாவென்றும், உண்கிறதற்குச் சோறுதாடாவென்றும், மிகுந்த பணங்களைத் தாடாவென்றும், கடைப்புத்தங்களை வாங்கித்தாடாவென்றும், பாக்கு வெற்றிலை தாடாவென்றும், கறிக்குக் காசுதாடாவென்றும், கடைப்பட்ட கோளனே யென்றும், படுக்கைக்கு ஒடிவாடாவென்றும், அடிச்சோமனிலே முடிச்சேதடாவென்றும் வம்பாகப்பேசி வெறுத்துக் கெடுக்கின்ற வேசியருடைய பொல்லாத நடத்தைகளிலே ஆசையாய்த் திரவியத்தை யெல்லாம் இழந்துவிட்டு விழலானேன் ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று. (எ)

கன்னிப்பெருங் கடலோடுவான் கம்பத்திலே விளைபாடு நான், உன்னிக்கொளும் பயமென்னநோ யுட்பட்டிரெஞ் சூழல் வுற்றான், என்னிற்பயந் தெளிவித்திடா யெல்லோர்க்குமீந் தென்மட்டிலே, நன்னிக்குணம் பிடிப்பட்டதே நாராயண நாராயண.

(இ-ள்.) பெரிதாகிய கடலிலே நீந்தவும், கம்பத்திலேறி விளை யாடவும், பொருந்திய இளம்புத்தியை யுடையவன் சென்ற பிற்பாடு நினைத்துக் கொள்ளாநின்ற பயங்களைப்போலே, நோயுட்க்கியபின் எனது நெஞ்சம் வருந்துகின்றனன்; ஆதலால் என்னிடத்திலே உண்டாகிய பயத்தைத் தெளிவித்தருளவேண்டும்; யாவருக்குங் கிருபை செய்கிறீர் என்மட்டிஞ் செய்தருள உமக்கு லோபகுணம் பிடிபட்டதோ? ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று. (எக)

புட்புள்ளவன் கொடியென்னவே பொற்பொன்னவன் கலையென்னவே, கட்புண்டரீ கமலத்தினேர் கண்ணென்னவே கரைகின்றிலேன், சட்புள்ளவன் சமயத்திலே சலமண்டினேன் சரணாண்டினேன், நட்புள்ளதோ பகையுள்ளதோ நாராயண நாராயண.

(இ - ள்.) பட்சிருபமாகிய கருடக்கொடியனை யென்றும், வண்மைபெற்ற சுவர்ணவஸ்திரனை யென்றும், தேனோடுகூடிய சிவந்ததாமரைக் கண்ணையென்றும், கரைத்துருகாத பாவியானவன், உமது சமயத்திலே வயிராக்கியம் பொருந்தித் திருவடியடைந்தேன்; அடியேனிடத்திலே நேசமிருக்குமோ பகையிருக்குமோ தெரியவராது; ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று. (அ௦)

கச்சப்பிதிரந் தெழுகொங்கையார் கடைவாள்விழிப் படைகோடிகள், தச்சக்கிடந் திரெஞ்சிலை தனியம்புதைத் தவருய்வரோ, பிச்சத்தயா பரணைநீ பெருமந்திரந் தனிலாற் றுவாய், நச்சப்பெருஞ் சதைவேலையாய் நாராயண நாராயண.

(இ - ள்.) கச்சடங்காமலெழுந்த கொங்கைகளையுடைய கன்னி யர்கடைக்கண் பார்வையாகிய ஆயுதகோடிகள் எனது நெஞ்சிலே தைத்துருகிப் புண்ணாகியது; அங்க நோயை என் சொல்வேன்? ஒரு பாணம்பட்டவர்கள் பிழைப்பதில்லையே; ஆதலால், நீ நித்தியபரனாகையினாலே இந்தப் பாணங்களைப்பிடுங்கிப் புண்களை உமது பெரிதாகிய திருமந்திரத்தினாலே ஆறும்படி செய்தருளவேண்டும்; ஆசையுடனே உயர்ந்த அமுதக்கடலிலேமேவும் ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று. (அக)

எய்தாரிருந் திடவம்பைநோ மிழிவாளர்போற் பழிபாதகம் செய்தாரிதுத் திடலன்றிபே தெய்வந்தனைச் சிதைவாகவே வைதாவதென் விதனத்திலே வழிதப்புமே வாய்பாறுமே நைதாதுவின் பாகாரனே நாராயண நாராயண.

(இ - ள்.) பாணத்தை பெய்தவரிருக்க அம்பைநோகாநின்ற இழிவாளர்போலே பழிபாதகஞ்செய்த நானல்லவோ அனுபவிக்கவே ண்டும்; அதுவன்றித் தேவரீரை விதனத்தினாலே கெடுதலாகவைதெ ன்ன? இதுனால் நன்மார்ச்சுமுஞ் சத்தியமும் கெட்டுப்போகுமெயன்றி வேறில்லை; சரமதிசையினாலே நைத்தபோகாநின்ற தாதுவுக்கு வயித்தி யனாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று. (அஉ)

முகிலுக்குளே யடிபட்டவோர் முதுமக்கள்மோற் றுணி விக்ஞரோய், மிகலற்பமோ விடுவித்திடாய் விமலத்தரீர் மடுவு க்குள்ளே, துகிலைக்கொடாய் துகில்விட்டிடாய் தொழுவெட் கமே வியமைக்கணர், நகிலுக்குள்வீழ் நகைபச்சுதா நாராயண நாராயண.

(இ - ள்.) மேகவருஷத்தி லடிபட்டகிழவர்கள் வருத்தத்தை யடைந்து இறக்குமாப்போல அடியே னிறக்கும்படியாய்த் துணிந்து செய்பாநின்ற கோயானது பெருகுதல் சொற்பமல்லவே; ஆதலால் து ள்வுக்கும்படிக்குந் கடாட்சித்தருளவேண்டும்; முன்னாலேயிலே பரிசுத்த மான சலத்தோடுங்கூடிய யமுனாநதியிலே ஸ்நான்ம் பண்ணுகின்ற

கோபிகா ஸ்திரீகளுடைய வஸ்திரங்களை அபகரித்துக்கொண்டுபோய்ந்
கொடாமலும் விட்டுவிடாமலும் நின்றகாலத்திலே அவர்களும்மைத்
தொழுது கேட்க வெட்கத்தை யுடையவர்களாய் மைதீட்டிய கண்பார்
வையானது. தங்கள் கொங்கையிலே படியத்தக்கதாய்த் தலையைக் கவி
ழ்த்துகொள்ள நகைத்தருளா நின்ற ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று. (அங்.)

கமலத்தைவந் தயல்வலண்டுணுங் கருகாததே ரைகளொக்கவே
அமலத்த நீரிடைவாழினு மதுபோலவே யயலாரெலாம்
நிமலப்பதந் தொழுமூரிலே நிலைபெற்றிருந் துனைவந்தியேன்
ஞமலிக்குமோ ரருள்செய்திடு நாராயண நாராயண.

(இ - ள்.) பரிசுத்தமான சலத்தோடுங்கூடிய தடாகத்திலே இரா
நின்ற தாமரையினுடைய பெருமையை யத்துடனே பிறத்த தவளை
யறியாட்டாது; பக்கங்களிலேயிருந்து வண்டிக ளதின்னதேனைச் சாப்
பிட்டுச் சுத்தோஷத்தை யடையும்; அதுபோலத் தேவரீர் நிலைபெற்றிரா
நின்ற ஊரிலே அடியேனிருந்துந் தேவரீரைத் தோத்திரம் பண்ணிக்
கடைத்தேறவறியேன்; அயலிலே இரானின்ற பிரமாமுதலாகிய பேர்க
ளெல்லாம் தேவரீருடைய பரிசுத்தமான திருவடிபைத்தொழுது கடை
த்தேறுகிறார்கள்; கடைகெட்ட சுவானத்துக்கும் கிருபைசெய்தருளின
ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று. (அச.)

என்மாடுவீ டென்பிள்ளைபெண் டென்காணிமண் ணென்
சொம்மெனும், தன்மாலிலே யறியாதபேர் தமதாசுமோ
வவையாவுமே, வன்மாயமென் றதுகண்டவர் வடவேங்கடப்
பதிவைகியே, நன்வா னுயர் நிலைநிற்பரோ நாராயண நாராயண.

(இ - ள்.) என்மாடுென்றும், என்வீடுென்றும், என் பிள்ளையெ
ன்றும், என் பெண்சாதிவென்றும், என்காணி மண்ணென்றும், என்
னுடையமையென்றும் தங்கள் மயக்கத்தினால் மூடரானபேர் எல்லாம்
சொந்தமென் றிருப்பார்கள்; அப்படி அவைகள் சொந்தமாகுமோ?

அவைகளுக்கும் இவர்களுக்கும் சம்பந்தமென்ன? இவையெல்லாம் வலியமாய்கையென்று தெளிந்து நன்மைபெற்ற மானிடரெல்லாம் தேவரீருடைய திருமலையை நித்தியபதார்த்தமென்று நினைத்துத் தங்கி உயர்ந்த நிலைபெறுவார்கள் ஸ்ரீமந்நாராயணனே, ஏ-று. (அடு)

பரலோகமும் பரநுபமும் பரபோகமும் பரமாயுஷம்
சுரலோகமுஞ் சுரநுபமுஞ் சுரபோகமுஞ் சுரமாயுஷம்
திரலோகமென்றிவையாவையுந்திருவேங்கடந்தனி லுள்ளதால்
நரலோகமே மிகநன்றுகா ணாராயண நாராயண.

(இ - ள்.) பரமபதமும், திவ்விய திருமேனியும், நித்தியானந்தமும், நித்தியதத்துவமும் மற்ற இமையவர்களும், இமைபவர்மேனியும், இமைபவர் ஆயுளும், இமையவர்போகமும், இமையவர்களுக்கு நாயகனாகிய இந்திரனுடைய பதவியும் ஆகிய ஐசுவரியங்களெல்லாம் தமது திருவேங்கடத்தை யடைந்த பேர்களுக்கெல்லா முண்டாகிய தன்மையினாலே இந்த நரலோக மிகுந்த நன்மையானது ஸ்ரீமந்நாராயணனே, ஏ-று. (அக)

அசுவாதவன் பழிவேடரா ரடியேனுடம் பினிகேனாபெலாம்
கசவாதுதின் பவர்போலவே கவராமலிங் கருங்கூறுவாய்
குசவாயுதா சிறுகோவலா குறுவேதிபா குலமன்னமா
னசவாவியிற் பயிலன்னமே நாராயண நாராயண.

(இ - ள்.) அசைவில்லாமல் வலியபழிபைச் செய்யாநின்ற வேடரானவர்கள் தயவில்லாமல் மிருகங்களைக் கொன்று தின்னுமாப்போலே அடியேனுடைய தேகத்தைப் பிணியானது பிடுங்கித்தின்னாமல் இவ் வீடத்திற் கிருபைசெய்தருளவேண்டும்; கலப்பையாயுதத்தை யுடையவனே! இளமையாகிய கோபாலனே! குட்டனாகிய வாமனனே! சூரிய குலமன்னவனே! மானசமவிலே விளையாடாநின்ற அன்னரூபமாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணனே, ஏ-று. (அங)

மீன்கூருமங் கிடிபாதிபாண் மிருகங்குறள் பரசாளிகோ
பாண்கூரலா புதனுபன்மேல் வருவாசியும் பெருவாசியோ
தேன்கூருமா கமசாரமுஞ் சிறுபோகமோ கமசாரமும்
நான்கூருரை குருபத்தனை நாராயண நாராயண.

(இ - ள்.) மச்சமென்றும், கூர்மென்றும், வராகமென்றும்,
நாசுங்கமென்றும், வாமனமென்றும், பாசராமனென்றும், ஸ்ரீராம
னென்றும், பலராமனென்றும், ஸ்ரீதிருஷ்ணனென்றும், வந்ததல்லா
மல் மேலும் சுற்றியாய்வருவதினாலே உமக்குப்பெரிதாகிய பலனுண்
டோ? மதுரம்பொருந்திப் ஆகமசாத்திரமுஞ் சிற்றின்பாகிய காம
சாரமும் நான்குசாரமும் ஒதுவித்தகுருவாகிய சாந்திபருக்குப் பத்
தாகிய ஸ்ரீமநாராயணனே, எ-று. (அ-அ)

பிறுக்கத்தகா தெனதாவியின் விளக்கிற்குநின் னரு
ணைய்பிடாய், பொறுக்கத்தகா ததுமெய்யுடல் புழுக்கத்தகா
தொருபோரிலே, குறுக்கிட்டபேர் நடுக்கிட்டிடக் குலைவாண
னார் திரடோளொலாம், நறுக்கிக்கையோர் துணைவிட்டவா நாரா
யண நாராயண.

(இ - ள்.) அவமாகிய எனது தேகமானது புழுக்கங்கொண்டு பெர்
றுக்கத்தகாமல் இறந்துபோகிறது தகுதியான காரியமல்லவே; ஆத
லால் உயிராகிய விளக்கானது அவிந்துபோகாமல் தேவரீர் கிருபை
யாகிய நெய்ப்பழுது பெய்தருளவேண்டும்; ஒப்பில்லாத யுத்தமுதத்திலே
குறுக்கிட்ட சிவன் முதலானபேர் நடுக்கங்கொள்ளப் பொல்லாத வாண
சரணுடைய விஸ்தாரமான தோள்களையெல்லாஞ் சக்கரத்தினாலே
நறுக்கி இரண்டு ஈையை மாத்திரம் விட்டருளிய ஸ்ரீமநாராயணனே,
எ - று. (அ-அ)

புன்சொல்லிலே யகப்பட்டதும் போதாமலே யவமேற்
றெனக், நென்சொல்லுவோ மெனவெண்ணியோ யாதோவெ
னக்கியோதுநீ, தென்சொல்லிலே வடசொல்லிலே திருவாய்

மொழிச் சதுர்வேதமா, நன்சொல்லிலே வினையாவாய் நாராயண நாராயண.

(இ-ள்.) அடியேனுடைய மூடபுத்தியினாலே பாடாரின்ற புல்லி தாகிய கவிதைச் சொல்லிலே அகப்பட்டதும் போதாமல் எனது அக் கியானத்தையெல்லாம் ஏற்றபடியினாலே இவனுக்கு என்ன சொல்லு வோமென்று திருவுள்ளத்திலே யெண்ணியதோ என்னமோ கிருபை செய்தருளாம லிருப்பதை அறிகிலேன்; தமிழாகிய தென்சொல்லிலே யுங் கிரந்தமாகிய வடசொல்லிலேயுந் திருவாய்மொழியென்னும் நான்கு வேதத்தினுடைய நன்மைபெற்ற சொல்லிலேயுந் திருவினையாடல் செய்தருளாநின்ற ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று. (க௦)

மெலியாமையும். திருஞானமு மிகுபோகமும் திடதேகமும் சலியாமையும் பகைநாசமும் தனராசிபுந் தகுசிலமும் கலியாணமும் பெற்றீதாக் கடனாஸியாற் பினுமுண்ணைநான் நலியாமலே யருள்கருவாய் நாராயண நாராயண.

(இ - ள்.) மெலிதலில்லாமையும், அழகிய ஞானமும், மிகுந்த போகமும், வலிய தேகமும், சலியாமையும், பகைநாசமும், திரவியரா சியும், யோக்கியமான ஆசாரமும், கலியாணமும் ஆகிய இவையெல் லாந் தேவரீரிடத்தில் நான் பெறும்படியான கடன்க"ரதைதலால் இனி உபமை நான் வருத்தாமல் பூரணமான கிருபை செய்தருளவேண்டும்; ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று. (க௧)

சமர்த்தேதுநல் லறமேதருந் தபையேதருந் தவமேதுமிக் கமைத்தேதுமே லடைவேதுகா ரணமேதுபூ ரணமேதுசங் கமத்தேதுரா கதமேதுசொல் கமையேதுசொல் கதியாவுநீ நமத்தேதுவா ரணகவாசனே நாராயண நாராயண.

(இ - ள்.) சமர்த்தியங்கள் தாமேது? நல்லதருமங்கள் தாமேது? அருமைபான தயவுசந்தாமேது? அரியவைகள் தாமேது? மிகுந்த

அமைப்புக்கள்தாமேது? மேலாகிய அடைவுக்கள்தாமேது? காரணங்கள் தாமேது? பூணங்கள் தாமேது? கூட்டங்கள் தாமேது? ஆணவங்கள் தாமேது? சொல்லியபொறுமைகள் தாமேது? செல்லாநின்றமோட்சங்கள் தாமேது? இவைகளையாவும் தேவரீருடைய கிருபையேயன்றி வேறில்லை; ஆதலால் உமது திருவடிகளுக்கே நமஸ்காஞ்செய்து நின்றேன்; துவாரகா வாசனாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணனே, ஏ - ஹ. (கூஉ)

பித்தங்கயஞ் சொறிதே மல்கம்பிதமீனாகாமலைபாண்டுவுன் மத்தஞ்சரஞ் சளிசன்னிகால் வலிசூலைவிக் குதல்கக்குவா யுத்தம்பனந் தலைநோவுமற் றுளநோயெலாந் தொடராமலாள் நத்தம்மகர்க் கொருகாவல நாராயண நாராயண.

(இ - ள்.) பித்தம், கூபம், சொறி, வெள்ளைப்பாண்டு, நரை, ஈளை, காமாலைப்பாண்டு, உன்மத்தம், சரம், சளி, சன்னி, கால்வலி, சூலை, விக்கல், கக்குவாய், தம்பனம், தலைநோய், மற்றுஞ் சொல்லாநின்ற நோய்களெல்லாம் அடியேனைத் தொடராமல் இரட்சித்தருள வேண்டும்? ஆசைகொள்ளாநின்ற அழகிய தேவர்களுக்கெல்லாம் ஒப்பில்லாத தெய்வமாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணனே, ஏ - ஹ. (கூஉ)

துறையூருமா முதலைக்குலச் சுணையொத்தமன் னவர்வாசலில் குறையூர்வதுங் கசைசாடவே குலைக்கின்றதுந் தலைசோரியாய் முறையூர்வதும் பிறகுணையேமுனிபாவமுந் தெரியேனலேன் நறையூரேன கருடாசலா நாராயண நாராயண.

(இ-ள்) முதலைக்குலஞ் சுஞ்சரியாநின்ற துறையையுடைய சுணை போலேயிராநின்ற னுஷ்டமன்னர்வாசலிலே குறையுடைய சொல்லுமிடத்தில் அவர்கள் தரும் விசாரியாமல் நேர்ந்தபடிக்குப் பிற்புக ணிலே அடித்திடத் தேகம் நொந்து தலைகளிலே உதிரம் பெருகும் போது முறையுரிட்டுக் கேள்வியில்லாமல் பிற்பாடு தேவரீரைத் தெய்வமென்று வெறுத்துக்கொள்பவருடைய பாவந் தீர்வதேயில்லை

ஆதலால் தேவரீர் சன்னிதானத்திலே முன்னமே முறையமிட்டேன்; திருநகையூரிலேயுந் திருவேங்கடமாகிய கருடாசலத்திலேயும் நிலை பெற்ற ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று. (கூச)

பிணிவிட்டதே விதிபாவையும் பிழைவிட்டதே சுகசீவியாய் பணிவிட்டதே நமனாரெனும் பகைவிட்டதே பலபூசலும் தணிவிட்டதே யதிஞானமே தகவிட்டதே யுனையோதவாய் நணிவிட்டதே யென்மட்டிலே நாராயண நாராயண.

(இ - ள்.) தேவரீர் கிருபைசெய்ததனாலே என்னளவில் சன னங்கடோறுத் தொடராநின்ற பிணி நீங்கியது; இன்னும் அவ்வநுள் விதிக்கலாயும், எமன் பகைக்கலாயும், மன்மதன் சண்டைக்கலாயும் நீக்கிச் சுகசீவியாகவும் பண்ணிவிட்டது; அதிக ஞானத்தை யடையும்படியும் செய்கது; அதனால் என் வாய் உம்மை ஒதும்படியாகவும் பொருத்தி விட்டது; ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று. (கூடு)

வாய்செய்தபுண் ணியங்கோடியென் வழிசெய்தபுண் ணிபங்கோடியென், தாய்செய்தபுண் ணிபங்கோடிதந் தைபர் செய்தபுண் ணியங்கோடியென், பாசெய்தபுண் ணிபங்கோடி யென் பதிசெய்தபுண் ணிபங்கோடியென், நாசெய்தபுண் ணிபங்கோடி கா னாராயண நாராயண.

(இ-ள்.) எனது வாக்கும், எனது மரபும், எனதுமாதாவும், எனது பிதாவும், எனதுபாடலும், எனது ஊரும், எனது நாவும் ஆகிய இவை களெல்லாஞ் செய்தபுண்ணியம் அனேகங் கோடியானபடியினாலே தே வரீரைத் தரிசிக்கப்பெற்றேன்; ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று. (கூசு)

உன்கோயிலென் கால்சூழவு முன்பாதமென் கண்காணவும் ஸ்ரீன்பாடலென் வாய்பாடவு நின்காரியங் கைசெய்ப்பவும் [வும்] என்கானுநின் புநழுகேட்கவு மென்னெஞ்சநின் வினைவுன்ன நன் காகநல் வரமேதரு நாராயண நாராயண.

(இ-ள்.) உமது திருக்கோயிலு என்கால்குழவும், உமது திருவடியை என்கண் காணவும், உமது சரித்திரத்தை என்வாப்பாடவும், உமது கைங்கரியத்தை என் கை செய்பவும், உமது புகழை யெனது காது கேட்கவும், உமது தியானத்தை என்னெஞ்சு செய்யவும் பொருந்துகின்ற நல்ல வரத்தைக் கொடுத்தருளவேண்டும் ஸ்ரீமந்நாராயணனே, ஏ-று. (க௭)

இற்கண்ணெலா நாராயண வெங்கெங்கணு நாராயண
சொற்கண்ணெலா நாராயண தொழிலெங்கணு நாராயண
முற்கண்ணெலா நாராயண முகமெங்கணு நாராயண
நற்கண்ணெலா நாராயண நாராயண நாராயண

(இ-ள்.) வீடுகள் யாவையினும், வெளிகள் யாவையினும், சொல்லுகள் யாவையினும், தொழில்கள் யாவையினும், முன்னிடங்கள் யாவையினும், முகங்கள் யாவையினும், மற்ற நல்லிடங்க னெல்லாவற்றிலும் பரிபூரணமாயிருப்பது நாராயணவென்னும் தேவரீர் சொருபமே யன்றி வேறொருவருண்டோ ஸ்ரீமந்நாராயணனே, ஏ-று. (க௮)

தேவந்திருப் பஜிவேங்கடந் தெரிசித்துநா ரணவென்றுதான்
நூறும்படிப் பவர்பன்னுவார் நூறும்மிருந் துலகாண்டபின்
பேறும்பெறும் பிள்ளைப்பெறும் பெருமைப்பெறும் பெறுஷிப்
நாறுந்துழா யணிமார்பனே நாராயண நாராயண. [பாடியே

(இ-ள்.) வேதமுடிவிலே தேருகின்ற திருவேங்கடமென்னும் திருப்பதியைத்தரிசித்து ஸ்ரீமந்நாராயணசதகம் நூறுபாடலையும் படிப்பவர்களும், அர்த்தங்களாராயபவர்களும், நூறுவருஷமுமிருந்து பிள்ளைகள்முதலாகிய உலகாட்சியினது பலனை அனுபவித்தபிற்பாடு அவர்க்குப் பெருமையைப்பெற்ற பாமபதத்தைக்கடாட்டித்தருள்வாய்; பரிமளிக்குந் திருந்துழாயணிந்த திருமார்பையுடைய ஸ்ரீமந்நாராயணனே, ஏ-று. (க௯)

நனிவாழிநின் பஸ்கோயிலு நனிவாழிநின் பலதேவிமார்
நனிவாழிநின் னடியாரெலா நனிவாழிநின் பல்வைபவம்
நனிவாழிநின் வடவேங்கட நனிவாழிநின் கவிகற்றபேர்
நனிவாழிநின் கவிகேட்டபேர் நாராயண நாராயண.

(இ-ள்), சோழநாட்டிலும், பாண்டிநாட்டிலும், மலையாளநாட்டிலும், கன்னடநாட்டிலும், தொண்டைநாட்டிலும், வடநாட்டிலும், தேவரீர் நித்திரப்பவைபவமாய் விளங்காநின்ற திருவரங்கம் பெரியகோயில் முதல் பரமபதம் அந்தியமாகவிராநின்ற நூற்றெட்டுத் திருப்பதியிலும் பாகவதர்கள் உச்சிவிக்கத் திருக்கோயில்கொண்டு எழுந்தருளியிராநின்ற தேவரீருடைய திருக்கோயில்களெல்லாம் பல்லாண்டு பல்லாண்டு மிகுதியாக வாழ்க; தேவரீருடைய வட்சஸ்தலத்தி லின்பமுற்றும் விராநின்ற மகாலட்சுமியும், பூமிப்பிராட்டியும், நீளாதேவியும் பல்லாண்டு மிகுதியாக வாழ்க்கட்டவா, திரிகாலங்க ளுடைவிடாமல் தமது திருவுள்ளமே ஆலயமாகச் செய்கு தேவரீரைத் தியானஞ் செய்யும் கடல்குழந்த இவ்வுலகத்தின் பரம்பாகவதர்க ளியாவரும் பல்லாண்டு பல்லாண்டு மிகுதி ழ்க; தேவரீருடைய மகிமையுற்று விளங்கும் வைபவங்கள் வாழ்க; சமஸ்கிருத பாஷைக்கும் திராவிட பாஷைக்கும் யும், சதர்வேதங்களும் மற்றைய சாஸ்திரங்களும் சொல் பொருள்களுக்கெல்லாம் முடிவாகியும், தர்மத்துக்கு வரம்பாகியு தேவிக்கு மணிமுடியாகியும், தனக்கொப்பில்லாமல் பெருமை பெ திய சொர்ணமயமாகியும், ஒங்கிய தேவரீர் எழுந்தருளியிராந் வடக்கின்கணுள்ள திருவேங்கடமலையும் பல்லாண்டுபல்லாண்டு மிகுதி யாக வாழ்க்கட்டவது; திரிகாலக்கியானிகளாகிய வசிஷ்டவாமதேவ விஸ்வாமித்திர வியாசபராச சகசவுனகாதிரிஷிகளும், மகாத்துமாக்களாகிய நம்மாழ்வார் முதலாகிய ஆழ்வார்களும், பதோத்தராகராகிய இராமா நுஜாசாரியரும், வரகவிகளான தண்டிபவுபதி காளிதாசன் கம்பர்முத

48 வடவேங்கட நாராயண சதகம் மூலமும் உரையும்.

லாகிய கவிச்சக்கராவர்த்திகளும், பரமபாகவதோத்தமர்களாகிய அழகிய மணவாள பிள்ளைப்பெருமானையங்கார் முதலாகியவர்களும், இவர்களாற் செய்தருளிய வேதங்களும். வைஷ்ணவாகமங்களாகிய ஸ்ரீ பாஞ்சராத் திர வைகாணங்களும், இதிஹாசங்களாகிய இராமாயண பாரதங்களும், வாமம் வராகமுதலிய புராணங்களும், மற்றுமுள்ள தூல்களுமாகிய இவைகளில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற தேவரீருடைய நித்திய கல்யாண குணங்களை அத்தியயனஞ்செய்த பாகவதர்கள் யாவரும் பல்லாண்டு மிகுதியாக வாழ்க்கடவர்; இவ்வாறு மகிமையுற்ற தேவரீர் விஷயமாகச் செய்தருளிய கல்களைச் சிரவணணந்தத்துடன் கேள்வியுற்ற பாகவதர்களிபாவரும் பல்லாண்டு பல்லாண்டு மிகுதியாக வாழ்க்கடவர்; ஸ்ரீமந்நாராயணனே, ஏ-று. (க00)

வடவேங்கட

நாராயணசதகம் மூலமும் உரையும்

முற்றுப்பெற்றன.

உ
சிவமயம்.

ஸ்ரீமத் உபசுப்பிரமணியர் மரபினராகிய

படிக்காசுப்புலவரவர்கள்

இயற்றியருளிய

தொண்டைமண்டல

ச த க ம்.

சென்னை :

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1913

விலை அணா 2

உ
சிவமயம்.

தொண்டைமண்டல ச த க ம்.

வழிபடு கடவுள் வணக்கம்.

அறுசீர்க் கழ்நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

கொண்டலை நிகர்க்கும் வேளாண் குடியொடு தழீஇய தொண்
மண்டல சதகந் தன்னை வளமையான் வகுப்பதற்குப் [டை
புண்டர நுதலி ரண்டு புயமிசை யிருந்தி ரண்டு
குண்டல நிகரி ரண்டு குமரரை வணக்கஞ் செய்வாம்.

நூல்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

சீர்கொண்ட கச்சித் திருவேகம் பத்தரன் செல்வமுக்கட்
கார்கொண்ட மும்மதத் தைங்கரந் தாங்கிக் கடவிகடப்
பேர்கொண்ட சக்கரப் பிள்ளையைத் தான்பெற்ற பேறதனால்
வார்கொண்டகீர்த்திபடைத்ததன்றோ தொண்டைமண்டலமே.

மேற்கோள்.

வ்ஸ க ர ந் த ம்.

கலிவிருத்தம்.

“தீகட சக்கரச் செம்முக மைந்துவான்
சகட சக்கரத் தாமரை நாயக

னகட சக்கர வின்மணி யாவுறை
விடட சக்கரன் மெய்ப்பதம் போற்றுவாம்.”

சேவடி செய்வ தறியாத மாவலி முன்புசென்று
மூவடி வேண்டுந் திருமான் மருகனிடம் மூவுலகுங்
காவடி யாக வொருதலை மேவிய காஞ்சிபுர
மாவடி மேவும் பெருமான் பதிதொண்டை மண்டலமே. (உ)

மேற்கோள்.

ஸ்காந்தம்.

ஆசிரியவிருத்தம்.

“ழவிரு முகங்கள் போற்றி முகம்பொழி கருணை போற்றி
யாவருந் துதிக்கநின்ற விராறுதோள் போற்றி காஞ்சி
மாவடி வைகுஞ் செவ்வேண் மலரடி போற்றி யன் னான்
சேவலு மயிலும் போற்றி திருக்கைவேல் போற்றி போற்றி.”

தயிலையுங் கச்சியும் விற்கோ லமுநற் கழுக்குன்றமும்
பயில்வலி தாயமும் பாகுரு மச்சியு பாக்கமுநல்
லயிலையும் வல்லந் திருவொற்றி யூரு மரசிலியு
மயிலையு மீசன் மகிழ்ந்ததன் ரோதொண்டை மண்டலமே.(ங)

மேற்கோள்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

“நாணுட் டிராண்டு மலைநாட்டி லொன்றுகொங் கேழுவையை
வாணுட்டி ரேழ்நடு நாட்டெழு மூன்றொன்றைந் தாம்வடக்கிற்
சோணுட் டொருதூற்றுத் தொண்ணூறென் ரோர்வர் துளுவத்தொ
நாணுட் டியுதொண்டை நன்னாட்டி லாறைந் திருநகரே.” [ன்று

திருப்பதிக்கோவை.

ஆசிரியவிருத்தம்.

“தண்ணூர்தண் டலைப்பாதி ரிப்புலியூர் முண்டிச்
சரம்புறவார் பனங்காட்டீர் திருவாமாத் தூரே
யெண்ணூரண் ணாமலையு நடுநாட்டி விருபத்
திரண்டாகு மிப்பாலே கம்பமேற் றளிவிண்
கண்ணோங்கு மதிலொண்காந் தன்றளியனேக
தங்காவ தங்கச்சி நெறிக்காரைக் கடே
யுண்ணாடு குரங்கணிமுட் டந்திருமா கறலோத்
தூர்வன்பார்த் தான்பனங்காட் டீர்வலமாற் பேறே.”

இதுவுமது.

“ஊறலிலம் பையங்கோட்டீர் விழ்கோல மாலங்கா
டியர்பாசூர் வெண்பாக்கங் டுள்ளில்கா ளத்தி
மாநிறிரு வொற்றியூர் வலிதாயம பாலி
வடமுல்லை வாயில்வேற் காடுதிரு மயிலை
யீற்றிரு வான்மியூர் கச்சூரா லக்கோயி
லிடைச்சுரங்க முக்குன்ற மச்சிறுபாக் கம்மே
மாநிறிரு வக்களையே யரசிலிதொல் விரும்பை [டே.”
மாகாளந் தொண்டை நன்னாட் டெண்ணின்முப்பா னிரண்

இளைத்தெழு வெண்பிறை யார்கச்சி யேகம்ப ரின்னருளால்
விளைத்தெழு நாலி லொருமருந் தாலும் விஸக்கரிதாய்
முளைத்தெழும் பொற்சிக ரம்போலு மம்மை முலைத்தழும்பும்
வளைத்தழும் பும்பெற்றிருப்பதன் றோதொண்டை மண்டலமே.

மேற்கோள்.

காஞ்சிப்புராதன புராணம்.

ஆசிரியவிருத்தம்.

“மங்கைநா யகிதன் வரிவளைத் தழும்பும்
வனரின முலைசெய்த சுவடும்

கொங்கைநா யகமுங் கண்டுகண் டெள்ளக்
 குறிப்புட னல்குவாய் கோவே
 சிங்கநா யகமா யிருந்தநா ரணனைச்
 சிம்புளா யடர்த்தசே வகனே
 கங்கைநா யகனே கம்பனே கச்சிக்
 கடவுளே காக்குநா யகனே.”

சேணர் கழுகு பழகுதெய் வீகச் சிறப்புமன்றி
 யேனாரும் பூதங் கொடுபோ வதுமன்றி யெண்ணிறொல்சீர்க்
 காணாது காண்பது கச்சியி லேயென்று காசினியோர்
 வாண ளளவுந் துதிப்பதன் றோதொண்டை மண்டலமே. (௫)

மேற்கோள்.

சிருவாசகம்.

“பூட்டு நேர்பட மண்சு மந்த
 பெருந்து றைப்பெரும் பித்தனே
 சட்டனேர்பட வந்தி லாத
 சழக்க னேனுனைச் சார்ந்திலேன்
 சிட்ட னேசிவ லோக னேசிறு
 நாயி னுங்கடை யாயவெங்
 கட்ட னேனையு மாட்கொள் வான்வந்து
 காட்டி னாய்கழுக் குன்றிலே.”

நீடார் துளப மணநாறு கச்சியி னீலமொன்றுங்
 கோடா விளக்கொடு சேர்நீல மொன்றுங் குலவுபுக
 மீடார் சுனையின் மலர்நீல மொன்றுமற் றெப்பொழுதும்
 வாடாமற் காட்டவும் வல்லதன் றோதொண்டை மண்டலமே.()

மேற்கோள்.

நேரிசை வெண்பா.

“நீல மழைமுகிலோ நீலமணிக் குன்றமோ
கோல நிறைந்த குரைகடலோ—சோலையினங்
காயா வனமோ கழுநீரோ கண்ணமங்கை
மாயா வுனதுவடி வம்.”

காஞ்சிப்புராதன புராணம்.

“எந்நாளு மொருசுனையி லிந்திரநீ லப்போது மலர்ந்தே தோன்றும்”.

பூதவஞ் சூத முதலாக நின்ற பொதும்பிற்சந்த
பாதவம் போன்மிக்க வேளாளர் தங்கிய பான்மையினு
லாதவஞ் சூழ்தரு பஸ்கோடி தேச மனைத்தினுமா
மாதவஞ் செய்ததன் றேதமிழ் சேர்தொண்டை மண்டலமே.

மேற்கோள்.

பட்டுறைடை வெண்பா.

“வையக மெல்லாங் கழனியா வையகத்துச்
செய்யகமே நாற்றிசையுட் டேயங்கள் செய்யகத்து
வான்கரும்பே தொண்டை வளநாடு வான்கரும்பின்
சாறேயங் நாட்டுத் தலையூர்கள் சாறட்ட
கட்டியே கச்சிப் புறமெல்லாங் கட்டியுட்
டானேற்ற மாண சருக்கரை மாமணியே
யானேற்றான் கச்சி யகம்.”

இன்னும் புகழ்சிற்க வோர்பழிக் காமற் றெழுபதின்மர்
துன்னுந் தழல்புக் கொளித்ததெல் லாஞ்சுரு திப்பொருளா
யுன்னும் புரிசைத் திருவாலங் காட்டி னுரைபதிக
மன்னுந் தமிழில் வகுத்ததன் றேதொண்டை மண்டலமே. ()

மேற்கோள்.

திருக்கடைக் காப்பு.

“துஞ்ச வருவாருந் தொழுவிப் பாரும் வழுவிப்போய்
நெஞ்சம் புகுந்தென்னை நினைவிப் பாரு முனைநட்பாய்
வஞ்சம் படுத்தொருத்தி வாணுள் கொள்ளும் வகைகேட்
டஞ்சம் பழையனூ ராலங் காட்டெம் மடிகளே.”

கண்ணூர் கருணைக் கடற்றொண்டை மான்கைக் கடரச்சு
த்தைத், தண்ணூரு முல்லைக் கொடிதடித் தாட்கொண்ட தன்
மையெல்லாம், பண்ணூருஞ் செஞ்சொற் றிருமுல்லை வாயிற்
பதிகஞ்சொல்ல, மண்ணூழி காலமு நிற்பதன் றோதொண்டை
மண்டலமே.

(க)

மேற்கோள்.

திருப்பாட்டு.

“சோல்லரும் புகழான் றொண்டைமான் களிற்றைச்
சூழ்கொடி முல்லையாற் கட்டிட்
டெல்லையி லீன்ப மவன்பெற வெளிப்பட் டருளிய
விறைவனே யென்று
நல்லவர் பரவுந் திருமுல்லை வாயி னாதனே
நரைவிடை யேநீ
பல்கலைப் பொருளே படுதுயர் களையாய்
பாசபதாபாஞ் சுடரே.”

இரட்டைப்புலவர்கள் பாடிய

ஏகாம்பரநாதருலா.

“முல்லைக் கொடிதடித்த மூதூரும்.”

நன்கண்மை யாக வயாவுற்ற நோய்கண்டு நாடரிய
புன்கண்மை நோக்கியுஞ் சற்றுமெண் னாதொர் புலவனுக்காத்

தன்கண்மை சூலி முதுகினிற் சோறிட்ட தன்மையினால்
வன்கண்மை செய்யவும் வல்லதன் றே தொண்டை மண்டலமே

மேற்கோள்.

இரட்டையாசிரிய விருத்தம்; மடக்கு.

“பன்றிகோடுமுத நந்திவெற்பனிரு
பாரவெற்பிணை யடுக்கிலான்
பாணன்வெம்பிணை மெடுத்தவன்கொடிய
பாணன்வெம்பிணை மெடுக்கிலான்
சென்றுநன்முளையை வாரினோன்புகிய
திங்கள்வெண்முளையை வாரிலான்
செட்டிதன்பழி தவிர்த்தவன்பரிவு
செய்துபெண்பழி தவிர்க்கிலான்
அன்றுசூலிமுது கன்னமிட்டவனெ
ன்னனை கூன்முது களிக்கிலான்
அங்கையாடரவின் வாயிலிட்டவனெ
னல்குலாடரவு தீண்டலான்
வென்றிமேவுதொடை யாடைகீறினவ
னேமியாடையது கீறிலான்
வீறுலாவுதமி ழாறைமேவுபர
மேஸ்வரனபுதல்வ நெல்லனே.”

வீறு ரிசையு நசையும்வல் லோரிந்த மேன்மைசற்றுந்
தேறாத போதிது செப்புவ ரால்வரைத் திண்புயத்தே
பேறான பாணன் பிணஞ்சுமந் தேவரும் பெற்றிற்கொண்டே
மாறாத கீர்த்தி படைத்ததன் றே தொண்டை மண்டலமே. (1)

மேற்கோள்.

“பாணன்வெம்பிணை மெடுத்தவன்.”

(இதனை மேற்காட்டிய பன்றிகோடுமுத வென்னும் பாடலிற்
காண்க.)

கொங்கலர் மாலையுங் கல்லாய் விடுமென்பு கொண்டெறிந்தா
லிங்கல ராய்விடுங் கல்லா னதுமென்ப தின்றறிந்தோஞ்
செங்கலி னாலெறிந் தேசிவ னாற்பதஞ் சேர்வர்சங்க
மங்கையின் மேவிய சாக்கிய னாந்தொண்டை மண்டலமே.(கஉ)

மேற்கோள்.

திருத்தொண்டத்தொகை.

“மறவாது கல்லெறிந்த சாக்கியர்க்கு மடியேன்.”

புராண சாரம்.

ஆசிரியவிருத்தம்.

“சங்கமங்கை வருவேளாண் டலைவர்காஞ்சிச்
சாக்கியரோ டியைந்தவர்தந் தவறுஞ் சைவத்
துங்கமலி பொருளுமுணர்ந் தந்த வேடந்
துறவாதே சிவலிங்கந் தொழுதோர் கண்டோ
ரங்கமலர் திருமேனி யழுந்தச் சேத்தி
யமருநாண் மறந்தொருநா ளருந்தா தோடிச்
செங்கலெறிந் திடுமளவின் மகிழ்ந்த நாதன்
நிருவருளா லமருலகஞ் சேர்ந்து ளாரோ.”

தெள்ளத் தெளிந்தவர் செய்தக்க தோர்முறை செய்யிலையா
வெள்ளத் தனைமலை யத்தனை யாமென்ப தின்றறிந்தோ
முள்ளற் கரிய தொடையாடை கீறிய தொன்றுமொரு
வள்ளற் றகைமையொ டொத்துள தாற்றொண்டை மண்டலமே

மேற்கோள்.

“வேன்றிமேவுதொடை யாடைகீறினவன்.”

(இதனையும் மேற்காட்டிய பன்றிகோடுமுத வென்னும் பாடலிற்
பாண்க.)

தாயினு நல்ல தையயுடை யோர்க டமதுடலம்
வீயினுஞ் செய்கை விடுவர்கொல் லோதங்கண் மெய்ம்முழுதுந்
தீயினும் வீழ்வர் முதுகினுஞ் சோறிட்டுச் சீறாவின்
வாயினுங் கையிடு வாரவர் காண்டொண்டை மண்டலமே.(கச)

மேற்கோள்.

விருத்தம்.

“துளையிட்ட முள்ளையிற் றாவின்வாய் முழையிற்
றுறுத்திட்டவநாத் தினால்.”

கொச்சகக்கலிப்பா.

“மாறே செயுமரவின் வாய்திண்ட வும்பயந்து
பேறே மணியுதவப் பெற்றகுல மென்மை
லாறே பாத்நையர்க ளுன்வாயில் வைத்தகுறி
யாறேன் களந்தை யழகப் பெருமானே.”

மீனவர் நாட்டினுஞ் செம்பிபர் நாட்டினும் வில்லவர்கோ
னாவ னாட்டினு மிக்கதென் பார்க ளதிகுபமோ
கோனவ னாட்டிம் முளையழு தாகிற் குலவமுதார்
வானவர் நாட்டினு மிக்கதன் றோதொண்டை மண்டலமே. ()

மேற்கோள்.

புராணசாரம்.

ஆசிரியவிருத்தம்.

“மன்னியவே ளாண்டொன்மை யிளகை மாநர்
வழிமையா லுணவுநிக மறந்துடை
யுன்னருள் ளிருண் மழையி லுண்டி வேண்டி
யும்பர்பிரா னணையவய லுழுது வித்தஞ்

செந்நென்முனை யமுதுமனை யலகா லாக்கிச்
 சிறுபயிரின் கறியமுது திருந்தச் செய்து
 பன்னலரு முணவருந்தற் கெழுந்த சோதிப்
 பரலோக முழுதாண்ட பான்மை யாரே.”

சாய்த்திட் டவர்க்குத் திருமேனி முன்கையைச் சந்தனமாத்
 தேய்த்திட் டவர்க்கெவர் நேரென்ப ராலங்கஞ் செந்தழவிற்
 ரேய்த்திட் டவருக்குச் சர்வாங்க முந்திரி தூள்படவே
 மாய்த்திட் டவர்க்கரி தோவெளி தோதொண்டை மண்டலமே.

மேற்கோள்.

சேக்கிழார் புராணம்.

ஆசிரியவிருத்தம்.

“மாறுகொடு பழையனார் நீலி செய்த
 வஞ்சனையால் வணிகனுயி ரிழப்பத் தாங்கள்
 கூறியசொற் பிழையாது துணிந்து செந்திக்
 குழியிலெழு பதுபேரு மூழ்கிக் கங்கை
 யாறணிசெஞ் சடைத்திருவா லங்சாட் டப்ப
 ரண்டமுற நிமிர்ந்தாடு மடியின் கீழ்மெய்ப்
 பேறுபெறும் வேளாளர் பெருமை யெம்மாற்
 பிறித்தளவிட் டிவளவெனப் பேச லாமோ.”

கேட்டாலு மின்பங் கிடைக்குங்கண் டார்கொண்ட கீர்
 த்தியொடு, பாட்டா லுபர்த்த புகழேந்தி சொன்ன படியறி
 ந்து, பூட்டார் சிலைமன்னன் வையம் பெறினும்பொய் தானு
 ரைக்க, மாட்டா ரெனச்சொன்ன நாட்டார் திகழ்தொண்டை
 மண்டலமே.

(கள்)

மேற்கோள்.

ஆசிரியவிருத்தம்.

“வையம் பெறினும் பொய்யுரைக்க மாட்டார்
தொண்டை நாட்டாரென்
றையன் களந்தைப் புகழேந்தி யாண்டா
ருரைக்கு மவரோநீ
ரெய்யுஞ் சிலைக்கை மதவேளே யெழுபார்
புரக்கு மெங்கோவே
யையந் தவிர்த்த பெருமானே. யாவோ
மடியோ மாவோமே.”

கையா நிரண்டுடைக் கானைதன் வாயிற் கவிதைகொண்ட
பொய்யா மொழிக்கும் புகலிட மானது பொய்கையெல்லாஞ்
செய்யார் கமல மலரவண் டானங்கள் சென்றுதிகழ்
மையார் குவளை வயல்புடை சூழ்தொண்டை மண்டலமே(சுஅ)

மேற்கோள்.

நேரிசைவெண்பா.

“விழுந்ததுளி யந்தரத்தே வேமென்றும் வீழ்ந்தா
லெழுந்து சுடர்சுடுமென் றேங்கிச்—செழுங்கொண்டல்
பொய்யாத கானகத்தே பெய்வளையும் போயினனே
பொய்யா மொழிபகைஞர் போல்.”

விண்ணிற் பிறக்கும் புகழ்க்குன்ற நாடன் விளங்குதமிழ்ப்
பண்ணிற் பிறக்கும் பெரிய புராணம் பகர்ந்தபுரா
னெண்ணிற் பிறக்கும் பததுளி பென்றலை பெய்தவந்த [மே.
மண்ணிற் பிறக்கவும் வைக்குங்கொ லோதொண்டை மண்டல

மேற்கோள்.

சேக்கிழார் புராணம்.

ஆசிரியவிருத்தம்.

“சேக்கிழானமது தொண்டர்சீர்பரவ நாமகிழ்ந்துலக மென்றும்
வாக்கினுலடி யெடுத்துரைத்திட வரைந்துதூல்செய்து முடித்தனன்
காக்கும்வேல்வளவ நீயிதைக்கடிது கேளெனக்கனக வெளியிலே
பூக்கமான திரு வாக்கெழுந்தது திருச்சிலம்பொலியு முடனெழ.”

நேரிசைவெண்பா.

“கோண்டறவழ் தண்டலைகுழ் குன்றநகர்ச் சேக்கிழா
ரோண்டாணி யோருய்ய வோதினார்—தண்டலில்சீ
ரேன்றபுகழ் நாலா யிரத்திருநூற் றெண்பத்து
மூன்று திருவிருத்த மும்.”

தேமாம் பொழிநிகழ் சம்பந்தர் வாழுஞ் சிரபுரம்போற்
றாமா தவஞ்செய்த தெத்தனை யோதென் றமிழியல்சேர்
பாமலை சூட மதுரநல் வாயிற் பதியுடனே
மாமா சிலாமணிச் சம்பந்தன் வாழ்தொண்டை மண்டலமே. ()

மேற்கோள்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

“பொருமா கடலிடைத் தோன்றலல் லாது புணரிவெள்ளந்
தருமா மணியொன்று கண்டதண் டோவையந் தந்தவனுந்
திருமாலும் போற்றுக்தென் னாருந் சம்பந்த தேசிகளு
மொருமாகி லாமணி பேரின்ப வாரி யுதவியதே.”

பொய்யக மாகிய மாயாப் பிரபஞ்சம் போக்குதற்குக்
கையக கெல்லிக் கனியதன் றோகச்சி யேபெரிதாய்
மெய்யக மேபுரி காரிகைப் பாட்டில் விளங்கவைத்த
வையக மென்னுந் தமிழே புனைதொண்டை மண்டலமே.(உக)

மேற்கோள்.

“வைபக மெல்லாங் கழனியா வையகத்துச்
செய்யகமே நாற்றிசையுட் டேயங்கள் செய்யகத்து
வான்கரும்பே தொண்டை வளநாடு.
(இப்பாடலை யேழாவது பாட்டின் மேற்கோளிற் காண்க.)

அஞ்சொன் முதுதமிழ்நால்வேந்தர் வைகு மவையி லெளவை
செஞ்சொற் புனைகின்ற வேளாளர் வைகுஞ் சிறப்புடைத்தால்
விஞ்சிய வேழ முடைத்தென்னும் பாடல் விளம்பிப்பின்னும்
வஞ்சி வெளிய வெணும்பா மொழிதொண்டை மண்டலமே. ()

மேற்கோள்.

நேரிசை வெண்பா.

“வேழ முடைத்து மலைநாடு மேதக்க
சோழ வளநாடு சோறுடைத்து—பூழியர்கோன்
றென்னாடு முத்துடைத்து தெண்ணீர் வயற்றொண்டை
நன்னாடு சான்றோ ருடைத்து.”

இன்னிசை வெண்பா.

“வஞ்சி வெளிய குருகெல்லாம் பஞ்சவன்ற
னன்மாடக் கூடலிற் கல்வலிது
சோழ னுறைந்தைக் கரும்பினிது தொண்டைமான்
கச்சியிற் காக்கை கரிது.”

படவேங் கடற்கட லன்னதொல் காப்பியப் பாயிரஞ்சொல்
விடவேங் கடலின்றி யேபனம் பாரம்மற் றெல்லெசொல்லக்
கடவேங் கடலன்ன செந்தமிழ்க் கேயென்று காட்டுதற்கு
வடவேங் கடந்தென் குமரியென் றூர் தொண்டை மண்டலமே;

மேற்கோள்.

தொல்காப்பியச் சிறப்புப்பாயிரம்.

“வடவேங் கடந்தென் குமரி யாயிடைத்
தமிழ்கூறு நல்லுலகத்து
வழக்குஞ் செய்யுளு மாயிரு முதலி
னெழுத்துஞ் சொல்லும் பொருளு நாடிச்
செந்தமி ழியற்கை சிவணிய நிலத்தொடு
முந்துதூல் கண்டு முறைப்பட வெண்ணிப்
புலந்தொகுத் தோனே போக்கறு ப்னுவ
னிலந்தரு திருவிற் பாண்டிய னவையத்
தறங்கரை நாவி னான்மறை முற்றிய
வதங்கோட் டாசாற் கறிபபத் தெரித்து
மயங்கா மாபி னெழுத்துமுறை காட்டி
மல்குநீர் வரைப்பி னேந்திற நிறைந்த
தொல்காப் பியனெனத் தன்பெயர் தோற்றிப்
பல்புகழ் நிறுத்த படிமை யோனே.”

இடஞ்சூழங் காரிகை யாப்பிற் சூதாரண மென்றுகொண்டு
விடஞ்சூழ ழாவென் றெழுவாயிற் றேற்றி வெறிகமழ்வேங்
கடஞ்சூழ் கரடக் கடாக்கனிற் றானியற் கானிம்பன்மேல் [மே.
வடஞ்சூழ் மெனச்சொன்ன பாமலை யுந்தொண்டை மண்டல

மேற்கோள்.

ஆசிரியவிருத்தம்.

“விடஞ்சூழ் ழாவி னிடைபுடங்க விவ்வான் வீசி விரையார்வேங்
கடஞ்சூழ் கரடன் கானிம்பன் கதர்வேல் பாடு மாதங்கி
வடஞ்சூழ் கொங்கை மலைதாந்தாம் வடிக்க ணீல மலர்தாந்தாந் [யே.”
தடந்தோ ளிவண்டும் வேய்தாந்தாமென்னுந் தன்கைத் தண்ணுமை

படையிற் கொடையிற் பெரியோனை யக்கணம் பாடக்கம்பற்
கடையக் கொடுத்திட வாங்கின னாலரு மந்த முத்தைக்
கடையிற் கடைசிப ருப்பிற்கு மாறக் களகளென
மடையிற் றரளஞ் சொரிவபல சூழ்தொண்டை மண்டலமே. ()

மேற்கோள்.

வெண்பா.

“பூக்க விடைசூழலிக் கொடுமுத புண்களெல்லாம்
திக்கிலுயர் காளிம்பன் நென்புழன்மா—னக்கணமே
தோள்வேது கொண்டிலனேற் சுந்தரப்பொற் றேன்றலுக்கு
வாழ்வேது கண்டிலேன் மற்று.”

கிளப்பார் கிளப்ப வடிமடக் காகக் கெழுமியசொல்
லளப்பா மதுரத் துடன்பூக் கமலமென் றுய்ந்தெடுத்த
களப்பாள னெற்குன்ற வாணனந் தாதிக் கலித்துறையே
வளப்பார் புகழை வளர்ப்பிக்கு மாற்றொண்டை மண்டலமே.()

மேற்கோள்.

திருப்புகலூரந்தாதி.

கட்டளைக்கலித்துறை.

“பூக்கம லத்து விழிவளர் வானென்றும் போற்றியவூர்
மாக்கம லத்து மகிழ்கின்ற வூர்மது வானிறைந்த
தேக்கம லத்து வழியே பாக்குக் திருப்புகலூர்
ளோக்கம லத்துயர் சோதிநெஞ் சேநம்மை நோக்குதற்கே.”

“வளப்பா டிலாத வெருக்கு யிதழி மலருமன்ப
ருளப்பா டிறைபுக லூரருக் காதலி னோதிமிக்கோர்
தளப்பா டிதுதமிழ்க் கென்னினுஞ் சாற்றுவன் சந்திரன்சொற்
களப்பாள னெற்குன்றை வாணனந் தாதிக் கலித்துறையே.”

போனத்தி னாலொர் புறவினை யேற்றவன் போலவுமோ
 ரேனத்தி னாலெதி ரேற்றவன் போலவு மேன்கொண்ட
 மீனத்தி னான்மற் றொருகோடி செம்பொன் விலைகொடுத்த
 மானத்தி னாலும் வலியதன் றோதொண்டை மண்டலமே

கூட்டுங் கரந்தங் கொழுநர்க்கல் லாமற் கொடிவெருவ
 வோட்டும் பொழுதுங் கரங்குவி யாரமு தூட்டுதற்கு
 மூட்டுந் தழற்கொரு முன்றினில் லார்கற்பு மூட்டியெரி
 மாட்டுந் திறமனை தோறுமுண் டேதொண்டை மண்டலமே

பின்போர் தமைக்கண்டு பாவித்த தோவன்றிப் பின்புவந்
 தன்போ னடக்கப் பணிப்பித்த தோதமிழ்க் கேயிரர்
 முன்போம் புலவற்குப் பின்போயி னானு முகுந்தனி
 வன்போ மனத்தினி லன்போசொல் வீர்தொண்டை

மேற்கோள்.

நேரிசைவெண்பா.

“கணிகண்ணன் செல்கென்றான் காமருபூங் கச்சி
 மணிவண்ணு நீகிடக்க வேண்டா—துணிவுடைய
 செந்நாப் புலவனுஞ் செல்கின்றே னீயுநின்
 பைந்நாகப் பாய்சுருட்டிக் கொள்.”

இதுவுமது.

“மூன்போம் புலவற்கு மூதறிவாற் பாய்சுருட்டிப்
 பின்போஞ் சுவரிப் பெருமானே—யன்பாகப்
 பேய்முலைப்பா லுண்டவனே பேதையே னின்னமொரு
 தாய்முலைப்பா லுண்ணுமற் று.”

சென்னியிற் சென்ற துகிலோடு சென்று சிலரிழிந்தார்
 பன்னியிற் சென்றது போலிழிந் தார்சிலர் பாங்குடனே

தோண்டைமண்டல சதகம்.

சென்று கரையேறி னுரைப் புணர்ந்ததன்று
 சென்று கரையேறி னுர்தொண்டை மண்டலமே. (1)
 ராஜேந்திர
 போய்த்தலை நீட்டும் புலவன்முன்னுள்
 லம்பக மேகொண்டு காய்மிட்ட
 யென்தொண்டை மான்கலி தீர்ப்பதற்கு
 மதித்தாண்டதுந்தொண்டை மண்டலமே. (2)

மேற்கோள்.

விருத்தம்.

"துயிலுணந்து வெட்டுமெங்கள் தொண்டை வேந்தே"

நந்திக்கலம்பகம்.

ஆசிரியவிருத்தம்.

"வானுறு மதியை யடைந்ததுன் வதனங்
 வைமக மடைந்ததுன் கீர்த்தி
 காணுறு புலியை யடைந்ததுன் வீரங்
 கற்பக மடைந்ததுன் காங்க
 டேனுறு மலரா ளரியிட்டு சேந்தாள்
 செந்தழல் புதுந்ததுன் மேனி
 யானுமென் கலியு மெவ்விடம் புகுவே
 மெந்தையே நந்திரா யகனே."

நீளத் திரிந்தென்று வெண்பாவி னு
 காளத்தி வாணனைப் பாடிய பா
 கோளத்தி னுஞ்சென்று பா
 வாளத்தி னுஞ்சென்ற தா

மேற்கோள்.

நேரிசைவெண்பா.

ததி
பழய
எனங்கே. (155)

“நீளத் திரிந்துழன்றாய் நீங்கா நி
நாளாக் கிருத்தியோ நல்குரவே
நின்றைக்கே சென்றக்கா னீயெங்கே ந
யென்றைக்குக் காண்பே னினி.”

பாக்கொன்று சொல்லியைப் பார்த்தமையாலன் று பாண்டி
னோகின்ற சிற்றிடை வேழம்பக் கூத்தி நொடிவண் டாயிற்
சான்ற போது தமிழ்சே ரயன்றைச் சடையன்றன் மே
னச்சொன்ன பாமாலை யுந்தொண்டை மண்டல

மேற்கோள்.

கட்டளைக்கவித்துறை.

சொல்
லமே.

யபொற் றோளான் வழுதிமன் வான்கரும்பின்
சொல்லியைப் பார்த்தெனைப் பார்க்கிலன் பையப்பை .
புள்ளினங் காள்புழற் கோட்டம் புகுதுவிரேற்
னனென்று சொல்வீ ரயன்றைச் சடையனுக்கே.”

ஆசிரியப்பா.

ரவ லாளரே பெருந்திரு வுறக

மணியு மலைகட ல்மிர்துந்

ந் சிங்கப் பாலுங்

ரை வானு

லென மொழியான்

வனை நீர்போ

ளரே.”

லயி லாகச் சொரிகவி மாரி சுருதிவல்லான்
யில் சோலைக் குறுங்குடி வாழ்நம்பி சென்றுகண்ட
யி னீடுங் கரடக் கடாக்களி நென்றுசொன்ன
ரிற் காளத்தி வாழ்வா னதுந்தொண்டை மண்டலமே.()

மேற்கோள்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

பாரடக் சுயம்பிடி யென்றான் மதனனிப் புவையுமா
ரடக் கமுஞ்சற் றறிந்தில னேதனைத் தான்பணியா
ரடக் கவுடக் கெடிமண்ட லீ + ர் முடிபிடுங்குங்
ரடக் கடாக்களிற் றுய்வல்லை மாநகர்க் காளத்தியே.”

ர் கலைவல்ல செம்பிபன் கேட்க நொடித்துமிக்க
கலனொட்டக் கூத்தனை யன்றுதற் கோலியென்று [ட
ர்,கவி சொல்லி நெய்த்தானத் தேசென்று வென்றுகொண்
களந்தைப் புகழேந்தி யுந்தொண்டை மண்டலமே. ()

மேற்கோள்.

ஆசிரியவிருத்தம்.

“தற்கோ லிப்பூ சற்பா சத்தே தப்பா மற்சா கைக்கே நிற்
முற்கோ லிக்கோ லிப்பூ சித்தே முட்டா மற்சே வித்தே
வற்று நெட்டோ டைப்பா ரச்சேன் மைப்பூ கத்தே நித்,
நெற்று ஞற்று லைப்பா கிற்சேர் நெய்த்தா னத்தா னைச்

இனவுமது.

“விக்கா வுக்கா வித்தா விப்போய் விட்டார் நடார் சுட்
ரிக்கா யத்தா சைப்பா நற்றே யிற்றே டிப்போய் வைப்ப
ரக்கா டப்பேய் தொக்கா டச்சூ முப்பா டத்தி வெப்பா டப்
பணைக்கா டக்கா னத்தா டப்போ நெய்த்தா னத்தா னைத்தி.

ஏரி னியற்றுங் களைக்கோட்டை யீந்தன்ன மிட்டுநல்ல
பாரி பறித்தென்னும் பாடல்கொண் டோன்பண்பு சே
னூரி விருப்பவ னெளவைதன் பாடற் சுவந்தபிரான்
மாரி யெனத்தரு கைக்காரி யுந்தொண்டை மண்டலபே

மேற்கோள்.

வெண்பா.

“பாரி பறித்த பறியும் பழையனாக்
காரி கொடுத்த களைக்கோட்டு—சேரமான்
வாரா யெனவழைத்த வாய்மையுயிம் மூன்று
நீலிச்சிற் றுடைக்கு நேர்.”

விழுவே னெனச்சென்று வீழ்த்தாரி லோர்மைந்தன் லே
வுழுவேவி யிற்சென் றொருநீவி முன்கை யுடையவற்கு
கொழுவே படைக்கல மென்றுசொல் லாமுனங் கூறிய
வழுவே யெனப்பொன் றுவல்லா னனுந்தொண்டைமண்டல

மேற்கோள்.

பழமொழி.

“ன்கையுடையார்க்குக்கொழுவேபடைக்கலம்.”

நுப்பிடை வீழ்த்தவும் பாடிமுன் வீழ்த்ததற்பி
பினை யாறவும் பாடி யடியவரைச்
வத் திருஞான சம்பந்தர் செய்ததமிழ்
மசப் படைத்ததென் பார்தொண்டை மண்டலமே.
தாயிரம் பாடல்கொண் டேசிரை யீந்தெருமைப்
ரித் தாடையும் பூணா முந்தந்து போதரவாய்க்

காத்தளித் தாதரித் திட்டதல் லாமலுங் கம்பருக்கு
மாத்தளித் தாட்பட்டு வாழ்வதன் றோதொண்டை மண்டலமே,
புறவோ பிடற்றசை போக்கிய வேந்தன் புரிந்ததிலு
மறவோ கொடிது கொடிதுகண் டரற னன் றுமற்றுப்
பிறவோ மறுத்துரை செய்பான் மிகச்சிரம் பேர்த்துவைத்த
மறவோனைத் தாங்கிய வையமன் றோதொண்டை மண்டலமே.

மேற்கோள்.

“தலையிந் தாவெனு மைந்தா தாலோ தாலேலோ
தண்குன்றைப்பதி யெல்லா தாலோ தாலேலோ.”

வெண்பா.

“ஆலெங்கே யங்கே யரும்பறவை யாற்றயிலு
மாலெங்கே யங்கே மலர்மடைந்தை—சோலைதொறுஞ்
செங்கே தகைமணக்குஞ் செங்குன்றை யெல்லனெங்கே
யங்கே யிரவலொல் லாம்.”

விள்ளல் சிலைப்பெரு மாணச்சர் சாத்தர் வழுதிமுதற்
றள்ளுவ னார்க்குந் தலைபான பேரையுந் தன்னுரையை
விள்ளுவ னார்க்குந் திருக்காஞ்சி வாழ்பரிமேலழகன்
ள்ளுவ னார்க்கு வழிகாட்டி. னன்றொண்டை மண்டலமே. (1)

மேற்கோள்.

வெண்பா.

“தருமர் மணக்குடையர் தாமத்தர் நச்சர்
பரிமே லழகர்பருதி—திருமலையர்
மல்லர் கவிப்பெருமாள் காளிங்க ர்வள்ளுவர் தூத்
தெல்லையுரை செய்தா ரிவர்.”

இதுவுமது.

“பாலெல்லா நல்லாவின் பாலாமோ பாரிலுள
நூலெல்லாம் வள்ளுவர்செய் நூலாமோ—நூலிற்
பரித்தவுரை யெல்லாம் பரிமேலழகர்
தெரித்த வுரை யாமோ தெளி.”

கண்ணுலென் னெஞ்சத் தழுக்கறுத் தேகடை யேன்றனையுந்
தண்ணுருங் கூலிக் கடிமைகொண் டேதடுத்தாண்டருளி [வ
எண்ணுருங் காஞ்சித் திருக்குறிப்புத்தொண்ட ரென்னுந்தெய்
வண்ணார் வடிவு கொடுபோந் ததுந்தொண்டை மண்டலமே. ()

மேற்கோள்.

திருத்தொண்டத்தொகை.

“திருக்குறிப்புத் தொண்டர்தம் மடியார்க்கு மடியேன்.”

புராணசாரம்.

எண்ணீர்க்கழிநெடியாசிரியவிருத்தம்.

“கோந்தலும் பொழிற்கச்சி நகரோலிக்
குலத்தலைவர் தவர்குறிப்புக் குறித்து ளார்பால்
வந்திறைவர் மக்கின்னு தாரீ ராகில்
வருந்துமுட லெனவாங்கி மாசுநீத்த
கந்தைபுல ராஜோழிய மழையு மாலைக்
கடும்பொழுது வாக்கண்டு கலங்கிக் கன்மேற்
சுந்தைமுடி புடைப்பூவிற் றிருவே கம்பர்
திருக்கைகொடு பிழத்துயர்வான் சேர்த்தி னாரே.”

சுயிலைத் திருமுலைப் பாணமுட்புண்ட தண்டமிழாற்
குயிலைப் பணிகொண்டு வெந்தற டுண்ட குடத்திலென்பை

யயிலைப் பொருகண் ணதிருப மென்கினி யாக்குவித்த,
மயிலைப் பதியுஞ் சிவனேச ருந்தொண்டை மண்டலமே. (சுந)

மேற்கோள்.

பெரிய புராணம்.

கலிநிலைத்துறை.

“தம்மை யுள்ளவா றறிந்தபின் சங்கரற் கடிமை
மெய்ம்மை பேசெயும் விருப்பினின் மிக்கதோ ரன்பாற்
பொய்ம்மை நீக்கிமெய்ப் பொருளிது வெனக்கொளு முள்ளச்
செம்மை யேபுரி மனத்தினுர் சிவனேச ரென்பார்.”

திருக்கடைக்காப்பு.

“மட்டிட்ட புன்னையங் கானன் மடமயிலைக்
கட்டிட்டங் கொண்டான் கபாலீச் சரமமரந்தா
ஹெட்டிட்டபணி னுருத்திர பல்கணத்தார்க்
கட்டிட்டல் காணாதே போதியோ பூம்பாவாய்.”

பிணிக்கோர் மருந்தனை யார்வாயி லாரன்று பிஞ்ஞகனார்
பணிக்கோர் குறைவின்றி யந்தரி யாகத்திற்பண் ணுவித்த
வணிக்கோ யிலும்பொற் சிகரமும் வீதியு மூடாங்கு
மணிக்கோ புரமு முடையதென் பார்தொண்டை மண்டலமே.

மேற்கோள்.

திருத்தொண்டத் தொகை.

“துறைக்கொண்ட செம்பவள மிருளகற்றுஞ் சேதித்
தொன்மயில வாபிலா னடியார்க்கு மடியேன்.”

புராணசாரம்.

ஆசிரியவிருத்தம்.

“தாயிலார் மதிற்றொண்டை நாட்டு மேன்மை
 நண்ணுயி லாபுரியின் லேனாண் டொன்மை
 வாயிலார் மலைவில்லா னடியே போற்றி
 மறவாமை தலைநின்ற மனமே செம்பொற்
 சோயிலா வுபர்ளுனம் விளக்கா நீராக்
 குலவியவா னந்தமன்பே யமுதாக் கொண்டு
 தாயிலா னிருசுரண நிகழ வேத்துந்
 தன்மையா ருள்சேர்ந்த நன்மை யாரே.”

பேணிய செந்தமிழ்த் தாதனுக் கேயன்பு பெற்றமைபா
 னணிய கம்பன் சிவிகையுந் தாங்கி நயந்ததமிழ்
 பூணிய நின்றதும் பொச்சாப்பி லாது புகுந்துபின்னும்
 வாணியத் தாதற்குத் தாதா னதுந்தொண்டை மண்டலமே.()

மேற்கோள்.

கட்டளைக்கவித்துறை.

“ஓங்கிய செந்தமிழ்த் தாதற் கடிமையவ் வூரதனா
 னைக்கவி சொல்வது மில்லையென் றேகம்ப னுடன்சொல்ல
 வாங்கவ னேறுஞ் சிவிகை சுமந்து மடைப்பையிட்டுந்
 தாங்கவி கொண்டதுங் கூவந்தி யாக சமுத்திரமே.”

பட்டா பிடேகம் பரிந்தார்க்குண் டோவிந்தப் பான்மைகெடக்
 கெட்டார் கவிசொல்லி வந்தோர்க்கெல் லாம்பொற் கிழியனைத்
 தட்டா னுதவிடுங் கூவந்தி யாக சமுத்திரத்தின் [துந்
 மட்டார் கவிகொண்டமண்டலங் காண்டொண்டைமண்டலமே

மேற்கோள்.

கட்டளைக்கவித்துறை.

“மட்டாருஞ் செங்கழு நீர்மணி மார்பரை வாழ்த்துமத்தக்
கிட்டாத யாசகர் கிட்டிவர் தாலதைக் கேட்டுமுன்னுட்
பட்டோலை வாசித் தவரவர்க் குள்ள பரிசிலெல்லாந்
தட்டா னளிப்பதுங் கூவத்தி யாக சமுத்திரமே.”

தன்னு ளிசைபெறக் கூவந்தி யாக சமுத்திரமென்
றன்னு ளொருவ னெடுந்துண்டி லிட்டிட வாங்கொருமீன்
பொன்னு லமைத்துப் பொருந்திடச் சேர்த்துப் புகழ்கொண்ட
மன்னு வுலகத்து மன்னிய சீர்த்தொண்டை மண்டலமே. [தான்

மேற்கோள்.

வெண்பா.

“இடுவார் சிலரு மிடாதார் பலரும்
வடுவிலா சாவயத் திருக்கப்—படுபாவி
கூவத்து நாரணனைக் கொன்றாயே கற்பகப்பூங்
காவெட்ட லாமோ கரிக்கு.”

நீட்டால மன்னவன் பின்னே யறிய வெனக்கெனமுன்
கேட்டா னதற்குமுன் சென்றதவ் வாருயிர் கேட்டவர்க்கு
நீட்டா விடினுந் தனக்கெனக் கேட்பினு நெஞ்சமுய்ய
மாட்டா திரண்டுமுன் கற்றில தோதொண்டை மண்டலமே. ()

உளத்துத் தையயற்ற வோர்புல வோனுக் குடையுதவிக்
குளத்துப் புனலை யுடுத்துவின் றேபின்பு கூவியவைக் .
களத்துப் புகுதக் கலையுடுத் தேகரை யேறிவந்த
வளத்துப் புகழ்பெற்ற வல்லாள னுந் தொண்டை மண்டலமே.

வில்லைச் செருப்பிட்ட காலா லுதைத்து வியனுலகிற்
சொல்லற் கரிய புகழ்கொடுத் தோன்றுட்ட வீரன்றன்னாற்
பல்லக்கி லேயன்றி மண்படு மோவெனும் பாடல்கொண்ட
வல்லப் பதிகச்சி யப்பனும் வாழ்தொண்டைமண்டலமே. (௫௦)

மேற்கோள்.

வெண்பா.

“மண்படுமோ வெய்யிலிலே வாடுமோ புல்லரிரு
கண்படுமோ வன்பாகக் கற்றவற்கு—மண்புகழ்
மெச்சியப்பா லுட்புகழும் வீறுவல்லே யாளவந்த
கச்சியப்ப னையுதைத்த கால்.”

மிண்டரை வெல்லும் வளர்சிங்க ராயன் விலைகொடுப்பத்
தண்டமிழ் மேக முறத்தூரில் வேதிபன் றுனும்விற்பக்
கொண்டவன் பின்சென்று மண்டலத் தேபுகழ் கொண்டபிரான்
வண்டமிழ்க் கும்ப னனதாரி புத்தொண்டை மண்டலமே. (௫௧)

மேற்கோள்.

வெண்பா.

“கம்பனென்றுங் குப்பனென்றுங் காளியொட்டக் கூத்தனென்றுங்
கும்பமுனி யென்றும்பேர் கொள்வரே—யம்புவியின்
மன்னு வலர்புகழும் வாயிலன தாரியப்ப
னநாளி லேயிருந்தக் கால்.”

தொல்லையிற் பாற்பசு மேய்ப்போன் கறப்பவன் கொண்டசென்
யெல்லையிற் சேர்ப்பவன் பாலடு வோனிறை யித்தனையுஞ் [தே
சொல்லையிற் பாவல னோரோர் கவிசொல்லச் சொல்லநல்கும்
வல்லையிற் றாளத்தி வாழ்வா னதுந்தொண்டை மண்டலமே. ( )

மேற்கோள்.

வெண்பா.

“பள்ளமே செய்யுட் பயிரையெல்லாங் கொள்ளமுடி
வெள்ளமே யும்மையுநாம் வென்றோமே—புள்ளலம்பும்
பொற்காவி வாவியல்லைப் பூபதிகா ளத்தியெனு
நற்கார் நெடுமுடியை நட்டு.”

கட்டளைக்கலித்துறை.

“பெற்ற னொருபிள்ளை பெண்மனை யாட்டியப் பிள்ளைக்குப்பால்
பற்றது கஞ்சி குடிக்குந் தரமன்று பாலிரக்கச்
சிற்றாளு மில்லைமற் றெல்லா வறுமையும் தீர்வொரு
கற்றா தரவல்லை யோவல்லை மாநகர்க் காளத்தியே.”

இதுவுமது.

“வழிமேல் விழிவைத்து வாடாம லென்மனை யானைமற்றோர்
பழியாமற் பிள்ளையும் பாலென் றழாமற் பகீரெனுஞ்சொன்
மொழியாம லென்னை வரவிட்ட பாவி முசித்துச்சுதை
கழியாம லவனித் தான்வல்ல மாநகர்க் காளத்தியே.”

சீருதம் பாடல்பன் னீரா யிரமுஞ் செழுந்தமிழ்க்கு
வீராதஞ் சங்கப் பலகையி லேற்றிய வித்தகனார்
பாரதம் பாடும் பெருந்தேவர் வாழும் பழம்பதிகாண்
மாருதம் பூவின் மணம்வீ சிடுந்தொண்டை மண்டலமே (ருங்)

மேற்கோள்.

வெண்பா.

“கூட்கிழிய வோடுங் கலம்போல வொன்னு
கூட்கிழிய வொன்வாள்வி திர்த்து—மடல்கிழியும்

பைம்பொற்றூர் மன்னர் படைநடுவே யோடிற்றே
செம்பொற்றண் டேந்தினான் தேர் ”

சொல்லாயு மெளவை பரிவாய்த் தனக்கிட்ட சோறுலக
மெல்லாம் பெறுமென்று பாட்டோதப் பெற்றவனின்னருளாற்
கல்லாற் சுற்றிக் கிணறேறிப் பாயுங் கழனிபெற்றான்
வல்லாண்மை பூத மகிபால னுத்தொண்டை மண்டலமே. ( )

மேற்கோள்.

வெண்பா.

“வாகரிசிச் சோறும் வழுது னங்காய் வாட்டு
முரமுரலு றம்புளித்த மோரும்—விரகுடனே
புள்ளுர்ப் பூதன் புகழ்ந்து விருந்திட்டா
னெல்லா வுலகும் பெறும்.”

ஆரான் முடியுமிக் காரியந் தோடவி ழாத்திமலர்த்
தாரான வேம்பின் றொடையானைப் பெண்ணையந் தாமனையும்
போராடிக் காவலில் வைத்தவப் பாட்டும் புனைந்ததன்றோமே.
வாராரு மோட்டினங் கொங்கைநல் லாய்தொண்டை மண்டல

குழுவார் குடிமக்க ளானகண் ணாளர் குறும்படக்கி
யெழுவா யமைந்த மனுரீதி யாற்பதி னெண்மரபு
முழுவா னரித்துக் கிடந்து விடாம லுலகுக்கெல்லாம்
வழுவா தமைக்கவும் வல்லது ரீடொண்டை மண்டலே. (ருசு)

அழுவதுங் கொண்டு புலம்பாது நஞ்சுண் டதுமறைத்தே
ரெழுவதுங் கொண்டு புகழ்க்கம்ப நாட னெழுப்பவிசை [ன்
முழுவதுங் கொண்டொரு சொற்பேச நெய்யின் முழுகிக்கையி
மழுவதுங்கொண்டு புகழ்கொண்டதாற்றொண்டை மண்டலமே.

மேற்கோள்.

வெண்பா.

‘ஆழியான் பள்ளியணையே யவன்கடைந்த
வாழி வரையின் மணித்தாம்பே—பூழியான்
பூணையப் பூணன் புரமெரித்த பொற்சிலையி
னானே யகல நட.’

நேபத் துடன்பிறந் தோன்பிண மூடி நெருப்பவித்துத்
தாயொப் பெனவெதிர கொண்டழைத் தேதன் னுடனெனவே
யாயத் தமிழ்கொண் டருங்கவி ராயனுக் கன்புசெய்த
வாயற் பதியில் வடுகனும் வாழ்தொண்டை மண்டலமே. (௫௮)

மேற்கோள்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

“தன்னுடன் கூடப் பிறந்த சகோதரத் தம்பியுயி
ரந்நில மாண்டது தோன்றாமன் மூடினாத் தன்னமிட்டான்
மன்னவர் போற்றிட வாழ்ச்செங் கலங்கை வடுகனுக்குக்
கன்னனுஞ் சோமனு மோவிண யாகக் கழறுவதே.”

நெடுக விரித்துப் பிணமூடி னோன்மக னீயெனில்வா
கடுக வெனக்குமுன் முந்தவென் றேயொர் கவிதைசொல்ல
முநிக வழைப்ப டீண்பாள் பிணந்தனை மூடிச்சென்ற
வடுக னளித்த மகன்வாய லான்றொண்டை மண்டலமே. (௫௯)

மேற்கோள்.

வெண்பா.

“முந்தவின யோன்மாள் முத்தமிழோற் கன்னமிட்ட
வந்த வடுகன் மகனாயின்—வந்தென்

றலேக்கலியா ணத்துக்கே தான்பிணத்தை மூடி
யிலக்கணமாச் செய்துடைநீ யே.”

பயிரைப் பெரும்பன்றி தின்றதற் காகப் பரிசனத்தேதா
ருயிரைப் பருகி யுடல்வர்க் கீய வொருபுலவோன்
செயிரப் புடைத்ததுந் தானே பொறுத்தந்தச் செய்யுதவும்
வயிரப்ப நென்பவன் வாழ்வா னதுந்தொண்டை மண்டலமே.

ஈரக் கருக்கரி வாங்கொண்டு போகையி லின்புலவோ
னேரொக்க வேநின்று வண்டோ லிடுமென நின்றுதனஞ்[லாம்
சேரக் கெடுப்பவொன் றில்லாமன் மன்னவன் செம்பொன்னெல்
வாரிக் கொடுக்கத் துணியவல் லான்றொண்டை மண்டலமே.()

மேற்கோள்,

வெண்பா.

“வண்டோ லிங்க்தொண்டை மண்டலத்தா னேதியாக
முண்டோ விலையோ வுரை”

பண்டை நிகண்டு திவாகரம் பிங்கலம் பன்னுரிச்சொ
லெண்டிசையின்சொல் வடமொழி செய்யுளெல் லாமுணர்ந்தே
தண்டமிழ் கொண்டு நிகண்டுஞ் ளாமணி தானுரைத்த
மண்டல வன்குடி கொண்டது நீடொண்டை மண்டலமே. ()

காரார் களந்தைப் புகழேந்தி சொன்ன கலம்பகத்தி
னேரான கையும் படியென்ற பாடலை நேரியர்கோன்
சீசாகச் செப்பிப் நற்பாடல் கொண்டவன் செஞ்சியர்கோன்
மாராபி ராமனங் கொற்றந்தை பூர்தொண்டை மண்டலமே. ()

மேற்கோள்.

விருத்தம்.

“நையும் படியே நாங்கொற்ற நங்கோன் செஞ்சி வரைமீதே
பையம் பெறுதுண் ணிடைமடவா யகிலின் றூபமுகிலன்று
பெய்யுத் துளியோ மழையன்று பிரசத் துளியே பிழையாது
வையம் பெறினும் பொய்யுரைக்க மாட்டார்தோண்டை காட்டாரே.”

தாறற்ற செந்தமி மொப்பாரி பென்னுந் தமிழ்புனைத்தோன்
சேறைப் பதிசந்தர் சேகர வாணன்முன் சென்றவந்நாள்
வீறுற் றனரென்று வேளாள ரைமன் விலங்கிவிட
மாறற் குவந்து முடிசூட்டி. னுன்றெண்டை மண்டலமே. (சூச)

மேற்கோள்.

கட்டளைக் கலித்துறை.

“ஓப்பாரி யாய்ரின் மகவைத் தெருவி லொருத்திகண்டே
யப்பா வெனவெடுத் தாளனைத் தாளன்னை தானுமென்ற
டப்பாதுன் மைந்தனென் றுனங்ங் னேதலை சாய்த்து நின்றான்
செப்பா யவளெவன் காண்சேறை வாழ்ச்சந்தர் சேகரனே.”

தன்னூர்ச் சனகையிற் சன்மதி மாமுனி தந்தமைந்த
னன்னா லுரைத்த பவணந்தி மாமுனி நற்பதியுஞ்
சின்னா லுரைத்த குணவீர பண்டிதன் சேர்பதியு
மன்னா புரத்திரு வன்னமின் னேதொண்டை மண்டலமே. ()

மேற்கோள்.

அகவற்பா.

“மலர்தலை யுலகின் மல்கிரு ளகல; பவணந்தி—
யென்னு நாமத் திருந்தவத் தோனே.”

வெண்பா.

“பண்பார் கவிஞர் வியந்தெடுத்த பாட்டியலை
வெண்பாவத் தாதி விளம்பினான்—மண்பாவும்
கோடாத சீர்த்திக் குணவீர பண்டிதனும்
பீடார் களந்தைப் பிரான்.”

ஊரார் மலிபுலி யூர்க்கோட்ட நற்குன்றத் தூரி லுள்ள
தீரார் வளமலி பாக்கிழ வேன்புகழ்ச் சேக்கிழவேன்
காராளன் கூடற் கிழவேன் முதுமொழிக் காஞ்சிசொற்ற
வாரார் புரிசைக் கிழவேனும் வாழ்தொண்டை மண்டலமே. (1)

நீண்டார் வணங்குந் திருவாலங் காடற்கு நெல்லமுதே
வேண்டா வெனக்கிந்தக் கூழே யமைகென்று வேண்டியகூ
ழாண்டா ரொருவ ரறுபத்து மூவரி லன்புவைத்து
மாண்டா ரவர்க்கு வளநாடு நீடொண்டை மண்டலமே. (கூஎ)

நன்றாய் விளைந்ததை வேதியற் கீந்தந்த நன்மையினுற்
பொன்றான் விளைந்திட நெற்போல வேயதைப் போரடித்துக்
குன்றாக் குவித்ததை நெற்பரி மாற்றங் கொடுத்தளித்தான்
மன்றார் களந்தைக் குடிதாங்கி யுந்தொண்டை மண்டலமே. (1)

மேற்கோள்.

வெண்பா.

“பொன்னெல்லே யெல்லாம் பொதிப்பொதிபாப் பூசுரற்குச்
செந்நெல்லே போலச் சிறத்தளித்தான்—பன்னகத்தின்
சீரார் மணியைவிலை செய்பானுஞ் செய்களத்
தூராணுஞ் செய்கரும மொன்று.”

வெங்கொலைக் கஞ்சி யடைக்கலந் தான்புக வேந்தன்மைந்த
ஊங்கலை யாம லொளித்துவைத் தேதன் னொருமகவை
யிங்கிவன் றானவ னென்றே யடையலர்க் கீந்துவிட்டான்
மங்கலஞ் சேர்கிடங் கிற்பெரு மான்னொண்டை மண்டலமே. ()

மேற்கோள்.

விருத்தம்.

“வந்தவுயிர் தனையளித்தான் கிடங்கில் வேந்தன்
வயலுழா னறமடங்கா தெனவு ரைத்தான்
செந்தமிழோர் கிளைவளர்த்தான் வேலூர் முன்னன்
செம்பியன் முன் வயிறிடந்தான் பேரையூரா
னந்தமுள ளாணளித்தான் வீரோதி
யடையாத வரசலா னிடையா லத்தா
னந்தனுட னமுதுண்டான் பேரா ளுரா
னடைப்பரியா யிரங்கொடுத்தா னுறையந்னே.”

எண்ணான் கறந்தொண்டை மண்டலத் தார்க்கன்றி யில்லையெ
தண்ணார் வயலுழன் றுன்சொல வேந்தன் றலைதடிந்த [னத்
தெண்ணுமன் மன்ன னு மப்படி யேசொல விப்படியின்
மண்ணுளும்வேந்தன் வரிசைபெற் றுன்னொண்டைமண்டலமே.

மேற்கோள்.

(வந்தவுயிர் தனையென்னு ம்பாடலிற்காண்க.)

கோண ருழவுக் குடியா னவன்றன் குமிழும்பட்டு
வலூர்க் கிழாநொரு வேளாளன் பஞ்சம் விடியளவு
நாலூரி ளுள்ள புலவோர்க்குந் தேசத்து நாவலர்க்கு
மாலுரு மன்னங் கொடுத்தளித் தான்னொண்டை மண்டலமே.

மேற்கோள்.

(ஐடி பாடலிற் காண்க.)

நறுங்கு மெனையன்றி யுண்டனை யோவென நாணிவயி
றுறுங்ஊர் துதிவடி வாளாற் பிளந்திட் டிருங்கரினை
யுறுங்குழ புறத்தி லிருந்தானுக் குய்த்துப்பி லாதபுற்கை[மே.
வறுங்குழ சொரிந்திட்ட முற்றவுண் டான்றொண்டை மண்டல

மேற்கோள்.

(ஐடி பாடலிற் காண்க.)

போதாருந் தண்பொழில் வீடு ரதிபன் புலவர்க்கெல்லாந்
தாதா வெனக்கொடி கட்டுத லாலவன் றன்மனையை
நீதா வெனவொரு பாவாணன் கேட்பவந் நேரிழையை [மே.
மாதா வெனவழைத் தானென்கொ லாந்தொண்டை மண்டல

மேற்கோள்.

(ஐடி பாடலிற் காண்க.)

கூடைவா யிலினின்று யாசகர் கூப்பிடக் காதிலது
தடையா யவனும் பசியால் வருந்தத் தடையகற்றி
யடையாத வாச லுடையா னெனும்பெய ராதரித்தான்
மடையார் கழனி யிடையாலத் தான்றொண்டை மண்டலமே.)

மேற்கோள்.

(ஐடி பாடலிற் காண்க.)

தீசையார் மழையுந் தபனனும் போலத் தடையுமின்றி
யுரையாது நீசனொ டெண்டமை யாலுமொ ளுனமின்றித்

திரையார் புனியிற் புகழே படைத்துத் தினந்தினமும்
வையாது வள்ளன்மை நாட்டுவ தாற்றொண்டை மண்டலமே.

மேற்கோள்.

(ஐடி பாடலிற் காண்க.)

கூற்றூர் புலவ னொருபரி சேட்பக் கொடை மதத்தா
லாற்றூர்க் கிழான்பரி யாயிர மீந்தன னாதலினால்
வேற்றூர் பலவிது நம்மு ரெனும்படி வெம்பசியை
மாற்றூர் பலவுள மண்டலங் காண்டொண்டை மண்டலமே. ( )

மேற்கோள்.

(ஐடி பாடலிற்காண்க.)

ஏதிலுந் தொண்டர்க் கிசையா தனஞற்ற மின்பஞ்செய்தாற்
றீதிலு நன்மை பெறலா மெனவையந் தேறத்தெவ்வைச்
சூதிலும் வென்று புலனைந்தும் வென்றெம தூதரையும்
வாதிலும் வென்று வருமூர்க்க ருந்தொண்டை மண்டலமே. ( )

மேற்கோள்.

திருத்தொண்டத்தொகை.

“நாட்டமிகு தண்டிக்கு மூர்க்கருக்கு மடியேன்.”

புராண சாரம்.

விருத்தம்.

“தொண்டைவள நன்னாட்டு வேற்காட் டேர்வாழ்

தொல்லுழவர் நற்கூதர் சூதுவென்று

கொண்டபொருள் கொண்டன்பர்க் கழுத ளரிக்கும்

கொள்ளையினு ற் றிருக்கூட்டைக் குறுகி யுள்ளார்

மிண்டிசைவு குழறுமொழி வீணர் மாள்

வெகுண்டிலான் மூர்க்கொன விளம்பு நாம

மெண்டிசையு மிசவுடையா ரண்ட ரேத்து

மேமூலது முடனாளு மியல்பி னாரே.”

மெய்ப்பார் மனைவியைக் கொள்வாரு மற்று விளக்கு முட்டக்
கைப்பாணி கொண்டு கழுத்தீர்ந் துதிநங் கலத்துளட்டி.

பொய்ப்பார் புகழ வகல்விளக் கேடு புகழ்விளக்கு

வைப்பார் கலியர் திருவொற்றி யூர்தொண்டை மண்டலமே.*()

மேற்கோள்.

புராண சாரம்.

விருத்தம்.

“நடமலர்கு தொற்றியூர் நகருள் வாழுந்

சக்கரீப்பா டியர்குலமெய்த் தவையுள்ளார்

படர்புகழார் கலியனார் நலியுங் கூற்றைப்

பாய்ந்தவந்து விளக்கெரிக்கும் பரிவான் மற்றே

ருடலிலராய்ச் செக்குழல்வார்க் கதுவு நேரா

துயர்மனைவி யைக்கொள்வா ருளரு மின்றி

மிடறுதிரங் கலனிறைய வரிய நாசன்

வியன்கைகொடு பிடிப்பவருண் மேவி னாரே.”

திருத்தொண்டத்தொகை.

“கைதடிந்த வரிசிலையான் கலிக்கம்பந் கடியேன்.”

நொத்தலர் கோதை விடன்பாண்டி மண்டலக் கொம்பை
த்தம்பால், வைத்திருந் தாங்கவ டன்கேள்வன் றேடி வரவ
வற்கே, யுய்த்திரு. வோர்க்கும் வரிசையு மாற்றி யுடனுந்

சென்று, மைத்துனக் கேண்மை படைத்ததன் றோதொண்டை மண்டலமே. (எக)

மோதிச் சிவந்த கவிகாள் மேக மொழிந்தவெண்பா
பாதிக்கு முந்திப் பரிசளித் தோன்களப் பாலனெனு
மாதிக்கம் பெற்றவ னாமுர் முதலி யரசிருப்பா
மாதிக்கெ லாம்புகல் கின்றதொல் சீர்த்தொண்டை மண்டலமே

மேற்கோள்.

வெண்பா.

“உள்ளங்கால் வெள்ளெலும்பு சோன்ற வொருகோடி
வெள்ளங்கா லந்திரிந்து விட்டோமே - தெள்ளுதமிழ்
மாமுர் முதலி யரசர்பிரா னிங்கிருக்கப்
போமூ ரதியாமற் போய்.”

வேலி யழித்துக் கரும்பையெல் லாந்தின்ன விட்டிரவேவர்
காவில் வணக்கமுஞ் செய்தேத்திப் பின்னுங் கரும்புதின்னக்
கூலி யளந்துங் கொடுத்தா னொருவன் குமணனைப்போல்
வாவிதின் மிக்க கொடையாள னுத்தொண்டை மண்டலமே.

உணலைப் பசும்பொன் முதலான வற்றை யுதவிப்பின்னுங்
குணலச்சை யுள்ளவர் கேட்கவுங் கூசவர் கொல்லெனவே
பெணலைக் கருதி யெழுதிவைப் பிரேன வின்மறைந்து
மணலைப் பரப்பிய முன்றிலுள் ளான்றொண்டை மண்டலமே.

பன்னூர் தமிழ்க்கவன் மாமனை தாதி பரிசளிப்ப
முன்னம்பி காளிக்கு நெற்குன்ற வாண முதலியென்போன்
பின்னுஞ் சிலபல பொன்னுங் கொடுத்துத்தன் பேர்நிறுத்த
மன்னூர் தமிழு முரைத்தான வன்றொண்டை மண்டலமே. ( )

மேற்கோள்.

கட்டளைக்கவித்துறை.

“கற்குங் கவிவல்லை யாதவர் கோனம்பி காளிக்கியாம்
விற்கும் பரிசன மாகிவிட் டோம்வட வேங்கடமும்
பொற்குன்ற மும்புகழ் கங்கா நதியும் பொதியமும்போ
னெற்குன் றமுநம் மாபுமெந் நாளு நிலைநிற்கவே.”

சீரொன்று தேவர் முதலாத லாற்றில்லை வாழ்முதலி
யாரொன்று நாமம் படைத்தது போன்மற் றவருமந்தப்
பேரொன்று பெற்றது வேளாண் முதன்மையைப் பெற்ற.
வாரொன்று பூண்முலை யாயெளி தோதொண்டை மண்டலமே!

கசிட்டன் புடைய விராவணன் வீழக் கயிலைபுறைந்
தசிட்டன் றிருவடித் தாமரைப் பூசிக்கச் சார்ந்தபசு
வசிட்டந் தருமுலைப் பாலாறு கொண்டு விருப்பமுடன் [மே.
வசிட்டன் றவஞ்செய்த மண்டலங் காண்டொண்டை மண்டல

மேற்கோள்.

கவிநிலைத்துறை.

“கழிந்த பற்றுடை வசிட்டன திருக்கையாங் கவிஞர்
மொழிந்த நந்தியம் பெருவரை மொய்த்தஞன் முகில்கள்
பொழிந்த நீரது பொற்புறு தாழியிற் பொங்கி
வழிந்த பாலெனத் திசைதொறு மிழிந்தது மன்றே.”

வெல்லாமல் வென்றுநற் சந்தனக் காட்டத்தின் மேலிருந்து
நல்லாறை நந்திக் கலம்பகங் கேட்டபி னன்றுணைக்குக்
கொல்லா புரிசந்தரன் மாமுடிசூட்டக் குடைகவித்து
மல்லார்புரித்தொண்டைமானான துந்தொண்டை மண்டலமே.

மேற்கோள்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

நேற்றினு மின்று மிகுத்தது காத னிலவெனுங்கூன்
டற்றினு மன்னை கொடியள்கண் டாய்மள்ளர் கொன்றபழஞ்
சுற்றினு மேதிக் குளம்பா நெருக்குண்ட செங்கருப்பஞ்
ற்றினுஞ் சங்கந் தவழுங்கொல் லாபுரி சந்திரனே.”
புரமு மறுநான்கு கோட்டகத் தாருமொன்றாய்க்
பராணம்பன் னீராயி ரஞ்சொன்ன கச்சியப்பர்
ல் லக்குச் சிவிகையுந் தாங்கியச் சந்நிதிக்கே
வந்தப் பராண மரங்கேற்றி னூர்தொண்டை மண்டலமே. (அ)

உறைவ ளரச நொறுப்பானென் றஞ்சி யொளித்ததுவும்
பிறவாய் வைத்தவர் பேணுத லாலவர் பேர்புனைந்து
திறவா ளிபர்முதற் சாதியுள் ளோரன்று செய்ததன்றி
மறவாம லின்னமும் பாராட் டிடுந்தொண்டை மண்டலமே. ()

மேதைப்புலவரெண் ணைகாம் பரசம்பு மெச்சநெடுங்
காதைப் புலவ ரிபட்டையர் பாடுங் கலம்பகமு
மோதற் கரியநல் லேகம்ப வாண ருலாவுமந்த
மாதைப் பனுவலுா பாராட் டிடுந்தொண்டை மண்டலமே. ()

மேற்கோள்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

“எறிக்கும் புகழ்க்கச்சியேகாம் பரசம்ப நெண்டிசையும்
பொறிக்கும் புலிக்கெட யான்புயம் வேட்டபின் பூவையன்னாள்
வெறிக்குங் குமக்கொங்க மீதே விழிசொரி வெள்ளத்துள்ளித்
தெறிக்குத் திவலை யழிகுஞ்சித் தூரத் திலதத்தையே.”

தாளான்மை யுள்ள புகழ்கிருஷ்ண ராயன் சமுதத்தி
வேளான் மகளினைப் போலே விநோதித்து வேடர் காரம்
கோளார் வயிரியர் கூத்தாடத் தங்கள் குடிமையெண்ணி
வாளா லவனுயிர் மாய்த்ததன் றோதொண்டை மண்டலம். ()

தருவுற்ற காளத்தி கச்சிபந் தாதிபுந் தண்டமிழ்தேர்
திருவொற்றி யூரிற் குறுந்தொகை தானுந் திரைகடலை
பொருவுற்ற கச்சி மலிதே ரெனமுன் புகல்களியு
மருவுற்ற கூர்தன்மின் னேயுண்டு காண்டொண்டை மண்டலம்.

மேற்கோள்.

“காளத்தியுங் கயிலாபமு நேரென்பர்.”

“அறந்தா னியற்று மவனிலுங் கோடி யதிகமில்லம்.”

“ஒருங்கு கடலுடுத்த வொற்றியூரே.”

“மலிதேரான் கச்சியு மாகடலுந் தம்மு
ளொலியும் பெருமையு மொக்கும்.”

பண்டையோர் நாளையி லோரேழ் கலிங்கப் பரணிகோண்டு
செண்டையு மேருவிற் தீட்டுவித் தோன்கழற் றெம்பியன்செய்
தொண்டைநன் னாடு புரக்கின்ற கோணந்திக் தோன்றலெங்கள்
வண்டையர் கோணங் கருணை கரன்றொண்டை மண்டலமே. ()

மேற்கோள்.

விருத்தம்.

“ஔற மொ ரிந்தளவி லெழு கலிங்கிவை

யெறிவ னென்றுகழ் ரெழுதணன்

மறை மொழிந்தபடி மரபில் வந்ததவ

திலகன் வண்டைநக ரானே.”

தேர்கொடுத் தோனும் பரிகொடுத் தோனுந் திருமணையிற்
றூர்கொடுத் தோனுந் தலைகொடுத் தோனுந் தமிழினுக்கா
லூர்கொடுத் தோனு முயிர்கொடுத் தோனு முதைகொடுக்க
மார்கொடுத் தோனு மனைவோரு ளார்தொண்டை மண்டலமே.

துரைத்தியாக ராயர்முன் சுந்தரர்க் காவொரு தூதுசென்ற
விரைத்தா மரைமணம் வீசுதல் போல்விடப் பாய்சுருட்டித்
திரைத்தா வணத்தி லொருபுல வோன்பின்பு சென்றசெந்
மரைத்தாண் மணமின்ன நாறுங்கண் டீர்தொண்டை மன

வானப்பிர காசப் புகழ்க்கிருஷ்ண ராயற்கு மஞ்சரி

கானப்பிர காசப் புகழாய்ந்து கச்சி லம்பநர்

நானப்பிர காச குருராயன் வாழ்

மானப்பிர காச முடையோர் வள

மந்தா கினியிற் றிரிவேணி ச

மந்தா கினியுற்ற பாதாளம் ட

மந்தா கினிக்கு மகவாகத் தே

மந்தா கினிக்கு மரபான து

காவிய மாகிய காமீகங் கண்டுங்

ரோவிய சூத்திர ராக விருபத்த

மேனிய கோட்டத்தி லுங்கரி க

வாவிய மேன்மை கொடுத்தனித்

யிகமேழு கோடி யிருப திலக்க

கேமேழு மேழும் புகழே நிறுத்

புகழ்மேழி வாகைப் பதாகையும் வீரப் புலிக்கொடியு
மகமேரு விற்சென்று தீட்டிய தாற்றொண்டை மண்டலமே. ()

நாடான கோட்ட மிருபத்து நான்கினு ணற்றண்டகத்
தாடாத செக்கு மரையாத வம்மியு மாகிவளர்
பீடாதி பீடத் திருக்காமக் கோட்டம் பிறங்குகச்சி
டா திபரெனுங் காலாண்ட ருந்தொண்டை மண்டலமே. !

னவர் காலத்தி லெத்தனை பேர்மற் றிவர்களுக்கு
னவர் காலத்தி லெத்தனை பேரிம் முதலிகடம்
ாலத்தி லெத்தனை பேர்கள் பிறப்பவர்முன்
க் தொடர்புடைத் தாற்றொண்டை மண்டலே.

ராளர் வாழின் னீருழவு
ாழிசங் காழிதண்டு
ரு வேங்கடமா. [பே
ரி வாழ்தொண்டை மண்ட

டல சதகம்

ரிற் று.

மு

தனிக் கவிகள்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

தகைவந்த சீர்த்தொண்டை மண்டலத் தார்தஞ் சரிதை
யயித், தொகையென் றொருவர்க்குஞ் சொல்லப் படாது
சான் னாலுமிக்க, நகைவந் திடுஞ்சொற் புலவோர் சபையினி
ழநம்மால், வகைவந்த மாத்திரஞ் சொல்லிவைத் தோமிந்த
ண்டலத்தே. (க)

விருத்தம்.

பாவைவென் றிடுகத் தூரி கண்மணிக் கறுப்பனென்னு .
பாவையம் பதியான் றொண்டை மண்டல சதகங்கேட்டு
பாவலர் புகழ்ந்து மெச்ச நவநிதி பொழிந்து நன்றப்
மவுல கெங்கும் போற்றப் புகழ்நிலை நிறுத்தினேன. . (உ)

வேறு.

கன்மாரி காத்தமுகிற் கத்தூரி யருண்மாவைக் கறுப்ப
வனென்னு, மின்மாரி தனதுகளை யத்தனைபுஞ் சபைகூட்டி
யந்து கேட்டுச், சொன்மாரி பொழிந்திடுவே சிரகரகம்பிதஞ்
சய்து சுருளுந் தந்து, பொன்மாரி பொழிந்துதந்தப் பல்லக்
சுச் சுமந்துமிகு புகழ்பெற் றானே. (ங)

ஒர்குறுப்பு மில்லாத தொண்டைவள நன்னாட்டி லுசிகு
வேளைச், சீர்குறுப்பொன் றில்லாத கத்துரி மன்னனருள்
சேயைப் பார்மே, லார்குறுப்பெனன்றுசொல்லி யழைத்தாலு
நாமவனை யன்பி னாலே, பேர்குறுப்ப நிறஞ்சிவப்பன் கீர்த்தி
யினால் வெளுப்பெனெனப் பேசு வோமே. (சு)

எல்லப்ப னம்மையப்பன் றருகிருவேங் கடநாத னெழு
சிரமன், வல்லக்கொண் டையன்மாதை வேங்கடே சு
போல வரிசை செய்தான், செல்வத்தம் பியருடனே கத்த
மகன்குறுப்பன் றெருவீ திக்கே, பல்லக்குத் தான்கம்
னதுநமக்கோ ராயிரம்பொன் பரிசு தானே.

கட்டளைக்கலித்துறை.

இந்தச் சதக மாரங்கேற்று கைக்கிசைந் தேனெவரும்
வந்திக்கு மாவைக்கத் தூரிக் குறுப்பன் வளமைபெறு
புந்திக் குலாவுநள் ளாறர்தம் பாதம் பொருந்துமன்பன்
வந்துற் பவிக்க மகிழ்வா னதுந்தொண்டை மண்டலமே.

தனிக்கவிகள் முற்றுப்பெற்றன.

உ
சிவமயம்.

ன்

இத்நூலாசிரியர் சரித்திரக்குறிப்பு.சி.

இத்தொண்டைமண்டல சதகஞ் செய்த புலவர், ஸ்ரீமத் உபசுடம்.
பிரிய ரென்றும் சேனைத்தலைவ ரென்றும் சொல்லாநின்ற செங்குத்
மாபிற்றேன்றி, சிவானுக்கிரகத்தால் தமிழ்க்கலைமுழுதும் பயின்று,
பையலீகம் விளங்கிய நல்வாக்கினைப் பெற்று, சிதம்பரத்தில் ஸ்ரீ சபா
செஞ்சர் பொற்பணம் கீர்த்து பஞ்சாக்ஷரப்படியில் வைத்தருளக்கொண்டு,
நூல் படிக்காகப்புலவரென்று பெயர்பெற்றவர்.

தொண்டைமண்டலம்.

வேழமுடைத்து மலைநாடு மேதக்க
சோழவளநாடு சோறுடைத்து—பூழியர்கோன்
தென்னாடு முத்துடைத்து தெண்ணீர் வயற்றொண்டை
நன்னாடு சான்றோ ருடைத்து.”
கடவுள் ஓளையாயரால் புகழப்பட்ட இந்த நாடு கிழக்கே கடலும் மேற்
பெரியவளமலையும் உடக்கே வேங்கடமலையும் தெற்கே பிநாகி நதியும்
நாகனாகவுடையது; இதற்கு இராஜதானி காஞ்சிபுரம்; இந்நாடு
புதுச்சேலத்தில் சோழநாட்டைச்சேர்ந்தது; நாகபட்டினத்துச் சோழன்
புத்தலாகஞ் சென்றகாலத்திலே நாககன்னிகையை மணம் புரிந்து
சுந்தன் வயிற்றிலே பிறக்கும் புத்திரனுக்குத் தனது ஸாட்டில் பாதி

தொண்டைமண்டலம்.

நாக வாக்களித்து மீண்டான்; மீளும்போது நாககன்னினை
 னுட்புவ தெவ்வாறென்று வினவ, அவன் தொண்டை
 டையாளமாகக் கட்டித் தெப்பத்தி லேற்றியனுப்ப
 யன்றான்; அவ்வாறே அப்புதல்வன் தொண்டைத்தனை
 டுகொண்டு அலைகளாற் செலுத்தப்பட்டு நாகபட்டினத் துண
 யடைந்தான்; சோழன் அவனை வளர்த்து இங் நாட்டைப் பிரித்
 அவனுக்குக் கொடுத்து தொண்டைமான் என்னும் பெயரும் மு
 யும் சூட்டினான்; தொண்டைமான் ஆண்டமையால் இது தொண்டை
 மண்டலம் என்னும் பெயர்த்தாயிற்று; இது நெடுங்காலம் உபநாட
 வும் சிலகாலம் தனி நாடாகவுமிருந்து பெரும்புகழ் படைத்தது.
 நாட்டிலே திருவள்ளுவர், கச்சியப்ப சிவாசாரியர், குகனேரியப்
 கப்பர், பரிமேலழகர், ஒட்டக்கூத்தர், இராமாதுஜர், சேக்கிழார், இ
 டையர், அருணகிரிநாதர், பவணந்தி, படிக்காசுப்புலவர், அப்
 தீக்ஷிதர் முதலிய வித்வசிகாமணிகளும், அதிகமான், கறுப்பன், ச
 யப்பன், மணிகண்டன் முதலிய மஹாபிரபுக்களும், உத்தம கு
 தாற் சிறந்த அரசர்களும் இருந்து விளங்கினரென்றால், இதன்
 மையை அளவிட்டுரைத்தல் கூடுமோ?; இத்தகைய இந்நாட்டின்
 மையைப் படிக்காசுப்புலவர் இத் தொண்டைமண்டல சிதகத்தில்
 துப்பாடி யிருக்கின்றனர்.

உ
சிவமயம்.

தொண்டைமண்டல சதகத்தின்
செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி.

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
அ		ஏரி	20	கொல்லை	26
ஞ்சொன்	13	க		கோ	
நத்ப்	39	கசிட்டன்	38	கோலா	
பைழவதுங்	28	கடைவா	34	ச	
சொ		கண்ணா	22	சயிலைத்	
ரன்	28	கண்ணூர்	6	சா	
இ		கயிலை	2	சாய்த்திட்	
க		கா		சீ	
ஞஞ	14	காரார்	30	சீருறும்	
வாத்நெழு	3	காவிய	41	சீரோன்று	30
பானவர்	42	கி		சீர்கொண்ட	1
ரனும்	5	கிளப்பார்	15	சே	
ப		கு		சென்னியிற்	16
பால	25	குழுவார்	28	சே	
ப	30	கூ		சேனார்	4
உ		கூட்டுங்	16	சேவடி	2
மலைப்	37	கூற்றூர்	35	சோ	
து	25	கே		சொல்லாயு	28
கயவா	39	கேட்டாலு	10	சொல்லையி	19
கே		கை		த	
பர்	32	கையா	11	தருவுற்ற	40
எ		கோ		தரையார்	34
வண்ண	33	கொங்கலர்	8	தன்னா	25
ஏ		கொண்டலை	1	தன்னூர்ச்	31
யுந்	35	கொத்தலர்	36		
சுத்தளித்	20				

செய்யுள். பக்கம். செய்யுள். பக்கம். செய்யுள். பக்கம்.

தாயினு	9	தேயத்	29	மிண்டரை	மீ
தாளாண்	40	ப			மீ
தாற்ற	31	படவேங்	13	மீனவர்	மே
து		படையிற்	15	மெய்ப்பார்	மே
துதைத்	41	பட்டாபி	24	மேதைப்	மோ
தே		பண்டைநி	30	மோதிச்	யு
தென்னத்	8	பண்டையொர்	40	யுகமேழு	வ
தே		பயிரைப்	30	வள்ளல்	வா
தத்	12	பன்னுந்	37	வானப்	வி
	41	பா		விண்ணிற்	வீ
		பாகொன்று	18	வில்லைச்	வெ
		பி		விழுவே	
	34	பிணிக்கொர்	23	வீரரிசை	
ண்மை	6	பின்போர்	16	வீரர்	
சுராய்	32	பு		வெங்ஞாலைக்	
நா		புறவோ	21	வெல்லாமல்	
நாடான	42	பூ		வேலி	
நி		பூசவஞ்	5		
நிலைவாழ்வு	42	பே			
நி		பேணிய	24		
நீடார்	4	பொய்பக	12		
நீண்டார்	32	பொள்ளா	17		
நீளத்	17	போ			
நூ		பாதாருந்	34		
நூலார்	19	போனத்தி	16		
நே		ம			
நெடுக	29	மந்தா	41		

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி முற்றிற்று.

ஸ்ரீ

கண்ணன்துணை.

பா லு ர்

அ மி ர் த க வி ராய ர்

பா டி ய

கோ கு ல ச த க ம்.

சேன்னை :

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1914

விலை பை 9

ஸ்ரீ
கண்ணன்துணை.

கோகுல சதகம்.

காப்பு.

கட்டளைக்கலித்துறை.

சீர்மேவு பாடியில் வாழண்டர் செல்வஞ் செழிப்புறவே
ஏர்மேவு கோகுல மேன்மைச் சதக மிசைப்பதற்கு
நீர்மேவு மண்ட சராசர மியாவுமோர் நீள்சடருங்
கார்மேவு முந்தியிற் காத்தான் கழலினை காப்பதுவே.

நூல்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

மணங்கொண்ட வேதன் முதத்திற் புயத்தில் வளர்குறங்கிற்
கணங்கொண்ட பாதத்திற் றேன்றிய நான்கும் கவின்பெறவே
பணங்கொண்ட பாம்பினை யானமிர் தூறுமிப் பார் சழைக்கக்
குணங்கொண்டு முன்வரு மன்பர்தங் கோத்திரர் கோகுலரே. (க)

அண்டங்க ளாயிர கோடியுண் டாக்க வலர்த்தவிதழ்
முண்டக னாகிப் பராபரன் பாரில் முறைசிறுத்த
மண்டலத் தேவகி டால்வள தேவன்கை வாய்க்கப்பெற்ற
கொண்டலை யேந்தி வளர்த்தே சார்கன் பாடியிற் கோகுலரே (உ)

பழையான யெட்டக் கரத்தானைத் தன்பதம் பற்றினருக்
கிழையான யானைமுன் னையெதிர் வானை யெழிற்கருணை
மழையான ரோகணிப் பாலுதித் தானை மலிந்தவொரு
குழையான யேந்தி வளர்த்தோர்கள் பாடியிற் கோகுலரே. (ங)

நிலவிய வண்டம் பகிரண்ட கோடியை நேர்படைத்து
 நலமுள தாமரை நாபியிற் காத்தவந் நாரணற்குப்
 பலவித மாகிய பூச்சூடு நூற்றெண் பதியுரைக்கக்
 குலவிய பட்ட லுரைத்தோர்கள் பாடியிற் கோகுலரே.

(ச)

மழவியல் பாக மடிமீ திருத்தி வனசமுகத்
 தழகுந் திருவு மருத்திக்கண் ணுலன்பு மானமறைப்
 பழமிது வேயெனப் போற்றிய கண்ணனைப் பாரிற்றங்கள்
 குழவியைக் காப்பிடு பாடலு ரைத்தவர் கோகுலரே.

(ரு)

தேறப் புவியின் மறைபைக் கடைந்து திரட்டமுதம்
 ஏறக் கரையினில் வைத்தது போல வெடுத்ததமிழ்
 மீறப் பதின்மர்க ணுலாயி ரத்தினு மெய்ப்புகழைக்
 கூறச் சிறந்து வளர்வோர்கள் பாடியிற் கோகுலரே.

(சு)

பண்டா டியதழ லாடியும் பாம்பின் படத்திலன்பு
 கொண்டா டியுமொன்று மாய்கின்ற மாலண்ட கோளமெல்லாம்
 உண்டாடி யுங்குடு கொவ்வாத வாயி லுறியின் வெண்ணெய்
 கொண்டாடி யுண்டு தெவிட்டச்செய் தாராவர் கோகுலரே.

(ஏ)

முறையாக நற்றவஞ் செய்திதி யோருடன் முற்றுகின்று
 மறையாமற் றேவர்க்கு மாந்தர்க்கும் வேள்வி வகுத்தருளை
 நிறைவாகத் தந்து மலர்வாச முற்று நிலைத்த செல்வந்
 குறையாத பின்னை யெனுந்திரு வீன்றவர் கோகுலரே.

(அ)

தோடுத்தகல் யாணத் தெருதேழ் கொடுதற்கச் சூதச்சுரர்
 எடுத்தெறி யத்தெய்வ வருவாகி போங்கிய வேற்றைவெல்ல
 அடுத்திங் கண்ண னிவரை யழைக்கவந் தகனடுங்கிக்
 கொடுத்தா னுயிரைப் பிழைத்தோர்கள் பாடியிற் கோகுலரே.

(ஈ)

ஞாலங்கண் டோங்கிய நான்முகன் கண்ணுந் தேவர்கண் ணும்
ஆலங்கண் டோடிய வயிராணி கேள்வந் கலர்ந்தகண் ணும்
மூலங்கண் டோமெனுங் காண்பரி தான முகுத்தன்மணக்
கோலங்கண் டேசண் குளிர்ந்தோர்கள் பாடியிற் கோகுலரே. (க0)

நளிர்மலர் நாப நயத்தண்ட ருய்ய நடுக்கடலை
ஒளிர்மலை மத்திற் கடைந்ததிற் றேன்றிய வொண் பொருளிற்
தளிரியல் பார்ந்த திருவை மணந்துபின் றத்தமுதைக்
குளிர்ந்தன்பு கூர்ந்து கொண்டோர்கள் பாடியிற் கோகுலரே. (கக)

வானென்ற சொர்க்கப் புரத்தான் ருனு மாலயனுந்
தேனென்ற சொல்லுமை சேள்வனு மற்றுள்ள தேவர்களுந்
தானென் றுலகுக் காசரும் பூணத் தகாவிஜயக்
கோனென்ற மேன்பட்டங் கொண்டோர்கள் பாடியிற் கோகுலரே. (க)

அடுக்குந் தொழிலவர்க் காகிய தேவிரு தாகப்பெற்றார்
எடுக்குந் தொறுமதி லேற்றமுண் டேயெங்க ணாணனே
தொடுக்குங் கருணை புரிந்தே தனது சுடர்க்கரத்தாற்
கொடுக்கக் கருடக் கொடிபடைத் தாரவர் கோகுலரே. (கங)

நற்றுஞ் சுருதியுங் காணாத நாரண னற்றுளபம்
பெற்ற திருவின் னகைபோன்ற மாரன் பிடித்தலம்பால்
முற்றுஞ் செயஞ்செய்த காலங்ங னேயின் னமிர் துதவித்
கொற்றந் தருமல்லை மாலையைத் தாங்கினர் கோகுலரே. (கச)

மண்டலந் தன்னி னிலனைந்து கூறதில் வண்மைபெறுத்
தண்டலை நன்னதி சார்மயி லானிரை தார்குருந்து
விண்டலத் தோர்மகிழ் வேயங்குழ லோசை விளங்குபைத்தேன்
கொண்ட வளந்தரு முல்லைத் தலைவர்கள் கோகுலரே. (கௌ)

ஓடிவர்த் தனையுள்ள வெத்தனை யோகுடி யாய்த்தழைத்தோர்
 மாவர்த் தனையுள்ள முல்லை நிலத்தர் மலர்நிறைந்த
 காவர்த் தனையுள்ள யமுனையுங் காவிரி காளிந்நியுங்
 கோவர்த் தனமலை யுள்ளோர்கள் பாடியிற் கோகுலரே. (கௌ)

வேலாயு தம்பிடித் தான்முரு கேசன்வெள் வெற்புறைவோன்
 குளாயு தம்பிடித் தான்சசி காந்தன் சுடரும்வச்சிர
 மேலாயு தம்பிடித் தான்கஞ்ச னேலிய மேதிக்கன்றைக்
 கோலாயு தம்பிடித் தானாபர் பாடியிற் கோகுலரே. (கௌ)

நலஞ்சுத்தி யாகவுந் தார்வேந்தர் சென்னி தரிக்கமுடி
 நலஞ்சுத்தி யாகவு நானிலத் தாலய நன்மறையோர்
 பலஞ்சுத்தி யாகவும் பதினெட்டுச் சுத்தங்கள் பண்ணவுந்
 குலஞ்சுத்தி யாம்பஞ்ச கௌலிய மீந்தவர் கோகுலரே. (கஅ)

சுற்றிய பாரிலுண் டாகிய தோற்றஞ் சுகம்பெறவே
 மற்ற முயற்சியில் வருவதுண் டோவளங் கூர்சுதூர்த்தர்
 பற்றிய;தங்க டொழில்கடைத் தேறியப் பலனுறவே
 கொற்றநல் வேறு கொடுத்தோர்கள் பாடியிற் கோகுலரே. (கக)

புழுங்கிய கோபத்தி லந்தகன் சாபம் பொறுத்தவங்கி
 மழுங்கிய தன்னுரு வோடு மறைந்திட மன்னுயிர்கள்
 அழுங்கிய போதினி லந்தணர் யாக மனைத்துஞ்செய்யக்
 கொழுந்தனல் காட்டு மரணிதந் தாரவர் கோகுலரே. (கஉ)

பிலமா மிலங்கையை வென்றுகற் பாகிய பெண்ணரசை
 நலமாக மீட்டு வரும்போது தண்டக நன்முனிவர்
 பலமா மிராமனைத் தழுவு நினைக்கவப் பாடியினீர்
 குலமாத ராகப் பிறக்க வளர்த்தவர் கோகுலரே. (க)

உண்டா கியபதி னொ யிரம்பெண்ணை யோங்குகண்ணன்
கண்டான் கமலத் திருவொப்ப வேகலி யாணஞ்செய்யப்
பண்டான லூர்வலம் வாழ்ந்த தல்லி பரிமளநீர்
கொண்டாடி யேழ்தினஞ் சோபனம் பாடினர் கோகுலரே. (உஉ)

பண்டான வாய்மை நினைந்தே மலராயன் பாரதனில்
உண்டான கண்ணன் றிருவீளை யாட லுணர்த்தக் கன்றுந்
தொண்டான வாய ருடன்மறைத் தேகவுந் தோன்றுருவங்
கொண்டானை யன்புடன் கொண்டாண்ட செல்வர்கள் கோகுலரே. ()

பாடிக்கொ ணரத நெண்ணிரண் டாயிரம் பாவையரில்
நாடிக்கொண் டேபொன்று தாவென்ற போதினி னொனின்மையைத்
தேடிக்கொண் டேகெனக் கண்ணினிற் றேன்றுத் திருவுருவாய்க்
கூடிக்கொள் செல்வப் பதிபெற்ற பேறவர் கோகுலரே. (உச)

தீட்டுற்ற சாய்கையின் சூர்மாவை வேல்கொடு நீக்கிவெற்றி
காட்டு முருகர்க்கு மேனடி வான கனலிறைக்குந்
தேட்டுக் குரிய வினைநாடி யேற்றிற் றிருகுழிக்
கோட்டுத் தகர்பெற வீந்தவர் பாடியிற் கோகுலரே. (உ௫)

சுமர்தனிற் சூரனை வேல்கொடு தாக்கிச் சயம்புரிந்தே
அமரரைக் காத்தவன் பன்னிரு தோண்மறைத் தெளவைதன்னைக்
கமரரி முல்லையிற் காத்திருந் தேபரி காசஞ்செய்யப்
குமானு மேதிகண் மேய்க்கப்பெற் றரவர் கோகுலரே. (உ௬)

மாரியி னேர்கொடை யீந்தோர்க ளெளவை மனங்குளிரச்
சீரிய வானை கொடுத்தோர்கள் போசனஞ் செய்பநல்ல
மூரிய பொண்ணிலை யீந்தோர்கள் பாரி யெனமொழிந்த
கூரிய வள்ள லுதித்தோர்கள் பாடியிற் கோகுலரே. (உ௭)

தணவாத நீதி புரிந்தோர் மகுடந் தரித்தனந்தன்
பணமாகத் தாங்கிய சேரனுஞ் சோழனும் பாண்டியனுங்
கணமாகச் சோபணப் பந்தலி லேகின்று கையதனற்
குணமாய் மணமிடக் கலியாணம் பெற்றவர் கோகுலரே. (உஅ)

வடியாய்ப் பணந்துண்டு மூன்றர சாகிய மன்னவர்க்குத்
துடியாக மூன்று பழந்தர லாலவர் தோத்திரஞ்செய்
படியார்க் கெளரியுந் மிச்சிக்க நான்கெனும் பாடல்பெற்ற
குடியார் பெரிய கொடையாற் பெரியவர் கோகுலரே. (உஆ)

தண்டா மரைப்பெண்ணைத் தாம்பெற்ற தாலுந் தரணிச்செல்வம்
உண்டான வாய்மை யுடைமையி ன்ருலு முணர்ந்தெளவையார்
பண்டாங் குடியிற் பெரியோ ரெனச்சொன்ன பாடற்னைக்
கொண்டே பெரும்புகழ் கொண்டோர்கள் பாடியிற் கோகுலரே. (உ௦)

பணத்தா யிரஞ்சென்னிச் சேடனு மேத்தப் பகர்த்தவிலக்
கணத்தான் மிகுந்தவ ரெளவையை யோர்சொற் கழறிவெல்ல
மணத்தா மரைக்கை மணிப்பொற் கடகத்தை வாங்கியவன்
குணத்தாற் கொடுக்கப் புனைந்தவர் பாடியிற் கோகுலரே. (உ௧)

பிலமா மிராகவன் காதையைக் கம்பன் பெருகச்செய்ய
நலமா மதிலொரு சீரிற் சமூசய நாடவிடத்
தலமாந் திசைசொலைச் சாஸ்வதி சாற்றத் தயிர்கடையுங்
குலமாது மாகப்பெற் றூரவர் பாடியிற் கோகுலரே. (உ௨)

தேடுத்தநற் கற்புடைக் கன்னகை கேள்வன் றுயரதனற்
கடுத்து வருகின்ற போதவன் கொங்கைக் கரம்பறித்து
விடுத்தவன் கூடற் புதியினி லாயர்பெண் வெண்ணெய்ப்பக்
கொடுத்த வரம்பெற்று வாழ்வோர்கள் பாடியிற் கோகுலரே. (உ௩)

ஆடற் பதிக்கு நிகர்கடம் பாடலி யானதிலே
தேடற் கரிய பொருளைக்கண் டேதமிழ் செப்பியவர்
நாடத் தயவு புரிந்தேபின் பாக நடந்துவருங்
கூடற் பதிச்சொக்கை யேவல்கொண் டோரவர் கோகுலரே. (௩௪)

நம்பிட வேயிடைக் காட்டேரி லீசனை நாட்டிவைத்துச்
சொம்பிடக் கண்டனன் பாண்டின் பாதத் துணையில்விழ
அம்பிடு சென்னிய னன்பனைப் போற்றென வன்றாசன்
கும்பிடச் சொக்கரைக் கோ வில்லைத் தாரவர் கோகுலரே. (௩௫)

நாலா கலைக்கென்றும் வல்லவர் சோதனை நற்பலகை
மேலா யிருந்தான் டீழாகி நின்றிட மேன்மைபெற்று
நாலா நிறைகின்ற பேரெழு தாமன்முன் னற்றமிழாற்
கோலா கலச்சங்கம் வென்றோர்கள் பாடியிற் கோகுலரே. (௩௬)

சங்கத்தை வென்றவர் மங்காதநீதி தமிழுரைத்தோர்
துங்கக் கஜேந்திர மோட்சமு மாயிரஞ் சொன்னவல்லோர்
எங்கட் கிறைமகிழ் பாகவதமுமே ழாயிரமாய்க்
கொங்குற்ற வானி கடாட்சத்திற் செய்தவர் கோகுலரே. (௩௭)

அம்போ ருகனு மறியாத மாய னவதரிக்க
உம்பரு மேற்றிட மண்டல மேற்ற வலகமெங்குந்
தம்போல வாழ்வு தழைத்திடக் கஞ்சனைத் தாக்குபதக்
கொம்பான தூர்கை யெனுஞ்சத்தி யீன்றவர் கோகுலரே. (௩௮)

மதித்தே வருகின்ற பூதகி யாதி வருபகையை
மிதித்தேறி வென்று முனிந்தே வருகின்ற வேழத்தையும்
எதிர்ச்சே மருப்பைப் பிடுங்கியுங் கஞ்சன்மு னேமிக்கண்ணன்
குதித்தே யுதைத்திடு காட்சிபெற் றரவர் கோகுலரே. (௩௯)

மாவா யிரம்பல முள்ள பராக்கிரம மல்குக ஞான்
மேவா யமபுர மேவிய பின்னர் விளங்கவெங்குந்
தேவாதி தேவ னெனவுக்கிர சேனனைச் சீர்பெறவே
கோவாய் மௌலி தரித்தோர்கள் பாடியிற் கோகுலரே.

(சு0)

கஞ்சனைப் பெற்ற வுக்கிர சேனனைக் காசினியின்
மிஞ்சிய நீதி செலுத்தா சாக்கிப்பொன் வீதிவலம்
நெஞ்சி லுவந்திவ ரைப்பதி ஞாயிர நீள்பெரியோர்
குஞ்சர மேற்ற வுநீலோர்கள் பாடியிற் கோகுலரே.

(சுக)

ஞானக மாயக் குஞர ரழைக்ககன் மாமதுரைத்
தானநல் வீதியிற் கஞ்சனற் றாசுகன் தந்தியின்மேல்
ஆன பொதியைப் பறித்துப் பீ தாம்பர மானவெல்லாம்
கோனகர் பார்க்கப் புனைந்தோர்கள் பாடியிற் கோகுலரே.

(சு2)

ஒலிபெறு மேகங்க ளேழையு மேவ வுயரியெல்லா
மலிவுடன் மாந்திப் பெழிந்து வருந்தி மகபதிபான்
மெலிவினைக் கூறிட மேதினிக் கோவலர் மெய்ப்புகழைக்
குலிசனு மேத்தப்பெற் றரவார் பாடியிற் கோகுலரே.

(சு3)

நடையாய் மகரத்திற் செய்கின்ற பொங்கலை நாரணன்றான்
தடையாக வுட்கொண்ட தென்றறி யாமற் சதமகத்தான்
படையாக மேகங்க ளேழையு மேவப் பரனெடுத்த
குடையான கோவர்த் தனநீழ னின்றவர் கோகுலரே.

(சு4)

பணமுற்ற முல்லை புனைவீர கோதனன் மாயவனைப்
பணமுற்ற சேடனு மேத்த நினைந்து பலவிதத்தால்
உணர்வுற்று நாணப் பதினா யிரம்விப்ர ருண்ணவன்னங்
குணமுற்று மாய்த்தா லாற்றிரு வீன்றவர் கோகுலரே.

(சு5)

மாதனங் கோடி மணிப்பணிப் பேழை மலர்மங்கைநீர்
சாதனச் சேடியர் தூற்றெண்மர் பெண்ணினிற் சார்சிவிகை
சீதனத் தேனு பதினாயி ரம்பல சீர்சிறக்கக்
கோதனன் பெண்ணைக் கண்ணனுக் கீந்தவர் கோகுலரே. (சசு)

தளவமொப் பாமெனக் கட்டமிர் தாயர் தனையருடன்
உளமகிழ் மாயனுங் கொண்டே யமுனையி லுண்ணவக்கால்
வனமுடன் றங்க ளனமீந்து மாலுக் கவரமிர்தங்
குளவுங் கொடுத்துண் டகமகிழ் வோரவர் கோகுலரே. (சஎ)

துடிகோத் திரமெனச் சொல்வார்க ளொன்றைச் சுதரிசனன்
அடிகோத் திரமினோ யாகும தோவன்று நாராதனும்
படிகோத் திரமனை யைந்து நிலத்தினும் பார்த்துவந்த
குடிகோத் திரமுடன் வாழ்வோர்கள் பாடியிற் கோகுலரே. (சஅ)

அன்றுமை பூர்திரு வேங்கடன் சந்ததி யாரொருவர்
கன்றொடு காலியை முல்லையிற் காக்கும் கடும்கலிற்
நின்றிட வந்திடுந் தேவா வமிர்தத்தைத் தினேதினமுங்
குன்றெடுத்த தாருடன் கூடியுண் டாரவர் கோகுலரே. (சக)

நன்றா கவதென்ற கோடான கோடிக ணல்லமிர்தந்
தின்றா ரதிற்பலங் கண்டதொன் றில்லச்சிற் றுயர்க்கன்பி
னென்றாய்க் கவளங் கொடுத்தத னுலுட லோடவற்குக்
குன்றாப் பதவி கொடுக்கப்பெற் றாரவர் கோகுலரே. (ரு)

மாகன கத்துரு வீன்றன காளிங்கன் வாழ்தடத்தி
னாகன சிற்றுரு வாகிய வாயர் நலம்பருகித்
தக மகற்ற மயங்கிய வல்லிடந் தான்முறியக்
கோகன கைக்கட் கருணைபெற் றாரவர் கோகுலரே. (ருக)

பூபால னஞ்செய்வ ராகுதிப் பாலனம் போந்துசெய்வர்
நாபால னஞ்செய்வர் நல்லமீர் தீந்து நளினமலர்
மாபால னஞ்செய்யு மார்பனு மிச்சிக்க வாழ்வுதருங்
கோபால னஞ்செய்வர் கோபாலர் கோவலர் கோகுலரே. (௫௨)

தவமுள விண்டலத் துண்டான வண்டர்க்குத் தானமீர்தம்
உவகைய தாகவு முண்டிட வன்பி லுதவிசெய்தோர்
புவனமெ லாமீவர் புண்ணிய மேநலம் பொங்குதலாற்
குவலயத் தண்ட ரெனநிகண் டோதிய கோகுலரே. (௫௩)

உணத்தான் பிறந்த வுயிர்களுக் காரமீர் துதவிபுகழ்
மணத்தா லவர்க்கு வழுவாமை யாலும் வழங்குநெறிக்
கணத்தாலு முன்மது வேந்த னறிந்து கணத்தந்திடுங்
குணத்தாற் பொதுவரென் றோதப்பெற் றராவர் கோகுலரே. (௫௪)

பூபாரத் தீரவுத் தன்கைக் கபாலம் புணனிற்றை
மாபா ரதமுடித் தானென்றும் வெள்ளி மலைக்கடவுள்
நாபாடல் செய்தது நான்முகன் றானு நலமுணர்ந்து
கோபால னென்று வணங்குமப் பேர்கொண்ட கோகுலரே. (௫௫)

நருமன் முதலியோர் தாங்கிய வேடந் தகுதியென்றே
பெருமைய தாக வறிந்தமெஞ் ஞானம் பெரிதுடையார்
இருமையுங் கண்ட சகாதேவ ராய ரின்னுநவே
குருகுலங் காக்குமென் றேற்றத னுற்சேட்டங் கோகுலரே. (௫௬)

பாடற் குருகிமுன் னாடருப் பாற்கடற் பள்ளிகொள்ளும்
தேடற் கரிய பொருளான நாரணன் றேவரைநீர்
நாடற் குரிய நரராக முல்லையி னாரணனாய்க்
கூடப் பிறக்க விளையாடல் பெற்றவர் கோகுலரே. (௫௭)

ஆடவந் தோடுயிர் மாய்த்திடு மூலன்ற னங்கத்திலே
நாட வுயிர்புகுந் தேயவன் செய்து நயந்தபின்பு
தேடரி தானதன் னுடலிற் புகுந்திடுஞ் சித்திகற்றுக்
கூடுவிட் டேவசி சித்தன் மரபினர் கோகுலரே.

(௫௮)

ஆயிர நாமத் தவற்குச்செய் பூசனை யானவெல்லாம்
நேய மிவர்கடம் பேரரு ளானிறை வேற்றலல்லாம்
றாயினு நல்ல சிதம்பரந் தன்னிற் மமனியப்பொற்
கோயி லமைத்துப் சாரஞ்செய் தாரவர் கோகுலரே.

(௫௯)

நிலவிய வெள்ளிக் கிரியான கத்தி னினைந்துரிதம்
நலமுள வேணுவிற் கானங்கள் பாடி நயந்தருகி
அலமர னீங்கிய வானாயர் தோன்று மருளுருவாங்
குலமெனும் பேறதைப் பெற்றோர்கள் பாடியிற் கோகுலரே.

(௬௦)

பிரதோடஞ் சேவிக்கும் பெண்மக வேந்தும் பெருமைகண்டு
திரமா மனையிற்சென் றேசமைத் தாளச் சிறுவனட்போ
மறவாமற் பூசனை மண்வீட்டிற் கோலிட மாதுமதைக்
சூறையாற் றுடைக்க வதுலிங்க மாக்கிய கோகுலரே.

(௬௧)

முழுத்தவர் போற்று மரன்செய்த முப்புர வெஞ்சமரில்
வழுத்தநற் றேரொன்று வாளை ரமைக்க வதிலிருந்து
மழுக்கரன் வெற்றி பெறவே மகிழ்வுடன் வானந்தொடர்
கொழுத்தநல் லேறு கொடுத்தோர்கள் பாடியிற் கோகுலரே.

(௬௨)

கவலையில் லாமற் சகத்துயிர் வாழக் கடவுளருந்
தவறிலை யாகத் தருமங்க ளோங்கவுந் தானறிந்தே
உவகைய தாகவு மெங்கு நிறைத்தவ டுணண்டொடியைக்
குவலய மாடுவன் வாண்டோர்கள் பாடியிற் கோகுலரே.

(௬௩)

மீறிய ஞானச் சுடர்விளக் கேற்றிய மெய்யுணர்வீற்
 தேறிய மாதர் சுடையாற் சுகித்துச் செயல்பெறவே
 ஏறிய கோடி யுகம்போய்த் திரித யுகமதனில்
 கூறிய மூல ரவதரித் தோங்கிய கோகுலரே.

(சுச)

நலமான பூசையிற் சிற்றாயர் கேட்டிட நல்லமீர்தம்
 இலதேகென் றந்தணர் சீறிய போதவர்க் கீவதுவே
 பலனாகும் வேள்வியி லென்னொரு மென்றிவர் பண்பையெல்லாங்
 குலமாதர் கூறி வணங்கிய பாடியிற் கோகுலரே.

(சுரு)

உரைகட வாதவ ரன்பாளர் மாதவ னோரிரண்டு
 மரைமலர்ப் பாத மறவாத சிந்தையர் மாயவந்தத்
 திரையுறு பாற்கட லீந்து தயிர்நெய் செறியென்றுங்
 குரைகடன் மூன்று மமைத்தோர்கள் பாடியிற் கோகுலரே.

(சுசு)

உடலுண் டாகு மயிலு மாவழு மன்பிலொன்றி
 நாடகின் தேபுற வாடவுங் கேட்டிடு நான்மறையின்
 பாடலென் றேவிண் ணவருட் களிக்கப் பசப்புலியும்
 கூடநின் றேற்கவும் வேணிசை கூறுவர் கோகுலரே.

(சுஎ)

வளந்கையி லேபிறை போலே தருமம் வளர்ப்பவர்கள்
 தளர்ந்தவர்க் கேநடுக் காட்டினிற் பாலணந் தான்கொடுக்க
 உளந்தய வானவ ரியாவரு முண்ணு முயர்சுவத்தோர்
 குளந்தையில் வந்தவர்க் கேவிருந் தேசெய் யர் கோகுலரே

(சுஅ)

அடுத்தோர் பசவினுக் கோர்பிடி புல்லை யளித்தவர்கள்
 நடுத்தா ரணியினற் பாக்கியம் பெற்றுநற் செய்கள்பெற்று
 எடுத்தோங்கு சொர்க்கம் பெறுவா ரிவரெத் தனைபிடிபுல்
 கொடுத்தா ரிவர்பல னளவிற் குறைவிவர் கோகுலரே.

(சுஈ)

நறுந்திரை வீசிய மூன்றரைக் கோடி நதிப்பலனும்
அறிந்தன வேதத்தி னங்க முரைத்த ததிசய மாய்ச்
செறிந்திவர் தேனுவும் நீருண்டு வால்சுற்றச் சிந்துபுனற்
குறுந்துளிக் கொப்பில்லை யென்றும் புனிதர்கள் கோகுலரே. (எ௦)

மீறத் தவத்தருந் தேவரு நல்வரம் வேண்டத்தரும்
பேறெப் புவிதனி லுண்டென்ப ரானிப் புனிதர்க்கிதத்
தேறப் பலருந் தெளிந்தன்பு கூர்ந்துசெய் தாலுடனே
கூறப் பலிக்குநல் வாக்குள்ள பேறவர் கோகுலரே. (எ௧)

வடிவி லுதித்த பிராமண ராதி வருணங்களும்
படியி லுதித்தபின் நூல்பூண் டிருபிறப் பாரவென்பார்
நெடியவன் றன்னுருப் போலே யகத்தி னினைக்கவன்று
குடிமிழந் தூலுடன் ரூன்பிறந் தாரவர் கோகுலரே. (எ௨)

சம்புவி னற்கனி சிற்றூயர் கண்ணனுந் தான்பருக
அம்பொ னிறைந்தன கூடை யெடுத்தவ ளாயர்முன்பாய்த்
தம்பிய ரால்வந்த தென்றன ணீகொண்டு தான்செல்கெனக்
கும்பிட்ட வன்செல வாயையில் லாதவர் கோகுலரே. (எ௩)

தலமெத் தனையுண் டதற்கேற்ற பூசனை தானதர்மம்
பலனைத் தருங்கோடி கன்னிகா தானங்கள் பண்ணிக்கற்பின்
நலமுற்ற கோயிலே போலு மசோதை நகர்க்கழகாங்
குலபத்னி மாதருட் பெற்றோர்கள் பாடியிற் கோகுலரே. (எ௪)

மரகத மேனிரம் மாயனும் பால்வண்ண மாதவனுங்
கரசத மாகிய வாயருங் கந்துகங் கண்டடிக்க
உரமிக வெற்றி கவரு மிருவரு முவந்துவந்து
கூரகத மேறி விளையாடல் செய்தவர் கோகுலரே. (எ௫)

மண்டலத் தெங்கு முளதாம் பலநகர் வாழ்வதிலே
 திண்டிற் கஞ்சன் வராததொன் றில்லெசொற் சேர்நகரில்
 அண்டப் படாத வரம்பெற்று நாளு மணங்கினருட்
 கொண்டெற்ற நற்றிரு வாய்பாடி வாழ்பவர் கோகுலரே. (எசு)

கவலை விடமுனம் மாயோன்விண் ணோர்க்குக் கடைந்தமிர்தம்
 உவகைய தாக வொருபாற் கடலி லுதவிசெய்தான்
 தவனித பாற்கடத் தேதினத் தோன்றுந் தனியமிர்தாற்
 குவலயத் தன்னிற் கவலைக டுந்தனர் கோகுலரே. (எள)

மேவிய தேவ ரனைவரும் ரோமங்கள் வீசியவால்
 தேவியு மாயன் மடிநான் முகன்முலை சேர்கருதி
 ஆவியு மீச னடித்தலத் தீர்த்த மதின்மயமாங்
 கோவினப் பாலனஞ் செய்வோர்கள் பாடியிற் கோகுலரே. (எஅ)

மாறப் பரிவுட னாயருங் கண்ணனு மாசுணவர்
 ஆறு மெனச்செல வப்புறம் போக்கில்லை யாகநின்று
 பேரூய்ப் பசுத்தங்கள் பால்பாதி யீயப்பெற் றேயிரண்டு
 கூரூய்க் கிழிக்க மகிழ்வோர்கள் பாடியிற் கோகுலரே. (எக)

அடக்க முடையா ரிய தரும மறிந்து செய்வார்
 நடக்கு மதுநெறி தான்கட வாதவர் நரணர்க்குத்
 தொடுக்கும் விளாவினி லாயிரத் தீவர்த்தி தோன்றெய்யே
 கொடுக்க வரங்கர் கருணைபெற் றாவர் கோகுலரே. (எஃ)

சேவிந்து பூணு மரையன் றானுஞ் சிறந்தொன்றதாய்ப்
 பூவிந்த மாக வளர்த்தோன் றிருப்பெயர் போற்றுதற் கு
 நாவிந்த மாக வணந்த மறைகள் நவில்வனபோற்
 கோவிந்த பட்டந் தரித்தோர்கள் பாடியிற் கோகுலரே. (எஅ)

தோட்டி டிக்கொண்டு மண்டலம் விண்டலஞ் சூழ்ந்தளந்த
நெட்டிநற் பாதம் பலதரம் வைக்கு நெடுமீனையோர்
பட்டி சார்க்கபி டேக முலைகுடப் பால்சொரியக்
கொட்டிலில் வாழ்பசு வீந்தவர் பாடியிற் கோகுலரே. (அஉ)

நூற்றெண் டிருப்பதிக் காலயிற் பூங்குட னூற்றப்பத்தோ
டேற்றநற் பாற்பசுப் பூசனைக் கேற்றன வெப்பொருளும்
நேர்த்தி பெறவைத்து மார்க்கங்கள் தோறு நிறைந்தசத்ரங்
கோத்தியம் வாழ்வைத் தார்தந்த கோன்குலங் கோகுலரே. (அங.)

சாத்திரக் கங்கைப் புனல்படி வோர்கட்குச் சார்யமுனை
மாத்திர மப்பல மாடா விடிந்தகுறை வந்ததுண்டோ
நேர்த்தி யமுனையுங் காளிந்தி கோதா விரிநினைக்கக்
கோத்திர மோங்கிக் குருவாழ வாழ்கின்ற கோகுலரே. (அச)

வருதேச காலமி லுத்திரம் போய்வரு மாயவர்க்குத்
தருதேசி பால்குடத் தன்கையில் வாங்கித் தயவதனால்
அருளேற ளூக வனைத்தாய னாரென் றாங்கர்புகல்
குருதே சிகனைப் பணிவோர்கள் பாடியிற் கோகுலரே. (அரு)

நளிவா கனம்பெறக் கடல்கடந் தேயவர் நன்மைமனத்
தெளிவாகி யெங்கள் பங்கனைச் சேர்த்தகஞ் சேருதற்கு
நளிர்மா மலர்முல்லை யாயர்க் கியற்கைநல் வாசமுறுங்
குளிர்வாச சாந்தங் கொடுக்கப் புனைந்தவர் கோகுலரே. (அசு)

நன்றாள் புவியி லிவர்தேனு நின்றது நரகத்தினும்
அன்றாள் வந்த திவர்தேனு வேயகல் பூவுலகில்
என்ற லுழவ ரிவர்தேனு வாலுர மேத்திவைத்துக்
குன்றாத செல்வங் கொடுத்தோர்கள் பாடியிற் கோகுலரே. (அஃ)

பண்டார் தவம்புரி யோர்விந்தி யாதரர் பற்பமின்னை
உண்டான சக்கரத் தேயமைச் தேயுயர் யோகமிகக்
கண்டான் விஜய நற்சேய் பிரவீடை காசினியிற்
கொண்டா னரபதி தங்கோத் திரமெனுங் கோகுலரே. (அஅ)

உள்ள புலியிற் பொருள்படைத் தென்ன வுசவுபுனர்
பள்ள நிறைந்த சடாகமுண் டாக்கிப் பரிந்துறிதி
அள்ளிக் கொடுத்து மிவர்தேனு வாய்வைத் தருந்துபுல்லைக்
கொள்ளெண் ணான்கு தருமம் புரிந்தவர் கோகுலரே. (அக)

இடிக்கட்டி செய்துமின் னில்லாமன் மேகங்க ளெங்குமின் றிப்
படிக்கட்டி யாண்டு பனிரண்டு வாக்கியம் பண்ணுமன்றார்
மடிக்கட்டி மேட மதினான்கு கோட்கண் மயங்கவென்று
கொடிக்கட்டிக் கொண்ட வீரர்கள் பாடியிற் கோகுலரே. (கச)

தூமேழில் மாயன் சமயம் வருத்திடத் தான்குருவாய்
உலகாடு நான்கு வருணமு மோங்கி யொளிபெறவே
நலமாய் நடுவில் வைணவ நாரண நல்லுருவின்
குலமேவு வைணவ ராகவந் தாரவர் கோகுலரே. (கக)

நலத்தன யாகங்க ளுள்ளன செய்து நளிர் புனல்கூழ்
தலத்தைப் புரக்கின்ற கோனாதி நத்தன் சந்ததியாய்ச்
சொலப்புக் ழோங்க மநுநெறி யோங்கிடச் சூழ்ந்தமதுக்
குலத்தினி லாதவர் தங்கோத் திரமெனுங் கோகுலரே. (கஉ)

நலத்தைப் பொதுப்பி யருளொன்று நாத் குல நன்குறலாற்
பலத்தி லதிக மிவர்பஞ்ச கௌவியம் பார்கொளலாற்
றலத்தை விளக்கும் புனித மிவர்பொருட் டானென்றதாற்
குலத்திற் றிலதமென் றோதப்பெற் றாரவர் கோகுலரே. (கங)

ழலத் திருமரு மார்ப னுருவின் முளைத்தவந்
சீலத்தர் தேனுவைப் பாலனஞ் செய்பவர் செந்திருமுற்
காலத்திற் பின்னைப் பிராட்டி யெனப்பெற்ற கருணையெனும்
கூலத்தர் ஞானத்தர் மேலுற்ற பாடியிற் கோகுலரே. (கச)

மறையோது வார்முத னாலம் வருணங்கண் மாண்புபெற
முறையாக வுணி னறுநெயும் பாலு மோர்பிறவும்
நிறைவாக வேண்டிய வெல்லா முதவிய நீதியினுற்
குறையாத செல்வ ரிவரென்ற பேறவர் கோகுலரே.

நாவி லனங்கள் புசிப்போர்க்குச் சுத்தியும் நல்கவல்லார்
பூவில் விளங்கிய தேவால யங்களைப் போற்றிடவே
மேவிய திங்களும் வெய்யோனும் போல விடிவினக்குக்
கோவில் விளங்கநெய் யீந்தவர் பாடியிற் கோகுலரே.

நெறிபெறு சேய்க்கும் புகர்க்குநல் லாட்சி நிலைக்கவென்றுஞ்
செறிபல மாண மனைபனி ரண்டினுஞ் சேய்முதலாய்
அறிவரி தாமக மேரு முகட்டி லரிதிசையிற்
குறிபெற மேட மிடபம்வைத் தாரவர் கோகுலரே. (கௌ)

காதா லுணர்ந்திடுஞ் சோதிடங் கூறுங் கனயோகமும்
வேதாக மங்கள் விளங்கிய யோகமும் வேறுளதும்
போதா தெனமுன் வியாச ரறிந்திவர் போற்றவளர்
கோதாளி யோக மதிகம தாப்பெற்ற கோகுலரே. (கௌ)

நேறியாற் சகத்தினிற் கீர்த்திபெற் றோர்க ணிறைசெல்வரென்
றறிவாளர் பேசிய தல்லாம லன்பரென் றுண்மைபெற்றோர்
செறிவான வேதத்தி னங்க மறிந்து செயலெயல்லாங்
குறியா யுரைத்தமிர் னுண்டோர்கள் பாடியிற் கோகுலரே. (கக)

சேழும்பாரின் முன்னங் கொடாமற் பிறந்து திரிபவர்க்கு
மழுங்காத செல்வம் வருவதண் டோவதின் வாறறிந்து
தொழும்பாய் வறுமைத் துயர்தாங்கிச் சித்தஞ் சழல்பவர்க்குக்
கொழும்பா லனங்கள் கொடுக்குந் தியாகிகள் கோகுலரே. (க00)

அடியிற் பெரிய துலகனந் தானடி யாதிமன்னர்
முடியிற் பெரியது சோழன் றிருமுடி முத்தமிழ்சேர்
படியிற் பெரியது பாண்டியன் சங்கமிப் பாருலகிற்
பெரியது கோபாலர் தங்கள் குலக்குடியே. (க0க)

யுந் திருப்பாற் கடலிவர் தன்மனைபோல்
யிலும் பிரானரு ளாலண்ட ராய்த்தழைத்தார்
பெறுகின்ற கோகுலப் பாவையர் மகிழ்வடைய
ள் பெறும்புகழ் கொண்டார் குருவரு ளோங்கவுமே. (க0உ)

வாழ்த்து.

தருவாழி கோவலர் கோக்குடி வாழி கொடிக்கருட
உருவாழி முல்லை நிலம்வாழி யாக்குல மோங்கிவளர்
திருவாழி பாடி நகர்வாழி வெற்றி சிறந்தமுல்லை
மருவாழி மாமறை வாழி தமிழ்நிதம் வாழியவே.

கோகுல சதகம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ

கோகுலசதகத்தின்

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி.

செய்யுள். பக்கம். செய்யுள். பக்கம். செய்யுள். பக்கம்.

அ	பக்கம்.	க	பக்கம்.	ஞா	பக்கம்.
அடக்க	14	கஞ்ச	8	ஞாலங்	3
அடியிற்	18	கவலையில்	11	ஞானக	8
அடுக்குந்	3	கவலைவி	14	த	
அடுத்	12	கா		தணவா	6
அண்டங்	1	காதா	17	தண்டா	6
அம்போ	7	கு		தாங்க	18
அன்று	9	குருவாழி	18	தருமன்	10
ஆ		ச		தலஞ்	4
ஆடலுண்	12	சங்கத்	7	தலமெத்	13
ஆடவந்	11	சமர்த	5	தலமே	16
ஆடற்	7	சம்புவி	13	தவமு	10
ஆயிர	11	சா		தளவ	9
ஆவர்த்	4	சாத்திரக்	15	து	
இ		சீ		துடிகோத்	9
இடிக்கட்	16	சீர்மே	1	தேறப்	2
உ		சு		தோ	
உணத்	10	சுற்றிய	4	தொடுத்தகல்	2
உண்டா	5	சே		தொடுத்தநற்	6
உரைகட	12	செழும்	81	தொட்டிர	15
உள்ள	16	சே		ந	
ஒ		சேவிந்து	14	நடையாய்	8
ஒலிபெ	8				

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
நம்பிட	7	பண்டாடி	2	மா	
நலத்த	16	பண்டாந்	16	மாகன	9
நலத்தை	16	பண்டான	5	மாதனங்	9
நலமா	12	பழையா	1	மாரியி	5
நளிர்	3	பா		மாவா	8
நளிவா	15	பாடந்	10	மாறாப்	14
நறுந்	13	பாடிக்க	5	மீ	
நற்றுஞ்	3	பு		மீறத்	13
நன்றாக	9	பிரதோ	11	மீறிய	12
நன்றான்	15	பிலமாமிலங்	4	மு	
நா		பிலமாமிரா	6	முழுத்	11
நாலா	7	பு		முறையா	2
நாவி	17	புழுங்	4	மு	
நி		பு		மூலத்	17
நிலவியவ	2	பூபாரந்	10	மே	
நிலவியவெ	11	பூபால	10	மேவிய	14
நீ		ம		வ	
நீட்டுந்	5	மணங்	1	வடியாய்	6
நூ		மணமு	8	வடிவி	13
நூற்றெண்	15	மண்டலத்	14	வருதேச	15
நே		மண்டலந்	3	வளந்	12
நெறிபெ	17	மதித்	7	வா	
நெறியா	17	மாகத	13	வானென்	3
ப		மழவி	2	வே	
பணத்	6	மறையோ	17	வேலாயு	4

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

'திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமாணிக்கமாமலை

திருத்தொண்டர் சதகம்.

இஃது

காஞ்சிபுரத்தில் தலமுற்றாரென்னும்
கச்சிமயேசுவரகுலதிலகராகிய திருப்பாண்டிக்கொடுமுடி
மலைக்கொழுந்து நாவலரவர்களால்
இயற்றப்பட்டு,

சென்னை:

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலையில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1914

விலை அணா 2

தருவேதுணை.

திருநெல்வேலி புதுத்தெருவிலிருந்த ம-ா-ா-பூர், வித்வான்
அழகிய சொக்கநாதபிள்ளையவர்க் கரியற்றிய

சிறப்புப்பாயிரம்.

கோச்சகக்கலிப்பா.

பொன்னிநதிச் சோணாட்டிற் காவிரிப்பூம் பட்டினத்துச்
சென்னியெனு மன்னிகலாற் சிந்தைநொந்து சார்வணிகர்
முன்னியவா றுதரித்துத் தில்லைமு வாயிரர்போற்
பன்னிருவ ரெனவவரைப் பார்சொலச்சேர்ந் துறைபரமன். (ச)

தோட்போக்கி வாணனைமாய்த் தவன்றுருவப் பாதலக்கீழ்த்
தாட்போக்கி நின்றபிரான் தனிநுதற்கட் டழற்படையால்
வேட்போக்கி மலைமகளை மணந்தருணை வெற்புணைய
வாட்போக்கி சிவதையெனு மாணிக்க மலையமர்ந்தோன். (உ)

அலைக்கொழுந்து முடங்குகங்கை யாற்றினெடுங் கீற்றுமதிக்
கலைக்கொழுந்து படருமுடித் தழும்பாற்றிருக் கழலிணைக்கே
யிலைக்கொழுந்து மலரின்வகை புலருமென வெழிற்கச்சி
மலைக்கொழுந்து நாவலன்பா மாலைதொடுத்தணிந்தனனால். (ஃ)

சாத்திடுமம் மாலிகைப்பேர் திருத்தொண்டர் சதகமலம்
தேத்திடுநல் லடியாகத் திருளகற்றி யெப்பற்று
நீத்திடுமெஞ் ஞானநல்கி நிமலனடி நிழலிருத்திக்
காத்திடுநிச் சயமதனைக் காதலா மலகமென. (சு)

தேர்ந்துருக்க மிகலானு மகிலமெங்குஞ் சிறக்கவுள்ளங்
கூர்ந்துமேற் கூறியபன் னிருவரெனுங் குழுவினரு
நேர்ந்துசில பத்தர்களும் வேண்டுநிமித் தமதானு,
மோர்ந்து பெருங் கல்விபறி வொழுங்கமதா வுபொருவன். (ஃ)

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

இந்திரை யரன்றாள் பூசித் தின்னருள் பெற்ற நீராற்
செந்திரு வாரு ரென்னத் திகழ்தலத் துதித்த செல்வன்
மந்திராக் கரங்க ளஞ்சும் வைகலுஞ் சிந்தை செய்வோன்
றந்திர மதியி னான்செந் தமிழ்வளங் கொழிக்கும் வாயன். (சு)

சிவனடி யார்க டம்மை யவனெனப் பேணுஞ் சீலன்
றவமரு னுருத்தி ராக்க நீற்றணி தழைக்கு மெய்யன்
கவர்புறச் சமைய மேற்கொள் கண்டகர்க் கசனி போல்வா
னவனியிற் பொறைபு ளானென் னணையவர்க் குயிரே பன்னான்

அப்பாச்சுந் தராச்சம் பந்த ரருட்டிருப் பாட லெல்லாந்
துப்பகிர் சடையான் காதிற் றும்புரு வெனவே பாடு
மொப்பருஞ் சொக்க லிங்க வோதுவா மூர்த்தியென்னச்
செப்பி தானம் பெற்ற செகப்பிர சித்த னானேன். (அ)

செ. வேறு.

கருதுபுபல் பிரதிகளைக் கொண்டுநன்கு பார்வையிட்டுக்
கமழூந் தென்றன்

மருவுமலைக் குறுமுனிவன் கமண்டலோ தகப்பொருரை
வளப்பந் தன்னாற்

பருவாவி னெல்லைகர் முத்தமிழா கரவுச்சிற்
பதிப்பித் துப்ப

கிருசுடர்க ளுள்ளட்டும் பெருகுபுகழ்ப் பயிரைவளர்த்
திட்டான் மன்னே.

(சு)

குருவேதுணை.

உ

சுவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்தொண்டர் சதகம்.

கணபதி காப்பு.

நேரிசை வேண்பா,

மாதிறொரு பாகர்திரு மாணிக்க மாமலையார்
மீதிலன்பர் பேறுகொண்ட மெய்ச்சதக—மோகிடவே
தந்தனக்கு மெட்டாத சங்கரிதான் பெற்றுகந்த
கந்தனுக்கு முன்னுதித்தோன் காப்பு.

அவையடக்கம்.

ஆசிரிய விருத்தம்.

பூமேவு வன்றொண்டர் கருணைகூர்ந் தெழில்பெறப்
புகறிருத் தொண்டத் தொகைப்
பொற்புலவு நம்பியான் டார்கலித் துறைவகைப்
பொருள்கொண்டு சேக்கிழார் சொல்
நாமேவு தொண்டர்கள் புராணவிரி கொற்றையார்
நவிலும் புராண சாரம்

நாடித் திருத்தொண்டர் சதகமதை நாயினே
 னுவலர்முன் னேது பான்மை
 தூமேவு சோலையிற் சோனைமுகல் கண்டுகளி
 சூழ்ந்துவினை யாடல் புரியுந்
 தோகைமயில் கண்டுதன் சிறகரை விரித்தாடு
 சூட்டுவான் கோழி யொப்பா
 மாமேவு வெள்ளைவிடை மீதேறி யன்பர்முன்
 வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
 வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
 மாணிக்க மலை நாதனே.

(க)

தொண்டர் நூற்சிறப்பு.

படியிலகு மனுநெறி நடத்திவரு முத்தமப்
 பல்லவ நெனுஞ் சோழன்முன்
 பைந்தமிழ்ச் சீவகச் சிந்தா மணிக்கினிமை
 பகர்பொழுது சேவை வேளாண்
 சூடிபெறு மமைச்சரென வருசேக்கிழார்மடக்
 குண்டர்பொய் நூலி ருமையுங்
 குணங்கொடா திருமைக்கு முறுதிநூல் வேறெனக்
 கூறவந் நூலியா தென
 வடிகன்புக ழாநூர் தொண்டத் தொண்கப்பதிக
 மதன்பொருளை யானை முகனா
 லறிந்தினிது நம்பிசொலு மந்தாதி வகையென்ன
 வரசன்விரி பகர்க வெனவே
 வடிதமிழ்ச் சேக்கிழார்க் குலகெலா மென்றுமுன்
 வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
 வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
 மாணிக்க மலை நாதனே.

(உ)

நாயனார் தொகை.

வேதியர்கள் பதின்மூவர் சைவமறை யோர்நால்வர்
 மிகுமருத் துவரி லொருவர்
 வேந்தர்களி லறுவர்குறு நிலமன்ன ரைவர்புகழ்
 விரவுதன வணிக ரைவர்
 தீதில்வே ளாளர்பதின் மூவர்குய வர்கள்வேடர்
 திகழ்பாணர் கடைஞர் செக்கார்
 செய்யவீ முவர்தூசர் பரதர்சா வியர்தனிற்
 செப்புமோ ரொருவர் மிக்க
 நீதிசெறி யிடையர்களி லிருவர்மர பறியார்
 நிகழ்ந்தபதின் மூவ ரென்று
 நீணில மகிழ்ந்துகொண் டாடவழி யாதபுகழ்
 நித்தியா நந்த சைவ
 மாதவர் பணிந்திடப் பாதமலர் தந்துமுன்
 வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
 வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
 மாணிக்க மலை நாதனே.

(ஈ)

நாயனார்கள் திருமரபு.

மோனமிகு தில்லையந் தணர்ஞான சம்பந்தர்
 முருகர்தண் ணேசர் நக்கர்
 முறைமைபெறு சோமாசி மாறர்கண நாதர்மென்
 • மொழிசிறப் புலியர் கலைபர்
 ஞானமிகு பூசலை யரப்பூதி பசுபதியர்
 நமிநந்தி வேத மறையோர்
 நவிலும்வன் றெண்டரிசை ஞானியர் புகழ்த்துணைவர்
 நற்சடையர் சைவ மறையோர்
 போனகந் தருசிறுத் தொண்டர்நன் மருத்துவர்
 புகலிடங் கழியர் சேரர்

பொற்புகழ்ச் சோழர்நெடு மாற்றம்ங் கைக்கரசி
 போற்றுகோச் செங்கண் வளவர்
 மானிலம் புகழ்வேந்தர் தாள்பணிந் திடவுமுன்
 வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
 வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
 மாணிக்க மலை நாதனே.

(ச)

திருவுலவு கூத்தர்நர சிங்கர்சே தித்தலைவர்
 செய்யகா டவர்கோன் கழற்
 சிங்கர்குறு நிலமன்ன ரமர்நீதி மூர்த்தியார்
 திகழியற் பகை யம்மை யுந்
 தருவுயர் கலிக்கம்பர் வணிகர்திரு நாவரையர்
 சாக்கியர் கலிக் காமனார்
 சத்தியார் விறன்மிண்டர் மூர்க்கர்கோட்
 புலியரெழில் சாற்றுமரி வாட்டாய னார்
 கருணைபினை யான்குடிப் பதிமாறர் வாயிலார்
 'கருதுமுனை யடுவர்' மானக்
 கஞ்சாற னார்செருத் துணைநாய னாரெனக்
 கழறும்வே ளாளர் தொல்சீர்
 மருவுமன தன்பினிற் றிருவருள் புனைந்திடமுன்
 வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
 வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
 மாணிக்க மலை நாதனே.

(ரு)

செப்பரிய திருநீல கண்டர்குய வர்வேடர்
 செம்மல்கண் ணப்பர் பாணர்
 செய்யதிரு நீலகண் டப்பாணர் கடைஞர்நாட்
 , செல்வார்செக் கார்கலியனா
 ரொப்பிலீ முக்குதைத் தேனாதி யார்வனா
 ருயர்குறிப் புத்தொண்டர் மெய்

யோங்குபா தவரிலதி பத்தர்சா லியர்குலத்
 துற்றசிவ தேச ரிடையர்
 தப்பிலாத் திருமூல ரானாயர் மரபிலார்
 தண்டியெறி பத்தர் புல்லர்
 தருகுலச் சிறைகூரி யொப்பிய குறும்பாடி
 சார்ந்தவடி யாருண் மற்ரும்
 மைப்புய லெனுங்கருணை யுற்பன நிறைந்திடமுன்
 வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
 வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
 மாணிக்க மலை நாதனே.

(56)

குருவருளால் முத்திபெற்ற நாயனார்கள்.

பூமருவு தெய்வமலை மாமக டனத்திருப்
 பொற்கிண்ண வழுதுண்டு மெய்ப்
 போதமிகு தமிழ்மலை யோதுசம் பந்தர்பொய்ப்
 புத்தர்வலை நீத்து நின்ற
 ணைமருவு நாவரையர் திருமூலர் நின்றசீர்
 நெடுமாற ரப்பூதி யார்
 நேயமுறு சோடாசி மாறர்மங் கைக்கரசி
 நீலகண் டப்பாணர் பண்
 பாமருவு மிழலைக் குறும்பர்கண் நாதரொடு
 பகாரிய சைவ நெறியே
 பற்றிய குலச்சிறையு மானவிப் பதினொருவர்
 பாங்குலக மோங்க நான்கு
 மாமறை பராவுமுப தேசகுரு வாகமுன்
 வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
 வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
 மாணிக்க மலை நாதனே.

(57)

இலங்கத்தால் முத்திபெற்ற நாயனார்கள்.

புகழ்பெறுங் கலையரெறி பத்தர்கூற் றுவனார்
 புகழ்த்துணைவர் கண்ணப்பர் கோட்
 புலியரா னுயர்பசு பதியர்சாக் கியர்விறற்
 பூசலையர் புல்லர் முருகர்
 அகமறுவில் சண்டசர் நமிநந்தி வாயிலா
 ரருள்சேரர் தண்டி யடி க
 ளதிபத்தர் கலியர்வாட் டாயர்கா ரியர்தக்க
 வையடிக ணில நக்கர்
 திகழ்பெற வருஞ்சிறப் புலியர்திரு நாட்போவர்
 செய்யசெங் கட்சோழ னார்
 செப்பிய கலிக்காமர் பொற்கழற் சிங்கர்வான்
 செருத்துணைவர் மூர்த்தி யாரா
 மகிழுமா றைந்தடியர் பணிவிங்க வடிவெனமுன்
 வந்தடிமை கொண்ட கபிலை
 வாசனே யிராஜவிங் கேசனே சிவதைநகர்
 மாணிக்க மலை நாதனே.

(அ)

வேடத்தால் முத்திபெற்ற நாயனார்கள்.

கணிதமிசு திருநீல கண்டர்விறன் மிண்டர்படை
 கற்றுலவ வேனாதி யார்
 கஞ்சாற னார்சிறுத் தொண்டர்நக சிங்கர்பொய்
 கடிகலிக் கம்பர் மூர்க்கர்
 பணிதனிறை சத்தியா ரமர்நீதி யார்மிகப்
 பரவிய புகழ்ச் சோழனார்
 பண்புறை திருக்குறிப் புத்தொண்டர் சிவனேசர்
 பகருமெய்ப் பொருண் மாறனார்
 அணிதரும் போரின்முனை யடுவர்கா ரைக்காவி
 லட்டையு மிடங்கழியர் சீ

ராகிய வியற்பகையர் மேயபத் தொன்பதடி
யார்கண்மன தன்பின் மிக்க
மணிதரும் பூத்சா தனவேட் வடிவெனமுன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனே பிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
மாணிக்க மலை நாதனே.

(சு)

இயல்நைத்தமிழ் நாயனார்களும் ஆச்சிரமமும்.
தனிமைபெறு திருஞான சம்பந்தர் நாவரையர்
தக்கபே யாரிய லிசைத்
தமிழ்மூவ ராயர் திரு நாட்போவர் பாணர்சொற்
றநுபரம னைப்பாடு வார்
பனுமிசைத் தமிழ்நால்வ ரையடிக டிருமூலர்
பயில்காரி யார்சேர னார்
பண்புபெறு பொய்யடிமை யில்லாத புலவரியல்
பகர்வலோ ரைவர் மறுவிற்ப்
புனிதமுறு மில்லறந் திருநீல கண்டனார்
பொருமியற் பகையு ளிட்டார்
புகலரையர் முர்த்தியார் துறவறஞ் சண்டிசர்
புகல்பிரம சாரிய ருளோர்
மனவாக்கு டன்காய மொருமையுற் றடியவர்முன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனே பிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
மாணிக்க மலை நாதனே.

(க0)

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்.

பண்குலவு கயிலையிற் பணிவிடை யகன்றுதென்
பால்நாவ லூர்ச்சடைய னார்
பாலரென லுற்றருட் டிறைமண முடிக்குமுன்,
பரமனுக் கடிமை யாகி

விண்குலவு மதிகைசேர்ந் தாருரி லருள்புரிய
 மென்பரவை தோள் புணர்ந்து
 விறன்மிண்ட ருடியரு ளாற்றொண்டர் புகழ்பாடி
 வெண்குண்டை நெல்லழைத்துத்
 தண்புகழி யூர்ச்செங்கல் பொன்செய்து முதுகுன்றர்
 தந்தபொரு ளாற்றி னிட்டுத்
 தடமெடுத் தெழில்சங்கி விக்குரிமை யாய்த்துது
 சாற்றியொரு தனையழைத்து
 மண்குலவு சேரனெடு வெண்கய மதிற்செலமுன்
 வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
 வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
 மாணிக்க மலை நாதனே.

(கக)

தில்லைவாழ்ந்தனர்.

சொல்லுலவு சொர்ணமய மன்றுளார் திருவடித்
 தொண்டின்மனம் வைத்த பெரியோர்
 தூயநான் மறைகளா றங்கம்வல் லார்கண்முத்
 தீபுளா ரறுதொழிலி னார்
 இல்லறந் தனில்வழார் கருணைதவ மறிவுபொறை
 யெழில்சீல மிக்க புகழார்
 இனியகண் டிகைபூதி சாதனத் தேர்ப்பணிந்
 தேவரு மிறைஞ்சு செல்வத்
 தில்லைவா ழந்தனர்கண் மூவாயி ரத்தொகைத்
 தெய்வமறை யோர்கண் மகிமை
 செப்பவெவர் வல்லுந ரெனப்புவனி போதவே
 தில்லைவா ழந்தண ரென
 வல்லவன் ரொண்டரைப் பாடுநீ யென்றுமுன்
 'வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
 வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
 மாணிக்க மலை நாதனே.

(கஉ)

திருநீலகண்டநாயனார்.

கழுனிசெறி தில்லைநகர் வேட்கோவர் திருநீல
கண்டர்மிகு காத லோடுங்
கருணையடி யார்க்கமுது செய்வதற் கினியமட்
கலமளித் திடுவ ரன்பா
விழைதனப் பொதுமாதர் பாலணைய வதுதெரிந்
தில்லவன் பொறுதாடி நீ
ரெமைத்தொடிற் றிருநீல கண்டமென வஞ்சிமா
லின்பந் துறந்திளமை போய்ப்
பழையவய துற்றவர்மு னற்றவ ரெனத்தமது
பாத்திரந் தந்தொ ளித்துப்
பலநா ளகன்றுகேட் பவர்கள்கா னுமைமறு
பாத்திரந் தரவெ றுத்து
வழுவிற் ற முழ்குனித் தவரிளமை பெற்றிடமுன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
மாணிக்க மலை நாதனே.

(கந)

இயற்பகை நாயனார்.

போதமரு மருதநீர் நாட்டினிற் காவிரிப்
பூம்பட்டி னத்துள் வணிகர்
புகழியற் பாகையாடி யவர்கள்வேண் டியவெலாம்
பொருந்தக் கொடுக்கு நாளிற்
காதல்பெறு தூர்த்தமறை யோரெனச் சென்றுநின்
காதலி தனைத்தரு கெனக்
கழறவப் படிதந் தனுப்பவே தமரெலாங்
கருதியே தடைகள் செய்ய
வோதுபழி யீதென்று வந்தவனா வீட்டியிடை
யூறெலாம் விலக்கி யாங்கே

உற்றதுணை யாகிவரு மற்றவர்த நிலைமையினை
 டிலகெலா மறிய வேண்டி
 மாதுமையி னோடுவிடை யேறியெதிர் நின்றுமுன்
 வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
 வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
 மாணிக்க மலை நாதனே.

(கச)

இளையான்குடிப்பதிமாறனார்.

பாரின்வன முழவுதொழி லாருமினை யான்குடிப்
 பதிமாற னேரின் மிக்க
 பாக்கிய நிறைந்தடிய ருண்டியறு சுவைநல்கு
 பண்பினர்செல் வங்கு றைத்துக்
 காரின்மழை சாடநடு யாமமனை முடிக்
 கடும்பசி பெறுங் காலையிற்
 கடிந்தோ ரெனச்செலக் கண்டமுது செயவன்பர்
 காதலியை வினவ வவளிவ்
 ஆரிலார் தருவரிவ் வேளைவே நிலைவயலி
 லுண்டுநென் முனாக ளெனவே
 யோதவயல் சென்றரித் தில்லிலக் காற்சமைத்
 துறுபயிர்க் கறிசெய் தன்பால்
 வாரிரமு துண்கவென வழலுருவ மாகிமுன்
 வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
 வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
 மாணிக்க மலை நாதனே.

(கரு)

மேய்ப்பொருள் நாயனார்.

நன்னய மிகுஞ்சேதி நாட்டினிற் கோவலூர்
 நற்குடி விலாட மன்னர்
 நம்புதிரு வேடமேய்ப் பொருள்கொண்ட சிந்தையெந்
 நாளுமுறை நெறிவழா தார்

பின்னைமறு மன்னர்சம ருன்னிவவி தோற்றடற்
 பெறவரி தெனத்தீ தகம்
 பெற்றுமிக் கவரெனக் கைப்படை கார்தவொரு
 புத்தகக் கவனி யேந்தி
 யுன்னிவா யிற்றடை விலக்கிமா தொடுமன்ன
 னுறுதுயில் கூரிடஞ் சென்
 றுபசார முறஞான மொழிகுவ னெனப்பணி
 வுறவஞ்ச நினைவு செய்ப
 மன்னன்மெய்ப் பொருளென்று நன்னெறி புரிந்திடமுன்
 வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
 வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
 மாணிக்க மலை நாதனே.

(கசு)

விறன்மிண்டநாயனார்.

விந்தைபெறு மலைநா யெயர்ந்தசெங் குன்றாரில்
 வேளாளர் தொல்கு லத்தில்
 விறன்மிண்டர் சிவசமய நெறிகொண்டு பலபதிகண்
 மேவியடி யார்க ளோடுப்
 பந்தமற மகிழ்வினொடு மாருரின் மேவுநாட்
 பரவைபார் தோண் மணந்த
 பாங்கர்வன் றெண்டர்வந் தடியார்க டிருவடி
 பணிந்திடா தேக வதனாற்
 சிந்தைமிக வுடியது கண்டுவன் றெண்டரைத்
 திருவருளி னால் நிறைந்த
 சீர்பெறுந் தொண்டர்தொகை யோதுகென வன்றெண்டர்
 செந்தமிழ்ப் பதிக மோதி
 வந்தனை மொழிந்தன்பர் புந்திமகிழ் வாகமுன்
 வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
 வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
 மாணிக்க மலை நாதனே.

(கசு)

அமர்ந்திநாயனார்.

அருள்பெறும் பொன்னிநா டிலகுபழை யாறையூ
 ரதன்வணிக ராடை மாடை
 யளவிலெண் ணிதிபுடைய வமர்ந்தி யாரடிய
 ரன்புவைத் துடைகோ வணந்
 தருவர்திரு நல்லூர் விழாவின்மட முறைபொழுது
 தக்கசிறு முனிவர் பொற்கைத்
 தண்டிலிரு கோவணங் கொண்டுசென் றிடவன்பர்
 தாமமுது கொள்க வென்ன
 வருவநீர் தோய்வமென் றொருகோவ ணந்தந்
 தொழித்துவந் தீர மாற்றெம்
 முடைகோ வணந்தனைத் தாவெனக் காணவிலை
 வேறொன்று தருவலென நேர்
 மருவுகிறை தாவெனத் தொண்டர்நிறை கோலுறமுன்
 வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
 வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
 மாணிக்க மலை நாதனே.

(கஅ)

எறிபத்தநாயனார்.

சீதவயல் நீகெரு வூரிலெறி பத்தர்மெய்ச்
 சிவனடியர் துயர மெல்லாஞ்
 சிதைப்பலென் றேபர செடுத்திந் திறலினார்
 சிவகாமி யார்வை கறைப்
 போதுகொய் தானிலையர் மீதுபுனை மலரைப்
 புகழ்ச்சோழர் கைம்மா மதம்
 பொழிந்துசித றத்தொண்டர் சிவதா வெனுஞ்சொற்
 பொருமலெறி பத்த ரூடி
 மோதவய மாவீரர் மாயவேந் தன்கண்டு
 முன்புநின் றென்னுயிரை நீர்

முடியுமென வாஸீய வாங்கிவாள் தன்கண்ட
முட்டியரி பொழுது விரைவால்
மாதங்க மொடுபாக ருப்பவருள் செய்துமுன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
மாணிக்க மலை நாதனே.

(கசு)

ஏநாதிநாயனார்.

சாற்றுசோ ணுட்டெயின லூரிலீ முக்குலச்
சான்றரே னாதி நாதர்
தலைவரெழில் வாட்படைத் தொழில்விஞ்சை புரிதிறமை
சார்ந்துவெண் ணீற்றன்பி னார்
தோற்றமிகு தாயத்தி லரிசூரன் வாட்படைத்
தொழில்கண்டு மிதமிஞ்சி யே
சொற்சபத மொடுகங்குல் புலர்காலை சென்றணி
தொடுத்தம ரிழைத்து வஞ்சத்
தேற்றமன தொடுநீறு சாத்திமறை வாயயலர்
செல்லாம லிருவோர் செருச்
செய்யதுதல் நீறுகண் டேழைபோல் நிற்கச்
சினந்தவ னடர்ப்ப வன்பர்
மாற்ற ரெனுந்திருவெண் ணீற்று ரெனத்தொழமுன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
மாணிக்க மலை நாதனே.

(உ௦)

கண்ணப்பநாயனார்.

கானிலகு போத்தப்பி நாடுபுப் பூர்வேடர்
காவலவ ரெனு நாகனார்
காதலுற் றிடுதிண்ண னூர்வேட்டை சென்றுதென்
காளத்தி மலைநாத ருக்

கூனிலறு சுவைபெறு மிறைச்சிவாய் மஞ்சனமு
 முச்சிமலர் தந்தது தின
 முகந்திடக் கண்டமெய்ச் சிவகோச ரிக்குமன
 துறுதுய ரகற்ற விழிநீர்
 தானிலங் கியவருவி யோடவு மருந்திடத்
 தானடங் காத போதுந்
 தன்கண் ணிடந்தப்ப நிற்கமறு கண்குருதி
 சாயவது நீக்கு போது
 மானிலந் தன்னிலென் கண்ணப்ப னெனவுமுன்
 வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
 வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
 மாணிக்க மலை நாதனே.

(உக)

குங்கிலியக்கலையநாயனார்.

காவுறைந் திடுபொன்னி நாடெனுந் தென்றிருக்
 கடலூரின் மறையோர் தமிழ்க்
 கலையர்குங் கிலியவெண் புகைநறும் பணிகிடைக்
 காதலார் கலியி னான்மான்
 மேவுமனை யாஸ்தாலி கொண்டெநற் கொளவென்று
 மிக்ககுங் கிலியம் வாங்கி
 வேண்டுபணி விடையன்பு பூண்டமார் திடவில்லின்
 மிகுசெல்வ மகல வருளா
 லேவியடி யாரமுது பாலுட னருந்தவு
 மியல்பனந் தாளி லரச
 னெண்ணமுடி வாகவும் வாஃச ருக்கும்வினை
 யீருமொரு பிள்ளை யார்க்கு
 மாவளத் துடனமுது தானளித் திடவுமுன்
 வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
 வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
 மாணிக்க மலை நாதனே.

(உஉ)

மானக்கஞ்சாறநாயனார்.

கன்னல்வயல் குழ்கஞ்சை நன்னகர்க் குடியிலகு
காராள ரென்னு மானக்
கஞ்சாற னூர்தொண்டர் நெஞ்சாரு மினியபணி
காதலொடு தருபணி னூர்
தன்னமையு டன்பெற்ற கன்னியே யற்குரிமை
சாற்றுமண வதுவை கேட்டுத்
தக்கமா விரதர்போ லிற்குள்வர வன்பர்பெண்
டன்னையடி பணிவித் திட
வன்னமின் குழல்நமது பஞ்சவடி செய்வதற்
காமென மகிழ்ந்து புதல்வி
யளகமது சுரிகையி லரிந்தருள வாங்குமறை
வாய்விண் ணெழுந்த வாக்கின்
மன்னிய கலிக்காமர் நன்மணஞ் செய்திடமுன்
வந்தடிமை கொண்ட சுயிலை
வாசனே பிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
மாணிக்க மலை நாதனே.

(௨௩)

அரிவாட்டநாயனார்.

தழைத்தவயல் நீர்நாட் டியர்ந்தகண மங்கலந்
தன்னில்வரு பின்னவர் குலத்
தாயன ரெந்தைதிரு நாயனார் மாவடுத்
தக்கசெந் நெற்கீரை யுஞ்
செழித்திடத் திருவழு தனிப்பவர்க் கேவறுமை
சேர்ப்பவயல் சென்று கூலி
செய்துகரு நெற்றங்க டமதுண்டி யாகவே
செந்நெல்பணி குறையானு கண்
டிழைத்திடக் கருநெற் றவிர்த்துமுனை வில்லாத
தெனினுமனை யவளு முன்போ

விடுபரிசு கொடுவரக் கமரில்லீழ் ழக்களத்
 தீட்டெவ்வாள் பூட்ட வெதிராய்
 வழக்கிய கமர்க்குள்நன் மாவடுவி டேலெனமுன்
 வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
 வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
 மாணிக்க மலை நாதனே.

(உச)

ஆனாயநாயனார்.

நண்ணுமழ நாட்டின்மங் கலநகரி லிடையர்குல
 நண்ணுமா னுபர் சிந்தை
 நந்திரம் பற்கடிமை யென்றுநிரை மேய்ப்பரெழில்
 நவில்துணைக் கருவி நெறியின்
 புண்ணிய மிகுந்ததிரு வெண்ணீறு படிவம்
 பொலிந்துபூங் கொன்றை நீழற்
 போந்துதிரி கண்குழலி லஞ்செழுத் தழுதம்
 புகட்டியா னந்த மூலம்
 பண்ணிலக வாயிரங் கண்ணுல கோர்முதற்
 பயில்சரா சாமு ருக்கப்
 பைங்குழை பெருக்கவந் தன்பரீ தினமுமிப்
 படியு தெனப் புகன்று
 வண்ணமிகு மலர்மாரி விண்ணவர் பொழிந்திடமுன்
 வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
 வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
 மாணிக்க மலை நாதனே.

(உரு)

மூர்த்திநாயனார்.

தாட்டிக மிகும்பாண்டி நாட்டினிற் றென்மதுரை
 தனில்வணிகர் மூர்த்தி யார்நற்
 சந்தனக் காப்பிடும் புத்திமற வாதபணி
 தருநாளின் மறுமன்னர் போர்

நாட்டிமா றன்படையை வீட்டியுல காண்டமணர்
 நாவின்மொழி பொய்யு கந்து
 நாயனார் பணிவிடைக் கிடையூ றிடும்பொழுது
 நன்முழங் கைகள் கல்லிற்
 றீட்டியுதி ரந்தசை சிதைந்தென்பு கரையமெய்ச்
 சிந்தைகண் டிராவி லவ்வூர்ச்
 செங்கோல் நடாத்துமென் றோதியமண் வியந்திடச்
 சிந்துரம் பிடரில் வைப்ப
 வாட்டமில் லாமும்மை காட்டியுல காண்டுமுன்
 வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
 வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
 மாணிக்க மலை நாதனே.

(உசு)

முருகநாயனார்.

தேங்குலவு பொன்னிநா டோங்குபூம் புகலூர்
 செழிக்குமறை யோர்முருக னார்
 செங்கதி ருதிக்குமு னெழுந்துபுனன் முழ்குவண்
 செறிகாவி னிற்சென்று தேன்
 பாங்குபெறு கோட்டின்மலர் நீண்டகொடி மலர்திரைப்
 பாணிமலர் ஞால மலரும்
 பறித்தபின் பிண்பல தொடுத்துநற் செவ்விவிரை
 பயில்காலை தினமு மன்பாய்
 நீங்கரிய வர்த்தமா னீச்சர்திரு முடிசூட்டி
 நேயவா னந்த மூட்டி
 நிகரிலா வஞ்செழுத் தோதியுமை யமுதுண்ட
 நேயர்மண மதுவி ருப்பின்
 மாங்குயில் பெறுஞ்சோலை ருழ்பெரு மணந்தனின்முன்
 வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
 வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
 மாணிக்க மலை நாதனே.

(உசு)

உருத்திரபசுபதிநாயனார்.

கங்குலெழு மதியெனச் சங்கவெண் டிரையினென
காட்டுநீர்ப் பொன்னி நாட்டிற்
கலைநீடு தென்றிருத் தலையூரி லறுதொழிற்
கற்றபசு பதியர் மெய்மமை
தங்குநால் வேதமா றங்கசட் கருமநெழ்
தவறாம விரவு பகலுந்
தண்புனன் மடுக்குணின் றுச்சிமிசை யங்கையஞ்
சலியொடு மகிழ்ச்சி சார்ந்து
வங்கண ரெனப்பஞ்ச வட்சர முருத்திர
மறைந்திடுந் திறமை யதனா
லன்பினெடு சடைநதி யிலங்கமழு மான்கா
மலுங்கீச் சுரும்பார் குழன்
மங்கையுடன் மிகுதிருச் செங்கண்மழ விடையின்முன்
வந்தடிமை கொண்ட காரிலை
வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
மாணிக்க மலை நாதனே.

(உஅ)

திருநாளைப்போவார்நாயனார்.

காமலர் சிறந்தமேற் கரநாட்டி லாதனூர்க்
கடைஞர்குல நந்தர் திருமுக்
கண்ணர்பதி பலவெனப் பண்ணெலி முழக்குமுக்
கருவீசெய் புறத்தொண்டி னார்
பூமருவு புன்கூர்த் திருக்கோயின் மதில்வலம்
புரியவட வேறு விலகப்
புரிந்துபூம் பொய்கைசெய் தம்பலந் தொழுதிடப்
புகலுமொழி நாளை யென்ப
ரோமமறை யோர்தொழுந் தில்லைசென் றெய்திநா
மிப்பிறவி தீரும் வகையென்

றெண்ணகங் கண்டந்த ணர்க்கிரவு கனவுதந்
தெரியிடும் புனன் முழுகியே
மாமுனிவ ராகிமறை யோர்போற்ற மன்றுண்முன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
மாணிக்க மலை நாதனே.

(௨௬)

திருக்குறிப்புத்தொண்டநாயனார்.
தண்டமிழ் மிகுத்தொண்டை நாட்டினிற் கச்சிநகர்
தன்னிலே காலி மாபிற்
றழைக்குந் திருக்குறிப் புத்தொண்ட ரடியார்
சடங்கன்பணி செய்யு நாளிற்
கொண்டன்மலி கூலையா துலரின்மா தவரெனக்
கூறைமா சொடுமி னைத்த
கோலமென வுந்தொண்டர் முன்புசென் றிடவன்பு
கூர்ந்துமா சுறை கூறையைக்
கண்டயர்வி னுடைபொலித் திடவரு ளெனச்சீத
காலமுடல் குளிர் பொறுது
காணுமென் றோதவிப் பகலளிப் போமெனக்
கைக்கொண் டொலித்து வருமுன்
மண்டிய பெருந்துறல் கண்டுமுடி மோதமுன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
மாணிக்க மலை நாதனே.

(௩௦)

தண்டிசுரநாயனார்.
மெய்யகம் பெறுதிருச் சேய்ஞ்ஞனார் மறையோரின்
மீறுகா சிபகோத் திரம்
விளங்கெச்ச கத்தர்மனை யாள்பவித் திரைசேய்
விசாரசரு மாவறிவி னிற்

பொய்யிகழ்ந் தோர்கணிரை மேய்க்குமா யன்பிழை

பொறுதுதான் மேய்த்து விரிரீர்ப்

பொங்குமண் ணியனா நீழன்மணன் மேற்பால்

பொழிந்தாட்டி யர்ச்சனை தினஞ்

செய்வவர் தணர்தமக் கயலினோர் கூறவச்

செய்கைதந் தைக்கு ரைப்பத்

தேடிமறு நாள்கண் டடித்துகைத் தவர்கால்

தெறிப்பமழு வெறிய வான்பால்

வையக மதிற்றாம முண்கலந் தந்துமுன்

வந்தடிமை கொண்ட கயிலை

வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்

மாணிக்க மலை நாதனே.

(ந.க)

திருநாவுக்கரையநாயனார்.

திருமுனைப் பாடிநா றியதிரு வாழார்

செழித்தவே ளாண்கு லத்திற்

றிகழ்குறுக் கையர்திபர் புகழனார் மனைவிமா

தினியர்பாற் றிலக வதியின்

மருணீக்கி யென்றுபா டலிபுத்தி ரத்தமணர்

மார்க்கமுற திலத வதியின்

வருகுலை யாலதிகை சேர்ந்துவண் டமிழினேய்

மாற்றிவாக் கிறையென்று மெய்

வேருவுநீற் றறைநஞ்ச வேழமுய்ந் தலைநீந்தி

வெண்பொடிச் சூல மிடபம்

வேண்டியப் பூதிசேய் விடநீக்கி யேகாசு

வேண்டிமறை சதவு நீக்கி

மருவுதான் முடிகொளப் பூம்புகவி யூரின்முன்

வந்தடிமை கொண்ட கயிலை

வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்

மாணிக்க மலை நாதனே.

(ந.உ)

குலச்சிறைநாயனார்.

பாட்டிசை தரும்பாண்டி நாட்டின்மண மேற்குடிப்
பதிக்குலச் சிறைய ரமணின்
பந்தமுறு தென்னர்கோ மந்திரிகண் மேலாம்
படிக்கிசைந் திடுவ ரடியார்
தாட்டொழும் பெருமைபெறு மரபினர் மேம்படுஞ்
சாதியா ரல்ல ரெனினுந்
தண்பூதி சாதன மணிந்தவர்க ளாயிடிற்
றுழந்தெழுந் காதலுடை யார்ச்
சேட்டலர்த் திருவெனும் பாண்டிமா தேவியார்
திருக்குறிப் பேவல் புரிவார்
செய்யசம் பந்தர்வா திற்றோற்ற குண்டரைத்
திசுழ்கழுவி லேற்று புகழோர்
யாட்டமில் லாலவாய் போற்றியருள் வீடுறமுன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
க வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
மாணிக்க மலை நாதனே.

(ந.ந.)

பெருமிழலைக்குறும்பநாயனார்.

மேதினில் வருமிழலை நாடுபார் திட்டபெரு
மிழலைக் குறும்ப ரன்பர்
வீரும்புந் திருப்பணி கிரம்வழு தூட்டிநிதி
வேண்டுவ தளிப்பர் தினமுந்
திதலா வன்றொண்டர் பாதமலர் கைதொழுது
செய்யவாய் வாழ்த்த மனது
சுந்திப்ப வெந்தையருள் சுந்திப்ப தெனவஞ்
செழுத்துணர்ந் தெண்சித்தி யால்
நாதமுறு கரணமொன் றுயறிவு மேற்கொண்டு
நாடிவழி புந்தி யுறவே

நாடுங் கபாலநடு மீதின்மூ லங்குவிய
 நாட்டிவன் றோண்டர் வெள்ளி
 மாதிரம் பெறுவதறி வாற்றெரிந் தடிதொழமுன்
 வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
 வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
 மாணிக்க மலை நாதனே.

(௩௪)

காரைக்காலம்மையார்.

தாரணி பராவுகா ரைக்காலின் வணிகர்தன
 தத்தர்பெறு புனித வதியார்
 தமரெனுங் கடனாகை நிதிபதி மகன்பிரம
 தத்தன்மண முற்று மடியார்
 சீரணிய வழுதிடுமி னுளிடங் கொழநர்தரு
 செங்கனி யறிந்தன்ப ராய்ச்
 சென்றமுது கொண்டபின் கணவருண் டிக்கருட்
 செங்கனி யழைப்ப வெருவி
 பேரணியு மறுதேச மெய்திலே றிற்றெரிந்
 தேகவடி தொழ மறுத்து
 மெழிலுடல் குறைந்துமுடி யாற்கயிலை கண்டம்மை
 யெனவப்ப னென்று பாடி
 வாரணி தனக்காளி யாடுகாட் டிலகமுன்
 வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
 வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
 மாணிக்க மலை நாதனே.

(௩௫)

அப்பூதிநாயனார்.

அங்கமிசு திங்கனார் வாழநான் மறைநெறிச்
 சொற்பயிலு மப்பூதி யார்
 அஞ்சுகொலை களவுகட் காமங் கடிந்தறத்
 ஆயமனை யிறம்வழா மந்

றங்குபொரு ளிடமைந்தர் மேதிரிரை மற்றதுந்
 தக்கவாக் காசி னாமஞ்
 சாற்றிமகிழ் நாளதனில் வாக்காசர் பந்தர்வழி
 சார்ந்துபெயர் கண்டு காதல்
 பொங்கமனை சென்றபொழு தன்பர்பெயர் வினவியடி
 போற்றியழு தாக்கி மூத்த
 புதல்வனைக் கதலியிலை கொடுவா வெனச்சொலப்
 பொங்காவு தீண்டி வீய
 மங்காத சேயின்விட மாறவழு திடவுமுன்
 வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
 வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
 மாணிக்க மலை நாதனே.

(நக)

திருநீலநக்கநாயனார்.
 தண்டலை நெருங்குகா விரிநாட்டில் வருதிருச்
 சாத்தமங் கையின் மனையறந்
 தக்கமறை யோர்நீல நக்கர்மன தினிதுறச்
 சார்ந்துமா திரைவிரத மெய்க்
 கொண்டவய வந்தியார் பூசைசெய் தன்புமிக்
 கூர்ந்துபஞ் சாக்கர முருக்
 கூறலிங் கத்திற் சிலம்பிவிழ மாற்றுதங்
 கோதைமீ தூடி நீத்தல்
 கண்டன்று கனவிலவ னுதிபு மியாமேனி
 கன்றிய துரைப்ப வில்லாள்
 காதலாய்ச் சம்பந்த ருண்ணமகிழ் வாய்நீல
 கண்டயாழ்ப் பாணர் தங்க
 வண்டிருத் தழல்வேதி தந்திடப் பெருமணமுன்
 வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
 வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
 மாணிக்க மலை நாதனே.

(நக)

நமிந்திநாயனார்.

ஊக்கமிக வருபொன்னி நாட்டிலே மப்பேரை
 யூர்க்குண்மறை யோர்க்கு ஞபர்சீ
 ருண்மைபெறு நமிநந்தி யடிகள்சிவ பணிவிடை
 யுகந்துமா ஞரி றைஞ்சித்
 தேக்கமுறு திருவிளக் கேற்றநினை வாய்மலை
 செல்பொழுது புத்தர் மனையிற்
 சென்றுநறு நெய்கேட் டிடத்தி னுரைத்திடச்
 சிந்தையிற் றுயர்கொண்ட தைப்
 போக்கிவிட நீர்விளக் கேற்றவிண் வாக்கருள்
 புகன்றபடி தீப மேற்றிப்
 புதுமைபெற வன்பர்க்கு வேண்டுவன வெல்லாம்
 பொருந்திடச் செய்த படியால்
 வாக்கரசர் தொண்டருக் காணியென வோதிடமுன்
 வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
 வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
 மாணிக்க மலை நாதனே.

(௩௮)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்.

சிரபுரந் தனின்மறைச் சிவபாத விதையர்தந்
 தேவிபக வதியா ரருட்
 செல்வர்கவு ணியர்நீல வல்லியமு தன்பெண்
 சேர்ந்துநற் றுள மேந்தித்
 தாளநிறை சேர்சிவிகை யேறிமுய லகனோய்
 தவிர்த்தினிய பந்தன் மேவித்
 தக்ககிழி பெற்றிசையின் யாழ்முறித் தாலந்
 தவிர்த்தெழிற் கதவு மூடிப்
 புரவலன் சுரம்விடுத் தமணர்நிலை போக்கியிடி
 புத்தனார் தலையி லேற்றிப்

பூவாத பெண்ணைகனி காய்த்தங்க மங்கையாய்ப்
புகழ்நம்பி யாண்டார் தரும்
மருமலர்க் குழலிதன் றிருமணஞ் செய்திடமுன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
மாணிக்க மலை நாதனே.

(௩௯)

ஏயர்கோன்கலிக் காமநாயனார்.

கோதிலா நீர்நா லொவுபெரு மங்கலக்
குடிகொள்பின் னவரி லேயர்
கோன்கலிக் காமர்புன் கூர்தனக் காம்பணி
கொடுப்பரா னூர்ப்பரவை யார்
காதலா லெந்தையைத் தூதுவிடு வோன்முகங்
காணவொண் னுதென்ற சொற்
கண்வென் றெண்டர்மொழி கொண்டேயர் பாற்குலை
காட்டியடி போற்ற வர்க்கு
மீதுவன் றெண்டரிற் றீருமென வேயரிசை
யாதுறவு நம்பி யருளா
லேயவது கேட்டேயர் குடர்பிற் றிடவறிந்
திருநம்பி யுடலிகழ முன்
வாதைதீர்ந் தேயெழுந் தேயர்தாழ்ந் தேதொழமுன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
மாணிக்க மலை நாதனே.

(௪௦)

திருமூலநாயனார்.

சிந்தையய ராததிரு நந்தியரு ளட்டமா
சித்திபெறு மறையவ ரெனும்
தென்கயிலை யுறைசித்தர் வண்டமிழ்ப் பொதியமலை
சேரவரு போது பொன்னி

யந்தமிகு சாத்தனார் நந்தர்குல மூலனா
 ரையர்நிரை மேய்ப்ப விய
 வாவின் குழாங்கதறு மாறுகண் டவ்வுடற்ன்
 னாவிகொண் டெழவு நிரைகள்
 புந்திமகிழ் வாய்மனைகள் சென்றபின் பவரிற்
 புகாமற் றுறந்து ஞானம்
 புகன்றுமா வடுதண் டிறைக்கெழுந் தாசடி
 பொருந்தியான் டொருபாத் திரு
 மந்திரந் தானுமூ வாயிரங் கூறமுன்
 வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
 வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
 மாணிக்க மலை நாதனே.

(சக)

தண்டியடிசுணையனார்.

கல்விசெறி யாருரி னெல்லையெந் நாளுநற்
 காணிபெறு தண்டியடிகள்
 கண்ணொளி விலாப்பிறவி நண்ணிமெய்த் ஞானக்
 கருத்தின்விழி கண்டனாதி னஞ்
 செல்வமிகு நமசிவா யப்பதஞ் செப்புநாத்
 திறவினர் தறிக் குறியினாற்
 செய்யரீர்ப் பொய்கைகல் லப்புத்தர் வந்துகண்
 டெரியாத வசட னென்று
 சொல்லமன நொத்திடக் கனவிலரு ளியமுறைமை
 தோன்றல்பாற் கூறி மறுநாட்
 டொண்டர்கண் விளங்கமற் குண்டர்கண் மழுங்கமிசு
 துயருழந் தவர் பாழியின்
 வல்லகற் கொண்டதன் செய்பணி முடிப்பமுன்
 வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
 வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
 மாணிக்க மலை நாதனே.

(சஉ)

மூர்க்கநாயனார்.

தொண்டன்மலி தொண்டைவள நாட்டில்வேற் காட்டேர்
 குலாவுமுழ வின்னொழி வினர்
 குறைவிலாச் செல்வமுற் றிறைவாடி யார்தமக்
 குறலமுத ளிப்பர் மென்மேற்
 பண்டையுள பொருளுமற் றுள்ளன வெலாங்குறைவு
 படினுஞ்செய் பணிகுறை படாப்
 பான்மையிற் றுன்கற்ற சூதுபொரு தொழிலினுற்
 பரிவுடன் பெற்ற பொருள்க
 ளண்டர்நா யகர்திருத் தொண்டருண் டிக்கினிமை
 யாமெனப் பலபதி பணிந்
 தருள்குடந் தைப்பதிபு ளார்கள்சொற் சூதுபிற
 முகவும் வெகுண்டவ தனால்
 மண்டலம் புகழ்மூர்க்க ரெனுநாம மெய்தமுன்
 வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
 வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
 மாணிக்க மலை நாதனே.

(சாந்)

சோமாசிமாறநாயனார்.

சூதமிகு மம்பரார் வேதியர் குலத்தில்வரு
 சோமாசி மாறர் கருணைத்
 தூயமெய் யடியார்க ளியாரேனு மிக்கவனு
 சுவையமுது தருபெருமை யார்
 தீதகல வேசகல தேவர்மகிழ் வேள்விபல
 செய்துசை வத்தின் மூலத்
 திருவெழுத் தஞ்சுமற வானாவி னார்புகழ்
 சேருமா னுரின் மேவிப்
 போதகப் பண்மலை யோதுசுந் தார்க்கெய்ய
 பூங்கழல் பணிந்து போற்றும்

புதுமையா லோராறு குற்றமுந் தீநெறிசெல்
 புலனைந்தும் வென்று புனித
 மாதவனு மோதரிய சிவலோக மேவிடமுன்
 வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
 வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
 மாணிக்க மலை நாதனே.

(சச)

சாக்கியநாயனார்.

காரிலகு தண்பொழிற் சங்கமங் கையிலுழவு
 கருதுவே ளாண்டலைவர் நாற்
 கலைபயின் றேபிறவி வலையொழிந் துய்ந்திடக்
 கருதியே சென்று காஞ்சி
 கூரிலகு சாக்கியர்கள் சீரிசைந் தவருண்மை
 யொவ்வாது சைவ நெறியி
 னுட்பொரு டெரிந்துதுற வாதநெஞ் சத்துணவி
 னுரியசிவ லிங்க மீது
 தாரிலகு மலரெனச் செங்கலங் கையினெறிவர்
 சமையமறி யார்குறி படுந்
 தக்கபணி யொருதின மறந்துணவு கொள்ளவது
 தானினைந் தெறிய மகிழ்வாய்
 வாரமுட னேடநீ மூரினிடையேறிமுன்
 வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
 வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
 மாணிக்க மலை நாதனே.

(சரு)

சிறப்புலிநாயனார்.

பொன்னிரீர் நாட்டுவள மன்னுதிரு வாக்கூர்
 பொருத்துமறை யவர்திறம் பாப்
 புழம்பெறு சிறப்புலியர் மிகவுமடி யார்திருப்
 பொன்னடி பணிந்து தாழ்த்து

செந்நெல்மு தொடுகறிகள் கன்னலறு சுவையுடன்
 செம்பொனின் பத்த ளிக்குஞ்
 செய்கையுடை யாரஞ் செழுத்தீதாதி யன்புடன்
 றீவேட்டு வேள்வி யெல்லா
 முன்னரிய வன்னுடைய பாதமலர் தன்னிலிட
 வுள்ளன்பு செய்து நாளு
 முள்ளவள் என்மைநீங் காதுமிக வேங்கிட
 வுகந்துநீ கருணை செய்ய
 மன்னுநின் பாதபங் கயநீழன் மருவிடமுன்
 வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
 வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
 மாணிக்க மலை நாதனே.

(சுசு)

சிறுத்தொண்டநாயனார்.

குறைவிலாப் பொன்னிராட் டிலகுகெங் காட்டங்
 குடிக்குண்மாத் திரர் குலத்தின்
 கொற்றவர் படைத்தொழிலு மற்றுமுள கலைகளுங்
 கூர்ந்துணர் பரஞ்சோதி யா
 ரிறைவர்புக முத்தினை கொணர்ந்துவெண் காட்டம்மை
 யில்லுகந் தினிய கணப
 தீச்சர மதிற்பிள்ளை யாற்கினிமை யாமடிய
 ரெழிலிற் சிறுத்தொண்டர் சீ
 ருறையுண்மின் காணவயி ரவராகி யாரநிழ
 லுறவினளி யன்பர்தொழ நா
 முத்தரா பதிவிரத மகவுகறி யுண்பதென
 வுண்மைக் கிசைந் தமைப்ப .
 மறைவாகி நற்புதல்வர் தமையருளி யுமையொடுமுன்
 வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
 வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
 மாணிக்க மலை நாதனே.

(சுசு)

கழறிற்றறிவார்நாயனார்.

சீலமிகு மலைநாடு வாழ்கொடுங் கோனார்.
 சிறந்தசெங் கோற்கோதை யார்
 செல்வர்திரு வஞ்சையிறை மெல்லடி பணிந்திடச்
 செய்யபொறை யன்றவ முற
 ஞாலமிகு முடிசூட வேண்டுமென மந்திரிக
 ணவில்பாம னருளி னுலகி
 னண்ணியன யாவையு மறிந்துவண் னானடி
 நயந்துநற் பாண பத்ரன்
 சீலமிகு திருமுகந் தாநிதி யளித்தோசை
 செய்யாத நாளி னம்பி
 செயலறிந் தேகியவ ரடிபணிந் தந்தாதி
 செப்பியொலி கண்டிரு வரு
 மா லுறவி லியானைமுன் கோணவிடு சேன்முன்
 வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
 வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
 மாணிக்க மலை நாதனே.

(சஅ)

கணநாதநாயனார்.

ஊழிகா லத்திலெழு மாழியின் மிதத்தபெய
 ருண்மைசெறி காழிககர் வாழ்
 வுற்றவை திகமாபு பெற்றுநால் வேதநெறி
 யோதுகண நாதர் சண்பை
 யாழுடைய வீசர்கிரு வாலையப் பணிவிடைக
 ளன்பினெடு விந்து புரிவோ
 ரவ்வகைப் பத்தர்வந் தெய்திடிற் பண்புட
 னவர்குறை முடித்து நாளு
 மேழிசையி னமுதுண்ட பிள்ளையார் தாளினை
 யிறைஞ்சியர்ச் சனை புரிந்து

மிடையற நெஞ்சினுக் குடையராய் மனையறத்
தேற்கைபெறு மார்க்க மதனால்
வாழிய கணங்கட்கு நாதரென வாழ்ந்திடமுன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
மாணிக்க மலை நாதனே.

(சக)

கூற்றுவநாயனார்.

குன்றாத கீர்த்தியுறை தென்களந் தைப்பதிக்
கொற்றவரி லுற்ற தொல்பேர்
கூற்றனா ருருநன்மை சாற்றியடி யார்க்கன்பு
கொண்டுநற் றெண்டு புரிவோர்
துன்றுபகை மன்னர்போர் வென்றுதிறை கொண்டளார்
துகளிலாத் தில்லை நகர்வாழ்
துயமறை யோர்தமை முடிசூட்ட வேண்டவவர்
சோழனுக் கன்றி யாங்கள்
வென்றிமுடி சூடுவது செய்யோ மெனக்கழறி
வேன்மலைப னாடு செல்ல
மிகமனந் தளர்வாகி நின்னடிக் கமலங்கள்
வேண்டவே கனவில் வந்து
மன்றாடு பூங்கழற் சூட்டியர சாளமுன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
மாணிக்க மலை நாதனே.

(ந௦)

பொய்யடிமையில்லாதபுலவர்நாயனார்.

எழுத்துமசை சீர்பந்த மடிதொடைகள் பாவினத்
தேற்றவியல் சொற்பொருட் பாட்
டெழிலலங் காரமென் னுணர்பெறு மிலக்கிடத்
தெண்ணுமிய லிசை நாடகந்

செழித்தமுத் தமிழிற் றழைத்தாசு மதுமிகு
 சித்ராவித் தாச நான்குஞ்
 செப்பிடக் கனிகமகன் வாதிவாக் கியனெனத்
 தேர்த்தபல் கலைக ளாய்ந்து
 பழுத்தகனி யின்சுவை மொழிக்கினிய செந்தமிழ்ப்
 பாடல்சோல் லவும்வல்ல ராய்ப்
 பாரினிற் பொய்யிலாப் புலவரென் றேபெயர்
 படைத்துமனு தின மனத்தில்
 வழுத்திடச் சிவமென் றுயர்ந்தபண் மொழிந்திடமுன்
 வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
 வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
 மாணிக்க மலை நாதனே.

(ருக)

புகழ்ச்சோழநாயனார்.

சிறைபடு புனற்பொன்னி யுறையூரின் மதுநெறி
 செலுத்திய புகழ்ச் சோழனார்
 சீருலவு கருவூரி லானிலையர் புனையுமவர்
 சிந்துகரி பாகர் வீழ
 வெறிபத்தர் முன்புதந் தலையரியு மென்னவா
 வீர்துமறு வேந்தர் திறைக
 ளிலகமலை யாளமதி லதிகனை திறைகொடா
 திருந்தவுரை கேட்ட பொழுதே
 குறிபெறும் படைவிடுத் தமர்தொடுத் தெழில்வெற்றி
 கொண்டுமுடி யின்ருவை யெலாங்
 கொடுவர முடிக்குளமுல் விரியுமோர் சடையினைக்
 கூர்ந்துகண் டடி வணங்கி
 மறிமழுக் கைபர்முடி யெனவெரியின் மூழ்கமுன்
 வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
 வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
 மாணிக்க மலை நாதனே.

(ருஉ)

நரசிங்கமுனையரையநாயனார்.

நாடுபுக டிருமுனைப் பாடிநா டரசுபுரி
 நரசிங்க முனையரையர் சீர்
 நல்குபுவி நெறிவளமை மல்குவெண் ணீற்றன்பு
 நாடிமிக வாலை யங்கள்
 தேடுபொருள் பணிசெய்து நீடுதிரு வாதினைத்
 தினமதனி லன்பர் மகிழ்ச்
 செம்பொன்னா றுதவியவ ருண்பவமு திடுவரொரு
 தினமதிற் றூர்த்த வேடங்
 கூடுமுட லினர்வரக் கண்டவ ரொதுங்கமெய்
 கூர்ந்துவெண் ணீற்றி லுண்மைக்
 குறியின ரெனப்பொரு ளிரண்பெங் கீந்தினிய
 கூறியே விடைகொ டித்து
 வாடுதுயர் நீங்கியுன் பாதமலர் மேவிடமுன்
 வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
 வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
 மாணிக்க மலை நாதனே.

(ரு௩)

அதிபத்தநாயனார்.

அலைநீடு பொன்னிநா டெவுகட னாகைநக
 ரழகுபெறு துழைபர் தலைவ
 ரதிபத்தர் வலையின்மீன் விலைவளத் தொழிலின
 ரடியவர்க் கன்பு புரிவோர்
 சலமேவு கடலிலே வலையிட வகப்படு
 தலைமைசெறி மீன்கலை முடித்
 தானுவின கழலினுக் காமென விடுப்பர்வலை
 வீசமறு மீன்ப டாமற்
 பலகாலு முணவுகிடை யாமன்மெலி வாய்க்கலைஞர்
 பகரினும் பத்தி மறவாப்

பான்மைகண் டேசெம்பொன் மேனியின் வலையகப்
படுநாள் விடுத்த வன்பான்
மலைமாதா பாகமுற விடையேறி யன்பர்முன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனே யிராஜவிங் கேசனே சிவதைநகர்
மாணிக்க மலை நாதனே.

(௫௪)

கலிக்கம்பநாயனார்.

தண்ணாறு மேல்கரைப் பெண்ணு கடத்தூர்
தழைத்ததன வைசியர் முதன்மை
தங்கிய கலிக்கம்பர் பொங்குமனை வாழ்க்கைநிலை
சார்ந்துதூங் காலை மாடத்
தண்ணலடி போற்றியடி யார்க்கடிமை யாய்மனத்
தன்பினோடு வழுது செம்பொ
னளிப்பர்முன் நேவல்புரி பவர்நீக்கி யருளுருவி
னடியா ருடன்வரக் கண்
டெண்ணரிய மகிழ்வினடி யார்தான் விளக்குதற்
கிசைபாத மனைவி யின்கை
பெறிந்தடியர் தாளினை விளக்கியறு சுவையினோடு
மினிதழு தளிக்கு மன்பால்
மண்ணாடர் பணிபயிச விண்ணாடர் புகழமுன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனே யிராஜவிங் கேசனே சிவதைநகர்
மாணிக்க மலை நாதனே.

(௫௫)

கலிகீதிநாயனார்.

தலமுயர்ந் திடுதொண்டை நாட்டில்வரு மொற்றியூர்ச்
சக்கரப் பாடி யாரிற்
சார்ந்தகவி-நீதியார் வேண்டிசெல் வத்துரிய
தன்மையின ரண்ணல் கோயிற்

பலதினமு மிரவுபக லொளிவிளக் கிடுபணிபர்
 பைம்பொன்மெலி பக்கிளை ஞர்
 பக்கல்விலை கொண்டிபிற செக்கூர்ந்து கூலியின்
 படியின்றி மனையி னானை
 விலைகூற வதுமாறி பெந்தைபணி குறையவுயிர்
 விடுவனென வகனிரைத்து
 மிக்கதிரி யிட்டிரிய கைக்கருவி யான்மணி
 மிடற்றரிய வன்பு கூர்ந்து
 மலர்செறி காத்தினிற் பிடிசெய்து கழல்பெறமுன்
 வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
 வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
 மாணிக்க மலை நாதனே.

(ருசு)

சத்திநாயனார்.

விளங்குகா விரிநாட் டிலங்கிய விரிஞ்சையூர்
 வேளாண் குடித் தலைமையின்
 வித்தக மிகுத்துவரு சத்திபார் மெய்த்திரு
 வெழுத்துமற வாத நாவு
 ருளங்கனி னுளங்கச் சிவானந்த வாரியமு
 துண்டுசுக மான பண்க

- னோதுமடி யார்க்கடிபர் நீதிநான் மாறுபா
 மற்றவர்க ணுவொடுங் கத்
 னுளங்குதண் டாயத் திழுத்தொளிரும் வாஸ்கொண்டு
 துண்ணென வரிந்து விடுவார்
 சோதிமணி மன்றினட மாடுசே வடிகளைத்
 தொழுதுமகிழ் பத்தி யதனால்
 வளங்குலவு மேலாந் தலங்குடி யிருப்பமுன்
 வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
 வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
 மாணிக்க மலை நாதனே.

(ரு௭)

ஐயடிகள்காடவர்கோளுயனார்.

‘சுவலைய மதித்தபல் லவர்தங் குலத்தினிமை
கொண்டுமா னிலமுழு வதுங்
கூர்ந்துசெங் கோன்முறைக டேர்ந்துவலி பகையொளி
குறைத்துவெண் குழையர் பதியிற்
சிவநெறி தழைத்திடும் படியா சளிப்பமெய்த்
திருவருளின் மிக்க ஞானச்
செய்யவை யடிகள்கா டவர்கோ னெனப்பெருந்
தெய்வமொடு தென்ற மிழ்ச்சொற்
றவமிசூங் கலைகடேர்ந் துடல்வாழ்க்கை பொய்யெனத்
தானறிந் தம்ப லத்துட்
சார்ந்துவெண் பாநடனர் திருவடிகண் முதன்மிக்க
தலமெங்க னும்பு கன்று
மவுனநின் றிருவடிப் பணிவிடை மகிழ்த்திடமுன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
மாணிக்க மலை நாதனே.

(௫௮)

கணம்புல்லநாயனார்.

எள்ளாத திரையின்வட வெள்ளாறு தென்கரை
யிருக்கும்வே னூர்க்கிறைவ னு
ரெண்ணில்செல் வத்தின்வள நண்ணியறி விற்பெருமை
யெய்துமேம் பாடுரிய ராய்
வெள்ளமுடி யார்தமைபு முள்ளமற வாத்திரு
விளக்கிடும் பணிவிடையி னார்
மெய்யர்தில் லைப்பதி பணிந்துபுலி யீச்சரம்
விரும்புபணி மேவு நாளிற்
நள்ளரும் பொருண்மாறி யில்லாமை கொண்டுபிற்
றங்கணம் புல்விலை யிடுந்

தக்கபொரு ணைய்விளக் கிடும்புல் விலையிலாத்
தருண மறவே னென்றிரு
வள்ளல்பணி யெனவுமுடி மீதெரி மடுத்திடமுன்
வந்தடிமை கொண்ட சுயிலை
வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
மாணிக்க மலை நாதனே.

(ருக)

காரியநாயனார்.

கடல்செறி புவிக்குள்வள முடைய திரு நற்பதிக்
கடலூரி னிடமு தித்தக்
காரியா ரெனவரும் பேரினூர வேர்தமிழ்க்
கற்றுசொற் பயன்னி ரித்துத்
திடமுலவு செந்தமிழ்க் கோவைதம் பெயராற்
சிறப்புட னுரைத்து வெற்றி
சேர்க்குநெறி மூவேந்தர் பாற்பயின் றவர்தங்கள்
சிந்தைமகிழ் வுட னளித்த
வடவ்விதிக் குவைகொண்டு வடிவாலை யம்பவ
வமைத்துமடி யார் தமக்கு
மன்புபெற வேதக்க செம்பொன் கொடுத்துமன
தயராத சுயிலை யுற்று
மடல்பெறு திருக்கமல வடியினை துதிப்பமுன்
வந்தடிமை கொண்ட சுயிலை
வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
மாணிக்க மலை நாதனே.

(ரு௦)

நின்றசீர்நெமோறநாயனார்.

தடுமாறு நெடிலனைத் தவமான தென்றரிய
தம்முடலை வீணில் மாய்த்தச்
சாக்கியப் பேய்கடம் பொய்மாய வலையிடைத்
தானகப் பட்டு லைந்தே

விடுமாறு தமிழ்விாகர் பாதார விந்தங்கள்
 மெய்ப்பன்பி னுல டைந்து
 மேன்மைபுடை யார்மங்கை யர்க்கரசி யார்களப
 மென்முலை தினேக்கு மார்பி
 நெடுமாற னார்கன்னி நாடுசிவ மோங்கவே
 நீடுசெங் கோல் செலுத்தி
 நிகழுநா ளமர்வேண்டி வந்தேற்ற தெவ்வரை
 நெல்வேலி தன்னில் வென்றோர்
 விடுமாறு சிவலோக பதவியது பெற்றிடமுன்
 வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
 வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
 மாணிக்க மலை நாதனே.

(சுக)

வாயிலாநாயனார்.

பொன்னீடு தொண்டைவள நன்னாட்டின் மயிலா
 புரிக்குள்வே ளாண்குடிக் குட்
 பொற்புடைய வாயிலார் நற்றவர்க் கின்பம்
 புரிந்திட விரும்பி மிகவும்
 பன்னாளு மறவாம லுன்னுசெம் பொற்றிருப்
 பணிமன திடத்த மைத்துப்
 பார்க்களு னத்தீப மேற்றியா னந்தவழி
 பாராட்டி நீராட்டி யுஞ்
 சொன்னீடு மண்டமு தமைத்துச் சிவார்ச்சனைத்
 தோற்றமொடு தேற்ற முற்றத்
 தொண்டரிப் படிநெடு நானுமர்ச் சனைசெய்து
 தூபதா மனம கிழ்ந்து
 மன்னீடு முன்துபத நீழல்வாழ் வுற்றிடமுன்
 வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
 வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
 மாணிக்க மலை நாதனே.

(சுக)

முனையவோர்நாயனார்.

செம்பியன் புகழ்பெற்ற தண்பொன்னி வளநாடு
 சேருநீ றீர்க்குடி மிகுஞ்
 செல்வநிறை வேளாளர் தொல்குலத் தினினலஞ்
 செய்யுமுனை யடுவ ரென்றுந்
 தம்பெயரி னாற்சிறந் தம்புனியின் மாற்றார்
 தமக்கம ரினேத்திடும் பேர்
 தங்களில் வெற்றிபெற வுஞ்செய்வி ரெனுமவர்
 தரும்பொனடு வைத்து மனதி
 னம்புசிவ னடிமலர் போற்றிமாற் றார்மீது
 நாடியவ ரோடே தீர்ந்து
 நவில்வென்றி செய்துவரு பொருள்கொண்டு தொண்டரை
 நன்றமு தருத்தி நிகழ்வார்
 வம்புலவு சோலைதிகழ் சிவலோக மெய்திடமுன்
 வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
 வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
 மாணிக்க மலை நாதனே.

(ஈ.ஈ.)

கழற்சிங்கநாயனார்.

செகத்திலுபர் பல்லவர் குலத்தில்வரு கோக்கழற்
 சிங்கர்சிவ னன்றி மற்றோர்
 சிந்தைபற் றார்படையின் வெஞ்சமர் புரிந்துவட
 திசைகவர்ந் தரசிபனு நான்
 மிகுத்திடும் பலபதி துதித்துமா ஞுரிறைவர்
 மெல்லடி தொழும்போது தான்
 மேவுதா மத்தின்மணி மாடமுற் றிடுமனைவி
 மென்மல ரெடுத்து மோந்த
 தகத்திற் பொறாமற் செருத்தணைவர் தான்மூக்
 கரிந்திடக் கண்டு ஷினவி

யவ்வகைக் குத்தண்ட மீதுபோ தாதெனவு
 மரிவைகை மலரை வெட்டி
 மகுத்துவம் பெற்றுநின் பாதமல ரெய்திடமுன்
 வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
 வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
 மாணிக்க மலை நாதனே.

(சூச)

இடங்கழிநாயனார்.

தேனாடு சோலைசெறி கோனாடு வாழந்
 திருக்கொடும் பாணர் மனுச்
 செங்கோல் புரிந்திடு மிடங்கழியர் கொங்கிலுயர்
 செம்பொன லம்ப லத்துட்
 டானாடு சேவடியர் மேனீடு மணிமுகடு
 தான்மேய்ந்த பாண குலநற்
 றலைவர்சிவ சமைபநெறி யிலகிட விளக்குநர்
 டனிலொருவர் தொண்டர் மகிழக்
 கானீடு கனிகடயிர் பானீடு மழுதிடக்
 காணு திருட்டி நெல்லைக்
 கவர்ந்திடக் காவலர் கொணர்ந்துமுன் விடவன்பர்
 காணுநம் பொருள்க ளென்று
 மானாடு கையாடி யார்க்கென வழங்கிடமுன்
 வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
 வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
 மாணிக்க மலை நாதனே.

(சூரு)

சேருத்துணைநாயனார்.

செயமிகும் பொன்னிநா டியர்மருத நாடுபுகழ்
 செஞ்சொல்நிறை தஞ்சை நகரிற்
 சேரும்வே ளாண்குலத் தாருஞ் செருத்துணையர்
 சிந்தைதனி லந்தி பகலுந்

தயவுற்ற கடியருக் கயலுற்ற வெமனையுதை
தந்தசெம் பங்க யப்பொற்
றுளைமற வாமலெந் காளுமா றுரிறை
தனைப்பணிந் திடவந் நாளிற்
புயலுறு களற்சிங்கர் மயல்பெறுந் தேவிமென்
போதுமோந் திடுதல் கண்டு
புனிதர்முடி யணியுமல ரெனமூக் கரிந்தடற்
பூண்டறொழில் வேண்டு மன்பால்
வயமிகுந் திடுநடன மியல்வருங் கழலுறமுன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
மாணிக்க மலை நாதனே.

(சுசு)

புகழ்த்துணைநாயனார்.

செய்யபுத் தூரிலகு சைவமறை யோர்நலந்
திகழ்புகழ்த் துணையர் வேதச்
செங்கண்விடை யார்தம்மை யாகமப் படிபூசை
செய்யுநன் னியம முடையார்
துய்யவுல கத்தின்மழை பெய்யாமல் வெம்பசித்
துன்பத் துழன்ற யர்ந்து
சோர்ந்திடினு நற்றொண்டு சார்ந்துமட் டலருடன்
றாயரீ ராட்டு பொழுதின்
மெய்யினீர்க் குடமையர் கைதளர்ந் தேமுடியில்
வீழப் பொறாம லடியில்
வீழ்ந்திடத் துயிலுறக் கனவின் க ணருளியே
வியன்படிக் காச தினமும்
வைபமது புகழவே தத்தன்பர் போற்றிடமுன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
மாணிக்க மலை நாதனே.

(சுசு)

கோட்புலிநாயனார்.

வேதமலி சோனாட்டு நாட்டியத் தான்குடியின்
 வேளாளர் கோட்புலியர் மால்
 வேந்தர்தந் திரியராய்ப் பார்தளணி வார்க்கமுது
 வேண்டுமென நெற்குவை மிகப்
 போதமனை யவர்தமக் கோதிராட் டார்கல்வெம்
 போரின்மேற் செல்ல வுலகிற்
 பொங்கும்வற காலங்கள் வந்திடத் தாம்பசி
 பொருமலுண் டிடவு மாற்றார்
 மீதடற் கொண்டுவரு போதறிந் தானைமொழி
 மீறுகிளை ஞர்க்கினிய சொல்
 வினவித் தடிந்திடப் பிள்ளையையும் வாளினால்
 விசிடக் கண்டு கந்தே
 மாதகவி னிந்நிலையி னுடனணைக வென்றுமுன்
 வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
 வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
 மாணிக்க மலை நாதனே.

(சுஅ)

பத்தராய்ப்பணிவார்நாயனார்.

நசனடி யவரெனுங் காசினியி லுற்றவர்க்
 கின்பமொடு தொண்டு புரித
 லேற்கைபெற நாளுஞ் சிவார்ச்சனைகள் செய்திடுத
 லெண்ணுசிவ நியம நண்ணற்
 றேசுபெறு வேள்விமன நேசமோ டியற்றனற்
 சிவகதை மகிழ்ந்து கேட்டல்
 செப்புமா னந்தமொடு மெய்ப்புளக முறமயிர்
 சிவிர்ப்பனிழி நீர்கண் மல்கி
 யாசைகொ டிருப்பணி விலாசங்கள் காட்டிவரு
 மப்பணி மகிழ்ந்து கொள்ள

• வியாதுசெயி னுங்குழைக் காதருக் கெனமொழிந்
தாராத காதல் கூர்ந்து
வாசமிசு பத்தராய்ப் பணியுமடி யார்கண்முன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனே விராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
மாணிக்க மலை நாதனே.

(சுசு)

பரமனைப்பாவோர்நாயனார்.

சீலமிசு தெய்வமொழி நூ லுநற் கலசமுனி
செய்தவண் டமிழி னூ லுந்
தேசிகத் தொடுநளில் சிவாகமச் சொற்கள்வகை
தேர்ந்துபல கலைக ளாய்த்து
ஞாலமதின் மிக்குமெக் காலையினு மெய்யுவகை
நண்ணியெழின் மன்று ளாடும்
நாதவே தாந்தபரி பூரணு னந்தமெஞ்
ஞானமோ னந்த ரூப
பாலமுறை செங்கரதிரி சூலகங் காதா
பராபர சிவாய முக்கட்
பரமனென் றேபாடு மடியார்கள் கெடுபெறப்
பார்வின் புகுந் தேறியு
மாலயனு மறியாத சேவடிகள் தொழுதிடமுன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனே விராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
மாணிக்க மலை நாதனே.

(சுல)

சித்தத்ததைச் சிவன்பாலில்வைத்து நாயனார்.

பாரணவு சுவையொளி சூழேறசை நாற்றமாம்
பான்மைபெறு புலனு மனமும்
பயில்புத்தி யோடவங் காரமலை திருத்தமும்
படராது நடு நாடியிற்

சீரணவு நாதமும் பங்கயன் முதலான
 தேவர்தம் பதமு நீங்கித்
 திகழ்கின்ற பரஞான மெய்ப்பாஞ் சோதியின்
 றேசுபெறு பொவிவு நோக்கிப்
 பூரண சிவானுபவ போகவா னந்தமாம்
 பொருதிரைக் கடலின் முழ்கும்
 புண்பபரி பாகரே தங்கன்சித் தத்தினைப்
 பொருந்தநின் பாலில் வைத்தோர்
 வாரணியு மொளிற்கனக கலசநகில் மாதினொடு
 மால்விடையின் மீது தோன்றி
 மற்றவர்கள் கண்ணெனது பாதமல ரெய்திடமுன்
 வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
 வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
 மாணிக்க மலை நாதனே.

(எக)

திருவாரூர்ப்பிறந்த நாயனார்.

கார்தொண்ட மேனிவண் ளொபமணி மார்பனுங்
 கமலா சனத்தில் வாழுங்
 கருணையுறு நான்முகக் கடவுளு மாயிரங்
 கண்கொண்ட மேனி யானுஞ்
 சீர்கொண்ட வேணையநல் முப்பத்து முக்கோடி
 தேவர்களு முனிவர் குழுவுஞ்
 சிந்தைமெய் யன்பினொடு தொழுதுமுக காலமுஞ்
 சேர்ந்தினி திருக்கு மிடமா
 யேர்கொண்ட ஆழிதோ லாழிதோ றோங்கல்பெற்
 றெந்தைதிரு நந்தி காவ
 லென்றைக்கு மகலாத வெள்ளியங் கிரியில்வா
 மென்சிவ கணங்க டாமே
 வார்தொண்ட வாரூர்ப் பிறந்தார்க ளாய்ந்திடமுன்
 வந்தடிமை கொண்ட கயிலை

வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
மாணிக்க மலை நாதனே.

(எஉ)

முப்போதுத்திருமேனிதீண்வோர் நாயனார்.

கருதரிய ஞானகாண் டத்தினொடு பாசனா
காண்டநற் கசடில் கிரியா
காண்டமெனு முப்பகுதி யானபல வாகமக்
கலையெலா நன்கு ணர்ந்தே
பெருமைபெறு முப்பொருளி னுண்மைதெரி வுற்றவர்
பெருந்திருச் சைவ மறையோர்
பேசுமுப் போதுநிகழ் காலமெதிர் காலமும்
பேணுமெதிர் கால மதிலு
மொருமையுடன் விதிவழியி னர்ச்சனைத் தொண்டினை
யுஞ்றுதற் குரிய பெரியோ
ருள்ளன்பு மாறாது சிவசாத னங்களை
யுற்றபெரு வாழ்க்கை யுடையோர்
மருவுமா லறியாத நின்னடி யடைந்திடமுன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
மாணிக்க மலை நாதனே.

(எரு)

முழுநிறபூசியமுனிவர்நாயனார்.

ஆதிவே தாகம புராணசாத் திராமுறைக்
கனுபூதி யெனும் விபூதி
யனுகற்ப முபகற்ப முயர்கற்ப நெறியறிந்
தாசா னுரைத்த படியே
காதலொடு சிரநெற்றி மார்புந் தி யுடன்முழங்
கால்தோள் மணிக்கட்டு முன்
கையிடைப் பின்புற மெழில்காது தண்கண்டங்
கருனாதிரி புண்டரமதாய்ப்

போதகம் பெறுசங்கி தாமந்தி ரங்களிற்
 புகல்கிழக் குடன் வடக்கின்
 பொற்புறுந் திசையிற் பொலிந்துபஞ் சாக்கரம்
 புகன்றுகண் மணி புனைந்து
 மாதவர்கள் முழுநீறு பூசமுனி வேர்கண்முன்
 வந்தடிமை கொண்ட கபிலை
 வாசனே யிராஜவிங் கேசனே சிவதைநகர்
 மாணிக்க மலை நாதனே.

(எச)

அப்பாலுமடிச்சார்ந்தவடியார்நாயனார்.
 வெள்ளரீர் குழுநான் கெல்லெசெறி நாட்டின்மு
 வேந்தர்தமிழ் சேர்ந்த நாட்டின்
 மேலுமிப் பாலுமெக் காலுநற் றவநெறியின்
 மெய்த்தொண் டிசைத்த பேருந்
 தெள்ளுசெந் தமிழிசைகள் விள்ளுமா ரூர்முன்
 றிறமைவிறன் மிண்டர் மகிழத்
 திருவருள் புரிந்திமம் பரிவிற் றிருத்தொண்டர்
 சீர்பெறுந் தொகையெனும் பா
 வள்ளியனும் வைப்பின்மொழி கொள்ளுமிக்கோரதி
 லுருதபெரி யோரு முன்பின்
 னுற்றுமப் பாலுமடி சார்ந்தவடி யாரென்னு
 முத்தமர்கள் சித்த மகிழ
 வள்ளையிற் பணிலமணி வள்ளலென வாழ்த்திடமுன்
 வந்தடிமை கொண்ட கபிலை
 வாசனே யிராஜவிங் கேசனே சிவதைநகர்
 மாணிக்க மலை நாதனே.

(எரு)

பூசலேநாயனார்.

பொங்கமுறை தொண்டைநா டொன்றுதிரு நின்றியூர்ப்
 பூசரில் வாச முற்ற

பூசலார் கங்கையணி நேசரென மெய்ப்பணிப்
 புந்திமற வாமல் நாளுந்
 துங்கமுறை கோயில்செய வுங்கையிற் பொருளிலாத்
 துயர்கொண் டயர்ந்து சிந்தைத்
 தோற்றத்தி னுற்பொருள்கள் சேர்த்துகற் காலந்
 தொடுத்துமா லேய மெடுத்து
 மிங்கிதப் பிரதிட்டை பண்ணுநாட் கச்சிதனி
 விப்பணிசெய் காட வர்க்கு
 மிம்மொழிகள் சொலவந்த வாக்கினு விளம்பவடி
 யிணைதொழுது பின்பு நெஞ்சின்
 மங்கைபங் காவென்று பூசனை புரிந்திடமுன்
 வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
 வாசனை யிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
 மாணிக்க மலை நாதனே.

(எசு)

மங்கையர்க்கரசியார்.

தூணிபுகழ் மணிமுடிச் சோழன்மக ளாய்த்தென்னர்
 தம்குடி விளங்கி மாதர்
 தனியரசி நாமம் புனைந்துமடி யார்பணிக
 டலேகொண்டு காழி நாட்டின்
 • சிரபுரப் பிள்ளையார் தமிழ்மலை வைப்பிற்
 சிறப்பினிது வப்ப வோங்கித்
 தீதுரைத் திடுசமணர் வாதுதீர்த் துத்திருத்
 தென்பாண்டி நாடு வாழ்கப்
 பாசமைய நெறிகெடும் படிபூதி சாதனம்
 பயிலக் குலச்சிறை மனப்
 பண்புபணி யின்பமுற் றன்புபெறு தம்கொழுநர்
 பாசவினை யுந்து றப்ப
 வரமிகுந் தடியர்பணி விடைமிகுந் திடவுமுன்
 வந்தடிமை கொண்ட கயிலை

வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
மாணிக்க மலை நாதனே.

(எஎ)

நேசநாயனார்.

தேம்பொழில் வருந்திருக் காம்பீலி மாநகர்ச்
சீலமிகு சாலியர் குலச்
செயலினர் சிவபணிச் செல்வனா ரினிமைபெறு
தேசமதில் நேச ரென்ப
தாம்பெயர் மனச்செய்கை பூங்கழற் காகநெற்றி
சாற்றுவாக் கின்செய்கை மெய்த்
தக்கபஞ் சாக்கர மனுவினுக் காகவெழில்
தருகாத் தொழில்செய் கைசீர்
மேம்படுஞ் சிவயோகி பூண்பணிக் காகவென
மெல்லுடைக் கோவண மிக
வேண்டியது செய்துதின மீந்துமுறை வழுவாத
மெய்ம்மையதி னாலு நீல
மாம்பணி யணிந்திருவர் காண்பரிய கழல்பெறமுன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
மாணிக்க மலை நாதனே.

(எஅ)

கோச்செங்கட் சோழ நாயனார்.

சோழநா டிரியவெண் ணாவன்மா நகரிற்
றுலங்குஞ் சிலம்பி வாய்நூற்
சுற்றிமேற் பந்தரிட் டர்ச்சனைகள் புரியவெண்
டும்பிகண் டனுசித மெனும்
வீழுவே செய்தகா மீதிற் கடிப்பவுயிர்
வீயந்திரவி குல வேந்தனார்
மேவிடுஞ் சபதேவன் மாதெனுங் கமலவதி
மின்னினொடு தில்லை தொழுது

தாழவும் வயிற்றிற் பிறந்துகோச் செங்கண்ணர்
தானாக முடியின் மகுடஞ்
சாற்றியுந் தந்தைதவ முறவுஞ் சிவாலையத்
தக்காணி செய்து தில்லை
வாமுமறை யோர்க்கம்பொன் னீடிலஞ் செய் திடமுன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனே பிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
மாணிக்க மலை நாதனே.

(எக)

நீலகண்டப்பாண நாயனார்.

நேயமிக வருமெருக் கத்தமாம் புலியூரி
நீலகண் டப்பாண னார்
நீடுபல பதிபணிந் தாலவாய் சேர்ந்துபண்
ணிபற்றவடி யாரை யேவத்
தூயதிரு வாயின்முன் கொண்டிசைல நின்றிசைச்
சுருதிக ளியற்ற விண்ணிற்
சுந்தரப் பொற்பலகை தந்திட மொழிந்தருள்
சுரந்துமகிழ் வாய கன்று
மேயவர் ஞர்த்திருக் கோயில்வந் தியாழிசை
விளம்பவட திசை பணிந்து
மேவுசம் பந்தர்சொற் பாடலியா ழிட்டெழில்
விளங்குபெரு மண முகத்து
மாயனிறை தேடுபொற் சேவடி பராவமுன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனே பிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
மாணிக்க மலை நாதனே.

(அக)

சடையநாயனார்.

கதிபாவு முமைதிருப் பணிவிடைக் கன்னிபர்கள்
கடவிதம் வினி வைகறை

காலைமலர் கொய்துவரு காலைதன் றுள்பணிக்
 காமர்மலர் கொய்தி டச்சென்
 றெதிர்கண் டவர்க்கவர்க ளிச்சைகொண் டேமல
 ரெடுத்துவா ளிதுசெய லறிந்
 தினியமல ரனுசித மெனப்புனியி லவதரித்
 தின்புற் றிருந்து நம்பாற்
 சதிர்பெறும் பணிபுரியு மென் றுகண் ணாடிநிழல்
 தன்னையொளிர் சுந்தர மெனத்
 தானழைத் திடவந்து பரவைசங் கிலிமணஞ்
 சார்ந்தவன் றொண்டர் தம்மை
 மதலையென வேபெற்ற சடையனார் தொழுதிடமுன்
 வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
 வாசனே யிராஜலிங். கேசனே சிவதைநகர்
 மாணிக்க மலை நாதனே.

(அக)

இசைஞானியார்.

ஒழியாத பேருமையுள சடையனார் காதல்பெற
 வோங்குநற் செய்கை யுடனே
 யுற்றநற் பண்புடைய ராயில் லறத்தினுக்
 குரியநற் றுணை யாயினு
 ரழியாத முப்புரமு மொருநொடியி லெய்தாரை
 யன்பினே மெவந்து பாடி
 யானதொரு முதலைவாய்ப் பிள்ளைதனை யன்றழைத்
 தாற்றினிடை யிட்ட பொருளைக்
 குழியார் குளத்தெடுத் தேபர்வை யில்லிட்ட
 கோதிலா ஞார் தம்மைக்
 குணமிகுந் தமிழ்நாடு சைவநெறி தழையவே
 குமரனென வேப யந்த
 மழைமதர் நெடுக்கணிசை ஞானியார் தொழுதிடமுன்
 வந்தடிமை கொண்ட கயிலை

வாசனே பிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
மாணிக்க மலை நாதனே.

(அஉ)

பரவைநாச்சியார்.

காலேமலர் கொய்துவரு காலேமன திச்சையைக்
கண்டுமை களித்திடு மெனக்
கருணைதர வாரு நுருத்திரக் கணிகையார்
காதலி யெனப் பிறந்து
வேலைவிட முறழ்விழிப் பரவையென் றேபெயர்
விளங்கியதி ளுப வதியாய்
வேற்றொருவர் மால்மனத் தோற்றமில் லாதுமுன்
வேண்டியா ளுர்க்கோவி லுட்
சோலைப் பசுங்குளி யெனப்பணிப வரவுமவன்
றுண்டர்கண் டாசை தீரச்
சொற்றமிழ்க் கிவிலவ ளீற்றுது சென்றுகப
சோபனஞ் செய்து மகிழ்வாய்
வாலையுமை யான்பணிக் கோலமிசை வாகமுன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனே பிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
மாணிக்க மலை நாதனே.

(அங)

சங்கிலிநாச்சியார்.

வெற்றிபெறு கயிலையுமை நற்பணி குறைந்தபின்
மிக்கதிரு வொற்றி யூரில்
வேளாளர் தலைவர்நா யிறுகழான் புதல்கியென
மேதினி விளங்க மகிழ்வாய்
பெற்றதாய் தந்தைதஞ் சுற்றத்தின் மன்றல்வினை
பேசப் பொருத வதனாற்
பெம்மான் பணிக்கெனக் கன்னிமா டஞ்செய்து
பேதைபணி மேவு நாளிற்

கற்றவன் றொண்டர்வந் துற்றுமின் னுண்மீது
 . . . காதல்தீர்த் தருளு மென்னக்
 கன்னிமன திசையமகி ழின்சீழ்மு னம்பிமெய்க்
 கட்டுணைப் பவுமொற்றி யூர்
 மற்றவர்க ளறியமண முற்றபொற் கொடிதொழுமுன்
 வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
 வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
 மாணிக்க மலை நாதனே.

(அச)

நாயன்மார்க்குப் பூசை விபரம்.

சித்திரை, வைகாசி.

செஞ்சொன் மிகு சித்திரைத் திங்கள்பா ணியினுட்
 சிறுத்தொண்ட சோகணி தனிற்
 செல்வமங் கைக்கரசி யா திரையில் விறன்மிண்டர்
 சித்திரையி லிசை ஞானியார்
 தஞ்சமிகு மசுவதியின் மெய்க்குறிப் புத்தொண்டர்
 சதையமதி னுனையர் சீர்
 சார்ந்தனை காசிமு லத்தினிற் சம்பந்தர்
 தருபாணர் முருகர் நக்கர்
 தஞ்சாத சோமாசி மாறா யிலியந்
 துணைக்கழற் சிங்கர் பாணி
 சொற்றபுனர் பூசத்தி னம்பியாண் டாரெழிற்
 றாபநமி நந்தி பூசம்
 மஞ்சலவு குன்றையா ரம்பாஞ் சென்றிடமுன்
 வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
 வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
 மாணிக்க மலை நாதனே.

(அரு)

ஆனி, ஆடி.

ஆனிமதி தன்னிலா யிலியம் புகழ்த்துணைவ
ரன்பின்மகம் வாத லூர
ரருள்பெறும் பூரமமர் நீதியா ரேவதியி
லார்கலிக் கம்ப ராடி
தானிலகு மசுவதியின் மூர்த்தியார் சித்திநா
தழைத்தமிழ் லைக்கு றும்பர்
சாற்றுமா திரையினிற் கூற்றா யிலியர்
தனிற்புகழ்ச் சோழர் சோதி
ஞானமிகு வன்றொண்டர் நேயமுறை சேரர்கோ
னவில்விசா கத்தி வினிய
நண்புபெறு பரவைசங் கிலிராச்சி யார்கேட்டை
நான்கலிக் காமர் புலியர்
வானநா டெய்திடுமெய்த் ஞானவீ டிலகமுன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
மாணிக்க மலை நாதனே.

(அசு)

ஆவணி, புரட்டாசி, ஐப்பசி.

ஆவணி மதிக்குள்வரு பூசஞ் செருத்துணைவ
ராயிலிய மதிபத்தர் சீ
ரானமக நாளிலினை யான்குடியர் மூலநா
ளார்கலையர் வாணிச்சி யும்
பாவியல் புரட்டாதி யசுபதி யுருத்திரப்
பசுபதி யுரோகணி தனிற்
பணியுநாட் போவருத் திராடமே னாதியார்
பகர்சதையம் நரசிங்கர் பேர்
மேவுமைப் பசிமாத வசுபதியின் மூலனார்
மீறுபர ணியின் மாறனார்

மிக்ககார்த் திகையிடங் கழியர்பூ சஞ்சத்தி
 மேவுமனு டம்பூச லார்
 மாவுலவு மூலநா னையடிகள் வானுறமுன்
 வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
 வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
 மாணிக்க மலை நாதனே.

(அ௭)

கார்த்திகை, மார்கழி.

கார்த்திகையின் வருதிருக் கார்த்திகையி னுளிற்
 கணம்புல்ல ருத்திர மதிற்
 காட்டுமெய்ப் பொருண்ப ரத்தமா னாய்சொற்
 கனிமூல மூர்க்கர் வாய்மை
 பூர்த்திபெறு பூராட மேற்றிடு சிறப்புலியர்
 போதமார் கழிமதி யினிற்
 பொங்குமா திரையினுட் டில்லையந் தணர்ச்சடையர்
 புகழ்பரவு சோதி நாளின்
 சீர்த்திகழ் சிறந்தகஞ் சாறனார் ஞானஞ்
 செழித்தபூ ராட மதனிற்
 செய்யசாக் கியர்தருண முற்றவுத் திராடத்
 தினத்தியற் பகையிரே வதி
 வார்த்தைமிகும் வாயிலா ரேற்றசொர்க் கம்பெறமுன்
 வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
 வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
 மாணிக்க மலை நாதனே.

(அ௮)

தை, மாசி.

கருணைபெறு தைமாத மிருகசீ ரிடமதிற்
 கண்ணப்ப ராதிரை யெழிற்
 காட்டுமரி வாட்டாய ருத்திராட நாளிற்
 கனிந்ததண் டசர் நீடுந்

தருணமே வியன்சா கத்தினிற் புகழ்பெற்ற
 தக்கதிரு நீல கண்டர்
 சதையமதி லப்பூதி ரேவதியி லேயர்கோன்
 சாற்றுமா சித்திங்க ளிற்
 பொருணய முலாவுமத் தந்தன்னி லெறிபத்தர்
 பூராட நாட்காரி யார்
 பொற்புலவு சதையத்தின் மிக்கசெங் கட்சோழர்
 பூவுல ககன்று வாணன்
 வருணநிறை ககனநா டிரியகுடி யாகமுன்
 வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
 வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
 மாணிக்க மலை நாதனே.

(அக)

பங்குனி.

பங்குனித் திங்களரோ கணிதனிற் சிவனேசர்
 பரவுதிரு வா திரை மிகும்
 பணிமருவு கணநாதர் பூசமுனை யடுவர்கொற்
 பகர்சோதி நாளம்மை யார்
 தங்குமனு டந்தண்டி யடிகண்மூ லத்திற்
 றழைத்திடு குலச்சிறையர் சீர்
 தருபத்தி யொடுபணிவர் பரமனைப் பாடுவார்
 தஞ்சமிசு சித்தம் வைத்தோர்
 செங்கண்மால் பணியுமா னூரிற் பிறந்தார்கள்
 டிருமேனி தீண்டு மடியார்
 செம்மைதரு முழுநீறு பூசமுனி வேர்புலவர்
 செய்பவடி சார்ந்த வடியார்
 வங்கண மிகுந்திருப் பொன்பதி விளங்கிடமுன்
 வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
 வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
 மாணிக்க மலை நாதனே.

(கூ0)

திருக்கூட்டம்.

மிக்கதென் மதுரைதனி லறுபத்து நான்குதிரு
 விளையாடல் செய்து காஞ்சி
 மேவுநாற் பத்தியெண் ணாயிரவ ராயருண்
 மிகுந்தகா ரோணந் தனிற்
 றக்கரா லாயிரவ ராய்த்தில்லை மானகர்
 தழைக்குமு வாயிரவ ராய்ச்
 சாற்றுமா ஞூரிலறு நூற்றொருவ ராயுண்மை
 சாரும் பெருந்துறை யினிற்
 பக்குவ மிகுந்தமுந் நூற்றொருவர் காய்வனம்
 பயில்விழி மீழலை நகரிற்
 பண்புபெறு நூற்றொருவ ராய்மிகுஞ் சிவதையிற்
 பன்னிருவ ராயனு தின
 மைக்கடல் பெறும்புவி யிலென்றுந் துதிப்பமுன்
 வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
 வாசனே யிராஜவிங் கேசனே சிவதைநகர்
 மாணிக்க மலை நாதனே.

(கக)

நைமிசாரணியம்.

அங்கிரர் வசிட்டர்சவு எனகர்முனிவ ரனைவரு
 மவனியிற் றவமி யற்ற
 வலரவ னருட்குசையி னாழிசென் றமர்நைமி
 சாரணிய முற்ற சூதர்
 தங்கநற் றவிசுதந் தியாவரு மகிழ்ந்திடச்
 சவுனகன் வாட்போக்கி யின்
 ருனமான் மியவளஞ் சாற்றுமென வண்ணல்சீர்
 தருசைவ மாம் புராணத்
 துங்கமுறு கதையெந்தை முருகர்பாற் கூறவச்
 சொல்லைநந் திக்கு ளைப்பத்

தூயமொழி யுஞ்சனற் குமாரர்க் கியம்புசெஞ்
சொல்வியா தருமெ மக்கு
வங்கணந் தருமாற்ற மென்னமகிழ் முனிலோர்முன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
மாணிக்க மலை நாதனே.

(கூஉ)

திருமாணிக்கமலையினுற்பத்தி.

பொன்குவட் டினின்மூவர் விண்ணிலனை வோரும்
பொருந்தியுறை கின்ற காலைப்
பொற்புடன் வாய்வுரகர் வந்த நகை நாரதர்
புரிந்தமர் விளைத்து மேரைத்
தென்புரகன் முடிமீ தடக்கவங் கூழ்பிசகு
செய்யமோ தியும் விடாதாற்
றேவர்சொற் குரகர்சற் றயரவுங் கூழ்பிலஞ்
சென்றைந்து முடிகள் வீழ்த்த
நன்குலவு தென்பாண்டி நாட்டில்நீ லந்தொண்டை
நாட்டிலரு ணங்கொங்கு நன்
ஊட்டிற் சுவேதமநீர் நாட்டின்மர கதமெழில்
நவிற்பொன் னித்தென் கரை
மன்குலவு நிம்பநிழல் கண்டுபணி தொண்டர்முன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
மாணிக்க மலை நாதனே.

(கூஉ)

மாணிக்கமலைச்சிறப்பின்கீர்.

உன்னுநால் விசைகொண் டெழுந்துபூ தலமமர்ந்
தூயரமீ ரெட்டகல மூன்று
யோசனே யிரத்தின மலைக்கொழுந் தாய்நிம்ப
மோங்கியெண் டீர்த்த மிக்கத்

தென் னுலவு மங்கிதிசை மின்னுபஞ் சாக்கரத்
 தீர்த்தமொடு தெய்வ தீர்த்தஞ்
 செப்புபஞ் சாக்கரக் குகையுமுனி வோர்தவஞ்
 செய்கையுந் துய்ய புலியும்
 பன்னக மிகும்பல விலங்கும்வெந் தொழிலுருப்
 பான்மையுங் காக மனுகாப்
 பண்பும்விண் டருவெனத் கண்டலை தடாகமும்
 பயில்வன மிலங்க வுலகின்
 மன்னுபெரி யோர்திருப் பொன்னடி பணிந்திடமுன்
 வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
 வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
 மாணிக்க மலை நாதனே.

(கூசு)

ஆரியமன்னர் பூசனே.

செஞ்சொலுயர் கங்கைமண் டலமுழுது மனுநெறி
 செலுத்துமா ரியமன் னவன்
 சேடன் பணிந்துமுடி மணிவிளக் கிடுமணிச்
 சிந்தையொடு வேண்டி வந்து
 மிஞ்சுமவி டேகமுடி மேல்கிரம் பச்செய்ய
 வேண்டுமென் றினிய தண்கா
 வேரிநதி நீராயி ரங்கடங் கொண்டுவர
 மிக்கபொசி வாசி காட்டத்
 தஞ்ரம் பொருமல்வா ஞ்ருவிமுடி மோதிடத்
 தாண்கரும் பார்க்குழ லுமைத்
 தையலொடு தோன்றிநின் கிளோளுரென் சன்னிதி
 தனிற்றினம் பொன்னி நதியின்
 மஞ்சனப் பணிவிடைகள் புரிகவென் றாரியன்முன்
 வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
 வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
 மாணிக்க மலை நாதனே.

(கூரு)

ஆதிசேடன் பூசைசேய்தது.

பூசலிடு சேடன்முன் வானவர்கள் சொலவாயு
பூசுத்து மாசு கன்ற
புனிதநெறி மகதியாழ் முனிபுகல வகலிடம்
போந்துமா தலம னேகம்
காசினி புகழ்ந்துகோ கன்னமுத லந்தம்
கடம்பமா நகரி றைஞ்சிக்
காவிரியி னீர்படிந் தேகியத் திரிமுதற்
கற்றநற் றவமுனிவர் பா
லாசையொடு கண்டம்மை கோவிநென் பாற்சுனை
யமைத்துநீர் மூழ்கி வெய்யோன்
அப்பெயர்க் கேணிநூற் றெட்டெனுங் கும்பநீ
ரபிடேக மதுசெய்து மே
மாசுணஞ் சிரமணித் தீபம்வைத் தேற்றிடமுன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
மாணிக்க மலை நாதனே.

(சூசு)

தேவேந்திரன் சாபந்தீர்ந்தது.

தேசுறக் கடல்கடைந் தமுதினிற் பலவகை
செனிப்பவக வியைமு குந்தன்
செய்கோ தமனுக் களிப்பநீர் மூழ்கித்
திறங்கொளா தமார் கோன்மா
லாசுகொண் டேவரிக் குயிலெனக் கூவிமுனி
யகலவக வியை வஞ்சமா
லாகப் புணர்ந்தமுனி சாபித்தி டக்குரு
வறிந்துதல மகிமை புகல
நேசமொடு சென்றிந்திர திரமொன் றுற்றுச்சி
நீள்தேவ திர்த்த மூழ்கி

நிம்பசிழல் கொண்டதற் கேசான மிக்கசிவ
 விங்கஞ்செய் தர்ச்சனை தவம்
 வாசவன் செய்துமுனி சரபமது தீரமுன்
 வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
 வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
 மாணிக்க மலை நாதனே.

இடி பூசனை புரிந்தது.

தீரமுற்ற வுதயமால் வரையிலுயர் மந்தேகத்
 தீவினி லரக்கர் காணுச்
 செருவினைத் திரவிதன் நேர்விட் டிரங்கியமர்.
 செய்தினைப் பமரர் கண்டும்
 பரமர்ச் சனையினிலுன் றீதகலு மெனவுமியாழ்ப்
 பண்முனி வரக்கனலி சொற்
 பகரலிங் கத்தினி விரதனவரை யார்கழற்
 பணியின் பின்னவ னெனு
 முரைகொண் டகத்தினில் நினைப்பமுன் னுருமுவந்
 துற்றுமில் வுரைத ரச்சென்
 னுயர்சித்தி ரைத்திங்கள் பூரணையி லத்தனா
 னோங்குவி தீர முழுகி
 வருமடங் கற்பணிந் திரவிபகை தீரமுன்
 வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
 வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
 மாணிக்க மலை நாதனே.

அகத்தியர் பூசனை.

கடல்குழும் நெடியவட வரையினுக் குத்தரதிசை
 • காட்டிவளர் புட்ப பத்தரைக்
 கரையிடத் தறிஞரொடு குறுமுனிவ ருரையும்நாட்
 கண்டுநா ரதரிரு வரும்

விடையினோர் பதிபல பணிந்திமைய முறவுமுனம்
 வெருவும் பிரேத மோட்ச
 மேவுநிம் பத்துறை பணிந்துதைய புரியென
 விளக்கெடு முடியின் மேல்பாற்
 றடமொன் றமைத்துநற் சுதையமுதின் முழுகியெழில்
 சன்னிதி புகுந்துச்சி யிற்
 றக்கவாச் சனைபுரியும் நட்பில்வண் டார்குழற்
 றையலுடன் வெள்ளை விடைமேல்
 மடலவிழ்க் கலசமுனி சொக்கென் றேத்தமுன்
 வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
 வாசனே யிராஜவிங் கேசனே சிவதைநகர்
 , மாணிக்க மலை நாதனே.

(ககக)

உரோமசமுனிவரர்ச்சனை.

சலதெடு வுலகின்மனு நெறியிலெண் கோடிபொன்
 றருமங்க ளீட்டி வாழுஞ்
 சமரவே லாசனொரு தூர்த்தனுற வாய்நெறி
 தளர்ந்துலோ காயத மதக்
 கல்வியின் சுகமுற் றறம்பாவ மிலையெனக்
 காலங் கழிப்ப மறலிக்
 கருதியிரு பத்தியெண் கோடிநர கிற்சென்று
 கழுகா யலைந்திமைய மீ
 தில்குதவ ரோமச ரிடஞ்சென்று ஞானமுற்
 றெப்பதி பணிந்து பொன்னி
 யெய்தமலை கண்டுபுண் னிபகங்கை யிற்படிந்
 தெழில்ருப மாக முனிவர்
 மலாடி பணிந்தாச னுலகியல் புரந்திடமுன்
 வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
 வாசனே யிராஜவிங் கேசனே சிவதைநகர்
 மாணிக்க மலை நாதனே.

(க௦௦)

வாயுவுபூசித்தநாயனார்.

அண்டர்மொழி யுட்கொண்ட சண்டமா ருதவேந்த
 ரவனியி லிசைந்து பொன்னி
 யாற்றில்லீ ராடிவந் தேற்றகிழ் பாற்பாறை
 யதுதன்னி லங்கை வயிரத்
 தண்டமதி னாற்கேணி கண்டுபுனன் முழுகியொளிர்
 சயிலம்வல முற்று மேல்பாற்
 சன்னிதி பணிந்துபல பருவநற் றவநெறி
 தழைப்பவெள் விடையின் மீது
 துண்டமதி முடிநீல கண்டமழு மாணிடத்
 தோகையொடு முன்பு தோன்றித்
 தோத்திரஞ் செயமாசு தீர்த்துநின் வடிவந்
 துலங்குமுன் சுனை படிந்த
 மண்டலக் தோர்க்கினிமை புண்டென மொழிந்துமுன்
 வந்தடிமை கொண்ட கவிலை
 வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
 மாணிக்க மலை நாதனே.

ஆயனார் பூசனை புரிந்தது.

செய்க்கழனி சூழ்குழித் தண்டலை நகர்க்குடிமை
 சேர்ந்தகோ பால மாபிற்
 றிகழாய ரானிரைகள் மேய்ப்பர்நா டோறுமே
 திருமலைச் சார்பி லொருநாள்
 மெய்க்கருணை மலைமீது சென்றண்ண லைக்கண்டு
 மேவுமான் பால்விருப் பால்
 வேண்டியவி டேகஞ்செய் நாள்பலவி லொருநாள்
 யிருந்திடும் பால்க றந்து
 கைக்கடந் தன்னையோர் பால்வைத்தி டக்கருங்
 காகங் கவிழ்ப்ப வப்பால்

ஹழந் துயிர்விடுப் போமெனவு மிம்மலைக்
ட்சிநம் முருவ மென்றும்
க மணுகாத வழல்புரிந் தாயர்முன்
ந்தடிமை கொண்ட கயிலை
னே யிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
மாணிக்க மலை நாதனே.

(க0௨)

வயிரப்பெருமாள்பணிவீடை.

கமி முயர்தொண்டை நாட்டினிற் கச்சிநகர்
பூர்திடுந் தந்து வாயர்
முதிற் றேன்றியே தன்னொடு பிறந்திடுங்
காதைசெல் வத்துரிமையா
புகழ் பெறுமகவி லாததுயர் கொண்டதா
லினியசேய் பெற வேண்டியே
யமதி ஹற்றுமவ னெழில்செல்வ னீன்றதா
லெண்ணமுறு படி முடித்த
ரென வந்துமலை மேற்பாங்கர் சன்னிதி
தனக்குமுன் னின்று வாளிற்
ரறலை துணித்திடுஞ் சிந்தைகண் டன்புடன்
றன்பரி கலங் கொடுத்தே
ராவல் தந்துவயி ரப்பெயர்ப் பெருமாள்முன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
சனே யிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
மாணிக்க மலை நாதனே.

(க0௩)

திருத்தொண்டர் சதகம் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருத்தொண்டர் சதகத்தின்

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி.

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
அ		க		குவல	
அங்கிரர்	58	கங்கு	20	குறைவி	
அண்டர்	64	கடல்சூ	62	குன்றாத	
அருள்பெ	14	கடல்சே	39	கோ	
அலை	35	கணித	8	கொண்டன்	
ஆ		கதிப	51	கோ	
ஆதிவே	47	கருணை	56	கோதுலா	
ஆவ	55	கருதரி	47	சு	
ஆனிம	55	கல்வி	28	சலதி	
ஈ		கழனி	11	சா	
ஈசனடி	41	கன்னல்	17	சாற்று	
உ		கா		சி	
உன்னு	59	காமல	20	சிந்தை	
உள		காரில	30	சிரபுரந்	
உளக்க	26	கார்டொ	46	சிறைபடு	
உழிகா	32	கார்த்	56	சி	
எ		காலம	53	சீதவ	
எழுத்து	33	காவுறைந்	16	சீலமிகும	
எள்ளாத	38	கானில	15	சீலமிகுதெ	
ஐ		கு		கு	
ஒழியாத	52	குலவத	65	குதமிகு	

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
சே		திருவுல	6	பூமருவு	7
செகத்	41	து		சூமேவு	3
செஞ்சொல்லு	60	துங்க	24	போ	
செஞ்சொன்	54	தே		பொங்க	48
செப்பரி	6	தேங்குல	19	பொன்கு	59
செம்பி	41	தேசுற	61	பொன்னி	30
செயமி	42	தேம்	50	பொன்னீடு	40
செய்க்	64	தேனாடு	42	போ	
செய்ய	43	ந		போதம	11
சோ		நண்ணு	18	மா	
சொல்லு	10	நன்னய	12	மாதிரை	3
சோ		நா		மீ	
சாழ்	50	நாடுபுக	35	மிக்க	58
த		நே		மே	
தடுமா	39	நேயமி	51	மெய்ய	21
தண்டமி	21	ப		மே	
தண்டலை	25	பங்குனி	57	மேதினி	23
தண்ணை	36	படியில	4	மோ	
தரணி	49	பண்குல	9	மோனமி	5
தலைமு	36	பா		வி	
தலைமுத்	17	பாட்டி	23	விந்தை	13
தனிமை	9	பாரணவு	45	விளங்கு	37
தா		பாரின்	12	வே	
ட்டிக	18	பு		வெள்ளை	48
தரணி	24	புகழ்பெ	8	வெற்றி	53
தி		பூ		வே	
தாமு	62	பூசலார்	49	வேதமலி	44
ருமுனை	22	பூசலிடு	61	வேதியர்	5

ரிப்பன் புஸ்தகசாலை, 87, தம்புசெட்டி வீதி, சென்னை.

ஸ்ரீ விருத்திப்பிரபாகரம்:— விசாரசாகர நூலாசிரியராகிய சாது ஸ்ரீ நிச்சலதாஸரவர்கள் ஹந்திபாஷையி லியற்றிய அரிய வேதாந்த நூலின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு வசனம்	4	0	0
பஞ்சதசப்பிரகரணம்:—சதுர்வேதபாஷ்ய கர்த்தாவாகிய ஸ்ரீ வித்யாரண் பசுவாமிகள் அருளிச்செய்த இத்தூல் தமிழில் வினாவிடைரூபமாக எழுதப்பட்டுள்ளது ...	1	0	
அகம்புற ஆராய்ச்சி விளக்கம்:—வேதாந்த சாஸ்திரத்தின் பல அரிய விஷயங்களைத் தமிழில் வசனரூபமாகத் திரட்டி ஸ்ரீமத் சச்சிதானந்த சுவாமிகள் மாணக்கர் ஒருவர் இயற்றிய அரிய நூல் [நூலாசிரியர் படத்துடன்] ...	1	4	0
ஸ்ரீ பகவத்கீதை:— ஸ்ரீமத் பொன்னம்பலசுவாமிகளியற்றிய கூடார்த்த தீபிகை என்னும் உரையுடன் ...	2	0	0
பிரபோத சந்திரோதய வசனம்:—அல்லது மெய்ஞ்ஞான விளக்கம் ...	1	0	
பிரபுலிங்கலீலை வசனம்:—நூதனமாய் தமிழில் வசனப்படுத்தப்பட்ட அரிய நூல் ...	0	12	
ஒழிவிலொடுக்கம்:—சிதம்பர சுவாமிகள் உரையுடன் ...	1	0	0
ஸ்ரீ விவேகானந்த விஜயம்:—விவேகானந்த சுவாமிகளின் திவ்ய விய சரித்திரமும், அவர் செய்த அற்புதமான பிரசங்கத் திரட்டும் [சுவாமிகள் படத்துடன்] ...	1	4	0
ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமஹம்ச விஜயம்:—ஸ்ரீ விவேகானந்த சுவாமிகளின் குருமூர்த்தியாகிய ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரம ஹம்சரின் அற்புத சரித்திரமும், கதாமிர்தமும் [பரம ஹம்சர் படத்துடன்] ...	1	4	0
ஸ்ரீ சங்கர விஜயம்:—ஆதி சங்கராசாரிய சுவாமிகள் சரித்திரம் (ஆதி சங்கரர் படமும், சிருங்கேரி ஸ்ரீ சாரதாம் பாள் படமும் கூடியுள்ளது) ...	1	0	0
ஸ்ரீ பக்தலீலாமருத வசனம்:—(82 பக்தர்களின் சரித்திரம்). திவ்ய தேசயாத்திரையின் சரித்திரம்: (இந்தியாவிலுள்ள பல திவ்ய ஸ்தலங்களின் மகிமையும் விசேஷங்களும், அந்த ஸ்தலங்களுக்கு இத்தூலாசிரியர்யாத்திரைசெய்தவராலும்) மதவிருக்ஷம்: (உலகத்திலுள்ள பெரிய மதங்களின் சரித்திரமும் உரலாறும்) ...	3	0	0
	1	12	0